

رشته‌ی مرواری

عبداللہ دین سہجاری

رشته‌ی مرواری

نوسه‌ر:

علائه‌دین سه‌جادی

۱۳۸۶

ناسنامه‌ی پدرتووک

کتیب: رشته‌ی مرواری

نوسەر: عه‌لانه‌دین سه‌جادی

ویراستار: فه‌خره‌دین ئه‌ویه‌ه‌نگی

پیت لێدان: شایسته مه‌حموودی

ده‌ره‌یتانی هونه‌ری ناوه‌وه: ناسیخ ره‌حمانی

ده‌ره‌یتانی هونه‌ری به‌رگ: ناسیخ ره‌حمانی ۰۹۱۸۳۷۳۸۰۲۸

ئه‌ژمار: ۱۵۰۰ دانه

بیرست

۶۰۹.....	بهرگی پنجم.....
۶۱۱.....	سهره‌تا.....
۶۱۴.....	گه‌نجی دره‌خشان.....
۶۴۹.....	رشته‌ی مرواری.....
۶۶۳.....	رووداوه‌کانی رابوردوو.....
۶۷۹.....	پهن‌دی پیران.....
۶۸۸.....	ولامی بی‌ولام.....
۷۰۸.....	هندیک له‌داستانی ژن.....
۷۲۳.....	تافگه‌ی ئیلاخ.....
۷۴۱.....	تاقی کراوه‌کانی کوردی.....
۷۴۷.....	بهرگی ششم.....
۷۴۹.....	پیشه‌کی.....
۷۵۲.....	تافگه‌ی ئیلاخ.....
۷۸۱.....	له‌باخی گولیک.....
۷۹۴.....	شهرکروای ده‌ماخ.....
۸۱۶.....	قسه‌ی نه‌سته‌ق.....
۸۲۶.....	رووداوه‌کانی رابوردوو.....
۸۴۵.....	ولامی بی‌ولام.....
۸۵۱.....	گه‌نجی دره‌خشان.....
۸۷۱.....	بهرگی هفتم.....
۸۷۳.....	پیشه‌کی.....
۸۷۵.....	شهرکروای ده‌ماخ.....
۹۱۰.....	رشته‌ی مرواری.....
۹۲۸.....	پیری و جوانی.....
۹۳۵.....	گه‌نجی دره‌خشان.....
۹۵۶.....	رووداوه‌کانی رابوردوو.....
۹۷۳.....	بو میژوو.....

- ۹۷۴ شتیخ بورهان -
- ۹۷۶ تافگه‌ی ئیلاخ
- ۹۹۱ بهرگی هه‌شته‌م
- ۹۹۳ پیشه‌کی
- ۹۹۶ گه‌نجی دره‌خشان
- ۱۰۲۸ له باخی گولیک
- ۱۰۳۵ تافگه‌ی ئیلاخ
- ۱۰۵۶ فهره‌نگی ته‌مه‌ل :
- ۱۰۶۱ له‌باره‌ی حاجی مه‌لاره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌نده‌یه‌وه
- ۱۰۶۹ به‌بنچه‌وه باوک و دایک نییه
- ۱۰۷۳ کلیشه‌ی رژدی
- ۱۰۸۵ - پاقله‌ی میسر ..
- ۱۰۹۵ - گیسکه‌که‌ی هه‌یاس .

به‌رگی پینجده‌م

۱۹۷۲ - ۵۲۶۷۲ م

۰۳۹۲

سەرەتا

لە ھەر تەلە ئاوازىك و لە ھەر سازە نىيازىك.

رۆژان رۆزى لە دوایە. رۆژ ئەروا مانگ دیت؛ مانگ ئەروا سال دیتن. خۆزگە بەو رۆژانە كە ھەر رۆزىكى وەكوو مانگىك بوو! ئاى بۆ ئەو مانگانەى كە ھەر مانگىكى وەكوو سالىك بوو! كورە چۆن قسەى وا ئەكەى؟ خۆ ئەلین رۆزى ناخۆشى بە مانگىكەو مانگىكى بەسالىك.

ئەمە ئەلین بەلام بە دىنت رۆژانى منالى رۆزى ناخۆشى بوون؟ كە لە بەیانىەو تەنپەرۆ وەكوو سالىك بوو. خۆ لە بەیانىەو ئىوارى ھەر نەدەھات.

ئۆ خۆزگەت پىنى بەوہى قسەى پار ئەگىریتەوہ.

برا نە منالى و نە گەورەى رۆزىك ئەگەر ئىشىكت تىدا كە ئەو گەلنى بە كەلكترە لە سالىك كە ھىچ ئىشىكى تىدا نەكەيت.

با بىننە سەر رشتەى مروارى. ئەمە بەرگى پىنجەمى رشتەى مروارىيە لە بەر دەستايە. بەرگى يەكەم و دووہم لەسالى ۱۹۵۷دا چاپ كران. ھى سىيەم لەسالى ۱۹۵۸دا. ھى چوارەم لەسالى ۱۹۶۹دا. ئەمە يە پىنجەم كە بەر سالى ۱۹۷۲كەوت.

تا سالى ۱۹۷۲ گەلنى پەردە گۆراو گەلنى چەشنە دىوجامە ھەلدارىەوہ. لە ماوہى ئەم شانزە سالەدا ئاخۆ چەند جۆرە دەستكردى پىشەسازى ھاتۆتە پىشەوہ؟ ئاخۆ چەند جۆرە شۆرش گىرابى؟ ھەر يەكە شتىك. ئاخۆ چەند كەشتى بەرپويىتەوہ بۆ مانگ و بۆ ئەستىرەكانى تر؟ كەچى خالۆى رىبوار ئەلنى:

ماموستا تازه ئەلێ ئەوا رشته‌ی مرواری؟ و تازه ئەگەر پتەوه بو گێڕانەوه‌ی ناویک که ناوی رشته‌ی مروارییه و شانزه سال لەمەو پیشتەر ئەم ناوه دانرا یا خوا ناو دار بێ و بە نازی دایک و باوک گه‌وره بێ.

یاخوا ئەو قەلەمەو ئەو زمانەت نەرزێ و نەسوی، قەسە‌ی خۆت بکەو بەردی خۆت بهاویژە من بە تۆو تۆ بە خوا.

لەم روووه که ماموستا تۆ وه یا من و تۆ هەر دوو کمان له نەتەوه‌یه‌کین که کوردین، ئەوه گومانی تیا نییه هاوبه‌شین له هەموو ئەو شتانه‌دا که له ژیر خێوه‌تی نەتەوایه‌تیدایه و منیش که‌واته له گە‌لتەم بو ئەو قسانەت. بەلام له لایه‌کی تره‌وه ره‌نگبێ تۆزێ له یه‌ک دابڕین، من ئەلیم نەتەوه کاتێ پتی ئەخاته مه‌یدانی نەتەوایه‌تیه‌وه که زمانیک و ئەده‌بیتکی هەبیت. وه ئەده‌بیش هەر ئەوه نییه که نووسراو و هۆنراوه‌یه‌ک بێ که‌وتبیته ژیر په‌رده‌ی مه‌عنایه‌کی ره‌قه‌وه؛ بەلکوو به‌شیکێ زۆر له ئەده‌ب، ئەو ئەده‌به فۆلکلۆریانه‌ن که به زمانیکێ ساده‌و ساویلکه‌ و تراون و ئەوترن. ئەمانه‌ن که به ته‌واوی زمانه‌که دەر ئەپرن و پته‌وی ئەکه‌نه‌وه. ئەو زمانه ئاشکرا و بێ په‌رده‌یه نه‌یته مه‌یدانه‌وه جه‌وه‌ه‌ری ئەده‌بی راسته‌قینه‌ی ئەو زمانه ناکه‌وتنه روو و دەرناکه‌وی.

ئەگەر له لایه‌ره‌ی رابردووی میژووی ئەم شتانه‌دا که ئیستا ئیمه له باره‌ی زمان و ئەده‌به‌وه پیشانی ئەده‌ین، به‌ره‌به‌ره له‌و سه‌ر ده‌مانه‌دا پیشان بدرانایه بێ گومان ئیسته تازو خه‌یه‌کی زۆر تیرو ته‌سه‌لمان ئەبوو بو ئەم زمانه‌ی خۆمان و نه‌که‌وتینه به‌ر پلاری ئەو توانج و ره‌خانه که تیمان و لیمان ئەگیرێ. بو راستی و ناراستی ئەم قەسه‌یه‌ش هەر ماوه ئەو سه‌رو ئەم سه‌ری ئەم شانزه ساله‌ بینه‌ره پیشه‌وه له سه‌ری شانزه ساله‌وه ئەگەر یه‌کن رشته‌ی مرواری چاو بێ بکه‌وتایه وه‌کوو فیشه‌که شیتنه ئەچوو به‌عاسمانا؛ که‌چی له‌م سه‌ری شانزه ساله‌که‌وه ده‌می بو ئەته‌قینێ.

دیسان ئەیلیمه‌وه که من وه‌یا زانین برۆای وایه ئەگەر ئیمه‌ی کورد له‌ رۆژه‌کانی کۆمانا ده‌ستیکمان بو خۆمان ببردایه، ئیسته له‌و پلانه‌ تیه‌په‌ریبووین و دوور نه‌بوو ده‌ستیکیشمان به‌ که‌شتیه ئاسمانیه‌که‌وه بگرتایه.

که‌وابوو برای بڕام وه‌کوو من سه‌رم له ره‌خنه‌ نه‌کردوته‌وه تۆیش سه‌ری لێ مه‌که‌روه «ئەگەر له‌کین، گشت چۆن یه‌کین». ئەم زمانه، زمانی ئیمه‌یه، ئەم ئەده‌به ئەده‌بی ئیمه‌یه. وا مه‌زانه ئەم جۆره شتانه تازه کووره‌وه یا له‌ ناو نەتەوه‌کانی ترانین، زۆر هه‌یه به‌لام ئەوان زووتر ده‌ستیان دایه‌و زووتر پله‌ی «عه‌یب و شووره‌بی»یان بری. ئیمه‌ش ئەبێ له‌ سه‌ر ئەو

بروایه بین تا ئەدەبه ئاشکراکانمان زیندوو نەکەینەوه ناتوانین بە تەواوی بگهین بە جەوهەری ئەدەبی بناغەیی ئەدەب با رووخسارەکەشی جیا یی بەرانبەر بە نەتەوه لە هەموو بناغەیهک بناغەترە، لە هەموو شوێنیک شوێنیک شۆرشتەرە. هەر لە بەر ئەمە بوو منیش لەم ماوه تۆزێ پان و درێژەدا ئەم شوێنی ئەدەببەم خستە ناوهوه.

نا برا! تۆ دەنگ! هیچ دیتە بیرت ئەو ساله که له میترگه‌که‌ی «هه‌واره‌پان» بین مه‌شکه‌یه دو‌مان بردبوو به‌نانی هه‌رزنه‌وه خوا نه‌یورێ کردبوومان به زلیاوپلیاویک؟ ئیستەش هەر وایزانه سەر و ژووره‌که‌ی هه‌واره‌پانه بینی پتوه‌نی و تا له‌و په‌ریه‌وه ده‌رئه‌چی، وازی لێ نه‌یەنی ئەگەر جار جاریش قسه بکه‌ی گه‌رده‌نت هەر ئازاوی. تۆ خوا براله و تۆ خوا بووکی بەر که‌ندوان تۆیش گه‌رده‌ن من ئازاکه ئەمە کورپه‌ی گوی ئاگرده‌نه توتن و بریاگ و توتن دزی‌گ و هه‌کۆی زوخال وئ! با ئەم تۆ بدوینی و تۆیش ئەو بدوینه.

ئیتەر خوات له گه‌ل تۆ وه‌خیر و من وه‌سه‌لامه‌ت! به‌لام نه‌ک سه‌لامه‌ته‌که‌ی شیخ بابە‌عه‌لی.

عەلانەدین سەجادی - بەغدا

١٩٧١/١٠/٥

گه‌نجی دره‌خشان

- کاک هه‌زار گیترایه‌وه و تی:

جه‌هانگیر ئاغای ده‌وه‌شاری پیاویکی جوان و که‌له‌گه‌ت و شوخ و شه‌نگ بوو. روژیک نه‌چیتته وورمی له سهر جاده‌یه‌کا سه‌یر نه‌کا وا ئافره‌تیکی پاشهل گه‌رده‌لی ده‌رپیی ته‌نگی سمت‌پر له پستان له پیشیه‌وه ئه‌روا. ئه‌میش شوینی ئه‌که‌وئ. له پاش ماوه‌یه‌ک له پشته‌وه ده‌ستیک بۆ ئافره‌ته‌که ئه‌با، ئافره‌ت ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه ئه‌وی بشی و نه‌شی له‌جنتیودان له فزه‌یعت به‌جه‌هانگیر ئاغا هیچ درینگی ناکا. ئه‌میش هیچ ده‌نگ ناکا تا ئه‌و به‌ته‌واوی ماندوو ئه‌بی ئه‌مجا پیتی ئه‌لی: «به‌خوا دایکم توش هه‌فته؛ من له به‌ر قه‌رزاری و به‌ریشانی خویشم نازانم چی ئه‌که‌م».

- له ناو مه‌نگورایه‌تیه ژنیک هه‌بوو شه‌می ناو بوو. ئای راست ئای درۆ شه‌می ناوی به‌خراب ده‌رچوو بوو. روژیک خزمه‌کانی شه‌می و بوختانکه‌ره‌کان به‌تفه‌نگ ئه‌نیشه‌نه ناو یه‌ک و ده‌ست ئه‌که‌ن به‌کوشتاری یه‌ک. شه‌می که‌وا ئه‌زانی هه‌لدیت و رووباریک ئه‌بی له رووباره‌که ئه‌په‌رپه‌ته‌وه، له‌و کاته‌دا زه‌لامیکیش له‌و به‌ر ئاوه‌که‌وه دیت و گوئی له‌ته‌ق و هۆری تفه‌نگی ئاوابی ئه‌بی. له شه‌می ئه‌پرسی: دایکم ئه‌م ته‌قه‌و کوشتارو هه‌رایه له‌سهر چیه‌و بۆ چیه؟ شه‌میش ئه‌لی: «به‌خوا برام ئه‌وه هه‌مووی له‌سهر شه‌میوه شه‌میش ئاگای له‌هیچ نییه».

- ئه‌حمه‌دی براحه‌مه بۆی گیترامه‌وه و تی:

ئه‌وا له‌و ناوچه‌ی خو‌مانه‌دا دنیا په‌له‌په‌ل بوه‌ته‌وه هه‌ر که‌سه له‌ئاوازیکی ئی ئه‌دا. خه‌لکی به‌ره‌به‌ره بوه‌ته‌وه هه‌ر به‌ره‌یه‌ک بیرو باوه‌رپیکی هه‌یه، زه‌مان حزب و حزب کاریه. و تی له‌کوژیکا بووین کوژه‌که هه‌ر یه‌که وه‌کوو ته‌لی که‌مان له‌ئاوازیکی ئی ئه‌دا ئیمه له‌و ده‌مه‌قه‌وه مشتومره‌دا بووین سه‌یرمان کرد کابرایه‌کی کوردی گالۆک به‌ده‌ست قه‌فی گالۆکه‌کی خستبووه مه‌چه‌کیه‌وه هاتوو له‌ته‌نیشتمانه‌وه دانیشته‌ت. ئیمه هه‌ر له‌ده‌مه‌قه‌وی به‌ره‌و به‌رایه‌تی خو‌مانا بووین ئه‌ویش وا به‌سۆز سه‌ری شوڤ کردۆته‌وه به‌خۆیا و گوئی له‌قه‌سه‌کانمان ئه‌گرئ. پاشان رووبیان تیکرد و وتیان برا تو له‌م روه‌وه بۆچ قسه‌یه‌ک ناکه‌ی؟ و تی: برا

قەسە ی چی بکەم؟ قەسە ی من لە سەر ئەم دەمە قەرە و مشتومرە ی ئیوێ وە کوو قەسە ی ژنە کە یە لە گەل کورە کە یە . وتیان ئەو قەسە یە چۆن بوو و چیە؟

وتی: لەو ولاتی لای ئیمە یە ژنیک هەبوو دوو میردی کردبوو، هەر دووکیان مردبوون. میردی ستیە می کرد لەم میردە ی کورپکی بوو؛ ئەم میردە شە ی مرد. ئیتر میردی نە کردە وە دانیشت بە لای کورە کە یە وە گەرە ی کرد و کورە بوو بە پیاو. کورە کە ی ئە یزانی دایکی پیش باو کە جوانە مەرگە کە ی ئەم دوو میردی تری کردووە. رۆژیک هەروا دانیشتبوون دوو بە دوو کورە کە لێ ی ئە پرسئ: تۆ خوا دایە لەو سئ میردە کامیانت زیاتر بە دل بوو؟ دایکی هیچ دەنگی نە کرد. کورە کە لێ ی پرسئ وە وە وتی: رۆلە واز بێنە لە سەر شتی وامەرۆ. کورە کە هەر وازی نە هینا دایکە کە کە زانی هەر واز ناهینئ وتی: «رۆلە گوو بە گۆری هەر سئکیان». کورە واتی و پیا و وتی دایە بۆ چی؟ وتی: «رۆلە هەر کامیان ئە هاتن ئە وە نە لنگیان ئە گرتم بە شانە وە بە رزیان ئە کردە وە لە وانە بوو هەر دوو گونیشیان تیخەن؛ لە هیچیان من خیرم نە دی».

ئە مە یە قەسە ی من دە مە قەرە ی لە سەر ئەم دە مە قەرە ی ئیوێ .

- دوو کچی سەرە لەو سەرە دانیشتبوون لە بە یین خۆ یانا دە ر دە دل و رازو نیازی خۆ یان بۆ یە ک هە لئە پرشت و ئە گێر ا یە وە . یە کئکیان بە ویکە یانی ئەوت: ئەری تۆ خوا کچی بۆ میرد ناکە ی بە عە مە دی وە تمانئ؟ ئە مئیش وتی: «وہللا خوشکی ئە گەر عە مە دی وە تمانئ تۆزی لاو چاکتر و نەختئ دە و لە مە ندر و چکئ پوشتە تر و پئچی وە جاخ زادە تر بوایە، میرد م پئدە کرد؛ بە لانئ کە مە وە دە گە ل ئە وە ش کە ئە مانە ی نپە هەر داواشئ بکر دمایە شووم پئدە کرد، بە لام ناشو کری نە بی لە عاستئ من بوینە دیواری قایمی چ قسان ناکا؟»

- سالیئک لە ئە ستە موول ئە و ا عە بدو ل حە مید زۆر نییە نیشتو تە سەر تە ختە وە هە مە مە یە کئ گەرە روویدا. هەر چی شاری ئە ستە موول بوو هە مووی هە ستا بوو، کۆ لان و جادە نە یئە کئشا. روویان کردە بارگای شاهی و کۆشکی یولدز. یە کئک لە پئشە وە بانگی ئە کرد ئە تانە وئ؟ ئە و حە شاماتە هە موو بە جارئ ئە یانوت: نامانە وئ.

لە م هە راو زە نایە کۆشکی پادشاهی و وە زیر و پیاوہ گەرە کان هە موو شلە ژان. سە درئ ئە عزم پئشیان کەوت و بە هەر جۆر بوو خۆ یان گە یاندە کۆشکی یولدز. وە زیری جە نگ فەرمانئ دە رکرد کە هئزی سە رباز کۆشکی ویلدز و دە ورو بە ری بارە گای

عبدولحه‌مید بته‌نی. وا همه‌مه‌مه‌ش هه‌تا دیت ئه‌ستوورتر ئه‌بن. وره‌و بارگای عبدولحه‌مید ئه‌رۆن و له‌سەر یه‌ک له‌سەر یه‌ک ئه‌لین نامانه‌وی.

دیاره‌ ئه‌م همه‌مه‌مه‌یه‌ گه‌وره‌یه‌و ئه‌م نامانه‌ویه‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ یه‌عنی عبدولحه‌میدمان ناوی، به‌لام هه‌یشتا به‌ ته‌واویش هه‌ر ده‌رنه‌که‌توو که‌ ئایا عبدولحه‌میدیان ناوی یا سه‌دری ئه‌عزه‌میان ناوی. ئه‌وه‌نده‌ ده‌رکه‌وتوو ئه‌م همه‌مه‌مه‌یه‌ له‌ دژی میری و کۆشکی یولدزه.

کابرایه‌کی باوه‌کۆچه‌کی هه‌ر له‌ پێش عبدولحه‌میده‌وه‌ به‌ ژایانی پیری له‌و ته‌مه‌ن بان و درێزه‌یدا هه‌یج فیر نه‌بووبوو ته‌نها عه‌ره‌ق خواردنه‌وه‌ نه‌بن؛ هه‌ر چه‌یه‌کی په‌یدا ئه‌کرد ئه‌یدا به‌عه‌ره‌ق و ئه‌یخوارده‌وه‌و هه‌یجیتر. ئه‌م کابرایه‌ش وه‌کوو گای پیر هه‌ر هاواری ئه‌کرد نامانه‌وی.

دیمه‌نی ئه‌م کابرا پیره‌ به‌مجۆره‌ به‌ ته‌واوی ترسیکی خسته‌ به‌ر سه‌دری ئه‌عزه‌م و وه‌زیره‌کانی کۆشکی یولدز؛ چونکه‌ ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌یاند که‌ به‌یه‌ک جار میلله‌ت به‌ گه‌نج و پیریه‌وه‌ جوولانه‌وه‌یه‌کی شوڕشیان که‌وتۆته‌ سه‌ر ئه‌یانه‌وی ته‌ختی عبدولحه‌مید تیکده‌ن. سه‌دری ئه‌عزه‌م ویستی قسه‌یه‌ک له‌ گه‌ل ئه‌م کابرایه‌دا بکا به‌و ناوه‌وه‌ که‌ پیره‌و دنیای زۆر دیوه‌ له‌وانه‌یه‌ ئه‌م کابرایه‌ بتوانی به‌ په‌ندو قسه‌ی ئاقلانه‌ بلاوه‌ به‌ همه‌مه‌مه‌که‌ بکا. به‌ هه‌ر جۆر بوو ناردی کابرایان هه‌ینا و کابراش له‌وان به‌ جۆشتر هه‌ر ئه‌لی نامانه‌وی. له‌ ئه‌نجاما سه‌دری ئه‌عزه‌م وتی: «ئاخر کیتان ناوی؟» کابرا وتی: «ئه‌وه‌ عه‌ره‌ق فرۆشه‌ باوه‌حیزه‌ که‌ دوکانه‌که‌ی نزیکه‌ی منه‌ نامانه‌وی. عه‌ره‌قه‌که‌ی هه‌یج به‌که‌لک نایه‌».

پاشان سه‌دری ئه‌عزه‌م به‌ وه‌زیری جه‌نگی وت: فه‌رمان ده‌رکه‌ سه‌رباز بچنه‌ شوینی خویان؛ هه‌یج نیه‌، ئه‌مانه‌ هه‌ر یه‌که‌ له‌ ئاوازی ئی ئه‌ده‌ن. ته‌نها «نامانه‌وی» یه‌کی پێ گرتوون هه‌ر که‌سه‌ به‌ نیازی خۆی ئه‌و شته‌ی خۆی ئه‌یزانی ئه‌وه‌ی ناوی.

- له‌و ولاتی هه‌ولیره‌ شه‌خسیک هه‌یه‌ «هۆمه‌رمه‌ندان» ی پێ ئه‌لین، نه‌خۆشی و شته‌ ئه‌به‌نه‌ سه‌ری و چاک ئه‌بیته‌وه‌.

کچیک پیره‌ دایکیکه‌ی هه‌بوو زۆر نه‌خۆش بوو؛ کچه‌ش فره‌ حه‌زی له‌ مێرد ئه‌کرد به‌ دایکه‌ی وت: دایه‌ با بته‌مه‌ سه‌ر هۆمه‌رمه‌ندان به‌لکوو نه‌خۆشیه‌که‌ت چاک ئه‌بیته‌وه‌. دایکیشی وتی: رۆله‌ نه‌خۆشی من پیریه‌؛ پیری چاک بوئه‌وه‌ی نیه‌. کچه‌ وتی: دایه‌ تو ئه‌لنی چی؟ هۆمه‌رمه‌ندان هه‌موو نه‌خۆشیه‌ک چاک ئه‌کاته‌وه‌.

بە هەر جۆر بوو دایکی هەلخراڤ و بردی بۆ سەر هۆمەر مەندان. بردی لە ناو مەرقەدە کەدا پالی خست و خۆی بە دەور مەرقەدە کەدا دەستی کرد بە سوورپانەو و ئەبوت: «پا هۆمەر مەندان! دایکە پیریکی بینکەسی بێدەرە تاڤم هەیه، زاوایەکی چاکی وە جاززادە ی بۆ بنیری با خزمەتی بکا».

دایکە گوئی لە پارانەو هەکی ئەم بوو وتی هە ی وا وا لیکراو تۆ خۆت میردت ئەوی و منت کردووە بە بەهانه یاللا هەلمگرە با بچینهو.

- حەسەن بەگی عەلی بەگی جاف بۆی گێرامەو و تی: سەید مەحمودی کورەزای مەولەوی بۆی گێرامەو و تی:

پیاویکی تاوێ گۆزی لای ئێمە کە ناوی حەمەمرا بوو بە کاروان ریی ئەکەوێتە هەلەبجە. ئەمە یەکەم جارە کە ریی ئەکەوێتە شارەو بە بەر دوکانی سەر تاشینکا تێشە پەڕی ئەزانێ لەم شوێنەدا سەر ئەتاشن. ئەلی وەللا سەر و ریشم هاتوو بە با بچم یە کجار لێرە بیتاشم و ئەو وەختە بچمەو.

ئەچیتە دوکانە کە کابرای سەرتاش لە سەر ئەسکە ملی دایشەنی، خاوی ئەخاتە بەر بەرۆکیا و سەر و ریشیکی پوختی ئەتاشن پاشان خاوی رانەو شینی و ئەلی موبارە ک بێ و حەمەمرا دیش هەلئەستی و ئەلی: «خوا سواوت بنووسی» و ملی ری ئەگری و دیتەدەرەو. کابرای سەرتاش ئەلی: بۆ کوئی؟ بێنە پارە ی سەر تاشینە کە. ئەلی: پارە ی چی؟ ئە ی من نەموت خوا سواوت بنووسی. کابرا ئەلی: خوا سواوت بنووسی چی؟ بێنە پارە ی سەرتاشینە کە. لەم قسە یە ک و لەو قسە یە ک ئە بێ بە شەریان و تیر لە یە ک هەلئەدەن.

سە ی مەحمو و تی: حەمەمرا لە پاشا خۆی ئەم کارە ساتە ی گێرایەو و تی: وتم حەمەمرا راست راست کامتان سەر کەوتن؟ و تی: وەللا سە ی مەحمو ئەو لە شەق تێ هەلدانا لە سەرەو بوو بەلام من لە لێدان و شەپازلەدا هەر فرەفرە لە سەرەو بووم. قسە ی من لە سەر ئەمە یە.

راستە لەو لادیانە ی کورده واریدا یەکیک کافرمانیک ئەگری بەدەستەو هەر کەسە دیت خۆی سەری خۆی ئەخووسیتێ و ئەویش سەری ئەتاشن، پاشان ئەم کە هەلئەستی ئەلی: خوا سواوت بنووسی. ئێتر پارە و مارە لە ناوایە. دیسان شاریش لە شەقا لە پیتش لادی نازانی شەق بوەشینی شەق هەر لە ناو ئەوانا باو نیە.

- زنیکی گهلالی ژان ئه‌یگریت و مناله‌که‌ی لی نه‌ئبه‌وه. میرده‌که‌ی ئه‌چوو به‌ده‌وریا هله‌ئه‌قونی و ههر ئه‌یوت: قورعانه‌که‌ی به‌وراغا ته‌قلی رانی شل بکه‌ی. (به‌وراغا ئاغای گهلالی بو)

- کابراه‌کی «ته‌رده‌ونی» زنیکی هه‌بوو نه‌خۆش که‌وتیوو. رۆژیک له‌ مزگه‌وت لی ئه‌پرسن خاله‌ همه‌سه‌ن ژنه‌که‌ت چۆنه؟ ئه‌ویش ئه‌لی: نه‌خۆشیه‌که‌ی گرانه‌ ئه‌مریت. ئه‌لین چۆن؟ قسه‌ی وا بۆچ ئه‌که‌ی؟ چۆن ئه‌زانی ئه‌مری؟ ئه‌لی: «کوره‌ جاران بۆ تویکله‌ شووتی گانی ئه‌دا ئیسته‌ ناوه‌ که‌یم بۆ داناوه‌ نابخوا. ئیتر چۆن نامری؟»

- شیخ قادری موهاجیر له‌ سوله‌یمانی له‌ وه‌ختی خۆیا عه‌بدولحه‌مید له‌ ئه‌سته‌موول ئه‌نیری به‌شوینیا چه‌ند جاریک ههر ناچن. له‌ پاشا خه‌لکی پتی ئه‌لین بۆچ ناچیت؟ تو که‌ چوینه‌ ئه‌وئ ئه‌چینه‌ مابه‌ین شوینی ئه‌و پیاوه‌ گه‌ورانه‌ که‌ له‌ ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانیه‌وه ئه‌چن له‌وئ میوان ئه‌بن. ئه‌ویش ئه‌لی: «کوره‌ ناچم گوو به‌م به‌ینچی و گوو به‌و به‌ینچی».

- له‌ داستانی مه‌لا حه‌مه‌مین

پیاویکی هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی مه‌لا حه‌مه‌مین شیشه‌یان پتی ئه‌وت. رۆژیک شیخ قادری حه‌فید له‌ گوندی ته‌نگیسه‌ر پتی ئه‌لی: مه‌لا حه‌مه‌مین ئه‌چین بۆ راو وه‌ره‌ له‌ گهلمانا. مه‌لا حه‌مه‌مینیش ئه‌لی: باشه‌.

قسه‌ دئ قسه‌ ئه‌برئ، ئه‌م مه‌لا حه‌مه‌مین زۆر جنیو فرۆش بوو، شیخ قادریش خۆشی ئه‌ویست زیاتر له‌ به‌ر جنیوه‌کانی. لبادیک ئه‌خه‌نه‌ سه‌ر ماینیک و مه‌لا حه‌مه‌مین سوار ئه‌که‌ن.

مه‌لا حه‌مه‌مینیش سواری نازانی ئه‌که‌ونه‌ ئه‌و ده‌شته‌و که‌رویشکیک هه‌له‌سته‌یتن. راوچه‌کان به‌ سواری و به‌ چوار ناله‌ ئه‌که‌ونه‌ سه‌ر که‌رویشک. ماینه‌که‌ی مه‌لا حه‌مه‌مینیش که‌ ئه‌بینی ولاغه‌کانی تر که‌وته‌ غار، ئه‌میش ئه‌که‌ویته‌ لۆقه‌ به‌شوینانا. مه‌لا حه‌مه‌مین نازانی جه‌له‌وه‌که‌ی توند کاو بیگی‌ریته‌وه‌ باوه‌ش ئه‌کا به‌ ملی ماینه‌که‌دا و ده‌ست ئه‌کات به‌ هاوار کردن. ئه‌لی: کوره‌ بین به‌مگر نه‌وه‌ که‌وته‌ خواره‌وه‌. شیخ قادر ئه‌لی: گوئ مه‌ده‌نی.

مه‌لا حه‌مه‌مین له‌ به‌ر ئه‌وه‌ که‌ باوه‌شی کردوه‌ به‌ ملی ماینه‌که‌داو که‌وتوه‌ به‌ سه‌ر زکدا ده‌عبای ئه‌که‌ویته‌ جووله‌ جوول و له‌و وه‌خته‌ ناوه‌مواره‌دا که‌ ئه‌خشی له‌ لباده‌که‌دا راست

ئەبیتەو. لە لایە کەووە پیتی خۆشەو لە لایە کەووە ترسی هاتتە خوارەو هەیە. بەلام توند خۆی ئەگرێ و ئەمجا بانگ ئەکا کورە شیخ قادری وا وا لیکراو مەرۆ «ارتفاعی ئالەتم بوو».

شیخ قادر هەر ئەلێ برۆن گوێ مەدەنی. بە نەرمە غار برۆن. کەرۆشکیان لە بیر ئەچیتەو و ئەپلکێن بە بەزمی مەلاحە مەمینەو. زۆری پێ ناچێ مەلاحە مەمین بانگ ئەکا و ئەلێ: «لا حول و لا قوه الا باللّه اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله. شیخ قادری ناموبارەک انزالم بوو».

- هەر ئەم مەلاحە مەمینە مەلای تەنگیسەر ئەبێ کچیکێ یەک سالانی ئەبێ. رۆژیک شیخ قادر ئەچێ کچە کە ی ئەگرێ بە باو و شەو و ماچی ئەکاتەو پاشان ئەلێ: «ئای ئای مەلاحە مەمین خۆ کچە کەت قوزی کردو». مەلاحە مەمینیش ئەلێ: «تۆ خوا بە راستە شیخ قادر؟» دەسا بەو قورعانی خەتم کردو تا ئێستە نەمزانێو؟

- مەلاحە مەمودی حاجی عەلی هەبوو لە سولهیمانی. ئەم مەلاحە مەموو لە گەل خافاتم ناویکا لە سەردەمی گەنجیدا دلیان پیکەو بوو، زەمان بۆی رێ نەخستن بێن بە هاوسەر. مەلاحە مەموو ژنی هێناو خافاتمیش شووی کرد. دەوری گەنجی بە سەر چوو لە سەردەمی پیریدا مەلاحە مەموو ژنە کە ی مرد و خافاتمیش مێردە کە ی مرد. چارەنووس لەو سەردەمی ئیختیاریدا کردنی بە هاوسەر. جا هەموو دەم کە مەلاحە مەموو لە گەل خافاتا ئەکەوتتە گەمەو گالتە ئەبوت: «ئای خافاتم ئەو لە شام و ئاخر شام».

- محەممەد عەلی کوردی کتیبی چیرۆکی «زادبێج» ی لە چاپ داوو. یەکی بە دووسەد فەلس بوو. ٣٥٠ دانە ی لە بەغدا لە لای وەستا بە شیر موشیر دانابوو لە پاش ماوێه کی زۆر چوو لە لای وتی با حسابیکێ کتیبەکان بکەین. وەستا بە شیر وتی: چەند بوون؟
حەممەد عەلی وتی: ٣٥٠ دانە. وتی: ئە ی مردووت مرێ! کە ی ئەو دەبوو؟ وتی: ئە ی چەند بوو؟ ٢٥٠ وتی باشە با ئەو نەدە بێ با حساب بکەین کوا کتیبەکان؟ وتی چوو زانم هەندیکیان لێ فرۆشراو. وتی: ئەو ی فرۆشراو حەقی فرۆشتنە کە ی هەلبگرەو ئەو یترم بەرێ. وتی سەدی لێ فرۆشراو و سەد و پەنجاکە ی تریشی نازانم چی لێ هاتوو؟ وتی: باشە ئەو سەدە کە فرۆشراو پارە ی ئەو م بەرێ. وتی: سەدی دە ی هی خۆمە. وتی باشە

نه‌ووترم بده‌ری. وه‌ستا به‌شیر توژی راما و له پاشا وتی: «تولات وایه ئه‌م دوکانه به‌تر راگیراوه ئه‌ووتریشی بو دوکانه‌که».

- پیاویک هه‌بوو له سوله‌یمانی «سه‌ی عدلی بسم‌الله» یان پی ئه‌وت. به بسم‌الله الرحمن الرحیم تووره ئه‌بوو. پێیان ئه‌وت خاله سهد قورعان پرپه‌تی له بسم‌الله تو بۆچ بیت ناخۆش نیه؟ به تایبه‌تی هه‌موو روژی خۆت له نوێرا چهند جار ئه‌یخوینی. ئه‌یوت: «باوکم ئه‌م بسم‌الله‌یانه ئه‌و بسم‌الله‌یه نیه که هه‌یه. من بسم‌الله‌ی خۆم ئه‌ناسم باریکه‌و درێژ».

- جا ئه‌م سه‌ی عدلیه جاریک قادراغا هه‌بوو پیاویکی که له‌گه‌تی زه‌لام سه‌ی عدلیه بچکۆله‌یه‌کی ریویله بوو. له سهر جاده‌که‌ی کانیسکان هه‌ر له سهر بسم‌الله ئه‌بێ به شه‌ریان. قادر ئاغا ئه‌یگرێ و ئه‌ینیه‌ ژیره‌وه به له‌قه دیت به وێریا. سه‌ی عدلیه له ژیره‌وه هاواری ئه‌کرد و بانگی ئه‌کرد: ئه‌ری ئه‌وه گه‌وادیک و سه‌گباییک و قه‌هبه‌باییک نیه بیت لیکمان بکاته‌وه.

- جاریک سه‌ی عدلی بسمیلا له سوله‌یمانی ژن دیتیت. شیخ له‌تیفی شیخ مه‌حموو که سه‌ی عدلی خزمیشی بوو بۆی ده‌سته‌به‌ر ئه‌بێ که ته‌داره‌کی ئه‌م شای و ئاهه‌نگه‌ی بو بکا. شیخ له‌تیف بیت و ئاهه‌نگی شای بۆ سه‌ی عدلی خزمه‌ریک بخا ئه‌بێ چۆن بێ؟ خانوویه‌کی باشی بو ریک ئه‌خا به تایبه‌تی ئه‌و ژووره‌ی که شه‌وی زاواو بووک ئه‌چنه‌ ناوی هه‌مووی ئاوینه‌به‌ند ئه‌کا و سه‌ی عدلی ئه‌با بۆ سه‌یر کردنی. سه‌ی عدلیه زۆری پێخۆش ئه‌بێ. پاش بانگی شێوان که ئیتر سه‌ی عدلی ناچیته‌ ئه‌وی مه‌گه‌ر کاتێ نه‌بێ که بووک بچیته‌ ئه‌وی و بچیته‌ لای بووک.

شیخ له‌تیف ئه‌چی ده‌، دوانزه «بسم‌الله الرحمن الرحیم» له سهر پارچه‌ کاغه‌زی گه‌وره‌و مقه‌با ئه‌نووستی و ئه‌بیاته ژووره‌که به هه‌موو لایه‌کی ژووره‌که‌دا دایان ئه‌کوته‌ ته‌نانه‌ت به بن میچه‌که‌شا ئه‌کیشن و سوپه‌که‌ی له ده‌روه ئه‌شارنه‌وه، ژووره‌که‌ش به‌نجه‌ره‌ی تیا ئه‌بێ و به‌ر هه‌یوانی له به‌را ئه‌بێ.

شه‌وی دره‌نگ وه‌ختیک بووک ئه‌برینه‌ ژووره‌وه پاش ماوه‌یه‌ک سه‌ی عدلیه ئه‌که‌نه ژووره‌وه. له ژووره‌که‌دا ته‌نها چرایه‌کی بچکۆله ئه‌بیت شیخ له‌تیف و چهند که‌سیک له

هاورپیکانی خویان له دهرهوه شاردۆتهوه. سهی عهلی له ژوورهوه ورده ورده تهکەوتیه خۆی و لهو کاتهدا که ئهیهوی خۆی روت کاتهوه ئهمان لهم دیهوه جارێ دەرگاکی لێ دانهخن. ئهجا شیخ له تیف دهست به دوگمهی سوچه کهدا ئهنی هه موو گلۆپه کان له ژوورهوه هه ل ئهبن. سهی عهلی لهم شته ناکاو به ئهحهپسی پهلاماری دەرگا ئهدا دەرگا داخراوه سهیری دار و دیوار ئهکا هه مووی «بسم الله الرحمن الرحيم»، به تهواوی شیت ئهبی و نازانی چی بکا؟ ئهوانیش له دهرهوه دهست ئهکن به چهپله ریزان و بهیهک دهنگ بهدهم چهپلهوه ئهلین:

هه ی زاوا زاوا زاوا دهستی بگروه بهدواوه

سهی عهلی دهست ئهکا به جنتودان و به کفر کردن. حهیهته ئه نیشیتهوه وه کوو پشیلهیه خرابیته ژووریکهوهو دەرگای لێ داخرا بێ چون سهیری لێ تیک ئهچی و ئهشله ژێ ئه میس وای لێ دێ. سهیری دار و دیوار ئهکا هه مووی بسم اللهیه. له شووشه په نجه رهوه سهیری بهر هه یوان ئهکا قیامهت و چهپله ریزانه. ئهوهنده خۆی ئهدا به دەرگا و په نجه رهدا و ئهوهنده جنتیو ئهدا ههتا به تهواوی پهکی ئهکهوی. لهو ناوهدا ئهکهوی.

باشان دەرگاکی لێ ئهکه نهوهو په کهو جار پهلاماری شیخ له تیف ئهدا. شیخ له تیف هه لدیت. بهو جوړه به داخهوه ئه تلیتهوه تا بهیانی ئهچی بۆ لای شیخ مهحموو بۆ شکات کردن و ههزار جنتیو به شیخ له تیف ئهدا.

شیخ له تیفیش ناگای لیه بهلام خۆی بهرچاو ناخا. شیخ مهحموودیش نازانی پیکه نی یا دلنه وای سهی عهلی بکا. ئهجا له بهر ئهوه ئه فهرمووی ئا له تیفم بۆ بانگ کهن. شیخ له تیف دین و دهست ئهکا به قسه وتن و پنی ئهلی هه ی ناچسن چون دلی خاله سهی عهلی عاجز ئهکه ی؟ ده ههسته دهست بکه ره ملی و ناشتی بکه رهوه. شیخ له تیفیش به خاله سهی عهلی گیان پهلاماری ئهدا و سهی عهلی رانه پسکینێ. بهلام ئه م جۆشی داوه تونگه باوه شی پیا کردوه ئه یگوشی لهوانه یه هه موو په راسوه کانی ورد بکا.

سهی عهلی تووره بی زه ماوه نی له تاو زانی په راسووی له بیر ئه چیته وه ئه لێ: ناچسن به ره لام که په راسووم شکا. شیخ له تیف ئه لێ: به سهیری ئه و شیخه تا ناشت نه بیته وه له کهلما به ره لات ناکه م. سهی عه لیش له ترسی شکانی په راسوی ئه لێ: ناشت ئه بمه وه گوو به چاره ی ئه و که سه له که ل ئیوه دا قسه ئه کا. ئه جا به ره لای ئه کا زیافه تیکیشی بۆ شیرینی خواردنی ناشت بوونه وه بۆ ئه کا و شهوی دوایی به راستی ئه یکه نه په رده وه

- مه‌لا محمه‌دی دهر به‌ندیخان چوو بوو بۆ حجج. که هاتبووه‌وه قسه‌ی حه‌جی بۆ مه‌حموو به‌گی جاف نه‌گنرپاره‌وه که چۆن ته‌وافی کردوه‌وه چۆن به‌ سۆز و عه‌زیه‌تیکه‌ی زۆر ره‌جمی شه‌یتانی کردوه. که نه‌گاته‌ه سهر شه‌یتان مه‌حموو به‌گ نه‌لئ: خوا بتگری گوايه دلت خۆشه‌ تو ئیشیکه‌ی چاکت کردوه؟ خوا وه‌نته‌عالا له‌ قورعانا له‌ په‌نجا لاه‌ به‌رینگری شه‌یتان بووه‌ ئیتر نازانم چاری کردوه یا نه‌یکردوه، ئیسته‌ تو بۆچ ئهم دوژمنه‌ گه‌وره‌یه‌ت بۆ خۆت دروست کرد؟ به‌دبه‌خت ئاخ‌ر تو مندالداریت. مه‌لا محمه‌د نه‌لئ: «که‌واته‌ نه‌ره‌جم نه‌ره‌جم».

- عه‌لی ره‌سوولی روغزایی هه‌بوو پیاوی ره‌زابه‌گی جاف بوو. ئهم عه‌لی ره‌سووله‌ روژیکی له‌ سهر حه‌وزه‌که‌ی که‌لار ده‌ست نوژیی نه‌شۆرد له‌و کاته‌دا که‌ قاجی نه‌شوا ترپیک نه‌که‌نی. چاری نه‌ما وتی: «جا وه‌ره‌ پیاوه‌تی بۆ خوا بکه‌».

- له‌ ئاواپی به‌یانلوو شایی نه‌بێ ده‌نگی گه‌لئ لا نه‌که‌ن. زۆرنازه‌ن و ده‌هۆل کوتی نه‌و ناوه‌ش نه‌پۆن. خۆت نه‌یزانی له‌ کاتی هه‌له‌په‌رکیدا کابرای زۆرنازه‌ن له‌ کاتیکا که‌ یه‌کئ شاباش نه‌کا لمۆزی بۆ به‌رز نه‌کاته‌وه‌وه‌ ده‌می زۆرناکه‌ی نه‌کاته‌ ئاسمان و بۆی نه‌قوقینئ ده‌هۆلده‌ره‌که‌ش نه‌وه‌نده‌یتر گه‌رمی نه‌کا. نه‌و لای به‌یانلوو ولاتی نزیکه‌ی فورقانه‌ش شیوه‌ قسه‌ کردنیکه‌ی جیاوازیان هه‌یه‌ له‌وانی تر. زۆرنازه‌نیکه‌ی نه‌و ولاتی گنیه‌یه‌ نه‌چئ به‌ ده‌م شاییه‌وه‌ نه‌وا هه‌له‌په‌رکیش گه‌رمه‌.

سه‌مینئ نه‌مین هه‌بوو خه‌لکی قورقان بوو نه‌ویش نه‌چئ بۆ به‌یانلوو بۆ ناو شایی و هه‌له‌په‌رکئ. کیزانی کلاو لار کلاو لار هه‌له‌په‌رن. سه‌مینیش ده‌ست نه‌گری ده‌هۆل و زورنا دیته‌ به‌رده‌می کابرای زۆرنازه‌ن ده‌می زۆرناکه‌ی نه‌کاته‌ ئاسمان سه‌مین نیو روپیه‌ ده‌ردینئ و نه‌یدا به‌ ده‌هۆل کوته‌که‌ که‌ بیکا به‌ شاباش. نه‌لئ: «بووشم هی کیه‌؟» سه‌مین نه‌لئ: «بیه‌زه‌ سه‌مینئ نه‌مینئ میره‌ی محمه‌د خانزه‌ی روژه‌یانی فورقانی مالیان ها له‌ بان خانیه‌ فورقان».

کابرای چاوه‌ش نه‌لئ: «بگره‌ باوه‌ سه‌گ! کوته‌ روپیه‌ که‌ت نه‌ی پیچو پلووجه‌ وه‌ من نیه‌وتریت».

- مامۆستا مه‌لا که‌ریمی بیاره‌ له‌ بابه‌ ره‌سوولی دۆلاشی نه‌گنرپاره‌وه‌ وتی:

ئەولئ و ئەولەسەن هەبوون لە سنە برا بوون. خوشکیکیان هەبوو سانیه خانمی ناو بوو. ئەمانە کور و کچی ئاھەمەمرا بوون. ئەم ئاھەمەمرا زاوی مالی ئاسەف دیوان بوو. ئاھەمەمرا عمیری خوای کردبوو ئەولئ کە برا گەورە بوو هەموو مالە کەمی داگیر کردبوو بەشی ئەولەسەن و سانیه خانمی نەئەدا، گەلئ دەمەقەرە لە ناویانا پەیدا بوو بوو، هیچ کەلکی نەبوو. لە ئەنجاما روژی ئەولەسەن بە سانیه خانم ئەلئ: «ئاباجی بیژە بە ئابرام مەرھوومی باوکم پوول و مالیکی بۆ بەجئ هیشتگین. سەر بیترتە سەر راسی حەساومان چەس پیمان دا ئەگەر نە تەنەگە کەمی خوا بیامەرزئ باوکم تیرم خۆراکئ باروتئ تئ ئەکەم پۆخئ بەمگێچ ئەخەمە ناوی تەرەقە کێچ ئەنینه بان مەمکە کەمی ئەیتەقینئین. سا ئیتر چی ئەوئ با بوی زالەدار زالە ئەترە کینئ فی النار حاملە حەمل ئەخا بەتون و تەوەس».

- سالی ۱۹۵۹ چەبیرە می مامۆستا کوردەکان بوو لە شەقلاوا. هەر چی مامۆستای کورد هەبوو لەوئ کۆ بیونەو قەسەیان لە کار و باری خویندنی زمانی کوردییەو ئەکرد لە قوتابخانەکانا. شەقلاو هەوینە هەوارە زۆر کەس رووی تیتەکرد. حەمەرەشید بەگی کۆکز لە گەل شیخ عومەری دەکە بە ناوی رابواردن لە هەوینە هەواردا ئەوانیش چوو بوون بۆ ئەوئ. جیگا دەست نەئەکەوت.

مام رەسوو کاکۆ هەبوو چاخەنە یەکی هەبوو لە دۆلە کەدا هەم چاخانەبوو هەم نوینیشی هەبوو خەلک لینی ئەنووستن. حەمە رەشید بەگ و ئەوان ئەچنە ئەوئ. مام رەسوویش پیاویک بوو وەزیریک و گزیریکی بە لاو وەکوو یەک وا بوو، کئ پارە می چای بە پوختی بدابوایە ئەو می بە لاو لە هەموو کەس پیاوتر بوو لە هەمان کاتا وەکوو ساویلکە بوو توورەش بوو.

حەمەرەشید بەگ سەری خستە سەری بەلام پارە چایشی ئەدایە. پیتی وت: مام رەسوو من بەگژادە می جافم گوندەکانم هەموو لەم سەردەمەدا بە چەپلە داگیریان کردووە لە دەستیان سەندم. مام رەسوویش ئەلئ: جا ئیستە ئەتەوئ چیکە می؟ ئەویش ئەلئ: وەللا هەر لە هاتوچوودام بۆ ئەو وەریان بگرمەو. ئەویش ئەلئ: کوو وەریان دەگریتەو؟ ئەمە سەردەمی جەھوریە. ئەویش ئەلئ: دەسا هەزار جەھوری بی هەر ئەبی وەریان بگرمەو. وەریان ئەگرمەو لە داخی جەھوری و بە کویرایی چاوی توو. مام رەسوو ئیتر توورە ئەبی و ئەلئ: «هەر وەها دە هەرۆ هەر لۆ خۆت غارغارینئ بکەو بزانی چت بی دەکری؟»

- عومدر قه‌زاز هه‌بوو له سوله‌یمانی له کاتی خۆیا فره شوخ و شه‌نگ و لاو چاک هه‌بوو. ده‌وری گه‌نجایه‌تی گۆریه‌وه به ده‌وری پیری. کویستانی سه‌ر و ریشی له خال خالی ده‌رچوو بوو به کلۆری به‌فر.

ئهم عومدر قه‌زازه جاریک ئه‌چینه به‌غدا. که له سوله‌یمانی ده‌رئه‌چن سه‌ری سپی ئه‌بن که ئه‌گه‌رینه‌وه ئه‌و مووه سپیانه ره‌ش ئه‌بنه‌وه؛ تومه‌س ئه‌مه باوه له به‌غدا مووی سه‌ر بۆیه ئه‌که‌ن، ئه‌ویش وای کردوه. کور و کال روژی دانه‌نیشن و بلاوی ئه‌که‌نه‌وه که عومدر قه‌زاز سه‌ری قیرتاو کردوه. ئه‌ویش له ئه‌نجاما ئه‌لئ: «باوکم ئیوه ده‌خلتان چیه؟ من سه‌ری خۆمه‌و گووی تی ئه‌که‌م».

- مه‌لا ره‌ئۆف بۆی گه‌رامه‌وه وتی:

ئه‌حمه‌دی حاجی فه‌تاح له سوله‌یمانی له مالی خۆیا نازداری باوک و تاقانه‌ی دایک بوو. که‌وای شیرداخ و سه‌لته‌ی ماوه‌ت و چه‌فته‌و مشکی ئه‌مانه هه‌مووی هه‌ر له‌و ئه‌وه‌شایه‌وه. له سه‌فه‌ر به‌لکدا برا بۆ عه‌سکه‌ری. له شه‌رپیکا گۆلله‌یه‌کی به‌ر ئه‌که‌وئ ئه‌بنی به هۆی تیک چوونی ئه‌قلی. که گه‌رایه‌وه بۆ سوله‌یمانی له به‌ر ئه‌و تیکچوونی ئه‌قلی ئه‌و ناز و نیعه‌تی پێشووه هه‌مووی زه‌مان په‌رده‌ی چه‌وسانه‌وه‌ی به سه‌را هینا و وای لیهات به شه‌و له خانه‌قای حاجی مه‌لا عه‌لی روژی ئه‌کرده‌وه.

مه‌لا سالحی مه‌لا زوبه‌یر له‌وئ بوو. روژیک له سه‌ر شو‌ریا له گه‌ل مه‌لا سالح تیک ئه‌چن و ده‌ری ئه‌کا و پنی ئه‌لئ: بۆچ گه‌رت به‌م خانه‌قایه پینچاوه‌و بچۆره شوینیکی‌تر. ئه‌حمه‌د ئا‌غاش پنی ئه‌لئ: «پرو مردووت مرئ سه‌رت ئه‌لئنی سه‌ری قومقۆمۆکه تا بوور ئا‌غاسیه‌کی وه‌کوو من نه‌بنی کن له‌م سوالکه‌ر تیا تو‌یوخانه‌دا روژ ئه‌کاته‌وه؟»

- ئه‌حه‌ی نازی هه‌بوو له سوله‌یمانی مامه‌له‌ی له گه‌ل ئه‌و شه‌اره‌زووره‌دا هه‌بوو. یه‌کن له‌و که‌سانه که ئه‌م شتی ئه‌دانئ ماف ناویک بوو خه‌لکی ئا‌وایی مسته‌فا. شکاتی لئ کردبوو هینابووی بۆ سوله‌یمانی و برده‌بوی بۆ مه‌حه‌که‌مه. حاکم له ئه‌حه ئه‌پرسی ده‌عوات چیه له‌م کابرایه؟ ئه‌لئ قوربان په‌نجا رو‌په‌م لایه‌تی. ئه‌لئ: تو ئه‌لئنی چی کابرا؟ ئه‌لئ: قوربان درۆ ده‌کا و وه‌و سه‌ی ساقه هیه‌چی لام نییه.

ئه‌لئ: ئه‌حه تو سه‌نه‌دت هیه‌ه؟ ئه‌لئ: «ئه‌وه‌للا». ئه‌لئ: که‌واته ئه‌توانی سویندی بده‌ی. ئه‌حه‌ی ئه‌لئ: «قوربان سویندی چی؟ ئه‌م کابرایه نه نو‌یژ ئه‌کا نه هیه‌چ، له کوی ئیمانی

بەسۆین هەیه؟» هەر خێرا مەرف هەلئەداتێ دەستی بەرز ئەکاتەووە ئەلێ: «تەرحێو حاکم کێ نوێژ ناکا».

- دێ «کەولە» هەبوو لە ولاتی دیواندەرە، دێ «موشیردیوان» ی سنە بوو؛ لێ یاخی بوو هیچیان نەئەدایە. ئا حەمەعەلی هەبوو زاوتی موشیردیوان بوو، پیاویکی تا ئەندازە بەک بەزەبر و زەنگ بوو. بەمشیر دیوانی وت: کە ئەو بنێری کەولە ی وەکوو ماسی مەبوو بۆ لێ بکا. مشیر دیوانیش ناردی بەلام کە ئەچیتە ئەوئ کەولە یی چەتوون بوون گۆییان بەویش هەر نەداو، بەلکوو لەدییەکەش هەر دەریانکرد. ئا حەمەعەلیش کەوتۆتە تەقەو نازانی چ بکا لە روویشی هەلنایین بەو جۆرە بگەرێتەووە بۆ لای موشیردیوان؛ چونکە ئەو بە هەرۆ گیفیکی ترەووە هاتوووە. ماوێهەکی باشی پێ ئەچێ و لە ئەنجاما ئەنووێ بۆ موشیردیوان ئەلێ: «سەرورم تاجی سەرم ئاغای موشیری شارگەلم، کەولەم دامرکانگەسەووە وەلێ جیتگا نیە تیا دانیشم. غولامت ئا حەمەعەلی».

- سەردەمیک لەو ولاتی گەرمیانه کورد و کارە ئەچوون بۆ دزی. خاوەن مال، دزەکانی ئەناسی و ئەچوو شکاتی لێ ئەکردن، یا لە لای شەرع یا لە لای حاکم شەرع. دزی راتەکیشایە مەیدان و سویندی ئەدان. ئەوانیش سویندیان نەئەخوارد و مالهەکیان ئەدایە دواووە ئەو عەزبەتەیان بە هیچ دەرتەچوو.

مەلا تەقی هەبوو لەو دەستی گەرمیانه پەنایان ئەبردە بەر ئەو چاریکیان بکا بۆ ئەو ئەگەر چاریکیتر کە دزیان کرد بتوانن بپهچۆن.

ئەمجا مەلا تەقی ئەهینتا کابرای لە پاش دزی کردنەکە ئەخستە بێشکە یەکەووە بە دەسترازە شەتەکی ئەدا و تۆزی رای ئەزەند و پاشان ئەیکردەووە ئەیوت: لەبێشکە کە وەرە دەروە. فیری ئەکرد ئەیوت کە بردتیا بۆ لای قازی سویند بخۆ بلی: لەو رۆژووە پتیم لە بێشکە کەوتۆتە خوارووە ئیتر نەخراومەتە بێشکە من دزیم نەکردووە.

ئەویش کە ئەیانبرد بۆ لای شەرع بەو جۆرە سویندی ئەخوارد و شەرعیش بەرەلای ئەکرد لای وا بوو بێشکە ی منالیەتی و ئەمیش سویندەکە ی نە ئەکەوت.

هەرۆهەا فیری ئەکرد لە کاتیکا کە ئەیبەن بۆ لای حاکم و سویندی ئەوێ ئەدەن کە ئەو مالهە ی نەدزیووە، بۆقی، چۆلەکە یین گیانداریکی وا بخاتە باخەلیهوە لە ژیر کەواو کراسەکە یهوە بە جۆریک کە دیار نەبێ، لە کاتی سویند خواردنا دەست بەدا بە سەر سینگی

ئەو بۆقەكەش لە ژێر دەستایە بلی: بەم قورعانه ئەم نەفسە بیټ و ئاگای لەو دزیەنیه. ئەویش وای ئەکرد و بۆ خۆی بەرە لایان ئەکرد. نەفسەكەش چی بوو بۆقەكە بوو دیارە ئەو بۆقە ئاگای لەو دزیەنیه.

- جارێك مانگ گێرا بوو خەلكی كۆ ببونەووە لە سەر بانەكان لە تەپل و تەنەكەیان ئەدا. كابراییەكی «رەشووبۆری» هەبوو فەتە ی ناو بوو، بە لای ئاوابییەكەدا تێپەڕی. وتیان وەللا ئەوەتا مانگ گێراووە ئەمانەوی بەربێ. كابرا سەریكی بەرز كردهووە و سەیریكی مانگەكە ی كردو وتی: «كۆرە لینگەرین ئەو دەوێت باوكە سال دوانزە مانگە ی خوا جرتو فرتیه تی بەم لاو بەو لادا، دەمێ وەكوو دەمەداس، دەمێ وەكوو كاسەماس، دەمێ وەكوو قانگەلە ی شكیاگ، دەمێ وەكوو دەواری لای بریاك، ئێژی جیكەنە ی تی گریاكە دیقەدیقە ی ئەداووە خەلكە نەیتەزانی ئاخری رۆژێك لە كەلتینیکا وەگیری تیرن. لینگەرین با بیخوا با بزانی عەلی كۆری كێیە؟ لای وایەگشت شویتێ هەوارەپانكە ی مالی میمكە فاتەمە هەر قۆلی قۆلی بكا».

- كابراییەك هەبوو لەو شارەزوورە پێیان ئەوت «ئافە» ئیشی هەر دزی كردن بوو. شەویك قیر لە مالیكا ئەیگرن ئەیبەن بۆ لای مەلا حەسەنی مەلا قادری بیارە كە چێوی حوكومەتی بە دەستەو بوو. مەلا لێی ئەپرسی: كابرا تۆ بۆچی چووینە ئەو ماله‌و؟ ئەلێ: «وام زانی مالی خۆمانە». ئەلێ: باشە كە ژنی خاوەن ماله‌كە دەر كەوت بۆچی چوویت لە پال كەنوەكەدا خۆت شارده‌و؟ ئەلێ: «وەللا قوربان وامزانی ژنەكە ی خۆمە».

- سالی ۱۹۳۷ بوو سەیعەلی بسمیلا لە سوله‌یمانی لە سەر بسمیلا لە گەل حاجی توفیقی پیرەمێردا تێكچوو بوو. پیرەمێرد رۆژنامە ی ژینی هەر لە سوله‌یمانی دەر دەکرد. مەلا سدیقی نازەنینی حاكمی كوبرا بوو لە سوله‌یمانی. پیرەمێرد هەر جارە ی هەرەشە ی ئەنارد بۆ سەیعەلی كە واز بێنی لە جێنودان ئەگەینا خرابی بێ ئەكەم. سەیعەلیش ئەبوت چی لە دەست دێ ئەو زەندیقە دریغی نەكات. لە راستیشدا حاجی توفیق شەری بەو ئەفرۆشت.

پیرەمێرد لەم قسە ی سەیعەلییە هەلی دەست كەوت هەستا چوو لە مەحكەمە شكاتی لە سەیعەلی كرد كە كافر بوو. جەمیل سائب خوشكەزای حاجی توفیق مدیری خەزینە یە ئەحمەد موختاری هەولێری قازی سوله‌یمانیە كار بە دەستانی سەراش هەموویان سەریان لە موحاكەمە یەكی وا ئەخوری. بە هەموویانەووە قسەیان كرد بە یەك كە موحاكەمە یەكی وەها بۆ ناھەنگی رۆژیكی سوله‌یمانی پێویستە. رۆژی چواری نیسانیان دانا بە رۆژی موحاكەمە،

پسوله دروست کرا و بهو پسولانه به پیره‌مێرد و سەیعەلی راگەینرا که رۆژی چواری مانگ حازری موحاکمەبن. حاجی توفیق چەند شایەتییکی پێکەوه‌ناو که سەیعەلی کفری کردوو له گەل ئەوه‌شا ئەمانە هیچی وا نەبوون سەی عەلی هەر ئەو بوو لەوه توورە ئەبوو هەر وەخت که حاجی توفیق ناوی ئەهینا پیتی ئەوت: «سەیعەلی بسمیلا» ئیتر حاجی توفیق ئەم قەوانە‌ی بو دروست کرد.

رۆژی یەکی مانگ پیره‌مێرد ناردی به شوین هەموو دەهۆل و زورنا ژەنەکانی سوله‌یمانیدا که هەر له ئیستەوه به دەهۆل و زورناکوتان بکەونه ناو شار و بلین رۆژی چواری مانگ موحاکمە‌ی حاجی توفیقی پیره‌مێرد و سەیعەلی بسمیلا یه له سەرای سوله‌یمانی. به‌مجۆره دەهۆلکوت کهوتنه ناو گەرەکه‌کانی سوله‌یمانی ماوه‌ی سی رۆژ ئەمەیان وت، بەلام پارەیه‌کی باشیشیان له حاجی توفیق وەرگرت. سەیعەلی جارێن توورە ئەبوو هەر له بهر ئەوه بوو که پیره‌مێرد له بهر خۆیه‌وه پیتی ئەوت بسمیلا، ئیستە بسمیلا کهوتە دەم زورناژەن و هەموو منالی سوله‌یمانی.

رۆژی چواری مانگ ئەهلی دایەرەکان و خەلکی سوله‌یمانی هەموو روویان کرد بو بهر دەرکی سەرا. دەرزیته هەلبخستایه نەئەکه‌وته سەر ئەرز. مەحکەمه دانیشته، مەلا سدیق له سەر‌وه قازی له لایه‌وه سەیعەلی خرایه قەفەزی تاوانبارانه‌وه، پۆلیس له لایه‌وه لایه‌وه به تەفەنگه‌وه راوه‌ستان. حاجی توفیقی پیره‌مێرد به خۆی و شایەته‌که‌نه‌وه راوه‌ستان. سەرۆکی مەحکەمه بەناوی خاوه‌ن شکۆوه مەحکەمه‌ی رەسمی بلاو کرده‌وه و رووی کرده سەیعەلی که ئەو حاجی توفیقه داوا ئەکا تو کافر بوویت تو ئەلینی چی؟ [سەی عەلی] رەنگ له روویا نەماو وتی: وا نیه من موسلمانم «اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله». رووی کرده حاجی توفیق وتی تو چی دەلینی؟ وتی: «جەنابی سەرۆکی مەحکەمه ئەم سەی عەلی بسمیلا یه به منی وتوو زەندیق و ئەمانەش شایەتم. زەندیقیش بو موسلمان ناوتری له ئاینی ئیسلاما یه کینک موسلمانیک به کافر دەرکا خۆی کافر ئەبن.

ئەمجا سەرۆک رووی کرده قازی و وتی بیر و باوه‌ری ئیوه چیه. قازی وتی به‌لێ له زەمانی ئەمه‌ویه‌کانا که ئەوترا زەندیق یانی کافر وه ئیستەش ئەو تاوانبارە - که له قەفەسه دایه - شایه‌تیمانی هینا مەعنای وایه له کفره‌که‌ی خۆی په‌شیمان بووه‌توه.

ئەمجا ئیتر بیرى مەحکەمه چۆنه به‌مجۆره حوکم ئەدا.

رووی کرده حاجی توفیق وتی تو ئه‌لتی چی؟ وتی جهنابی حاکم ئم پیاوه به منی وتوه زه‌ندیق و لئی خوش نابم. له گه‌ل ئه‌وه‌شا پرس و رای مه‌حکمه‌ه چۆنه من له‌و پرس و رایه ده‌رناچم.

سه‌رۆک وتی رای مه‌حکمه‌ه ئه‌وه‌یه که ناشت به‌ره‌وه له گه‌لی و ریکه‌ونه‌وه. حاجی توفیق وتی جهنابی سه‌رۆک من له‌م ریگایه‌دا تووشی زیانیککی زۆر بووم، ئه‌بێ زیانه‌که‌م بۆ بپژیری. سه‌رۆک وتی مه‌حکمه‌ه به‌ ناوی میهره‌بانیه‌وه داوات لی ئه‌کا که ناشت بینه‌وه. حاجی توفیق وتی له‌ سه‌ر روو لیتانی مه‌حکمه‌ه من له‌ گه‌لی ناشت ئه‌بمه‌وه و لئیخۆش ئه‌بم له‌ سه‌ر ئه‌وه که له‌ ئیسته‌ به‌ دواوه هه‌ر چه‌ند وتم سه‌ی‌عه‌لی بسمیلا، ئم سه‌ی‌عه‌لی بسمیلایه‌ تووره‌ نه‌بێ.

سه‌رۆک رووی کرده سه‌ی‌عه‌لی وتی: تو ئه‌لتی چی؟ سه‌ی‌عه‌لی ملیکی لار کرده‌وه و وتی باشه هه‌ر که ئه‌و وتی باشه. بوو به‌ چه‌پله‌و هه‌را و سه‌ی‌عه‌لی له‌ قه‌فه‌س هاته‌ ده‌ره‌وه و حاجی توفیق چوو به‌ لایه‌وه ده‌ستی خسته‌ ناو ده‌ستی و ناشتی بووه‌وه له‌ گه‌لیا. ئه‌مجا پاش ئه‌و رۆژه پیره‌میرد به‌ ده‌م وازی نه‌هیتنا، هه‌موو جار له‌ رۆژنامه‌که‌یا به‌ نووسین «سه‌ی‌عه‌لی بسمیلا»ی ئه‌نووسی و سه‌ی‌عه‌لیش له‌ داخا وه‌خته‌بوو شه‌ق به‌ری و هه‌یجیسی بێ نه‌ئه‌وترا. ئم محاکمه‌و محاکمه‌ کاریه‌ش هه‌مووی بۆ گالته‌بوو، ئه‌گه‌ینا هه‌یج بناغه‌یه‌کی نه‌بوو.

- مه‌لا قادریک هه‌بوو مه‌لای هه‌مزایای بلباس بوو، گنپرایه‌وه وتی: ئه‌وا گه‌لی جار له‌ نوێز و قورئان خویتندا ئایه‌تی «تتجافی جنوبهم عن المجاحع» ئه‌هاته‌ پیتشه‌وه و ئه‌مخویند. هه‌مزایا هه‌موو جار پیتی ئه‌وتم مه‌لا نان و جینگام پێداوی و له‌ سه‌ر منه‌وه ئه‌زیت، که‌چی تو ناوی جاف له‌ نوێز و قورئانه‌که‌تا دیتیت. وتی منیش وتم ئاغا ئه‌مه‌ من نایلیم قورئان قورئانی خوایه‌ خو من دامنه‌ناوه. ئاغا وتی مه‌لا من ئه‌مه‌ نازانم ئه‌بێ ناوی ئیمه‌ش هه‌بێ له‌ قورئاندا ئه‌گه‌ینا ئه‌نجامی باش نابێ.

وتی به‌م جوژه ماوه‌یه‌ک له‌ کیتشه‌و به‌رده‌دا بووین ئه‌و هه‌ر ئه‌یوت و منیش خو هه‌یج ئه‌وه‌نده‌م زانی شه‌ویک زه‌لامیک کردی به‌ ژوو‌راو خه‌نجه‌ریکی رووتی به‌ ده‌سته‌وه‌یه وتی هه‌مزایا ئه‌لی: یا ئه‌م خه‌نجه‌ره‌ یا ئه‌بێ ناوی ئیمه‌ش له‌ نوێز و قورئانا هه‌بیت. جاف چ رایه‌ی ئه‌وه‌یان ئه‌که‌وی ناویان هه‌بێ و ئیمه‌ش وه‌کوو که‌ندوو‌ان له‌وی بکه‌وین؟ که‌چی نان و به‌رگی تویش له‌ سه‌ر ئیمه‌یه‌.

وتی ئیتر به ته‌واوی من چوومه تاسه‌وه و تیگه‌یشتم که کابرا به ئاشکرا مرخی لی خوش کردووم و تم برا زور چاکه و خوا قادره به سهر هموو شتیکا به‌لی و وحی ههر بؤ پیغه‌مبهره به‌لام ئیمه‌ش هه‌ین.

روژی دواپی نویژی شیوان بوو له پاش سووره‌ی فاتحه ئه‌وه و ت: «تیبیاس ده‌نوکه‌م علی سه‌رنا له ناوهم فی نویژنا و نفوسهم فی دلنا فه‌سه‌ره‌م به‌ره‌شی بابهم یا لیتنا یا لیتنا نه‌بوو مایه له ناویانا لانهم ککلبهم ههر نه‌وه‌رن بدوره‌م الله اکبر». که له نویژ بووینه‌وه هه‌مزغا هه‌ستا هات به لامه‌وه ده‌ستی کرده ملم و وتی: ماموستا به‌و قورنانه ئیستا ته‌واوه هه‌موو جار له نویژی ههر ئه‌م ئایه‌ته‌مان لؤ بخوینه.

به‌رپکه‌وت شه‌وی دواپی مه‌لا پیروتیکی خه‌لکی نه‌و بناری سه‌رده‌شته هه‌بوو هاته ئه‌وی له پاش به‌یینک که توزی لامان چۆل بوو مه‌لا پیروتی وتی مه‌لا قادر که‌ی ئه‌مه ئایه‌ته تو خویندته‌وه؟ و تم به‌لی ئایه‌ته تووره بوو وتی چۆن؟ و ت: «دوینی شه‌وی ئه‌م ئایه‌ته له گه‌ل خه‌نجه‌ریکا هاته خواره‌وه». ده‌ستی کرد به‌ پیکه‌نین و کاره‌ساته‌که‌م بؤ گێراهه‌وه.

- حه‌مه‌ بچکۆلی عه‌لیاغا له‌ پشه‌ده‌ر قسه‌ی له‌ مه‌لا سلیمانی ماوه‌ت نه‌گێراهه‌وه که‌ چۆن حه‌دیس نه‌خوینتیته‌وه؛ ئه‌یوت: «ماموستا مه‌لا سلیمانی حه‌دیسان ده‌خوینتیته‌وه ئه‌لی پیغه‌مبهری بؤ حه‌زهره‌تی حونه‌ری گێراهه‌وه ئه‌ویش بؤ حه‌زهره‌تی عه‌لی گێراهه‌وه، ئه‌ویش بؤ حه‌زهره‌تی حه‌سه‌نی گێراهه‌وه، له‌ویوه ورده‌ ورده‌ هاته‌ خوارئ تا گه‌بشته‌ سه‌ر حه‌زهره‌تی سه‌حله‌به‌ی له‌ویوه هینای له‌ مه‌جلیسی وه‌عه‌زه‌که‌یدا وه‌کوو رمبئ چه‌قاندی».

- ئوبالی گێراهه‌وه‌ی ئه‌م قسه‌یه‌ش به‌ ئه‌ستوی کاک فوناد عارف نه‌و بؤی گێراهه‌وه:
کابراهه‌کی گرده‌له‌ هه‌بوو «لاله‌پاشا» یان پئی نه‌وت. له‌ سه‌ر رووباره‌که‌ی «ئالیشه» راهه‌ستا بوو ئه‌یه‌ویست لئی به‌رپه‌رته‌وه، به‌لام نه‌یشه‌ویرا لینی بدا. له‌و کاته‌دا دوو کوری زه‌به‌لاحی که‌ماله‌یی هاتن نه‌وانیش ئه‌یانویست به‌رپه‌رته‌وه چاویان که‌وت به‌ کابرا گرده‌له‌که‌ وه‌ستا بوو وتیان: «گۆرانه‌ ئه‌وه تو مه‌له‌وانی لیره‌ راویستیگی؟» وتی: ئا. وتیان نامانه‌رپه‌رته‌وه یه‌کن وه‌قه‌رانئ؟ وتی: با. ئینجا پئی وتن ئیوه بکه‌ونه ئه‌م لاو ئه‌و لامه‌وه تا بتانگرم و بتانه‌رپه‌رته‌وه خۆی که‌وته ناوه‌راستیان. پشتینه‌که‌ی ههر دووکیانی تووند گرت و دایان له‌ ئاوه‌که‌ گه‌بشته‌ نیرگه‌ی ئاوه‌که‌ ئاو به‌ گور بوو پئی کابرای کورته‌له‌ی له‌زه‌وی بری به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه ئه‌وان زه‌لام و به‌هیزتر بوون ئاو زۆری به‌ سه‌ریانان نه‌شکا ئه‌وه‌نده هه‌بوو

کابرای کورتله خۆی به‌وانه‌وه گرتبووه‌وه که ئه‌وان ئه‌یانینێ ئه‌م قاچی تاقدانه جووت ئه‌کا له‌ناو ئاوه‌که‌دا ئه‌یانوت: «ئه‌ها گرده که‌وته مه‌له ده‌ک دایک بۆت نه‌نالینێ».

- کابرایه‌کی «باشکی» همه‌وه‌یسی ناو بوو که‌مالیکی ئه‌بێ زۆری خۆش ئه‌وئ پیتی ئه‌وت «سه‌بۆر». به‌رخیکی له‌ رانه‌که‌ بۆ جیا ئه‌کاته‌وه‌و بۆی ده‌ستتیز ئه‌کا. به‌رخ زاوژی ئه‌کا و ئه‌بێ به‌ پانزه‌ بیست سه‌ر کو‌توپر که‌ماله‌که‌ ئه‌تۆبێ. مامه‌ وه‌یس زۆر بۆی دلگران ئه‌بێ له‌ گه‌ل ژنه‌که‌یا که‌ په‌خه‌ی ناو ئه‌بێ پرسه‌ی بۆ دانه‌نین و شین و شه‌پۆریکی زۆری بۆ ئه‌که‌ن. پاش برانه‌وه‌ی پرسه‌ له‌ گه‌ل په‌خه‌ی ژنیا ئه‌چن بۆ لای مه‌لا که‌ میراته‌که‌یان لیبه‌ش کا. کاره‌سات له‌ مه‌لا تینه‌گه‌یه‌نن مه‌لاش به‌لایه‌وه‌ نیچیریکی باشی ده‌ست که‌وتووئه‌لێ: مامه‌ همه‌وه‌یس شه‌ش سه‌ری بۆ تو مامه‌ همه‌وه‌یسی ئه‌لێ: «ئه‌ی وه‌ قوروانی ده‌مت وم». چار سه‌ریشی بۆ دایه‌ په‌خه‌. دایه‌ په‌خه‌ش ئه‌لێ: «ئه‌ی بیه‌م وه‌ده‌ورتا». ئینجا چاوه‌ڕینی ئه‌وه‌ن که‌ ئه‌و‌یت‌ریشیان لێ به‌شکا له‌ پاشا مه‌لا ئه‌لێ ئه‌وه‌شی که‌ ماوه‌ته‌وه‌ بۆ من. مامه‌ همه‌وه‌یس تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌لێ: «ئاخر مه‌لا بیه‌ره‌ تۆ باوکی سه‌بۆر بوویت تۆ برای سه‌بۆر بوویت تۆچی سه‌بۆریت؟ له‌م ناوه‌دا خۆت قوت کردگه‌سه‌وه‌ ده‌مت ئیژی برینگی په‌ز برینه‌وه‌س ئیمه‌ که‌س و کاری سه‌بۆرین تۆ گوو خۆری کویت؟»

- حاجی مسته‌فا پاشا گه‌رايه‌وه‌ وتی:

ئهو سه‌له‌ من ئه‌میری حه‌ج بووم له‌ عه‌ره‌فاتا ته‌واف ئه‌که‌ین قه‌ره‌ بالغیه‌که‌ی له‌وه‌دا نییه‌ گوشت که‌وتۆته‌ سه‌ر گوشت. سه‌یرم کرد وا کابرایه‌کی کوردی شاره‌زووری لای خۆمان له‌ به‌ر ده‌مه‌وه‌یه‌ ئافره‌تییکی که‌ته‌ی زله‌ی سه‌نگالی له‌ پیتش کابراوه‌یه‌و سمتی به‌ ته‌واوی توند بووه‌ له‌ به‌ری کابرا. له‌ ته‌وافیشا جگه‌ له‌ جه‌نجالیه‌که‌ هه‌رکه‌ له‌ عاستی خۆی و له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ خه‌ریکی دوعا کردن و پارانه‌وه‌یه‌. گویم لێ بوو کابرای به‌رده‌م هممه‌ دوعاو پارانه‌وه‌که‌ی ئه‌وه‌ بوو به‌ کوردی ئه‌یوت: «بینایی چاوان گشت جارێ خۆت فه‌رمووگه‌ هه‌ر که‌ بچی ته‌وافی مالی من بکا خۆریه‌کی پان و پۆری ئه‌ده‌م. ئیسته‌ ئه‌م خۆریه‌ قۆره‌ که‌ تۆ لێره‌ داگه‌ وه‌ من من چی لێ بکه‌م؟ ئه‌وه‌ من جینگه‌م نییه‌ تۆزی قنگه‌م بجوولینمه‌وه‌ ئیسته‌ چون ئیشی وام پێ ئه‌کری؟ ئاخر ناوی تۆ خۆت نه‌ختییکی لێ بزانی که‌ چ وه‌ختی وه‌ختی خۆریه‌؟»

- کابرایەک هەبوو خەلکی ئەو شارەزووری دەشتی «موان»ە بوو، لە گەل مەلا و فەقیدادا زۆر دانیشیبوو؛ هەموو جار گویی لیبوو کە مەلا سوورەتی «والتین و الزیتون»ی ئەخویند و پینخۆش بوو. رۆژیک ئەپرسی لە مەلا و ئەلنی: مامۆستا ئەو و والتین و الزیتون یانی چی؟ ئەویش ئەلنی: برا ئەوە خوا سوینی بەو دوانە خواردووە تین یانی هەنجیر و زیتونیش زەیتونە.

ئەم کابرایە ئەمە ئەگریته دل و جاریک ریی ئەکەوێتە ریزاو هەنجیری بۆ دینن ئەخوا سەیر ئەکا زۆر خۆشە ئەلنی: «بیم وە ساقەت بینایی چاوان! خاست لی زانیگە و سوتندت بی خواردگە».

ماوەیەکی تری پین ئەچی لەو خوارە تووشی داریک ئەبێ بەریکی سەوزی خەری پینوێهە ئەپرسی ئەمە چیبە؟ پینی ئەلین زەیتونە. زۆر بە ئارەزوووە پەلاماری ئەدا چەند دەنکیک لە دارە کە ئەکاتەووە ئەیخاتە دەمی. ئەو زەیتونەش دیارە هیشتا کال و کرج و نەگەیشتوو. سەیر ئەکا تال و تفت و تیژە لەوانە دەمی هەلا هەلا ببی ئەیتفینیتەووە ئەری بینایی چاوان!...

- ئەحە ی کپنوو جاریک ریی ئەکەوێتە کەرکووک ئەچیتە مزگەوتە کە ی ناو بازار بۆ نوێژ کردن. ئەیهوئ دەستتوێژ بشوا ئاو نیبە. مجەوهرە کە گۆزە لەیه ئاوی بۆ دیتیت دەستتوێژە کە ی ئەشواو بۆ نوێژە کە نامینیتەو. ئەیهوئ پراو مجەوهرە کە سەری ریی پینی ئەگری ئەلنی: کاکە بینە پارە ی ئاو کە ئەویش ئەلنی پارە ی چی؟ من دەستتوێژم شۆردوو. خۆ بە فراوم نەخواردۆتەو. ئەلنی: من ئەمانە نازانم ئاو لیرە بە پارە ی، بینە پارە ی ئاو کە. ئەمیش هیچی پین نامینن پشستی تین ئەکا و تریکی بۆ ئەکەنن ئەلنی: «برا ئەو خۆت و ئەو دەستتوێژە کە تیر بۆج وازم لی نایەنی».

- کابرایەکی مەنگوری زستان ئەبێ ئەچیتە سەر ئاو، دەست بە ئاو ئەگە یەنی. لە پاشا دەست ئەکا بە دەستاو کەدا و ئاو ئەدا بە خۆیووە لەو وەختەدا کە ئاو کە فری ئەدا بۆ خۆی لە ترسی ساردی ئاو کە خۆی بەرز ئەکاتەووە ئاو کە ی لی ناکەوئ ئەلنی: «ئە ی لە دا ی لیت بەرم نە یگرت». چەند جاریک هەر ئاو ئەدا بە خۆیووە خۆی بەرز ئەکاتەووە نایگری ئاخر جار ئەلنی: «هەر ئەو یە ئەمجارەشت بۆ فری ئەدەم گرتی گرتی نە یگرت بە گونی بارگیرە کیمەو».

- فهقیه‌کی خه‌لکی سیساوای خوشناو هه‌بوو هه‌ر نه‌یخویند و هیج فیر نه‌ه‌بوو. پینان وت که‌وایه بوچ واز ناهینن؟ نه‌ویش وتی: «هه‌ر ده‌خینم هه‌ر ده‌خینم تا ده‌گه‌مه شرح‌ه‌قایدان چمزانی چمزانی ده‌گه‌ریمه‌وه سهر‌ه‌واملان. دیسان هه‌ر ده‌خینم هه‌ر ده‌خینم تا ده‌گه‌مه شرح‌ه‌قایدان چمزانی چمزانی ده‌گه‌ریمه‌وه سهر‌ه‌واملان. نه‌مجاره‌ش هه‌ر ده‌خینم هه‌ر ده‌خینم تا ده‌گه‌مه شرح‌ه‌قایدان چمزانی چمزانی چمزانی به‌ساقی کیرمه‌وه».

- حاجی ئیلخانی دیبوکری نه‌یه‌وئ نه‌سپیک بکری، به‌ه‌لیاغای کوری نه‌لی: عه‌لی رۆله نه‌سپیک‌کی باشم بو‌پیدا که‌بیکرم. عه‌لیاغاش خوی نه‌سپیک‌کی باشی نه‌بن نه‌لی چاک وایه بیفرۆشم به‌باوکم. نه‌سپه‌که‌دینن و نه‌یگترین به‌به‌رده‌می حاجی ئیلخانیدا حاجی نه‌لی: غاریک‌یکه‌شی پیکه‌ن. که‌کابرا ئاوزه‌نگی لی نه‌دا نه‌سپه‌تریک نه‌که‌نی. حاجی ئیلخانی نه‌لی: «لایه‌ن لایه‌ن به‌ریشی باوکی خاوه‌نیه‌وه».

- کابرایه‌کی کورد کورپیک‌کی هه‌بوو ناردبوویه فهقیه‌تی. کابرا رۆژیک نه‌چن نه‌بن به‌میوانی فهقیه‌کان. کوره‌که‌ی سووخته‌بوو، نه‌بوایه‌خزمه‌تی فهقیه‌کانی‌تری بگردایه. کابرا که‌گه‌رایه‌وه مالی خویان لینیان پرس‌ی کوره‌که‌ت له‌چیایه؟ وتی: «هه‌ر ده‌نگی لیه‌مه‌که‌ن ماشه‌للا نان و جای نه‌و گشت مه‌لا زل زلانه‌وه ده‌ست نه‌وه تا نه‌و نه‌یژی نان بخون و نانیان بو‌دانه‌نی که‌سیان رایه‌ی نه‌وه‌یان ناکه‌وئ نان بخون. ماشه‌للا فره‌زل بو‌وگه».

- شیخ مه‌حموی شیخ سه‌عید مه‌لیک بو‌و له‌سوله‌یمانی. شیخ عه‌لیک هه‌بوو پینان نه‌وت شیخه‌لیه‌به‌رۆ له‌مزگه‌وتی مه‌لا نه‌مینی مام رۆسته‌م بو‌و. نه‌ویش به‌ناوی شیخایه‌تیه‌وه جار جار نه‌که‌وته‌قسه.

شه‌ویک شیخ مه‌حموو چهند که‌سپیک‌کی له‌گه‌لا نه‌بن نه‌چیته‌مزگه‌وته‌که. زه‌لامه‌کان له‌گه‌لی نه‌ه‌لی جه‌ماعه‌ته‌که‌له‌سهر سه‌کو‌ی مزگه‌وته‌که‌نه‌بن، شیخ خوی نه‌چیته‌ژووره‌که‌ی شیخه‌لی کام لات ئیشی شلپ و کوت دایشه‌گری. نه‌وه‌نده‌ی لی نه‌دا نیوه‌مه‌رگی نه‌کا و سه‌ریشی نه‌شکینن.

لە پاشا کە ئەو ئەپو شێخەلی دێتە دەرەوە خۆینە کە ئەشواتەو. ئەهلی جەماعەتە کە پێی ئەلین: یا شێخ ئەو مەلیک لە ژوورەو بوو ئەو شەپ و کوتە چی بوو؟ ئەویش ئەلین: «شێخ بێ قەزا بێ لیم ناگەرێ، خەریکی گالتەو چنگە برچی بووین ئەو تە ئاخری سەریشم شکا. پێم وت ئیتر جاریکی تر من بیت و گالتە لە گەل تۆ ناکەم ئیتر مەبەرەو».

- پیاویکی کورد لەو سەرە منالە کوردیکی راگرت لۆ ئەو لە مالا ئیش و فرمانیان بۆ بکا. شەویک پیاو کە چوو بۆ مالی ناشنایەکی، بە کورە کەمی وت فائۆزە کەم بۆ هەلگرە. ئەویش فائۆزە کەمی هەلگرت، بەلام لە دواي ئاگایەو ئەپۆیش. ئاغا پێی وت پێشکەو کورە کە وتی: قوربان رایەم ناکەوی پێشکەوم. ئاغا وتی ئەگەر پێش نەکەوی رووناک نابن. خزمەتکارە کە وتی: ئاخ بۆ من بێ عەدەبیبە پێش ئاگای خۆم کەوم. ئەویش وتی: رۆلە مادام چرات بە دەستەو یە ئەبێ پێشکەوی. خزمەتکاری خەلکیش کە چراتە گرن بە دەستەو لە پێش ئاگایانەو ئەپۆن. ئەمجا خزمەتکار ئیتر پێشکەوت.

بە یانی ئاغا وتی: رۆلە ئەو سەبەتە یە هەلگرە بچین بۆ بازار هەندێ گوشت و شت بکڕین. کورە کە سەبەتە کەمی هەلگرت و کەوتە پێش ئاگایەو. ئاغا نەوی لە قۆلی و وتی هەتیو پێش مەکەو ئەبێ لە دواو پڕۆی. هەتیوو وتی: ئەی شەوی بۆج وتت لە پێشەو پڕۆ؟ وتی ئاخ شەوی وا بوو ئیستە وایە. کورە هەر سەبەتە کەمی دانا و وتی: «ئاغا بە دوعا باشکەو و پێشکەو بە من ناکرێ» و لێ دا رۆیش.

- ژنیک لە «چنگیان» هەبوو ناوی پوورە فاتە بوو؛ ئافەرە تیکی زۆر لە خوا ترس و چاک بوو. خزمەتی فەقیەکانی زۆر بە دل ئەکرد و جلی بۆ ئەشتن، چیشتی بۆ ئەبردن بەو بۆنەو پێیان ئەوت «دایکی فەقیان». لە گەل ئەمە قسە قوتیش بوو؛ جار جار ئەچوو سەری ئەخستە سەر فەقیەکان و گالتە ی لە گەل ئەکردن ئەیوت: «فەقی ژن ناهینێ هەر کۆی ئەکاتەو کۆی ئەکاتەو لە ئاخرا ژنیک دێنی بە شەویک هەمووی ئەپۆیش ئەو یەو ئەبێ بە کورپکی سەر زلی چوار پەل ئەستور ناوی ئەنێ مەلا عەبوللا».

- کابرایەکی کورد سەد قەران ئەخاتە باخەلی و ئەچیتە بازار بۆ کەر کڕین. لە ریگادا تووشی مەلاکەیان ئەبێ لێ ئەپرسی بۆ کۆی ئەچی؟ ئەلین: ئەچم کەریک ئەکرم. مەلا ئەلین:

«بلنئ ئینشائهللا». ئەویش ئەلنئ مامۆستا ئینشائهللای بۆچییه پاره‌یه له باخه‌لمایه‌و که‌ریشه له بازارپایه ئیتر ئەم ئینشائهللایه بۆچییه؟

کابرا ئەروا هه‌شتا ناگاته بازار، گیرفانپەر پاره‌که‌ی لئ ئەدزی. ناچار به شوینته‌که‌ی خویا لووس و باریک ئەگه‌رپه‌ته‌وه. له ریگادا تووشی مامۆستا ئەبیتته‌وه، مه‌لا لئ ئەپرسی ها‌برا که‌رت ک‌ری؟ ئەلئ: نه ئینشائهللا. ئەلئ: بۆچی؟ ئەلئ پاره‌م پئ نه‌بوو ئینشائهللا. ئەلئ: ئە‌ی پاره‌که‌ت چی لیهات؟ ئەلئ: دزیان ئینشائهللا. ئەلئ: ناخر پیم نه‌وتی بلنئ ئینشائهللا. ئەلئ: «گ‌وو به‌ ریشی بابت ئینشائهللا، گ‌وو به‌ گ‌وری بابم ئینشائهللا بۆ ئیشی ک‌ردم ئینشائهللا».

- مه‌لاکه‌ی عازهبان له‌ مزگه‌وتا وه‌عزی ئەدا ئەیوت: ئافره‌ت که‌ مندالی ئەبئ خواوه‌ته‌ه‌ع‌لا مه‌لایه‌که‌یک ئەنیری شه‌رمی ئافره‌ته‌که‌ زل ئەکاته‌وه تا مناله‌که‌ی ئەبئ، ئەمجا مه‌لایه‌که‌یک‌تر ئەنیری شه‌رمه‌که‌ی ئەهینیتته‌وه یه‌ک و وه‌کوو خۆی لئ ئەکاته‌وه. ک‌ویخا ئەوره‌حمانی عازهبانی له‌وئ ئەبئ ه‌هر راست ئەبیتته‌وه ئەلئ: «مامۆستا به‌و قورعانه‌ی تو ناوته‌ته‌ سه‌ر رانی راست مه‌لایه‌که‌ی دووه‌م سه‌ری نه‌ک‌ردوه به‌ مالی منا».

- مه‌لاکه‌ی «ک‌ونه‌ماسی» وه‌عزی ئەدا ئەیوت: ه‌هر که‌سه‌ نانئ بدا له‌ ریگه‌ی خوادا خوا حۆریه‌کی ئەداتئ سه‌ری له‌ رۆژاویه‌و پئی له‌ رۆژه‌ه‌لات. عه‌زه ک‌ونه‌ماسی ه‌ه‌بوو له‌ کۆره‌که‌دا دانیشتیوو، ه‌هلیدایه‌ وتی: «مامۆستا ئیسته‌ ئیمه‌ واین له‌ ناوه‌راستی زه‌ویدا ئەگه‌ر نانیک بده‌م له‌ ریگای خوادا و خوا حۆریه‌که‌ی وام بداتئ من ئەکه‌ومه‌ عاستی ناوکی. خۆ ئەگه‌ر به‌وئ ماچیک‌ی بکه‌م ئەبئ ه‌هر شتیکم ه‌یه‌و نییه‌ بیده‌م به‌ ه‌ه‌قی کاروانا و شه‌ش مانگه‌رئ به‌رئ که‌وم بۆ ئەوه‌ بگه‌مه‌ عاستی ده‌می و ماچیک‌ی بکه‌م. جگه‌ له‌وه‌ ناگام له‌ خواره‌ ناوکیشی ئەبرئ که‌چی به‌ سه‌ر دئ. وه‌للا مامۆستا نه‌ ئەم نانه‌ ئەده‌م و نه‌ ئەم ماچه‌م ئەوئ و نه‌ ئەم ه‌اتوچووی ریگایه‌ش ئەکه‌م به‌ تووشی خۆمه‌وه».

- زیوه‌ر ئەفه‌ندی شاع‌ر و مه‌لا سه‌عید ئەفه‌ندی گه‌لئ جار له‌ به‌ر ه‌ه‌یوانه‌که‌ی مزگه‌وتی عرفانا له‌ سوله‌یمانی دانه‌نیشن و به‌ قسه‌ی ئەده‌بی و باسی شع‌ری مه‌وله‌وییه‌وه رایانه‌ه‌بوارد. مجه‌و‌ریکی مزگه‌وته‌که‌ ه‌ه‌بوو گ‌ویی له‌ قسه‌کانیان ئەبوو که‌ شع‌ری مه‌وله‌وییان ئەخوینده‌وه. رۆژیک به‌ زیوه‌ر ئەفه‌ندی ئەلئ: ئەم مه‌وله‌وییه‌ ئەم قسانه‌ چییه‌ وتونی «ه‌ه‌رده‌و به‌رده‌و

مهرده»؟ زیور نهفندیش ئه‌لئ: ده ئه‌گهر تو ئازای شعریکی وا بلئ. ئه‌ویش ئه‌چیته‌وه ژووره‌که‌ی خۆی و له پاش توزیک دیته‌وه ده‌روه ئه‌لئ: زیور نهفندی گویت لئ بئ ئه‌وا شعرت بۆ ئه‌لیم وه‌کوو مه‌وله‌وی. ئه‌لئ: بلئ ئه‌لئ:

مشتن هه‌له‌له‌که‌فله‌مه‌ش که‌رده
هه‌ر فیره‌ش مه‌یۆ جه‌شاخ وه‌ هه‌رده
زیور ئیتر هیچی بئ ناوترئ.

- مه‌حموو به‌گی ره‌زا به‌گ له‌ که‌لار له‌ کاتی خۆیا سه‌ر خۆش ئه‌بئ. به‌ خه‌یالی سه‌رخۆشی تووره‌ ئه‌بئ له‌ بیاویکی کوردی جاف که‌ بیاویان ئه‌بئ. ئه‌م کابراه‌ش که‌ ئه‌زانئ وا مه‌حموو به‌گ له‌ سه‌ر هیچ لئی تووره‌ بووه‌ و جنیوی داوه‌تی، به‌ نازی خزمه‌نکاریه‌وه‌ به‌ روویا هه‌له‌ه‌چیته‌وه‌. له‌ به‌یانیا به‌ کابرا ئه‌لئین بابه‌ ئه‌وه‌ مه‌حموو به‌گ سه‌رخۆش بوو بۆیه‌ لیت تووره‌ بوو ئه‌گه‌ینا ئه‌و له‌ که‌س تووره‌ نابئ. ئیتر کابرا ئه‌چیته‌ لای و داوای لیبواردنی لئ ئه‌کا و ئه‌لئ: «میرم وه‌ قه‌وره‌که‌ی باوکت نه‌مزانیو له‌و گووه‌که‌ت خواردگه‌سه‌وه‌. ئه‌وی لیم نه‌گری».

- له‌و به‌ر کینه‌ ئافره‌تیک له‌ ناو کۆمه‌لیکا میوانی کرابوون دانیشتبوو. منالیکه‌ی هه‌بوو تازه‌ فیری قسه‌کردن ئه‌بوو، مناله‌که‌ی له‌ باوه‌شیا دانا‌بوو. شه‌رع شه‌رمی بۆ نییه‌ ژنه‌که‌ یه‌کیکه‌ی ده‌نگ گه‌وره‌ی پیاهینا ده‌ستی کرد به‌ لیدانی مناله‌که‌و به‌ چه‌پۆک به‌ربووه‌ سه‌روگویتلاکی منالی به‌سه‌ زمان. منال له‌ به‌ر گریان نه‌یه‌رژایه‌ سه‌ر هیچیتر؛ دایکه‌ش هه‌ر وازی نه‌ئه‌هیناو ئه‌یوت: هه‌تیو هه‌یای ئینسان ئه‌به‌ی. ئه‌وه‌نده‌ زۆری لیدا ته‌نانه‌ت ژنه‌کانی تر که‌وتنه‌ سه‌ر ئه‌و به‌روایه‌ که‌ ئه‌مه‌ مناله‌که‌ بووه‌ ئه‌م تره‌ی که‌ندوووه‌، به‌ هه‌ر جۆر بوو له‌ ژیر چنگیان ده‌ره‌ینا.

له‌ پاش توزیک سه‌فره‌ی نان دانرا و هه‌موو نیشته‌ سه‌ر سه‌فره‌که‌، ئافره‌ته‌که‌ دلی به‌ مناله‌که‌ی خۆی زۆر سوتا که‌وا به‌ ناهق ئه‌وه‌نده‌ی لیداوه‌ که‌وته‌ دلنه‌وایی کردن و ماچ کردنه‌وه‌ی و ده‌ست به‌ سه‌را هینانی و ده‌ستی برد گرتگه‌ گوشتیکی سوور کراوه‌ی له‌ به‌ر ده‌ما دانا.

مناله‌که‌ له‌م میه‌ره‌بانیا نه‌ی داکی دلی هاته‌وه‌ شوینی خۆی و ده‌ستی کرد به‌ خۆ شیرین کردن له‌ به‌ر چاو دایکه‌که‌یه‌وه‌. ئه‌مجا به‌ ده‌نگی به‌رز وتی: «دایه‌گیان ئه‌گهر ئه‌مجاره‌ش بتری دیسان لیم ئه‌ده‌یته‌وه‌؟»

- حاجی سعید مه‌لا حسه‌نی علاف گتیرایه‌وه وتی:

حسه‌ن ناغای قهره‌نی هه‌بوو له سوله‌یمانی له ناخر و ئوخری ژیانیا هه‌موو دهم ههر له مزگه‌وتی حاجی خان خهریکی نوژ و تاعه‌ت بوو. هه‌موو پاش نوژیک وه‌کوو خه‌لکی تر دهستی به‌رز نه‌کرده‌وهو دوعای نه‌کرد. یه‌کیک له دوعاکانی نه‌وه‌بوو نه‌یوت: «خوایه محه چاوشین هه‌یه په‌سته‌کینکی له به‌رایه جامانه‌یه‌کی شری چلکنی ئالاندوه له مشکیه پیسه‌له‌یه‌که‌وهو به‌ستویه به‌سه‌ریه‌وه که له ده‌رگای مزگه‌وته‌که ده‌رته‌چی به‌لای چه‌پا قابی سیته‌م نه‌هی چواره‌م به‌رانبه‌ر به‌مالی حاکمه‌سیاسیه‌که‌مالی نه‌وانه، لیت تیک نه‌چی حه‌قی منی لی بسینه».

- مه‌لا محه‌مده‌ی چرچه‌قه‌لایی گتیرایه‌وه وتی:

نه‌وا جه‌ژنی قوربانه‌نۆبه‌نیکمان هه‌یه ویستمان بیکه‌ین به‌قوربانی. به‌خیزانه‌که‌م وت ئافره‌ت به‌لکوو قه‌سایینکی باشمان ده‌سته‌که‌وئ که پیسته‌که‌ی نه‌گروئ وای بگروئ کونی تی نه‌کا بیکه‌ن به‌مه‌شکه بو‌خۆمان.

نه‌ویش وتی نه‌یه‌رۆ پیاوه‌که‌شتی وا چۆن نه‌بێ پیسته‌که‌ی هه‌لگرین بو‌خۆمان؟ نه‌مه قوربانیه‌ نه‌بێ هه‌مووی بیه‌شینه‌وه، گوناهه‌ چۆن نه‌بێ لینی هه‌لگرین. وتم ئافره‌ت: وس به‌ به‌خوا نه‌گه‌ر هه‌موو گوشته‌که‌شی به‌خۆین و توژی له‌کلکه‌که‌ی بیه‌شینه‌وه هه‌شتا خیری دوو قوربانی خه‌لکی ترمان ده‌ست نه‌که‌وئ. وتی: چۆن؟ ههر وا واقی وړما. وتم: «ئافره‌ت خوا که‌ی به‌خۆیه‌وه دیوه مه‌لا خیر بکا؟ سه‌ره‌کلکه‌نۆبه‌نیککی ئیمه‌ ئیسته‌ دوو گای قوربانی خه‌لکی تر نه‌خوا».

- هه‌ژار گتیرایه‌وه وتی: پاش نه‌وه که ره‌زاشا له ئیرانا هاته‌ سه‌ر حوکم فه‌رمانی ده‌رکرد

که هه‌موو که‌س نه‌بێ کلاوی په‌هله‌وی له‌سه‌ر کا. له‌سه‌ر نه‌مه له‌ولاتی ئیرانا هه‌را له‌ناو مه‌لاکانا په‌یدا بوو که‌ ئایا به‌له‌سه‌رکردنی کلاوی په‌هله‌وی کافر نه‌بێ یا نابن؟

مه‌لا سه‌لیمینکی ژبی هه‌بوو له‌سابلاخ نه‌وه‌ر له‌سه‌ر نه‌وه‌بوو که هه‌رکه‌ نه‌م کلاوه له‌سه‌ر کا کافر نه‌بێ. هه‌ندئ له‌مه‌لایانیتیش به‌ر په‌رچیان نه‌دایه‌وه‌و نه‌یانوت وانیه. نه‌ویش نه‌یوت: «نه‌وا کلاو په‌هله‌وی بو‌ئیه‌وه‌ی بو‌ته‌قویمی به‌خه‌لی چ ده‌بێژن؟ به‌ویش هه‌ر کافر نابن؟»

- مەلا عەبدولحەمیدی بانەیی یەکیک بوو لە موستەعدە هەرە خویندەوارو چاکەکانی شیخ عومەری ئیبنولقەدرە داغی لە سولەیمانی کە لە مزگەوتی «قامیشەکان» بوو. مەلا حەمەینە شیتەش هەبوو هەر لە سولەیمانی، شەویکی سێ شەنبە ئەم مەلا حەمەینە ئەچیتە لای مەلا عەبدولحەمید لە قامیشان پیتی ئەلێ: مەلا عەبدولحەمید چایەکی بێ کلکەم بۆ لێنی. مەلا عەبدولحەمیدیش ئەلێ: تۆ ئەقلت نییە چای بێ کلکە یەعنی چی؟ ئەویش ئەلێ: مەلا تۆ ئەقلت نییە چای بێ کلکە یەعنی هەر بۆ خۆم و خۆت بێ و کەسی بە سەرا نەیت و کلکی لێی پەیدا نەبێ.

مەلا عەبدولحەمیدیش بە سوختەکە ی ئەلێ سەماوەرە کە یان بۆ تیخا چایە کە یان بۆ دروست بکا و خۆیشی بچیتە دەرەو بۆ ئەو هەر ئەمان بە تەنها بمیننەو. سوختە چا ساز ئەکاو خۆی ئەچیتە دەرەو. ئەمان لە ژوورەو دەرگا کە دائەخەن، مەلا عەبدولحەمید دەست ئەبا بۆ ئیستکان کە چا تیکا تەق تەق لەو دیووە ئەدەن لە دەرگا. مەلا عەبدولحەمید هەلئەستی دەرگا ئەکاتەو کە سەیر ئەکەن سێ چوار فەقێ مزگەوتی تر بە سەلامووە لەیکم ئەکەن بە ژوورا. مەلا حەمەمین توورە ئەبێ ناوچەوانی ئەدا بە یەکا ئەیهوێ قسە بکا تەق سێ چوار فەقێ تریش دین و ئەوانیش سەلام دائەکوێن. مەلا حەمەمین ئیتر ئاگری تی بەر ئەبێ و ئەو نەدیتر شیت ئەبێ. ئەلێ: دایکتان وا لێکەن ئەمە کە لە هێرە وا کۆ بوونەتەو هەر هەلئەسی ئەکا بە کەوشەکانیا و بۆی دەر ئەپەری. مەلا عەبدولحەمید هەلئەستی ئەیگرێ پی ئەلێ: مەلا دانیشە چایە کەت بخۆرەو بۆ کوێ ئەچی؟ چا بۆ تۆ لێنراو. ئەلێ: قوزلقوورت ئەخۆمەو مەن و تەم چای بێ کلکە ئیستە هەزار کلکی لێ پەیدا بوو. هەر چەندە مەلا عەبدولحەمید لێی ئەپارێتەو کە تۆ دەخەلت چیسە چەندە ئەخۆیتەو بخۆرەو، مەلا حەمەمین رازی نابێ و هەر ئەلێ مەن و تۆمە چای بێ کلکە، ئیستە ئەم ناجسنانە هەزار کلکیان لێ پەیدا کرد. بە بێ ئەو پیالە چایە ک بخواتەو لێیدا رویشت.

- جوولە کە یەک هەبوو لە بوکان خواجە مووشیی ناو بوو. ئەم خواجە مووشییە کچێکی هەبوو - بلامانی - هەموو کەس پیتی فێر بوو بوو؛ تەنانەت خواجە مووشی خۆیشی ئەیزانی. لە ناکاو روژی ک خەبەر یان دا بە خواجە مووشە کە کچە کەت موسلمان بوو. ئەویش هەندێ راماو پاشان وتی: «با برۆ ئەو حیزە هەر بۆ ئیسلام باشە».

- کابرایه‌کی قزلجه‌یی ناوی خو‌ی نابوو شاعر و بره شعرنکی دانا‌بوو بردی بو شیخ ره‌زای تاله‌بانی که په‌سه‌ندیکی بو له سهر بنووسن وه پیشی وت که «ره‌عد»م کردوه به ناوی شعر بو خو‌م. شیخ ره‌زاش ئەم شعره‌ی له باتی په‌سه‌ند به سهر بره شعره‌که‌یه‌وه بو نووسن:

ئە‌ی ترت ره‌عد و تست ره‌شه‌با هکرا ارسکم جدا وایا

- شیخ باب‌عه‌لی ته‌کیه‌یی، مه‌لا عه‌زیزی مفتی سوله‌یمانی، شیخ حیسامه‌دینی عه‌والان، سه‌ید ئە‌حمده‌دی خانه‌قا له که‌رکووک ئە‌مانه‌ هاو‌پتی ده‌وری کۆن و فه‌قیه‌تی بوون. جاریک شیخ حیسامه‌دین له عه‌والانه‌وه دیت بو سوله‌یمانی بو دیده‌نی شیخ باب‌عه‌لی و مفتی. پیش چهنه‌ روژیک بریار ئە‌ده‌ن بچن بو که‌رکووک بو دیده‌نی سه‌ید ئە‌حمده‌دی. ئە‌چن و حه‌فته‌یه‌ک له لای سه‌ید ئە‌حمده‌دی ئە‌میننه‌وه. سه‌یدیش روژ به روژ خزمه‌تیا‌ن زیاتر ئە‌کا ئە‌مجا ئە‌که‌ونه سهر ئە‌وه که بگه‌رینه‌وه، سه‌ید ئە‌لئ ئە‌م نیوه‌رۆه‌ش نانی نیوه‌رۆ پینکه‌وه ئە‌خوین و پاشان خواتان له گه‌ل؛ به‌م جو‌ره رازی ئە‌بن.

سه‌ید ئە‌لئ بو ئە‌و نیوه‌رۆیه نانیکی زۆر نایاب دروست ئە‌که‌ن و ئە‌لئ شو‌ربایه‌کی برۆیشیش لئ بنین و به‌لام پیش هه‌موو خواردنیکی شو‌رباکه بینن و ئیتر بوه‌ستن. نیوه‌رۆ دیت و سفره‌ رائه‌خه‌ن، قه‌ره‌وانه‌ی شو‌ربای ساوه‌ر له سهر سفره‌که ریز ئە‌کری و ئیتر هه‌چیتر نایه‌ن. شیخ باب‌عه‌لی و ئە‌وان هه‌ر چاوه‌رئ ئە‌که‌ن هه‌چیتر دیار نییه. سه‌یدیش ئە‌لئ یا شیخ فه‌رموو نان بخۆن. شیخ به‌ ناچاری ده‌ست بو نان و شو‌ربا درۆر ئە‌کا و که‌وچکیکی لئ ئە‌کاته ده‌می سه‌یر ئە‌کا بئ خو‌یشه. ئە‌وا سه‌ی ئە‌حمده‌دیش له‌و به‌ری سفره‌که‌وه دانیشتوه، باب‌عه‌لی روو ئە‌کاته مفتی و ئە‌لئ: «مفتی به‌راستی سه‌ید ئە‌حمده‌دی تا ئیره باشی هه‌تیا‌بوو، به‌لام لیره‌دا گووی تی‌کرد».

سه‌ید گوئی لئ ئە‌بن و هه‌موو مه‌جلس ده‌ست ئە‌که‌ن به پینکه‌نین. سه‌ید ئە‌لئ باب‌عه‌لی مه‌به‌ستم ئە‌م قسه‌یه بوو که بلنیت ئە‌مجا ئە‌مر ئە‌کا نانی ته‌واو دینن.

- دیسان جارێکی‌که هه‌ر ئە‌م شیخ باب‌عه‌لییه ئە‌چن بو دیده‌نی سه‌ید ئە‌حمده‌دی له که‌رکووک. که ئە‌چینه خانه‌قا ئیسی ئاوده‌ستی ئە‌بن. ئاوده‌سته‌کان به‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌وه بوون دیواری به‌ینه‌که‌یان روخا‌بوو، زه‌لام که دابنیشتایه‌وه کوو له ده‌شتا دابنیشتایه‌و بوو. باب‌عه‌لی ئە‌چینه سهر ئاوده‌سته‌تیک زۆری بئ ناچن زه‌لامیک دپته ئاوده‌سته‌که‌ی ته‌نیشته‌یه‌وه به‌لام به

ته‌واوی له یه‌ک دیارن. شیخ بابه‌علی ده‌ست نه‌با قوتو جگه‌ره‌که‌یه‌ک ده‌ردبستی و جگه‌ره‌یه‌ک نه‌دا به‌کابرای ته‌نیشتی و پتی نه‌لئ: «به‌خیر بی!»

نه‌مان له‌مه‌دا نه‌بن یه‌کیکی تریش دئ له‌و لایه‌وه دانه‌نیشی جگه‌ره‌یه‌کیش نه‌دا به‌و و به‌خیرهاتی نه‌ویش نه‌کا. کابراکان واقیان وړ نه‌مینئ. نه‌لئ: برا بۆچ واقتان وړ نه‌مینئ؟ یه‌کئ له‌دیوه‌خان سه‌ید نه‌حمه‌دا دابنیشی نه‌بی جگه‌ره‌ش بکیشی و قسه‌ش بکا خو له‌سهر قه‌بران دانه‌نیشتوین».

ئیتیر له‌و ناوه‌دا نه‌بی به‌هیلکه‌هیلک و فرت و هۆر. خه‌به‌ر نه‌گا به‌سه‌ید. سه‌ید نه‌حمه‌د نه‌لئ: «نه‌م به‌زمه‌ نه‌بی به‌زمی بابه‌علی بی نه‌لئ گورج عابخانه‌کان چاک بکه‌نه‌وه تا بابه‌علی دیواخانیککی تری بۆ رانه‌کیشاوین و دیره‌کیکی تری نه‌داوه‌ته ژیر».

- کورپک هه‌بوو له‌و به‌ر کتوه‌گه‌وره‌بووبوو. ده‌رو دراوسئ به‌دایک و باوکه‌که‌یان نه‌وت به‌سه‌ ژنیککی بۆ بینن و بۆی دانین با ئیتیر نه‌وه‌نده‌قوته‌قوت نه‌کا. کوره‌ش گویی له‌م قسانه‌نه‌وو.

له‌نه‌نجاما کچیکیان بۆ دبه‌وه‌و بۆیان هینا، شایی کرا و بۆیان کرده‌به‌رده‌وه‌و کورپان کرده‌ژووره‌وه. خه‌لک به‌ته‌مان کورپیی به‌زاوا بیته‌ده‌روه. کورپ دیار نه‌بوو تا به‌یانی. به‌یانی هاته‌ده‌روه هیچ قسه‌ی نه‌کرد، که‌س و کاره‌که‌ش هیچ ده‌نگیان له‌گه‌ل نه‌کرد هه‌تا شه‌وی دوایش هه‌ر وه‌ک شه‌وی پیشوو وا بوو هیچ ده‌نگ نه‌بوو. له‌پاشا دایکه‌که‌ی چوو به‌لایه‌وه‌وتی کورپ نه‌وه‌بۆچ هیچ ده‌نگت نییه؟

کوره‌وتی ده‌نگی چیم بی؟ نه‌وه‌نییه‌ده‌نگم لیوه‌دیت و قسه‌ی نه‌که‌م؟ وتی کورپ نه‌وه‌نالیم، نه‌لیم بۆچ ناییت به‌زاوا؟ نه‌لئ بۆچ نه‌بووم؟ نه‌لئ کوا؟ نه‌لئ نه‌ی نه‌وه‌نییه‌ژنه‌که‌تان هیناوه‌داتان ناوه. دایکیشی نه‌لئ نه‌ی دامان ناوه‌ئاخر نه‌بی بجی به‌لایه‌وه. کوره‌ش نه‌لئ نه‌ی هه‌موو جار ئیوه‌نه‌تان نه‌وت ژنیککی بۆ بینن و بۆی دانین، نه‌وا داتانناوه‌ئیتیر چی هه‌موو ده‌م سه‌یری نه‌که‌م دانیشتوو.

دایکه‌که‌سه‌یری کرد نه‌مانه‌هیچی که‌لک ناگرئ. که‌شه‌و داهاات په‌لی کوره‌که‌ی گرت برديه‌لای بووکه‌که‌وه‌ده‌عباکه‌ی کوره‌که‌ی گرت و خسته‌یه‌سهر دوابراوی کچه‌که‌وتی نه‌وه‌بکه‌به‌وه‌دا و خۆی هاته‌ده‌روه. کوره‌له‌پاشا نه‌وه‌ی کرد به‌وه‌دا سه‌یری کرد خوین په‌یدا بوو. هه‌ر هه‌ستا ده‌رینه‌که‌ی دا به‌شانیا گارامیک دانرابوو په‌لاماری گارامی دا و به‌هه‌له‌داوان هات بۆ لای دایکی و ده‌ستی کرد به‌جنیودان و گارامی بۆ به‌رز کرده‌وه‌وتی:

«ده‌ویت باوک هەر ئیسته نه‌تکوژم، کچی خه‌لکی بۆ خۆی دانیشتیوو تو هاتی وتت نه‌وه بکه به‌وه‌دا منیش وام کرد ئیسته کچ خه‌لتانی خوین بووگه تو بوویت وه سه‌وه‌وی نه‌وه قه‌تله. هەر ئیسته تین نه‌مکوژن تا نه‌یانکوشتگم با تو بکوژم واهو خوینه ناهه‌قت کرد وه‌ریشمه‌وه».

دایکی زانی کوره‌که‌ی بوو به‌ زاوا هه‌پرای کرد بۆ لای بووکئی و خه‌لکیش کوره‌که‌یان گرت. له پاشا تییان گه‌یاند که نه‌وه هه‌یج نیه‌وه شیه‌وه کور به‌ زاوا بوون و ژن هه‌تیا ناوايه.

- شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گه‌پرایه‌وه وتی:

مه‌لا قادری دۆله‌چه‌وتی له مزگه‌وتی ئیمه‌ وتی: نه‌وا روژیک تام له‌هاتوووه زۆر شه‌رزهم. چوو مه‌ سه‌ر ناوده‌سته‌که ده‌ستم داوه‌ته ژیر چه‌ناکه‌م سه‌یرم کرد کابرایه‌کی شه‌اره‌زووری هاته ده‌سته‌که‌ی نه‌وه دیومه‌وه. دنیا پاش عه‌سر بوو، عه‌مه‌له‌یی کردبوو پاره‌که‌ی وه‌رگرتبوو. نه‌ویش به‌ره‌حت لئی دانیشتیوو حسابی نه‌کرد نه‌یوت: چوارده په‌نجایی نه‌کاته ده‌ رویه‌ه. شه‌یریکی پیا نه‌هه‌تیاو نه‌یوت نه‌وه‌للا پانزه په‌نجایی نه‌کاته ده‌ رویه‌ه؛ شه‌یریکی تری پیا نه‌هه‌تیا. چوار رویه‌ی بۆ کراسی بلووری، شه‌یریکی تری پیا نه‌هه‌تیا.

وتی منیش له‌م دیوه‌وه وتم: برا نه‌ویتری هه‌لگره‌ بۆ سه‌راوی سو‌بجاناغا. وتی کابرا وتی: «کاو‌رای شاری ئیژی جنۆکه‌ی لیره‌شا هه‌ر واز نایه‌رن؟» هه‌ر هه‌ستا به‌ی نه‌وه تاره‌ت بگه‌رئ لێیدا رویشت.

- له سه‌رده‌می خۆیا له سوله‌یمانی جه‌وره رابواردنیک هه‌بووه یه‌کێک له‌وانه‌ بووه که ده‌سته ده‌سته و به‌ره‌به‌ره سه‌یرانیان ریک خه‌ستوووه و چوون بۆ سه‌یران. یه‌کێک له‌وانه سه‌یرانی «شه‌و کیل» بووه که نه‌چوون هه‌موو تفاقیکیان نه‌برد و شه‌و له‌وی نه‌مانه‌وه. شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گه‌پرایه‌وه وتی:

جاریک تو‌جاره‌کانی سوله‌یمانی له به‌هه‌را کۆ نه‌بنه‌وه بیه‌و بارگه‌ ری نه‌خن و نه‌چن بۆ «پیری شه‌و کیل». مه‌لا حه‌مه‌مینه‌شه‌یته هه‌بوو، نه‌ویش له گه‌ل خۆیان نه‌بن. پیری شه‌و کیلێش دووره به‌ شه‌اره‌وه. ما‌که‌ریک دینن مه‌لا حه‌مه‌مین سواری ما‌که‌ره‌که نه‌کن، پینی نه‌لین تو به‌ پینیان ناگه‌یه‌ سه‌ر پیری شه‌و کیل سواری نه‌م گویدرێژه به‌ مه‌نجه‌لی ماستیش دینن نه‌لین نه‌م مه‌نجه‌له‌ ماسته‌ش له به‌ر ده‌می خۆتا دانی ده‌ستی پتوه بگه‌ره؛ وریا به‌ نه‌رێ. جار جار له‌ داوه سووکه نه‌قیزه‌یه‌ک به‌ که‌ره‌که‌وه نه‌ژهن. که‌ر هه‌له‌ته‌تیزینی له‌وانه‌یه مه‌لا

حەممەین داكەوئ. پنی ئەلین مەلا حەممەین بەمجۆرە تۆ ناگەیتە پیری شەوکیل ئەترسین داكەوی و مەنجەلە ماستەكەش برژی، چاك وایە داتبەستین بە سەر كەرەكەو. مەلا حەممەینیش ئەلی باشە.

ئەمجا گوریسیك دینن شەتەکی ئەدەن بە سەر كەرەكەو بە جۆریك ئەگەر كەر خۆیشی بگەوزیتیتەو مەلا حەممەین ھەر دانەكەوئ.

ماوەیەکی باش ئەرۆن و نزیكەو ھەوراز ئەبنەو، مەلا حەممەینیش بە سواری كەرەكەو لە پێشەویدە. ئەمجا دینن نیرەكەریکی رووتی تۆری بەھاری ئەخەنە دوای ماكەرەكە لەمەر مەلا حەممەین. نیرەكەر كە چاوی بە كەفەل و بن كلكی ماكەر ئەكەوئ بۆنیکی پتوھ ئەكا حەیتەكە یەرەق ئەبێ و بە بێ پەردە ئەپەرتە سەر ماكەر و لموزی توند ئەكا لە ناو شانێ مەلا حەممەین. مەلا حەممەینیش بەسراوھتەو ناتوانێ جۆلە بكا، دەست ئەكا بە جێتودان و ئەلی: ئەم نیرەكەرە سەگبایە دوور خەنەو، لە بەر زەرەزەری نیرەكەر كەس گۆئ بە قسە مەلا حەممەین نادا. نیرەكەریش لە بەر ئەوق و زەوق رێگای لی تێك ئەچێ و ھەكوو تێلا ھەموو جار ئەیدا لە بن ران و پشتی مەلا حەممەین. مەلا حەممەینیش ناویری دەست لە مەنجەلە ماستەكە بەردا لای وایە ئەگەر دەستی لی بەردا و ماست برژی خوا غەزەبی لی ئەگرئ. ئەمجا بە ھەموو دەنگیەو ھەنگ ئەكا: سەگبایینە بێن كیری ئەم نیرە كەرە بگرن با لە نوێزم نەبات.

- ھەر شیخ محەمد گێرایەو وئی:

جارێك حاجی مەلا شەریفی سەعاتچی بۆ نان خواردنی ئیوارە بانگی مەلا حەممەینەشیتە ئەكاو پێكەو ئەچنەو نوێزی شیوان ئەبەنە مزگەوتی حاجی مەلا رەسوول. جەماعەت ھەموو لە نوێز و ورد و شتە ئەبنەو مەلا حەممەین ھەر لی ناییتەو. حاجی مەلا شەریف ئەلی: مەلا حەممەین خیراکە با بچینەو. ئەلی مەلا حەممەین ھەستە با برۆین. ئەلی: سەبركە جارێ پەلە مەكە. لە پاش بەنیکی تر حاجی مەلا شەریف دیسان ئەلی: مەلا حەممەین چیت كرد؟ ھەستە با برۆین درەنگە. مەلا حەممەین ئەلی: «قوربان سەگبایەكە جارێ». لە ئەنجاما بە ھەر جۆر بێ مەلا حەممەین لە نوێز و ئەوراد ئەبیتەو ھەلئەستی و لە گەلی ئەچنەو بۆ مەلەو.

كە ئەچنەو بۆ مەلەو حاجی مەلا شەریف لی ئەپرسی: مەلا حەممەین! قوربانەكە یانی چی و سەگبایەكە یانی چی؟ ئەلی: «قوربان! سەگبایەكە بۆ ئەو كە وازم لی بێتیت و كەم

هه‌لسه هه‌لسه‌م لێ دانیت. قوربانه‌که‌ش بۆ ناشتی دوا‌یی بۆ ئه‌وه له رووم هه‌لبیت له گه‌لت بێمه‌وه».

- شیخ عومه‌ری بیاره هه‌ستریکی له خانه‌قادا ئه‌بێ و ئه‌تۆبێ، له پاش چه‌ند سالێک بیاویک خه‌لکی هه‌ورامانی ته‌خت دیت بۆ بیاره بۆ زیاره‌تی شیخ. شیخ لێی ئه‌پرسی: «رۆله تاته‌ت که‌ی عمر خواش که‌رده‌ن؟» ئه‌ویش ئه‌لێ: «ساقه‌ت بۆ! ئا ساله هه‌سه‌ره‌که‌و شیخی به ره‌حمه‌تو خوا‌ی شی، تاته‌م تۆیا».

کابرا له رووی هه‌لنایه بلی ئه‌و ساله ئیستره‌که‌ی شیخ تۆبێ ئه‌و ساله باوکم مرد ناچار به‌و جووره ئه‌لێ.

- ناسرالدینشا خه‌یاتباشیه‌کی ئه‌بێ له تاران ئه‌بێ به ساقه‌ی ت، خه‌یاته‌کانی سنه له مزگه‌وتی «پیر عومه‌ر» پرسه‌ی بۆ دا ئه‌نێن. کابرایه‌کی کورتاندوریش په‌سته‌کیک له به‌ر ئه‌کا و سووژنیک ئه‌کا به په‌سته‌که‌که‌یا و کشته‌کیک ئه‌خاته ئه‌م لاو ئه‌و لای ملی و ئه‌چی له ژووری پرسه‌که‌دا دائه‌نیشی. یه‌کن له خه‌یاته‌کان ئه‌مه‌ی پێ ناخۆش ئه‌بێ پینی ئه‌لێ هه‌سته بچوووه ده‌ره‌وه. ئه‌ویش ئه‌لێ: «بیشم به سه‌کینه‌خانی ژنته‌وه! بوچه ئیمه‌گه‌ل ئه‌هلی ته‌قه‌ل نین؟»

- ئه‌م دوو قسه‌یه له مه‌لا حه‌مه‌مینی کورێ مه‌لا عه‌بدوللای مه‌ریوانم وه‌رگرت.

ئه‌وره‌حمانی خامه له سوله‌یمانی یه‌کینک ئه‌بێنێ هه‌ر په‌لاماری ئه‌دا ده‌ست ئه‌کاته ملی و ماچی ئه‌کاته‌وه و ئه‌لێ: «به‌قوربانت بم! سێ رۆژه له سه‌ر ئه‌م چه‌قی رینگایه راوه‌ستاوم یه‌کینکی خه‌لکی سوله‌یمانی به‌رچاو ناکه‌وێ. وا ئیسته تۆ له جینگای هه‌موو که‌سه‌کانمی».

- وه‌کوو وترا شاری سوله‌یمانی رابواردنی سه‌یر سه‌یری تیدا بووه. خانه‌قای مه‌حمووی به‌حه‌وز و باخه‌که‌یه‌وه به شوخ و شه‌نگی له مه‌لا ئه‌سه‌د به‌و لاوه به‌و ته‌ببعه‌تی راباردن و دلته‌ریه که له‌و خانه‌قایه‌دا بووه سه‌رده‌می رۆژیک له رۆژانی راباردوو دینته‌وه به‌ر. هه‌ر شیخ محه‌مه‌دی شیخ جه‌لال گه‌یرایه‌وه وتی:

له زه‌مانی مه‌لا خالدا له خانه‌قا له لیواری حه‌وزه‌که‌وه به‌رو شته رائه‌خری و دائه‌نیشی. له‌و به‌ری حه‌وزه‌که‌شه‌وه سه‌ماوه‌ر تیخراوه‌و چا ساز کراوه. ئیستگانه چا ئه‌خه‌نه سه‌ر سینی

پالی پتووە ئەنی بە سەر ئاوە کەدا دیت بۆ ئەم بەر بۆ لای مەلاکان. کۆتوپر لەو کاتەدا کە سینیە کە بە سەر ئاوە کە یەوێ ماریک لە ناو حەوزە کە سەر دینیتە دەرهوێ. شیخ بابە عەلی ئەلی: نای بریا لەم وەختەدا مشکێک هەبوایە بمانخستایە تە ناو ئەم حەوزە بمانزانیایە لە گەل ئەم ماره‌دا چی ئەکەن؟

مەلا زوبەیری باوکی مەلا سالحیش لەو ئێمی ئەبی کە ئەم مەلا زوبەیرە باپیری ئەم مەلا قادری بانگ بیژی ئیستەمی خانەقای حاجی مەلا عەلی بووێ و منی لێ بوو بووم بەخدری زیندە، دەست ئەبا قوتوێ جگەرە کەمی دەردینێ و ئەلی: دەسا قوربان من هەموو وەختێ مشکێکی ئیحتایم پتییە. قوتو ئەکاتەوێ مشک فرتە ئەکا و ئەکەوێتە سەر ئاوە کە ئەمجا مار و مشک لەو ناو ئاوەدا ئەیکەن بە شلپ و هۆر و سینی و ئیستکان و چا بەو ناوەدا بلاوێ لێ ئەکەن و ئەبی بە سەیر.

- مەلا محەمدی مەلا مستەفای کورد گێرایەوێ وتی:

لە سەردەمی حوکومەتی عوسمانیدا شیخیک هەبوو لە چنارە قەرزاری حوکومەتی بوو، کەردبوویانە سەری و بە تەنگیان هینابوو. ئەویش هانای برده بەر حەمەپاشا و مەفرەزە بە شوپنیه‌وێ. سەد لیرە لە پاشا سەند بەقەرزی و دای بە مەفرەزە کەو رزگاری بوو. ئەم قەرزی دوا خست و هەر نەیهینایەوێ، پاشا کردیە سەری وتی: «براوێ سەلف هانی وەرە وت بیزیەوێ». شیخە هەر گۆی نەدایەو نەیهینایەوێ، لە ئەنجاما پاشا ناردی گرتیان و هینایان لە ژووریکێ تەنیشت ژوورە کەمی خۆیا حەپسی کرد.

پاشا شووی لە گەل خیزانە کەیا دەستیان کرد بە گەمەو گالته‌کردن نای بە ناوکیەوێ وتی: «بیژی کونی کەم؟» شیخە لەو دیوێ گۆی لێ بوو بانگی کرد: «قوربان تازە کەمی بۆ خۆت و کۆنە کەمی بۆ من». پاشا وتی: «قور وەسەر ئەقلت تۆ بۆ خۆت لەو ئێمی هەر لە ورگی خۆت بدە». ئیتر نازانم لە ئاخرا سەد لیرە کەمی لێ سەندەوێ یا نەیسەندەوێ.

- ژنیک هەبوو لە کەرکووک لە بەر تەکیە، میمکە حەنیفی ناو بوو، زۆر پیر و پەرپووت بوو. بەم و بەو ئەژیا لیبان ئەپرسی میمکە حەنیف عومرت؟ ئەیوت: «بە قوربانانم بێم پینج و حەو ساران».

- کابرایه‌کی که مال‌ه‌بی نه‌چیتته سوله‌یمانی شه‌وی له مالی خانه‌خویکه‌یا فرنی بو دانه‌نین. کابرا به ماستی تینه‌گا قهت شتی وای نه‌دیوو فرنیس تازه تیکراوه زور گهرم بوو، نه‌ینی به سه‌روه هدر له ناو ده‌میوه تا هه‌ناوی هه‌موو نه‌سووتی له روویشی هه‌لنایه ده‌نگ بکا. نه‌و شه‌وه هدر جینگل نه‌دا، به‌یانی نه‌چیتته‌وه که نه‌گاته‌وه ناو خیل و کوپ و کال ده‌وری لی نه‌دهن و خه‌بری شاری لی نه‌پرسن. نه‌ویش نه‌لی: «برا هیچ له شار نیسه به‌لام چشتیکی چه‌رمگ هه‌س نه‌گهر چاوتان پیکه‌وت دوو بست به‌وری وه‌سه‌روه بوو بروای پی مه‌کن. نه‌و ده‌ویت باوکه مییه و چوگه‌سه پیستی گورگه‌وه پیاو نه‌سووتینی».

- ها تازه ئینگلیز هاتبوونه عراقه‌وه، زوری پینه‌چوو نه‌یانویست «مه‌لیک فه‌سه‌ل» یه‌که‌م بی به پادشای عراق. بو نه‌م ئیشه بیروپای مه‌ردمیان نه‌ویست و داوایان نه‌کرد. ئینگلیزیکی زل هه‌بوو له که‌رکووک کردیه سهر خه‌لکی ولات که له‌م روه‌وه باوه‌ری خویان ده‌رپن نایا مه‌لیک فه‌سه‌لیان نه‌وی به‌شایان نایانه‌وی؟

مدیر ناحیه‌یه‌ک هه‌بوو له ولاتی که‌رکووک مه‌حموو نه‌فه‌ندیان پتی نه‌وت. ئینگلیزه‌که نه‌ویشی بانگ کرد و پتی وت توش قه‌له‌مه‌روی ولاتی خوت تا‌قی بکه‌وه. مه‌حموو نه‌فه‌ندی چوو پرس و رای هیتنا و گه‌رایه‌وه.

ئینگلیزه‌که لینی پرسى: ها چۆن هاتویته‌وه؟ وتی: «قوربان نه‌یانه‌وی». ئینگلیزه‌که چاویکی زیت کرده‌وه و تی وه‌کوو به سه‌رسامیه‌وه «نه‌یانه‌وی؟» مه‌حموو نه‌فه‌ندی که سه‌یری چاوی کرد خیرا وتی: «قوربان نایانه‌وی». ئینگلیزه‌که دیسان چاوی زیت کرده‌وه و به‌وه به تووره‌بییه‌وه وتی: «نایانه‌وی؟» مه‌حموو نه‌فه‌ندی وتی: «قوربان نه‌یانه‌وی». چند جاریک نه‌م نه‌یانه‌وی و نایانه‌وییه هاتوو چووی کرد له به‌ینانا. مه‌حموو نه‌فه‌ندی سه‌یری کرد نه‌مه که‌لک ناگرئ. له پیشترا دو مه‌زبه‌تی دروست کردبوو یه‌کنی نه‌یانه‌وی یه‌کنی نایانه‌وی. نایانه‌وی له گیرفانیا بوو نه‌یانه‌وی له مستیابوو ههر دووکی ده‌ره‌یتنا خسته به‌ر ده‌ستی و په‌نجه‌ی نایه سهر نه‌یانه‌وی وتی: «قوربان نه‌مانه نه‌یانه‌وی»، په‌نجه‌ی خسته سهر نه‌ویتریشیان وتی: «قوربان نه‌مانه‌ش نایانه‌وی؛ جا ئیتر فه‌رمانی خوتانه‌و له‌مه زیاتر ئیتر عه‌زیه‌تی ئیمه‌ش مه‌ده‌ن». نه‌لی ئینگلیزه‌که قاقا ده‌ستی کرد به پیکه‌نین و وتی: «به‌راستی ئیش نه‌وه‌یه که‌تو کردووته‌و تری منت بری».

- شیخ مستەفای قەرەداغی لە متسەرپی کەوتبوو خەریکی محامات بوو. رۆژیک لە بەغدا لە کۆریکا دەرە دەل ئەکا لە ئیشی حوکومەت کە ناروا. مەلا حەوێزاغای کۆییش ئەو سەرەمە نائب بوو لە کۆرە کەدا بوو، روو ئەکاتە شیخ مستەفا ئەلی: «ئاخر قوربان ئەو سەرەمە کە جەنابت مۆتەسەرپ بویت لە هەولێر، ئیمەش هەر واما ئەوت کەچی تۆ ئەتگرتین و لە بەندیخانەت توند ئەکردین».

شیخ مستەفاش ئەلی: «ئێستە ئەزانم کە ئەو وەختە ئێوە راستان ئەکرد».

- کابرایەکی ئەو خۆشناوە باری گۆزە و دیزە بار ئەکا و ئەیهێنێ بۆ هەولێر. لە قەراخ شار کابرایەکی باجگیری تووش ئەبن و داریک بە هەموو هێزی خۆی ئەدا بە لای بارە کەدا نیوەی ئەشکینێ و ئەلی: «ئەم بارەت چییە؟» کابرای خۆشناویش ئەلی: «ئەگەر داریکی تری پیا کینشی هیچ».

- مەجەوهریک لە «دیلێزە» هەبوو مام رەسوولی ناو بوو، شەویک لە مزگەوت مەولوودی کرابوو هەموو دیلێزەیی کۆ بوونەوه. گەرە و بچووک هەر کە هەلئەستا ئەبوت تو خوا مام رەسوول رەحمەت لە باوکت تۆزێ ئاوم بەدری، مام رەسوول ئەوەندە هەستا و دانیشتبوووە بە جاری پەکی کەوتبوو. ئەمجا هەر کە بیوتایە مام رەسوول رەحمەت لە باوکت تۆزێ ئاوم بەدری. ئەبوت: «لەعەت لە باوکم و ئاوت نادەمی».

- مەلا کەریمی بیارە گێژایەوه وتی:

ئەوا لە سولهیمانی لە مزگەوتی بابەعەلیدا کۆریکی لە مەلاکانی بناری هەلەبجە دانیشتوین. ئەوەندەمان زانی کابرایەکی رووتەلە لە دوورەوه هات رووی کردە کۆرە کە. شیخ نووری بابەعەلی وتی بە مەلاکانی بەری هەلەبجەو بیارە ئێوە هەر ئەلین ئیمە بە هۆی شیخانێ بیارەو تەویلەوه لە کەشف و کەرامەت تۆزێ تیگەیشتوین، ئێستە من ئەو شیخانەم و ئەهێج لە گەل ئەوەدا کەرامەتیکیشان بۆ ئەنوینم. وتی وتیمان چۆن؟ وتی: ئەم پیاووە و لە دوورەوه دەرکەوت تەلاقی کەوتوووە تەلاقی کەشی چاک نایتەوه.

وتی کابرا گەیشته جێ و رووی کردە شیخ نووری وتی قوربان تەلاقم خواردوووە و هاتوووم بۆم چاک کەیتەوه. وتی وتووتە چی؟ وتی وتم هەر سێ تەلاقم کەوتیبێ و بەهێج شیخ و مەلایەک چاک نەیتەوه. شیخ نووری وتی باوکم تەلاقی هێجی بە سەر هێجەوه

نهماوه، وه کوو خۆت وتوته به هیچ شیخ و مه‌لایه‌ک چاک نابیته‌وه. کابرا به هه‌ناسه ساردی هه‌ستا لێیدا رویشت. وتی له پاشا پرسیمان شیخ نووری ئەوا به کەشف و کەرامەت زانیت ئەم کابرایه ته‌لاقێ که‌وتوووه ئەی به چیدا زانیت چاک نابیته‌وه؟ وتی: «که‌واکه‌ی شر و تیلمه تیلمه‌بوو».

- مه‌لا حه‌مه‌مینه‌شیته هه‌بوو وه‌ختی خۆی له سوله‌یمانی له خانه‌قای مه‌ولانا ژووریکیان دابوو به له‌وئ ئەنووست. ژووره‌که قاپی نه‌بوو. حاجی فه‌قئ پیتی ئەلئ قاپیه‌کی بۆ دروست کەن من پاره‌که‌ی ئەده‌م. مه‌لا حه‌مه‌مین ئەمه‌ی زۆر پینخۆش ئەبن هەر خیرا ئەچئ بۆ لای وه‌ستا که‌ریمی دارتاش بۆ ئەوه قاپی بۆ دروست کا. وه‌ستا که‌ریمیش ئەلئ جا مه‌لا تۆ ئەندازه‌ت نه‌هیتاوه من چۆن قاپیت بۆ دروستکه‌م؟

مه‌لا حه‌مه‌مینیش ئەلئ هەر ئیستا ئەچم ئەندازه‌که‌ت بۆ دینم. ئەچیته‌وه هەر چه‌ند ئەکا نازانی ئەندازه‌ی ئەم ده‌رگایه چۆن بگرئ، ئەکه‌وتنه بیری که به بالی خۆی ئەندازه‌که بگرئ. هەر دوو بالی ره‌پ ئەکا به‌و جۆره ئەندازه‌که ئەگرئ و ئەگه‌ریته‌وه بۆ لای وه‌ستا که‌ریم. له ریگادا ئەکه‌وتنه چالیکه‌وه ده‌ست ئەکا به هاوار هاوار، پئ ئەزانن. یه‌کیک ئەیه‌وی ده‌ری بئنی به ته‌مایه بنه‌وی له پەلی ئەلئ: «کوره نه‌که‌ی بنه‌وه له ریشم با ئەندازه‌که‌م لئ تیکنه‌چئ».

- مسته‌فا نه‌ریمان گێرایه‌وه وتی:

سالیک له‌و گوی سیروانه شوانیک له‌و به‌ر ئاوه‌که شوانیکی جافی به‌رچاو ئەکه‌وی. بانگ ئەکا هۆ هۆ شوان. ئەمیش ئەلئ هۆ. ئەویتەر له‌ بواره‌که‌وه بۆئ دیته ئەم به‌ره‌وه ئەلئ: کوره شوانه تۆ نازانی من تا‌های حه‌مه‌جانم چۆن ئیژی هۆ؟ وه‌که‌لام ئیسته وه‌م تفه‌نگه ئەتکوژم. ئەویش ئەلئ: برا کوشتنی گه‌ره‌ک نییه‌ بچۆره‌وه ئەو به‌ر بانگ که هۆ شوان منیش ئیژم «هۆ به‌لئ، هۆ به‌لئ ئیتر کوچکت لئ نه‌واری بۆچی ئەمکوژی؟»

- ئەحه‌ی کړنو هه‌موومان ئەیناسین که چۆن بووه. جاریک له‌و شاره‌زووره ژنیک منالیکی پئ ئەبن هەر ئەگرین و ژیر نابیته‌وه. ئەحه‌ی کړنو له‌وئ ئەبن پیتی ئەلئ: تو خوا خاله‌گیان ئەم مناله‌م بۆ بترسینه به‌لکوو ژیر بینه‌وه. خاله ئەحه‌مدیش چاوی قیج ئەکاته‌وه و روو ئەکاته‌وه مناله‌که ئەلئ: «خوو له‌ قوزی دایکت به‌م». ژنه ئەلئ ئەی بیفه‌ر! خاله‌ بۆچی

من وام وت؟ خاله همه‌دیش نه‌لی: دایکم بۆچی من مه‌یموونم مناله‌کەت بۆ بترستینم؟
منالیکه من بترستینم هەر ئەبێن وای بترستینم پیتی رازی نابێ ئەیکه‌مه‌وه به‌شویتی خۆیا.

- کاربایه‌ک له‌و به‌ر کێوه‌ ژنیکێ هینابوو. ژنه‌ له‌ پاش سێ مانگ خولامینکی تۆی بوو.
پیاوه‌ سه‌ری سه‌رما وتی ئافره‌ت ئەمه‌ چیه‌؟ ژنه‌ وتی: پیاوه‌ که‌ هیچی تێدانیه‌ وه‌ره‌ تا
حسابت بۆ بکه‌م. پیاوه‌ وتی به‌لێ. ژنه‌ وتی: ئەمه‌ سێ مانگه‌ شووم کردوو به‌ تۆ، بلێ به‌لێ.
وتی به‌لێ. ئەمه‌ش سێ مانگه‌ سکم پره‌، بلێ به‌لێ. [وتی: بلێ. ژنه‌ وتی:] ئەمه‌ تۆ مانگه‌ که‌.
پیاوه‌ وتی: وه‌للا ئافره‌ت هیچ عه‌قلم به‌م ورده‌ حسابه‌ نه‌شکاوه‌.

- پیاویک هه‌بوو مه‌لا مووسا و ژنیکێ هه‌بوو خاخه‌جیجی ناو بوو. مه‌لا مووسا چوو بوو
بۆ کاروان. له‌ پاش ماوه‌یه‌ک کاغه‌زیکێ بۆ خاخه‌جیجی خیزانی نووسی که‌ به‌م زووانه‌
ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌وه‌ به‌رو. به‌ر مال پاک کاته‌وه‌. خاخه‌جیجیش ولامی نامه‌که‌ی به‌مجۆره‌ بۆ نارده‌وه‌:
بلێن به‌ مه‌لا مووسا ئه‌و به‌ر و به‌ر ده‌رگا ئه‌و لێی ئه‌پرسن
کردوو به‌و کاغه‌زه‌ ئه‌و لێی ئه‌نووسن

تا زوو به‌تته‌وه‌ هیچ لێی نه‌ترسن

- پیاوی هه‌بوو له‌و شاره‌زووره‌ ماری ناو بوو، هه‌ر خه‌ریکی گاو گۆتال بوو. بایه‌کی
هه‌بوو سه‌مینی ناو بوو. ئەم ماری هه‌موو جار خه‌لکی ئه‌ترسان به‌ براهی که‌وا پیاو
ماقوولی مالی شیخه‌. رۆژیک پێیان وت ئه‌ری ماری سه‌مینی برات ئیشی چیه‌و به‌ چ جۆر
له‌ مالی شیخه‌ دایه‌؟ وتی: «خزمی خه‌زووری سه‌پانی له‌تکه‌ هه‌رمێ مالی شیخیه‌».

- کاربایه‌کی مایندۆلی خۆی و که‌که‌ی و ژنه‌که‌ی زستان ئەبێن له‌ به‌ر به‌فرو سه‌رماو
سۆله‌ ئه‌خزینه‌ ژووره‌وه‌. رۆژیک ئاگریان کردبووه‌وه‌ مه‌نجه‌لێ پریشی له‌ سه‌ر بوو به‌
ده‌وریا دانیشتبوون. که‌چه‌ مای پریشه‌که‌ی ئه‌هینایه‌وه‌ کوتوپر پرشینک پریش که‌وته‌ سه‌ر
گۆنای که‌چه‌و زۆر عه‌زه‌یه‌تی دا، وتی: «ئهی گووم تیکردی». باوکه‌که‌ دانیشتبوو هه‌له‌یدایه‌وه‌
وتی: «ئهی کیری که‌رم به‌قوزتا با، خۆ چیشه‌که‌ت پیس کرد». دایکه‌که‌ش رووی کرده‌
میرده‌که‌ی وتی: «گووم کرد به‌ریشتا ئه‌وه‌ بۆج قوزی که‌که‌مت درێ؟» وه‌للا له‌ سه‌ر ئەمه‌
مال تیکچوو، زله‌زه‌ که‌وته‌ ئاواپی.

- مەلا حەممە مینە شیتە لە سولە یمانی جارێک کۆر و کال هەلیئە خەپن و ئەیبەن بۆ کانی دۆمان. کە ئەگەنە ئەوئ ئەیانەوئ کەوشە کانی لئ بدزن بۆ ئەو هەم روو هە بەلکۆو سەیرانیکیان بۆ دروست ببێ. دارێک لەوئ ئەبێ ئەلین کئ ئەتوانئ بچیتە سەر ئەم دارە؟ خەلکە کە یە کە یە کە ئەلین وەللا کەس ناتوانئ. ئەمانەش مەبەستیان ئەو یە کە بەلکۆو مەلا حەممە مین بلی من ئەتوانم، ئەمجا ببینرە سەر دارە کەو کەوشە کانی لئ بدزن.

سەرە دیتە سەر مەلا حەممە مین ئەلئ دەسا وەللا من ئەتوانم. ئەلین: دە یاللا. ئەویش چاکئ ئەکا بە لاداو کەوشە کانی دانە کەنئ و ئەیکا بە بەر پشستینە کەیا و بە دارە کەدا هەلئەزنی. ئەلین ئەو هە کەوشە کانت بۆ کوئ ئەبەئ؟ ئەلئ: «ئاخر نەو هە ک لەوئ رینگایە کم دەست کەوئ بۆ خانەقای مەولانا هەر لەوئ کەوشە کانت بەکمە پتیم پرۆمەو هە ئیتر بۆچ بیمەو هە خوارەو».

- کابرایەک هەبوو لەو سەر شتێو مام و سووی ناو بوو. زۆر پیر و ئیفتادە بوو. ژنیکی جوانی هەبوو عەن بەری ناو بوو. رۆژیک مانگی رەشەمئ بوو، مام و سوو سەیری کرد دوو پشیلە خەریکی گەمەو گالەن؛ ئەمیش بایەکی تیکەوت بانگی کرد عەن بەر، عەن بەر خیرا وەرە. تا عەن بەر هات و خۆی ساز کرد مام و سوو بایەکی نیشتەو، وتی: «عەن بەر هەلیگرە بۆ مانگی رەشەمئ سالی دوایی».

- حەممە بەگی حاجی رەسوول بەگ گیرایەو و تی:

کابرایەک لە تارێر هەموو سالی کە عیال ئەروا بۆ کوێستان یا ئەگەر پتەو لە ناو دارو دەو هەنە کانا خۆی دانەگرت جوانو و شتی لئ ئەدزین. رۆژیک خیل ئەروا هەر چەندە ئەکا دەر فەتی دەست ناکەوئ شتیک بدزئ، ئەیدەوئ بگەر پتەو سەیر ئەکا و لە دواي خیلە کەو هە پیرێزنیکی زۆر پیر گۆچانیکئ بە دەستەو یەو هەت. کابرای دزە ئەلئ: خۆ من هیچم دەست نەکەوت با سەیری بەکم بۆ خۆم.

ئەچئ لە پشستەو ئەلئ «خوو»، لە گەل خوو کردن پیرێزئ لە سەر گازی پشت ئەکەوئ و هیچ هەلناسیتەو هە. هەتیو هە کە ئەلئ واکە بیگتیم. ئەیکئ و لە پاشا لئئ ئەپرسی میمکە ئەو هە ترسای؟ ئەلئ: ئەرئ بەخوا.

کابرا وتی سالی دوایی هەر لەو وەختەدا چوومەووە بۆ تارێهر تیفکەریم پیرێژنەکە گۆچانیکی بە دەستەوێهەو بە ناو دەوێنەکانا ئەسوورپتەووە ئەلێ: «خوو خووکەرەکە ی پار بێم وە قوروانت بێرەو، بێرەو مێمکی خۆت بترسینەرەو».

رشتهی مرواری

- ژنیکی هەورامی هەبوو ناتە ی ناو بوو، هاتە سەر و کاری مردن و گیانەلا. کورپکی مەلای هەبوو چوو سەری و دەستی کرد بە نامۆزگاری کردنی و پیتوت دایە ئاگات لە خوا بێ. دایکەکش پیتی وت: «رۆلە مەحەدم چیشەن ئاگام جەوی بۆ پاسە ئای ئاگاش جەمن بۆ».

- ئەحە ی جاو هەبوو لە سولەیمانی پیاویکی فەقیرۆکەو دەنگ باریکیک بوو حەلوای لە ناو تەبەقا ئەگێراو ئەیفروشت. هیچ عەزبەتی خۆشی نەئەدا بە شینەیی و لەسەر خۆ ئەچوو بە رینگەدا و لە ژێر لێوێهە بانگی ئەکرد حەلوای نایاب.

رۆژی پیاویکی خەلکی ئەو دەشتی دزەبێهە ریی ئەکەوێتە سولەیمانی سواری ئەسپیک ئەبێ و بە تەنیشت ئەحە ی جاوا تێئەپەرێ. ئەحە ی جاویش لە سەر کۆلانیکی دانیشتوووە لە بەر خۆیەووە حەلوای ئەفروشی. کابرای دزەبێ هەر بە سەر ئەسپەکەووە بانگی لێ ئەکا کە بایی نیو روپیه حەلوای بداتی. ئەحەش وردە وردە لە سەر خۆی ئەبزوێتەووە و هەر خەخەن ئەکا کابرا ئەلێ: «کورە رابە رابە».

ئەحە ی جاو لەمە توورە ئەبێ چونکە بە شێوێ سولەیمانی رابە ناوێ بۆ رابە، لای وایە ئەمە بە ناوێهە گالتهی پێ ئەکا پێ ئەلێ: «کورەخۆت رابە، دایکت رابە، باوکت رابە». پاشان ئەحە ی جاو تێئەگەیهنن کە ئەمە مەبەستی ئەوێ نییە مەبەستی ئەوێهە کە یانی زوو کە. ئەحەش لە بەر خۆیەووە ئەلێ: «جا بۆ نالی خێراکە».

- کابرایەک هەبوو لە «کۆیسنجق» کەریمە گەوجیان پێ ئەوت. ئەم کەریمە گەوجە کورپ حاجی مەلا ئەمینی کۆبی بوو. خەلکوخا سەریان ئەخستە سەری ئەیانوت کەریمە گەوج دنیا کێ ئەیخوا؟ ئەبوت: «کێ ئەیخوا! زمان لووسان تاس و لووسان بێ نامووسان».

- کابرایه‌ک هه‌بوو له سوله‌یمانی عه‌به شیتیان پین ئەوت. شیخ عومهری قه‌ره‌داغی -که به «ابن القرداغی» به ناو بانگ بوو- هه‌موو جار پینی ئەوت: «عه‌به شیت دوعای خیرم بقو بکه». ئەویش ئەیوت: «یا شیخ هه‌ر وه‌خت باست بکه‌ن ئەکه‌و‌یته‌وه بیرم».

- حاجی مه‌لای جوانرۆ ئەچن بقو ئەو ده‌شتی شیروانه‌یه‌و فه‌قییه‌کی تالشی له گه‌ل ئەبن. له‌و ده‌شته‌ تووشی شواینیکی جاف ئەبن. حاجی مه‌لا سه‌یر ئەکا ئەوا شوانه گالۆکیکی به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌و که‌ره‌کیکی خستۆته لاشانی ریشی ماش و برنج بووه. بانگی لێ ئەکا: ئەری لالۆی شوانه له‌ که‌یه‌وه شوانی؟ ئەویش ئەلێ: مه‌لا ئەه‌وتی خۆم ناسیگه هه‌ر شوانم. حاجی مه‌لا به‌ فه‌قییه‌که ئەلێ ئیسته ئەم شوانه تاقی ئەکه‌مه‌وه چونکه ئەمه قه‌ت ئاوه‌دانی نه‌دیوه. ئەلێ: «لالۆی شوانه به‌ چیا ئەزانی خوا یه‌که‌و دوو نییه؟ من ئەلیم دووه». شوانه‌ش ئەلێ: «مه‌لا من له‌ باوکم بیستگه و تگیه خوا یه‌که. باوکم له‌ باپیری بیستگه و تگیه خوا یه‌که. باپیریشم له‌ باپیره گه‌وره‌م هه‌ر وه‌و جو‌ره ئیسته وه‌ که‌لام خوا ئەگه‌ر تۆ بیژی دووه ده‌که‌مه‌ ملت وه‌م گالۆکه سه‌رت وه‌ک نێرکه ته‌شی له‌و ناوه‌دا خول ئەخوا ئیتر بیوره‌وه».

حاجی مه‌لا وتی که‌ ئەمه‌م بیست ده‌ستم کرده ملی و ناوچه‌وانم ماچ کرد و وتم ئیمانی تۆ له‌ هی من قایمتره.

- سلیمانی حه‌مه‌جانی روغزایی کچیکی شوخ و شه‌نگی هه‌بوو زۆر که‌س داویان کردبوو نه‌یدا‌بوو. له‌وانه بوو ناویانگی ده‌رکردبوو که‌ سلیمان ئەم کچه‌ی نادا به‌شوو، چونکه هه‌ر که‌ ئەچوه‌ خوازینی هه‌روا ئەگه‌راپه‌وه داوه. روژیک ده‌سته‌یه‌ک له‌ کویخای جاف له‌ گه‌رمیانه‌وه ئەچن بقو خوازینی کچه‌ بو یه‌کن له‌ کوره‌کانی حاجی قادری روغزایی که‌ له‌ دایکه‌وه خزمایه‌تیا هه‌بوو له‌ گه‌ل سلیمان خانا. رێ ئەکه‌ون ئەم ریکه‌وتنه‌ش ناویکی ده‌رکرد که‌ چۆن سلیمان خان له‌ گه‌ل ئەمانه‌دا ریکه‌وتوه؟ شواینیکی مالی سلیمان خان هه‌بوو له‌و وه‌خته‌دا ئەویش له‌ دیواخان بوو لێیان پرسن: ئەری برا ئەمانه‌ چۆن هاتن چۆن له‌ گه‌ل سلیمان خان ریکه‌وتن؟ وتی: «به‌ خوا نازانم هه‌ر ئەوه‌نده ئەزانم هاتن دانیشتن و قسه‌یان کرد و هه‌ستان».

- له‌ ده‌وری شیخ ره‌زادا له‌ کۆریکا باسی قسه‌ی کورتی پر مه‌عنا و شعری جوان ئەکرا و تیان ئەم شعری فرده‌وسی که‌ ئەلێ:

زۆر جوان و کورت و پر مه‌عنايه. شیخ ره‌زاش وتی وانیه من له‌وه کورتتر و جوانتر و پر مه‌عناترم وتوه. وتیان کامه‌یه؟ وتی:

موخته‌سه‌ر خوشه‌ قسه‌ بردمه‌ مه‌نز لگه‌هی خۆم گرتم و خستم لیم بردو گونم کرد به جوار

- له‌ زه‌مانی نامانوللاخانی والیدا له‌ سنه‌ پیاویکی ره‌مشتی ئه‌چیته‌ لای پنی ئه‌لی: «قوربان به‌راوی ئاوریز له‌ ره‌مشتا هی منه‌و ئیسته‌ میرزا همه‌عه‌لی خانی زاوتی ئیوه ئیمسال لئ داگیر کردم. هاتووم ئه‌م شکانه‌ت لا ئه‌که‌م». والیش ئه‌لی: له‌ که‌یه‌وه‌ ئه‌و زه‌ویه به‌ ده‌سته‌وه‌یه؟ ئه‌لی: قوربان هه‌شتا سالیکی ئه‌بێ به‌ ده‌ست ئیمه‌وه‌یه. ئه‌لی: باشه‌ هه‌شتا ساله‌ به‌ ده‌ست ئیوه‌وه‌یه با سالیکیش به‌ ده‌ست زاوته‌که‌ی ئیمه‌وه‌ بیت.

ئه‌لی: قوربان که‌واته‌ ئه‌م مال و سامانه‌ی ئیوه‌ش که‌ چند ساله‌ به‌ ده‌ست ئیوه‌وه‌یه با سالیکیش هه‌موو بۆ میرزا همه‌عه‌لی بێ. والی ئه‌لی: ئه‌م کابرایه‌ بکه‌نه‌ ده‌ره‌وه‌و لیبده‌ن. کابرا ئه‌لی: «به‌ ده‌ردیکه‌وه‌ هاتم به‌ دوو ده‌رده‌وه‌ ده‌رجووم». والی ئه‌لی: بیگێر نه‌وه‌ ئه‌مجا فه‌رمانی دا که‌ زه‌ویه‌که‌ی بێ بده‌نه‌وه‌و کردیشی به‌ پیاو ماقوولی خۆی.

- کابرایه‌کی بلباس هه‌بوو عه‌مه‌دی وه‌تمانی ناو بوو، لیبان پرسن: ئه‌رئ مام عه‌مه‌د مام بایز له‌ لایه‌ن دین و دیانه‌ته‌وه‌ چۆن پیاویکه‌؟ وتی: «به‌ خودای بابم خودای لیم هه‌لناگری دیومه‌ رۆژوان بخوا، به‌لام نه‌مدیوه‌ نوێژان بکا».

- ئه‌مه‌ یه‌کینه‌ له‌ عباره‌تی کوردی:

کاجوو ما دانی ئاده‌ی بزانه‌م چۆنی ئه‌زانی؟

- پیره‌ژنیک له‌و ولاتی قه‌ندیله‌ مانگایه‌کی هه‌بوو. سالیکی به‌فریکی زۆر باریوو قه‌ندیلی داپۆشیوو. هیچ ره‌شایی به‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌بوو. پیریزنه‌ له‌ به‌ر بێ ئالیکی بۆ مانگا‌که‌ی حالی شربوو؛ جا ئه‌یوت: «خولایا به‌ سه‌ده‌قه‌ی حومریت بێ کتیی قه‌ندیلی بکه‌ی به‌ کاو مانگا‌ لۆ کیم سه‌ری رۆ تیکا به‌لام به‌خولای نایکه‌ی به‌ قوربانته‌ بێ خولای».

- حمه‌ی لاوه هه‌بوو ئه‌یوت: «غهبهت دیت قورگت ئه‌گرئ، ئه‌گهر نه‌یکه‌ی
 ته‌تخنکینیت».

خاران خوارزا مهن کردن مامان برازا بزر کردن
 واته‌خاله‌کان خوشکه‌زاکانی خویان زل کرد و به‌گه‌وره‌یان کردن. مامه‌کان برازاکانی
 خویان ون کردن.

- پیاویکم لایوو مام پیرداودمان بچ ئه‌وت. له هه‌موو رویه‌که‌وه به راستی پیاویکی ساده‌و
 ئه‌رامهنده‌ بوو. روژیک له قه‌وسی پایزا دانیشتبووین باسی روژ کورتی ئه‌کرد که چون هیچی
 نه‌ماوه به جاری کورت بوه‌ته‌وه. ههر یه‌که له‌م رووه‌وه قسه‌یه‌کی ئه‌کرد، وتم ها مام پیرداود
 تو چی ئه‌لینی؟ وتی قوربان چی بریم؟ من ههر ئه‌وه‌نده ئه‌زانم ههر ده‌بیته شه‌و روژ دادیت.
 به راستی من وا چوو ده‌لمه‌وه که کم وه‌سفی وا کورتی پر مه‌عنا کراوه.

- بارام به‌گی ئه‌حمده‌ به‌گی جاف وتی چومه‌ سنه‌ چومه‌ لای ئایه‌توللا سه‌یرم کرد
 پشیله‌یه‌کی تیسکنی زور جوانی که‌لله‌زلی له لایوو به‌ ئه‌ندازه‌ی دوو پشیله‌ هه‌بوو. له
 به‌رده‌میا هه‌لتوو تابوو به بست لیتی جودا نه‌ئه‌بوه‌وه. وتی: قوربان من پشیله‌ی وا گه‌وره‌و
 که‌لله‌زلم نه‌دیوه. ئه‌ویش وتی: «به‌لئ بارام به‌گ کتکی ئایه‌توللا ئه‌شئ ئایه‌توللای کتکه‌گه‌ل
 بی».

- له گۆرستانه‌که‌ی سهرگه‌ت له سهر کیلیک ئه‌م هۆنراوه‌یه نووسراوه:
 ئه‌گهر مه‌زانی ئی به‌ چیش مه‌رده‌ن نازه‌و ناخوونیش ئاو جزش که‌رده‌ن
 - کابرایه‌کی کرمانجی ئه‌و ده‌شتی هه‌ولیره له خزمیکی خۆی ئه‌پرسی چ که‌ست لا
 هه‌یه؟ وتی: «کاکه‌و کاک نه‌بی، نه‌بیه‌پۆزه‌و پۆز به‌راوه، غه‌زاییه‌و کامراوه، منداره‌کانیشم له
 ده‌وره‌یان وه‌ستاوه».

- پیاویکی خۆشناو دنیا زستان بوو ههر باران بوو شه‌وی چوو ده‌روه‌وه هاته‌وه یه‌کیک
 لئی پرسئ: عاسمان کوونه؟ وتی: «وه‌للا ئه‌بی پشیلان لیستبیتیا نه‌ته‌وه». مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو
 که ساماله.

- عباس قولى سولتان برا گەورەى فەرەجوللا بەگى ئەلمانەبوو. رۆژىك ھەر دوو كيان لە گەل زابتيكى ئيرانيدا ئەچنە دەرەوہ بۆ گەران. ئەچنە سەر ئەرزىك فەرەجوللا بەگ قسە بۆ عباس قولى سولتان و زابته ئيرانييەكە ئەكا ئەلئى: «قوربان! ئى ئەرزه موسەتەحە كە بە نەزەر و مبارکيت ياو و ئينە چەن ساللا لەم يەزرە و لەم يەسمر بوو». عباس قولى سولتانىش ئەلئى: «فەرەجوللا ئى فلتە فلتە چيشەن مەواچى! واچە نەكالىان».

- فەرەجوللا بەگى ئەلمانە رۆژىك لە گەل ئاغا فەيزوللاى دەبیرولمەمالک ئەچن بۆ لای عباس قولى سولتان. فەرەجوللا بەگ ئەيەوئ دەبیرولمەمالک بە عباس قولى سولتان بناسىنى ئەلئى: «قوربان ئينە ئاغا و دەبیرولمەمالکا تەشريفش ئاوەردەن خزمەتو سولتانى عەرزش ھەن». عباس قولى سولتانىش ئەلئى: «فەرەجوللا مەن ئى دەبیرولمەمالک و مەبیرولمەمالکە مەزائۆ. وە مەزائۆ چيش مەواچى؟ واچە ئا فەزى ئامان».

- مەلا حسینی مەلا قادری بیارە لە ھەلەبجە لە پیاویكى پرسى: ئەرئى رەمەزانت گرت ئیمسال؟ ئەویش ئەلئى: «ئەرئى، نەزیم بۆ سالىکیکە».

- کورپک ھەبوو ناوی دوابراو بوو. لە باوکی توورەبوو بوو ھەموو جار قسەى خرابى پەن ئەوت. باوکەكەشى شکاتى لە لای خەلک ئەکرد. خەلکەكەش بە کورپەكەیان ئەوت: بۆچ وای لە گەل ئەكەى؟ باوکتە ئەبەن خزمەتى بەکەى و لە گەلى چاک بێ. ئەویش وتى: حەقى کورپ لە سەر باوک چىيە؟. وتیان: «ناویكى باش بئى، خەتەنەى بەکا، سەرەتا ژنىكى تۆزى بنەمالەش بىئى بۆ ئەو ئەولادەكەى باش بێ. پاش ئەمانە قورئانىشى پەن بخوینى». کورپەش وتى دە ھىچ يەك لەمانەى لە گەل مەن نەکردوو. «ناوم دوابراو، کىرم نەبراو، دایکەم تىھەلدراو، ھىچىشم [پەنەخویندراو]». ئەمجا خەلکەكە وتیان بە باوکەكەى كەواتە وازى لى بىنە.

- مەلولو لە بنەرەتا خەلکى سەنەبوو عەبە پیزەش خەلکى سولەيمانى بوو. رۆژىك لەسەر باسى ژن قسەیان ئەگىریتە يەك. مەلولو ئەلئى: «بەھەشت بۆيە خۆشە چونكە ژنى تىدا نىيە». عەبەش ئەلئى: «كە ژن لە جەحەنم دایە جەحەنم خۆشە».

- جه‌مالی جه‌میل به‌گ ته‌م‌نی له ده‌وری هه‌شت سالی‌دا نه‌بن. حه‌سن به‌گی جاف وتی له وه‌ختی خۆیا ده‌نگ و باس و ابوو که شوکری فه‌زلی شاعری هاو ده‌وره‌ی شیخ ره‌زا نیره‌مووک بووه. ئەم جه‌ماله‌ ره‌ژۆیک له سوله‌یمانی ئەچیتته حه‌مامی مفتی سه‌یر ئەکا شوکری فه‌زلیش که شیخ ره‌زا پیتی وتوو «پوره شوکری» له حه‌مامه‌وه په‌شته‌مالیکی له خۆیه‌وه ئالاندوووه. له به‌ینی په‌شته‌ماله‌که‌وه جه‌مال چاوی به‌گه‌لو گونی شوکری فه‌زلی ئەکه‌وئ سه‌یر ئەکا کیری هه‌ر به‌قه‌د ناوکه‌ خورمایه‌که. ئەمیش منال ئەبن شتی وای به‌لاوه سه‌یر ئەبن که پیاویکی وای زه‌لام کیری وای بچووکي هه‌بن. ئەلئ: «ئای نای ئەم پیاوه کیری چه‌نده بچووکه». هه‌ر که ئەم ئەمه‌ ئەلئ شوکری فه‌زلیش جه‌مال ئەناسی و بی وه‌ستان ئەلئ: «رۆله بۆ منال گاین ئەوه‌نده به‌سه».

- له بله‌سه‌ن مه‌لایه‌ک هه‌بوو مه‌لا وه‌لی ناو بوو، ژنیکی هه‌بوو «خاخازی»ی ناو بوو. خاخازی ئافره‌تیکی سه‌ر به‌ده‌روه‌وه قسه‌زان بوو. له ماوه‌ی ژبانی مه‌لا وه‌لیش قورعانی پین خویندبوو. مه‌لا وه‌لیش خۆی قسه‌خۆش بوو. چاویکیشی نه‌بوو. ره‌ژۆیک هه‌ندی فه‌قی و مه‌لای ئەو ده‌وره ئەبن به‌میوانیان. دیاره له هه‌موو کۆریکا هه‌موو جۆره قسه‌یه‌ک ئەکری. له سه‌ری ئەو قسه‌نه‌دا باسی کچ ئەکری که به‌لای مه‌زه‌به‌ی شافعییه‌وه چۆن وه‌کئ ئەیدا به‌میرد. له‌مه‌وه قسه‌ی لئ ئەبیتته‌وه و هه‌ر یه‌که ئەلئ چ جۆره کچیک باشه. سه‌ره دپته سه‌ر مه‌لا وه‌لی ئەویش ئەوه‌ی بیزانی ئەیلئ. خاخازیش خه‌ریکی ئیش و نان دروست کردنه‌و گویی له قسه‌کانی هه‌موویان نه‌بن. که سه‌ره ئەگاته سه‌ر مه‌لا وه‌لی میردی له قسه‌کانی ئەو زیاتر تووره ئەبن و ئیتر خۆی پین راناگیرئ. ئەلئ: یه‌ک چاوی بینه‌ره‌ که‌ی وای نه‌بن؟ تۆ له هه‌موویان نه‌زانتری. کچ ئەمانه‌یه: «کچی ده‌سالان بیلبیله‌ی چاوان، کچی پانزه‌ سال ده‌سکه گولیکی ئال، کچی کناچه‌ی بیست سالی ته‌واو گوشت و دوگیکه‌بۆ خاوه‌ن حه‌ساو، کچی سی سالان دایکی منالان، کچی چل سالان پیریژنی مالان، کچی په‌نجا سال کوشتییه‌ حه‌لال، کچی شه‌ست سالی له‌عنه‌تی لئ بی له‌خۆی و مالی». که ئەم ئەمه‌ی وت هه‌موویان ئیتر په‌کیان ئەکه‌وئ.

- کابرایه‌کی له‌ک هه‌ر خۆی هه‌لئه‌کیشا که پیاویکی چاکه. ئەم له‌کانه‌ش ده‌سته‌یکن له ئەترافی هه‌ولیر؛ ئەو له‌کانه‌نین که که‌ریمخانی زه‌ند له‌وانه.

جا کابرایه‌کی کرمانجی هه‌ولتری پیتی وت: «ئه‌گهر چاکیت له‌ک نیت. ئه‌گهر له‌کیت چاک نیت».

- پیاویک هه‌بوو له‌سنه ئامحه‌مهدی ناو بوو. شه‌ری فه‌رامیرزا و هه‌ورامیه‌کان ده‌ستی پیتکرد. فه‌رامیرزا سه‌رکه‌وت که مه‌ردم به‌ته‌مای ئه‌وه نه‌بوون. ئه‌ویش ئه‌یوت: «براه‌گه‌ل جه‌نگ چند ئه‌ندامینکی هه‌س له‌شه‌که‌ی نازاییه، ده‌که‌ی ته‌گبیر کردنه، چاو‌گه‌لی خۆ پاراستنه، بال‌گه‌لی فه‌رمانبه‌رداریه، زوانه‌که‌ی فیل و ته‌له‌که‌س، پیتسه‌وه‌که‌ی نه‌رم و له‌سه‌ر خۆییه، راننده‌که‌یچی سه‌ر که‌فتنه، هه‌ر که‌س ئه‌مانه‌ی بوو له‌جه‌نگا جه‌نگ ئه‌واته‌وه».

- کابرایه‌ک له‌و سه‌ر شیوی سه‌قزه ژینکی هیتا و له‌پاش سنی مانگ کورپکیان بوو. پیاوه‌که‌ له‌مال نه‌بوو، ژنه‌که‌ زه‌ماوه‌ندی گوێزه‌بانه‌ی گیترا. له‌وه‌خته‌دا پیاوه‌هاته‌وه‌و له‌م کاره‌ساته‌واقی و‌رما وتی ئا سه‌برکه‌ن ئه‌مه‌چییه؟ رووی کرده‌ژنه‌که‌ی و وتی: چۆن له‌پاش سنی مانگ منال ئه‌بیت؟ ژنه‌وتی: پیاوه‌که‌ وانییه‌تۆ نه‌ترانیوه‌وه‌ره‌تا حیسابت بۆ بکه‌م: «ناو جه‌ژنان و دوا‌ی جه‌ژنان و به‌ره‌جه‌ژنان ئه‌مه‌بۆ دۆ. گه‌لاوێژ و سه‌راوێژ ئه‌مه‌بۆ شه‌ق مانگی چله‌و پیتسه‌چله‌ئه‌مه‌نۆ. ئاده‌ی تیه‌له‌که‌لۆتی چه‌قۆ». به‌م جه‌وره‌نۆ مانگی بۆ پیرکرده‌وه‌.

- مه‌لا ماری کۆیی له‌و موکریانه‌سه‌گینکی هه‌بوو زۆری خۆش ئه‌ویست بۆ هه‌ر کوییه‌ک بچوايه‌سه‌گه‌که‌ی به‌شوینه‌وه‌بوو. ئه‌م خۆی چی ده‌ست که‌وتایه‌به‌شی ئه‌ویشی ئه‌دا. به‌کراغا هه‌بوو له‌«قه‌باکه‌ندی» رۆژیک پیتی ئه‌لنی مامۆستا ئه‌م سه‌گه‌ت بۆچ ئه‌وه‌نده‌خۆش ئه‌وی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا گلاوه؟ ئه‌لنی: «برام شه‌ری خۆیم لێ لا ئه‌دا، شه‌ری خه‌لکم لێ، دوور ئه‌خاته‌وه، له‌سه‌ر شتیکی زۆر که‌م کلکه‌سووتیم بۆ ئه‌کا، به‌یانی و ئیواره‌پاسه‌وانیم ئه‌کا، له‌ناو هه‌موو حه‌یوانیکا هه‌موو ده‌م له‌گه‌لمایه، له‌هه‌موو که‌س خۆشتری ئه‌ویم، دوو زمانیم له‌گه‌ل ئا‌کا، له‌پاشه‌مله‌باسم ئا‌کا».

به‌کراغاش ئه‌لنی: «بریا مامۆستا من ئه‌و سه‌گه‌بومايه‌و تۆ وه‌سفت بکرده‌مایه‌وه‌یا تۆ ئه‌و که‌سه‌بووتایه‌که‌ئو وه‌سفانه‌ی تیايه».

- سۆفی مه‌حموو هه‌بوو مجه‌وری خانه‌قای مه‌حوی بوو له سوله‌یمانی. راستی به ده‌ما نه‌هات. رۆژیک مه‌حوی نه‌یگرئ ئه‌لئ: سۆفی مه‌حموو تو قه‌ت راست کردوه؟ ئه‌ویش ئه‌لئ: قوربان ئه‌گهر ئه‌مه‌م بۆ راست نه‌زمیترئ ئه‌مووت نه‌ء.

- مه‌لا یوسف هه‌بوو له‌و سه‌رشییو سه‌قزه ماشائه‌للا زۆر زۆر ناشیرین بوو. ژنیکیشی هه‌بوو مه‌لا ژن پیروزی ناو بوو. مه‌لا ژن پیروزی له‌ جوانی و شوخیدا له‌ هه‌موو سه‌رشییو سه‌قز ناوی ده‌رکردبوو. له‌ گه‌ل ئه‌م جوانیه‌شیا بۆ نازایی و شازنی هه‌ر به‌ په‌نجه‌ نیشان ئه‌درا. مه‌لا یوسف هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی خووش ئه‌ویست مه‌گهر هه‌ر مه‌لا ژن پیروزی له‌و خووشتر ویستایه‌ مه‌لا ژن پیروزی هه‌ر نه‌خوینده‌وار بوو.

مه‌لا ژن پیروزی سه‌یری مه‌لا یوسفی میردی ئه‌کا و چاوی لئ ناتروکینئ. مه‌لا یوسف ئه‌لئ مه‌لا ژن پیروزی ئه‌وه‌ بۆچ وا به‌ کول سه‌یرم ئه‌که‌ی؟ مه‌لا ژن پیروزی ئه‌لئ: «باوکی محهمد ئه‌زانم خوا هه‌ر دووکمان ئه‌خاته به‌هه‌شت و له‌ویشا هه‌ر پتکه‌وه‌ ئه‌بین». ئه‌لئ چۆن؟ به‌ چیا ئه‌زانی؟ ئه‌لئ: تو له‌ سه‌ر شوکر کردنت به‌ من، منیش له‌ سه‌ر سه‌بر کردنم به‌ تو. خوا جه‌زای شوکر و جه‌زای سه‌بر هه‌ر دووکی ئه‌داته‌وه‌.

- حاجی مه‌لا عه‌بدوللای جه‌لیزاده‌ی کۆیه‌ ئه‌چیت بۆ به‌غدا به‌ ناوبانگی مفتی زه‌هاویه‌وه‌ بۆ چاو پتکه‌وتن و زیاره‌ت کردنی. پاش ئه‌م دیده‌نیه‌ ئه‌گه‌ر پته‌وه‌ بۆ کۆیه‌. ئه‌مجا خه‌لک لئی ئه‌پرسن: «قوربان تو مه‌لاتری یا مفتی زه‌هاوی؟» ئه‌ویش ئه‌لئ: «هه‌ر دووکمان مه‌لاین ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ من شوین کتیب ئه‌که‌وم، مفتی زه‌هاوی کتیب شوینی ئه‌و ئه‌که‌وی».

- ژن مووی درێژه‌و ئه‌قلی کورته‌.

- یه‌کئ ژنیکئ هه‌بوو دوژمنیکئ هه‌یه‌.

- باوه‌رت به‌ ژنه‌که‌ت هه‌بن ئه‌گهر دایکت چاویری بکا.

- ئه‌گهر هه‌ور چوو لۆ بادینان خۆ هه‌لکوته‌ لۆ کادینان. ئه‌گهر چوو لۆ شاره‌زوور بچۆ لۆ

ریگه‌ی دوور.

- ئه‌گهر هه‌ور چوو بۆ بانه‌ بچۆره‌ یانه‌. ئه‌گهر چوو بۆ هه‌ورامان بچۆ بۆ کاروان.

- شیخ قادری شیخ سعید لە گەل شیخ حەمەغەریبا کیشە یەکیان ئەبێ. شیخ حەمەغەریب لە سەر ملک شکات لە شیخ قادر ئەکا. لە ژووری مەحکەمە شیخ قادر توورە ئەبێ لە شیخ حەمەغەریب ئەلێ ئیوێ کە ی پیاو بوون بەرانبەر بە ئیمە؟ باوک و باپیرتان هەر پیاو ئیمە بوون وا ئیستە تۆ هاتووی بەرانبەر بە من رانەهەستی.

شیخ حەمەغەریب ئەلێ: «راست ئەکە ی باوکم پیاوی باوکت بوو و باپیرم پیاوی باپیرت، چونکە ئەوان پیاو بوون؛ بەلام ئیستە تۆ پیاو نیت و کەس نابێ بە پیاوت».

- ئەو جا «سە ی ساق» لەو شارەزوورە دوومی تیا دا ئەنیشت. ئەم گوندەش هی وەسمان پاشای جاف بوو. وەسمان پاشا روژیک بە تایەر بەگی کوری ئەلێ بچی سەرانی و مولکانە ی سە ی ساق بینیت. ئەویش ئەمە ی پێ ناخۆش ئەبێ و کاتی کە ئەهەوی لای وەسمان پاشا دەرچی ئەلێ:

من بە تاجی خوسرهوی و جامی جەهان بین گەف ئەکەم

تۆ بەمامووری سەرانی دووم و خەراتم ئەکە ی

وەسمان پاشا کە گوێی لێ ئەبێ پینی ئەلێ: «برا بگەرێوێ شاعری خۆت بۆ خۆت و سە ی

ساقی خۆم بۆ خۆم».

- مەلا محەمەدی «بەروین» هەبوو کە بە مەلا قوہیسەن ناو بانگی دەرکردبوو. دەستی شاعری هەبوو، ئەگەر بە ناوی ئەو عەشرەتی فوایی و باوەجانیدەدا. بچوایەتە دیواخانە ی هەر کوێخایەک کوێخا ژن لە بەر ئەو نە وەک مەلا قوہیسەن بە شعر ناوو ناتۆرەیان لێ دەریتێ خزمەتێکی زۆری ئەکرد.

روژیک ئەوا دەمە دەمی عەسرە و شەستە باران رەهیلە ئەکا، ئەچی بۆ بنکە یەکی باوەجانێ. هەر لە دوورەو لە ئاویبەو چاویان پێ ئەکەوی و ئەیناسن کە ئەمە مەلا قوہیسەنە. خەبەر ئەدەن بە مالی کوێخا کەوا مەلا قوہیسەن هات. کوێخا لە مالهەو نابێ، ژن لەرزی لێ دێ کە ئیستە نە نیوہرێو نە ئیوارە، هیچ حازر نییە چۆن مەلا قوہیسەن بەرێ کا؟ ئەگەر باشیش خزمەتی نەکا زمانەکە ی شرە لەوانە یە حەیا یان بەریت. تا ئەم خەریکی ئەم فیکر کردنەو یە ئەبێ مەلا قوہیسەن لە دەرگای دەوارەو سەر ئەکا بە ژوورا.

کوێخا ژن ئەچی بە پیشوازێو عەباکە ی لێ ئەستینێ و ئەیکا بەسنگی دەوارە کەدا. ئاگردانی ئاگر ئەکاتەو حەو جۆشی ئەخاتەلاو هەر بە دەورەو بەری مەلادا دێ و بە

ماریف‌ت نواندن مه‌لا له‌وانه نییه شه‌وی بمینیتته‌وه. کویخازن ئه‌چنی ته‌شبییه‌کی گه‌وره هه‌نگوین دیننی دوو چنگی چاکی که‌ره‌ی ئه‌خاته سهر له‌ گه‌ل ده‌سته به‌ریه‌ک نانی هه‌ورامیدا بۆی دانه‌نی، پیتی ئه‌لنی: له‌ ریگاو هاتووی دنیا سارد و بارانه ره‌نگی برسیت بی‌جاری تۆزی له‌م هه‌نگوین و که‌ره‌یه به‌خه‌ره به‌ر دلت بۆ ئیواره‌ش خرتیک ئه‌کوژینه‌وه. ئه‌شزانی مه‌لا نامینیتته‌وه بۆ ئیواره به‌لام ئه‌م هه‌موو ماستاو کردنه هه‌ر بۆ ئه‌وه‌یه که مه‌لا زه‌میان نه‌کا. مه‌لا له‌ به‌ر ئه‌وه برسی ئه‌بی ئه‌وه‌نده هه‌نگوین و که‌ره ئه‌خوا هه‌تا له‌ لووتی دینه‌وه و هه‌نگوین ئه‌یگرئ، ره‌پ لینی رانه‌وه‌ستی. له‌ پاش ماوه‌یه‌ک تۆزی دینه‌وه سهر خۆی و ئه‌لنی عه‌باکه‌م بۆ بیینه ئه‌پرۆم. کویخازن ئه‌لنی به‌ قوربان چۆن ئه‌پرۆیت؟ تۆ فه‌رموو به‌ره‌که‌تت هیناوه ئه‌بئ ئیمشه‌و لیره بیت کویخاش دینه‌وه له‌خزمه‌تتا ئه‌بی. ئه‌لنی عه‌باکه‌م بۆ بیینه ئه‌بئ پرۆم ئه‌م شعره‌ش بده به‌ کویخا:

وه تیکه‌ی هه‌نگوین په‌نگی چنیمۆ ئاوی چینه‌یی داوه گونیمۆ^۱

مه‌عناکه‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌لنی: «به‌ پاروویه‌ک هه‌نگوین هه‌ناسه‌ی لنی بریم ئاوی ساردی دا به‌ گونمه‌وه». ئه‌مه‌ش ئیشاره‌یه به‌وه ماین دینه‌ فال بیان‌ه‌وی ئیستری بی‌نیره‌که‌ری ئه‌خه‌نه سهر جا ئه‌گه‌ر ئه‌وه نیره‌که‌ر زۆر لنی په‌ری دینن ئاوی سارد ئه‌که‌ن به‌کیر و گونیا بۆ ئه‌وه ئیتر لینی نه‌په‌رئ وادیاروو کویخا ژن ئه‌م هه‌موو ماستاوه‌ی بۆ مه‌لا قوه‌یسه‌ن کرد هیچ که‌لکی نه‌بوو.

- ده‌نگ وایه مفتی زه‌هاوی وتوویه نالی ئه‌م هۆنراوه‌ی:

ئه‌حوه‌لی ته‌فه‌رقه نه‌زه‌ر ته‌قویه‌تی سه‌به‌ب ده‌کا

عارفی وه‌حده‌ت ئاشنا له‌م قسه‌یه ئه‌ده‌ب ئه‌کا

به‌ منا وتوو. هه‌ر وه‌ها قسه‌که‌ی مفتی و هۆنراوه‌که‌ش جگه له‌ مه‌عناکه‌ی خۆی ئه‌وه‌ش

ئه‌گه‌یه‌نی که مفتی خیل بووه.

- حاجی مه‌لا عه‌بدوللای جه‌لیزاده به‌ینی له‌ گه‌ل مفتی زه‌هاویدا زۆر خوش ئه‌بی. مفتی

زه‌هاوی ئاوی محمه‌د و کۆری ئه‌حمه‌ده؛ «۹۸» سال ژیا. حاجی مه‌لا عه‌بدوللای ئه‌چنی بۆ زیاره‌تی دۆستی کۆنی مفتی زه‌هاوی. له‌ دیوه‌خانی مفتیدا دانه‌نیشن و گه‌لنی له‌ عالمه‌کانی

بہ خدا لہ دیواخانہ کدا تہ بن. حاجی مہلا دیت بہ تعریفیداو و وسفی تہ کا. مفتیش لہو لاوہ دانیشتوہ سہری داخستوہ تہ مہجا حاجی مہلا باسی مسائلی علمی تہ کا لہ گہل تعریفہ کہی مفتیدا. بہ مفتی زہاوی تہ لین قوربان گویت لہ قسہ کانی مہلا عہدوللایہ؟ مفتیش تہ لی: «من بؤ قسہ کانی کاکہ ولا گویم خیلہ».

تہ مہ گوزارشتیکہ تہ نہا مفتی زہاوی وتویہ تی خیلی بؤ چاوہ. چاو کہ خیل بوو شتیک بہ دوو شت تہ بیٹی، تہ میش تہ لی من بؤ قسہ کانی حاجی مہلا تہ و ہندہ خوشن بہ لاموہ ہر قسہ یہ کی بہ دوو قسہ و ہر تہ گرم.

- نالتون تہ فندی ہہ بوو لہ گاورہ کانی سولہ یمانی بوو. پیاوکی بالا بہ رزی باریکہ لہ کہوایہ کی دریزی تہ کردہ بہری قایشیکی باریکی تہ کرد بہ پشتین، سہ دارہ یہ کی تہ کردہ سہری، دہستی تہ خستہ پشتیہ و ووردہ ووردہ لہ گہرہ کی گاورانوہ تہ چوو بؤ ناو بازارپ. لیان تہ پرسن نالتون تہ فندی تہو تہ تہ لہ قورعانا کہ تہ فہرموی «فالہمہا فجورہا و تقواہا» مہ عنای چیبہ؟ تہ ویش بہ بن و ہستان تہ یوت: «بانی ہلہ مہ تی بردوو فرووجہ کہی گرت و قووتی دا». تہ یانوت تہی «الم ترہ کیف» مہ عنای چیبہ؟ تہ یوت: «ئا» لہم تہرہ کہ یفہ».

- شیخ مستہفا تالہ بانی ہہ بوو کہ باسی خرابی یہ کیککی بکر دایہ تہ یوت: «ہہی تول بی و شل بی و کول بی و لہ دہرمالی کولی بی».

- حاجی قادری روغزایی ہہ بوو سالیک تہ چن بؤ حج و لہ ریگادا سواری حوشر تہ بی. پاشان باسی حوشر تہ کا تہ یگر تہ وہ و تہ لی:

کہ چووم بؤ حج لہو دہستی عہرہ بستانہ غہزہ و یکی خویان ہاورد و ناویان ناو حوشر. حوشر، حوشر نہو تاویریک وو؛ ملنکی پیچ و قہمچ. تہو سالہ چوو بوومہ دیواخانہ کہی سہی تہ حمہدی بابہ رہ سوول لہ سولہ یمانی شتیکیان بؤ ہاورد پیان تہوت «نیرگہلہ»، شتیککی پیچ پیچی پیوہ بوو تہوت سوجہ ماری شارہ زوورہ. لہ باتی تہوہ بکیفین قور تہ قور تی لیوہ تہ ہات. ملی تہو حوشر ہش لہو مار پیچہ تہ چوو. لہ باتی تہوہ قور تہ قور تی لیوہ بی، بؤرہ بؤری لیوہ تہ ہات. ہر تہ و ہندہ بہرزوو تہوت چوار ہہ سوونت

خستگه سه سهریه ک. کاورایه کی گوله که ی عهره بی له گه لاوو هدر له گه ل پئی تهوت یخ خیرا پخی نه کرد.

کاورا به منی وت بئی سواروه. منیش چووم سواری بووم. ئەمجا کاورا پینی وتوه «خیی» نه و نه دهم زانی حوشر که وته جووله بۆره یه کی کرد لمۆزی توند کرد له زهوی پاشه لی بهرز کرده وه پاشان هدر دوو دهستی به دوو جمگه وه قوت کرده وه. سه یرم کرد من که وته شهک و شوک و خه ریکم رووه و عاسمان ئەچم، وه قه وه که ی حه مه پاشا ئاگام له خۆم بریا که حوشر راست بوه وه من له به یینی زهوی و عاسمانا وه کو قوته ی مل نیرگه کار دووم لیهات. خیرا په لامارمدا توند دهستم گرت وه کۆپانه که یه وه. حوشر ملی وای دریز که چی کلکی تهوت کلکی مار میلکه ی بریا گه.

ئیمه ماینه بۆره مان ههس دهست و قاچی هدر یه که کلاوه ژنویه کیان ههس، که چی نه و دوا وراوه وه کوو بهرچیغی شکاو له دوو لاهه دهست و قاچی ئەشکایه وه له وه سهره وه وه کوو قه وه که ی باوه شاسوار که وا به سهر گرده که وه، ئەویش شتیک وه سهر پشتیه وه و کاورای فیقنه ی عهره ب نه بوت ئەمه دوو گه که یه سی. وتم کوره کوچکی تۆی لئی نه واری دووک وای له دواوه خۆ هیچ نه وی من مه ره په ره که ی خۆمانم دیگه دوو که که ی وه سهر قنگیا شوپ بوو گه سه وه تۆ شیت بوو گیت ئیزی نه وه دوو گیه سی. من فرهم وت و ئەو فره ی وت هیچ نه چوو وه گو یچکه یا.

دوو گوی بچکۆله ی وه کوو گو یچکه مشک ی هه بوو. کاو یزی نه کرد وه کوو گا، که چی بشقلی نه کرد وه کوو بزن. ئە ی بهردت لئی نه واری بۆ ده عبای وای.

خۆ له وه سهره وه من زیرهم کردو خوا بکا ئەوی دوژمنیسته تووشی غه زهوی وای نه وی. بۆچ ئەمویرا جیقه بکه م. کاورای فیقنه ش هدر پینی ئەوتم خاله حاجی وای نزیک بوو گیته وه له خوا. که چوو یته کاوه به ته وای ئەچیته مالی خوا. وتم تۆ برا به لاله خۆت و له م نزیک بوونه وه له مالی خواتدا ئەگه ر ئەم جاره رزگارم بوو له م غه زهوی خوایه و به ساغی گه یشته وه ژیر ده واره که ی دهشتی شاره زوور، جار یکیکه من ویت و تۆوه بکه م گووی وای نه خۆمه وه.

- یه زیدیه کان ئەلین:

هه ژده ی ئاداری مه له که زین هاته خاری، ده نگ کرن بهاری، هه تا بیست و چهاری سهری داری خه ملی بئی داری که ملی.

دیسان ئەلێن: ژنا جوان دەردی بێ دەرمان، تێن کوشتن، تێن بەردان.

- لە کوردەواری پیریژنان کە بە شەو منالان ئەکەنە خەو ئەم رێستانهی خوارەوه بە دەوریانا ئەخوێن و فووێک ئەکەن بە دەوریانا کە دەستی بێ ئەکەن ئەلێن:
یا سەی سەرور، یا خواجەیی قەمەر، بەشقی سلیمانی پیغەمبەر دەمی مار و چزووی عەقرەو بخەینە قەمەر، هەتا سبەینی خۆری ئەکەوێتە سەر.
- لە شەوی معراجدا ژنە سەرەکان ئەم رێستانه ئەخوێننەوه:
زەللەکە زەلیلەکە، کەمەر بەستەمی خەلیلەکە، ئەمشەو شەوی نوورانە، رەسوولەللامیوانە، کلێلم دایە دەس جەبار، با محەمەدی نازدار.

- لەو ولاتی شیخان و بادینانە فەلەیهکی زۆر لەوێ دانیشتبوون هەموو گوندەکان هەر فەلە بوو. «مستواغا» هەبوو لەو دەورو بەری ئامێدیە. ئەم مستواغایە هەموو دەستەو عەشرەتەکەمی هەر ئەوه بوو کە لە گوندەکەمی خۆیا بوون، فەلەکانیش زیاتر لە سەد گوندیان هەبوو. مستواغا بەر بەرەکانێ ئەو هەموو فەلانەمی ئەکرد هەر چەند پەلاماریان ئەدا هیچیان بێ ئەئەکرا، ئەمیش کە پەلاماری ئەوانی ئەدا زیانیکی زۆری لێ ئەدان و کوشتاریکی فراوانی لێ ئەکردن. گەورەمی ئەم فەلانەش «مارشەمعون» بوو.

گەلێ سال ئەم دوژمنایەتیە درێزەمی کیشا فەلە لە گەل مستواغادا هیچیان بێ ئەکرا لە ئەنجاما مارشەمعون وتی ئێمە هەموو لەم ولاتەدا دانیشتووین ئەم شەر و ناکوکیە تاکەمی درێزە بکیشی لە بەینمانا؟ چاکتر بۆ هەر دوولامان ئەوهیە ناشتی بکەوێتە بەینمانەوه. هەستا بەخۆمی و سەد سواریکی فەلەوه هات بۆ مالی مستواغا و خزمەتیکی باش کران. لە پاش ماوه بەک والی موسل ناردی بە شوین مستواغادا و بێ وت مادام مارشەمعون هاتوو بۆ لای تۆو ناشتی کەوتۆتە بەینمانەوه، من حەز ئەکەم تۆیش بچیت سەری لەو بدەمی و منیش دێم پێکەوه ئەچین بۆ ئەوه ئیتر ئەو دوژمنایەتیە بنەبەر بێ. مستواغاش وتی باشە.

ئەمانیش بە چەند سواریکەوه لێیاندا روێشتن. کە مارشەمعون خەبەری زانی دیواخانێکی گەورەمی هەبوو رازاندیەوهو پێشوازیەکی باشیشی کردن. مارشەمعون هەژدە کوری تەفەنگ بە دەستی هەبوو مستواغا سەیری کرد هەژدە تەفەنگی تەلێعە لە ناو دیواخانەکەدا بە دیوارا هەلواسراون و هەر یەکە دوو قەتارە فێشەکیان بە سەرەوهیەو کورەکانیش لەو لاوه بەریزە دانیشتوون. وتی مارشەمعون ئەمانە رەنگبێ تەفەنگی ئەم کورانە بن؟ خوا هەر زیادیان کاو

عەمریان درێژ کا. مارشەمەون وتی: «بەلسێ ئاغا هی ئەوانە بریا هەژدە نەبوونایەو تەنھا یەکیک بوونایەو یەکەکەش وەکوو تو بوایە».

- کاروانیکی «دەلو»یی لەو گەرمیانه ئەچن بە سەر سەید فەتاحی جەباریدا. کاروانەکە نۆ کەس ئەبن ئەلین: «سەید ئیمشەو بە نان و دان و گانەوہ میوانتین».

نەویش ئەلی: «نان هەیه دان هەیه بۆ ئەوێتریش ئاfrه‌تیکى دەلوئیمان لە مالایە نۆ لۆی بۆ ئیوہو لۆیەکی بۆ من».

- چەکی زن لە کاتی خەما فرمیسکیه؛ لە خۆ پاراستنیا قیژە قیژە؛ لە کاتی بەزینیا بی دەنگیەتی؛ لەچەلەحانیدا بی کەنینیە».

- مەلا ئەحمەدی لاسوور لە موکریان مەلایەکی بەناوبانگ و لە گەل ئەوہش بە ھۆی شان و قۆلی خۆیوہ ئەژیا، ھێچ ئاتاجیکی بە نانی مەلایەتی ئەو ولاتە نەبوو.

حەریق شاعری بە ناو بانگ رۆژیک ئەم مەلا ئەحمەدی لاسوورہ ئیشیکی پی ئەبی یەکی ئەنیری بۆ لای کە ئیشەکە ی بۆ بکا. بانگیشتنیشی بکا بۆ لای خۆی لە سەرہی ئەو شتانەدا کە ئەبداتی «کالەک» یشی بداتی؛ چونکە مەلای لاسوور بیستانە کالەکیکی ناپایی ھەبوو. جا کالەک بیت و ھی موکریان بی و مەلای لاسوور کردبیتتی ئەبی چون کالەکیک بیت؟ بەلام حەریق کە دیت مەلا کالەکەکی ناداتی حەریقیش ئەمەدی بۆ ئەنوسن:

مەلا وەعدە ی بە کالەکدا شکاندی خەیاڵیکی لە دلدا بوو گەیاندى
ئەگەر ئەمزانی کاری تو یە لاسوور بە لای رەشتا بەسووکی ئەمتراندی

روداوه‌کانی رابووردوو

سالنی «۱۹۳۲» بوو، بۆ یه‌که‌مجار رادیو هاته شاری سوله‌یمانی. نه‌و چاخانه‌یه که پنیان نه‌وت چاخانه‌ی «حمه‌ره‌ق» و شوپنه‌که‌ی له‌م لای نه‌سحابه‌ سپی و له‌ سهر بازار ی کورتاندوره‌کان بوو. جاده‌که‌ی مه‌لکه‌ندی له‌ سهره‌وه نه‌هات به‌ به‌رده‌میا و نه‌چوو بۆ بازار له‌ دواییدا. ماوه‌یه‌کیش نه‌و چاخانه‌یه «مه‌جۆلی خامه» ی به‌ سهره‌وه بوو. جا خاوه‌نی نه‌و چاخانه‌یه یه‌که‌م که‌س بوو که رادیوی هینایه شاری سوله‌یمانی و له‌ چاخانه‌که‌ی خویا داینا. له‌و سهره‌مه‌دا رادیو وه‌یا بلین ئیستگه‌ی رادیو ههر به‌ ئیواران ئیسی نه‌کرد. هه‌را که‌وته سوله‌یمانیه‌وه که شتیک هاتوه قسه‌ نه‌کا و له‌ رواله‌تا هیچ زه‌لامیش نییه.

ههر له‌ پاش بانگی شتیوانه‌وه پیاوانی سوله‌یمانی له‌ مه‌لکه‌ندی و سهر شه‌قام، کانیسکان و سابوونکه‌ران، ده‌رگه‌زین و گوێزه‌وه بۆی نه‌کشان بۆ نه‌و چاخانه‌یه بۆ سه‌یر کردنی نه‌م مۆجزه‌یه که هاتوه؛ سا کئی پیاو وایه زووتر بچوايه جیگای خوی بگرته‌یه نه‌ کورسی چاخانه جئ نه‌بوه‌وه نه‌ سهر نه‌رزه‌که جئ نه‌بوه‌وه، ئیقی نه‌دایه‌وه بۆ سهرجاده‌که. ده‌رزیت هه‌لخستایه نه‌که‌وته زه‌وی.

مۆجزه‌ نه‌که‌وته کار و به‌ زمانی عه‌ره‌بی قسه‌ی نه‌کرد. خۆ که‌س لئی تینه‌نه‌گه‌یشت، به‌لام ده‌نگیکی لیه‌وه نه‌هات. خه‌لکه‌که له‌وه واقیان ورمابوو که نه‌م ده‌نگه‌ چیه له‌و داوه ره‌ق و ته‌قه‌وه. یه‌کئ نه‌یوت زه‌لامه له‌ ناویا قسه‌ نه‌کا، یه‌کئ نه‌یوت نه‌مه‌ سحر و جادوه‌وه، زۆریش له‌ سهر نه‌وه بوون که نه‌و قسه‌یه «میل» ه‌ سووره‌که نه‌یکا. نه‌وه ئیسته من نه‌لیم میل نه‌گه‌ینا نه‌و وه‌خته به‌ میل نه‌هه‌را به‌لکوو به‌ ماسی ناویان نه‌برد. ناخر پریاری زۆرتری خه‌لک هاته سهر نه‌وه که نه‌و ده‌نگه‌ ده‌نگی نه‌و ماسیه‌ سووره‌یه‌وه نه‌و ماسیه‌ قسه‌ نه‌کا. نه‌گه‌ر له‌ ئیمه‌ش نه‌پرسی ئیمه‌مانان له‌ سهر جاده‌که‌ش جیگامان نه‌نه‌بوه‌وه.

- سالنی «۱۹۳۴» بوو کاره‌با پینج سالیک بوو هاتبوه سوله‌یمانی به‌لام که‌س ناگای له‌ پانکه‌و مانکه‌ نه‌بوو؛ به‌ تایه‌تی مالان.

حاجی مه‌لا عارفی بستو چوو بوو بۆ به‌غدا پانکه‌یه‌کی «مارلی» هه‌زده ئینجی هینا بوو. نه‌وه یه‌که‌مجار بوو پانکه‌ی میژ بیته سوله‌یمانیه‌وه. حاجی مه‌لا عارف ماله‌که‌یان له‌ زوور خانه‌قای مه‌حوی و له‌ خوار مزگه‌وتی خومخانه‌وه بوو با بلین به‌ سهر جاده‌که‌ی نه‌و وه‌خته.

حاجی مه‌لا عارف پیاویکی ده‌وله‌مهند بوو، خانووه‌که‌ی خانوو به‌ره‌به‌کی چاک بوو. حه‌وشه‌به‌کی گه‌وره به خشتی سوور فشرش کراو حه‌وزیک له ناو حه‌وشه‌که‌دا، خانووه‌که دوو نهۆم بوو. هه‌موو ژووره‌کان که وتبوونه باکوژی حه‌وزه‌که‌وه. نهۆمی خواره‌وه سه‌ر ته‌نوور و ژووری زه‌خیره‌و شته‌بوو. نهۆمی سه‌ره‌وه‌ش ژووری نووستن و دانیشتن و که‌له‌گی بوو. به‌ر هه‌یوانیک له به‌ر که‌له‌گیه‌که‌دا بوو ئه‌پروانی به سه‌ر حه‌وزه‌که‌دا. به‌چهند پی پلکانیه‌ک له حه‌وشه‌که‌وه ئه‌چوو به‌ر هه‌یوانه‌که.

دنیا هاوین بوو، حاجی مه‌لا عارف له سه‌ر پایه‌ندازی وه یا بلین له سه‌ر شه‌ره‌فی ئه‌م پانکه ناوازه‌یه که ئه‌و هیناویه بو مالی خویان، بانگیشتیکی نانخوادی ئیواره‌ی کرد بو هه‌ندی له دۆست و براده‌ره‌کانی بو ئه‌وه پانکه‌یان چاوپێکه‌وئ. خۆشی پیاویکی دل ته‌ر و له گه‌ل دل ته‌ریه‌که‌شیا به ده‌سه‌لات بوو؛ ئه‌وانه‌ی که له بیرم مابن.

ئه‌حه‌ره‌ش و ره‌سه‌ی مه‌لا برایم، ئه‌و وه‌خته حاجی نه‌بوون. حه‌مدی ئه‌فه‌ندی چایچی، وه‌ستا سالحی چایچی، ده‌رویش ئه‌حه‌مدی چایچی، وه‌ستا ئه‌وره‌حمانی که‌بابچی، وه‌ستا ئه‌حه‌مدی حاجی سیفوللا، مه‌لا مسته‌فای حاجی مه‌لا ره‌سوول، شیخ محه‌مدی مه‌حوی، برایم خان، مه‌لا حه‌سه‌نی عه‌لاف، وه‌کوو بیته‌وه یادم مه‌لا ئه‌سه‌دی مه‌حوی وه ئه‌حه‌مدی کوری خۆی. ئه‌مانه‌و گه‌لیکی تریش به‌لام له بیرم نه‌ماون. دیاره منیش بووم.

ئه‌م ده‌سته‌یه نوێزی شتوان له خانه‌قای مه‌حوی نوێ کرا و پاشان چووین بو مال‌ه‌وه. که چووین سه‌یر ئه‌که‌ین کورسی به سه‌ی لای حه‌وزه‌که‌دا دانراوه، لای دیواری ریگا نه‌بوو ئه‌و کورسیانه که ئیسته پین ئه‌لین قه‌نه‌فه کورسیه‌کان ئه‌وه‌نده زۆر بوون ئه‌م هه‌موو خه‌لکه که زیاتریش بوون هه‌موو جتیان بووه‌وه یه‌ک دوو گولۆپ له به‌ر هه‌یوانه‌که نه‌سووتا.

له پاش ئه‌وه که دانیشترین سه‌یرمان کرد شتیکی بن خری که‌مه‌ردار به ته‌ل له به‌رده‌می هه‌یوانه‌که دانراوه. سه‌ی چوار په‌ری وه‌کوو گوێچکه ته‌نه‌که‌ی سه‌ی که‌وتوته ناو که‌مه ته‌له‌که‌وه‌و لووتی توژی رووه‌و سه‌ر حه‌وزه‌که‌شۆر کردۆته‌وه. هه‌موومان له‌و شته به‌لاجه‌وییه سه‌رسام مابن. حاجی مه‌لا عارف خۆی وتی پانکه‌که ئه‌مه‌یه. ئه‌مجا ورده‌ورده به‌قالده‌رمه‌کانا سه‌رکه‌وت چوو به لایه‌وه شتیکی وه‌کوو ته‌نافی به ده‌ورا پینچراوو، لێ نه‌وی سه‌ره‌که‌ی له شوپنیکتر قایم کرد تومه‌ز ئه‌مه سه‌ری پلاکه‌که‌ی بوو کردی به شوپنی پلاکی دیواره‌که‌داو له‌و لاوه ده‌ستی نا به دوگمه‌یه‌کا. کو توپه‌ر ئه‌م شته به‌لاجه‌وییه که‌وته جووله‌جوول و سوورخواردن به‌م لاو به‌و لادا. ئه‌م عالمه هه‌موو واقی ورمه‌ا و سه‌ری لێ تیک چوو، هه‌ندیکیان ته‌ترسان ئه‌وه‌نده‌مان زانی نه‌رمه‌ بایه‌کی لێوه په‌یدا بوو و هات به

روومانە. هەر ئەو نەرمە بایە ئەیدای لە سەر حەوزە کە ئاوە کە وردە شەپۆلێ لێ پەیدا بوو گۆلۆبەکان بوون بە هەزار گۆلۆب ئیتر نان و مانمان لە بیر چوووه وه هەر خەریکی سەیر کردنی ئەم غەزەبی خۆیە بووین. ئیجگار لەوه سەرمان سەرما بوو چون دەمیک بەولادا لا ئەکاتەوه و پاشان بەم لادا لە ئەنجاما حاجی مەلا عارف بە زۆر هەلیساندین وتی ناکەتان سارد بووهوه لە راستیدا نائیکی چاکی دروست کردبوو. یارەبی بە رەحمەت بێ حاجی مەلا عارف لە گەل مردووی حازری.

- سالی ١٩٣٨ بوو لە گەل شیخ نووری بابەعەلی و یەکیکی تریش بوو چووین بۆ بەغدا. شیخ مەحمودی مەلک لە بەغدا بوو لە گەرەکی «سلیخ» دانەنیشت، چووین بۆ زیارەتی. دیواخانە کەمی چەند کەسیکی تری لیبوو ئەوان هەستان، ئیمە ماینهوه. لە فەلهستینەوه هیشویەکی دەنک درێژیان بە دیاری بۆ شیخ هینابوو پێیان ئەوت مۆز. شیخ سەر و دەنکی داینی بیخۆین. بە دەستیوه داماین نەمانزانی چۆنی بخۆین و چۆن ئەخوری. شیخ هەستی پێکرد خۆشی دەنکیکی هینا لە بەر چاومانەوه پاکی کردو خواردی وتی ئاوا ئەخوری. ئیمەش دەستمان کرد بە پێکەنین وتمان یا شیخ بەخوا سولهیمانی تا ئیستە شتی وای نەدیوه.

خاوا راسان لەو کاتەدا فەرەجی رەشان بە بەر چنەپەکی گەرەهی رێواسهوه کردی بە ژوورا، بەلام ئیمە مۆزە کەمان خواردبوو دەستمان بە لیویشمانا هینا بوو. بەرچنە رێواسی لەو لاوه دانا و هات دانیشت. شیخ چاک و چۆنی لە گەلا کرد و فەرمووی فەرەج ئەوه چیت هیناوه؟ وتی قوربان نەختی رێواسه. شیخ وتی بیهینن لەو کاتەدا کە بەرچنە کەیان هینا دوو سێ عەرەب و هەندئ ئەفەندی و هەندئ عەگال بە سەر لە شیخەکانی عەرەب پاش سەلام دانیشتن. شیخ لە رێواسه کەمی بە دەستەوه بوو هەریەک سەر و رێواسیدا بە هەموومان. کابرا عەرەبەکان تۆزی سەیریان کرد و هەر بەو جۆرە بە تویکلەوه بەربوونە خواردنی، ئەمجا ئیمە پاکمان کرد و خواردمان عەرەبەکان زۆر تەریق بوونەوه هەر ئەیانوت «شنو هرا» بەلام [قسە] خۆمان بێ ئیمە ئاقلتر بووین، دەنکە مۆزیکیشی دابە فەرەج. فەرەجیش بە دەستیوه داما بەلام ئیمە تازه فیر بوو بووین پێمان وت.

- سالی ١٩٣٦ بوو لە چەقز و قایکەندە لە نزیکی «باخانە» وه «سمایلعوزەیری» خستبوین. حاجی قادری سمایلعوزەیری هەبوو گەرەهی خێل بوو پیاویکی چوار شانهی

که له گه‌تی روومهت و ناو سنگ پان. دنیا دهستی ساردی هه‌بوون له ژیر ده‌واره‌که‌دا دانیشتی‌بووین له گوئ تاگردانه‌که به‌رمالیتیکی دابوو به‌شانیا. ته‌مه‌نی ئه‌و سه‌رده‌مه هه‌شتا ئه‌بوو، هه‌روا شتی بۆ ئه‌گێرامه‌وه یه‌کن له‌و شتانه باسی حه‌جده‌کی خۆی بوو وتی: ئه‌و ساله له ولاتی سوله‌یمانی هه‌ر من و حاجی برایماغای خه‌فاف چووین بۆ حه‌ج. ئه‌و له ناو شاری سوله‌یمانی و من له ده‌ره‌وه. وتم چه‌ند سالیک ئه‌بی؟ وتی به‌خوا نازانم چل په‌نجا سالیک ئه‌بیت. یه‌کن هه‌شت سه‌د لیره‌ی زه‌ردی عوسمانی‌مان هه‌لگرتبوو. که ده‌رچووین له شار به ده‌فو زکرو فیکه‌روه ره‌وانه‌ کران. له ناو کهس و کارمانا بوو به‌شین و شه‌پۆر و گریان. به کاروان و به سواری ولاخیش رویشتین له ده‌شتی عه‌ره‌بستانا به سواری حووشتر ئه‌رویشتین له هه‌ندی شوینا به که‌ژاوه ئه‌چووین. له به‌حری سپی سواری پاپۆر بووین، مه‌گه‌ر خوا بیزانی چه‌ند شه‌وو چه‌ند روژ له پاپۆرا بووین. گه‌یشتینه که‌عه‌بی شه‌ریف له کاتی ته‌وافا له ئیحراما بووین سه‌یرم ئه‌کرد گه‌لنی کهس سه‌یری سنگ و ده‌فه‌ی شانی برایماغا ئه‌کن. خوا له‌ش و لاریکی پێ دابوو سپی سپی ئه‌توت بلووره. هه‌موو شکلیتیکی پیاوانه‌ی تیدا دیار بوو خه‌لکه‌که‌ی تر هه‌موو ره‌ش و بێ فه‌ر، ماشائهللا خوا چی دروست کردبوو. پاشان چووین بۆ مه‌دینه‌و گه‌راینه‌وه بۆ ولات. قه‌تاره‌ی حووشتر وه‌کوو ریزی میرووله وابوو. که گه‌یشتینه سوله‌یمانی خه‌لکیکی زۆر به‌ ته‌پل و ده‌ف و به‌یداخه‌وه هاتن به‌ پیرمانه‌وه. له‌و روژه‌وه که له سوله‌یمانی ده‌رچووین تا هاتینه‌وه هه‌شت مانگمان پێ چوو.

- سالی «۱۹۲۹» بوو پیاویکم له گه‌ل بوو خاله شماری ناو بوو. پیری ریش سپی تۆبی نوورانی ته‌مه‌نی ته‌نگی به‌ حه‌فتا هه‌لچنپیوو. کورته‌ بالای بازۆله قه‌وی ئه‌توت پاله‌وانه. له راستیدا ئا له‌و ته‌مه‌نه‌دا چوار گه‌نجی به‌ هێز چاریان نه‌ئکرد. له‌و به‌ری سیروانه‌وه هاتین بۆ نه‌وسوو من هه‌چم نه‌ئزانی ئه‌یوت تۆ بلی من «نساب سبیان» ئه‌خویمم وتم باشه. نازانم نساب سبیانیش چییه به‌لام که‌وا و سه‌لته‌یه‌کم له به‌رایه وه‌کوو فه‌قییه‌کی بچووک.

دیاره کاتی به‌هاره، نه‌وسوو هه‌موو باخ و باخاته. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ ناو باخه‌کانا رویشتین له‌و ناوه‌دا خه‌لک هاتوو چووین ئه‌کرد له به‌ینی خۆیان هه‌ر ئه‌یانوت «سان جه باخه‌نی». وه‌خت پاش عه‌سر بوو هیلاک بووین له سه‌ر سه‌وزه‌لانی‌ک دانیشتین. خاله شامار سه‌بیله‌که‌ی ده‌ره‌ینا سه‌بیلیکی تیکرد. به‌لام شله‌زه‌ی ناو باخ هه‌ریه‌که که «سان» له ناو باخایه.

ئه‌وه‌نده‌مان زانی سئ پی‌اوی که‌له‌گه‌تی بالا به‌رزی ناو شان پان ده‌رکه‌وتن رووه‌و لای ئیمه‌هاتن. هه‌ر یه‌که شه‌روال و مراخانیه‌کی ماوتی سه‌وزی تازه‌یان له به‌رایه پش‌تینی په‌شمی عه‌جه‌میان له پش‌تایه هه‌ر یه‌که خه‌نجدریکی ده‌سک سپی وا به به‌ر پش‌تینه‌که‌یانه‌وه چه‌فته‌و مشکییان به‌ستوو به‌سه‌روهه. سه‌رو و کوله‌بالیکی هه‌ورامیان به‌شانه‌وه‌یه له مه‌ره‌زی قاوه‌یی درووست کرابوو. هه‌ر که هاتن یه‌کئ له‌و سیانه کوله‌باله‌که‌ی له شانی خۆی کرده‌وه له تهنیشت ئیمه‌وه‌خستییه سه‌ر گیاکه‌و له سه‌ری دانیش‌ت به‌چوار مه‌شقی. ئیمه‌ش لووتیکی وامان پیا نه‌هینا. دووه‌که‌ی تریش له به‌رانبه‌ریه‌وه به‌پتوه راوه‌ستان. دانیش‌توو که له منی پرسى فقهی بچکۆله‌که له کویوه هاتوون؟ وتمان له‌و به‌ری سیروانه‌وه. وتی ده‌نگ و باسی عه‌جه‌مه‌کان چیه؟ وتمان ئه‌وا هه‌ن. ئه‌و له باریکه‌وه پرساری ئه‌کرد ئیمه‌ش به‌هه‌موو ساویلکه‌یه‌ک جوابمان ئه‌دایه‌وه. رۆژ دره‌نگ بوو هه‌ستا رۆیشت. له کاتی رۆیشتا وتی که هاتنه‌ ناو دئ بچنه دیوه‌خانی سان.

ئه‌و رۆیشت و ئیمه‌ش به‌شوین ئه‌وا هه‌ستاین زۆر به‌په‌رۆش بووین بۆ بینینی سان. کابرایه‌ک له‌و نزیکه بیلیکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو گۆلی ناو باخه‌که‌ی چاک ئه‌کرد، چاوی لیبوو که ئه‌و پیاوه لای ئیمه‌ دانیش‌ت لیمان پرسى هه‌ر ئه‌لین سان له‌ ناو باخه‌ کوا خۆ دیار نییه؟ کابرا له من مۆر بووه‌وه و هیچ سئ و دووی لئ نه‌کرد تفیکی لئ کردم و وتی: «یانته ویران بۆ ئانه سان بیه‌ن جه‌لات نیشه‌بئ». تومه‌ز ئه‌مه جافر سان بووه‌و ئیمه‌ نه‌مانزانیوه. به‌لام به‌لای ئه‌و کابرایه‌وه شتیکی زۆر زل بووه که جافر سان لای رووته‌له‌یه‌کی وه‌کوو ئیمه‌وه دانیش‌توو تا ئه‌و وه‌خته شتی وای نه‌دیوو.

چوینه‌ ئاوابی و روومان کرده دیوه‌خان. دیوه‌خانه‌که به‌رده‌مه‌که‌ی چه‌وزیکی گه‌وره بوو هه‌موو سه‌ر چه‌وزه‌که دار و دارستان بوو. خۆر له زه‌رده‌په‌رشابوو. کۆشک و سه‌راکه له کۆشک و سه‌رای وه‌کوو ئه‌لین خوسه‌رو په‌رویزی ئه‌کرد. ئه‌و ناوه جمه‌ی ئه‌هات له کورانی کوله‌بال له به‌ری هه‌ورامی، هه‌موو تفه‌نگ به‌شان. له‌شکریکی زۆی لیبوو ئیمه‌ش ئاگامان له هیچ نییه، روومان کرده دیوه‌خان. نه‌یانه‌یشت بچین، تومه‌ز جافرسان خۆی چاوی لیبه. بانگی کرد لییان گه‌رین. ئیتر ریگیان داین چوینه زووری دیوه‌خانه‌که‌وه. دوو لاکیشی زۆر گه‌وره‌و درێژ سه‌ره‌ندازیک له‌ ناوه‌راستیانا. که سه‌یرمان کرد ئه‌و پیاوه که له‌ ناو باخه‌که‌دا له تهنیشتانه‌وه دانیش‌ت ئه‌وا له‌ویدا له‌و سه‌ره‌روه به‌چوار مشقی دانیش‌توو وتی دانیشن. له لای خواره‌وه شوین هه‌بوو دانیش‌تین. چۆنیه‌تی شوینه‌که سه‌رنجی راکیشام ئیجگار که سه‌یرم کرد دوو منالی جوانکه‌له جافرسان له به‌رده‌می خۆیا دایناون به‌م لاو به‌و

لای ژورره که‌دا هەر سه‌ره‌یه‌ک چوارده که‌سی لئ دانیشتبوو، هه‌موو پۆشته‌و په‌رداخ و غه‌رقی فیشه‌ک. هەر یه‌که تفه‌نگ‌یکیان له سەر کۆشیان دانابوو. ئەمانه که دانیشتبوون بیست و دوویان کوره‌کانی خۆی بوون، شه‌شیان برازاو خزمی زۆر نزیک‌ی بوون. له‌و کورپانه‌وه‌کوو که‌ریم به‌گی خانه‌قا حه‌مه‌ره‌شی به‌گی پاوه‌قادره‌گی ته‌ویلله له‌ خزمه‌کانیشی وه‌کوو ئەفراسیاب‌ه‌گی هانه‌گه‌رمه‌له‌ قسه‌و باسیان باس و خواسی عه‌سکه‌ری ئیزانی بوو؛ تومه‌ز ئەمه‌ وه‌کوو موئتمه‌ر چه‌بیره‌یه‌کی گرتوووه‌ هه‌موو کور و خزمه‌ نزیکه‌کانی بانگ کردوووه‌ و قسه‌ له‌و شه‌ره‌ ئەکه‌ن تا پیننج سه‌د تفه‌نگ به‌ ده‌ستیکیش له‌و ناوه‌دا هه‌بوو. شه‌وی که‌ نان هات هەر به‌ دوو که‌س سینیه‌ک هه‌موو برنج و مریشک و گوشتی حه‌یوان بوو.

- هه‌تا سالانی ۱۹۲۵ له‌ شاره‌کانی کورده‌واری نرخ‌ی گرانی و هه‌رزانی خانوو به‌وه‌ دائه‌نرا که‌ ئەگه‌ر نزیک بووایه له‌ مزگه‌وت و حه‌مام و بازار، ئەو خانوو زۆر به‌ نرخ ئەبوو. له‌ سالانی ۱۹۳۰ دا ئەگه‌ر یه‌کێک له‌ شاری سوله‌یمانی خانوو‌یه‌کی بکریایه به‌ هه‌زار روپیه‌ ئەو که‌سه ته‌پلی شای‌ی لیداوه؛ هەر دوو روپیه‌ش سه‌د و په‌نجا فلس بوو.

- سالی ۱۹۳۰ بوو کورپیکم له‌ گه‌لا بوو فه‌قی برایمی ناو بوو. دنیا هاوین بوو ریمان که‌وته «شه‌ده‌له». ئەو سه‌رده‌مه‌ شه‌ده‌له‌ ناوو ناوبانگیکی هه‌بوو. «شیخ عبدالکریم» له‌ شه‌ده‌له‌و حاجی شیخ عارف له‌ «سه‌رگه‌لوو» دائه‌نیشتن. حه‌قه‌کان ناویان ده‌رکردبوو پارهیان سه‌ندبوو بۆ ئەو به‌ری «زی» و ولاتی که‌رکووک و سوله‌یمانی، وه‌ به‌لکوو ناوچه‌ی پشه‌ره‌ و مه‌رگه‌ی داگیرکردبوو.

شه‌ده‌له‌ خۆی رووبارو شیویکی گه‌وره‌ی هه‌بوو که‌وتبووه‌ جنوبی رووباره‌که‌. شیوه‌که‌ خانه‌قاکه‌ی که‌رت کردبوو له‌ گونده‌که‌. ئیمه‌ چووینه ته‌کیه‌که‌وه‌. ته‌کیه‌ ژوووری مزگه‌وتیکی گه‌وره‌ بوو، به‌ره‌ه‌یوانیک به‌ به‌ریا کشابوو له‌ ته‌نیشته‌ مزگه‌وت و به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌وه‌ به‌ لای رۆژه‌لاته‌وه‌ سه‌ربانیک بوو ئەمانه‌ هه‌موو به‌ خشتی کال درووست کرا بوون؛ به‌لام له‌ سه‌ر شێوه‌ی شارستان به‌رده‌م و ده‌وروبه‌ریشی هه‌موو دارستان و چرپوو. سۆفیه‌کان هه‌موویان ریشیان درێژ بوو.

چیشته‌نگاو بوو ئیمه‌ رۆشیتین چووینه خانه‌قا شیخ له‌ ماله‌وه‌ بوو. حاجی مه‌لا یوسفیکی سوورداشی هه‌بوو - که‌ له‌ سه‌رده‌می عوسمانیدا قازی بوو - زه‌مان پشتی تیکردبوو که‌وتبووه‌ شه‌ده‌له‌. پیاویکی پیری ریش سپی نوورانی بوو ماله‌که‌ی له‌ گونده‌که‌دا بوو به‌لام خۆی

زۆرتر وەختی لە خانەقادا راتەبوارد. ئەو پێی خۆش بوو کە ئێمە چووین. لە گەلمان کەوتە قسەکردن و داخی دل ھەلرشتن و نیوەرۆ نانیان بۆ ھێنان. سۆفیەکان لەو ناویدا ھەر ھات و چووین بوو بە چاویکی وە نەبێ دۆستایەتی یەو سەیری ئێمەیان بکردایە ھەر بە پێی نە بە پێی یەکیکیان مرقەبەکی لێو ئەھات و یەکیکی تر وەیا چەند کەسێکی تر پێکەو ئەیانوت «حەقە». سۆفیەکان گەنجیشیان تیاھەبوو، پیریشیان تیا ھەبوو. بە دەوری خانەقادا سۆفی ئافرەتیشمان بەرچاوە ئەکەوت.

کەوتە پاش نیوەرۆ دەمە دەمی عەسر شلەژەبەک پەیدا بوو. سەیرمان کرد نزیکی ھەفتا سۆفیەکی مەرگەیی پەیدا بوون کە ھاتبوون بۆ مالی شیخ. ھەموو ریش دار ریش دار ھەر کە گەشتنە جێ بوو بە مرق و ھۆر و جەزبە و ھەرایەک ئەو سەری دیار نەپیتەو. ئەوا ئێمەش لە بەر ھەیانە کە لە گەل حاجی مەلا یوسف دانیشووین. ئەمانە کە ھاتن بەرھەیان و ژووری مزگەوتە کە پر بوو. سۆفی تریش لە ئاواپییەو ھاتن. مەرگەییەکان رانک و چۆخەو پەستەکیان لە بەرا بوو بە دەم جەزبەو جێو وەکوو بارانی بەھار ئەبارێ کە یەکیکیان جێوێکی ئەدا ئەوان ھەموو ئەیانوت «حەقە».

ئێمە زۆر ئارەزووی چاوی پێکەوتنی شیخمان بوو بەلام شیخ ھێشتا نەھاتبوو دەرهو. قسەکردنی ئەو بەینەمان لە گەل حاجی مەلا یوسفدا ئەو ھەبوو کە چۆن تەواپییەتی لە ناو ئەمانەدا دانیشوو و دانەنیشی؟ حاجی مەلا بۆن کەووزە لە جەرگ ھەلئەستا، زۆر زۆر دوژمنی ئەو کردەوانە ئەوان بوو بەلام ئەبوت زەمان و پێوەندی مال و مندال منی لەم شەدەلەیدا بەند کردوو.

نوێژی عەسر ھەر کەس کردی کردی ھەر کەسێش نەیکرد ئەوا ھیچ. سۆفیە مەرگەییەکان ھەموو لە بەریزە لە بەر ھەیانە کەدا دانیشبوون سۆفی تریش و ھی ئاواپیش لە بەردەمی بەر ھەیانە کەدا راوەستا بوون. ژنە سۆفیانی مەرگەیی لە گەل ژنانی ترا ئەوانیش لەو لاو راوەستا بوون. ئەمانە تێکرا جەزبە گرتبوونی ھەموو مرق و ھۆریان بوو. حاجی مەلا ئەویش لەو سەرھو دانیشبوو من و فەقێ برایمیش تۆزێ لە لای ئەو بەلای پشت بە قیبلە ھەیانە کەو بە تەنیشت یەکەو کزۆلەمان کردبوو. بە راستی لەو دیمەنە ئەترساین چاریشمان نەبوو.

لە ناو سۆفیە مەرگەییەکانا سۆفیەکی گەردە پیاوی ریش درێژ ھەبوو پێیان ئەوت «دیوانە حەبیب». ئەمە جەزبە گرتبووی و بە بەرھەیانە کەدا و بە ناو خەلکە کەدا ئەھات و ئەچوو جێوێکی ئەدا. ھەرکە جێوێکی ئەدا ئەوانیتر ھەموو ئەیانوت: حەقە. حاجی مەلا یوسف قوتو

جگه‌ره‌که‌ی له به‌رده‌می خویا دانابوو، دیوانه‌ حه‌بیب چوو دوو جگه‌ره‌ی لئه‌لگرت و هینای بۆ ئیمه‌و وتی «ئم». له‌و کاته‌دا که جگه‌ره‌کانی هه‌لگرت حاجی مه‌لا یوسف سه‌یریکی کرد و وتی: «ته‌ماشاش که ئم مه‌لعونه». په‌نا به‌خوا هه‌ر که ئه‌و ئه‌مه‌ی وت چ قیامه‌تیک هه‌ستا. شله‌زه‌ که‌وته ناو سو‌فیه‌کانه‌وه یه‌کیک وتی: کافر! ئه‌وه وه‌لییه تو چۆن پئی ئه‌لئی مه‌لعون؟ یه‌کئ وتی: دایه‌ لیت ده‌گیم هه‌ر ئیسته‌ ورگت ده‌درم و په‌لاماری خه‌نجه‌ره‌که‌ی دا. یه‌کیکی تر ده‌ستی برد خه‌نجه‌ره‌که‌ی له ده‌ست سه‌ند.

دیوانه‌ حه‌بیبیش هه‌ر هاتوو چوو به‌تی و ئه‌مرقیننی و ئه‌لئی حه‌قه. له‌م لاشه‌وه ئیمه‌ که جگه‌ره‌کانی بۆ هینانین گوايه به‌و نیازه که ئه‌مه به‌ زۆر هیناویه‌و زۆریش حه‌رامه‌و ناشتوانین وه‌ری نه‌گرین هه‌روا له به‌رده‌می خۆمانا دامانناوو. دیوانه‌ حه‌بیب له هاتوو چوو که‌یا چاوی پینکه‌وت چوو شقارته‌ی قوتوه‌که‌ی حاجی مه‌لا یوسفی هینا و هاته به‌رده‌مان شقارته‌ی داگیران و وتی: ئم دایه‌ لیتان ده‌گیم پینکه‌ن حه‌قه. ئه‌مجا ئیمه‌ ئیتر ئه‌ویرین داینه‌گیرتین؟ ئه‌وا جنیوئیکیشمان له سه‌ر خوارد.

سو‌فیه‌کان هه‌ر خه‌ریکی قسه‌ وتن بوون به‌ حاجی مه‌لا یوسف. حاجی مه‌لا یوسفی هه‌زاریش چوو ته‌ قولاخی خۆیه‌وه. یه‌کئ له سو‌فیه‌کان رووی کرده حاجی مه‌لا یوسف وتی: ئه‌هاو ئه‌هاو سه‌ر سه‌په‌ی ریش پۆزه تو به‌ دیوانه‌ حه‌بیب ده‌لئی مه‌لعون؟ دیوانه‌ حه‌بیب خوايه تو چۆن وا ده‌لئی؟ ده‌ستی کرد به‌م قسانه‌و هه‌ر نه‌بیره‌وه. هه‌ر چه‌ند ئه‌و قسه‌یه‌کی ئه‌کرد هه‌موو سو‌فیه‌کانی تر به‌ جاری ئه‌یانوت حه‌قه. ئه‌وه‌نده‌مان زانی دیوانه‌ حه‌بیب چوو به‌ لای کابرای سو‌فیه‌وه ده‌ستی گرت و هه‌لیساند چوو په‌شته‌وه شه‌قیکی زۆر نایابی تیه‌لدا، به‌لام شق. کابرا وتی حه‌قه، به‌شعق تیه‌لدا یردی تا به‌رده‌می حاجی مه‌لا یوسف که شه‌قه‌که‌ی تیه‌لته‌دا ئه‌و ئه‌بیوت حه‌قه‌و ئه‌م ئه‌بیوت: «دایه‌ لیت ده‌گیم لۆ له سه‌ر من ده‌که‌یته‌وه؟» هه‌رچی ئه‌م ئه‌بیوت ئه‌و هه‌ر ئه‌بیوت حه‌قه ئه‌مجا له‌و لاه به‌ کوت پتوه‌دان هیناویه‌وه بۆ ئه‌م سه‌ره‌و هه‌ر چه‌ند کوتی پتوه‌ ئه‌دا ئه‌بیوت: «دایه‌ لیت ده‌گیم تو کوو له سه‌ر من وه‌جواب دیت؟» ئه‌ویش ئه‌بیوت حه‌قه‌و هه‌موو سو‌فیه‌کانی تریش هه‌ر ئه‌یانوت حه‌قه.

باش ئه‌وه که دیوانه‌ حه‌بیب هه‌ندی سه‌گ به‌ حه‌ساری به‌و کابرا سو‌فیه‌کرد کتوو پر له‌و کاته‌دا کابرایه‌ک که‌ریکی دابوو پینش به‌ لای به‌ره‌یوانه‌که‌دا ئه‌رۆبشت. دیوانه‌ حه‌بیب که چاوی به‌ که‌ره‌که‌ که‌وت له‌ کۆل کابرا بووه‌وه‌و چوو بۆ لای که‌ره‌که‌ و وتی: «ئه‌وا شیخی هات». که ئه‌مه‌ی وت هه‌موو سو‌فیه‌کان وتیان حه‌قه. ئه‌مجا چوو به‌لای که‌ره‌وه‌ و ده‌ستی

کرد بە شەق تێ هەلدان و وتی: «دایە لیت دەگێم نوکە دیت؟ ئەرێ وەللا حەقە». هەموو سۆفیه‌کان وتیان حەقە.

شیخ عەبدولکەریم چایچییه‌کی هەبوو وا دیتەووە بێرم که مەلا عەبدوللای ناو بوو. سەعات نزیکێ یانزەهێ ئیواره بوو هات وتی بە ئیمه که ئیستە شیخ تەشریف دینیت دیم بەشوینتانا. زۆری پینەچوو هات وتی فەرموون بۆ لای شیخ. هەستاین له دەرگای هەیوانەکه‌وه چووینە سەربانەکه هەموو بەرەهێ تیا راخربوو، سەماوهریکی زەردی هەشت تەرخان قۆرپه‌کی عەجەمی بەسەرەووە بوو. ئیستکانەکان لەناو سینیەکا له بەردەمیا دانرابوون دوو سێ دۆشەکیش له‌و سەرە راخرابوون کەسی لێ نەبوو هەر مەلا عەبدوللای بەلای سەماوهرەکه‌وه راوہستابوو. مالی شیخ نووسابوو بە سەربانەووە. شیخ که له مال ئەهاتە دەرەووە بۆ خانەقا لەویوہ سەر ئەکەوت ئیمه له‌سەر بەرەیه‌ک له‌م لای دۆشەکه‌کانەوہ دانیشتین. ها زۆری پێ نەچوو شیخ دەرکەوت بە پێ پلیکانی مالەکه‌ی خۆیان سەرکەوت بۆ سەربانەکه. شوپتی سەربانەکه وابوو سێ لای بە دیواری ژووری خانەقا و بەرەه‌یوان گیرابوو، لایه‌کی چۆل بوو، ئەویش حەوشە‌ی مالی شیخ بوو که ئەهات کەسێتر بێجگە له‌ هی سەربان چاوی لێ نەئەبوو.

که شیخ هات، ئیمه راست بووینەووە. شیخ عەبدولکەریم پیاویکی که‌له‌گەتی بالا بەرزێ ناو شان و سینگ پان تەمەنی ئەو سەردەمه‌ چل تا چل و پینج سال ئەبوو. چاوو و برۆی گەورە ریشیکی ره‌شی قەترانی تەنگی بەناوکی هەلچنی بوو. جویبه‌کی قاوه‌یی ئاو‌ه‌لدامانی کردبوو بەسەر که‌واو سەلتەکه‌یا میزەریکی گەورە‌ی سپی شتیخانە‌ی بەستبوو بەسەرەووە. بە راستی عینسانی وا جوان و بەدیمەن شایانم که‌مجارێتر چاوی بێکەوتتۆتەووە.

هەر که هات سەلامتیکی کرد و چووہ سەر دۆشەکه‌کی سەرەوہ دانیشت وتی: بەخیرترین فەقیینە. ئیمه ئیتر له‌ شوپنەکه‌ی خۆمان دانیشتیئەووە وتی: له‌وێ دامەنیشن فەرموونە سەر دۆشەکه‌که له‌ تەنیشت منەوہ دانیشن. ئیمه‌ش چووینە ئەو شوپنەو مەلا عەبدوللای چای تیکرد هینای بۆ هەر سیکمان. یاشان بە مەلاعەبدوللای وت حاجی مەلا یوسفیش بانگ بکا. ئەویش هات دانیشت. سۆفی پێیان زانی که شیخ له‌مال دەرکەوتووہ و هاتووہ له‌وێ دانیشتووہ، بوو بە مرق و هۆر و هەرا پەلاماری سەربانیان ئەدا، بەلام ریگا نەبوو بێن. جیتیوان بەدەم جەزبەوہ ئەدا وەکوو گەلای دار. یه‌کێ ئه‌یوت دایە لیت دەگێم چما خۆت شار دیتەووە؟ یه‌کێ ئه‌یوت: ئۆ هۆریش کلکە کسۆک له‌ دینت بەم یه‌کێ ئه‌یوت چما

دهرناچیت؟ هدر ئه‌بی له... ژنت بهرم. له‌م جۆره شتانه هدر زۆر زۆر. له‌م وه‌خته‌دا ئه‌وه‌م هاته‌وه بیر که له شوینیکا سه‌گه‌ل ده‌وری مالیک ئه‌ده‌ن و ریگا نییه بچنه زووره‌وه بۆ کابرای غه‌ریب بیخۆن هدر په‌لاماری دار و دیواره‌که ئه‌ده‌ن ئه‌وه‌شم به‌لاوه وابوو.

شیخ ئه‌م هه‌موو شتانه‌ی گوێ لێ ئه‌بوو سه‌ری داخستبوو به‌ده‌م سه‌رداخستنه‌وه ورده ورده قسه‌ی بۆ ئیمه ئه‌کرد. ئه‌مانه‌ی به‌لاوه شتیکی وا نه‌بوو وای پیشان ئه‌دا که ئه‌مانه جه‌زه‌ی سوڤیتی گرتوونی و ئاگیان له خۆیان نییه.

من ئه‌و وه‌خته توژی زینه‌له‌و قسه‌قوت بووم، خۆم یه‌رانه‌گیرا وتم یا شیخ ئه‌مه چییه چ حالیکه؟ وتی: رۆله ئه‌مه له حالی جه‌زه‌دان. ئه‌و قسانه که ئه‌یکه‌ن ئاگیان له خۆیان نییه. وتم یا شیخ ئه‌مه مه‌سه‌له‌یه‌ک کهس و دوو کهس نییه ئه‌مانه هه‌موو ئه‌و ریگایه که گرتوویانه وه‌نه‌بی ریگایه‌کی باش یه‌. دوور نییه له ئه‌نجاما خراپتر بیه‌ن. تو ئیشیکی وا بکه جله‌ویان بگه‌روه هه‌ندێ قسه‌ی کرد من هه‌ر بۆم نه‌سه‌لماند.

کاتی بانگی شیوان هات بانگیاندا شیخ هه‌ستا رووی کرده زووری مزگه‌وته‌که‌و ئیمه‌ش هه‌ستاین. هه‌ر که ده‌رکه‌وت بۆ زووری مزگه‌وت په‌نا به‌خوا بوو به‌ چ قیامه‌تیک؟ له ده‌نگه ده‌نگی سوڤی و سوڤی ژن ئه‌و ناوه بوو به‌ رۆژی قیامه‌ت.

ئه‌وه‌م له‌بیر نه‌بوو بیلیم پیشووتر هه‌ر کهس هه‌ر جنیویکی ئه‌دا به‌ جارێ ئه‌وانیتر ئه‌یانوت حه‌قه. یه‌کێ ته‌قه‌ی له شتیکه‌وه به‌ینایه به‌ جارێ سه‌د کهس ئه‌یوت حه‌قه. سه‌ر له ئیواره بوو که‌ر ئه‌یه‌ره‌ان ئه‌یانوت حه‌قه. به‌کورتی هه‌ر کهس هه‌ر شتیکی بکه‌ردایه‌وه هه‌ر شتیکی بو‌تایه ئه‌وانیتر ئه‌یانوت حه‌قه. یه‌کیک سه‌بیلی ئه‌کیشا یه‌کیکتر ئه‌یدا به‌ ژیر ده‌ستیا ئه‌یوت حه‌قه.

خێرا شیخ وتی قامه‌ت بکه‌ن. یه‌کیک قامه‌تی کرد و شیخ خۆی پینشوژی کرد. هه‌ر که ئه‌و وتی «الله اکبر» هه‌موویان وتیان حه‌قه. مزگه‌وته‌که‌ گه‌وره‌ بوو پێ بوو، ئه‌مجا که ئه‌وانیش نه‌تیا هینا له نوێره‌که‌دا نیزامی نوێر نه‌ما. یه‌کێ له‌و په‌ره‌وه مرقه‌یه‌کی ئه‌کرد یه‌کێ له‌م په‌ره‌وه ئه‌یوت حه‌قه. هی وا هه‌بوو له‌ ریزیکی دواتره‌وه بوو شه‌قیکی له‌وه‌ی به‌رده‌می خۆی هه‌له‌دا ئه‌یوت حه‌قه. سوڤیه‌ک له‌ پشت شینخه‌وه بوو شه‌قیکی له‌ نوێره‌که‌دا له شیخ هه‌لدا هه‌موو ریزی پینشه‌وه که‌ چاویان لیبوو وتیان حه‌قه. ئه‌وانیتر که‌ گوێیان له‌مان بوو ئه‌وانیش به‌ جارێ وتیان حه‌قه.

به‌مجۆره نوێژی شیوان کراو شیخ گورج گه‌رایه‌وه بۆ سه‌ربه‌نه‌که. ئیمه‌ش زوو گه‌رایه‌وه به‌لام من زۆر ئه‌ترسام و زۆریش له‌م کاره‌ساته دلگران بوو بووم. ها خه‌یال نه‌که‌ی شه‌قیان

تئ هه‌لنه‌دابووم، به‌لام له شەق تێه‌ل‌دان ئەترسام. که هاتینه‌وه و تم یا شیخ به‌خوا ئەمه‌حال نییه. شیخ ئەمجاره‌ ئه‌وه‌ی درکان وتی: «کاکه‌ فه‌قی له ده‌ست ده‌رچوون و چار نا‌کرین».

نانیان هینا نانمان خوارد نوێری خه‌وتانی‌شمان وه‌کوو نوێری شیوان کرد. پاشان چووه‌وه بو‌ماله‌وه به‌م‌لا عبدالله‌ی چایچی وت: م‌لا عبدالله‌ی ناگات له‌م فه‌قیانه‌ بیت. که شیخ چووه‌وه م‌لا عبدالله‌ی هات دانیش‌ت و چاشی بو‌هیناینه‌وه. له‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌نگه‌ ده‌نگی ژن و پیاو هه‌ر زۆر زۆر به‌ر بووه‌وه و تم ئه‌وه‌ چیه‌؟ م‌لا عبدالله‌ی وتی ئه‌وه‌ سو‌فیه‌کان «شوغل» ئەکه‌ن. شوغله‌که‌ ئه‌وه‌ بوو ژن و پیاو تێکه‌ل ئەبوون و های و هوویان ئەکرد گوایه‌ ئەمه‌ زکر ئەکه‌ن به‌لام ئەوان پێیان ئەوت «شوغل».

ئەمجا هه‌ندئ سهرم خسته‌ سهر م‌لا عبدالله‌ی ئەمه‌ چۆن وا ئەبئ خۆ تۆ مه‌لا‌یت که‌ی ئەمه‌ به‌چاو دینه‌وه‌ دروسته‌؟ وتی: تۆ وا مه‌زانه‌ ئه‌وه‌ هه‌ر به‌ دوو که‌س کێویک له‌ به‌نیانایه‌، له‌شی هه‌یچیان نا‌که‌وئ له‌ یکه‌یان و هه‌یچیان گوێیان له‌ ده‌نگی ئەویکه‌یان نییه. حاجی م‌لا یوسفی هه‌زاریش وه‌خته‌بوو شەق به‌ری. ئەو زوو هه‌ستا به‌ هه‌ر جۆر بوو چووه‌وه‌ بو‌مالی خۆیان. ماینه‌وه‌ ئیمه‌و م‌لا عبدالله‌ی. م‌لا عبدالله‌ی هه‌ر له‌و سه‌ربه‌انه‌ جیگای بو‌چاک کردین بو‌نووستن، هه‌موو ده‌رکه‌ی ئەم لاو ئەو لای داخست. سو‌فی په‌لاماریان ئەداین جار جار به‌ جێتو دانه‌وه‌ به‌لام ریگا نه‌بوو بێن.

ئەلیم نووستن به‌لام نووستنی چی ئەو شه‌وه‌ تا به‌یانی خه‌و بیت و نه‌چووه‌ته‌ چاوی ئیمه‌ هه‌م له‌ترسی په‌لاماردانی ئەوان هه‌م له‌ده‌نگی مرق و هۆریان. وه‌کوو بۆم ده‌رکه‌وت ئەگه‌ر به‌ره‌لیان بکه‌وتینایه‌ پارچه‌ پارچه‌یان ئەکردین. چونکه‌ ئیمه‌ فه‌قی بووین و ئەوان جه‌زبه‌ گرتبوونی. ئەو شه‌وه‌ ده‌نگی حه‌قه‌ ئه‌چوو به‌ ئاسمانا. درزێک هه‌بوو به‌ دیواره‌که‌ له‌ویوه‌ سه‌یرمان ئەکرد به‌ناوی زکر و جه‌زبه‌وه‌ هه‌لشه‌په‌رین و په‌لاماری یه‌کیان ئەدا و ئەیانوت حه‌قه‌. سۆزیشیان به‌ ده‌مه‌وه‌ ئەکرد چاوم پێکه‌وت پیاوی پیر و ژنی پیر روو به‌رووی یه‌ک ده‌ستی یه‌کیان گرتیوو هه‌لشه‌به‌رینه‌وه‌، به‌و جۆره‌ زکریان ئەکرد و ئەیانوت حه‌قه‌. به‌لام شتی ترم لێیان‌وه‌ نه‌دی. له‌ناو ئەوانا وا بلاو بوو ئەگه‌ر ژن و پیاو له‌ باخه‌لی یه‌کا بخه‌ون کێو له‌ به‌نیانایه‌. به‌یانی پێش چا خواردن به‌بئ ئه‌وه‌ شیخمان چاوی بکه‌وئ شه‌ده‌له‌مان به‌جێهێشت.

- ئاخر و ئۆخری سالی ۱۹۲۹ بوو ریمان که‌وته «گلۆلان»؛ گلۆلان گوندیکه‌ له‌ موکریان. شوینی ئاوا‌یه‌که‌ ده‌شت بوو لای سه‌رووی کێو بوو، دنیا سه‌وزه‌لانی بوو مزگه‌وت

و حهوز و سهر و مددرسه‌یه‌کی باشی لیبوو. مه‌لاه‌یه‌ی نجنه‌یی ماموستا و مه‌لای ئه‌وی بوو. سهر به شیخانی ته‌ویل‌ه‌بوو. کویخا سمایل هر چه‌نده کویخای گونده‌که بوو، به‌لام پیاویکی به ده‌سه‌لات بوو، شانی ئه‌دا له شانی ئاغا و به‌گزاده‌کانی ئه‌و ناوه. دوو کوری منالی جوانکه‌له‌ی هه‌بوو له ده‌ورو به‌ری چوارده سالانا. ئیمه که حه‌فته‌یه‌ک له‌وی ماینه‌وه له‌گه‌ل کور‌ه‌کانا بووین به ره‌فییکی ته‌واو. داخی گرانم ناوه‌کانم له‌بیر چوو‌ه‌ته‌وه. گوندی گلؤلانیش زیاتر بوو ئه‌و وه‌خته له‌سه‌د و په‌نجا مالیک.

شایی بوو له گلؤلان به‌لام چۆن شایه‌ک؟ شایه‌ک بی هی به‌گزاده‌ی دیوگری بی، حه‌وت بووک له‌و شایه‌دا بگوزیریته‌وه ئه‌بی چۆن بی؟ حه‌وت بووکی ماله به‌گزاده هه‌رچن ئاغه‌وات و به‌گزاده‌ی دیوگری، فه‌یزوللا‌به‌گی، مه‌نگور، مامش هه‌بوو رزایبونه ئه‌و شایه. ژنه به‌گزاده‌و ژنه ئاغه‌واتی ئه‌مانه هه‌موو له گلؤلان کۆبوونه‌وه. ژنانی مانگ روو، گشت پر حه‌یا و به‌ئابروو. له‌ بناغه‌دا ئاوو هه‌وای موکریان به‌ردیش جوان ئه‌کا نه‌وه‌ک ئینسان. ئه‌مجا جوانیی له‌ش و لار و روومه‌تی ئافره‌تا خۆی ده‌رخا، ئافره‌تیش هی موکریانی بی هی به‌گزاده بی هی شادی و زه‌ماوه‌ن بی ئه‌بی چۆن بی؟

ئهم ئافره‌ته به‌خه‌رمان له گلؤلانا به‌جلی تافته‌و قه‌یفه‌ی زه‌ره‌فته‌وه که‌وتبوون. پیاوانی به‌گزاده‌ی هه‌موو ئه‌و ولاته هه‌موو به‌مراخانی و شه‌روالی ماوتی عه‌جهم پشتینی شالی عه‌جهم، خه‌نجه‌ری مستو و ماهی به‌که‌مه‌روه، شه‌ده‌و مشکی به‌سه‌روه، تفه‌نگی جانبیزارو سئ تیر به‌شانه‌وه، له‌سه‌ر ماینی عه‌رق له ره‌ختی زیوو زیره‌وه ئاخۆ ئه‌بی چوون بوو بی؟ وه‌یا ئه‌م ئافره‌ته نازداره به‌گزادانه به‌کراسی کریشه‌ی ئاوه‌لدا‌مانه‌وه به‌پشتینی په‌شمی سه‌قزیانه‌وه به‌سه‌ر و پیچی سرکه‌یی وشکه‌وه به‌سوخمه‌ی که‌مه‌رزیری تافته‌وه، به‌غه‌ره‌قی سه‌ر و مل و سوخمه‌و که‌مه‌ر له ئالتوونه‌وه بۆ سه‌ر شایی حه‌و بووکی گلؤلان هاتین و ده‌ست بکه‌ن به‌چاوی مانگدا ئاخۆ ئه‌بی چوون بوو بی؟

ئهم حه‌وت بووکه دووی له به‌گزاده‌ی دیوگریه‌وه له گلؤلان ئه‌چوو بۆ فه‌یزوللا‌به‌گی، سئ له فه‌یزوللا‌به‌گیه‌وه ئه‌هات بۆ گلؤلان، به‌کئی له مه‌نگوره‌وه به‌کئی بۆ مامش ئه‌چوو.

چل رۆژ شایی بوو، چل رۆژ ده‌هۆل و زورنازه‌ن له‌سابلاخ و سه‌قز و مه‌راغه هاتبوون، چل رۆژ رمبازی سوارو ته‌قه‌ی تفه‌نگچی بوو. چل رۆژ هه‌له‌په‌رکئی و ره‌شه‌له‌ک بوو. ریزی هه‌له‌په‌رکئی کورانی مشکی به‌سه‌رو کچانی کریشه له‌به‌ر که ریزی له کۆری ره‌شه‌له‌کا ئه‌وه‌ستا ئه‌توت ئه‌ستیره زیرینه‌ی رۆخی ئاسمانه. زرينگه‌ی ته‌وقه سه‌ر و لاگیره و شریخه‌ی سه‌ر ده‌سمالی سه‌رچۆبیکیش که تینکلای جیره‌ی په‌نجه به‌خه‌نه‌ی په‌نجه و شراوان ئه‌بوو

ئەیدا لە دلی فریشتەو ئەکەوتە خۆزگا بۆ ئەو ئەویش نەفسی ببوایەو بهاتایتە ریز. بەلام ئەنەهات هەر سەیری ئەکرد. سەیری چاومەستان سەیری کلاو لاران، سەیری بەگژادەو خانمی دیاران، سەیری شایبەکەمی چل رۆژی گلۆلان.

نەوێک تەنھا ئاغەوات و ئاغا ژنانی دیبۆکری کۆ بوو بوونەو، بەلکوو زۆر لە دانیشتوی گۆندەکانی موکریانی رژابوونە ئەو شایبەو. هیچ شەو و رۆژیک لە سێ هەزار کەس کەمتر لە گلۆلان نەبوو هەموو بە جلی ئال و والاو لە لایەک هەلپەپرکئی بوو، لە لایەک رەمبازی سوارانی پۆشتەو پەرداخ بوو، لە لایەک کۆری گۆرانی و بەستەمی موکریانی بوو. لە لایەک دەستەمی چیشتەکران سەر گەرمی نان دروستکردنی ئەو حەشامەتە بوون، هەموو رۆژی چل تا پەنجە سەر مەر ئەکوژرایەو. کئی بە کئی بوو هەر رۆژی تا دوو هەزار تاکە تاران و جووتەمی عەجەمی ئەو سەردەمە ئەکرابە شاباشی نازداران و لاوچاکان. پیری مەدیخانەش هاتبوو کۆری چوارەو سالانەو تا پەنجە سەماوێری هەشت تەرخانیش لەو لاو ریز کرابوو.

نەرمە قریوێ دەنگی هەلپەپرکئی، شەری لووینە لەگەل گۆی مەمکئی جیپری شیرەوی کۆرەگەلی موکری دەنگی بە نازی کچی دیبۆکری قریوێ سەرچۆبی ئەچەمایەو خیرا تەنیشتی گل ئەدایەو. ئەمانە هەموو لە دئی گلۆلان چل شەو و چل رۆژ ئەمەبوو حالیان. مەلا وەهابی نەجەیی کە مامۆستای گلۆلان بوو لەبەر ئەم زەماوێ و رەشەلە کە گلۆلانی بە جێهیشت و تا ماوێ ئەو چل رۆژە چوو لە دئی «حەمامیان» دانیشت. فەتیکانی ئەمەیان بە هەل زانی و ئەوان نەچوون. مەلا شەریفی نەوباری هەبوو کە یەکە فەقێ مەلا وەهاب بوو زۆرتر سەر چۆبی ئەو هەلپەپرکئی و رەشەلە کە بە دەست ئەووە بوو. بەراستی هەلپەپرکیش هەر بۆ ئەو هاتبوو.

ئیمە تا حەفتەیک ماینەو و لە پاشا گلۆلانمان بەجێهیشت. پاش چەند ماوێیەکی زۆر بیستم ئەو شایبی چل رۆژە گلۆلان لەپاش شەش مانگیک بوو بە ماتەم، ئەو ئاغەواتانەمی لەویدا کۆ بوونەو هەموو تووشی دەر بەدەری و مال ویرانی بوون.

- کارەساتی رۆژەکان زۆر سەیرە، پەردە ئەداتە لاو وەکوو پەردەمی ئەلبووم کە لە هەر لاپەرەیکە چەند وینەیک هەیه وەیا وەکوو دیوجامەگەلی رەنگی تیدا هەیه. جەنگی ۱۹۱۴-۱۹۱۸ دوایمی هات، تەنھا ۱۷ میلیون کەسی تیا کوژرا و ۲۶ میلیونیش بریندار و پەک کەوتوو بوون. لە ئەنجامی ئەم شەپەدا کە دوایمی هات گرانی و تاعوون و

رشانه‌وهو و بدبه‌ختی و دهر به‌دهری بوون به به‌شی کورده‌واری. به‌لئی ده‌سندار بیی ده‌ستی نه‌خوارد هر که بو خۆی باوی سهند. هندی له عه‌شایر بوون به ناگرو که‌وتنه گیانی خه‌لکیتتر.

علی محمهد خانی شریفوده‌وله له لایهن حوکومه‌تی ئیرانه‌وه له ناوه‌ندی ۱۹۱۸ کرا به حاکمی ولاتی «سنه». له راستیدا ولاتی سنه - که ولاتی ئه‌رده‌لان بوو- ولاتیکی به ته‌واری ئالۆزاو بوو. هه‌موو ئه‌م ئالۆزاویه‌ش ئه‌وه بوو که جه‌نگی یه‌که‌م هه‌ر چه‌نده به ناو به‌سه‌ر چوو بوو، به‌لام بدبه‌ختی پاشه له‌قه‌ی شه‌ر تازه ده‌ستی بیی ئه‌کرد. له‌و ماوه‌یه‌دا و له پیش ئه‌و ماوه‌یه‌شدا هه‌موو ئه‌و ولاته وه‌کوو ولاتانی تر بووبوو به پاشاگه‌ردانی که‌س خه‌تی که‌سی نه‌ئه‌خوینده‌وه. ده‌وره‌ی عه‌شایری به‌هیز زۆر له باوا بوو. له‌ناو شاره‌که‌دا دوو به‌ره به‌ناوی «سووسیال» و «دیموکراس» وه‌ په‌یدا بووبوو، له ده‌روه‌ه عه‌شره‌ته‌کانی «گه‌لباغی» و «مه‌می» خه‌ریکی سه‌ریزیوی و چه‌پاو کردن بوون. فرکان فرکان بوو، کئی ئازا بوو نانێکی بو خۆی بفراندایه. پیش ئه‌وه‌ش رووسی قه‌یسه‌ری شکا و له‌شکری شکاوه‌ی داخ له دل که بگه‌رپته‌وه ئه‌بی چییکا و چی کردی؟

ئه‌م دوو عه‌شره‌تی گه‌لباغی و مه‌مییه به‌راستی زیانیان ئه‌گه‌یاند به مه‌ردم، به‌لام هه‌موو زیان گه‌یاندن ره‌وای هه‌ق نه‌بوو، هه‌ر بدریته لای ئه‌وان. که «شریف الدوله» هات هندی که‌س له‌و رۆژه‌دا خۆیان دایه پالی و ده‌ستیان کرد به‌خۆ بردنه پیشه‌وه له‌لای ئه‌و. له‌ناو بردنی گه‌لباغی و مه‌می بوو به ده‌سته‌گۆلیک و درا به ده‌ست ئه‌و شه‌ریفوده‌وله‌یه‌وه که به تاقه زه‌لامی هاته ناو شاری سنه‌وه له رۆژیکا که حوکومه‌تی قاجاریش زۆر به عه‌زیه‌ت هه‌ناسی ئه‌دا. که وا بوو ئه‌مه وه‌کوو په‌نده کوردییه‌که ئه‌لئ: «کرده‌ی که‌ر و خورده‌ی یابوو بوو» وه یا به قسه‌یه‌کی تر ئه‌لئ: «کئی کردی و کئی خواردی؟»

من له‌م درێژه پێدانه‌دا مه‌به‌ستم یه‌ک شته مه‌به‌ستم ده‌رخستنی ئه‌ستیره ژمیتری یه‌کیک له‌و گه‌لباغیانه‌یه که ئاغه براخانه.

ئه‌م ئاغه براخانه پێیان ئه‌وت «قیله‌ی عالم». وه یه‌کیک بوو له سه‌رۆکه گه‌وره‌کانی گه‌لباغی. پیاویکی ریش سه‌بی قه‌له‌وی تا ئه‌ندازه‌یه‌ک که‌له‌گه‌ت بوو، له‌ناو هه‌موو گه‌لباغی و مه‌میدا له‌م رووه‌وه راست بوو قیله‌ی هه‌موو لایه‌کیان بوو. هه‌ر حساییک ئه‌و لیکی بده‌یه‌ته‌وه وا ده‌رئه‌چوو؛ به‌و بۆنه‌وه گه‌لئ پرس و رایان له ده‌ست ئه‌وابوو.

که شه‌ریفوده‌وله چوو له‌ ولاتی سنه ئه‌م قیله‌ی عالمه‌ وتی: «ئیتتر ئه‌ستیره‌ی ئیمه له لیتری دایه». پیش ئه‌وه که «عه‌زیز» و «ته‌کش» بگه‌ڕین قیله‌ی عالم خه‌به‌ریدا که ده‌ورو به‌ری

کێوی «زیراوا» زۆر بە تاریک ئەبینم. ئەستێرە‌ی عەزیز و تەکشەم بەر چاوی ناکەوێ. لە راستیدا عەزیز و تەکش کە دوو برا بوون و ناوبانگی نازایەتییان دەرکردبوو لەو شەپەدا گیران و تیرباران کران.

پێش لەناو بردنی عەزیز و تەکش خەبەریان دایە کە عێلجاری عەشایری رەوانسەر و لەهۆن بە پشتیوانی حوکومەتی عەجەم لەوانە‌یە گەلباغی و مەنمی لەناو بەرن. هەر چەندە ئەم لەشکرە لەشکرێکی زۆر بوو، هەرچەندە جەنگێکی گەورە لە کێوی «تەوریز خاتون» و «عەباس بە‌گدا» بوو، بەلام قبیله‌ی عەلەم پێی وتن لەم جەنگەدا تا گەلباغی و مەنمیتان هەس خەمتان نەبێ سەر ئەکەون. لە راستیدا لە گەل ئەو هەموو عێلجارەش کە لێیان کرا وەکوو ئەو وتی هەر سەرکەوتن.

رۆژگار هەر کەنتی بە گەلباغی و مەنمی ئەدا، قبیله‌ی عەلەمیش یەکە یەکە ئەمانە‌ی باس نەکرد. سالی ١٩١٩ هات وتی: «ئەم سالە زۆر شوومه. سالی ١٣٣٨ی هێجری سالی قرانی گەلباغی و مەنمییه».

کە دام و دەزگای شەریفووه‌وله بە هۆی کورەکانی دەورو بەریه‌وه پەره‌ی سەند قبیله‌ی عەلەم چوو بۆ سەقز بۆ لای غیاسووه‌وله. ئەو چوونه‌ی ئاخر نەگەتیه‌ک بوو کە رووی تێکرد؛ واتە قبیله‌ی عەلەم لەوئ‌گیری خوارد. لە ئەنجاما ئەو وە ئەوانە‌ی کە گیریان خوارد و کەوتنە ناو داوه‌وه بە بەندی هێران بۆ سنه. لە یەکەم شەوی مانگی رەجەبی سالی ١٣٣٨ ی هێجری لە بەندیخانە‌ی سەبوو هەژدە کەسێتر لە هاوڕێکانی لە گەلی بوون دەوریان لێداو وتیان: «قیوله‌ چۆن ئەوینی؟» وتی: «کۆر گەل ئەگەر سۆزی نەکوژرگین هەساره‌ی ئیمه‌ تا هەزار سالتیر هاوه‌ ئاسمانه‌وه». بەلام کە کەوتنە سبەینی هەموو بە تیرباران کردن و بە‌چال نان و بە‌خنکاندن کۆژران. لەشەکانیان لەبەر دەرمالا‌ خراخرا ناو دیوار و هەر یەکە بە‌ردێکیان خستتە سەر و ناوو نیشان و کردەوه‌یان لەسەر بە‌رده‌کە هەلکەند. کۆژرانی ئەمانه‌ دوو هەفتە‌ی خایان، بەلام قبیله‌ی عەلەم لە یەکەم رۆژدا تیرباران کرا. ئەوانە‌ش کە لەو چەند رۆژەدا کۆژران بۆ ئاگاداری میژوو ئەمانه‌بوون:

لە گەلباغی: ١. ئاغه‌ براخان قبیله‌ی عەلەم ٢. سەرداری کۆری قەیتول ٣. فارسخانی رەئیس ٤. محەمەد خانی رەئیس ٥. میرزا عەولای سەیفولعەشایر.

لە مەنمی: ١. فەرەج خان ٢. عەولاخان ٣. مەحموو بە‌گ ٤. عەولا بە‌گی کۆری شامحەمەد بە‌گ ٥. سەید حەمەد خانی سەرھەنگ ٦. مەلک محەمەد خان ٧. نوور محەمەد خانی ئیلخانی ٨. مستەفا بە‌گی کۆری حەمەد بە‌گ.

له شیخ سمایلی: ۱. عزیز خانی برای مه‌حموو خانی سردار ئیقبال ۲. مسته‌فا خانی برای حممه‌د مرادخانی ئیلخانی ۳. مه‌جید خانی کوری سارم له‌شکر ۴. مه‌حموو خانی سردار ئیقبال کوری حممه‌مراد خان.

ئهمانه بهم جۆره له‌ناو بران. له‌و رۆژه‌دا زۆر کەس له‌ کورده‌کان بۆ بردنه‌ پيشه‌وه‌ی خۆیان هاوکارییان له‌گه‌ل شه‌ریفوده‌وله‌دا نه‌کرد. ئهو شه‌ریفوده‌وله‌یه‌ که به‌ تاچه‌ زه‌لامنی له‌ لایهن حوکومه‌تی قاجارییه‌وه‌ هاته‌ سنه، ئهو حوکومه‌تی قاجارییه‌ که تهنه‌ ده‌نگی هه‌بوو ره‌نگی نه‌بوو.

من لایه‌نگری ئهو که‌سانه‌ ناکه‌م که پیاو خراپ و خراپه‌کارن، سه‌رۆکه‌کانی گه‌لباغی و مه‌منی مالی گه‌لنی که‌سیان ویران کرد، گه‌لنی تالانیان کرد، گه‌لنی ژنیان بیوه‌ژن کردو منالیان هه‌تیو خست، به‌لام ئهمانه‌ هه‌مووی له‌ رووی نه‌زانی و بێ خواهنیه‌وه‌ بوو. ئه‌گه‌ر خواهن و ری پيشانده‌ریکی ببوایه‌ وا به‌و جۆره‌ ده‌ر نه‌ئه‌چوون. جاریکیکه‌ دایکیکی تر کورپکی وه‌کوو عزیز و ته‌کش ناهینیتیه‌وه‌. ئه‌گه‌ر کورده‌که‌ خۆی خۆ خوری نه‌کردایه‌ ئهو کورانه‌ به‌ پیاویکی وه‌کوو شه‌ریفوده‌وله‌ له‌ ناو نه‌ئه‌چوون. سه‌یره‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ کورد خۆی گه‌لباغی و مه‌منی له‌ناو برد، که‌چی نازایه‌تی و پیاوه‌تیه‌که‌ درایه‌ پال شه‌ریفودوله‌. کورده‌که‌ ئافه‌رینتیکی شه‌ریفوده‌وله‌ی کرده‌ تاچه‌ گولینه‌یه‌ک و کردیه‌ سه‌ری که‌چی نه‌ تاچه‌ گولینه‌که‌ی بۆ مایه‌وه‌ نه‌ ئهو کورپه‌ ناودارانه‌ له‌ میژوو‌دا. تا ئیسته‌ هه‌یج کەس کوردی له‌ناو نه‌بردوه‌ تهنه‌ کورد خۆی نه‌بی که‌ ئهمه‌ی به‌ شانازی زانیوه‌.

وه‌یا ئهمه‌ ئه‌گه‌ر به‌دبه‌ختی و مال ویرانی نه‌بی بۆ کورد چ ره‌وای هه‌قه‌ که‌ خه‌لیلخانی نه‌رانی به‌ قسه‌ی شه‌ریفوده‌وله‌ بۆ شالیککی تورمه‌ی خه‌لاتیی سنی برای بره‌ره‌ پشته‌ی خۆی وه‌کوو سنجه‌رخان و ئه‌حمه‌دخان و یه‌دوللاخان له‌ رۆژی هه‌ینی ده‌ی محه‌رمی ۱۳۳۹ی هه‌جری له‌ مالی خۆیدا بکوژی؟ کتی بکوژی؟ سنجه‌رخان بکوژی. کام سنجه‌رخان؟ ئهو سنجه‌رخانه‌ که‌ وه‌کوو کتیویکی پۆلایین له‌ رووی رووسی قه‌یسه‌ری و حوکومه‌تی قاجاریدا وه‌ستا بوو. فۆلکلۆره‌کانی ئهو رۆژه‌ که‌ بۆ کوژرانی سنجه‌رخان له‌ میاوه‌ران و نه‌ران و سنه‌دا ئه‌وترا لام وایه‌ وه‌چه‌کانی ئیسته‌و وه‌چه‌کانی دواي ئیسته‌ش هه‌ر به‌سه‌ر زاریانه‌وه‌یه‌و به‌سه‌ر ده‌میانه‌وه‌ بیت. هه‌یجیتر گوزارشت له‌مه‌ ناداته‌وه‌ تهنه‌ ئه‌وه‌ نه‌بی که‌ ئه‌لنی: «ئه‌گه‌ر دار پوازی له‌خۆی نه‌بی ناچه‌لشی».

له پێش شههید کردنی شیخ سهعید له ١٩٠٩ له مووسل، هەر له گەل شیخ مهحمودی مهلك بووم. هه موو جووره چهوسانه وه یه کی شهرم چاوپینکهوت؛ چ له پیران و نژمار چ له تهلان و جاسه نه. وتی: ١٩١٨ له سنه بووم یه کهم فرۆکه یه که که هاته ئه و شاره یه کهم جار بوو من و ئهوانیش چاومان پێ بکهوئ. هه موو خه لکی سنه به هۆی دهنگه دهنگ و گرمه گرمه که یه وه کردیانه سهر بانه کانا و سهیری ئاسمانیان ئه کرد؛ چونکه گرمه گرمه که له یوه ئه هات ههچیشیان بهرچاو نه ئه کهوت ههر ئه وهنده بوو ئه یانوت ئه وه ته یاره و بالۆنه هاتوه. له نهجاما چاو تیژه کان شتیکیان به سهر ئاویه ره وه چاوپینکهوت که دهنگه که له وه وه ئه هات. ئه وهنده بهرز بوو به عاستهم بهدی ئه کرا. ئه وانهی که چاویان پینکهوتبوو پیشانی ئه وانیتریان ئه دا ئه یانوت: ئه ها ها ئه وه سه وه کوو دال تیت و ئه چئ تواساکه تواساکه چون باله کانی لار ئه کاته وه ههر ئه یژی داله. خه لکه که ی تریش ئه یانوت کوا خو دیار نییه ئه وانیش ئه یانوت: ئه وه نییه دوو که ل له جوو چکه که یه وه ده ر ئه چئ ئه یژی ماریکی ره شه و به ئاسمانا کیشیاگه. وتی: منیش له ئاخرا چاوم پینکهوت له راستیدا ئه وهنده بهرز بوو ههر به ئه ندازه ی قه لهره شیک ئه هاته بهرچاو. وتی: «له ١٩٢٢ یش دواوه که له ئه شکه وتی حاسه نه بووین کاتئ که ته یاره ئه هات به سهر ئاوییه کانا ههر سه گ بوو ئه یقرووقان و خو ی ئه شارده وه. پشیله باریک ئه بووه وه ئه چووه ناو کادان و شته. مریشک و که له شیر هه رایان ئه کرده وه بۆ کولانه که ی خو یان، بالنده و چووله که له سهر داره کان به یه کا ئه هاتن نه یانته زانی له ترسا روو بکه نه کوئ. خو گا و گوته ل و مه ر و مالات خوا ئه یزانی چون ئه ره وینه وه، ئیستر و ولاغی به رزه ههر یه که به لایینکدا هه لئه هاتن.

پهندی پیران

- له و شاره زوو ره له ئاوی بکراوا پیاویکی زۆر به سامان و به مه ر و مالاتی لیبوو ناو بانگی مه ر و مالاته که ی ئه و ناوه ی پر کردبوو. ئه م پیاوه وه کوو وه جاخی کویر بوو چروکیه که شی له زۆری سامانه که ی زیاتر ناو بانگی ده ر کردبوو. خوا مه رگی پشیله ی کویری به کراوای ئه دا ئه گه ر بیتوانیا یه پر رزۆله نانیتکی «دۆسکه» به کراوای له خه وا ببینیا یه .

کاکه دۆسکه گه لی شه و و رۆز وه رزی به سه را هات هه چ نه بوو، کو تو پر رۆزیک ژنه گیر خوار دووه که ی به ده ستیه وه مرخی په رایه سهر جه رگ و دل. مرخیکی وا که دلی بۆ ئه توایه وه هیا راسته و راست بلتین بیتوری کرد به سیو جگه ره وه. به دۆسکه ی میتردی وت

پیاوه که ئه‌وه‌ی راستی بیتزوو ئه‌که‌م به سویجهره‌وه، با گیسکینک سهر برین تۆزی له سوچگهره‌که‌ی بخۆم به‌لکوو خوا منالیکیشمان بداتی. دۆسکه وتی ئافره‌ت گیسک بۆچ سهر برین؟ ئه‌م گیسکه سبه‌ینێ ئه‌بێ به چتیر ئه‌یفروشین، به پاره‌که‌ی هه‌زار کونی پی ئه‌گرین. خوا ریکی خا سبه‌ی دوو سبه‌ی ئه‌چم بۆ شار جه‌رگ و دلینک له‌وئ ئه‌کرم و ئه‌یه‌ینمه‌وه ئه‌وه‌نده بخۆ تا له لووتت دیته‌وه.

دۆسکه به‌مجۆره ژنه‌که‌ی خلافان و له ده‌مه ده‌می پایزا روو به‌شاری سوله‌یمانی به ریکه‌وت بۆ سیوچگهر کرین. چووه به‌ر دوکانی قه‌ساب سیوچگهریکی کۆنی چاو پی که‌وت وتی ئه‌مه به‌چه‌ند؟ کابرای قه‌ساب وتی به دوو قه‌ران. ئه‌م وتی به قه‌رانیک. کابرای قه‌ساب به گالته‌وه پیی وت برا بچۆ له که‌رکووک بیکره به قه‌رانیک.

له‌م قسه‌یه کابرا گوئی زرنگایه‌وه له دلی خۆیا وتی بۆچ نه‌چم له که‌رکووک بیکرم به قه‌رانیک و قه‌رانه‌که‌ی تری هه‌زار کونی پی ئه‌گرم. پیی لیکرد به پشتا بۆ که‌رکووک. له‌پاش چه‌ند رۆژ گه‌یشه که‌رکووک چووه به‌ر دوکانی قه‌ساب بۆ کرینی سیوچگهر دانه‌یه‌کی به قناره‌که‌وه دی وتی به چه‌ند؟ کابرا وتی به سنی قه‌ران وتی ئه‌وه چی ئه‌لنی تۆ؟ له سوله‌یمانی ئه‌یانوت دوو قه‌ران. کابرا قه‌ساب وتی: جا که‌واته بچۆ بۆ مووسل له‌وئ به دوو مه‌تالیکه. کابرا له دلی خۆیا لیکه‌ی دایه‌وه ئه‌گهر بچی بۆ مووسل و ئه‌م سیوچگهره به دوو مه‌تالیکه بکری به دو مه‌تالیک له قه‌رانه‌که‌ دوو منالیکه‌یتری بۆ ئه‌مینته‌وه هه‌زار کونی پی ئه‌گری. وای به‌پاش زانی رووه و مووسل به‌ری که‌وی.

به ریکه‌وت و له‌پاش چه‌ند رۆژیکی تر گه‌یشه مووسل. چووه به‌ر دووکانی قه‌ساب و مامه‌له‌ی سیوچگهری کرد کابرای قه‌ساب وتی به چوار قه‌ران. وتی ئه‌وه تۆ ئه‌لنی چی؟ له که‌رکووک ئه‌گهر که‌یفم لێ بوایه به دوو مه‌تالیک ئه‌م کری. کابرای قه‌ساب وتی بچۆ له حه‌لب به مه‌تالیکیک بیکره و بچۆره‌وه. کابرا قسه‌که‌ی به‌دل بوو وتی: ئه‌چم له‌حله‌ب ئه‌یکرم و مه‌تالیکه‌که‌ی تری هه‌زار کونی پی ئه‌گرم. ئه‌مجا حه‌لب بگه‌ره هاتم. ده‌مه‌و رۆژاوا بوو گه‌یشه ناو شاری حه‌لب و هیچ شویتیک شک نابا ئه‌و شه‌وه‌ی تیا رۆژ بکاته‌وه. به‌لای کۆشکیکا رۆیشت په‌ناگه‌یه‌کی تیا بوو وتی ئه‌میشه له په‌ناگای ئه‌م کۆشکه‌دا رۆژ ئه‌که‌مه‌وه به‌یانی ئه‌چم سیوچگهره‌که ئه‌کرم و به‌ره و ولات ئه‌بمه‌وه. چوو له‌بن دیواره‌که‌دا کزۆله‌ی کرد.

زۆری پی نه‌چوو کورپکی لاوی شوخ و شه‌نگ هات رووبه‌رووی ده‌روازه‌ی کۆشکه‌که له‌و کاته‌دا که ویستی بچینه ژوروه‌وه چاوی به تارماییه‌ک که‌وت له‌بن دیواری کۆشکه‌که‌دا.

هات به لای تارماییه که وه سهیری کرد زه لامیکه کزولهی کردووه وتی کابرا تو کیت؟ وتی: قوریان غه رییم تازه ریم که وتوته هم شاره شهوم به سهرا هات. هیچ شوینی شک نابهم نه موی نیمشه و لهم بن دیواره ستار بگرم و به یانی بجم به شوین نیسی خومه وه. کوره گه نه که وتی برا هم کوشکه مالی منه ههسته ژوروه وه نیمشه و میوانی من به و به یانی خوات له گهل.

کابرا له گه لی چوه ژوروه وه سهیری کرد به راستی کوشکیکی زور به تفاقه. ژنیکی نازدار هات به پیریانه وه به ده میکی به پیکه نین و روویه کی خوشه وه له کوره که یی رسی نه و پیاوه کتیه له گهلنا؟ کوره وتی نه مه نیمشه و میوانمانه. ژنه نه وه نده یتر رووی گه شایه وه و وتی یا خوا به خیر بیت! کوره ش به پیاوه که ی وت نه مه ژنمه. ژنه ناتیکی باشی دروست کرد و هه ر سیکیان نایان خوارد.

کابرا سهیری کرد هه له و ژوروه دا گوریکیشی لیه، نه مه زور سرنجی راکتیا ئیجگار که سهیری نه کرد هم ژن و پیاوه له کاتی نان خواردنه که دا سهیری گوره که نه که ن و بزهیان لیوه دیت.

پاش نانخواردن و هموو شتیک ژورویک له تهنیشت نه و ژوروه وه بوو، ژنه که نویتنی بو کابرای میوان له ویدا راخست و کوره که یی وت کاکی خوم رهنگی هیلاک بیت بچو نه وه له و ژوروه نوین راخراوه به سهیره وه بنوو. کابرا چوو له سهه نویتنی خوی راکشا و هه ر سئ و دووی نه و گور و بزهی نه کرد. ده لاقه یه ک له ژوروه که دا بوو هه ر دوو ژوروه که ی نه نووسان پیکه وه. ده لاقه که رووی له م بوو زوری یی چوو یا نه چوو ژن و پیاوه که لایان وا بوو هم خهوی لی که وتوه نه مه ش له بهر په ژاره و ماندویتی دل، خه و لئی تورابوو. ههستی کرد نه و کوره که دوو تیلای هینا و به ژنه که ی وت: «بکوتین و بیکهین یا بیکهین و بکوتین؟» ژنه وتی ناره زووی خوته له م لاه کابرا که چاوی به و تیلایانه که وت و گویی له و قسه یه بوو به جارئ ناوکی که وت و وتی جاریکیکه دیاره من گیاندهر نابهم نه مانه به ناوی میوانیه وه بویه نیمشه و میان هینا و خزمه تیان کردم بمکوژن له بهر نه مه له شویتنه که ی خوی قوت بووه وه و نه یزانی چیبکا ده رگا و شته ش هموو داخراوه.

هم له م په ژاره یه دا بوو سهیری کرد کوره راست بووه وه دهستیکی کرده گه ردهی ژنه که و نالان به یه کا. نهوی پیویست بوو ناره زووی دلایان له یه ک وه رگرت پاش نه وه ههستان هه ر یه که یه کن له تیلکانیان هه لگرت و چوونه هم لاو نه و لای گوره که وه به دار هاتن به ویزه ی

گۆره‌که‌دا تا شل بوون. پاش ئه‌وه هاتن له‌م لای گۆره‌که‌وه ده‌ستیان کرده مل یه‌ک و نووستن.

کۆره‌ی میوانی خه‌و به‌چاو نه‌چوو له‌م کاره‌سات و به‌سه‌ره‌اته ئه‌وه‌نده‌ی واقی و پرما ئه‌وه‌نده‌یتر که‌وته گیتزای سه‌رسامیه‌وه.

ئهو شه‌وه به‌هه‌ر جۆر بوو رۆژی کرده‌وه. به‌یانی کۆره‌ی خانه‌خوئ ئه‌وی پتیوستی خزمه‌ت بوو دیسان له‌گه‌لیا به‌جئ هینا و هاته‌سه‌ر و به‌ری رۆیشتن. کابرای میوان وتی: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ به‌خزمه‌تکردنه‌که‌تان شه‌رمه‌زارتان کردم! من ئیمشه‌و ئیوه‌ ناگادار بووین یا نه‌بووین کاره‌ساتیکه‌ی وام له‌ ئیوه‌وه چاو پیکه‌وت، ئیسته‌ش به‌و نه‌که‌ی که‌ له‌م ماله‌دا کردوومه له‌م ماله‌ ناچمه‌ ده‌روه‌وه تا بوخچه‌ی ئه‌م نه‌هینیه‌م بۆ نه‌که‌نه‌وه. کۆره‌ی خانه‌خوئ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کردو وتی بۆچ تو ناگات له‌ کاره‌ساتی ئیمه‌ هه‌بوو؟ وتی بلئ. وتی: برا واز له‌وه‌ بینه‌ تو ئیسته‌ ئه‌م ماله‌ مالی خۆته‌ سالی له‌ باتی سه‌د سال دانه‌نیشی که‌س رایه‌ی ئه‌وه‌ی ناکه‌وئ پیت بلئ برۆ. کابرای میوان وتی: ده‌رمانی ریگا رۆیشتنه‌، من پیاویکی غه‌ریبم به‌ ئیش هاتووم بۆ ئه‌م ولاته‌ هه‌ر ئه‌بئ برۆم به‌لام ئه‌بئ پیم بلین. کۆره‌ی خانه‌خوئ وتی که‌واته‌ گوی بگره‌ تا بۆت بگیترمه‌وه. وتی: ئا ئه‌و گۆره‌ که‌ چاوت لێهه‌ پیاویکی قه‌سابی زۆر زۆر ده‌وله‌مه‌ندو وه‌سنای من بوو گه‌لی شوانکاره‌و رانه‌بیره‌ی هه‌بوو. قه‌سابه‌کانی ئه‌م شاره‌ بۆ قه‌ناره‌کانیان هه‌موو که‌له‌شیان له‌و وه‌رئه‌گرت. له‌ پاره‌ش هه‌تا بلیت زۆری هه‌بوو. ئه‌و ژنه‌ نازداره‌ که‌ ئیسته‌ له‌به‌ر چاوته‌ و شه‌وئ له‌گه‌ل منا بوو، ژنی ئه‌و بوو. له‌ ژن و منالا له‌وه‌ زیاتری نه‌بوو، به‌لام له‌ گه‌ل ئه‌م هه‌موو سامانه‌دا که‌ هه‌بیوو نه‌خۆی تیری له‌نان ئه‌خواردو نه‌ ئه‌و ژنه‌ی ئاه‌ی سکی له‌ پینخۆر ئه‌شکا. کئ یارای ئه‌وه‌ی هه‌بوو بتوانی پتی بلئ پوولیکه‌ی ناره‌واج بده‌ به‌یه‌کئ. هه‌موو ئاره‌زوو و کۆششیکه‌ی که‌وتبووه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ هه‌ر مال و سامان کۆ کاته‌وه. ژنی به‌سه‌زمانیش که‌ ئه‌توت مانگه‌ له‌به‌ر برستی و بی شتی وه‌کوو ده‌مه‌داسی به‌ لیمۆی زه‌رد ئاو دراوی لی هاتبوو. که‌ ئیشی هه‌ر دووکیان گه‌یشه‌ ئه‌م شوینه‌ کوتوپر کابرا مرد. هیچ میراتگری تری نه‌بوو. من ژنه‌که‌یم ماره‌کرد و له‌سه‌ر ماله‌که‌یه‌وه دانیشتم، به‌مجۆره‌ که‌ تو بینیت ده‌ستمان کرد به‌ کامه‌رانی.

به‌ رۆژ من ئه‌چم بۆ سه‌ر کردنه‌وه‌ی مال و ملک، ئیواره‌ که‌ دیمه‌وه‌ ئه‌م ژنه‌ به‌و جۆره‌ دئ به‌ پیرمه‌وه‌ و یه‌کترمان له‌گیانی خۆمان خۆشتر ئه‌وئ. پاش ئه‌وه‌ که‌ نان ئه‌خۆین ئه‌و قسه‌یه‌ که‌ ئه‌یکه‌ین و ئه‌لین: «بکوئین و بیکه‌ین یا بیکه‌ین و بکوئین»؛ مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ له‌

پیشا دل له یەک وەر بگرین و ئەمجا بکەوینە کوتانی ئەو گۆرە که هی قەسابی وەستای من و کۆنە میردی ئەوه وەیا له پیشا بکوئنیەوه و پاشان ئیمە بەدلی یەک بگەین.

قەبرە کەمی ئەکوئین ئەلین ئەوه دەردت بێ مالی خۆنەخۆر بۆ چە کەمەبۆرە؛ تۆ مالی خۆت نەخوارد یەکیکتر ئەیخوا. هەر لەبەر چاوی ئەوه وه له گەل ژنە کەیا ئەتالین بەیەکا. ئەلین بەکوئرای چاوت بۆ خۆت سەیری ئەم ناھەنگەیی ئیمە بکە. ئیستە ئیمە لەسەر ئەو سامانەیی ئەو که له کاتی خۆیا هیچی لێ نەخوارد ئەوی شایانی ژیانیکی شاهانی بێ رای ئەبوئیرین و چۆن دلمان بیهوی وائەکەین. ئەمە بوو سەر گۆزەشتی ئیمە.

کابرای میوان لەپاش بیستنی ئەم قەسەو بەسەرھاتە تاسیک بردیەوه و کەوتە عالمیکی ترەوه. هەر هەستا مالایایی کردو و وتی زۆر سوپاستان ئەکەم. ھاتە بازار ماینیکی کەحیلەیی کپی سواری بوو بە چوار نالەوه بەرەو بەکراوا بوووه. بەچەند رۆژیکی زۆر کەم گەیشتەوه مالمەوه هەر لە دوورەوه بانگی کرد ئافرەت ئا ئەو مەرەپەرە کە بدەن بە زەویدا و سەری بڕن. ژنە کەیی لە بیستنی ئەم قەسەیه هەر وا حەپەسا، چونکە ئەمە دۆسکە نییە قەسەیی وا بکا. دۆسکە وتی ئافرەت بۆ راماری نان و خوانیکی باش دروست کە تا دیمەوه. دانەبەزی چوو بۆ ناو بڕە مەرپیکی لادا و دای بە یەکنی لە شوانەکان وتی هەر خیرا بیانە بۆ شار بیانفرۆشە. پارە کە بدە بە جل و بەرگ و نوقل و نەبات هەر زۆر زوو وەرەوه. شوانەش دیسان هەر حەپەسا. ئەمجا ھاتەوه بۆ مالمەوه و دابەزی وتی ئافرەت دەواریک ھەلەدن ئەم دەواره ئەبێ ببێ بەدیواخان نابێ هیچ ژەمیک تا من ماوم بێ میوان بیت، تۆش تا ماویت دلت چی ئەوی بێ دلی خۆت مەکە مال و سامان زۆرە.

ژنە وتی پیاوه چی قەوماوه من بۆ سیوجگەرە بۆگەنیویک ئەچووم بە ئاسمانا ئیستە چییە؟

وتی: ژنە دەنگ مەکە «تۆگئی و من کوت پەیدا بوو»؛ نە تۆ ئەدەم بە قەسپا و نە خۆم ئەدەم بە لیدان. قەمتەری شەیتان لە دەمما بوو ئەوا ئیستە دەرھات و خوا دەرووی لە هەر دووکمان کردەوه. چی بەسەر ھات لەئەم شار و ئەو شاری بەو شوین سیوجگەرەوه و لە چاو پیکەوتنی کارەساتی تازە میردی کۆنەژنی قەسابەوه و لە دارکاری کردنی قەبری رەق و تەقی کابرای مال خۆنەخۆرەوه ھەمووی بۆ گێتپاھەوه و وتی: با ئیمە وامان بەسەرنەیی؛ تا ماوین خۆمان بیخوین.

- له ماردین کلیسه‌یه‌کی گاواره‌کان هه‌بوو مه‌ناره به‌رزه جوانه‌که‌ی سه‌ری بردبوو به ئاسمانا. له‌ناو مه‌ناره‌که «بۆل»‌یکی گه‌وره هه‌بوو حاجی له‌قله‌قینک فیر ببو ئه‌چوو به‌سه‌ریه‌وه ئه‌نیشته‌وه و ئه‌و ناوه‌ی پر ئه‌کرد له ریقنه. مجه‌وری کلیسه‌که هه‌موو جار ئه‌چوو زه‌نگه‌که‌ی ئه‌شت و ده‌ووو به‌ره‌که‌ی پاک ئه‌کرده‌وه، زۆری پهی نه‌ئه‌چوو دیسان حاجی له‌قله‌قه‌که پیسی ئه‌کرده‌وه. مجه‌وره‌که زۆر وه‌رز بوو، له وزه‌یا نه‌ما ئیتر پاکی کاته‌وه و حاجی له‌قله‌قه‌که‌شی بۆ نه‌ئه‌گیرا تا چاری بکا.

رۆژیک چوو هه‌ندئێ گۆشتی حوشتری په‌یدا کرد له‌گه‌ل کاسه‌یه‌ک عه‌ره‌قدا بردی له‌سه‌ر مه‌ناره‌که‌وه له ته‌نیشته زه‌نگه‌که‌وه داینا. حاجی له‌قله‌ق کاتێ که هاته‌وه سه‌یری کرد ئاو‌یکی جوان و گۆشتیکی جوانی بۆ دانراوه له گۆشته‌که‌ی ئه‌خوارد و ده‌نووکێ ئه‌دا له عه‌ره‌قه‌که له‌ویشی ئه‌خواردوه. بۆچ له ئه‌نجاما مه‌ست نه‌بێ و نه‌که‌وێته خواره‌وه مجه‌وره‌که‌یش خۆی لێداگرتوو. هه‌ر که‌وته خواره‌وه به‌داریکه‌وه گه‌یشته سه‌ری و ده‌ستی کرد به محاکمه‌کردنی پیتی وت: «من نازانم تو چیت و چ ئاینیکت هه‌یه؟ ئه‌گه‌ر موسلمانیت عه‌ره‌ق ناخۆیته‌وه، ئه‌گه‌ر جووله‌که‌یت گۆشت ناخۆی، ئه‌گه‌ر گاوریته و بېروات به‌ئایینی عیسا هه‌یه هه‌لنا‌فیر پیتی به زه‌نگی کلیسه‌دا؛ ده‌رکه‌وت که تو دین سزیت و هه‌یج دینیکت نییه.» به‌داره‌که دای له میشکی میشکی پزان و کوشتی.

- له چیرۆکی گۆی ئاگردانی کوردیه ئه‌لێ:

جاریک کێزه بچکۆله‌یه‌ک له‌و ده‌شته له‌لای به‌رغه‌ل بوو سه‌یری کرد و شیریکی زۆر زل که‌وتۆته ناو قه‌فه‌زیکێ پۆلایین ئه‌نرکینێ و ئه‌زرکینێ و ناتوانی له‌ناو قه‌فه‌زه‌که‌دا ده‌رچیت. کچکۆله‌که زۆر به‌زه‌یی پیاهاته‌وه که شیرێ شای گیانله‌به‌رانی کینوی به‌و جووره به‌زه‌لیلی له‌ناو ئه‌و قه‌فه‌زه‌دا که‌وتوو. چوو به‌لایه‌وه پیتی وت شای گیانله‌به‌ران! ئه‌گه‌ر له‌م به‌نده رزگارت بکه‌م چیم ده‌رباره ئه‌که‌یت؟ وتی کێزه بچکۆله‌که ئه‌گه‌ر رزگارم بکه‌ی تا ماوم هه‌لقه به‌گویی تو ئه‌بم. کێزه به‌هیاوشی ده‌ستی برد و ده‌رگای قه‌فه‌زه‌که‌ی لیکرده‌وه و شیر هاته‌وه ده‌روه تو‌زێ خۆی کیشایه‌وه و ئه‌مجا هات به‌لای کێزه‌که‌وه و چه‌مۆله‌یه‌کی بۆ درێژ کرد. کێزه وتی ئه‌وه چی ئه‌که‌ی؟ شیر هه‌تی ئه‌تخۆم. کێزه وتی جا ئه‌مه ره‌وای هه‌قه من تۆم له‌و به‌ندی دیلیه‌تییه رزگار کردو که‌چی ئیسته تو ئاوام تۆله ئه‌ده‌یته‌وه؟ شیر هه‌تی: هه‌ق نییه هه‌یز له سه‌رووی هه‌قه‌وه‌یه. کێزه وتی ئه‌وه به‌راسته؟ وتی به‌لێ به‌راسته خو‌گالته

ناکەم، چەند رۆژە من بەسراومەتەووە لێرە، ئێستە برسیمەو ئەتخۆم. کێزە وتی ئەو هەقە کە چی لێهات؟ شێرە وتی پێم وتی هەق دروست نەبوو.

کێزە وتی ئێستە کە هەر ئەمخۆی وەرە شتیکی تر بکەین وتی چی بکەین؟ وتی وەرە پێکەووە بەم رینگە بەدا ئەرۆین تا تووشی سێ جۆرە گیانلەبەر ئەبین. لێیان ئەپرسین ئەگەر ئەوانیش وتیان هەق نییە ئەوا بمخۆ، هیچ لۆمە یەکت ئیتر نایەتە سەر. شیر وتی باشە.

رۆیشتن لە ناکاو تووشی کەرویشکیک بوون. شیرە بە توورەبیەووە بانگی کرد کەرویشک هەق هەیە؟ کەرویشک کە سەیری دیمەن و چەمۆلەو دانە رێچەکانی شیرێ کرد هێزی تیا نەما و وتی: «قوربان هەق نییە». شیرە وتی برۆ بەرێی خۆتەووە. ئەو رۆیشت و ئەمان ماوەیەکی تر رۆیشتن تووشی ئاسکیک بوون. شیرە بانگی کرد لە ئاسکە کە وتی ئەو ئاسک هەق هەیە؟ ئاسک کە سەیری گۆیچکە ی راستەووە بوو و توکی گرژی سەر و کەللە ی شیرێ کرد وەرە پێ نەما وتی: قوربان هەق نییە و هەر دروست نەبوو. شیرە وتی برۆ بەرێی خۆتەووە. ئاسکە کە لێیدا رۆیشت و ئەمانیش کەوتنەووە رێ زۆر نەرویشتن تووشی رۆیشت بوون. شیرە بانگی کرد رۆی هەق هەیە؟ رۆی وتی قوربان تیناگەم کارەسات چییە، نازانم چی بلیم؟ شیرە کە وتی من لە قەفەزیک ی پۆلایندا بووم ئەم کێزۆلە ی بەرەلای کردم. ئێستە ئەلیم ئەتخۆم ئەلێ هەق نییە بمخۆی منیش ئەلیم هەق هەر دروست نەبوو. وا ئەم پرسیارە ئێستە لە تۆ ئەکەم بۆ ئەووە شەرە بکەیت. رۆی وتی شای گیانلەبەرانی دارستان فەرمايشە کەت زۆر بەجییە، بەلام شەرە کردن ئەبێ هەر دوو کەسە کە چۆن بوون بەو جۆرە لەبەر دەمی قازیدا راوێستن بۆ ئەو ی قازی سەیری سەر و بالای هەردووکیان بکا لە کاتی تاوانا ئەو وەختە حوکمی عادلانی خۆی بەدا. ئێستە من نازانم قەفەزە کە چۆن بوووە ئەم کێزە چی کردوووە و تۆ چیت پێ و توووە و چۆن دەستی بۆ ئەو قەفەزە درێژ کردوووە؟ شیرە وتی نەچوووە بچیت وەرە لەگەڵمان با بگەرێننەووە بۆ سەر قەفەزە کە و بەچاوی خۆت دیمەنە کە ببینە. رۆی وتی فەرموو باشە.

هەموو بەرەو دوا گەرانیەووە تا چوونەووە سەر قەفەزە کە. شیرە کە وتی لەم شوینەدا بوووە ئەمەش قەفەزە کە یە رۆی وتی فەرموو بچۆرە ناو قەفەزە کە با بەچاوی خۆم کارەساتە کە ببینم. شیرە کە چوووە ناو قەفەزە کە رۆی وتی: قەفەزە کە هەر وا بەرەلا بوو؟ شیرە کە وتی نە؛ دەرگاکی داخرا بوو. بە کچە کە ی وت دەرگاکی وەکوو خۆی لێ بکەووە. کچە دەستی برد دەرگاکی دادایەووە. ئەمجا رۆی رۆی کردە شیرە کە و وتی: فەرموو ئێستە چی ئەلێی بلی وتی: «هەق هەیە یان نە؟» رۆی وتی: «بەلێ هەیەو دروست بوو». شیرە وتی هەق

نییه ریوی وتی هه‌ق هه‌یه و دروست بووه، هه‌ق ئەوه بوو که تۆ تۆله‌ی ئەم کچه‌ی به‌چاکه بده‌یته‌وه، که‌چی تۆ هاتی هیزت خسته‌سه‌ر هه‌قه‌وه. به‌لام هه‌ق هه‌ر شوینی خۆی ئەگرئ و هه‌ر سه‌ر ئەکه‌وی ئەگه‌ر برواناکه‌ی تۆ بۆ خۆت له‌ویدا هه‌ر له‌ ورگی خۆت بده.

- له‌ قسه‌ی گوئ ئاگردانی کوردییه ئەلئ:

مام ریوی ده‌رمالی شیر بوو به‌ خزمه‌تکار له‌ مالیانا و جارچاریش ئەگه‌ر له‌ پاش ماوه‌ی شیر شتیکی ده‌ستکه‌وی بیخوا هه‌ر له‌ به‌ر ئەم چلکا و خواردنه‌ بوو و اچوووه زیر ئەرکی ئەو خزمه‌تکارییه.

رۆژیک شیر -شای دڕنده‌کان- پیتی وت بزانه‌م که‌س دیار نییه‌ بیت بۆ خزمه‌تی ئەم باره‌گایه‌؟ مام ریوی وتی فه‌رمانی پادشا له‌ سه‌ر سه‌ره هه‌ر ئیسته‌ ئەچم ئەم باره‌گایه‌ پر ئەکه‌م له‌ خولام و له‌ نۆکه‌ری که‌مه‌ر به‌سته.

چوو له‌ ریگادا له‌و ده‌شتی زه‌نگاباته‌ تووشی ورچ بوو پیتی وت: دارو‌غهی ولات دوینی مردوووه‌ کوپخای زه‌نگابات شای گیانله‌به‌ران فه‌رمانی داوه‌ که‌ ئیوه شوینی بگرنه‌وه، فه‌رموو بابچین بۆ خزمه‌تی. ورچه به‌ فیزیکه‌وه شوینی که‌وت و چوون بۆ خزمه‌تی شیر.

شیر ماوه‌یه‌که‌ برسییه‌و زۆر توورپه‌ له‌وه که‌ ماوه‌یکه‌ که‌س نه‌هاتوووه‌ بۆ خزمه‌تی. هه‌ر که‌ چاوی به‌ ورچ که‌وت چه‌مۆله‌یه‌کی بۆ درپژ کردو هه‌موو پیستی سه‌رشانی به‌جاری هه‌تیايه‌خواره‌وه تا سه‌ر کلکی دايمالی. ئەمجا ریوی رووی تیکرد و پیتی وت:

کوپخای زه‌نگابات هه‌لکیشه‌عبات

چه‌فته‌ی سه‌ر شانت ئاوه‌لدامه‌نه ئه‌و لارو له‌نجهی هه‌ته‌ دايمه‌نه

کوپخای زه‌نگابات ئەرکی گرانه شان هه‌لته‌کینه‌ ریگات بزانه

تۆ له‌کوی و کوپخای زه‌نگابات له‌کوی خۆ نه‌ناس ئەبێ به‌م جوهری بوی

- دیسان هه‌ر له‌قسه‌ی گوئ ئاگردانه ئەلئ:

ریویه‌ک که‌وتبووه‌ حالی خۆیه‌وه له‌ برسانا لات که‌وتبوو. به‌سه‌ره‌ ته‌قن و لۆکه‌ لۆک که‌وته ئەو ده‌شتی گه‌رمیانه‌ بۆ ئەوه‌ی به‌لکوو شتیکی ده‌ستکه‌وی له‌و رۆژه ره‌شه‌ رزگاری بێ. له‌ نا‌کا و تووشی گورگینک بوو سه‌یری کرد گورگ له‌م په‌ریشاتره‌. گورگه‌که‌ دانیکی لێ ریچ کرده‌وه په‌لاماریدا، مام ریوی تۆزی بۆی کشایه‌وه‌و پیتی وت بێ قه‌زا بی چی ئەکه‌ی؟ له‌ خواردنی گه‌رپکی له‌ری وه‌کوو من چ ئه‌هیک ئەکه‌ویته‌ سکتیه‌وه‌؟ به‌ قه‌پالیک منت خوارد

دواجار چی نه‌که‌ی؟ وهره بابچین له‌و شیوه ئیستریک که‌وتوو جه‌نابت له‌پیشا تیری لیبخۆ منیش له‌ پاشماوه‌که‌ت نه‌خۆم تا نه‌و ته‌واو نه‌بی من به‌ پوختی قه‌له‌و نه‌بمه‌وه نه‌و وه‌خته عافیته‌م که‌. گورگه‌ وتی باشه‌. وا له‌ کوئی با بچین.

ریوی پیشی که‌وت و روویان کرده‌ چه‌مه‌که‌ سه‌ریان کرد وا جوانوو ئیستریکی قه‌له‌و له‌سه‌ر لای راکشاهه‌. هه‌ر ئیسته‌ عه‌مری داوه‌ به‌ تو یا سالی له‌مه‌و پیشتر. مام ریوی به‌ گورگه‌ی وت من له‌به‌ر پیری و له‌به‌ر برسیتی هیزی چاوه‌کانم نه‌ماوه‌، بزما‌ری نالی سمی ئیستره‌که‌ نه‌گه‌ر به‌لای راستدا چه‌وت بووبیته‌وه نه‌وه نه‌و ئیستره‌ توپتوه نه‌گه‌ر به‌لای چه‌پا بی هیشتا توژیکی ماوه‌ جه‌نابت سه‌ریکی بکه‌ بزانه‌ به‌کام لایه‌وه‌. بۆ نه‌وه نه‌گه‌ر نه‌توپی بی با بتوپی و له‌ خواردنه‌که‌ی تا جه‌نابت تووشی عه‌زیه‌نی لنگه‌فرته‌که‌ی نه‌بی.

گورگه‌ وتی باشه‌و چوو به‌لای سمی ئیستره‌که‌وه له‌و وه‌خته‌دا که‌ سه‌ری نه‌کرد لموزی که‌وت له‌ سمی و ئیستر خه‌به‌ری بووه‌وه له‌قه‌یه‌کی کینشا به‌ میشکی گورگا میشکی که‌وته ده‌می و گورگ له‌وئ که‌وت. ئیستر راه‌ری لیبدا رو‌یست. مام ریوی چوو سه‌ر که‌لاکی گورگ و پنی وت: «مردوت مری تو که‌ ره‌قم و تاریخت بۆ ناخو‌پرتیه‌وه بۆچ له‌ خۆته‌وه خۆتی تی هه‌له‌قوریتینی». نه‌مجا سه‌ری کرده‌ که‌لاکه‌که‌ی و ده‌ستی کرد به‌ خواردنی.

- له‌ قسه‌ی گوئی ناگردانی کوردییه‌ نه‌لی:

له‌ تانجیبیان پرسى تو زۆر خیرا و به‌هیزی بۆ راکردن، که‌چی گه‌لی جار کاتی که‌ نه‌که‌ویتته سه‌ر که‌رویشک که‌رویشکه‌که‌ت له‌ ده‌ست ده‌رئه‌چی؛ نه‌مه‌ بۆچ وایه‌؟ نه‌ویش وتی: ناخر که‌رویشک بۆ خۆی رانه‌کا و من بۆ یه‌کیکی تر.

- له‌ ولاتی «گرگر» جاریک کارایه‌کی وه‌رمه‌کانی که‌ویکی نایابی نه‌بی به‌دیاری نه‌بیا بۆ حاجی میرزا مه‌جید باوکی نوسره‌ت نیزام له‌ مامیزه‌ک. نه‌ویش چل تمه‌نی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی به‌ناوی به‌خششه‌وه نه‌داتی. نه‌روا پاشان بانگی نه‌کاته‌وه پنی نه‌لی چاکه‌ی نه‌م که‌وه چیه‌؟ نه‌لی: قوربان قه‌ت شتی وا نه‌بووه‌ته‌وه که‌ نه‌بری بۆ راو هه‌رکه‌ نه‌خو‌پتی هیچ که‌ویک له‌و ده‌وره‌دا نه‌بی هه‌موو کۆ نه‌بنه‌وه‌. پاشان راوچییه‌که‌ به‌ تفه‌نگی ساچه‌زه‌ن هه‌موویان نه‌کوژئ که‌وی وا هه‌ر نه‌بۆته‌وه‌.

حاجی میرزا نه‌لی: ها تینگه‌یستم به‌ یه‌کئ له‌ پیاوه‌کانی خۆی نه‌لی نه‌م که‌وه سه‌ر بره‌. کارای کۆنه‌خواه‌نه‌که‌ی کلپه‌ له‌ جه‌رگیه‌وه هه‌له‌سه‌ستی تا نه‌لی قوربان چی نه‌که‌ی؟ پیاوه‌که‌

سهری ئەبڕی ئەمجا ئەلێ: «برام ئەم کەوه خۆخۆره؛ ئەکاتە کارێ کە هاوخوینی خۆی لەناو بەرێ و ئەبیتە لەناو چوونی جنسی خۆی. هەر کە وابێ ئەبێ لەناو بەرێ».

- بە مەیمونیان وت بۆ ئەوەندە بێ دینی و لەخوا نەترسی وەخت و ناوەخت نازانی؟ هەلئەستی و دائەنیشی ئیشیکێ وا ئەکە ی هەموو کەس دێتیتە پێکەنین، ئیتر چاوت لەو نێه ئەگەر یەکن ئەزیه تبار بوو وەیا لەناو گێژاوه‌ی ماتەمیکا بوو تو هەر لەسەر حواله سی خۆت ئەپروێ. ئاخر ناترسی خوا غەزەبت لێ بگری؟ ئەویش وتی: «خوا چیم لێ ئەکا؟ مەگەر لەسەر ئەم شکلە لام باو بم کا بەئاسک».

ولامی بین ولام

- هەولێریک تووشی سوله‌یمانیک ئەبێ پێی ئەلێ: «ئەوه لۆ چی ئەنگۆ بەلۆچی دەرین بۆچی؟» ئەویش ئەلێ: «ئەئە ئەوه بۆچی ئیوه بە بۆچی ئەلێن لۆچی؟»

- شیخ ماری سەعاتچی ئەچیتە ئاودەستی مزگەوتیک نوێز بکا و قبلە لێ ئەگۆرێ. یەکن لە کورەکانی شیخ قادری گوللەنەبەر پێی ئەلێ: «ئەم مەلایانە هەر وا ئەبێ روونەکنە قبلە».

- کابرایەکی پاوه‌یی چووه بەرمالی ئاغا یەک بۆ ئەوه‌ی شتیکی بداتی سەیری کرد ئاغا خۆی لەسەر تەلاری کۆشکە کەوه دانیشتوو ئەمیش لە خواره‌وه داوای لێکرد خیریکی پێ بکا. ئاغاش لەسەر وه بانگی کرد: «ئامچە بە خوله بلێ بە بله بلێت کە بەخلە‌ی دەرگەوان بلێ بەو کابرایە بلێت خوا بداتی».

کابرای پاوه‌یی کە ئەمە‌ی چاو پێکەوت دەستی بەرز کردەوه و وتی: «خوا بەجیرەئیل بلێ بەمیکائیل بلێ کە بە ئیسرافیل بلێ بەعیزرائیل بلێت گیانی ئەم کابرایە بکیشی».

- کابرایەکی پاوه‌یی لە ئەستەموول بە ریشینی پانی ریک و پێکی شانەکراو و بە میزەریکی خری زلی لە دەق دراوه‌وه، بەعەبایەکی شان سوورمه‌وه تووشی والیزادە بەک ئەبیت کړنووشی بۆ ئەباو زۆر بە ئەدەب و ئیحرامه‌وه داوای شتیکی لێ ئەکا. والیزادە کەش

ئەلنی: «ئەفەندەم تۆ بەم لاوی و بەشەوکه‌تی و هەره‌تی جوانیتەوه لام وایه بچیت فرمانی بکه‌ی بۆ خۆت باشتەرە لەم حالەت».

کابرای پاوه‌بیش هیچ خۆی تیکنەدا و بە ئیحترامی گەلنیک لە هەوه‌لجار زیاتر رووی تی ئەکاتەوه و پیتی ئەلنی: «بەگ! من هاتووم داوای خیر و دراویکت لێ ئەکەم داوای فەلسەفەو ئامۆژگاریت لێ ناکەم».

بەگ ئەفەندی ناچار ئەبێ دەست ئەبا و شتی ئەداتنی.

- لە کرماشان کابرایەک خەریکی دەروژەکردن ئەبێ ئەچیتە بەر دەروازە‌ی کۆشکیکی گەوره که ئەم کۆشکه‌ی هی پیاویکی دەوله‌مەندی پاوه‌یی ئەبێ. تەقە ئەدا لە دەروازە‌که‌و دین بە دەمیوه‌و پیتی ئەلن چیت ئەوی؟ ئەلنی: ئاغا خۆیم ئەوی. خەبەر بە ئاغا ئەدەن که پیاویک لە بەر دەرگا داوات ئەکا. ئەویش لەسەر‌وه دیتە خواره‌وه بۆ لای کابرا و ئەلنی چیت ئەوی؟ کابراش ئەلنی: «لەرینگە‌ی خودا شتیکم بەدری».

ئاغاش پەلی ئەگرئ و ئەلنی فەرموو. ئەبیاتە سەر کۆشکه‌که‌و لەوی پیتی ئەلنی: خوا بتداتنی».

- مامۆستایک دەرسی بە منالان ئەوت لینی پرسین: ئایا بەفری قەندیل ساردترە یا هی زۆزان؟ یه‌کئ لە قوتابییه‌کان هەستا و تی: «مامۆستا قسه‌که‌ی تۆ لە هەردووکیان ساردترە».

- مستەفا خەلکی میروه‌بس لەو خواره‌وه له‌هاتووچووی گەرمیانا لە دیوه‌خانی شیخیکی عەرەبدا ئەبێ دەست ئەکرئ بەقسه‌ی خوش و نوکته‌گیرانه‌وه‌و باسی زمان و قسه‌کردن. قسه‌کانی مستەفا زۆر سەیر و بە دەنگیکی نیری کوردانه‌ ئەبێ.

یه‌کئ لە دانیشتووه‌کان ئەلنی:

کۆرپنه‌ ئیوه ئەزانن وه‌ختئ که خوا قه‌ومه‌کانی دروست کرد زمانه‌کانی بەش کرد بەسەریاناو پڕ به‌ پری قه‌ومه‌کان دەرچون، پاشان قه‌ومی کوردیشی دروست کرد ئەمان هیچیان بۆ نەمابووه‌وه هەستان چوونه‌ لای خوا شکاتیان کردو وتیان ئەی بەشه‌ زمانی ئیمه‌ کامه‌یه‌؟

خوایش وتی: «تازه‌ زمانه‌کانم بەش کردوه هیچ بۆ ئیوه نەماوه‌ته‌وه، هەستن بچن بەسەریانه‌وه‌ بگه‌رپن هەر یه‌که‌ بەلکوو تۆزیککی لێ بیچرن و بیکن بەزمانیک بۆ خۆتان».

ئێسته‌ ئەم زمانی کوردیه‌ ئەو گاله‌ گاله‌یه‌.

مسته‌فاش نه‌لئ: «به‌لئ راست نه‌فهرمووی که چونه‌لای خوا خوا فهرمووی زمانه‌کان به‌ش کراون، به‌لام می‌شکم هیشتوتوهه بو ئیوه. می‌شکه که هه‌لگرن و بو خۆتان و سه‌رگولی زمانه‌کانیش وه‌ربگرن. ئه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که ئیوه به‌قه‌د باسکیک زمانتان درێژه و ئیمه‌ گاله گالمان لئوه دبت». که ئهم قسه‌یه ئه‌کا کابرای به‌رامبه‌ری بوړ نه‌خوا و دیوه‌خانه‌که‌ش ورته‌ی لئوه‌نایه.

- رامز یه‌عقوبی به‌ قائمقامی ئه‌چیتته‌ کۆیه. پینش ئه‌و جه‌میل‌ئاغا چند سالی‌ک هه‌ر له‌ کۆیه قائمقام بوو. رامز به‌گ پیاویک سه‌ودای له‌گه‌ل خواردنه‌وه‌دا هه‌بوو. جه‌میل‌ئاغاش له‌نوێژ به‌و لاوه‌ هیچیتتری نه‌ئزانی.

روژیک رامز به‌گ ئه‌چی بو‌ دیده‌نی جه‌میل‌ئاغا له‌و ماوه‌دا که دائه‌نیشی شتیکی وا ده‌ست ناکه‌وی که به‌دلی بئ و بیخواته‌وه هه‌روا هه‌لئه‌ستی.

پاش چند روژیک ئه‌مجا شه‌ویک جه‌میل‌ئاغا ئه‌چی بو‌ دیده‌نی رامز به‌گ گه‌لئیک دائه‌نیشی و شه‌و دره‌نگ ئه‌بئ ئه‌یه‌وی نوێژه‌که‌ی عیشای بکا هه‌رچه‌نده‌ چاو ئه‌گێرئ شتیکی وای به‌ر چاو ناکه‌وی نوێژی له‌سه‌ر بکا ناچار هه‌لئه‌ستی و عه‌باکه‌ی خۆی رائه‌خوا نوێژه‌که‌ی له‌سه‌ر ئه‌کا و پاشان ئه‌چیتته‌وه بو‌ مالی خۆیان.

به‌یانی به‌رمالیکی پوخته‌ی نایاب ئه‌خاته‌ ناو بوخچه‌یه‌کی تازه‌وه ئه‌یدا به‌ پیاوه‌که‌ی خۆی بیبا بو‌ رامز به‌گ. پینی ئه‌لئ که به‌ رامز به‌گ بلئیت جه‌میل‌ئاغا ئه‌م دوگورده‌ی به‌ دیاری بو‌ ناردویت بو‌ ئه‌وه ئه‌گه‌ر جاریک یه‌کیکی وه‌کوو من بوو به‌ میوانت با نوێژی له‌سه‌ر بکا. پیاوه‌ش ئه‌چی و دیاریه‌که‌ و راسپیریه‌که ئه‌گه‌یه‌نی به‌ رامز به‌گ. رامز به‌گیش وه‌ری ئه‌گرئ و به‌ پیاوه‌که‌ ئه‌لئ توژی دانیشه. خۆی ئه‌چیتته‌ ژوره‌وه سندوقیک پر ئه‌کا له‌ شه‌مپانیاو وئسکی و بیره‌وه عه‌ره‌قی زه‌حلاوی ئه‌به‌ئینی و ئه‌یدا به‌ پیاوه‌که‌و پینی ئه‌لئ که: «به‌ جه‌میل‌ئاغا بلئیت رامز ئه‌م سندوقه‌ خواردنه‌وانه‌ی به‌ دیاری بو‌ ناردویت بو‌ ئه‌وه ئه‌گه‌ر جاریک یه‌کیکی وه‌کوو من بوو به‌ میوانت بو‌ی دانی با بیخواته‌وه».

- له‌و سه‌ره‌ کابرایه‌ک تووشی په‌تایه‌کی زۆر پیس بوو بوو، چووه‌ لای حه‌کیمه‌که‌ داوای ده‌رمانی لئکرد بو‌ی. ئه‌ویش پینی وت: بچۆ هه‌ندئ سرکه‌ی حه‌و ساله‌ بخۆ یه‌که‌و جار چاک ئه‌بیته‌وه.

کابرا چوو هەرچەند گەرا سرکەبەکی وای دەست نەکەوت لەئاخرا ناوێشانیان دایە کە لەلای کویخاکەیی دیی گروپس دەست نەکەوی. ئەویش چوو پیتی وت کە ئایا سرکەیی حەوت سالت هەیه؟

وتی: بەلێ هەمە. وتی: کەواتە هەندیکم بەدەری بۆ ئەم پەتایەم. وتی: بەکەسی نادم. وتی بۆچی؟ وتی: «ئەگەر بەمدایه بەخەلک ئیستە لەکوێ سرکەیی حەوت سالتە لای من ئەم».

- فەقیهەک هەوای شیعەر و تن ئەکەوتنە سەری و چەند شعریک دانهنی و ئەبیا بۆ شیخ رەزا کە تەماشای بکا و پەسندی بکا. شیخ کە سەیری ئەکا سەریکی بۆ بایەدا و ناشیەوی دلی فەقیهەک بەشکینی پیتی ئەلێ خراپ نییە. فەقی ئەمەیی زۆر بێ خۆش ئەبێ ئەلێ: دەسا قوربان ئەبێ ئەوەش بزانی کە ئەمە لەسەر ئاودەست دامناوە. شیخیش ئەلێ: «بەلێ راست ئەکەیی هەر کەسەیرم کرد ئەو بۆنەیی لێ ئەهات».

- شیخ ئیمام هەبوو لە سابلاخ - ماشاللا - لووتیکی زۆر زلی پتووە بوو، لەگەڵ ریشینیکی پان و پۆری تەنکدا. رۆژیک ئەم ئیمامە ئەچیتە مالتیک ئەو ماله کورپیکی بچکۆلەیی جوانکە لەیان ئەبێ. کورەکە لەخزمت شیخا بەچۆکا دیت و زۆر بە ئەدەب دانهنیشی و هیچ جەم و جەوول ناکا. شیخ پیتی ئەلێ: «یارەبی کورم عەمر درێژ بێ! ئەو هەموو دەم تۆ ئاوا بە ئەدەب و لەسەر خۆیت؛ بۆچی باوک و دایکت ئەلین هارو هاجە؟» کورەکەش ئەلێ: «ئەو لەلای قوربان هەموو وەخت وایم. ئەو ئیستا دایکم وتی سەیری لووتی شیخ ئەکەیی دەست نەکەیی بەپیکەنین - باشە - کرۆکەت دەدەمی».

- کابرایەک قەسەیی بۆ یەکیکی تر ئەکردو سۆینی بۆ ئەخوارد کە فلان کەس قەسەیی پێ وتی. یەکیکی تر خۆی دابوو پال دیواریک گویی لەقەسەیی کابرا بوو لەپال دیواره کە دەریهەری و بە کابرای وت: «سۆینەکەت بەکوێ لەو بەشترە فتنهیی بەکەیی». ئەویش خیرا پیتی وت: خۆ داگرتەکەیی تۆ لە فیتنەبەهەکەیی من خراپترە. ئەمیش گورج وتی: کەواتە هیچمان لە هیچ.

- مه‌لا محمه‌دیگی تال هه‌بوو جاریک به‌شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی ئەلنی: قوربان ده‌رسی نین‌ه‌جهرم بئ بلی. ئەویش ئەلنی: کورم تۆ لئ تیناگه‌ی. ئەویش ئەلنی: «قوربان من خۆیندەم له‌ سه‌ره‌ تیگه‌بشتم له‌سه‌ر نییه‌».

- جاریک عزه‌ت به‌گی حه‌مه‌سالح به‌گ له‌ هه‌له‌بجه له‌ ده‌مه‌ ده‌می به‌هه‌را تووشی شیخ محمه‌دی شیخ حسامه‌دین ئەبێ و پیتی ئەلنی: «یا شیخ - بئ چاوی بئ - له‌به‌ر چاوم قه‌له‌و بوینه‌وه‌». ئەویش ئەلنی: «به‌گم! ئیمه‌مانان ته‌گه‌ر قه‌له‌و بینه‌وه‌ له‌ پایزانا قه‌له‌و ئەبینه‌وه‌، هی وه‌کوو جه‌نابت له‌ به‌هه‌رانا قه‌له‌و ئەبینه‌وه‌».

- شیخ ره‌زا جاریک ته‌چینه‌ سوله‌یمانی هه‌ندئ له‌ ناحه‌زه‌کان ئەیانه‌وئ ئیشیکی وای له‌گه‌ل بکه‌ن که له‌ناو خه‌لکا بیشکینن و حه‌یای به‌رن. هه‌تئوئیکی لئ تاو ئەده‌ن که شوئینی که‌وئ. هه‌تیوه‌ ته‌چی له‌ناو کۆرپکا ته‌یگرئ و ئەلنی: «یاشیخ له‌ بیرته که پیری شه‌وئ یه‌خه‌ت گرتبووم ته‌تویست خراپم بکه‌یت و من هه‌لاتم».

- سه‌یدیگی عه‌ره‌بی به‌غدایی له‌ سوله‌یمانی بوو ناو سه‌ی حه‌تتوش بووه. خۆت ئەزانی له‌و ولاته‌ ته‌گه‌ر یه‌کئ به‌ عه‌ره‌بی قسه‌ی بکه‌ردایه‌و زمانی ته‌و زمانه‌ بوایه له‌سه‌ر ده‌ست رائه‌گیرا. ته‌و که‌سه‌ پێشی نه‌ئه‌که‌وت و له‌ هه‌موو دیواخانیکا له‌ ژووور هه‌موو که‌سه‌یکه‌وه‌ دائه‌نیشته‌.

ته‌م سه‌ی حه‌تتۆشه له‌به‌ر ته‌وه‌ زمانه‌که‌ی عه‌ره‌بی بوو، به‌ربه‌ره‌کانئ له‌گه‌ل هه‌موو که‌س ته‌که‌ردو ئەوانه‌ی زۆر شه‌اره‌زا نه‌بونه‌یه ته‌یانوت ته‌مه هه‌مووی حه‌دییسی پێغه‌مبه‌ره ته‌م ته‌یقه‌رموئیت؛ چونکه به‌زمانی ته‌و قسه‌ئه‌کا. له‌مه‌وه وای لئ هه‌تئوو ته‌مجا به‌ربه‌ره‌کانی قورئانیشی ته‌که‌رد.

رۆژیک له‌لای شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی دائه‌نیشیت و ئەلنی خه‌لک ئەلین هه‌موو قورئان فه‌سیحه؛ ته‌مه‌ وای نییه. شیخ بابه‌علی ئەلنی: کام شوئینی فه‌سیح نییه؟ سه‌ی حه‌تتۆش ئەلنی: ته‌و ئایه‌ته که له‌ باسی میراتا قسه‌ ته‌کا و ئەلنی «وللرکرمیل حظ الانیین»؛ واته بۆ پیاو دوو به‌راهه‌ری ژنه.

شیخ بابه‌علی ئەلنی: جا ناهه‌سیحی ته‌م ئایه‌ته چیه؟ وه ته‌بوا به‌ خه‌یالی تۆ چۆن بیت؟ سه‌ی حه‌تتۆش ئەلنی: ته‌گه‌ر بیوتایه «وللانی نلف الرکرم» باشتر بوو.

شیخ باه‌عەلی بەبێ وه‌ستان ئەلێ: «ئاخر ئەو وه‌خته داڤکت ئەبوت که‌مه». سه‌ی
حه‌نتۆش ئیتر ره‌پ رائه‌وه‌ستی.

- شیخ ره‌زا جارێک ئەچینه سوله‌یمانی به‌ناو کۆلانیکا تینه‌په‌رێ چه‌ند ئافره‌تیکی جوان
و به‌دیمەن له‌پیشه‌وه‌ ئەبن. شیخ پێیان ئەلێ: «خۆتان لاده‌ن با من به‌رۆم چونکه‌ به‌ناو ژنانا
رۆیشتن که‌راهه‌تی هه‌یه».

یه‌کێ له‌ ئافره‌ته‌کان سه‌رو سه‌ودادار ئەبێ ئەلێ: به‌لێ باشه‌ شیخ، به‌لام نایا وه‌ختی که
هاتیه‌ دنیاوه‌ له‌ناو ژنه‌وه‌ نه‌هاتیت؟» شیخ ئەلێ: «به‌لێ به‌لام وه‌ختی که‌ من له‌ناو ژنه‌وه
هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌ وا به‌م جووره‌ گوشاد نه‌بوو؟»

- کابرایه‌ک ئەچینه لای کاکه‌حه‌مه‌دی سوله‌یمانی ئەلێ: قوربان کۆلنجم کردووه‌ هاتووم
نووشته‌یکم بۆ بکه‌یت به‌لکوو له‌ کۆلم که‌وێ؛ ئەم مه‌جیده‌شم هه‌تاوه‌ بۆ سه‌ر قه‌له‌مانه‌».
کاکه‌ چه‌مه‌دیش به‌بێ ئەوه‌ی هه‌یج خۆی تێک بدا ده‌ست ئەبا مه‌جیده‌ک ته‌خاته‌ سه‌ر
مه‌جیدی کابرا و پێ ئەلێ: «کوڕم بچۆ به‌م دوو مه‌جیده‌یه‌ سوخمه‌یه‌کی ناودار بکړه‌و له‌به‌ری
که‌ کۆلنجه‌که‌ت له‌کۆل ته‌که‌وێ».

- شیخ ره‌قیب هه‌بوو له‌و ولاتی «ئاکری»یه‌. ئەم شیخ ره‌قیبه‌ خواردنی هه‌ر گوشتی بزرا
بوو. خولامینکی هه‌بوو هه‌ر به‌ دوو رۆژ به‌رخینکی بۆ سه‌ر ئەبه‌ری و بۆی ئەبرزان و ئەویش
به‌بوختی ئەبخوارد.

رۆژیک شیخ ره‌قیب خه‌ریکی خواردنی گوشتی بزراوی به‌رخنی ئەو رۆژه‌ ئه‌بیت له
گه‌رووی ئەگیرێ و هه‌رچه‌ند ئەکا ناچینه‌ خواره‌وه‌. خۆلامه‌که‌ی بانگ ئەکا و ده‌ست ئەکا
به‌جنیودان پێی ئەلێ: تۆ ئیمه‌رۆ گوشته‌که‌ت باش نه‌برزاندووه‌ ئەوه‌ته‌ ئەگیرته‌ گه‌رووم.
ئەویش هه‌ر چه‌ند ئەلێ یا شیخ باشم بززاندووه‌ هه‌یج ناته‌واوایه‌کی نییه‌، که‌لکی ناگرێ. شیخ
هه‌ر جنیوی ئەداتێ و به‌ ده‌میشه‌وه‌ له‌ حه‌بیه‌تانا ئەکوێ.

ئەمجا خۆلامه‌که‌ ئەلێ: «به‌خوا یا شیخ زۆر چاکم بززاندووه‌، به‌لام ئەوه‌نده‌ هه‌یه‌ ئەم
به‌رخه‌ - که‌ من ئیمه‌رۆ سه‌رم به‌ری - مالی حه‌لال و بیغه‌شی خۆت بوو».

- حاجی مه‌لا نه‌وره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌ندی روژی‌ک له‌گه‌ل سه‌ید سه‌عیدی باخه‌وان له شه‌ره‌فکه‌ندی‌هوه‌ نه‌چن بو خانه‌قای شیخی بورهان. له‌ریگا حاجی مه‌لا به سه‌ید سه‌عید نه‌لی: ده‌وره سه‌ید دوو قسه‌ی خو‌ش بکه با ریگه‌که‌مان له‌به‌ر پروا. سه‌ید سه‌عید خه‌ریک نه‌بن گه‌رووی پاک نه‌کاته‌وه که‌چی له‌ناکاو تریک نه‌که‌نی. به‌مه زور تیک نه‌چن و له شه‌رمه‌زاریدا سه‌ر دانه‌خا و تقه‌ی لیوه‌ نایه‌ت. حاجی مه‌لاش هیچ ده‌نگ نا‌کاو کاریکی وا نه‌کا که سه‌ید سه‌عید وا بزانی نه‌م گویی له هیچ نه‌بووه.

هه‌ندیک هه‌ردووک به‌بن ده‌نگ به‌ ریدا نه‌رو‌ن له‌پر سه‌ید سه‌عید نه‌لی: نه‌ری حاجی ماموستا بو‌چ هیچ فه‌رمایشیک نافه‌رمووی؟ حاجی مه‌لاش نه‌لی: «به‌خودای باه‌لی زوریشم تقانوده هه‌رچه‌نده ده‌که‌م وه‌ک تو فه‌رمایشم ناییت».

- سه‌ید سه‌سەنی مفتی له سوله‌یمانی نه‌یه‌وی ژنیکی تر بینیت. له‌دوایا حه‌به‌خانی کچی شیخ عه‌لی عه‌با‌به‌یله‌ی بو نه‌دۆزنه‌وه‌و ری نه‌که‌ون. تا‌قمی سوار له سوله‌یمانی‌هوه‌ نه‌چن بو گواسته‌هوه‌ی حه‌به‌خان. له‌و لاوه سواره‌ی عه‌با‌به‌یله‌ش له‌گه‌ل بو‌وکا دین بو سوله‌یمانی. شیخ عه‌لیش پیاویکی ناودار و له‌گه‌ل مه‌وله‌ویدا زور دۆست بوون. مه‌وله‌ویش له‌به‌ر نه‌و دۆستایه‌تی‌ه‌ی که هه‌بوو بو ئیحه‌ترامی شیخ عه‌لی له‌گه‌ل حه‌به‌خانا دیت بو سوله‌یمانی. له‌ریگادا حه‌سەنی نامی هه‌بوو گۆینده‌ و ده‌نگ خو‌شی ناو نه‌و ده‌سته سواره نه‌بن وه به‌لکوو گۆینده‌ی نه‌و ده‌وره بوو. رووی لی نه‌نین بو وتن. نه‌ویش به‌مه‌قامی «ئای ئای» ده‌س نه‌کا به‌خویندنی شعری مه‌وله‌وی که نه‌و سه‌رده‌مه به شعری مه‌لاره‌حیمی ناوی ده‌رکردبوو.

هه‌ر که حه‌سەنی نامی ده‌ست نه‌کا به‌وتن مه‌وله‌وی له‌سه‌ر ولاغه‌که‌وه حالی لی دی و وه‌کوو بارانی به‌هار ئاو به‌چاویا دینه‌خواره‌وه. خه‌لکه‌که نه‌مه‌یان پی ناخۆش نه‌بن، چونکه نه‌وان بو شایی هاتوون که‌چی ئیسته شایی بوو به‌شین و گریان. نه‌چن به‌حەسەن نه‌لین: باه‌ ئیتر مه‌لی با له‌مه زیاتر گریان مه‌وله‌وی شاییه‌که نه‌کا به‌شیوه‌ن. حه‌سەن بی ده‌نگ نه‌بن و به‌لام پی‌شی ناخۆش نه‌بن که‌وا گۆینده‌یه‌کی وه‌کوو نه‌و بو شتیکی وا بی ده‌نگ بکری. نه‌چینه‌ بن ده‌ستی مه‌وله‌ویه‌وه پتی نه‌لی: «به‌قوربانت بم! من شعری تو نه‌خوینمه‌وه تو بو‌چ وا نه‌گری؟» مه‌وله‌ویش نه‌لی: «به‌قوربانت بم! من که‌ی وا خو‌شم وتوه؟»

- کابرایەک توورە بوو لە کابرایەکی تر، وتی: «کۆرە کابرا دەستت بگرم دەوری دنیات بێ بکەمەوه؟» کابراش وتی: «جا برا خۆ تۆ خۆیشت لەگەلمای».

- کابرایەک هەبوو شایبێ ئێکرا پێیان وت: «شایبێ و زەماوەندە». وتی: «بەمن چی؟» وتیان بۆ تۆیە. وتی بە تۆچی؟

- وەستا محەمەدی خەیات هەبوو لەخانەقی خەلکی سولەیمانی بوو، پیاویکی قسەقوت و قسەنستەق بوو. حەسەن بەگ هەبوو هەر لەخانەقی بەحەسەن بەگلەر بەناو بانگ بوو. لە عەشیرەتی «دەلۆ» بوو لەبەر ئەوە خۆی بەسەرۆکی عەشیرەت ئەزانی تۆزی بەسەر خەلکیا هەبوو. کەواو سەلتەبیەکی دابوو بە وەستا محەمەد بۆی بدووری، ئەویش هەر ئیمپرۆ سەبی بێ ئەکرد.

رۆژیک حەسەن بەگ بە توورەبیەوه ئەچیتە سەری و بۆ ئەوە بێترسینێ ئەلێ: «وەستا تۆ نازانی من دەلۆم». وەستاش هیچ لێی ناوەستیتەوه پێی ئەلێ: «بەگم تۆ نازانی من یانزە لۆم». حەسەن بەگلەر هیچی بێ ناوتری.

- جارێک قەشەیدەک لەلایەن پاپاوه ئەچیتە سەن بۆ ئەوە گاوەکانی ئەوێ زیاتر فیری ئایینی گاوری بکا. ئەیهوێ کاغەزیک بنێرتەوه بە پۆستە بۆ ولاتی خۆیان بەلام ریگای پۆستەخانە نازانی، زۆر ئەگەرێ نایدۆزیتەوه.

توووشی کورێکی جوانکەکە ئەبێ پێی ئەلێ: کورم تۆ ئەزانی پۆستەخانە لەکویە؟ ئەلێ: بەلێ. ئەلێ: پێشانم بە. کورە پێشی ئەکەوێ و ئەبیا پۆستەخانە پێشان ئەدا. پاشان قەشە ئافەرینی ئەکا و پێی ئەلێ کورم تۆ چ دینیکت هەیە؟ ئەلێ: قوربان من گاوم. ئەلێ: ئای چەندم پێخۆش بوو کە تۆ گاوری. ئێمشەو وەرە بۆ کەنێسە بەتەواوی فیری ئامۆزگاری ئایینی گاوری ئەکەم و ریگای بەهەشت پێشان ئەدەم. کورە وتی: «باوه بچوو وەرپێگای خۆتەوه، تۆ ریگای پۆستەخانە نازانی ئێستە ریگای بەهەشت لەکوی ئەزانی؟ بچوو بچوو».

- نووری حەبیب هەبوو جارێک لەولاتی هەلەبجە بەشیخ محەمەد ئەلێ: «یا شیخ هەج پارەیدەکی باوکت هەبوو هەموویت لەریگای کیرتا دۆراند». شیخ محەمەدیش بەبێ وەستان دەستیک بەریشیا - ریشی خۆی - دینیت و ئەلێ: «نووری ئەمە من و ئەمە تۆ».

- جاریک شیخ محمەد له گەل شیخ عوسمان له مالی شیخ خالددا ئەبن. شیخ خالد و شیخ عوسمان برا بوون وه له گەل شیخ محمەدیشا نامۆزا بوون. شیخ خالد تازه ژنی هیتابوو شتومەکی ناومال له دۆشەک و شتە ی زۆر بەرداخ بوو. هەمووی هی مالی تازه زاواو تازه بووک بوو.

شیخ محمەد ئەچی لەسەر دۆشەکه تازه که دەست ئەکا بەخۆ گەوزاندنەوهو ئەلی بەخوا نەرم و خۆشە. شیخ عوسمان پیتی ئەلی: شیخ محمەد هەستە لەسەر دۆشەکه که رامەکشێ نەوهک مەولانای برام بێتەوهو بە خیزانە کەیت تیبگا دەستیکت لێ بوەشینێ. شیخ محمەدیش بەین وەستان ئەلی: «شیخ عوسمان ئە ی ئەگەر خیزانە کە ی هاتەوهو بەشیخ مەولانام تینگە پشت چی ئەلی».

- حەمە فەرەج هەبوو زابیتیکە متقاعد بوو لەم دەورە ی دوا ییەدا دەنگ و ابلاو بوەوه که له مانگانە ی متقاعده کان کەم ئەکریتەوه.

رۆژیک له سولهیمانی ئەم حەمە فەرەجە پیریزیتیکی تووش ئەبن که ئەویش مانگانە کە ی تەقاویتی ئەبن ئەلی: ئەری کاکە حەمە فەرەج! راست ئەکەن ئەلین له تەقاویتیەکان ئەبەرن؟ ئەویش خیرا پیتی ئەلی: «جاتازە خۆ تو کەلکی تی برینت نەماوه».

- سەید ئەحمەدی خانەقا رۆژیک له گەل شیخ حەسیبی تالەبانی ئەکەونه قسەکردن. سەید ئەحمەد ئەلی: «من کلاوم لەسەرەوه دراوه». شیخ حەسیبیش ئەلی: «بەلی قوربان ئەگەر کلاوت بووبن».

- مەلا قادری کەرکووک مدیری وەقف ئەبن، کابرایەکی زلە ی جاف ئیشی وەقفی ئەبن و ئەچیتەلای. ئەویش هەر دەری ئەکا ئەمیش هەر واز ناهینێ. لەئاخرا مەلاقادر تووورە ئەبن و پیتی ئەلی: کابرا بچوو بەولاه ئەلئی ورچی، پیاو ئەترسینێ. ئەویش ئەلی: «قوربان من بەنجا ورچی وەکوو تووم دیگە نەترسیاگم».

- سەعید ئەفەندی سالح ئەفەندی سالی تەومینەکه له تەومین بوو. کابرایەکی جاف ئەچی بۆ شەکر و چا کەرەکیک له بەریا ئەبن و بەر قاپیە کە ی پیتی ئەگری. بەمجۆرە گەلن

هاتوچوو ئەکا. سەعید ئەفەنی پیتی ئەلێ: لاچوو کابرا! ئەلێ کورتانیت هەر لێره کەوتوی. کابراش ئەلێ: «قوربان بیژم چی بۆ تۆ دروست کریاگم».

- کورپکی هەولێری بە کورپکی سولهیمانی وت: «ئەوه لۆچی بەرۆن ئەلێن روون و بە روون ئەلێن روون؟» کورپه سولهیمانییه کەش وتی: «ئەهێ بۆچی ئێوه بە روون ئەلێن روون و بەرۆن ئەلێن روون؟» روون «روونه»؛ روون واتە خەست نییه.

- کابرایهکی کورته بالا ئەچیتە لای «غولامشاخانی» والی شکات ئەکا ئەلێ: پاشا کابرایهکی کورته بالا ستمیکی زۆری لێ کردووم، حەقم بستییه. ئەویش ئەلێ: کورته بالا ستمی لێ ناکرێ. کابراش ئەلێ: «پاشا ئەوه زۆری لێ کردووم لەمن کورتتره». والی دەست ئەکا بە پێکهین و دادی ئەپرسی.

- مەلوو هەبوو خەلکی سنه بوو. ژنیکی هەبوو روژی کولا بوو بە دەست ئەم ژنیهوه. قسە زۆری پێ ئەوت. روژیک ژنەکە ی پیتی ئەلێ: «لاچۆ پرۆ بیفهره ی گون بۆگەنه! ئەویش ئەلێ: «حەنیفەخانم چون بۆگەن نابێ ئەمەچل ساله دەرکەوانی دوا براوه کەتە». ئیتر بپرای بپر حەنیفەخانم دوا ی ئەوه قسە لە دەم دەرناچێ.

- لەشەری پیشوودا بە هۆی شەپهوه ئەرمەنەکان لەو سەرەوه سەرەوه خوار بوونەوه، گەیشتبوونە مەرغە. کابرایهکی گەرپووسیش روژگار خستبوویە ئەوی. ئەم کابرایه لەوی غەریب و بێکەس بوو، خستبوویانە شوینی کە ئەمە لەو کەسانەیه کە دایکی خۆیان ئەگین و سەرەتا مەجووس بوون. کابراش لەبەر بێکەسی ئەینەتوانی هێچ دەنگ بکا. روژیک یەکی لەو ئەرمەنیانە بە سووکیهوه پیتی ئەلێ: «ئەری برا ئەوه ئێوه لە کەیهوه وازتان لەگاینی دایکی خۆتان هیناوه؟» ئەویش ئەلێ: «وەللا برا لەو روژەوه کە ئێوه ئەلێن دایک ئەزیت و خوا دینیت».

- شیخ رەزا جارێک تووشی ژنیکی ئەبێ لە سولهیمانی زۆر بە لەنجەو نازەوه ئەروا. پیتی ئەلێ: «ئا بووکی وەرە توژی پێکەوه بنوین، بزنام تۆ خۆشتری یا ژنەکە ی من؟» ژنەش

به‌بني پشوو ئه‌لئى: «يا شتيخ ئه‌مه‌ى بئى ناوئى ئه‌م پرسیاره له ميترده‌كه‌م بکه ئه‌و له‌گه‌ل منيش نووستوه له‌گه‌ل ژنه‌که‌ى توش نووستوه». شتيخ ئه‌لئى: «خوا بتانگري خه‌لکى سوله‌يمانى».

- شتيخ ره‌زا له کۆيه ئه‌بني جاريک ئافره‌تيکى جوان به‌ناو کۆلانيکا ئه‌روا، شتيخ ره‌زا زۆر به‌سۆز سه‌يرى ئه‌کا. ئافره‌ته‌که‌ ئه‌لئى: «بۆچ سه‌يرم ئه‌که‌ى، تۆکيرت هه‌له‌سته‌ى و يه‌کيکى تر ئه‌و ئيشه ئه‌کا».

- سه‌ى حه‌مه حه‌سه‌نيک هه‌بوو خه‌لکى سنه بوو، ژنى زۆر زۆرى ئه‌هيننا. جاريک ژنيکى هينناو ژنه‌پاش ماوه‌يه‌ک نه‌خۆش ئه‌که‌وئى و به‌سه‌ى حه‌مه‌حسه‌ن ئه‌لئى: «پياوه‌که ئه‌گه‌ر من مردم تۆ چى ئه‌که‌ى؟» سه‌ى حه‌مه حه‌سه‌نيش ئه‌لئى: «ئافره‌ت ئه‌گه‌ر تۆ نه‌مردى من چى بکه‌م؟»

- کابرايه‌کى که‌چه‌ل گالته‌ى به‌ کابرايه‌کى به‌له‌ک کرد. وتى: ها فلانى وا دياره قه‌لغانت هه‌لگرتوه‌و ئه‌چئى بۆ شه‌ر؟ ئه‌ى تاسکلاوت بۆچ له‌سه‌ر نه‌کردوه‌و؟ ئه‌وئيش وتى: «ئه‌مه‌وئى تاسکلاوه‌که له تۆ وه‌رگرم؟»

- که‌ريم ئه‌فه‌ندى که‌رکوکيزاده هه‌بوو جاريک ئه‌پرسئى له‌شتيخ نه‌جيبى قه‌ره‌داغ ئه‌لئى: «يا شتيخ خورما خواردن هه‌چ زيانى هه‌يه‌و حه‌رامه‌؟» ئه‌لئى: نه. ئه‌لئى: ئه‌ى ره‌شکه له‌گه‌ل نانا خواردن؟ ئه‌لئى ئه‌وئيش هه‌ر وايه؛ هه‌چ زانيکى نيه. ئه‌لئى ئاو خواردنه‌وه حه‌رامه‌؟ ئه‌لئى ئه‌وئيش هه‌ر وايه، هه‌چ زيانتيکى نيه. ئه‌لئى: «شه‌رابى مسته‌کى له‌مانه دروست ئه‌کرى بۆچى ئه‌بني حه‌رام بئى؟»

شتيخ نه‌جيبش ده‌ست ئه‌با به‌سه‌رى دوو په‌نجه‌ى تۆزئى خۆل هه‌له‌گري و ئه‌لئى: ئه‌گه‌ر ئيستته ئه‌م خۆله بکه‌م به‌سه‌رى تۆدا هه‌چ نازاريکت ئه‌گاتئى؟ ئه‌لئى: نه. ئه‌لئى: «ئه‌گه‌ر تئۆکى ئاو بکه‌ن به‌سه‌رتا ئه‌و تئۆکه ئاوه هه‌چ شوئينيکت ئه‌شکينئى؟» ئه‌لئى: نه. ئه‌لئى: «ئه‌گه‌ر له‌ئاو و له‌خۆل خشتيکت دروست که‌ن و له‌به‌ر هه‌تاو وشکى که‌نه‌وه‌و بيده‌ن به‌سه‌رتا چيئى ليدئى؟» ئه‌لئى: وه‌للا ئه‌مکوژئى. ئه‌لئى: «ئه‌مه‌ش وه‌کو ئه‌و وايه».

- زه‌مانى زوو له‌ ته‌وريزه‌وه حاکم ئه‌نيرا بۆ سابلاخ. جاريک حاکميکت نيرابوو له‌تايغه‌ى فه‌رمانفه‌رما بوو. زۆر ده‌ميک بوو له‌ سابلاخ مابوه‌وه. کابرايينکيش هه‌بوو له‌ سابلاخ بله

باسکەیان یە ئهوت. روژیک به حاکمه ئەلین: بله باسکه کتومت لهجه نابت ئەچی. ئەویش ئەنیری به شوین بله باسکه دا و ئەیهینن. پنی ئەلی: «ئەری بله باسکه تو دایکت ئاوکیشی و هاتوچۆی ماله گەورانی کردوو؟» ئەویش ئەلی: «قوربان دایکم ئافره تیکی زۆر به شهرم و له خوا ترس بوو قهت له مال دهرنه ئەچوو؛ به لام باوکم ئاوکیشی ئەکرد بۆ ماله گەوران و به هۆی ئاو هینانهوه ئەچوووه حهره مسهرای هه موو پیاوه گه وره یه ک».

- زاوتیکی ئاسه فدیوانی سنه هه بوو ئاحه مالی ناو بوو. به ئیشی ئاسه فه دیوان ریی ئەکه ویته تاران، ماوه یه ک ئەمینیتته وه مانگی موحره می به سهرادیت. له و ماوه یه دا بۆ بی ناقتی له گه ل خانمیکا ری که وتبوو. شهوی دهی موحره م ئەچیتته وه بۆ لای خانم، خانم وتی: «ئاغا ئیمشه و نایی؛ چونکه گوناحی شهوی موحره م به دوو چندان ئەنوسری». ئا حه مالیش وتی: جا خانم قهیدی چهس ئیمه وای دانه نین که شهوی یانزه ی موحره مه و دوو جارمان کردگه».

- کابرایه کی ستیوسینانی دپته سوله یمانی و میوانی کۆنه مودیریکیان ئەبی. کاره که ره که شهوی جیگای له حه وشه بۆ رائه خا. وا دیار بوو کابرا له گه ل کاره که را قسه یان کردبوو به یه ک که له پاش نیوه شهو بچیتته سهربان.

له ده مه و به یانا مودیر به گ دهنگی پیکه نینی کابرای له سهر بانی هاته گوئی، هه ستا چوو وتی: کوره کابرا چی ئەکه ی لیره؟ وتی: «قوربان به ده م خه وه وه تلم خواردوه و که وتومه ته ئیره». وتی: کوره که ره ئەوه تو ئەلینی چی؟ خه لکی که تل بخوا له سهر وه تل ئەخوا، تو چۆن له خواره وه بۆ سهر وه تل ئەخۆی؟ وتی: «قوربان ئاخیر پیکه نینه که ی منیش له بهر ئەوه یه».

- له و سهره یه ده سته یه ک ریکه وتن بچن بۆ حه ج. مامۆستا وه عزی بۆ ئەدان له ناوه ندی وه عزه که دا وتی: ئەگەر ریزه به ردی حهره می که عبه بکه ویتته ناو که وشی یه کیکه وه، ئەو ریزه به رده ئەوه نده له خوا ئەپارپته وه و هاواری لا ئەکا تا ئەیخاته وه شوپتی خۆی. یه کیک له دانیشتوانه کان وتی: وا دیاره ئەوه نده ئەپارپته وه به سته زمانه تا گه رووی دپته یه ک. مامۆستا وتی: ریزه به رد گه رووی له کوئی بوو تا بیتته یه ک؟ بۆیه ش وای وت چونکه

قسه‌کە‌ی بە گالته پینکردنەوه زانی. کابراش وتی: «کەواتە مامۆستا ئەگەر گەرۆوی نەبێ لە کۆی ئەپارێتەوه و هاوار ئەکا؟»

- مەلا سمایلی سولهیمانی دایکی مردبوو. ژنە مردوو شوڤرە کە هەموو جارێ پیتی ئەوت: دایکی مەرحوومت بەهەشتی بوو چونکە لەو کاتەدا ئەمشۆرد هەر پینتەکەنی. مەلا سمایلیش چەند جارێک ئەم قسه‌یه هەر قەبوول ئەکا و ئەبوا شتیکیشی بدا بوایه. لە ئاخرا مەلا وەرەس بوو وتی: «قور بەسەر عەقڵت ئەوه ئەگەر پینکەنین بێ بەچی پینکەنیوه؟ بەقووزی تو و خۆی پینکەنیوه! ئەگەینە ئەو وەختە وەختی پینکەنین؟»

- کابرایەک لە مەلا مەحموودی حاجی عەلی پرسی: مامۆستا قازی قولنگ چۆن سەر ئەبرێ و ئەکرێ بەبریانی؟ ئەویش وتی: «لە پینشا تو بیگرە جا ئەو وەختە پینشانت ئەدم».

- مەلا کەریمی بیارەو شیخ فەتاحی کولەجۆی تاها‌ی حەمەجان و چەند کەستیکی تر لەلای من دانیشتبووون و هەموو جۆرە قسه‌یه‌ک ئەکرا. مەلا کەریم وتی: فلانی ئەگەر تو نەمینی ئەو وەختە ئەکەویتەوه بیری ئیمە. شیخ فەتاح وتی: «بەلێ بۆ غەیری سک». مەبەستی ئەوه‌بوو کە هیچمان لێ نەخواردوه لەو رووه‌وه ناکەویتەوه بیرمان».

- خلکی مستەفای میره‌وه‌یس هەبوو جارێک گایەکی باری پێ ئەبێ، ئەچیتە سولهیمانی ئەگاتە بەر مزگەوتی مەلا مەحمووی نیزامی. کاتی نوێژی عەسر ئەبێ، گایەکە لە دەرەوه بە جێ دیلی و خۆی ئەچیتە مزگەوتەکە بۆ نوێژ. کە دیتە دەرەوه سەیر ئەکا ئەوا منالینکی حەلوا فرۆش تەبەقە حەلواکە‌ی لەو لاوه داناوه و سواری گایەکە‌ی بووه بەو ناوه‌دا ئەپرەتینی. پیتی ئەلێ: رۆلە ئەوه بۆج سواری ئەو گایە بوویت و وای لێ ئەکە‌ی؟ ئەلێ: وەللا مامە لەترسی ئەوه نەوه ک پرواوا لە دەست بچێ. ئەلێ: وەللا رۆلە ئەگەر برۆیشتایە باشتر بوو بەلامه‌وه کە تو وای ئەپرەتینی. ئەلێ: «مامە کەواتە وا بزانه رویشتوه بیده بە من، منیش شوکرت ئەکەم؛ شوکرەکە‌ی منت بۆ ئەمینیتەوه».

- حسین قەرداغی ھەبوو لە نیوێ سەدە ییستەمدا کۆری شیخ مستەفای قەرداغی بوو، کە بە شیخ مستەفای مۆتەسەرف بەناو بانگ بوو. ئەم حسینە زەلامیکی ئیجگار قەلەو و ناکۆلۆکار و قسە قوتیش بوو.

جاریک منالیکیان ئەبن، باوکی لینی ئەپرسی: حسی چیت بوو؟ ئەلێ: قوربان ھیچم نەبوو زاهدە ی زەم کۆری بوو. ئەلێ: چۆنە؟ ئەلێ: «دەست ئەلیستیەو، ھیشتا ماچی ناکا». ئەلێ: ھەتیو وا نالیم ئەلیم جوانە یا ناشیرینە؟ ئەلێ: «قوربان ئەو لەمن بێ و من لەتو بێ ئەبێ چۆن بێ؟»

- ھەمە ی نادر ھەبوو لەسولەیمانی جاریک شیخ رەزا ئەچیتە ئەوێ کۆتۆپر لەناو بازارا تووشی ھەمە ی نادر ئەبێ کەسواری کەریک بوو. چاویکی لێ مۆر ئەکاتەو و بە توانجەو پێی ئەلێ: «تەماشاکە تەماشاکە سواری کەر بوو». ھەمە ی نادریش کۆتۆپر پێی ئەلێ: «بەخوا شیخ لام وایە وانیبە؛ چونکە من قەت نەمدی ئەم کەرە سواری تۆ بێ». ئیتر شیخ رەزا وسکت ئەبێ.

- کابرایەکی خەلکی ئەم کویستانە کە کورد بوو لەباوو باپیریەو لە شاقەلاو بس و مەولانا جینگیر ببوو. جاریک کوردیکی گەرمیانی لە زستانا ئەبێ بەمیوانی. گەرمیانیە کە سەیر ئەکا و الێزە دار خرایە ناو ئاگردانە کە. ئەلێ: بەخوا برا ئیو لەزەت ئەوێ لەو دارەوشکە زەنگانە. کویستانیە کە ئەلێ: بۆج ئیو نیتانە؟ ئەلێ: نەو لەلا. ئەلێ: ئە ی چی ئەسووتین؟ ئەلێ: «برا شیاکە ئەکە ی و تەپالەو ئەیسوتین». ئەلێ: «جا برا بەلکوو ئەقلێ بێ و سالی گوی نەکرد».

- شیخ قادری سیامەنسور رۆژیک لەگەل ھەمید ئاغا قسە ئەکەن. ھەمیداغا بەشیخ قادر ئەلێ: «مالێ ئیمە ھەر لە نەدیتی دوغای خیر بۆ تۆ ئەکەن و چاکەت ئەلین». شیخ قادریش ئەلێ: «لە نەدیتی بۆچی دوور نیە چاویان پیم کەوتبێ».

- سەردار لە بۆکان باختیکی نایابی ھەبوو چوار دەورە ی بەدیوار گیرا بوو. رۆژیک کابراییک پەیزەیک ئەبا ئەچیتە ناو باخە کەو و دەست ئەکا بە میوێ دزین. لەو کاتەدا باخەوانە کە بەیدا ئەبێ. ئەمیش خیرا پەیزە کە ی ئەخاتە سەر شانی و ئەلێ: «ھە ی پەیزە!»

کابرای باخه‌وان ئه‌لئ: کوره کابرا ئه‌وه چی ئه‌که‌ی لیره؟ ئه‌ویش ئه‌لئ: په‌یژه ئه‌فروشم. ئه‌لئ: په‌یژه له باخی منا ئه‌فروشی؟ ئه‌لئ: «برا په‌یژه‌ی خوومه له هه‌ر کوییک ئه‌یفروشم ئه‌یفروشم».

- [...] له شاعیره چاکه‌کان بوو روژیک چوو ه‌م‌گه‌وتیکه‌وه سه‌یری کرد وا کابرایه‌ک له‌گه‌ل هه‌تیویکا خه‌ریکه. ده‌ستی کرد به‌قسه‌ کردن پتی وت تو له‌مال خوادا چون شتی وا ئه‌که‌ی؟ به‌ته‌واوی کابرای ته‌ریق کرده‌وه.

کابرا شاعیره‌که‌شی ئه‌ناسی که‌ج مالیکه؛ بۆی چوو ه‌م‌ینه‌وه. روژیک به‌گیری هینا که‌وا هه‌ر له هه‌مان شوینا ئه‌ویش خه‌ریکی هه‌تیویکه‌ وتی ها برا خوا چاک هه‌ق ئه‌خاته ده‌ست. ئه‌وه‌ت له‌چی و ئه‌مه‌ت له‌چی؟ ئه‌ویش وتی: «برا نه‌تیستوو ه‌ئووی بو شاعیر دروسته‌ بو غه‌یری شاعیر دروست نییه».

- ئه‌حه‌ی کړنو له‌و شاره‌زوره خوی کردبوو به‌حه‌کیم. پیریزنیک چوو له‌ی وتی: حه‌کیم گیان! من خواردم بو هه‌زم نا‌کری و له‌سه‌ر دلما ئه‌وه‌ستی؛ چارم چیه؟ ئه‌ویش وتی: «ئو خوارده‌ بخۆ که‌بۆت هه‌زم ئه‌کری و له‌سه‌ر دلتا نا‌وه‌ستی».

- کابرایه‌کی ته‌ویل‌ه‌یی جووتی کلاشی نایابی له‌پیدا بوو چوو بووه سوله‌یمانی. له‌وی چوو ه‌م‌گه‌وتیک به‌ کلاشه‌کانیه‌وه ده‌ستی کرد به‌ نوێ کردن. کابرایه‌ک دلی پیس کرد له کلاشه‌کانی و پتی وت: برا به‌کلاشه‌وه نوێ نابێ. کابرای ته‌ویل‌ه‌یی تیگه‌یشت که‌ مه‌سه‌له له چیدایه‌ وتی: برا ئه‌گه‌ر نوێ نه‌بی خۆ کلاش هه‌یه.

- ژنیک سکی پر بوو، پاشان کچیکی هینا. زۆری پێ ناخۆش بوو که‌ کوپ نه‌بوو وتی: ئۆف بریا شتیک له‌ناو لنگیه‌وه بوايه ئیتر من دل‌م سوکنایی ئه‌هات. مامانه‌که‌ی پیتوت: کچم تو دوعای عومر دریزی بو بکه ئه‌گه‌ر به‌مینی ئه‌وه‌نده شت له‌ناو لنگیه‌وه ئه‌بینی بیزار ئه‌بی. - کوپیکی منال هه‌بوو له‌و سه‌ره ئه‌حه‌ زیره‌کیان پێ ئه‌وت. روژیک له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکا چیشتیکی گه‌رمیان له‌به‌ر ده‌ما بوو ئه‌یانخوارد، ئه‌حه‌ ده‌می سووتا و ده‌ستی کرد به‌ هاوار هاوار. وتیان ئه‌وه چیه؟ وتی: چیشته‌که‌ گه‌رمه‌و ده‌م سووتا. وتیان ده‌ لیگه‌ری تا سارد ئه‌بیته‌وه. ئه‌ویش پتی وتن: ناخر ئیوه‌ لی ناگه‌رین.

- پیاویک هه‌بوو حاجی ده‌رویشی ناو بوو. له‌کاتی خویا بووه بوو، رۆژگار پشستی تی کرد. رۆژیک له‌هه‌له‌بجه‌ئه‌چیتته‌ به‌ر ده‌رگای مالئیک داوای شتیک ئه‌کا بیده‌نی. کابرای خاوه‌ن مال دیتته‌ ده‌ره‌وه‌و پینی ئه‌لی: برا ژنه‌کانمان له‌ماله‌وه‌نن. ئه‌ویش ئه‌لی: کاکه‌ برا من نه‌هاتووم خوازیینی ژنتان لی بکه‌م، وه‌یا زهماوه‌ن بکه‌م هاتووم داوای پاروی نان ئه‌که‌م ئه‌مه‌دیه‌تی بمه‌دیه‌تی نامده‌یه‌تی خوات له‌گه‌ل.

- به‌کراغای مه‌نگور هه‌بوو چه‌تیویک له‌مالیانا ئه‌بن ماره‌ی ئه‌کا و له‌م چه‌تیوه‌ کورپیکی ئه‌بن. رۆژیک له‌کوره‌که‌ تووربه‌ ئه‌بن و ئه‌لی: به‌چکه‌ کاره‌که‌ر. کوره‌که‌ش پینی ئه‌لی: «بابه‌ دایکم خانزاده‌تر بووه، به‌ ئاغه‌ نه‌بن رازی نه‌بووه».

- مه‌حموو پاشای جاف و سه‌ید فه‌تاحی جه‌باری به‌نیان زور خوش ئه‌بن هه‌ر جاره‌ که‌ مه‌حموو پاشا له‌ کویستان ئه‌گه‌رایه‌وه‌ ئه‌بوو به‌میوانی سه‌ید فه‌تاح و به‌قسه‌ی خوش و ده‌ماخ بزوین چهند رۆژیک له‌گه‌لیا رایئه‌بوارد.

رۆژیک له‌ قه‌راخ ئاوی بانگۆل پیکه‌وه‌ ئه‌بن یه‌کیک له‌و قالۆچه‌ ره‌شه‌ ده‌شته‌که‌کان هه‌ندی شیاکه‌ی گولۆر کردۆته‌وه‌و داویه‌ته‌ به‌ر خوی و پتیوه‌ ئه‌روا. مه‌حموو پاشا ئه‌لی: «سه‌یدا! گه‌رمیانی ئه‌وه‌ته‌ خه‌ریکه‌ کاروان ئه‌کا». سه‌ید فه‌تاحیش ئه‌لی: «به‌لی قوربان دیاری بۆ مالی پاشا ئه‌با».

- شیخ مسته‌فای ته‌خته‌ (ته‌خته‌ گوندیکه‌ له‌ژاوه‌رۆ) جاریک کابرایه‌ک ئه‌چیتته‌ لای شکات له‌ کابرایه‌کی‌تر ئه‌کا که‌ چوه‌ له‌ناو باخه‌ گۆزه‌که‌یا کۆلی گۆزی دزیوه‌. کابرای دزه‌ به‌ کۆلی گۆزه‌وه‌ گرتووه‌و حه‌یب ناویکیش له‌ ته‌خته‌ هه‌بوو ئه‌و حه‌یبه‌ش ئاگای لیه‌ که‌ ئه‌م کابرایه‌ ئه‌م گۆزه‌ی دزیوه‌؛ به‌لام نه‌ برای خاوه‌ن باخه‌گۆزه‌وه‌ نه‌حه‌یب هه‌چیان ناوبانگیکه‌ باشیان نه‌بوو، به‌لکوو زیاتر وا ناویان هه‌بوو که‌ درۆزن. شیخ مسته‌فا ویستی شه‌رعیان بکات و له‌ریگای شه‌رعه‌وه‌ کابرای شاهد به‌ هه‌چ ده‌رکا.

له‌ حه‌یبی پرسی تو چاوت لیوو ئه‌م کابرایه‌ ئه‌و گۆزه‌ی له‌و باخه‌ دزی؟ وتی: به‌لی من به‌ناو داره‌ گۆزه‌کانا تیه‌ه‌ریم ئه‌م کابرایه‌ ئه‌م کۆله‌گۆزه‌ی به‌ کۆله‌وه‌بوو له‌ناو دارگۆزه‌کانا هاته‌ ده‌ره‌وه‌. شیخ مسته‌فا وتی: تو که‌ به‌ناو دارگۆزه‌کانا تی په‌ریوی ئه‌و دارگۆزه‌انه‌ چهند

دار گوئز بوون؟ حه‌بیبیش سه‌یری کرد شیخ مسته‌فا نیازی باش نیه له‌گه‌لیا و نه‌یه‌وئ به‌درؤی بخاته‌وه، وتی: «یا شیخ! تو نه‌مه چل ساله له‌م مزگه‌وته تدریس و شهرع نه‌که‌یت ژووری نه‌م مزگه‌وته چه‌ند ده‌سته‌کی تیدایه؟» شیخ مسته‌فا وه‌ستا و حوکمی کرد به‌وه که گوئزه‌کان بو کابرای خاوه‌ن دارگوئز بیت.

- شه‌وکت نه‌فندی هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی ده‌رسی ریازیاتی قوتابی نه‌وت. روژیک باسی مه‌یموونیکمی بو کردن که که‌وتوته بیریکه‌وه، بیره‌که‌ ناوی تیایه به‌ چنگه‌کری نه‌یه‌وئ بیته‌سه‌ر. بیره‌که‌ش قوول بوو، ده‌ ده‌قیقه‌یه‌ک به‌ نه‌ندازه‌ی گه‌زیک سه‌ر نه‌که‌وئ، به‌لام له‌به‌ر خلیسکه‌ی بیره‌که‌ چاره‌که‌ گه‌زیک نه‌چه‌تیه‌وه دواوه.

شهرحی نه‌مه‌ی بو نه‌کردن که له‌ نه‌نجاما به‌بیست ده‌قیقه نه‌م مه‌یموونه له‌ بیره‌که‌ هاته‌ ده‌روه‌ ئایا نه‌م بیره‌ته‌بئ چه‌نده قوول بووبی؟

له‌سالی دوایدا هه‌ر چه‌شنی ده‌رسی مه‌یموون و بیره‌که‌ بو قوتابیه‌کانی باس نه‌کرد به‌لام نه‌مجاره له‌باتی نه‌وه بلتیت به‌بیست ده‌قیقه سه‌ر نه‌که‌وئ وتی: به‌بیست و پینج ده‌قیقه سه‌ر نه‌که‌وئ.

یه‌کی له‌قوتابیه‌کانی پار که هه‌ر له‌و پوله‌دا مابوه‌وه وتی: ماموستا خو جه‌نابت پار فه‌رموت به‌بیست ده‌قیقه نه‌م مه‌یموونه سه‌ر نه‌که‌وئ و له‌بیره‌که‌ دینه‌ ده‌روه‌وه، چون ئیسته‌ نه‌فه‌رمووی به‌بیست و پینج ده‌قیقه؟

شوکت نه‌فه‌ندیش به‌بئ وه‌ستان وتی: «کورم ئاخر مه‌یموونه‌که ئیمسال پیر بووه».

- مسته‌فا عومه‌ر قائمقامی زاخو بوو. روژیک له‌گه‌ل ره‌شیداغای بنه‌ماله‌ی شه‌مدینیدا نه‌چی بو گه‌رانی ناوچه‌ی زاخو. نه‌م گه‌رانه‌ی پاش نه‌وه نه‌بئ که‌نزیکه‌ی هه‌شت مانگتیک له‌زاخو نه‌مینتیه‌وه. که نه‌چن تووشی گوندیک نه‌بن نه‌پرسی نه‌م گونه‌هی کئییه؟ ره‌شیداغا نه‌لئ: هی حازم به‌گی شه‌مدیناغایه؛ تووشی گوندیکی تر نه‌بن هه‌روه‌ها. تووشی به‌راوو رووبار و ناوچه‌یه‌ک نه‌بن دیسان نه‌پرسی و نه‌ویش هه‌ر نه‌لئ: هی حازم به‌گه. به‌کورتی تووشی هه‌ر شتیک نه‌بن له‌و ولاته‌ ره‌شیداغا هه‌ر نه‌لئ هی حازم به‌گه.

مسته‌فا عومه‌ری له‌ وه‌زیا نامینئ نه‌لئ نه‌مه زور سه‌یره دار و به‌رد و ناوی نه‌م ولاتی زاخویه هه‌مووی هه‌ر هی حازم به‌گه؟ ره‌شیداغا نه‌لئ: «مسته‌فا به‌گ بنه‌ماله‌ی حازماغا نزیکه‌ی سه‌دوپه‌نجا ساله له‌م ولاته‌دا خاوه‌ن ملک و ده‌وله‌مه‌ند بوون؛ نه‌گه‌ر له‌مه‌ش زیاتریان هه‌بئ هه‌ر که‌مه. به‌لام سه‌یرتر نه‌ویه که‌جه‌نابتان هیشتا سالی به‌سه‌را

نەسووراوە تەووە کە بوون بە قانقانی زاخۆ ئێستە بچۆ لە هەرچی گەسکدەر و دەرکەوان و نەشپەز هەیه بێرسە هەموو هەر ئەلێن عومەرین».

- ئەوا دلیری کورم تازە پێی ناوە تە هەوسالان و خستوو مەتە قوتابخانە مێمیلی قەلەم و دەفتەرە. روژیک هاتەووە وتی ئەرێ بابە ئەگەر قەلەم و دەفتەرە کەم تەواو بوو هیتەرم ئەدەیت؟ وتم ئا وتی: «دەتەواو بوو».

- «امین السادات» هەبوو لەم ئاخرەدا کەوتبوو بێارە. روژیک ئەچیتە دەرەووە لەو کەزە خەریکی پیشۆک خواردن ئەبێ. کابرایەکی جاف - کە خزمەتکاری مالی مەحموو پاشا بوو - ئەچن بەسەریا ئەلێ مامەسەیی ئەووە چی ئەکەیی؟ ئەلێ: برا گیا ئەخۆم. ئەلێ: جا مامەسەید بۆچ ناچی خزمەتکاری مالی پاشا بکەیت و گیا نەخۆی. ئەویش ئەلێ: «خالە ئەی تۆ بۆ ناچی گیا بخۆیت و خزمەتکاری مالی پاشا نەکەیت؟»

- لەدانشگای کوردی لەبەغدا لەپۆلی سێ قوتابییەکان وا چوو بوووە دلایانەووە کەمن کەسیان ناناسم وە منیش هەروام پیشان ئەدان. روژیک کە روژی ۲۸/۴/۱۹۷۰یە، یەکەم سەعات دەرسی ئەوانم هەبوو یەکیک لەقوتابییەکان کەناوی عەبدولرەحمان بوو وتی: مامۆستا تۆ لەناو ئێمەدا تەنها جەمیل هەمزە نەبێ کەسمان ناناسی. منیش گورج وتم: کامەتە جەمیل؟ ئەویش هەر خێرا پەنجەیی درێژ کرد بۆ جەمیل و وتی ئەووە تە.

- ئەحمەدی عەزیزاغا یەکیک بوووە لە نوکتەبێژو قسەخۆشەکانی سولەیمانی. روژیک کچەکەیی پێی ئەلێ: «بابە نازانم تۆ بۆ وا بەینت لەگەڵ دایکما تیکچوووە ئەو گەفت و لفتەیی جارانت لەگەڵی نەماوە؟» ئەویش ئەلێ: «رۆلە تا ئەو وەختە کەدایکت ژنی من و دایکی تۆ بوو ئەووە بوو ریک و پیک بووین، بەلام لەو وەختەووە کە بوو بەدایکی من و ژنی تۆ وا بەم جۆرە تیکچووین».

- حاجی مەلا عومەری چۆمان دووبزی گێرایەووە وتی: سالی کولوە کەبوو، ئەفەندێک هاتبوو ژارە کولەیی هێنا بوو، بەو دەشتی هەولێرەدا ئەگەرا. وتی هاتە گوندی «گەردەسۆر» مامۆستا مەلا شەریفی بشر لەوئ مەلا بوو وە یەکیک بوو لەمەلا چاکەکانی ئەو و لاتە.

ئەفەندی مامۆستای بەگیر هینا پیتی وت: مامۆستا چەند ئەستێرە بەئاسمانەووە هەیه؟ ئەویش وتی نازانم. ئەفەندی وتی من ئەزانم: ئەم نازانمە ی مامۆستا وای لە مامۆستا کرد بەجاری هەموو شتیکی لێ تیکدا و ئەفەندی بەتەواوی خۆی قیت کردەووە و بەراستی لە سەرەووە بوو. هەموو جاریش دەستی بەسمیلیا دەهینا ئەبوت ئیو هەیه چ نازان و هەر و بەخۆرایی هاتوونەتە ناوێوە.

لەو کاتەدا کرمانجیک هەبوو ناوی عەزیز بوو هات بەسەرا و سەیری کرد مامۆستا زۆر حاجزە بە دەست ئەفەندیە کەووە وتی: مامۆستا ئەووە لۆ واحاجزی؟ وتی وەللا حەزیز ئەم ئەفەندیە شپری کردیمە. وتی لۆ؟ وتی پرسیاریکی وای لێ کردیمە نازانم و ئەویش دەری من دەیزانم. بەو بەتەواوی سوارم بوو.

عەزیز وتی مامۆستا ئەتەوئ من ورامی بەمەووە؟ وتی: جا حەزیز لۆ کەیتە. عەزیز رووی کردە ئەفەندی وتی: ئەری ئەفەندی ئەو بەستۆرپە چەند بەردی تێدایە؟ ئەفەندی وتی: نازانم. عەزیز وتی: «ئەفەندی تۆ لەحەردی ئەزانێ لەئاسمان کوو دەزانێ؟» وتی ئەفەندی وشک بوو ئیتر هەیه نەهاتە قسە. ئەو سەرە ی کە داخست بەرزی نەکردەووە هەستا لێیدا رویشت. ئەمجا عەزیز کەوتە جێتودان پیتی.

- حەسن بەگی جاف گێراپەووە وتی:

سال ۱۹۳۰ توفیق وەهیبی کرابوو بە مۆتەسەرەفی سولەیمانی. فەقی محەمدی هەمەوون مودیری ناحیە ی بازیان بوو دەستەیه کی زۆر لە سولەیمانیەووە هاتبوون بەپیر مۆتەسەرەفەووە. بەکیک لەو کەسانە کە هاتبوون عەزت تۆچی بوو. ئیمە هەموو لای فەقی محەمد بووین، قائمقامی چەمچەمال بەتەلەفۆن بەفەقی محەمدی وت ئەوانە ی هاتوون بەپیر مۆتەسەرەفەووە کئ و کئین؟ ئەویش ناوێ کانی یە کە یە کە دایە تا هاتەسەر عەزت ئەفەندی. وتی: عەزت. قائمقام پرسى کام عەزت؟ عەزت ئەفەندیش خۆی راوێستاو بیرەیه کی ساردی بەدەستەووە یە ئەیخواتەووە وتی «با بیترین عەزت ی خولە ی فاتە درێژ». عەزت ئەفەندی ئەمە ی لەدلا پینخۆش نەبوو، بەلام هەیه دەنگی نەکرد

تەلەفۆن داخراپەووە و هەموو دانیشتوین چاوەرپیی هاتنی مۆتەسەرەف ئەکەین. فەقی محەمد رووی کردە عەزت ئەفەندی وتی: «عەزت ئەووە چی ئەخۆیتەووە؟» عەزت ئەفەندیش هەیه سئ و دووی لێ نەکرد بەدەنگیکی بەرز وتی: «فەقی محەمد ئەووە جۆیه تۆ بەکالی ئەیخۆی من بەتەری.»

- پیاویک هه‌بوو له سنه -مه‌لوو- دراوسێکیان هه‌بوو ئا ئه‌سکه‌ری ناو بوو. ئا ئه‌سکه‌ر له‌وانه‌بوو چه‌وری ئه‌دا له‌سمیلی و ئه‌یوت چیشته‌که‌مان چه‌ور بوو. به‌ده‌میشیه‌وه قورقینه درۆزنه‌ی لینه‌دا. روژیک مه‌لوو سه‌به‌ته «سیف زه‌وینی» ئه‌برده‌وه بۆ ماله‌وه ئه‌بوایه به‌به‌ر ده‌رگای مالی ئا ئه‌سکه‌ریشا بچوایه‌ته‌وه نه‌یئه‌ویست ئا ئه‌سکه‌ر به‌مه‌ بزانی سه‌ری سه‌به‌ته‌که‌ی دا‌پۆشیوو که‌به‌ویچدا تێپه‌رئ ئا ئه‌سکه‌ر له‌به‌ر ده‌رگادا وه‌ستا بوو ئی پرسی: «ئا مه‌لوو ئه‌وه چه‌س له‌ناو ئه‌و سه‌به‌ته‌دا دات پۆشیگه‌؟» مه‌لوویش ئه‌لئ: «ئا ئه‌سکه‌ر ئه‌وه ئه‌و چته‌س که‌ گه‌ره‌که‌ ئیوه نه‌زانن چه‌س».

- مسته‌فا نه‌ریمان گێڕایه‌وه وتی:

حه‌یده‌ر له‌ هه‌ولێر عه‌مری خوای ک‌ردبوو، من له‌ که‌رکووک بووم. ده‌سته‌ی مامۆستا‌یانی سوله‌یمانی هاتن بۆ که‌رکووک و پینکه‌وه له‌گه‌ل مامۆستا‌کانی که‌رکووکدا چووین بۆ هه‌ولێر بۆ پرسه‌. روژی سێیه‌می پرسه‌که‌ بوو ئه‌مانویست زوو بگه‌ین بۆ لای ئیواره‌ چوینه هه‌ولێر جینگای پرسه‌که‌مان نه‌زانئ. چوینه باره‌گای پارتی بۆ ئه‌وه ئه‌وان به‌مانه‌ن. که‌ چووین سالح شیره‌ له‌وئ بوو، توژی لۆمه‌ی ئه‌ومان ک‌رد که‌ بۆچی ته‌له‌فونی شتیکی بۆ نه‌ک‌ردووین تا ئیمه‌ش به‌مانزانیاه‌و زوو به‌هاتینایه‌؟ ئه‌ویش وتی: «برا لۆمه‌ له‌سه‌ر خۆتانه‌ بۆچی زوو ته‌له‌فونی شتیکتان نه‌ک‌ردوه‌ به‌رسن کئ ماوه‌؟ کئ مردووه‌؟ تا منیش خه‌به‌رم پئ بدانایه‌».

- دیسان گێڕایه‌وه وتی:

له‌سه‌رده‌می سوور سووریه‌که‌دا هه‌ر ئه‌م سالح شیره‌یه‌ وه‌کوو گه‌لای دار جنیوی ئه‌دا به‌سووره‌کان و سه‌رباری ئه‌وه‌ش سه‌رئه‌که‌وت بۆ له‌نین و ستالین. سووره‌کان چوونه‌ لای پارتیه‌کان له‌ هه‌ولێر وتیان ئیسته‌ سالح شیره‌ جنیو به‌ئیمه‌ ئه‌دا ئه‌وا ئی ناگرین، به‌لام بۆ سه‌ر ئه‌که‌وئ جنیو به‌له‌نین و ستالینیش ئه‌دا؟ ئیمه‌ ئه‌مه‌ی لئی هه‌لناگرین. له‌باره‌گای پارتیه‌وه سالح شیره‌یان بانگ ک‌رد بۆ موحا‌که‌مه‌ و لیبان پرسی که‌ تو شتی وات وتووه‌؟ ئه‌وا سووره‌کانیش دانیشتوون. ئه‌ویش له‌باتی ئه‌وه‌ بلئ نه‌م وتووه‌ وتی به‌لئ وتوومه‌. وتیان جا چۆن شتی وا ئه‌لیت؟ کارت چییه‌ به‌سه‌ر ئه‌وانه‌وه‌؟ وتی: «برام ئه‌گه‌ر یه‌کئ تووره‌ ببی له‌یه‌کئ هه‌ر هارو هاجی بکا پئی ئه‌لئ: سه‌گی سه‌گباب. ئه‌گه‌ر باوکه‌ کرانباو گاوه‌که‌ت

باش بوايه ناجسنټيكي وه كوو توٲى لئى نهئه كه وتوه وه. منيش هدر وام وتوه خو هيچى ترم نه وتوه».

وه للا هه موو ده ست نه كهن به پټكه نين و وازى لئى دٲن.

- جاريك هه جيجه ك نه چٲته نه وسوو، جافرسان نه يه وئى سه ربخاته سه رى. پٲى نه لئى:
«هه جيجه بو با شه ره كٲرئ كه رمئ»؛ واته وه ره با شه ره كٲر بكه ين. هه جيجه كه ش له ولامدا نه لئى: «قوربان هينه كه ى من فه قيرهن، چيره نه ملؤ»؛ واته هينه كه ى من فه قيره به ٲيردا نه چٲت».

هه نديك له داستانى ژن

- مه لا توفيقى حاجى برايم له سوله يمانى چه ند قسه يكي گٲرايه وه وتى:

كچٲك هه بوو له و خواره - بلامانئ - تٲى بو راگير نهئه كرا، له بهر نه مه هه چ كه س نه هات بو خوازٲٲنئ دايكه كه ى نه يئه دا به شوو. كچه به مجوره هدر مايه وه نه يئه زانى خه مى بئى دهنگى ٲيشى بخوا يا گيز و هوٲرى پاشى. تاخري روٲريك به دايكى وت: دايه نه گهر ٲرخيزان هاتن و داوايان كردم بمده و كارت نه بئ. دايكىشى وتى: خوا بنٲرئ كچم.

زوٲرى بئى نه چوو كوٲرى كا برايه كى خٲزان زور هات بو خوازٲٲنئ. دايانئ و بووك گوٲزرايه وه له پاش حه فته يه ك دايكى و چه ند ئافره ٲيكي تر نه چن بو پاش ٲٲلانه. دايكه به ماتٲٲنه كه وه نه يه وئى له په نا يكا ٲرسيار له كچه كه ى بكا؛ كه هه لئى بو هه لئه كه وئى لئى نه ٲرسئ كچم له گه ل دوا ٲراوه كه چوئى؟ كچه ش به م جوړه ولا مى نه داته وه:

دايه هه رگيز خه م مه خو مالم ٲر كردگه له بو

خٲزانئ مال هه شت و نو كه س نا ٲرسئ منم يا تو

دايكه ناوچاوى كچه كه ى ماچ نه كا و نه لئى به خوا روئه تو له دايكت و له نه نكٲشت ئاقلتر بوويت، بو نه م مه سه له يه ئٲمه هه ره هه وه ل روژه وه ٲيازانين.

- كا براٲكى ژن مردووى دوو سئ منال به سه را كه وتوو نه يوٲست ژٲٲكى تر ٲٲنئ، به لام ژٲٲكى وا بتوانئ مناله كانئ بو به خٲو بكا. هه رچه ند نه گه را ده ستئ نهئه كه وت. له ئاخرا

ناویانگی ژینکی تەر پیری که مەرە له ملی دوو سێ دان له پێشەوه که وتوی بیست و چوو خوازینی کرد. خوا چاره نووسی له یەک نووسین و دەستیان کردە گەردنی یەک.

شەوی لە کاتی جووتبوونا ژنه به مه کرێکه وه دوو سێ جار وتی: «ئای بقیه بقیه». پیاو هس که ئەمە ییست نه یکرده نامەردی دەستی کرد بە نەقەنق و وتی: «عەمە عەمە». هەموو لێفەو دۆشەک و گەو و گیپالی ژنە ی پێس کرد.

ژنه که ئەمە ی زانی بریاریدا که ئیتر واز له فیلبازی یینی، چونکه میردە که ی گەلی لەو زۆرزاتر بوو هەزار فاکێ به فیکیکی.

- خیزانیک هەبوو له بەختانیان بوو، بەشی زۆری ئافره تان بەبی بن ئەچوونه لای میرد. جار یک کچیکی ئەم بنەماله یه شوو ئەکا و زەماوەندی بو ئەکەن. شایه رو و زورناژەن دینن شایه ره که زۆر باش رهفتاری ئەم خیزانه ی ئەزانی، لە کاتی هەلپەڕکیدا بەم جوړه گۆرانی ئەلی:

دایکی وه بی، خوشکی وه بی، میمکی وه بی، زورنا بژنه ئەمیش چه بی؟

- خیلنیک لە بناری کانیکه وه خستبوویان. گۆرانه کانی کانی که وه هەموو جار بەشەو ئەچوون بو دزی و تالان کردنیان. کوریک له خیله که بوو «هۆمەری خاتوون» ی ناو بوو، پیاویکی نازا و نەترس بوو. بە تاقی تەنیا بەره نگاری لەشکر یکی ئەکرد. ئەوە نده هەبوو که هەر جاره گۆرانه کان پەلاماریان ئەدان هۆمەر لەماله وه نه بوو.

جاریک پەلاماریان ئەدەن و کورده کانیش بەره لستیان ئەکەن. لەوانه ئەبی کورده کان بشکین و تالان بدەن بە دەستەوه، لەو کاتەدا قەرەتتوی هۆمەر لە دوورەوه دەر ئەکەوی. کورگەل که چاویان بی ئەکەوی ئەمە ئەلین:

«مانگەشەوه تەقلە دەوه لەشکر گەییە کانیکه وه
هۆمەر خاتە زوو سەرکه وه ئەوه ک بشکین ئا بەمشه وه

- ژینک کچیکی هەبوو دای بەشوو. لەو کاتەدا گواستیانە وه دەستی کردە پینگە پینگ بەسەریا و پاش ئەوه که بردیان بەم بەیتانە ئەیلواندە وه:

نۆ نانی خوارد وە نازە وه نۆ نانی خوارد وە پیازه وه
نۆ نان لەساجی گەرمه وه نۆ نانی رهق وە بەرمه وه
نۆ نانی خوارد وە شیرە وه نۆیشی فران لە تیره وه

دایکی مرئ گولوه‌شان وه‌دل ناشتا بردیشیان

- پیاویکی کورد باسی ژنی به‌مجوره کردووه:
ژن نیوهی ژنه، نیوهی ژانه، نیوهی میمل دۆلهی نانه.

- پیاویکی کورد نه‌یوت:
مه‌کر ژنان بار خهران خهر نه‌وهران چیش کهران

- له‌و سهره له‌بن ده‌واریکا هه‌ندیک دانیشتیبون هه‌موو قسه‌یه‌کیان نه‌کرد. سهره هاته سهر باسی ژن، ههر که له‌عاستی خۆی موچرکینکی پیاهات. به‌لام که‌سیان نه‌بانخسته خۆیان. یه‌کئ له‌دانیشتوو‌ه‌کان وتی: برا ته‌مه‌ی بئ ناوئ ئیمه‌ ئه‌گهر راست نه‌که‌ین با ههر که‌سه ئه‌گهر له‌ ژنه‌که‌ی ناترسی قیت راست بیته‌وه. هه‌موو به‌جاری هه‌ستان ته‌نها یه‌کیک نه‌بئ. لئیان پرسى وا دیاره تو هیج ناترسیت له‌ ژنه‌که‌ت؟ وتی: «نه وه‌للا هه‌دی چیه‌ لئیی بترسم، به‌لام ئیمرو داریکی مالیوه به‌قاچما کۆله‌واری کردووه له‌بهر ئه‌وه ناتوانم هه‌ستم؛ ئه‌گه‌ینا وه‌نه‌بئ له‌و بترسم».

- ژن که میزد نه‌کا سهره‌تا هه‌تا ماوه‌یه‌ک ههر جار که گه‌مه‌و گالته له‌گه‌ل میزده‌که‌یا نه‌کا به‌نازیکه‌وه پالینکی پیوه نه‌ئى و پئى نه‌ئى: «بچۆ به‌ولاره کیزل». که ههر دوولایان پیر نه‌بن ژنه‌که‌ هیج نایخاته خۆی که پیربووه، نه‌مجا که پال به‌میزده‌که‌یا نه‌ئى پئى نه‌ئى: «بچۆ به‌ولاره گوزل».

- کابرایه‌کی ساویلکه له‌و سهره ژنیک نه‌خوای. هیشتا سئى مانگی زاوا و بووکینیان تیناپه‌رئ خوا کورپیکیان نه‌داتئ.

شه‌وئ له‌گوئ ناگردانه‌که‌دا دانیشتون و هه‌روا ده‌مه‌ته‌قئ نه‌که‌ن، کابرا که ژنه‌که نه‌گوئیته‌وه به‌خه‌سوه‌وه نه‌یگوئیته‌وه. خه‌سوه‌که‌شى دانیشتوو‌ه‌ رووی تی نه‌کا و پئى نه‌ئى: ماشه‌للا ته‌م کچه‌ی تو به‌ به‌ره‌یه، نه‌گهر هه‌روا زوو زوو و ههر به‌سئى مانگ جاری کورپى بینئ زۆری پئى ناچئ منیش نه‌وه‌نده کور و کورپام نه‌بئ تا ته‌بم به‌ حه‌مه‌خانی بانه هه‌موو ته‌م ناوه دا‌ئه‌گرم.

خەسوەکەشی ئەلنی: ئەیدەرۆ بەقوربانت بێم کە ی بەسێ مانگ منالی بووه. نو مانگە و نو
رۆژە ی تەواو کردوو. ئەو تۆ حسابی مانگە کانت لێ تیکچوو بەم جوړه ناوی مانگە کان
رەوانکە ئەو وەختە بزانه سێ مانگ ئەگریتەوه یا نو مانگ؟

نازار، بەهار، مانگی دو
نیسان سەیران مانگی جو
ئەو مانگە ی بووکیان تیا برد
ئەو مانگە ی کورە ی تیا بوو

کابرا ئەلنی: ئە ی بەقوربانت بێم خەسوو گیان! بەخوا راستە ئەلین خەسوویە ک لەجووتنی
گا باشتەر، بەو قورحانە ئەگەر تۆ نەبوتایە گوناچاریش ئەبووم و ئیمانیشم ئەرۆشت.

- پیاویک لەو سەرە هەبوو بازرگانیکی زل بوو. ویستی بچێ بۆ «تەوریز» بۆ شتومەکی
بازرگانی کەسی نەبوو تەنها ژنیک نەبێ. شیخیکی بەدینی خوا ترس هەبوو لەو ناو
ناویانگی دینداریه کە ی ئەو ولاتە ی پر کردبوو. هەستا چوو لای و پیتی وت: قوربان من بۆ
تەوریز ئەچم دنیا هەزار مردن و ژیا نی لەریگەدا یه. کیسه یکی له بەرده ما دانا و پیتی وت:
ئەمە هەزار قەرانه ئەگەر تا شەش مانگیکە نەهاتمەوه بیده بەژنە کەم و پیتی بلێ گەردنم نازاد
کا و ئەمەش حەق و حەقە کە بەتێ.»

شیخ کیسه کە ی لێوەرگرت و وتی ئیشە لای بەبێ مەزەرە تی ئەگریتەوه. کابرا لێیدا
رۆشت.

زۆری پیتە چوو ژنە کەوتە تەنگانەوه و ناشزانێ ئەم پارە یه لای شیخ هەیه ورده ورده
دەستی کرد بەفروشتنی شتومەکی ناو مال. هەر شتیکی هەبوو نەبوو فروشتی و میردە ی هەر
نەهاتەوه.

رۆژیک تاقە ئەمۆستیلە یه کێ ئەلماسی ما بوو دای بە کارە کەرە کە ی و پیتی وت: رۆلە بچۆ
ئەمەش بفروشه چەند رۆژیکیش بەمەوه رانه بویرین تا بەلکوو خوا دەرگایکمان لێ بکاتەوه.
کارە کەر ئەنگۆستیلە ی هەلگرت و چوو بۆ بازار کۆتوپر لەناو بازارا بە بەر دوکانی
زەرنگەرە کانا تووشی بوو بەتووشی شیخەوه. شیخ گەرانی ئەم کارە کەرە بەم ئەنگۆستیلەوه
تۆزی سەرنجی راکیشا و لێی پرسى تۆ کییت؟ ئەویش وتی: من کەنیزە کێ ژنی فلانە تاجر
و ناغەم ماوه یه کێ زۆرە بەسەفەر رۆشتوو، ئیستە هیچمان نەماوه تەنها ئەم ئەنگۆستیلە یه
نەبیت. ناغەژن پیتی وتم بچۆ بیفروشه تا ئەمەش ئەخوین خوا گەرە یه.

شیخ همناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و وتی کچم بچۆ به‌ئاغه‌ژنت بلی که ئاغات هه‌زار قه‌رانی له‌لای من به‌ئمانه‌ت بۆ داناوه.

کچه له‌خۆشیا له‌وانه‌بوو په‌ر ده‌رکا گه‌رایه‌وه و قسه‌که‌ی به‌ئاغه‌ژنی وت. ئاغه‌ژنیش له‌خۆشی ئه‌م خه‌به‌ره شوینی به‌خۆی نه‌ئه‌گرت کاره‌که‌ره‌که‌ی نارده‌وه بۆ لای شیخ بۆ پاره‌که. شیخ وتی: من ئه‌م پاره‌یه هه‌ر ئه‌بێ بده‌م به‌ده‌ستی خۆیه‌وه، چونکه ئاغه‌ وای پیتی وتوم و ناتوانم لێی لاده‌م. کاره‌که‌ره‌که له‌وانه‌بوو بگه‌رپه‌ته‌وه شیخ وتی مه‌رۆ منیش له‌گه‌لت دیم با ئه‌و به‌ رووی سووره‌وه نه‌یه‌ت بۆ ئیره. هه‌لسا پاره‌ی هه‌لگرت و له‌گه‌ل کاره‌که‌ر رویشته.

که چوونه ژووره‌وه چاوی به‌ژن که‌وت جه‌مال و جوانیی ژن هه‌موو شتیکی له‌بیری شیخ برده‌وه و که‌وته قسه‌کردنی غه‌رامی له‌گه‌ل ژنه‌دا. ژنه سه‌ری شه‌رمی داخست و زۆر سه‌رسام ما تیری عه‌شقیشی سات به‌سات له‌ دلی شیخا کاریگه‌تر ئه‌بوو. شیخ زیاتر هۆشی لای خۆی نه‌ئه‌ما ئه‌مجا پیتی وت: یا شیخ تو ئه‌و پیاوه‌نیت که ناوبانگی دینداری و خواناسیت ئه‌م ناوه‌ی پر کردوه؟ ئیسته ئه‌مه چه‌کرده‌وه‌یه‌که ئه‌نیوتی؟ شیخ وتی: «گیانه‌که‌م رووناکی روومه‌تی گشت هه‌موو نوریکی لێ شاردمه‌وه. ئه‌و سه‌رده‌مه که عباده‌تم ئه‌کرد له‌جه‌مالی تو بی به‌ش بووم، ئیسته که ده‌رگای رووناکی تو بۆ کرایه‌وه، ئیتر هه‌یچ رووناکی و عباده‌تیکی ترم ناوی. ئه‌م کاته که له‌گه‌ل تو دام نوێژ و روژوی هه‌ر چل سه‌له‌که‌م دینی.

ژنه که ئه‌مه‌ی بیست وتی هه‌سته بچۆره ده‌ره‌وه هه‌ی ده‌ست بری قیامه‌ت فرۆش! ئه‌مه بویت شیخه به‌ ناوبانگه‌ خواناسه‌که؟ هه‌سته بچۆره ده‌ره‌وه به شه‌رمه‌زارییه‌وه لام دامه‌نیشه‌و پاره‌ی تویشم ناوی. شیخ به‌شه‌رمه‌زاری و به‌دل پر له‌ کلپه‌ی عه‌شقه‌وه پاره‌ی هه‌لگرت و هه‌ستا چووه‌وه.

ئه‌مجا ژنه که‌وته سه‌ر ئه‌وه که فیلیک بدۆزپه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه ئه‌م پاره‌یه له‌م خوا نه‌ناسه بسینیته‌وه. هه‌چی به‌بیرا نه‌هات ته‌نها شکات کردن نه‌بێ، هه‌ستا چوو بۆ لای پادشا له‌سه‌ر ئیعتباری ئیسته چوه‌لای ره‌ئیس ته‌شرفاتی. که ره‌ئیس چاوی پیکه‌وت ئاگری له‌دلیا کلپه‌ی سه‌ندو ده‌ستی کرد به‌ قسه‌کردن له‌ گه‌لیا. له‌ پاش گه‌ل قسه‌کردن ره‌ئیس پیتی وت: تو ناگه‌یت به‌ پادشا تا ئه‌وه‌ی من ئاره‌زوو ئه‌که‌م له‌ گه‌لم نه‌که‌ی. ئه‌و وه‌خته پادشایشی ناوی تو چۆن ئاره‌زوو ئه‌که‌ی وات بۆ ئه‌که‌م. ژنه که ئه‌مه‌ی بیست به‌ بی ده‌نگی گه‌رایه‌وه.

روژی دوایی هه‌ستا چه‌ لای دارۆغه و شکاتی به‌ر ئه‌و خست. که دارۆغه چاوی پنی که‌وت له‌و کابرای پێشو خراپتر پیتی وت: بینایی چاوم چاو له‌تو پۆشین ئیشی پیاوی ئاقل

نبیه. ئەگەر بێتوو لەناوی ژبانت تاقە لیوانیک وەر بەرگرم سەرم لەرێتایە و جارێکیکە پێویستت بەو جۆرە پارانەش نابێ. ژنە دیسان دەستی لەمیش گیر نەبوو گەرایەو.

بۆ روژی دوایی چوو بۆ لای قازی. قازی که چاوی بە نیونگای ژنە کەوت ئەوێ لە قوتابخانەو خۆیندبووی تا ئەو وەختە هەمووی لە فیکر چوووە پێی وت: رووناکێ دنیای دنیا داران چی تۆی هێناوە تە ئێرە؟ ژنە کارەساتی شیخی بەرمال فرۆشی بۆ گێرایەو.

قازی وتی: «تارام و هیزی شەیدا یان! شەرع ئەفەرمووئ دەعوا ئەبم بەشاهەت ئەگەر لەسیبەری بالای نەونەمامتا جارێک بە پاسەوان وەر بەگری». ژنە که ئەمەێ گۆئ لیبوو سەریکی بادا و دەستی لەویش پراو گەرایەو.

کە هاتەو بە کارە کەرە کەمێ وت: بچیت لەلای دارتاشیک سندوقێکی گەورەێ بۆ دروست کاو ئەم سندوقە سێ خانە بێ و هەر خانەیک دەرگای خۆی پێو بێ. کارە کەر چوو سندوقی دروست کرد و هێنایەو.

ئەمجا پێی وت: بچیت بە رهئیسێ تەشریفاتێ بلێت کەسەر لە بەیان تەشریفی بێت بۆ مالی ئێمە. لەویشەو بەچیت بە داروڤغە بلێت لەچیشتهنگاوا ئەویش بێت. کە لەوان بوەو بەچیت بۆ لای قازی پێ بلێت لە وەختی نیوەرۆدا ئەویش خانم بانگیشتنی بۆ کردووە. لەپاش ئەوان بەچیت بۆ لای شیخ کە پاش نیوەرۆ بێت بۆ مال خانم لەسەر ئارەزووی ئەو ئەبزویتەو. کارە کەر چوو هەموو راسپێرێ کانی بە ئەنجام گەیان.

ئەو شەو رۆژ بوەو کە کەوتە بەیان تەقە لەقایی دراو کارە کەر چوو بۆ دەرگا سەیری کرد رهئیسێ تەشریفاتێ. خانم چوو بە پیشوازێو و هێنایە ژوورەو لەپاش دانیشتن و هەندێ قسە کردن، دەنگی تەقەێ قایی حەوشە هات. کارە کەر چوو هاتەو وتی: داروڤغەێ شارە هاتووە. رهئیسێ تەشریفاتێ رەنگی لەروو پرا و وتی بۆ خاتری خوا چەم لێ ئەکەێ؟ خانم وتی وەللا بەم دەم و دەستە هێچ شوێنیک نێ تەنھا ئەو سندوقە نەبێ سێ خانەێ هەیه ئەچیتە هەر کامیکیانەو بەچۆ. رهئیس چوو ناو یەکنێ لەخانەکانا و خانم هەر خێرا هەستا دەرگاکی لەسەر داخست.

تا ئەم ئەمانەێ کرد داروڤغە هاتە ژوورەو دانیشتن و کەوتە باسی غەرامیات و عەشقینی. خانمیش کەوتە پشی پشی لە گەلیا کوتوپر دەنگی تەقەێ قایی هات. کارە کەر چوو بەشوین دەنگەو هاتەو وتی قازی تەشریفی هێناوە. داروڤغە ناوکی کەوت و وتی خانم چیم لێ ئەکەێ؟ قازی پێم بزانی ناکرێ. ژنە وتی: ئەوا ئەو سندوقە هەیه دوو خانەێ

تیا به بچوره یه کیکیانه‌وه تا قازی ئه‌روا. داروغه ههستا و خوئی کوتایه یه‌کنی له چاوگی سندوقه‌کانه‌وه. خانم ههستا و ده‌رگای له‌سه‌ر داخست.

له‌و کاته‌دا قازی به‌گونای سوور و دلی به‌جوژی ئاگری دلداریه‌وه کردی به‌زوورا و خانم به‌عیشوه و نیو عیشوه‌وه چوو به‌پیره‌وه و داینا.

قازی خوئی له‌دنیاکیتر چاو پینکه‌وت. خوئی له‌شوینیکا چاو پینکه‌وت که دل‌رفینه‌که‌ی شه‌رابی ئالی له‌لیوی خوئی ئالتر ئه‌دا به‌ده‌ستیه‌وه. قازی له‌ده‌ریای دوو جار سه‌ر خوشیدا مه‌له‌وانی ئه‌کرد کوتوپر ده‌نگی ته‌قه‌ی قایی هات. کاره‌کەر چوو به‌شوین ده‌نگه‌که‌وه و هاته‌وه و تی: شیخی پیری پیرانه‌و له‌م شوینه‌دا میوانه. قازی که ناوی شیخی بیست روومه‌تی سووری بوو به‌به‌ی زه‌رد. و تی: ئه‌گەر شیخ لی‌ره‌دا بمیینی حه‌یا و ئابروم ئه‌چی و تا ماوم خۆم ناگرمه‌وه چیم لئی ئه‌که‌ی؟ خانم و تی: وه‌للا هیچ شوینیک نیه‌ ئه‌و سندوقه‌ نه‌بی خانیکی تیدایه‌ بچوره‌ ناویه‌وه. قازی هه‌ر خیرا رابه‌ری و خوئی کوتایه‌ چاوکی سندوقه‌که‌وه و خانم ده‌رگای له‌سه‌ر داخست.

شیخ کردی به‌زوورا. خانم پیشوازی کرد و ده‌ستیکی خسته‌ سه‌ر شانی و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه پیتی وت: یا خوا به‌خیر بی شیخی به‌رمال فروش! چۆن واریت لئی تیکچوو گه‌یشتیته‌ لای ئیمه؟ شیخ وه‌کوو ده‌نگی فریشته‌ی ئاسمان به‌رگویی بکه‌وی خوتوکه‌یه‌ک به‌هه‌موو له‌شیا هات و تی: «رایه‌لی عه‌شقی تو هه‌زار وه‌کوو من رائه‌کیشی». ژنه و تی: له‌لایه‌نی پاره‌که‌وه چی ئه‌لئی؟ ئه‌گەر نه‌مه‌ده‌یه‌وه چی ئه‌لیت به‌گویت ئه‌که‌م. شیخ و تی: «چۆن ناتده‌مه‌وه؟ خواجه تو ئاگات لئی بی میردی ئه‌م ژنه هه‌زار قهرانی لای من داناوه که بیده‌م به‌م ژنه. ئه‌گەر ئیسته‌ له‌دنیا کامه‌رانیا توژی به‌نازی خوئی بمحه‌سینیته‌وه و له‌ کامی خویم بداتی هه‌زار قهرانه‌که‌ی ئه‌ده‌مه‌وه. ئیتر چیت ئه‌وی خانمی هه‌ر دوو دنیا؟» ژنه که ئه‌مه‌ی بیست بانگی کاره‌که‌ره‌که‌ی کرد و پنی وت: وه‌ره ئه‌م دین فروشه‌ بکه‌ره‌ ده‌ره‌وه و خوئی لییدا چوو بو‌ لای پادشا. پادشا داوای ره‌ئییسی ته‌شریقاتی کرد، دیار نه‌بوو و تی قازی بانگ که‌ن قازیش نه‌بوو. پادشا له‌م ریکه‌وته سه‌ری سویرما ناچار ژنه‌که‌ی بانگ کرده‌ لای خوئی و لیتی پرسی. ژنه‌ش کاره‌ساتی بو‌ گه‌یرایه‌وه که هه‌زار قهرانی لایه‌تی و نایداته‌وه پادشا و تی تو بو‌ ئه‌م داوایه‌ت شاهدت هه‌یه؟ ژنه و تی: «به‌لئی سندوقیکم لایه‌ ئه‌و سندوقه‌ شاهیده‌مه». پادشا ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین و تی: تو شیت بویت؟ ژنه و تی: پادشاهم شیت نه‌بووم و شیت نیم، سندوقیکم هه‌یه‌ ئه‌و سندوقه‌ شاهیده‌مه. پادشا و تی: ره‌نگی جوانیه‌که‌ت سه‌ری لئی تیکداییتی.

ژنه وتی: پادشاهم با واشبن من هدر له‌سدر قسه‌ی خوّم بئیره بیهنن پادشا پیای نارد و سندوقینکی گه‌وره‌یان هینا و دایاننا. ژنه هه‌ستا و چووه سدر سندوقه‌که‌و ده‌ستیکي پیا مالی وتی: سندوقه‌که به‌و خوایه‌ی که دروستی کردوین نه‌گهر نه‌وی که بیستوته نه‌یلنیت، نیسته ناگرت تییه‌ر نه‌دهم. کوتوپر سنی زمان له‌ناو سندوقه‌که هاتنه قسه‌و وتیان: «نه‌شه‌دوبیللا نیمه شاهیدین که‌نمو شیخه وتی هه‌زار قهرانی تم ژنم لایه». له‌لای پادشا ده‌رگای هدر سنی خانیه‌ی سندوقه‌که‌ی کرده‌وه وه‌کوو زهرده‌واله ره‌نیسی ته‌شرفاتی و داروغه و قازی هدر یه‌که له کونیکه‌وه هاتنه ده‌روه.

پادشا له‌م ئیشه‌و له‌م کرده‌ویه زور سدرسام ما نه‌وانه‌ی هدر یه‌که به‌توله‌ی خوی گیاند و پاره‌شی له‌شیخی به‌رمال فروش بو ژنه‌که وه‌رگرته‌وه. نه‌ونده هه‌بوو قازی رووی کرده ژنه‌که و وتی: «هه‌ر که له ئیوه نه‌ترسی له خواش ناترسی».

- هه‌زاری شاعیر هونیه‌ویه‌تیه‌وه:

چهند شوی ترت بوون؟ ورامی داوه	کور به‌دایکی وت بیجگه له‌باوه
دوو نوش له هوزی نه‌وروزه قوزی	نومیرد له‌و هوزی نویان له‌م هوزی
نوشیان نیوه‌ی سال ده‌ژیان بی روزی	نو هدر له‌بدرتاو خوویان ده‌دوزی
ورچه‌ی نامان و ره‌شیکي تریش	شه‌شه و شه‌شان وشه‌شیکي تریش
ورده میرده‌کان کم دینه‌وه بیرم	به‌خوا رۆله گیان ده‌ست به‌هه‌ویرم

- نه‌لین له‌یه‌کن له کۆشکه‌کانی ته‌یمووری له‌نگدا گه‌لن په‌یکه‌ری تیندا هه‌بوو به‌تاییه‌تی سنی په‌یکه‌ری تیندا‌بوو که له هه‌موو په‌یکه‌ره‌کان زیاتر سه‌رنجی خه‌لکیان رائه‌کیشا. په‌کیکیان زه‌لامیکه سه‌ری داخستوو و خه‌ریکی فیکر کرده‌وه‌یه، په‌کیکی تریان نه‌وا به‌ هدر دوو ده‌ست به‌ر بووه‌ته سدر و پوته‌لاکی خوی و به‌سدر خویا نه‌مالن. ورده ورده جار‌جار موویه‌کی ریشیش هه‌له‌که‌نن. نه‌وه‌ی سینه‌میش ده‌سته‌سپریکی گرتوته ده‌سته و سه‌ما نه‌کا. له ژوور سدر هه‌ریه‌ک له‌مانه‌وه نووسراویک نووسراوه. نه‌وی یه‌که‌م له‌ژوور سه‌ریه‌وه نووسراوه «ژن بینم یا نه‌یه‌نم». له‌سدر سه‌رووی دووه‌مین نووسراوه «که‌نمه‌ ژنی هیناوه و په‌شیمان بووه‌ته‌وه». له‌سدر سینه‌مینه‌وه نووسراوه «که‌نم پیاوه ژنی هیناوه و ته‌لاقی داوه و رزگاری بووه». وه نامه‌یه‌کیشیان داوه‌ته ده‌ست نه‌مه‌ی تیا نووسراوه:

خۆشی نابینئی هەرگیز لهو ماله
موزده بئ کهوا خوا بهوی داوه

ئەوی ژن دینئی و ژنی له ماله
ئەوی ژن داره و تەلاقئ داوه

- له کویستانی سەر سنووری تورکیایه له گوندی «باڤو» بیاویکی زۆر زۆر له خوا ترسی به نه خوین پاک هه‌بوو به‌ناوی پیرانه‌وه ناوی ده‌رکردبوو. ژنیکی هه‌بوو خه‌جئ ناو بوو. ئەم پیرانه لهو رۆژه‌وه بلۆقی بوو بوو ته‌رکی دنیای کردبوو، له ئەشکه‌وتیکی دوور له گونده‌که‌وه خه‌ریکی خواناسی و نوێ و رۆژوو و زیکر و فیکر بوو؛ به هیچ جۆر توخنی ئاوه‌دانی نه‌ئەکه‌وت. به‌ته‌واوی دوور له بیگانه‌و نزیک له یه‌گانه‌ بوو. خه‌جئ جار جار نانێکی بۆ ئەبردو به‌و نانه‌ قنیاتی ئەکرد. نزیک بوونه‌وه‌ی له‌خوا به‌ته‌واوی تیری کردبوو له‌دنیا، به‌م جۆره‌ چل سالی ره‌به‌ق خه‌ریکی عبادت و خواناسی بوو ته‌مه‌نی جوانی ئەو و خه‌جئیی ژنی له به‌هاری گه‌نجیدا که‌وته خه‌زانی پیری. دان که‌ل و چاوک و گوئی هه‌ردووکیان گران بوو، به‌لام پیران له مه‌عنه‌ویاتی پیران به‌شیکێ وه‌رگرت و به‌ته‌واوی جینگای خۆی به‌ هۆی دوور بوونه‌وه‌ی له‌دنیا له‌ کۆری خواناسانا ته‌خت کرد.

شه‌ویک له نیوه‌شه‌وا لهو وه‌خته‌دا که مال بئ ئەغیاره و دۆست خه‌به‌رداره، لهو وه‌خته‌دا که دلی خواناسان په‌رده‌ی تاریکی له‌سه‌ر هه‌له‌گیرئ به‌و رووناکییه‌وه روو ئەکاته نووری خوا، ده‌نگیکی له‌پشت په‌رده‌ی نه‌پتیه‌وه هاته گوئی: ئەی پیران! له‌به‌ر ئەوه که‌تۆ ئەمه‌ چل ساله له زکر و فیکری خوادایت و به‌ته‌واوی پشتت له‌دنیا کردوو و رووت له‌خوا، له پاداشی ئەم عباده‌تی چل سالیه‌دا خوا سئ نیازت لئ قه‌بوول ئەکا؛ جا خۆت سه‌ر پشک به‌ سئ شت داوا بکه‌ خوا به‌ هاناته‌وه دیت هه‌ر سئ شته‌که‌ت بۆ به‌دی دینئی.

پیران له بیستنی ئەم ده‌نگه‌ تاسیک برديه‌وه و هه‌روا سه‌ری سه‌رما و هه‌روا که‌وته ده‌ریای خه‌یاله‌وه وتی: ئەمه ئەبئ ده‌نگی شه‌یتان بئ و بیه‌وی له‌خشته‌م به‌ری. به‌مجۆره‌ مایه‌وه تا که‌وته شه‌وی دوا‌یی. دیسان له هه‌مان کاتا هه‌مان ده‌نگ به‌ چه‌شنی قسه‌ هاته‌وه قسه‌کردن و ئەوی دوتنی شه‌وی پنی وته‌وه. پیران ئەوه‌نده‌یتر که‌وته سه‌رسامیه‌وه و په‌ژاره به‌ته‌واوی دایگرت؛ نه‌یئه‌زانی چۆن له‌م گێژاوه‌ خۆی ده‌رباز کا هه‌روا ئەتلایه‌وه تا که‌وته شه‌وی سه‌یه‌م و کاته‌که‌ی شه‌وان. دیسان ده‌نگه‌که‌ی هاته‌وه به‌ر گوئ و وتی: پیران هه‌ر ئەم شه‌وه‌ت ماوه ئەوه‌ی داوای ئەکه‌ی بیکه‌ داوای ناکه‌ی به‌سه‌ر ئەچه‌ی. که‌ رۆژ بووه‌وه خه‌جئیی خه‌زانی له‌سه‌ر جاران هه‌ندی نوێردوه نانی بۆ هیناوه‌هاته‌وه بۆ لای؛ سه‌یری کرد پیرانی می‌ردی به‌ته‌واوی ره‌نگی هه‌لبه‌زکاوه‌وه هیچ ره‌نگ له روویا نه‌ماوه. یرسی پیاوه‌که‌ بۆچ وات

لپهاتووه؟ پياوه هيچ دهنگ ناکا. زور سهرى خسته سهرى لهئه نجاما وتى: خه جى واز بينه شه يتان ئه يهوى له خسته م بهرى. وتى: ئه يهرو چوئن؟ تو پياوى خواى شه يتان به تو ناويزى. پيران دهستى کرد به گريان و به هه ناسه هه لکيشان سوزى دهروونى ئه گه يشته گهردوونى ئاسمان. خه جى وتى: پياوه که دهنگ بکه سوويم بووه وه. پيران وتى: ئافرهت دهنگى چي بکه م؟ ئه مه سى شه وه نيدايه کم بهر گوئى ئه که وئى ئه لى: تو چل ساله گوشه گيريت کردووه به پيشه وخواناسى ئه که هيت ئسته خوا له توله ي پاريزگارى ئه م چل ساله دا سى نيازت بو به جى ديتى داواى بکه. ئه مه جگه له وه که دهنگى شه يتانى بى و بيهوى له خسته م بهرى هيچى تر نيه.

خه جى وتى: ئه يهرو پياوه که بو وا ئه لى؟ تو پياويكى ديندار و خواناس بوويت، ئه مه چل ساله خوتت دوور گرتووه له هه موو نافه رمانيه ک. خوا ئه گه ر توله ي يه کيکى وه کوو تو نه داته وه توله ي کى نه داته وه؟

خه جى به م قسانه ورده ورده پيرانى سارد کرده وه و هيتايه سهر ئه وه که ئه و دهنگه نه يتيه دهنگيکى راسته قينه ي خوايه و دووره له شه يتان و هيچ له خسته بردن نيه. ئه مجا پيران وتى باشه ئافرهت داواى چى بکه م؟ داواى ئيمان و عاقبهت خيترى بکه م؟ داواى ئه ولادى چاک و صالح بکه م؟ داواى مال و سامان و پايه ي دنيايى بکه م؟ داواى چى بکه م؟

خه جى وتى پياوه يه که م نياز و داوات ئه وه بى که خوا من گه نج بکاته وه و بمباته وه تافى جوانى و رهنگ و رووخسار و جه مالتيکى وام بداتى له دنيا دا و يتنه م نه بى. ئه و وه خته من ئه م چند ساله چه نده م خزمهت کردووى به گور ئه بمه وه ئه وه نده يتر و زياتر له وه ش خزمهتت ئه که م. ئاسايشى دين و دنيا ت بو پيک دينم و له خيترانى ئه يوبى پيغه مبه ر چاکتر خزمهتت ئه که م و زياتر به هاناته وه ديم.

پيران وتى: ئافرهت من و تو تازه ته م نه مان رابواردووه خووشى و ناخوشى دنيا هه ر شتيک بو يتت به سه رمان بردووه. من که دوعا ئه که م با دوعاى ئه وه بکه م خوا ئه ولادى چاک و صالحمان بداتى. هه م به که لکى ئه وه مان دئى له دنيا تا ماوين به هانامانه وه دين و به ده ردمان ئه خوئن. که مرديشين يه کيک ئه بن له و شتانه که پيغه مبه ر له باره يانا و توويه خير و سه ده قه يه کى ره وانن قهت دوايى نايه ن.

خه جى وتى: پياوه که که من گه نج بوومه وه ئه و ئه ولاده ي که تو ئه لليت ئه بى به خير و سه ده قه يه کى جارى ئه وه ش ئه بيت و منيش گه نج ئه بمه وه و تويش ئه که و يتنه ره حه تى به يه ک دوعا سى شتى زور به لکمان بو ديتنه دى.

خه‌جی به‌م جوړه قسانه و به‌مجوره ناموزگارته برديه دلی پیرانه‌وه که قسه‌کمی زور باشه و به‌یک داوا کردن سئ شتی زور گه‌وره‌یان بو پینک دیت، به‌لام هیشتا هر به‌ته‌واوی دلی نه‌ینه‌هینا. وتی: نافرته تم سئ دو‌عایه که‌من نه‌یکم یه‌کیتی بوو عاقبه‌ت خیری و نیمانداریمان بیت. یه‌کیتی بو‌ه‌ولادی چاک و صالح بیت یه‌کیتیشی بو‌مال و سامان بیت. نه‌وه‌خته هم دینیشمان نه‌بیت هم دنیاش.

خه‌جی وتی: پیاوه‌که نه‌وه تو نه‌لیی چی؟ سئ نیازه‌که بو‌له شتی‌کا نه‌خه‌یته کار که نه‌وه سئ شته به‌یک دو‌عا جیته‌جی بیی؟ که من گه‌نج بوومه‌وه نه‌وه‌خته به‌سانایی نه‌توانم خزمه‌تی مناله‌کان بکم، نه‌وه منالانه‌ی که له‌من و له‌تو بن صالح و چاک نه‌بن. که گه‌وره‌ش بوون نیش و کار نه‌کن له‌به‌رهمی نیش و کاره‌کمی نه‌وانا ده‌وله‌م‌مند و خاوه‌ن سامانیش نه‌بین. به‌هوی چاکه‌وه سه‌لا‌حه‌ته‌که‌شیا‌نه‌وه سه‌ده‌قه‌ی جاریشمان بو‌دروست نه‌بی. فرمایشی پیغه‌م‌بر دپته دی، عاقبه‌تمان خیر و نیمانداریش نه‌بین. پیران قسه‌کانی خه‌جی به‌ته‌واوی کاری تیکرد و بریاریدا که یه‌کم دو‌عای جوان بوونه‌وه‌ی خه‌جی و به‌ناوات گه‌یشتنی خه‌جی بی.

شهو‌ی دوا‌یی له‌نیوه‌شه‌ودا چووه‌ سهر به‌رمال ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌و داوا‌ی نه‌وه‌ی کرد له‌خوا که خه‌جی خیزانی بجیته‌وه‌ تمه‌نی گه‌نجی و جوانیکی باشی بداتی. نرای پیران له‌گوشه‌ی ره‌شمالانا جینگیر بوو به‌یانی که هه‌ستان سه‌یری کرد خه‌جی نه‌وه خه‌جیته‌ نه‌ماوه: ناسک و نازداریکه نه‌بخویت و نه‌بکه‌ی هر ته‌ماشای گه‌ردنی بکه‌ی دوو چاووی ره‌شمال، دوو گونای پری‌نال، سهر پر له‌قزی‌ئاوه‌لدامه‌نی کال له‌سنگ و به‌روکا له‌به‌ژن و سه‌روکا وینه‌یه‌کی بی وینه‌ی نه‌م ژیر ناسمانی شینه‌بوو. نه‌زولیک‌های میسری و نه‌شیرینی نه‌رم‌ن نه‌چاو به‌خوماری کوردستان و نه‌په‌لک سه‌وزی داستان هیچیان نه‌ی نه‌گه‌یشتنی. زمان هر نه‌وه‌نده نه‌توانی بلئی وینه‌یه‌ک بوو له‌نه‌خشی کردگار تازه به‌تازه که‌وته ناو روژگار‌وه.

له‌ولاوه خه‌جی که ته‌ماشای خوی کرد خوی به‌له‌ندامیک هاته به‌رچاو له‌بازاری شوخیدا نه‌فریشته‌ی ناسمان نه‌په‌ری کیوی قاف که‌سیان ناویرن شان بده‌ن له‌شانی. گولی نه‌ونه‌مامی به‌هاران په‌لکه زیرینه‌ی ئیواران نمونه‌یکن له‌کالای بالای وه‌کوو چه‌تری تاوس. خوی بلاو کرده‌وه دلی بووزایه‌وه‌وه‌ی گه‌شایه‌وه‌وه‌ی خه‌رامان به‌سهر نازا ناوی نه‌کرد. گول له‌رومه‌تیا شه‌وبو له‌بویا سه‌ری شه‌رمه‌زاری و رووی ژاکاویان دانه‌واند خوا پیدا ناوای نه‌دا.

بەمجۆرە خەجێ کەوتە ناو لاله‌زاری جوانیی و شوخی ورده ورده ناوبانگی نازک و نازداری خۆی بیستەو بەجۆریک بیستیه‌وه که خه‌رامانی چینی له‌چاو ئەما کەنیزه‌کی زه‌نگییه. رۆژ به رۆژ زیاتر ئەبوو بەنیشانگای په‌نجەمی سه‌ودا سه‌ران. هەر ئەوه‌نده بۆ خه‌جیش وه‌کوو تاوسی له‌تاه‌توو چۆن تاوس سه‌یری چه‌تری کلکی خۆی ئەکا فیز ئەیگرئ و ئەگه‌شیتیه‌وه که سه‌یری قاچی ئەکا فسی ئەنیشیتیه‌وه ئەمیش که سه‌یری جوانی و بیستنه‌وه‌ی ناوبانگی خۆی ئەکرد ئەوه‌نده‌یتر گه‌شکه ئەیگرت، به‌لام که سه‌یری پیرانی دانکه‌لی چاوکزی سه‌رله‌رزۆکی ریش کلووی به‌فری می‌ردی ئەکرد سه‌ری ئەبرده‌وه به‌قولاخی خۆیا.

له‌ ئەنجاما ورده ورده پیتی له‌پیرانی می‌ردی پری و که‌متر ئەهات به‌لایا. ئەو خزمه‌ته‌ی که جاران هه‌یبوو بۆی، له‌باتی ئەوه‌ی لێی زیاد بکا هه‌رکه‌می ئەکرده‌وه. ئەو مال و مندالانه‌ی که جاران به‌ ته‌نگیانه‌وه بوو ئیسته‌ چه‌که‌چه‌که به‌ره‌لای کردن و خستیه‌ پشت گوی. مال بێ خاوه‌ن و بێ ناز مانه‌وه، پیرانی به‌ناو می‌ردی هه‌ر چه‌ند قسه‌ی له‌گه‌ل ئەکرد به‌لالووته‌وه جواپێکی ئەدايه‌وه. خه‌جێ ئەوی به‌دلیا نه‌هاتایه‌وه مال و مندال و پیرانی می‌ردی بوو. سه‌رمه‌ستی دنیای تاهه‌نگ و جوانی بوو له‌باتی کوپه‌ لاییک هه‌ژاری وه‌کوو ئەمیر ئەرسه‌لانی رۆمی و جوامیری هه‌مه‌وه‌ن و شه‌مسام ناغای ته‌رگه‌وپری له‌به‌ر ده‌رگایا ئەکه‌وتن. کالای ئاوازه‌ی شاران به‌ناوی دیاریه‌وه به‌بار هه‌ر وه‌کوو باران ئەباری به‌سه‌ریا. خه‌جێ که جاران به‌خواردنی نانی هه‌رزن و له‌به‌ر کردنی کراسی جای هه‌جیجی رایه‌بوارد، ئیسته‌ شه‌کری ئەخوارد و به‌ شیر ده‌ستی ئەشۆرد. ئاوریشمی له‌به‌ر ئەکرد و پینلوی زه‌رکفتی له‌پیتی ئەکرد. نه‌یادی پیران له‌دلا ما نه‌ نازی مندالان. پیران بێ ژن و مندال بێ دایک و مال بێ که‌ییانوو مانه‌وه. هه‌ر چه‌نده پیران ئەبوت ئافره‌ت تو چیت وت و ئەمه‌ چیه‌؟ خه‌جێ وه‌کوو گوێزی بو بژمیرن وا بوو کاتیک تاهه‌نگی خۆی به‌ هیچ نه‌ئه‌گۆریه‌وه.

پیران که‌وته ئامۆژگاری کردنی و پیتی وت ئافره‌ت رۆژانی رابوردووت له‌بیر بێ، ئافره‌ت رۆژان رۆژی له‌دوايه‌وه. بۆ منت به‌ره‌لا کردو منالت سه‌ر گه‌ردان کرد. پرسه‌ له‌ هۆزی تاه‌ی ده‌رویشان، دنیا له‌سه‌ریه‌ک لا ناسوپه‌ته‌وه بێر له‌و خوايه‌ بکه‌روه‌وه که تو له‌ج رۆژگاریکا بوویت و به‌یه‌ک هه‌ناسه‌ که‌وتیه‌ چه‌ رۆژیک. هه‌ر ئەو خوايه‌ ئەو ده‌سه‌لاته‌ی هه‌یه‌ بته‌باته‌وه دۆخه‌که‌ی جاران. واز بینه‌و له‌که‌لی شه‌یتان وه‌ره‌ خواره‌وه.

خه‌جێ وتی: ئەی پیری بیغه‌ری لاتی په‌ک که‌وتوو له‌برسا مردوو! عه‌مری خۆت و منالت نه‌مینی تو چیت و خۆت به‌چی داناوه‌؟ به‌و سه‌ر و سه‌کوته‌وه ئامۆژگاری من ئەکه‌ی.

من نیسته ههزاریک له‌بهر ده‌رگاکه‌ما که‌وتوون. سه‌گه‌کانیان وه‌کوو تو‌وانه. تو‌چ رایکت هه‌یه خۆت به‌منه‌وه به‌ستی؟ چاوت بکه‌روهه من کیم و تو‌کییت. تو‌ئه‌سپێ تیداویت ئه‌ته‌ووئ خۆت به‌سه‌ر منه‌وه پاک که‌یته‌وه. من تو‌هه‌ر نانا‌سم و هه‌یج روژی‌ک له‌روژان هه‌یج په‌یوه‌ندیه‌کت له‌گه‌ل منا نه‌بووه. ئه‌م فله‌هه‌ فله‌هه‌ له‌چی، تو‌که‌ی له‌و پیاوانه‌ بوویت نازک و نازداریکی وه‌کوو من چلمت پیا بسووئ، وه‌یا به‌په‌رو‌ی پیس هه‌لت بگرئ. ئه‌م نابه‌جاییه‌ی نیسته کردت جاریکیکه نه‌یکه‌یته‌وه؛ ئه‌گه‌ینا ئه‌لیم به‌و که‌سانه که له‌بهر ده‌رگاکه‌ما که‌وتوون زنده به‌چالت که‌ن. تو‌رایه‌ی ئه‌وه‌ت ناکه‌ووئ من منالم له‌ تو‌بوویتی؛ منالی چی و شتی چی؟ من گولیکم له‌باخی جوانیی ئه‌م دنیا‌یه‌دا برۆ برۆ چیت له‌ده‌ست دئ دریغی مه‌که. ئه‌مه‌ی وت و له‌ناو شه‌پۆلی ده‌ریای گه‌وره‌بیدا لیتدا رویشت.

ئه‌م قسانه‌ کاری کرده دلی پیران، به‌لام که‌ بیری روژانی پیشوو و بیری لانه‌وازی مناله‌کانی ئه‌کرده‌وه هۆنه هۆن فرمی‌سک ئه‌هات به‌چاویا و هه‌ر ئه‌یوت: لیبوو‌ردن باشه، ئه‌ینارده‌وه بو‌لای خه‌جی. خه‌جی له‌جارانی پیشوو خراپتر جوابی ئه‌دایه‌وه، که‌ مناله‌کانی ئه‌نارد بو‌لای ئه‌یوت به‌لکوو به‌زه‌یی پیا‌یانا بیتنه‌وه ئه‌و منالی ده‌رئه‌کرد و ئه‌یوت ئیوه هه‌یج منالی من نین. به‌کورتی خه‌جی له‌ناو ئاهه‌نگی خوشگوزه‌رانی و رابوو‌اردنی شاهانه‌دا مه‌ست بوو بوو؛ نه‌پیرانی به‌دلا ئه‌هات، نه‌منالی خۆی و پیران.

پیران ئیتر گه‌یشه‌ جهرگی، شه‌ویک بو‌ی له‌سه‌ر به‌رمال دانیشت و ده‌ستی به‌رز کرده‌وه وتی: خواجه نیازیکی ترم که‌پیت هه‌یه ئه‌وه‌یه خه‌جی زه‌م بکه‌یت به‌ دیله سه‌گیکی ره‌شی چوارچاو. تیری دو‌عای پیران له‌ناسمانه‌وه تپه‌ری و گیرا بوو. خه‌جی پیستی سه‌گی چوارچاو کرا به‌به‌راو بوو به‌ دیله‌سه‌گیکی ئه‌جولیتنه‌وه و ئه‌شکیتنه‌وه. سه‌یر ئه‌کا له‌پیستیکی ترایه، هاوار ئه‌کا له‌ نووزه و قوربه‌که به‌و لاوه هه‌یجتری له‌ده‌م نایه‌ته ده‌ره‌وه. هۆشی هه‌یه به‌لام زمانی نییه؛ گیان هه‌یه به‌لام له‌ پیستیکی ترایه؛ سه‌یری خۆی ئه‌کا ئایا ئه‌مه خه‌جی خه‌رامانی چینه یا دیله‌سه‌گیکی چوارچاو ما‌چینه؟ ئه‌مه‌ی نیسته خه‌وه و ئه‌ببینی یا ئه‌وه‌ی پیشوو‌ی خه‌و بووه رویشتوه؟ ئه‌تلینته‌وه و ئه‌پلینته‌وه ئه‌یه‌وی قسه‌بکا قسه‌ نییه. هه‌رکس دئ به‌لایه‌وه له‌باتی چاو به‌خوماری کوردستان سه‌گیکی گه‌رمیان ئه‌بینی. ئه‌لئ چاو به‌خومار فریشته‌یه‌ک بوو بالی گرتوه ئیسته له‌شوین ئه‌وا سه‌گیکی جیگرتوته‌وه.

به‌ره به‌ره ده‌وری ماله‌گه‌وره چۆل بوو، ئاغا و جووتیار که‌وتنه‌وه گه‌رانه‌وه، هه‌رکه بو دیار. که‌نیزه‌کانی کاره‌که‌ر روویان کرد و که‌وتنه‌ گه‌ر له‌باتی سینی شیر و شه‌که‌ر بوو به‌فریدانی له‌تکه‌نان و لوولاقی که‌ر. له‌باتی باوه‌شینی نازداران بوو به‌ لووته شه‌قی ریبواران،

لەباتی دەنگی های و هوی سەرخۆشانی عەودالی دووی بەشان، دەسپۆک بوو بەدەنگی نادەیی چخە لەو کسۆک. ئەو بارەگا ئاوەدانە بوو بە کاوڵە و وێرانە. خەجی نووزەیکی لە زەوی و یەکیکی لە ئاسمانە هەر کە بەلایە ئەروا ئەم سەیری ئەو ئەکا و ئەو سەیری ئەم ئەکا، ئەم بەچاوی بە بەزەبێهەو ئەنووزینی ئەو بەچاوی خەشمەو ئەبۆلینی.

دەنگ و باسی سەردەمی ئەم و پیران لەناو خەلکا هەبوو، یەکی ئەبیوت ئەمە خۆای پیرانە، یەکی ئەبیوت ئەمە دیلەسەگی گۆی ئاگردانە. ئەوێ لێرە بوو فریشتەبوو ئیستە لە ئاسمانە، هەتا یەکی گرت قەسە ئەم هەمووانە گشت وتیان ئەمە ئاھ و نزوولە شیخی پیرانە. ئەو خەجی بەدبەختی ئاخر شەر هێچ چارت نییە ئەو ئەبێ پەنا بەریتە بەر ئەشکەوتەکە ی پیران.

خەجی ئەمانە هەموو گۆیی لێیە بەلام ناتوانی قەسەبکا. لە نووزە بەو لاوێ زمانی ناگەرێ بەشتیکی تر. هەرچەندە سەیریش ئەکا کەستیک نییە بەدادیا بگا و تیماری دەردی کاریگەری بکا.

لە ئەنجاما هێچ چاری نەما بە تلاوتل و بە کلکە لەقێ خۆی گەیانە ئەشکەوتەکە ی پیران. پیران دەرکی ئەشکەوتی لێ پشکۆل کرد. خەجی دیلەسەگ بەدەوری ئەشکەوتا ئەگەوزی و ئەینووزاند و ئەیقۆراند. منالەکانی لێ کۆبوونەو. منال سەیری ئەویان ئەکرد ئەگریان ئەو سەیری منالی ئەکرد ئەینالاند و ئەیقۆراند. منال ئەچوونە لای پیرانی باوکیان، باوکیان لە دەریای خەم و پەژارەدا تقوم بووبوو، ئەهاتنە لای دایکیان لە سەگینکی رەشی چوار چاوی تەپاوتلکەر زیاتر هێچیان بەرچاوە ئەکەوت، ئەیاندا یە پرمە ی گریان. لەگریانی ئەوان و دایکیان و پەژارە ی باوکیان ئەرز و ئاسمان بەزەبی ئەهاتەو پێنانا.

منالەکان چوون ئەمجارە کەوتن بەسەر باوکیان و بەگریان و زاری ئەمان و لەولاو بەدەنگی نووزەو پارانەوێ خەجی ئەمیش دەستی کرد بەگریان بەسەر منالەکانیا. ماوێک بەم جۆرە تێپەرێ، بلیسە ی ناگری دەروون رۆژ بەرۆژ تێتر ئەبوو. ناگری جگەر پیرانی هەلگرت. شەویک لەنیوێ شەوا بۆی چوووەو سەر بەرمال و دەستی بەرز کردەو و تی: خوایە نیازیکم ماوێ گیرای بکە ی ئەویش ئەوێ بەر خاتری منالەکانم خەجی ژنم بەریتەو دۆخەکە ی جارانی و بێتەو بەخەجیکە ی جارانی. تیری دوعای گیرابوو خەجی پێستی سەگی لەکۆل بوووەو بوووە بەخەجیکە ی جارانی و چوووەو ئەو دۆخە کە لەگەل پیرانا بەکزیهەو دانه‌نیشن. ئەوێندە هەبوو پیران نوێز و رۆژی چل سال هەرسێ دوعاکە ی بە ترەکە ی خەجیدا دەرچوو.

- همه‌ی نادر هه‌بوو له‌و شاره‌زورره. براهه‌کی هه‌بوو ئەم براهه ژنیکه هه‌بوو روژی کولابوو به ده‌ستیه‌وه؛ هه‌موو جار گله‌یی له‌لای همه‌ ئەکرد که ژنه‌که‌ی له‌ گه‌لیا باش نییه. همه‌ش پینی ئەوت: براه تۆ خۆت پیاو نیت، ئەگه‌ینا ژن چیه‌ پیاو به‌ده‌ستیه‌وه بکه‌ویتنه زه‌لاله‌ته‌وه؛ ده‌سا ژنه‌که‌ی من هه‌رکه‌ چاوی لێ به‌رز ئەکه‌مه‌وه له‌وانه‌یه زه‌نه‌قی بچیت. ئەویش وتی: جا بزا تۆ چیت له‌گه‌ل کردوو و به‌و جووره هاتۆته ژیر رکیفت. [همه‌ وتی:] هه‌رکه‌ جوولاه‌ته‌وه به‌ تاکه‌ که‌وش سه‌ر و گوپلاکیم ناوه‌ته‌یه‌ک. جارێک دوو جار وام له‌گه‌ل کردوو ئیسته‌ ئیتر وه‌کوو ماستی مه‌یوی لیهاتوو. وتی: سا براه وه‌للا منیش وای له‌گه‌ل ئەکه‌م. یا خوا کارت راس بێ براه و ئەم ریگه‌یه‌ت پیشان دام! ئیتر بێ گومان رزگارم ئەبێ.

کابرا به‌دلنیکه‌ خۆشه‌وه‌ چوووه‌وه‌ بۆ ماله‌وه. هه‌رکه‌ چوووه‌ زوروه‌وه‌ به‌ بێ چریه‌ تایی له‌ که‌وشه‌کانی داکه‌ند بۆ ئەوه‌ بیمالی به‌سه‌ر ژنه‌که‌یا و ناقلی بکا. ژنه‌که‌ی چاوی پێ که‌وت لینی شیتان و وتی: کوره‌ ئەوه‌ شیت بووی و ئەو تاکه‌ که‌وشه‌ت داکه‌ند؟ کابرا وتی: نه‌وه‌للا خانم گیان! ئەوه‌ بۆ ئەوه‌م داکه‌ند بیمالم به‌سه‌رخۆما.

- کابراه‌ک هه‌بوو زۆر له‌ژن ئەترسا، له‌ لایه‌وه‌ وابوو ژنی بێ گۆبه‌ن نییه. پاشان ناو و نیشانه‌ی ژنیکه‌ به‌حه‌با و حسه‌تیان بۆ هه‌لدا و له‌گه‌ل ئەمه‌شا زۆر ده‌ست ره‌نگینه. چوو ئەو ژنه‌ی هینا و نه‌وکلێ دایه‌ سه‌رخۆ. شه‌وی له‌ ژنه‌که‌ی پرسى ئایا تۆ هه‌یج ده‌ست ره‌نگینی و پیشه‌یکه‌ ده‌ستیت هه‌یه؟ وتی: نه‌وه‌للا من پیشه‌و سه‌نه‌تم له‌ قاچمایه. وتی: ده‌ک موباره‌ک نه‌بێ.

تافگەى ئیلاخ

- لە قسەى کوردییە ئەلن:

جاریک ریویک لەو بناڕەدا تى ئەپەرى ئیستریکی تۆرى تیری خواردبوو راکیشا بوو بەتەواوی نووستبوو، هیچ جوولەى نەئەکرد. ریویەکە بەپشتیا تپەرى گولمەى قنگى دەرپەربوو. ریویەش لای وابوو ئیستەرەکە تۆببە تەماعى کردە قنگەسوورە دەرپەریوەکەى. چەمۆلەییکی بۆ دریز کرد. ھەر چەمۆلەى گەیشتە قنگى ئیستەر، ئیستەر راجەنى و راپەرى و راست بوو ھە. چەمۆلەى ریوی لەناو قنگیا گیرى خواردو خۆیشى بە پاشووی ئیستەر ھە دالە رۆچکە بوو. ئیستەر کەوتە جامبازە بەو دەشتەدا. لەریگەى دا چەقەلیک چاوی پتیاں کەوت وتى: «ھا خیرە مام ریوی وا خۆتت بە پاشکۆى ئەو ئیستەرەدا ھەلواسیو ھە؟ رەنگ بى بەخیر بۆ حەج بچن».

ریوی وتى: «بەخوا ئاغە چیت ەرز بکەم، ژیاں و مردنم بەستراو ھە تریکی ئەم ئاغەم ھە. بەخیر ئەگەر ئەم تریکی کەند ئەو ھەختە فیکریکیش لەحەجەکە ئەکەینەو».

- تینووم بوو لەگەل مام پیرادود دانیشتبووین. لەبەر ئەو ھە ریشى سپی بوو حەزم نەکرد راستەو راست بلیم ئاوم بۆ بینە؟ وتم: بەخوا مام پیرادود رەنگ بى ئاوەکە ساردبى. وتى: ئا. وتم: پیاو ئارەزووی خواردنەو ئەکا. وتى: «ئا». وتم: ئەگەر پیاو تینوی بى برۆ ناکەم ئەگەر ئاو بخواتەو ھەرمای ببى. وتى «ھم». وتم: جا ئەگەر پیاو تینووی بوو چى ئەکا؟ وتى: ئاو ئەخواتەو ھە. ئیستە و ئەوسا ئاوی ھەر بۆ نەھێنام. منیش وتم ئەگەر بەمجۆرە بەدەمیو ھە برۆین تا ئیوارە لى نابینەو ھە و وازم لپھینا.

- کابرایەک ھەبوو کوریک و ناشیکی ھەبوو. بەکۆرەکەى وت: رۆلە ئەگەر ئەزانى شتى ترمان زۆرە، ئاشەکە بفرۆشەو ژنیکی بى بینە بۆخۆت.

کۆرەش چوو ئاشەکەى فرۆشت و بە پارەکەى ژنیکی ھینا. لەپاش ماو ھەیکە لات کەوتن، ھیچیان نەما. وتى: تەماشاکە ئەوى ئارد ئەرى فرۆشم بۆ ئەو ھە گۆو ئەریت.

- مەلا یەحیای چوورستانی بۆی گیرامەو ھە وتى:

ئەحەى کپنوو چوو بوو بۆ حەج و گەرابوو ھەو گەیشتبوو «تسن» ی کەرکوک. کەشیدەیکەى حاجیانى لەسەر بەستبوو. لەو کاتەدا لەتسن مردوویەکیان لى مردبوو،

بردبوویان بۆ سەر قهبران. به‌کیان کهوتبوو بۆ مه‌لاییک ته‌لقینی بخوینی که حاجی ئەحمەد به‌ویدا تی ئەپه‌ری. به‌مه‌لای ئەزانن به‌رۆکی ئەگرن بۆ ئەوه ته‌لقینی مردوو که‌یان بۆ بخوینی. ئەویش هێچ خۆی تیک ناداو ئەچیتته سەر گۆره‌که‌و به‌م جووره ته‌لقینه‌که ئەخوینی ئەلی: «که‌رکووکی ئیین که‌رکووکی خواردنت سلق و یارکۆکی که نه‌کیرت دینه سەر گوئی تەپ نه‌که‌ی وه‌کوو که‌ر هه‌سته بلئی تلی تلی ده‌ستم له‌ده‌ستی شاقولی کفنم ئەخه‌مه سه‌رملی ئەچمه جه‌حه‌نم تا بنی ته‌لقینه‌که‌ت له‌به‌ر... بوتیه خوینم الله‌اکبر».

وتم مه‌لا ئەمه ئەگەر شعره زۆر له‌نگه. وتی: «ئەحە‌ی کړنوو به‌شعری ئازادی ئاورویی ئیسته وتویه خۆی نه به‌ستۆته‌وه به وه‌زن و قافییه‌وه».

- سالیکی والیه‌ک ئەچیتته «توزخورماتوو» له‌و ئیشانه که ئەیکا یه‌کیکیان ئەوه ئەبێ که خه‌لکه‌که‌ی ئەوی فیری نوێژ کردن بکا. جار ئەدا هه‌رکه نوێژ بکا هه‌موو رۆژی مه‌تالیکی ئەداتی. ته‌قه ئەکه‌ویتته دوزه‌وه که‌س نامینیتته‌وه که نوێژ نه‌کا.

هه‌تا چل رۆژ به‌مجۆره له‌گه‌لیان ئەرواو پاشان پاره‌که‌یان لی ئەبه‌ری. سه‌یر ئەکا که‌س نه‌چوه‌وه بۆ نوێژ هه‌موو لێی به‌شیمان بوونه‌وه. پتی وتن: ئەوه بۆ نوێژه‌که‌تان دایه‌ دواوه؟ پێیان وت: «ئیمه هه‌ر به‌قه‌در پاره‌که نوێژ ئەکه‌ین؛ پاره‌ بده تا نوێژ بکه‌ین».

- کابرایه‌کی شاره‌زوری به‌میوانی ری ئەکه‌ویتته سوله‌یمانی و شه‌وی ئەچیتته مالی دۆستیکی. شه‌وی چاو ئاویکی ساردی زۆری لی ئەخواته‌وه. له‌کاتی نووستنا له‌ ژووریکا ئەینوینن و ده‌رکه‌ی له‌سه‌ر دانه‌خه‌ن؛ که‌سی تریش له‌ژووره‌که‌دا نابێ ته‌نها منالیکي چوار پینج سالانی خانه‌خویکه نه‌بێ.

شه‌وی کابرا میز زۆری بۆ دینی. هه‌له‌سته‌ی بچیتته ده‌ره‌وه سه‌یر ئەکا ده‌رگا له‌ پشته‌وه داخراوه. ئەگه‌رته‌وه زۆر به‌ریشان ئەبێ خۆی راناگرئ، فیکر ئەکاته‌وه بچیت مناله‌که لا‌با و میزه‌که‌ی بکاته ناو جیگا‌که‌ی ئەوه‌وه که به‌یانی هاتن ئەلین ئەمه مناله‌که خۆی میزی کردوه و کابراش رزگاری ئەبێ. له‌راستیدا فیکریکی باش بوو کابرا ئەچی مناله‌که هه‌له‌گرئ ئەخاته جیگا‌که‌ی خۆی و پر ناو جیگای مناله‌که ئەکا له‌ میز و رزگاری ئەبێ. ئەمجا دیتته‌وه مناله‌که هه‌له‌گرئ ئەبیاته‌وه بۆ ناو جیگا‌که‌ی خۆی و ئەمیش دیت له‌شوین خۆی رانه‌کش.

که رائه‌کشی سهر ئه‌کا لارانی ئه‌که‌وئ له‌شتیکی شل و بۆنیککی پیسیش دیت. تومه‌س
ئمه‌ منالی زیره‌ک له‌و وه‌خته‌دا که کابرا هه‌له‌یه‌گرئ و ئه‌یه‌نینه‌ ناو جیگا‌که‌ی خۆی
به‌عاده‌تی شه‌وانی لای وا ئه‌بئ ئه‌وه‌ دایکی هه‌لیساندوه‌ بردوو‌یه‌ بۆ سه‌ر ئاوده‌ست ناو
جیگای کابرا پر ئه‌کا له‌پیسایی.
سه‌یرتر ئه‌وه‌ بوو تا به‌یانی میزی کابرا له‌ناو جیگای مناله‌که‌دا وشک بووه‌وه‌.

- جووله‌که‌یک هه‌بوو له‌سابلاخ «شه‌له‌مۆ»ی ناو بوو؛ کچیککی هه‌بوو دابووی به‌شوو.
له‌لای جووله‌که‌ که کچ درا به‌شوو ئه‌بئ پاره‌یه‌کی باش بخزیته‌ ته‌کی. شه‌له‌مۆ دووسه‌د
تمه‌نی خستبووه‌ ته‌ک کچه‌که‌ی. شه‌وئ کابرای زاوا نه‌ئه‌چوو هه‌ پهرده‌ ئه‌یوت دووسه‌د تمه‌ن
چیه‌ خستوو‌یا نه‌ ته‌ ته‌کی؟ به‌ناچاری به‌شه‌له‌مۆیان وت. شه‌له‌مۆ به‌ تووره‌یه‌وه‌ هات بۆ مالی
زاواو پیتی وت: «هه‌ی سه‌گی سه‌گباب! من کچیککی چوارده‌ ساله‌م به‌ دووسه‌د تمه‌نه‌وه‌ پی
داوی و ئه‌لیم بیگن؛ که‌چی تو نایگیت. وه‌ره‌ تو سه‌د تمه‌ن به‌ من بده‌ هه‌تا من خۆت و
هه‌چ خزم و عه‌شره‌تیکت هه‌یه‌ هه‌مووتان بگیم».

- کابرایک وا چوو بووه‌ دلێه‌وه‌ که بووه‌ به‌گه‌نم و مریشک ئه‌بخوا. له‌به‌ر ئه‌مه‌ کون
به‌کون خۆی له‌مریشک ئه‌شارده‌وه‌. له‌دواییدا چار نه‌ما گرتیان و خستیا نه‌ شیتخانه.
ماوه‌یه‌کی پینچوو وتیان چاک بوه‌ته‌وه‌و هه‌تیا نه‌ ده‌ره‌وه‌. هه‌رکه‌ چۆوه‌ ماله‌وه‌ مریشکیکی
به‌رچاو که‌وت، دابه‌ بانگه‌لاو هاوار هاوار. که‌س و کاری وتیان: ئه‌رئ ئه‌وه‌ هاوار هاواری
چیته‌؟ خۆ تو ده‌نکه‌گه‌نم نیت مریشک بتخوا. وتی: «به‌لئ ئه‌زانم، به‌لام ئیوه‌ به‌مریشکه‌که‌ی
به‌سه‌لمین که‌ من ده‌نکه‌گه‌نم نیم».

- مه‌لا نادریک هه‌بوو لووتیکی ناقۆلای پینوه‌ بوو. رۆژیک ئه‌چیته‌ مالی یه‌کی
له‌قوتایه‌کانی. ئه‌و قوتایه‌ی براییکی بچکۆله‌ی ئه‌بئ، مه‌لا نادری چاو پین نه‌که‌وتبوو. دایکی
کوربه‌که‌ له‌ترسی ئه‌وه‌ نه‌ وه‌ک کوربه‌که‌ی که‌چاوی که‌وت به‌لووتی مامۆستا ده‌ست بکاته
قسه‌کردن وه‌یا. پینکه‌نن ناردیه‌ ماله‌ دراوستیکه‌یان.

مه‌لا نادر هات و دانیشته‌ و باجی ئایشی به‌خیراتنی کرد، به‌لام هه‌ر دلی له‌مستیا نه
وه‌ک کوربه‌که‌ی پینته‌وه‌. له‌و کاته‌دا که‌ پیاله‌ خالیه‌که‌ له‌ به‌رده‌می خۆیا دانه‌نی و ئه‌یه‌وئ
شتیکی تیکا بۆ مامۆستا پیتی ئه‌لئ: «مامۆستا شیر بکه‌مه‌ لووتیه‌وه‌ یا قاوه».

- کابرایهک له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا و چوار منالیا له ژووریکا نه‌نووستن. نه‌گه‌ر جاریک بیویستایه گه‌مه و گالته‌یک بکه‌ن له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا مناله‌کان لیان نه‌بوون به‌شملی شهر و لی نه نه‌گه‌ران.

رؤژیک کابرا چوو هندی گیزه‌ری کپی هینایه‌وه به هدر مناله مسته نوکیک و گیزه‌ریکی دایه، وتی بچن له‌ژیر لیفه‌که‌وه بو خوتان بیخون، به‌لام نه‌بی دهنکه دهنکه نوکه‌که بخون. نه‌گه‌ر هدر کس دوو بیخوا گیزه‌ره‌که‌ی لی نه‌سستیمه‌وه و نه‌ییرمه قنگی. منالان چوونه ژیر لیفه‌وه خه‌ریک بوون به نوکی برژاو خوارده‌وه. کابراش به دلنیا‌یی له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا ده‌ستی کرد به‌ئیشی خیرکردن.

له‌پاش ماوه‌یه‌ک یه‌کئی له مناله‌کان - که نوکه‌که‌ی ته‌واو بووبوو- سه‌ری له‌ژیر لیفه‌که‌ ده‌ره‌ئینا سه‌یری کرد ته‌وا باوکی سواری دایکی بووه، قیژانی وتی: «مناله‌کان مناله‌کان! ته‌ماشاکه‌ن وادیاره دایکم نوکه‌که‌ی دوو دوو خواردوو، نه‌وه‌ته باوکم گیزه‌ره‌که‌ی تی نه‌بری».

- له‌سه‌رده‌می تورکه‌کانا کابرایکی سمیل بابری کوردی خه‌لکی نه‌وه سه‌ره بو کاسبی نه‌چئی بو نه‌سته‌موول، به‌لام کابرا، کابرایکی که‌له‌میزدی جوان‌چاک له ده‌مه ده‌می گه‌رانه‌وه‌یا بو ولات رؤژیک به‌ناو کولانیکا تی نه‌په‌رئ. ژنه ده‌وله‌مه‌ندیکی میزدفسر له‌سه‌ر بانه‌وه چاوی پی نه‌که‌وئ و نه‌زانئ کابرایکی غه‌ریبه، له‌دلی خویا نه‌لئ نه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌م کابرایه‌دا ریکه‌وم به‌بی گومان منالیکم نه‌بی و به‌ته‌واوی بنج له‌سه‌ر مال و ملکی میزده‌که‌م دائه‌کوتم.

کاره‌که‌ریک نه‌نیرئ به‌شوین بیاه‌که‌دا و بانگی نه‌کا و پیی نه‌لئ: من حه‌ز نه‌که‌م جارئ له‌گه‌ل تودا دروست بیم به‌لکوو منالیکم بی. کابرای کورده‌ی ساله‌ها دوور که‌وتووی له‌مال و منال وه‌کوو باره شاری هاتیبته‌وه، وانه‌زانئ و به‌تایبه‌تی ژنه‌که‌ هندی پاره‌شی نه‌داتئ. له وه‌ختی ئیشا کابرا نه‌لئ: «خانم ئاره‌زووی خوته نه‌گه‌ر نیوه‌ی به‌رم کوره‌که‌ت نه‌بی به یوزباشی، نه‌گه‌ر هه‌مووی به‌رم نه‌بی به بنباشی ئیتر تو کامت نه‌وئ ئاره‌زووی خوته». ژنه نه‌لئ: دیاره حه‌ز نه‌که‌م بی به بنباشی.

کابرا ده‌ست نه‌کا به‌ئیش له‌وه‌خته‌دا ژنه -بلامانی- بایکی به ده‌نگی لی به‌ره‌ئیبته‌وه. کابرا نه‌لئ: «داخی گرانم خانم کوره‌که‌ت به هیچ گوویک نابئ ته‌نها نه‌وه نه‌بی که نه‌بی به بۆریه ژه‌نی قشله».

- دزیک لەتاریکە شەویکا چوووە مالتیک بۆ دزی. هەر چەندە گەرا هیچی دەست نەکەوت. لەبەر زۆر گەران تینویشی بوو گۆزەلە شریک دانرابوو چوووە سەر گۆزەلە کە سەیری کرد ئەویش کونە و تۆکتی ئاوی تێدانییە. بەنسک و ناھۆمێ گەرایەووە دواوە. لە گەرانەووەدا گویی لە دەنگتیک بوو راوەستاو گویی راگرت سەیری کرد ئەمە ژن و میردە کە ئیشی شەرعییان کردوووە قسە ئەکەن. پیاووە کە بەژنە کە ئەلێ: ئەوئ من دام بەتو هەزار لیره دیتێ. ژنەش بە پیاووە کە ئەلێ ئەوئ من دام بەتو دوو هەزار لیره دیتێ. لەم کاتەدا دزە کە توورە بوو وتی: «سەگباینە ئیووە شەوئ سێ هەزار لیره مامەلە ئەکەن کەچی تۆزێ گۆزەلە شەرە کەتان پینە ناکەن ئەگەر موسلمانیک هات تۆزێ ئاوی لێ بخواتەووە».

- لەتاران دوکتۆریک شوینی تاییەتی کردبوووەو بۆ هاتوچووی نەخۆشەکان. ئەم خانووی دوو دەرگای هەبوو یەکتێ لەپێشەووە یەکتێ لەپاشەووە. دەرگای دواوەیان تیکدابوو خەریک بوون چاکیان ئەکردهووە؛ کریکار ئیشی تێدا ئەکردو و ریگاکی وای لێ هاتبوو بەکەلکی هاتوچووی نەخۆش نەئەهات.

بە شاگردە کەمی خۆی ئەلێ: لەسەر قاقەزیک بنووسێ «لەبەر ئەووە دەرگای دواوە ویرانە لەدەرگای پێشەووە تەشریفتان بیت». ئەم پارچە یە بەقەد دیواری خانووە کەووە بۆ ئەووی ئیتر لەو دەرگای پاشەووە هاتوچوو نەکریت تا چاک ئەکریتەووە.

شاگردە کە سڕیش ئەدا لەپشتی پارچە قاقەزە کەو ئەبەوئ بێنووسیتێ بە دیوارە کەووە لەو کاتەدا دوکتۆر بانگی ئەکا ئەمیش پارچە قاقەزە کە بە بەرەواژەیی لەسەر کورسینیک دانەنێ و ئەچی بە دەم دوکتۆرەووە. کوتوپر لەو دەمەدا ئاڤرە تیکێ نیووە نەخۆش دیت بۆ لای دوکتۆر و لەسەر کورسیە دانەنیشێ قاقەزە تەرکەمی پێووە. قاقەز راست ئەنووسێ بە شوینی دانیشتی ئاڤرە تە کەووە. ئاڤرەت بە ناو شەقام و کۆلانا وە کوو کۆتر ئەپرا بە ریگادا هەموو ریواریک کە لە پشٹیەووە تی ئەپەرن سەیر ئەکەن ئاگاداریە ک بە دەر قنگی خانمەووە یە نووسراووە: «لەبەر ئەووە دەرگای دواوە ویرانە لەپێشەووە تەشریفتان بیت».

- لەجەنگی یە کەما ئەووە بوو لەشکری هەموو ولاتیک چوو بوووە ولاتیکێ ترەووە ئەلمانەکانیش چوو بوونە فەرەنسەووە. سەربازی دۆ نەدیوی ئەلمان خانمە جوانەکانی فەرەنسە ئەبیین هۆشیان لانامینێ و پەلامار ئەدەن. پیریژنیکێ فەرەنسی سەیر ئەکا کەس بەلای

ئەووە ناچی لەمە زۆر توورە ئەبێ ئەلێ: «ئەی خوا بۆ هەموو کەس جەنگە کەچی بۆ من ناشتییە».

سەربازیکی ئەلمانی گویێ لێ ئەبێ لای وا ئەبێ ئەمە جیتیوی ئەداتی ئەچیت بە شەپە زلله بەر ئەبیتە ویزە ییریژی ئەرامەنە، ئەوەندە ی لێ ئەدا ئەمرێ. لەپاش ئەو کە ئەبێخەنە گۆرەووە نەکیڕ و مونکەر دیتە سەری. نەکیڕ لێی ئەپرسی خوای تۆ کییە؟ پیرەژن ئەلێ: تۆ پیم بلێ تۆ کیت؟ ئەلێ: من نەکیڕم. ئەویش ئەلێ: خوا ئینسافت ببێ لێرەش هەر نەکیڕ؟ ئە ی کیڕ لەکویە؟

- لەبەغدا گەلێ لە «کویر»ەکان موزیقا لێ ئەدەن. روژیک پیاویک بەیەکی لەو کویرانە ئەلیت کە هەموو روژیک بچیت بۆ مالیان فیری موزیقای بکا. کویرەش مالی کابرا نازانی کابرا ناوو نیشانی مالهەکی خۆی ئەداتی کە لە وەزیریە لە فلان شوین بە دەستی راستەووە دەرگای چوارمە، کە پارچە تەختەیهکی بچووک لە تەنیشتیەووە داکوتراووە ناوی خۆی لێ نووسراوە ئەو مالی ئەوانە.

کویرە ی موزیقار روژی دوایی ئەروات بەناو و نیشانە کە ئەچیتە کۆلانەو بەپال دیوارە کەدا بە دەستکوتان ئەروا. دەرگای یەکەم و دوووم و سێیەم نە، ئەگاتە دەرگای چوارەم لەو کاتەدا بەریکەوت «حەزەرەتی» لە شۆرجە برنج و روئی بەحەمالیکا ناردبوو بۆ ئەو ماله. حەمال کە لە تەنیشت دەرگاکەووە راوەستاوو چاوهرپی پەسولە ی گەیشتی برنج و روئەکی ئەکرد لە فەرەیدونی خۆمان.

حەمالە رەسمیەکانی بەغدا هەر یەکە «باج» یکیان پێیە و ئەم باجەیا لە قورقوشم وەیا لە شتیکی ترەو بەسەر سنگیانەووە هەلی ئەوسن.

کویرە ی موزیقار بە دەستکوتان کە ئەروا لەپیشا دەستی ئەکەوێتە سەر پارچە «باج» ی حەمالە کە وا ئەزانی ئەمە دەرگاکە یەو ئەمەش پارچە ی تەنیشت دەرگاکە یە کە فەرەیدون پینی وتووە. ئەمجا دەست بە سەرسنگی حەمالی ئەو بەدەرگا زانیووە دا دیتیتە خوارەووە دەعبای حەمال دیت بەدەستیەووە ئەوا ئەزانی ئەووە ئەلقەریری دەرگاکە یە دەست ئەکا بەکوتانی. حەمال ئەکەوێتە گرم و بۆلەبۆل موزیقار وا ئەزانی ئەمە «عود»ەکی شانیەتی وا دەنگی لێووە دیت. دەست لە کیری حەمالە بەرەلا ئەکا و بە پەلە دەست ئەبا بۆ عودەکی ئەلێ: «سەگباب خێوکه! من دەرگاکەم کوتا ئیتر تۆ ئەم ئاوازه خویندنەت لەچی؟»

بەم جۆرە فەرەیدون مامۆستای بۆ خۆی راگیر کرد که فتری عود لێدان بیت.

- تازە ئۆتۆمبیلە پاسەکان کەوتبوونە ناوشاری سولهیمانی بۆ هاتوچوو کردنی خەلک بەناو شارا، کابرایکی «مراڤه»یی لەگەڵ ژنەکەیا هاتبوونە سولهیمانی و سواری پاس بوو بوون. وایکەوتبوو ژنەکە لەپێشەوه دانیشتبوو میردەکە لەبەشی دواوه. کابرای میرد پارە هەردووکیانی داوو پاسەکەش پریبوو لەخەلک لەو ناوهدا کابرا هەستا و بەدەنگی بەرز بانگی کرد لە ژنەکە: «تایشی تایشی من لەدواوه داومه، ئیتر تۆ لە پێشەوه مەیده».

- تازە شەری یەکەم برابوووه کابرایەکی ئینگلیزی لە ئینگلتەرە قسەیی بۆ دۆستیکێ ئەکرد وتی: کوردەکان هەتا بلتیت پیاوی چاکن و خزمەتی میوان زۆر ئەکەن. هەر کە میوانیک ئەچیتە ناویان ئەبێنە مالهوه پەزیرایی لێ ئەکەن. ئەبێن بۆ گەران، ئەبێن بۆ ناو باخ، شتی خۆشی ئەدەن سەر روومەتی ماچ ئەکەن، بەشەو لەتەنیشت خۆیانەوه ئەینووتن، لە حەماما دەست بە هەموو لایەکیا دێن و ئەیشۆن؛ بەکورتی بە هەموو جۆرخزمەتی ئەکەن. کابرای دۆستی وتی: جا تۆ کە ی چویت بۆ کوردەواری تا ئەم هەموو نەوازشە ببینی؟ ئەوێتر وتی: من خۆم نەچووم ئیمسال ژنەکەم چوو بوو هاتەوه گێرایهوه.

- سێ کابرای سیان ئەچنە هەولێر مەناره‌ی «شیخی چۆلی» ئەبینن، بەلایانەوه زۆر سەیر ئەبن و هەر سەیری ئەکەن یەکیکیان ئەلێ ئەمە چییه؟ ئەمە بە هەق‌ری من قاریی ئەرزە. یەکیکی تریان ئەلێ: وا نییه ئەمە بیرەکە ی قوچە بلباسە هیناویانە لێرە هەلیان گێراوه تەوه لۆ ئەوه‌ی ئاوه‌کە ی وشک بێ دیسانەوه سواغی بدەنەوه. سێبەمیان ئەلێ: ئەوه ئیوه چ دەرین؟ ئەمە کیری ئەرزەوه ئەچن بەقوزی خوشکی ناسمانیدا.

- کابرایەکی کورد تەلاقی ئەکەوی و ئەچیتە لای شیخ بابەعەلی تەکیەیی لەسولهیمانی ئەلێ: «یا شیخ هانام هاوردگەسە درگاکەت تەلاقم خواردگەو منالدارم». بابەعەلیش ئەلێ: چیت وتەوه؟ ئەلێ: «قوروان کە من وتم وه ژنەکەم تەلاقت کەوتوی ئەو وتی شیر». بابەعەلی ئەلێ: چۆن شیریک؟ درێژ بوو یا کورت؟ ئەلێ: قوروان نەدرێژوو نەکورت. ئەلێ ئەتوانی بیلتیت ئەلێ: قوروان دوو سێ شیر ی لەویدا پێ لێ ئەدا ئەمجا ئەلێ ئەتوانی ژنەکەشت ببینی؟ ئەلێ: قوروان خاس ئەتوانم ئەو ئەچن بەشۆین ژنەکەیا.

له‌م لاهه شیخ بابه‌علی چند که سیک کو نه کاته‌وه و چاره‌ری هاته‌وه‌ی کابرا نه‌کن له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا. نه‌مجا دینه‌وه بابه‌علی له ژنه‌که نه‌پرسی نه‌لی چون بوو؟ ژنه‌ش نه‌لی: قوروان نه‌م ده‌ویت باوکه وتی: هدر سی ته‌لاقت که وتوی منیش وتم شیر، گووت خوارد. بابه‌علی له‌ویدا دوو سی شیریش کورت و دریز به‌ژنه‌که داته‌هیللی و نه‌مجا پنیان نه‌لی: بچنه‌وه مادام شیره‌که دریز نه‌بووه ته‌لاقت که ناکه‌وی. نه‌وانیش نه‌لین نه‌ی وه‌قوروانت وین.

- مه‌لا نه‌وره‌حمان هه‌بوو له‌سوله‌یمانی، رۆژیک هه‌ندئ له مه‌لاکانی وه‌کوو شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی و شیخ نووری بابه‌علی و مه‌لا حسینی پیسکه‌ندی رووی لی نه‌نین که بانگ‌یشتتیکی نان خواردنیان بکا، نه‌ویش -سه‌لامت بی- هیچی له‌ده‌ست نه‌ه‌بووه‌وه. تا ماوه‌ی شه‌ش مانگ به‌مجوره له‌گه‌لی خه‌ریک نه‌بن له‌نه‌نجاما به‌لینیان نه‌داتی که بابه‌ تيمشه‌و بو نان خواردن له مالی تيمه نه‌بن و کیش له‌گه‌ل خۆتان تینن بینن.

نه‌مه خه‌به‌ریکی خوش بوو بو ئیواره مه‌لاکان هه‌ندیکی تریش له‌گه‌ل خۆیان نه‌به‌ن و نه‌چن بو مالی مه‌لا نه‌وره‌حمان. به‌سه‌کردن رایته‌بویرن و خۆیان نه‌خه‌لافینن سه‌یر نه‌کن هیچ ده‌نگ و باسی نان هینان نییه. شیخ بابه‌علی خۆی پی راگیر ناکری نه‌لی مه‌لا نه‌وره‌حمان برسیمانه کوا نان؟ نه‌ویش نه‌لی: قوربان په‌له مه‌که. نه‌که‌ویته دره‌نگ، سه‌یر نه‌کن نان هدر نییه. نه‌مجا هه‌موویان نه‌لین مه‌لا له‌برسا مردین کوا نان؟ نه‌ویش نه‌لی: «بی به‌لا بن دوانزه مانگه‌ی خوا نان و گوشت نه‌خۆن با تيمشه‌و هیچ نه‌خۆن چی نه‌بی؟» به‌م جۆره ده‌ستیان پتوه نه‌نی و هیچیان ناداتی، به‌سکی برسی نه‌گه‌رینه‌وه.

- کابرایه‌کی جاف هه‌بوو ئیشی هدر دزی کردن بوو. نه‌مجا نه‌چن له‌لای شیخ که‌ریمی کر بچنه تۆبه نه‌کا و نه‌بی به‌ده‌رویشی. شیخ پینی وتیوو ئیتر نابئ دزی بکه‌ی. کابراکه‌یش چوو بووه که‌ولی و ئیتر هیچی پی نه‌که‌را چاری نه‌مابوو. نه‌مجا نه‌چوو به‌شه‌و ماله‌که‌ی خۆی نه‌بری و نه‌چوو له‌ده‌ره‌وه نه‌یشارده‌وه و له‌به‌یانیا ژن و منال هه‌رایان لی هه‌لته‌ستا. نه‌ویش نه‌یوت: «که‌نیشکه مه‌یکه‌ن وه‌گاله من لغاوی نه‌و شیخه‌م له‌ده‌مايه ناتوانم بچمه که‌له‌وه‌ر خۆم هاتگم بردگمه».

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و موکریانه سه‌ی عه‌زیزی ناو بوو، شیت بوو؛ له‌پشيله زۆر نه‌ترسا. رۆژیک که‌رویشکیک نه‌گرن و نه‌یخه‌نه کۆشیه‌وه، نه‌ویش نه‌لی: کوره به‌رم ده‌ن پشيله خواردمی. نه‌لین کوره پشيله نییه که‌رویشکه. نه‌ویش نه‌لی: کوره هیزینه پشيله‌یه پینی

ئەلەین پشیلەگۆی کورتەو کلکی درێژە. کەرۆپشک گۆی درێژەو کلکی کورتە. سەهێ عەزیزیش ئەلە: «هەزینە کلکی کورت و گۆی درێژە، گۆی درێژ و کلکی کورت نییە مادام چاوی شینە ئیشی خۆی هەر ئەکا و ئەمخو!».

- جارێک یەکنێ لەحافزەکانی مزگەوتی گەورە سولەیمانی ئەچیتە حەوزی و سل خانەکە مەلە ئەکا. خالە فلانیش لەسەر حەوزەکە تارەت ئەگرێ، حافزەکە ئەچیتە ناو حەوزەکە چاوی نابینێ دەستی ئەکەوێ لەشتیکی نەرمی ئەستووری شلە پەتە بانگی ئەکا خەلکینە ئەمە منالیکە کەوتۆتە ناو ئەم حەوزە من لیم ون بوو بێن دەری بێنن. خالیشم ئەلە: «بابە ئحم هاوار مەکە ئەو ئەلەتەکە ی منە».

- کابرایک هەبوو لە سولەیمانی با بلێم مەلا سماییلی ناو بوو، هەتیو باز بوو. جارێک لە کەرکووک کورپیک بەگیر دیتی و ئەبیاتە شویتیک. کە دینە دەرەو کورپیک تر تووشی ئەو کورپە ئەبی و کەین و بەینی لێ ئەپرسی. ئەلە: «وێلا ئەو کابرایە بردمی بۆ ئەو سواری خۆیم کا. کابرا ئەم قسە بە ئەبیسیتەو ئەلە: «ئەوا هەتیو بازیش حەرام بوو مەگەر بە حوزووری وەلی و دوو شاهد نەبی».

- مەلاییک جاری وەعزی ئەدا و لە ناوەندی وەعزە کەدا گەیشتە سەر باسی مەلاییکە و وتی شوکر بکەن شوکر بکەن. هەموو خەلکە کە دەستیان کرد بە شوکر کردن لە پاشا وتیان مامۆستا ئەم شوکرە بۆچی بوو؟ وتی: «بۆ ئەو بوو کە خوا رەحمیکی گەورە ی پیکردووین بە مەلاییکە. ئەگەر مەلاییکەکان پێسیایان هەبوا ییە لەو سەرەو ئەمەیان ئەکرد بە ژێر پێسیایەو و جله کانیان هەموو لە نوێژ ئەبرد».

- هەتیویکی قومارباز هەبوو لەسەقز مۆلە ی ناو بوو، ئیشەکە ی ماسی فرۆشتن بوو لە ناو شارا. رۆژی دوو ماسی پێ ئەبی ئەگاتە بەر دەرگای مایکی خانمکی کاشانی کە مێردەکە ی سەرگورد بوو. بە هۆی وەزێفەو کەوتبوونە ئوێ. بەدەنگی هە ی ماسی مۆلەو دیتە بەر دەرگای حەوشە. دلی ئەچێ لە ماسیەکان، لەو کاتە شا پارە ی پێ نابێ لە گەل مۆلەدا ری ئەکەون کە پیکەو و بنوون و یەکنێ لە ماسیەکانی بداتن. ئیش ئەکری و مۆلە ماسیەکی

نهداتی. خانم ئەلنی: ئەگەر ئارەزووت ئێهه‌یە کینکی تر و ماسییه‌که‌ی تریش. مۆله‌ پێخۆش
 ئەبێ ئەلنی باشه. مۆله‌ هەر دوو ماسییه‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌رئەچی.

مۆله‌ که‌ ده‌ستی له‌قنگی هه‌مانه‌ی به‌تاله‌وه‌ ده‌رئەچی له‌بەر قاپی هه‌وشه‌که‌دا دائه‌نیشنی
 داوای هه‌ندی ئاوی خوارده‌وه‌ ئەکا. خانم له‌ناو گلێنه‌یکدا ئاوی بۆ دینێ. مۆله‌ که‌ ئاوه‌که‌
 ئەخواته‌وه‌ گلێنه‌که‌ دا ئەخات و ئەشکی ئەمجا ده‌ست ئەکا به‌گریان. له‌و کاته‌دا ئاغای
 سه‌رگوردی میردی خانم دیته‌وه‌ سه‌یر ئەکا ئەوا ئەم کۆره‌ له‌بەر قاپیه‌که‌ی ئەوانا دانیشتوه‌وه‌
 ئەگری. لێی ئەپرسی بۆچی ئەگریت؟ ئەلنی: قوربان دوو ماسیم بێ بوون هاتم لێره‌ داوای
 تۆزێ ئاوم کرد ئەم خانمه‌ نه‌ختی ئاوی له‌ناو ئەم گلێنه‌یده‌دا داسی. که‌ ئاوه‌که‌م خوارده‌وه‌
 گلێنه‌که‌م له‌ ده‌ست که‌وته‌ خواره‌وه‌وه‌ شکا. ئێسته‌خانم له‌باتی گلێنه‌که‌ دوو ماسییه‌که‌ی لێ
 گل داومه‌ته‌وه‌. منیش له‌ترسی وه‌ستاکه‌م ناوێرم بچمه‌وه‌وه‌ خانمیش ماسیه‌کانم ناداته‌وه‌.
 ئاغای سه‌رگورد که‌ گوی له‌مه‌ ئەبێ روو ئەکاته‌ خانم و ئەلنی: خانمجان عه‌یه‌ گلێنه‌یه‌ک
 نرخێ چیه‌ و تۆ له‌باتی ئەوه‌ ئەو دوو ماسیه‌ت له‌م به‌سه‌زمانه‌ گل داوه‌ته‌وه‌؟ پیتی بده‌ره‌وه‌
 بابروا گوناچه‌. خانم چارناچار ئەچی دوو ماسیه‌که‌ دیتیه‌وه‌وه‌ ئه‌یداته‌وه‌ به‌ مۆله‌. مۆله‌
 به‌خۆی و ماسیه‌کانه‌وه‌ ئەروا و خانمیش ناویری ده‌ نگ که‌ کاره‌سات وانیه‌.

- مه‌لا عه‌لی حاجی مه‌حموو هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی رۆژی له‌ خانه‌قayı حاجی مه‌لا عه‌لی
 خه‌ریکی ده‌ستتۆزێ شتن ئەبێ، سه‌ری ده‌عباکه‌ی گرتبوو ئەهات و ئەچوو ئەکۆکی و
 سه‌ره‌که‌ی گرتبووه‌ ده‌ست و ئەیسوو به‌دیواری به‌ر ئاوده‌سته‌که‌دا «استه‌را» ی ئەکرد.
 «مه‌جۆلی خامه‌ش له‌وئ هەر ده‌ستتۆزێ ئەشوا ئەلنی: مامۆستا ئەوه‌ بۆچ دیواره‌که‌ کون
 ئەکه‌ی؟ مه‌لا عه‌لیش ئەلنی: «مه‌جۆل ئەو ره‌قی قایمیه‌ نه‌ماوه‌ که‌تۆ دیوته‌».

- کابرایه‌کی ده‌رۆزکه‌ر ئەچینه‌ به‌ر ده‌رگایه‌یک و ئەلنی خه‌رتان بنووسی شتیکم بده‌نی.
 له‌و کاته‌دا ژن و میرده‌که‌ له‌ژووره‌وه‌ خه‌ریکی ئیشی خه‌رئەبن. ژنه‌که‌ له‌ژیره‌وه‌ جارچار
 نه‌رمه‌ زیله‌یه‌ک ئەدا له‌ میرده‌که‌ی که‌ سوالکه‌ره‌که‌ ئەو قسه‌یه‌ ئەکا. ژنه‌که‌ ئەلنی: خوا
 بنداتی. کابرای ده‌رۆزه‌که‌ر هەر واز نایه‌نی، ئەوه‌ی ئەپه‌خۆن له‌وه‌ شتیکم بده‌نی. ژنه‌که‌ ئەلنی:
 من کێز ئەخۆم و میرده‌که‌م زیله‌ ئەگەر ئەته‌وی فه‌رموو». کابرای سوالکه‌ر لێ ئەدا ئەروا و
 ئەلنی: «ئەم نیعمه‌ته‌ خوا هەر به‌ خۆتانی ره‌وا ببینی».

- لە سابلاخ كابراییكى تەوریتزییان گرتبوو بەرەواژە سواری كەریان كەربوو بەناو شارا ئەیانگتیرا و لییان ئەدا. یەكئ پرسی ئەمە چى كەردوو؟ وتیان جئئوى بە ئەبووبەكر و عومەر داوہ. كابرایی كەر سوار گویی لئبوو وتی: عوسمانیشتان لەبیر نەچئ.

- كابراییك زستان بوو خەریكى پیرەژئئى بوو. لەكاتئ ئئیش كەردنا دەرى هئنا پیرئزئەكە وتی: ئەوہ چى ئەكەى؟ كابرأ وتی: «وہللا تاقي ئەكەمەوہ بزائم ناوہوہ ساردترہ یا دەرہوہ؟»

- فایق بئ كەس لە سولەیمانى فئیر بوو بوو بە «كەسپەر»ى عەرەق فرۆش ھەر ئەچوو عەرەقى لئ ئەسەند و ئەبوت لەسەر حساب بئنووسە، فلسى نەئەدايە.

رۆژئك ئەچئ داواى قاپئى عەرەقى لئ ئەكا و ھەر لەدوكانەكەشیا دائەنئشئى بۆ خواردنەوہى. كەسپەرئش قاپە عەرەقئكى زۆر تورشى بۆگەنى ناخۆشى بۆ دئئئى؛ چونكە ئەزانئى پارە نادا. فایق ھەمووى ئەخواتوہ و گوی نادائئى، لەكاتئ ھەستانا تەنھا دوو دئنارى بئ ئەبئى دوو دئنارەكە ئەدا بەكەسپەر. كەسپەر زۆر سەرسام ئەبئى، ئەلئى: كاك فایق ئەمە گەلئكى زىادە لەنرخى قاپە عەرەقەكە. فایقئش ئەلئى: من نرخى قاپە عەرەقەكە نادەم نرخى ئەو وەستایەتئەى تۆ ئەدەم كەچۆن توائبو تە لەقنئگئكى وا فراوان بريتئە قاپئكى وا تەنگەوہ».

- عەلى ئوفئك شەوئك لەنادى ئەبئى سەر خۆش ئەبئى و ھەلئەستئى و ئەچئتەوہ بۆ مالمەوہ. لەرئگادا ئەكەوئ و ناتوائئى بڕوا. دەورئە تووشى ئەبئى و نائناسن ئەلئى: ھەستە بابچئى بۆ پۆلىس خانە. ئەوئش ئەلئى: دەجا ئەگەر من بمتوائنايە بە رئگادا بڕۆم ئەچوومەوہ بۆ مالى خۆم». پاشان ئەئناسن و ئەبئەنەوہ بۆ مالى خۆيان.

- لەو بەر كئو ھەموو ئئوارەئك مامۆستا وەعزى ئەدا. ئئوارەئەكئان وتی: ھەر كەس بەشەوى جمعە لەگەل خئزانەكەى خۆيا دروست بئئ قەسرىكى لە بەھەشتدا بۆ دروست ئەكړئ.

ژئئك لەكۆرئى وەعزەكەدا بوو ھەستا گەرپاەوہو ئەو ئئوارەئەئش جمعەبوو، بە مئردەكەى خۆى وت: پئاوہكە مامۆستا واى فەرموو ئئمشەو جمعەئە با كۆشكئك لە بەھەشتا دروست كەئىن. كۆشكئكئان دروست كەرد. زۆرى پئى نەچوو ژنەوتئى: پئاوہكە ئەوہ بۆ تۆ بوو با كۆشكئكئش بۆ من دروست كەئىن. كۆشكئكئان بۆ ئەوئش دروست كەرد. پاش ماوہئك

ژنه که وتی: پیاوه که نه گهر میوانیکمان هات له کوئی داینین؟ با کوشکیکیش بۆ ئه و دروست کهین. به لئی میوانخانه به کیشیان دروست کرد.

پیاوه سهیری کرد نه گهر به م جوړه پیوه برۆن نه و نه دهی کۆشک ئه بی له به هه شتا سهیری لئ ده رناکا. ژنه هات بیهوئ قسه بکا پیاوه پیش ئه وه ئه و قسه بکا هاته وه کار به لام کردی به شوینیکی ترا ژنه وتی چیت کرد؟ پیاوه وتی: «نافرته هه ر کهس سئ کۆشکی له به هه شتا هه بی ئه بی خانوو شریکیشی له جه حه نه ما هه بیت».

- کابرایک هه بوو «فه تالی» ناو بوو، که ریکی هه بوو ئه بیاته سنه بیفرۆشی. ئه چیته مهیدانه که جامبازه کان دهوری لئ ئه دن به چهند نه به چهند، به پینج تمه ن رئ ئه که ون. کابرا ئه لئ که پینج تمه ن بئنی شه ش دینئ له شه ش تمه ن که متری ناده م. ئه م لاو ئه و لا بۆی ئه که نه شه ش تمه ن. ئه مجا کابرا ئه لئ که شه ش تمه ن بئنی، حه وتیش دینئ له حه و تمه ن که متری ناده م، دیسان ئه بیته وه به هه راو بۆی ئه که ن به حه و تمه ن. دیسان ئه لئ که حه و تمه ن بئنی هه شتیش دینئ، له هه شت تمه ن که متری ناده م. به کورتی ئه چن تا ده تمه ن کابرا هه ر رازی نابئ و ئه لئ که ئه و نه ده بئنی ئه و نه ده ش دینئ ئه و انیش ئیتر لئ ناکرن و نه گه رپته وه. دیته ئه م لا ده سته یه کی تری لئ پهیدا ئه بی ئه لئین که رکته به چهند؟ ئه لئ به ده تمه ن. ئه لئین نایه نئ به نو تمه ن. رازی ئه بی، یه کیکیتر له و لاوه ئه لئ نایه نئ به هه شت تمه ن. به هه شت رازی ئه بی. کابرای یه که م ئه لئ بابه نایه نئ به حه و تمه ن. ئه م رازی ئه بی و ئه وان رازی نابن به کورتی هه ر جاره تمه نیکی بۆ ئه شکینن تا ئه بهیننه سه ر یه که تمه ن ئه لئ: «بئین تمه نه که، ریشی ته ماعکاریکی وه کوو من هه ر بۆ ئه وه باشه بچئ به قینگی جامبازیکی وه کوو ئیوه دا، به م جوړه برۆین یه که مجار من که ره که م بۆ مایه وه ئیسنه خویشم بۆ نامینتته وه».

- کابرایک هه بوو له و سه ره گه ری ئالاندبوو به هه تیویکا، کوره کهش ئه یوت نابئ و ناکرئ؛ خه لک پیمان ئه زانن حه یای من ئه چئ. کابراش وتی: بابه یاش ئه وه که به خیر لئ بوینه وه من تو ئه خه مه سه ر شانم به ناو بازارا ئه تگتیرم تو بانگ بکه بلئ من ئه م کابرایه م گاوه. کوره کهش وتی: باشه و ئیش دروست بوو. پاشان سواری سه ر شانئ خوئ کرد و کوره هاواری ئه کردو ئه یوت: «من ئه م کابرایه م گاوه». کابراش له ژیره وه و به ده م ریگا رویشتنه وه ئه یوت: «ئه هلی کار خوئان ئه یزانن».

- لەو ولاتی باسنى و رەشەکانیە مەلایێک هەبوو مەلا عەبدوللای ناو بوو. رۆژێک قسە لەزانباری خۆی ئەکا و ئەبوت: من هەموو عیلمیەکانم خۆیندووە، تەنانەت هەندسەش زۆر چاک ئەزانم. یەکیەک پێی ئەلێ: مامۆستا لەحسابا چۆنیت؟ وتی: «حساب هەمووی ئەزانم کەس وەکوو من نایزانێ. من لەیەکەووە باش ئەینووسم تا نۆ، بەلام کە دیتە سەر دە نازانم نوخەتەکی لەلای راستەووە دائەنرێ یان لەلای چەپەووە؛ ئەگەینا زۆر چاکی ئەزانم».

- مەلایێک هەبوو لەو سەرە «مەلا بامۆک» یان پێی ئەوت، بەمنالانی ئەخویند. ئەو منالانە کە لایان ئەخویند منالێکی جوانکیەلەیان لەناوا بوو «عەول» ی ناو بوو. مەلا بامۆک بە جوانکەلەیی منالەکە بۆی دەرکەوت کە دایکی جوانە. رۆژێ بەعەولی وت: رۆلە بەدایکت بلێ: مامۆستام سەلامت لێ ئەکا. ئەویش پێی وت: دایکیشی پێی وت رۆلە پێی بلێ سەلامی خواى لەسەر بێ و خوا راوەستاوی کا. کەعەول ئەمەى بە مامۆستای وت مامۆستا تۆزێ خۆی قیت کردەووە و لەدلی خۆیدا وتی: ریکەوتووە. ئیتر بەین و بەین سەلامی ئەنارد بۆ دایکی عەول و دایکی عەول هەستی کرد کە چیه بە مێردەکەى وت، مێردەکەشى وتی: ئاسانە تۆ رۆژی بەناو دۆستی دل و لیبوونەووە بانگی کەرە ماله‌ووە جا ئەو وەختە رینگای خۆی ئەدۆزیتەووە.

دایکی عەول هۆری گەنمیان دانابوو بۆ برۆیش دەستاریکیان لە لاوه دانابوو بۆ ئەووە بیکەن بە دەستارە کەدا خەریکی ریکخستنی ئەم تفاقە بوو بە کورەکەى وت: رۆلە بە مامۆستات بلێ با ئیمرۆ بۆ قاوەلتی بیت بۆ ماله‌ووە باوکیشت لەمال نییە. عەول چوو دایکی چی پێی وتبوو بە مامۆستای وت. مامۆستا جامانەکەى بەستەووە و ریشووەکانی بەردایەووە و هەر چاویکی مستێ کلی تیکردو چوو بۆ مالی دایکی عەول. دایکی عەول ماریفەتێکی زۆری لەگەل نواند، مەلا بامۆک ئیتر بەتەواوی هاتە سەر پێی.

لەو وەختەدا تەقەى دەرگا هات دایکی عەول وتی: ئەیه‌رۆ ئەووە مێردەکەم هاتەووە ئیستە هەر دوو کمان هەنجن هەنجن دەکا. مەلا بامۆک وتی: چیم لێ ئەکەى؟ دایکی عەول وتی: بەم پەلە پەلیە لەووە زیاتر ناکرێ هەستە ئەو عەبایە بدە بە سەرتاوە لەسەر دەستارە کە دانیشە و دەست بکە بەدەستار کردن، من جوابی مێردەکەم ئەدەمەووە. مەلا بامۆک هەر خیرا عەبایدا بەسەریا و نیشتە سەر دەستارە کە و دەستیکرد بەبرێ لیکردن. مێردە کردی بەزوررا و دانیشت، وتی: تۆ ئافرەت ئیمرۆ زۆر ماندوو بووم. وتی: بۆچی؟ وتی: هۆریکی تر گەنم

هیناوه‌توهه، ئەترسم ئەوه بەشمان ئەکات با ئەم هۆره‌شی لەگەڵ بێ. مەلا بامۆکیش عەبابی داوه بەسەریاو پشتی کردۆتە ئەمان و خەریکی هارە هارە.

مێردە وتی: ئەو ئافرەتە کێیە وا هارە ئەکا؟ زەنش وتی: وەللا پیاوێک ئەوه مێمکە بەسی دراوستیمانە -خوا کاری راس بێت!- هات وتی من هارەکەتان بۆ ئەکەم. پیاوێک وتی: یا خوا بەخێر بێی مێمکە بەسی ئەترسم عەزیزەت بێ بۆت. مێمکە بەسێش ورتە لە دەمیەوه دەرنایە هەر خەریکی هارەکردنە. پیاوێک وتی: ژنەکە ئەوه مێمکە بەسی بۆج دەنگ ناکا؟ ژنە وتی: پیاوێک ئەوه لێی گەرێ هەزاره گۆڕیژکە ی کەر بووه. پیاوێک وتی: ئافرەت وا دیارە ئێستە مێمکە بەسی قسە نایبەت ئەوی راستی بێ من خۆم لێخۆش کردوو، چونکە ئەم مێمکە بەسییە لەوه‌ختی خۆیا گەلێ بوختانی بەتۆوه ئەکرد و بەتەواوی ئابرووی منی بردبوو ئێستە ئەبێ هەقی بەر و دوا ی لێ بکەمەوه ئەو ساوهرشم ناوی ئەوه بێهاریت.

ژنە وتی: پیاوێک ئەیه‌رۆ عەبیە خەیاالی وات نەکردبێ، ئێستە مێمکە بەسی لەسەری ئەوه‌دا نەماوه واز بێتە تا برویتشەکی بهاری.

مەلا بامۆکیش کە گۆیی لەم قسانە ئەبێ بەتەواوی ناوکی ئەکەوی، غەیری برویش کردن ئەبێ ناویری هیچ دەنگ بکا.

تەنگی بە هۆرەگەنم هەلچنی چاوه‌ڕینی دەرەتیکە بۆی دەرچی کە هۆرەگەنم هەمووی کرا بە برویش، پیاوێک مێردە کەوتە جەم و جۆل مەلا بامۆک سەیری کرد ئیش زۆر خراپە هاتە پێشەوه بە بیانۆی پشوو‌دان و سەر ئاو دەستەوه عەباکە ی بەپوختی لەخۆیەوه پێچاو بە بێ خشپە هەستا چووه دەرەوه، ئەمانیش گوایه نایزان مێمکە بەسی هەستاوه. مەلا بامۆک لەناو ئەم ترس و لەرزەدا بەهەر جۆر بوو خۆی رزگار کرد و فرتە ی بۆ کرد بۆ لای منالەکان و لە دەریشەوه عەباکە ی فریدا.

لەپاش چەند رۆژیک دایکی عەول بەعەولی وت: رۆلە بە مامۆستات بلێ دایکم سەلامت لێ ئەکا. عەولیش ئەم سەلامە ی بەمامۆستای گەیاوند. مامۆستای وتی: زۆلە ی بەچکەزۆلەن ئەوه بۆچی ساوهررو برویتشەکەتان دوا ی هاتوو؟

- پیاویک هەبوو لەو سەرە فەتە ی ناو بوو، ژنیکی هەبوو ناوی سەمەن بوو. فەتەو سەمەن گەلێ سال بوو پێکەوه هاوسەر بوون و چەند منالیکیش کەوتبووه بەینەوه. رۆژیک سەمەن هات بەسەریا و لە فەتە تۆرا و مالی بەجێهێشت. فەتە لەمال نەبوو کە هاتەوه سەیری کرد مال و منال بێ خاوهن و سەمەنیش دیار نییە، لە ئەنجاما تیگەیششت کە ئەمە سەمەن

توراوه. یهک دوو روژ وازی لئ هینا سهمن ههر دیار نهبوو؛ پاشان دراوسیه کیان هه بوو ناردی به شوینیا. سهمن وتی: تازه ئیتر نایه مهوه بهو ماله دا.

بهینیکی تری پینچوو یه کینکی تری نارد به شوینیا ههر که لکی نه بوو. ناچار چوووه لای باپیراغا و پینی وت: سهمنی ژم توراوه وا ههر چند نه کهم نایه ته وه. باپیراغاش «گوله» ی کچی خوی نارد به شوینیا. نهویش ههر چند ناموژگاری کرد بو نهوهی بچینه وه لای فهته ههر که لکی نه بوو. فهته هانای برده لای مهلا که به لککو ئیشیکی وا بکا سهمن بگه رپته وه. ماموستاش به ریشه سپینه جوانه که یه وه عه ساکهی گرت به دهسته وه و چوو بو لای سهمن پینی وت: دایکم شهرع نه فهرمووی ئافرهت ئه بی له ژیر ئیتاعه ی میتردا بی و نابیی له ئه مری ده رچی. ئیسته له سهر چی توراویت؟ ئه م توراوت موخاله فهی شهرعه وه ههسته بروره وه ناو مال و مناله کانت و چاوه دیری ماله که ی خۆت بکه، ئه وا من به ریشی سپینه وه هاتم به شوینتا له شاخی شهیتان وه ره خواره وه ههسته پیتشم که وه با بچینه وه. سهمن وتی: ماموستا عه زیته ی خۆت مده جاریکیکه من نایه مه وه لای فهته خوات له گهل بی زه حمه تت کیشا! ماموستا به ناهومیدی گه رایه وه.

فهته ئیتر دهستی له هه موو لایینک براو ئیتر سهر له ئیواره یهک له سهر سهره نوپلکه که دهستی دابه ژیر چه ناکی و که وتبووه ناو ده ریای خه م و په ژاره وه «باجی عاسم» هه بوو له و کاته دا و له و حاله دا چوو به سهریا. باجی عاسم یه کینک بوو له جانانه کانی زه مان. ده م و پله که ی هه لوی له ئاسمان ئه هینایه خواره وه.

جا باجی عاسم رووی کرده فهته وتی: فهته ئه وه چیه وا دوش داماو ی؟ وتی: باجی عاسم بیژم چی؟ سهمنی ژم توری اگه ئه وا کول و کافر بووم له گه لی نایه ته وه خۆم و مناله کانی سهر گهردان کردگه. باجی عاسم وتی: هه روا؟ ئا بزانه ئه و وا والیکراوه چۆن به شق ئه هینمه وه. ئه مه ی وت و لییدا رویشت. که رویشت سهیری کرد واسه من له بن گو یسه بانیه کا ده من بنیشتی له ده مایه ئه یجوی. له گهل دوو سن ترا دانیشتی بوون هیلکه هیلک پیته که نئو داویه ته راوی قسه. باجی عاسم ههر له دووره وه شیتانی و رووی تیکرد و وتی: «ئهری هه ی قه حبه ی ماکه ری ئابلاخ! ئهری هه ی دیله سه گی ده سا چۆی دهستی هه تیوان! ئه وه بوچ ناچینه وه لای ئه و پیاوه؟ ئه وه ئه و منالانه ت بو به ره لا کرده؟ ههسته ههسته پیتشم که وه هه تا به شق گهل و قنگم نه کردووی به یهک. کۆنه حیزه ی دیله سه گ ههسته راست به ره وه».

هه‌رکه باجی عاسم ئەمە‌ی له دەم هاته‌ دەرەوه سه‌مه‌ن وه‌ کسوو کینچ راپه‌ری و چارۆکه‌که‌ی دا به‌ سه‌ریا و وتی: «باجی عاسم گیان! که‌ی ئەو پیاوه‌ بی‌فه‌ره‌ یه‌کینکی نه‌جیمی وه‌ جاخ زاده‌ی نارد به‌ شوینما و من نه‌هاتمه‌وه‌. ئەوا ئیستا تو هاتی بزانه‌ چۆن له‌گه‌لت دیمه‌وه‌؟ فه‌ته‌ با خراپیش بی‌ دلی تو ناشکینم». وه‌للا وه‌کوو شه‌کرۆکه‌ پێشی که‌وت و هاته‌وه‌.

- کابرایه‌ک له‌و به‌ر کێوه‌ که‌ریکی ئەگا. کابرای خاوه‌ن که‌ر چوو به‌سه‌ریا و وتی: کوره‌ ئەوه‌چی ئەکه‌ی له‌وئ؟ وتی: وه‌للا با هیناومی. وتی: ئە‌ی بۆ کلکی ئەو که‌ره‌ت خستۆته‌ بن ده‌ستته‌وه‌؟ وتی: وه‌للا ئەوه‌ خۆمی پێ ئەگره‌وه‌ بۆ ئەوه‌ بایه‌که‌ له‌مه‌ زیاتر نه‌مبا. سه‌ری کرد که‌لکی نیه‌، چوو چاکه‌ته‌که‌ی هه‌لدایه‌وه‌ سه‌یری کرد ده‌عباکه‌ی له‌وانینکی که‌ره‌که‌دایه‌ وتی: ئە‌ی ئەمه‌ چیه‌؟ وتی: «وه‌للا قوربان منیش سه‌رم له‌وه‌ سوور ئەمینێ چۆن چووته‌ ئەویوه‌؟»

- له‌کۆریکا دوو کابرا که‌وتنه‌ ده‌مه‌قه‌ره‌. یه‌کینکیان هه‌ر تی نه‌ده‌گه‌یشت. ئەوی تریان رووی کرده‌ کۆره‌که‌ و وتی: «کوره‌ وازی لیبینن وه‌چل قورحان تا گوو نه‌کا نازانی قنگی له‌کۆپوه‌یه‌؟»

- له‌و سه‌ره‌ کابرایه‌کی ئاوکیش هه‌بوو پێیان ئەوت «شیرمه‌رده‌». که‌ریکی هه‌بوو هه‌موو جار به‌ که‌ره‌که‌ی ئاوی بۆ مالی قازی ئەبرد پاره‌ی ئاوکیشانینکی زۆری که‌وتبووه‌ سه‌ر قازی و هه‌ر نه‌یه‌دایه‌وه‌. ئیمه‌رۆو سه‌به‌ی پێته‌کرد، سه‌رباری ئەمه‌ش که‌ره‌که‌شی تویی. ئەمجا داوای کرد له‌قازی که‌وا که‌ره‌که‌شم نه‌ماوه‌ ئەو پاره‌یه‌م که‌ له‌لاته‌ بده‌ری با که‌ریکی تری پێ بکرم. ئەمجا که‌ ئاوم بۆ هینان ئیتر هه‌یج پاره‌م ناوی. قازی پیتی وت: ئیسته‌ پاره‌م نیه‌، به‌لام بچۆ یه‌کیک بدۆزه‌روه‌ که‌ری هه‌بێ بیه‌ینه‌ من بۆت چار ئەکه‌م.

کابرا چوو گه‌را جووله‌که‌یکی دیه‌وه‌ که‌ که‌ریکی چاکی هه‌بوو. گه‌ری پیا ئالان و پیتی وت: ئەم که‌ره‌ هی منه‌. جووه‌ هه‌ر واقی ورمایه‌تی: باوکم! که‌ر که‌ری خۆمه‌. کابرا وتی: نابێ ئەم که‌ره‌ هه‌ر هی منه‌؛ ئەگه‌ر قایلش نابێ وه‌ره‌ بچین بۆ شه‌رع بۆ لای قازی. جووه‌ به‌ ناچاری به‌خۆی و که‌ره‌که‌یه‌وه‌ شوینی که‌وتوو چوون بۆ لای قازی. شیرمه‌رده‌ به‌قازی وت: قوربان ئەم که‌ره‌ هی منه‌و جووه‌ زه‌وتی کرده‌ نامداته‌وه‌؟

قازی رووی کردە جووہ و پیتی وت:

تۆ لەو کەسانە ی کە ئیماندارن

جووہ زانی دنیا چ باسە وتی: قوربان!

نە ئیماندارم نە بەدکردارم

هەلدیم و ئەرۆم هەدە هەدە

نەخاوەن مالم وە نە کەردارم

کەر بە جی دێلم بۆ ئەم شیرمەردە

- دکتۆر ئەحمەد گێراپەوہ وتی:

لەو خۆشناوہ تێہ کە یەکیک ئەمرئ بە تاییبە تی ئەگەر یەکیکی تۆزئ گەنج وە یا پیاویکی ناسراو بئ ژنان لە کۆرپئ شینا دائەنیشن بۆی ئەگرن. یەکیک لە ژنەکان کە هەر ئیشی ئەوہ یە شت ئەلیت بە بالای مردوہ کە دا ئەوانی تریش لە سنگیان ئەدەن و ئەلین: وابوو. وتی: جاریک کورپکی گەنج لە هەر تەل مردبوو. ئەو ژنە خوریا کەرە- کە واتە سەردەستە- ئەیلواندەوہ و ئەیوت: بەنان بوو، ئەوانی تریش لە سینگی خۆیان ئەداو ئەیانوت: وابوو. دەستی لە تەفەنگ بوو وتیان وابوو. وتی: قیتکە ی تاشان بوو، وتیان وابوو. وتی: کورپ تاشان، بوو وتیان وابوو. وتی: راوکەری بەرماران بوو، وتیان وا بوو. وتی بەقاوہ و قلیان بوو، ژنەکان دایان لە سنگیان و وتیان: ئەوہ ی تەقوونیدا نەبوو.

- ژنیکی کچیک ی هەبوو دابوو بەشوو. کچە ملی نەئەهینایە ژیر بار بۆ میردە کە ی و خۆی نەئەدا بە دەستەوہ. چەند شەویکیان بەم جۆرە تییەراند کورپە ی زاوا چووہ لای خەسووہ کە ی شکاتی کرد کە کچە کە ی خۆی نادا بە دەستەوہ. دایکی کچە کە چووہ لای کچە کە یەوہ و پیتی وت: رۆلە ئەوہ بۆ خۆت نادە ی بە دەستەوہ؟ بەسیە ئیتر عەزیە تی ئەو هەزارە مەدە. کچەش وتی: دایە دەعباکە ی دەعبا نیە هەر چەندە چاوم پئ ئەکەوئ زەنەقم ئەچی و ئەترسم و رگم هەلدپئ.

دایکە کەش وتی: «رۆلە ئەیەرۆ دەعبات نەدیوہ دەعبا دەعباکە ی باوکی رەحمە تیت بوو هەر چەند ئەیکیتشا بەدایکتا وردە ئاھەنگ و گیز و هۆری پاشی شلەژە ی ئەخستە ئاواپی و مەر و مالاتی لەم سەر ئەگێراپەوہ بۆ ئەو سەر. کچم دیارە بەختیکی تۆزئ باشت هە یە وازینتە خوا پیتی داوی لەوہ زیاتر ئا و مزایەنە ناو دەمی دایکت.

- کابرایکی سەید ژنیکی دوستی ساز کردبوو خۆی کوتابوو پالی لهو وهخته‌دا که کوته‌که‌که‌ی پیوه ئەدا ژنه‌که وتی: مامه‌سه‌ید ئەترسم خەلک و خوا بوختانمان بۆ هه‌لبه‌ستن و حه‌يامان بچیت. مامه‌سه‌یدیش وتی: «ئەوی بوختانمان بۆ هه‌لئه‌به‌ستی جەدی گه‌وره‌م سلی الله علیه وسلم ئەدا له‌بن ده‌ستی».

- دوو ژن بووه شه‌ریان یه‌کێکیان به‌ئویکه‌یانی وت: بچۆ به‌و لاوه هه‌ی واوا لێ کراوی حه‌مه‌سه‌ن گاهه‌. ئەوه چۆن له‌ رووت هه‌لدئێ قسه‌ ئەکه‌ی؟ ئەویش وتی: «هه‌ی کۆنه‌ قه‌ره‌ج حه‌مه‌سه‌ن منی گاهه‌ یا تۆ؟» کوتوپر له‌و وهخته‌دا حه‌مه‌سه‌ن به‌ویدا تێپه‌ری، ژنه‌که‌ رووی تێکرد و وتی: تۆ خوا خاله‌ حه‌مه‌سه‌ن ئەم کۆنه‌ لۆتیه‌ ده‌سته‌ چه‌وره‌که‌ی خۆی ئەهینێ به‌سه‌ر منا ئەسوێ ئەلێ: تۆ منت گاهه‌؟ تۆ که‌ی منت گاهه‌؟ خاله‌ حه‌مه‌سه‌نیش وتی: «کامجاریان ئەلێت؟»

- کابرایک شه‌وی به‌ ژنه‌که‌ی ئەلێ: ژنه‌که‌ به‌یانی ئەچم بۆ شار نه‌ختی کەل و پەل ئەستێم و ئەچمه‌ لای کێروه‌ستا یه‌کێش کاورا که‌به‌رئێ کۆل بووه‌ ده‌مه‌نیا یه‌کی ئەویش ئەکه‌مه‌وه‌ تۆیش چیت گه‌ره‌که‌ تا بۆت بێرم؟
ژنه‌ ئەلێ: خوا نه‌یورئێ گشت شتێک هه‌س هه‌یچم نه‌گه‌ره‌که‌ به‌لام که‌ چوێته‌ لای کاورا ی وه‌ستا بۆ ده‌مه‌نیا پێی بێژه‌ پانی بستێک و درێژێ دوو بست وێ وه‌و جووره‌ ده‌مه‌نیا ی بکاته‌وه‌، جا خۆیشت چیرت گه‌ره‌که‌ پێی بێژه‌.

- حاجی ئەوره‌حمانی کۆبی هه‌بوو جارێک نه‌چێ بۆ ئەو خۆشناوه‌تیه‌و ماوه‌یه‌ک ئەمینێته‌وه‌. خۆت ئەزانی ناشوکرئێ نه‌بێ خواردنی هه‌ر خۆش له‌خۆشناوه‌تیه‌ هه‌ر گه‌نمه‌ کوتاوه‌. ئەویش له‌و ماوه‌دا له‌گه‌نمه‌کوتاوه‌ به‌و لاوه‌ هه‌یچی تری ده‌ست ناکه‌وئێ هه‌ر زۆر زۆر هه‌له‌های برنج ئەکا.

روژێک سه‌ر له‌به‌یان کوتوپر گوێی له‌ده‌نگه‌ دنگی ئەبێ. خۆی بۆ خۆش ئەکا که‌ئمه‌ برنج ئەکوئن. ئەو روژه‌ به‌یادی برنجه‌وه‌ نیوه‌رۆ نیوه‌روژه‌ ناکا ئەلێ: با ئیواره‌ زۆر بخۆم. ئیواره‌ پاش نوێژی شیوان ئاو دێتن و ده‌ست ئەشوا ئەویش سمیلی خۆی لێ داوه‌ته‌ لاوه‌ که‌ ئێسته‌ پلاو ئەخوا که‌نان دانه‌رئێ سه‌یر ئەکا هه‌ر گه‌نمه‌کوتاوه‌. به‌جاری ئەچێته‌ تاسه‌وه‌ و نایخوا سکیشی له‌برسانا هه‌ر قۆره‌ی دئ.

کابرای خانەخوێ پیتی ئەلێ: عاجی ما ناخۆی؟ ئەلێ: ناخۆم. ئەلێ: ئاخر کە دەستت شوشت ما ناخۆی؟ ئەلێ: کورە کە دەستم ششت دەستم لێی ششت.

- ژنیکی کورد منالیکێ کۆرپە ی هەبوو هەلی ئەپەران و ئەم بەیتانە ی بەسەرا هەلئەدا:

خوا بیدا نیازم	هەو ژنە رات بخوازم
یەکنێ تورک تەماشای	یەکیکی دود پاشا
یەکنێ رای سەر سینە	یەکنێ رای پەرۆپینە
یەکیکی رای دەرکۆلین	یەکیکی بەی تیکە گلێن
یەکیکیش رای چلم هەلقۆرین	

- پیاویک هەبوو هەزار بوو باسی مەردمی دنیای وا ئەکرد:

نیوێ سوار کلاش چەکە	نیوێ سوار محنەتە
نیوێ غەرق غەزنە ی لالە	نیوێ ئاتاج توپێ شالە

تاقی کراوەکانی کوردی

- ئەلێن ئەگەر مەر تووشی «پزوو» (پەتا) بوو لنگە کلاشیک بکەنە ملی لەکۆلی ئەکەوێ.

- ئەلێن ئەگەر منالێ تووشی «بازیلە» بوو بیینن زراوی گا ئاوە تالەکە ی لەگەل «شەویار» (سەر) پیکەووە تیکە لاوکن و بیسوون بەسەر سنگ و موسلدانیا بازیلەکە ی لەکۆل ئەکەوێ.

- ئەلێن ئەگەر منالی کۆرپە کە بەرچاوەزار و نەفەس کەوت لەوختی زەرەدەپەری خۆراوا قانگ بخەنە سەر ئاگر منالەکە و دایکی منالەکە خۆیانێ پیا بگرن نەفەسی چاوەزارە کە نامینێ.

- ئەلێن ئەگەر منالی کۆرپە پەنجەگەورە ی پیتی خۆی برد بەدەما و مژی ئەووە کور بەشوین خۆیا دیتیت.

- ئەلێن ئاڤرەتی سک پر ئەگەر تووزی زیاد «رەشکە» (سیاوەلە) بخوات بەرەکە ی ئەخا.

- ئەلێن ئەگەر پەری سیسالکە کەچەلە «رخصە» لە هەر مالتیکا بسووتینن هەر جروجانەوهریکێ زیاندار لەو مالدەدا هەبێن هەموو هەلدین.

- ئەلین ئەگەر ریقنە‌ی سیسارکە کەچەلە لەژێر ئاڤرەتی سکیڤردا بسووتین بەرەکە‌ی ئەخا.
- ئەلین ئەگەر یەکن نینۆکی دەست و پینی پینکەوێ بەکا دایکی و باوکی پینکەوێ ئەمرن.
- ئەلین پیاز لەمالا برویتری بەدیومەو ئەو ماله ویران ئەبێ.
- ئەلین سەری زل و گویی بچووک نیشانە‌ی ژیری و زیرەکیە. سەری بچووک زۆر گویی زلیش نیشانە‌ی بی ئەقلی و نەزانینە.
- ئەلین ژنی سک پر بنیشت بچووی لەپاشا ئەو منالە زۆر کات گوچیکە‌ی ژان ئەکا.
- ئەلین ژنی سک پر ئەگەر گوشتی گابخوا لەپاشا منالەکە‌ی تووشی باژیلە ئەبێ.
- ئەلین ئەگەر جووگی تازه لە هیلکە دەرجوو لەدەنوکەوێ هەلبگیڤی ئەگەر جولایەوێ ئەو کە لەشیرە ئەگەر نەجولایەوێ ئەو مریشکە.
- ئەلین ئاڤرەتی سک پر کە دلەکزه بیگڤی ئەو مالهکە‌ی تووکه سەری هەیه.
- ئەلین منالی ژیر پینی بخورینێ و رگن ئەبێ.
- ئەلین گولی هیرۆو ناوکه بەهێ پینکەوێ بکولیندڤین بکڤین بە چا و پیاو بیخواتەوێ بۆهلامەت باشە.
- ئەلین ئەگەر منال چووێ تەوسەوێ پینن لەو کاتەدا کە تەوسەکە ئەییاتەوێ تۆزێ لەجلەکە‌ی بەری لە عاستی ناو مۆرتخە‌ی پشتیەوێ بەمقەست هەلینن بیسووتین لەلایەوێ، ئەمجا بزماریکیش لەو عاستەدا -واتە ئەو شویتەکە پیرانەکە‌ی تیا کراوێ- بکوتن بەئەرزا تەوسکە‌ی لەکۆل ئەکەوێ.
- ئەلین بە هاوین نینۆک زۆرتر دێ تا زستان.
- ئەلین منال کە خەتەنە ئەکڤی ئەو زیادە پیتسە‌ی کە ئەبیرن، هەلبیگرن بە پەتیکەوێ وشک ئەبیتەوێ، هەر وەخت ئەو منالەوێ یا منالیکێ تر بە «بۆن» کەوت پینن زیادە پیتسەکە بخەنە ناو ئاوو هەلبیقلەقینن سەر و مێشکی منالەکە بشۆن و ملازوی هەلبەدەنەوێ بەلام پەنجەکە بەو ئاوو تەر بکڤی بۆنەکە‌ی لەکۆل ئەکەوێ.
- ئەلین یەکن میز وەیا ئاو بەپشیلەوێ یا سەگ بەکا بالووک دەر ئەکا.
- ئەلین هەر کەسە زەرەدەواله‌یک بکۆزێ خورمایەکی لە بەهەشنا ئەدرپتی.
- ئەلین لەکاتی نووسینا ئەگەر قەلەم سەر و بن هاتە دەستەوێ، ئەو پاره دپتە دەست ئەو کەسە.

- ئەلین ئاوی ریواس له گه‌ل ئاردی جو تیکه‌ل بکری ئەو که سه‌ی که زیکه وه‌یا سووره‌بای هه‌یه له‌شی خۆی به‌نوێ چاک ئەبیته‌وه.

- ئەلین ئاوی ریواس بو «وه‌با، ژانه‌سه‌ر، زه‌ردووی و فشار خوین» باشه.

- ئەلین خواردنی ریواس بو به‌هیز بوونی دل و جگه‌ر باشه.

- ئەلین قارچک زور خواردن ئەبیته‌وه‌ی نه‌خۆشی کۆلنج و ورگ و نه‌هه‌یشتی تووی

منال.

- ئەلین زنی سک پر که‌ماری چاو پێ که‌وت مناله‌که له‌پاشا هه‌ر زمان ده‌ردینێ.

- ئەلین ئەگه‌ر یه‌کێ تووشی زه‌حیری بوو سێ رۆژ خۆی بگه‌رته‌ برنجی رۆن که‌م

خواردن یه‌عنی قوبولی رۆن چاک ئەبیته‌وه.

- ئەلین هه‌ویر که‌ په‌ری ئەوه میوان دێت.

- ئەلین تهنه‌نگیک که‌ هه‌زار نیچیری کوشتیبت ئیتر نیچیر له‌به‌ری رانا‌کاو خۆی ئەدا

به‌ده‌سته‌وه‌ بۆی.

- ئەلین یه‌کێ سه‌یری ئەو که‌سه بکا که‌ هه‌ل‌واسراوه‌-واته‌ دراوه‌ته‌دار- که‌م فیکر ئەبێ.

- ئەلین یه‌کێ ئەسه‌پی به‌زیندویتی فرێ بدا شتی زوو له‌فیکر ئەچیته‌وه.

- ئەلین ئەگه‌ر مشک له‌شتیکی خوارد وه‌یا خوارده‌وه‌ ئەگه‌ر یه‌کیک له‌و شته‌ بخواته‌وه‌

که‌م فیکر ئەبێ.

- ئەلین خواردنی سیوی ترش که‌م فیکری دینێ.

- ئەلین زور خویتدنه‌وه‌ی کیلی قه‌بر ئەبیته‌وه‌ی شت له‌فیکر چوونه‌وه‌.

- ئەلین یه‌کێ میز بکاته‌ ناو ئاوی راوه‌ستاوه‌ که‌م فیکر ئەبێ.

- ئەلین ئەگه‌ر یه‌کێ سینه‌رۆی هه‌بوو شاخی گا بسووتینێ و تیکه‌لاو به‌خواردنی بکا و

بیخوا سینه‌رۆکه‌ی له‌کۆل نه‌که‌وێ.

- ئەلین ئەگه‌ر به‌زراوی گا هه‌ر داریک به‌هه‌نون ئەو داوه‌ کرم هه‌ل‌ناهینێ.

- ئەلین: ره‌قینه‌ی پێی گا بسووتینێ و به‌هینێ به‌ده‌م و دانا دانه‌کان سپی ئەبنه‌وه‌.

- ئەلین خواردنی شیری مانگای زه‌رد زه‌ردویتی لانه‌با ئەگه‌ر له‌گه‌ل دۆدا بخورێ بو

نه‌هه‌یشتی مایه‌سیری باشه.

- ئەلین زراوی بز له‌گه‌ل «نه‌وشادر» دا تیکه‌لاو بکری له‌له‌شی ئینسانا ئەو شوینێ

که‌مووی هه‌یه‌ بیانووی ئیتر مووی لێ نه‌بێ موه‌کان هه‌ل‌که‌نن له‌و زراو و نه‌وشاده‌ی لێدێ

ئیتتر مووی لێنایێ.

- ئەلین بەشیری بزن لەسەر کاغەز بنووسرئ خەتەکی دەرناکەوئ، بەلام کە خۆلەمیشی پتووە کرا خەتە کە دەرئە کە ویتەوہ.
- ئەلین ئەگەر تەنراوی جالجالو کە بخریتە سەر تازە برینی تەر و نایەلئ خۆیتە کەشی ئەوہ ستینتەوہ.
- ئەلین زیوی کە رەنگی تیکچوو بی تەنراوی جالجالو کە ی پیا بینن رەنگ ھەلدینتەوہ.
- ئەلین مقناتیشی ئاسنکیش کە سیری لئ نزیک خرایەوہ ئەوا ئەو ھیزی راکیشانی نامینی بەلام کە بەسەرکە بیھەنوون ھیزە کە ی بو ئەگەریتەوہ.
- ئەلین کە حوشر چاوی بکەوئ بەئەستیرە ی سەو یل ھەر خیرا ئەمرئ.
- ئەلین: تووکی حوشر یسووتینرئ و بخریتە سەر ئەو شویتە کە خۆیتی ناوہ ستینتەوہ ئیتر گورج خۆیتە کە دەوہ ستینتەوہ.
- ئەلین: ژنی نەزۆک ئەگەر مۆخی لەو لاقی حوشر بیچینئ بە تووی لۆکەوہ یا خۆریەوہ لەپاش پاک بوونەوہ ی لەحەیز سئ رۆژ ئەو شافە ھەلبگرئ و لەگەل مێردە کە یا پیکەوہ دروست بین سکی پر ئەبی.
- ئەلین: نەپیاوی پیر بنیرە بو کەرکڕین، نەپیاوی برسی بنیرە بو نان کڕین، نەپیاوی گەنج بنیرە بو ژن خواستن.
- قسە کەش ئەو یە کە پیاوہ پیرە کە لە بەر پیری کەری چاک و خراب لیک جیا ناکاتەوہ ھەر ئەلئ پیم لە ئەر ز بیری ھەر باشە. پیاوہ برسێیە کەش لە بەر برسیتی نانی چاک و خراب لیک جیا ناکاتەوہ ھەر ئەلئ سکم پرکاتەوہ چاکە. پیاوہ گەنجە کەش لە بەر چلیسی ژنی جوان و ناشیرین لیک ناکاتەوہ ھەر ئەلئ ئیشم جئ بەجئ بی ھەر چۆن بی ھەر باشە.
- ئەلین: ئەگەر پیاو رۆدبوو ژنە کە ی بەئازارەوہ درەنگ منالی ئەبی.
- ئەلین: یە کئ ئەلامە تئ بی نافە کە ی دەرپیکە ی خۆی بگرئ بەئاگرا و بوئی بکا ئەلامە تە کە ی لەکۆل ئەکەوئ.
- ئەلین: ژنی سکپ کە رووی زەر دەو و باریک بوو ئەوہ سکە کە کوڕ ئەبی؛ ئەگەر گەش و بان و بۆر بوو ئەوہ کچ ئەبی.
- ئەلین: منالی ساوا ئەگەر کۆشی خۆی گرت و ھەلیدایەوہ ئەوہ داوای رۆژی ئەکا بو باوک و دایکی.
- ئەلین: منال کە لەبیشکە دا نەبوو بیشکە کە یان رازەند ئەوہ منالە ژان ئەکا.
- ئەلین: چۆلە کە و کێچ لەگوندی «تەوێلە» دا نیە.

- ئەلین: ئەگەر یەکن «رات الجنبی» بوو، قرژال بیشتینی و لئی بنی یا ئەیکوژی یا چاکی ئەکاتەوه.

- ئەلین: یەکنی که چاوی بفری تۆزه نانیکی بخاته سەر فرینه که ی ئەوهستیتەوه.

- ئەلین: مرشک کاتی هیلکه ئەکا لەو کاتەدا که هیلکه که لەقنگی دەرئەچنی پیش ئەوه هەوا ی لیکهوی ئەو هیلکه به بەر هەر شتیک بکهوی وە یا بکهوی بەسەر هەر شتیکا وینە ئەو شتە وەرئەگرئ.

- ئەلین: که رویشک وتویه هەر چوار بەلم بە گەلی ئەو که بیانوو که ئەمینتە سەر قبوولیهوه.

- ئەلین: ئەگەر مار تەماشای زومورت بکا کویر ئەبی.

- ئەلین: ئەگەر یەکن «چفنگ» (فشاری هەبوو بینی ٦٠ دەنک عەناب لەگەل مستی جاتری وشک (ئەگەر جاتری تەر نەبوو ئەگەینا ئەگەر تەریش بوو ئەوهەندە بی که ئەگەر وشک کریتەوه مستیک بگریتهوه) سەر لەئێواره بیکاته ناو خامیک و نزیکە ی پینج شەش پیاله ئاوی تیکا تا بەیانی لەناو ئاوه کەدا بەمینتەوه بەتەواوی تام ئەداتەوه. ئیتر هەر لەناو ئەو ئاوهدا بەمینتەوه ئەمجا بینی هەموو نان خواردنیک نیستکانیکی لئ بخواتەوه، ئەتوانی چ دوو سئ روژیش هەر جارە که نیستکانەکی لئ ئەخواتەوه نیستکانیکی تر ئاوی تیکاتەوه که ئەو ژەمە تەواو بوو دیسان هەر وەکوو و ترا ژەمیکی تر بگریتهوه بەم جۆرە ماوه یەک لەسەری برۆا زەختەکی نامینی و لەکۆلی ئەکەوی.

- ئەلین: ئەگەر یەکن گویی ژان بکا پیاز بیشتینی تۆکه که ی هیشتا بەتەواوی سارد نەبووتەوه بینتە ناو کونی گویی ئیتر ژانی نامینی.

- ئەلین: ئەگەر یەکن میزی رانەئەگرت بەروو بکولینی ئاوه که ی بخواتەوه، وە یا بەرووه که بەرژاوی بخوا میزه جۆرتکه که ی لەکۆل ئەکەوی.

- ئەلین: یەکن ئەگەر دەردی بەلەکی هەبوو بەیتی پینخاوس بە هەر شوینیکا برۆا ئەو شوین پیه ی ئیتر گیای لیناروی.

- ئەلین: پیای کویر زۆر حەز لەژن ئەکا و پیای خەساو چاوی زۆر تیژه.

- ئەلین: یەکن نەخۆشی شەکری هەبی خۆی بگریته خواردنی «شەوهەر» (سپهەر) نەخۆشیه که ی بەتەواوی لئ ئەکەوی.

- ئەلین: کچ و ژن بەوه جیا ئەکریتەوه کچ هەلئەستی برۆا لەپینشا پنی چەبی پیش ئەخا، ژن پنی راستی پیش ئەخا.

- ئەلەین: یەکنئ سکی بچئ بەئەندازەئ ئیستکانئ ئاوی پوونگە بخواتەووە لەکۆلی ئەکەوئ؛ واتە پوونگەکە ئەگەر تەر بوو ئاوەکەئ بگوشن ئەگەر وشک بوو ئاوی تیکەن ئەوەندەئ بکولینن تا ئاوە ساغەکەئ خۆئ ئەمیینتەووە.
- ئەلەین: ئەگەر یەکنئ سکی بچئ نوک بخوا ئەیوەستیینتەووە.
- ئەلەین: ئەگەر یەکنئ دەنگئ بنووسئ فنجانئ قاوہئ تال، رۆنی زەنگئ تییکرئ و بیخواتەووە دەنگەکەئ بەرەلا ئەبئ.
- ئەلەین: ئەگەر یەکنئ بریندار بوو برینەکە لەگۆشتدا بوو، میزی مانگای زەرد بینن بیکولینن ئەوەندە بکولی تا ئەبئ بە مەعجوون، ئەمجا بیکەن بە فتیلە ئەگەر برینەکە کۆن بوو ھەر لئی بنن چاک ئەبیتەووە.
- ئەلەین: ئەگەر یەکنئ تووشی سئیەرۆ بوو سیر بیئئ وەکوو چۆن دەنک دەنکەو دەنکەکانئ پیکەووە نووساون لیکیان بکاتەووە. ئەمجا ئەو دەنکانە بە دەرزئ کون کون بکا بەجۆرئ کە کونەکان دیووە دیو بین دەنکی چەند کونی وای تیبکا. لە وەختئ نووستنا ئەو دەنکانا قوت بدا یەک دوو شەو وا بکا سئیەرۆکەئ لەکۆل ئەکەوئ.
- ئەلەین: بۆن کردنی رەیحانە بۆ ھەلامەت باشە.
- ئەلەین: ئەگەر مار چاوی بە ئینسانی روت بکەوئ لئی ھەلدئ.
- ئەلەین: چای وشک لەگەل زەردپنەئ ھیلکە بکرئ بەمەعجون و بکرئ بەشاف ئەو کەسەئ سکی ئەچئ ھەلیگرئ بۆئ باشە.
- ئەلەین: یەکنئ وشکە بیرۆئ ھەبوو لیمۆئ ترش بە تویکلە کە یەووە بەسەر یەکا بگوشرئ و ئاوەکەئ بگیریئ سئ ئیستکان لەو ئاوە بخواتەووە چاک ئەبیتەووە.
- ئەلەین: یەکنئ نەخۆشی شەکرئ ھەبوو ناوکی خورمائ ناوی بەھارپتەووە و ورد وورد پاشان وەکوو قاوہ لئ بنئ و بیخواتەووە چاک ئەبیتەووە.
- ئەلەین: یەکنئ ھەر ئەرشا یەووە قۆیناخی بدەنئ چاک ئەبیتەووە.
- ئەلەین: یەکنئ پیکەنین بیگرئ سەیری نینۆکی خۆئ بکا پیکەنینەکەئ لا ئەچئ.
- ئەلەین: لەو کوردەواربە لە ئاوابی کاکە، سەگی رەش لوورانئ ئەووە بەلایەک دیت بەسەر ئەو ئاوابیە داو سەگەکە لەدوورەووە چاوی لئیە ئەلوورینئ ئەلئ: لەم ئاوابیە دوور بیت کە بەلاکە نزیک کەوتەووە ئەو ھەر ئەلوورینئ و ئەلئ: لەمالئ خواوەنەکەم دوور بیت. کە بەلا ھاتوو رووبەرۆوی ئەو نزیک کەوتەووە کلک ئەگرئ بەناو گەلیا و بەلوورە ئەروا و ئەلئ: «لەخۆم بەدوور بئ».

بہرگی شہ شہم

۱۳۹۸ھ / ۱۹۷۸م

پێشهکی

بیری منالی تێژه. سال سالی ١٣٤٧ ی هیجری بوو، سەید ئەحمەد ناویک بۆ جاری سێیەم لە مەککە و مەدینەو پەخشیهکی بلاو کردەووە که پێغه مەبەر (د. خ) لەخەوا پیتی و تووم لە سالی ١٣٥٠ دا دنیا دوایی دیت، کێوهکان ئەرووخین و عالەم ئیتر هەپەرون بە هەپەرون ئەینت.

فلانی! لەمزگەوتەکان و لەمالەکانا شین وشە پۆریک بوو ئەو سەری دیار نەبیتەووە. شیخ جەلالی برای شیخ نەجیبی قەرەداغی، حاجی فەتاحی قەزاز، ئەحمەدی قادر چاوش، حاجی مەحمەدی عەنەر و گەلێکی تریش – یا رەبی بەرەحمەت بن! – لەسەر سەکۆکە ی مزگەوتی شیخ جەلال پرمەپرم ئەگریان و دەستەسەرەکە ی دەستیان بەتەواوی تەپوو بوو؛ عالەمەکە ی تریش بۆ گریان شوپیان ئەکەوتن. منی نەگبەتیش هەر ئەگریام. ئەوا ئەوان وەکوو کابرا وتی بەهەر جا! من بۆچی؟ من هیشتا لەناو منالانا یاریم ئەکرد، نەئەمزانی دنیا چیه، نە قیامەت.

سال بوو بە ١٣٥٠، دنیا نەبوو بە دنیا ئاخری. لەدوای ئەوێش سال هەر سنگی ئەنا بۆ پێشهووە. تا بوو بە سالی ١٣٨٩ دنیا هەر وەکوو خۆی مایه و نەبوو بە دنیا ئاخری. وا دیار بوو سید ئەحمەد -خوا سەلامەتی کا!- خەوێکە ی دەست هەلبەست بوو. لەماوەی ئەم ٥١ سالەدا تۆ ئەزانی چ جۆره کارەساتانی روویان دا؟ وەکوو ئەلێ: رۆژان رۆژی لەدوایه؛ رۆژی پیری رۆی، رۆژی دوینی هات، دوینی ئیمرو ی بەشوینا هات. هەموو وەکوو تۆمار پێچرایه وە.

با بینه‌وه سهر سالی ۱۹۵۷ی میلادی. لهو سالهدا به حساب بوو به ۳۰. سال دواي دوايي هاتني به خوهه که‌ی سه‌ی نه‌حمده له‌باتي نه‌وه دنيا دوايي بيت، که‌چی به‌رگی یه‌که‌می «رشته‌ی مرواری» له‌دایک بوو. ههر نه‌وه ساله به‌رگیکی تر. سالی ۱۹۵۸ به‌رگی سینه‌م، ۱۹۶۹ به‌رگی چوارم، ۱۹۷۲ به‌رگی پینجه‌م. لهو ماوه‌وه تا ئیستا ئیش و کاریرت ماوه‌ی نه‌دام بتوان له‌سهری پرۆم. نه‌وا له‌م سالهدا سالی ۱۹۷۸ گه‌رامه‌وه بو کۆنه‌چال. بو ده‌رکردنی به‌رگی شه‌شم. نه‌مه‌ی که له‌به‌رده‌ستتایه.

ئم! مامۆستا ئه‌لی رشته‌ی مرواری له‌وه سالهدا له‌دایک بوو، لای وایه شیري به‌گۆی گرتووه. وه‌یا نه‌ستیره‌ی له‌ئاسمان هیناوه‌ته خواره‌وه، یا که‌شتی له‌ئه‌رزوه بردوه بو ئاسمان. برا کالا له‌قه‌د بالایه. نه‌وه‌یه که که‌شتی بردوه بو ئاسمان غه‌یری نه‌ته‌وه‌که‌ی منه. من که له نه‌ته‌وه‌ی کوردم ههر نه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست دئ. تو ده‌رزیه‌ک دروست بکه من سووژنیک دروست نه‌که‌م؛ من دریغیم نه‌کردوه ههر نه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست دیت. هه‌موو که‌س نابئ به‌داهینه‌رو دوکتور و موه‌ندس و کیمیاگه‌ر. نان بو نانه‌وا و گوشت بو قه‌ساب. من نه‌وه‌م له‌ده‌ست دیت که خزمه‌تی نه‌ته‌وه به‌که‌م له‌ریگای نه‌ده‌به‌وه. تا به‌ئینم له‌و ریگایه‌دا ئینشاللا دریغ ناکه‌م.

له‌ماوه‌ی نه‌م ۲۱ سالهدا گه‌لی له‌دۆستانی دیرینه‌م له‌ده‌ست ده‌رچون. گه‌لی له‌وه که‌سانه که شتیان بو گتیرابوومه‌وه، وه‌یا بۆیان نه‌ناردم بو «رشته‌ی مرواری» له‌ده‌سم ده‌ر چون و پرویان کرده‌وه بو باره‌گای ئیزه‌دی. وا دیاره خه‌وه‌که‌ی سه‌ی نه‌حمده له‌ماوه‌ی نه‌م په‌نجایه‌ک سالهدا به‌چاو نه‌وانه‌وه هه‌ندیکی هاته‌دی. نه‌وان پۆیشتن و من ههر مامه‌وه. له‌به‌رگی یه‌که‌مه‌وه دوور نییه هه‌ندی که‌س بیانوتایه نه‌ویش نه‌چینه ناو کووپه‌له‌که، که‌چی دووم هات و من نه‌چووم، سینه‌م هات و من نه‌چووم، چواره‌م و پینجه‌م هات ههر نه‌چووم، خو به‌خوا ههر نه‌چم؛ «مه‌وله‌وی» نه‌لی:

وه‌مه‌رگت دیدم هانه گوزه‌ردا منیج رای لای تۆن، ئارۆ نه‌فهردا
به‌لام تو خوا وازم لینه‌نه‌ بازلیا و پلایویکی تر بکه‌ین.

نالیم نه‌ده‌ب چیه‌وه که‌لکی چیه‌وه بو نه‌ته‌وه؛ چونکه له‌پیشه‌کی به‌رگه‌کانی ترا نه‌مه‌م زۆر وتووه، زۆر وتیش قورعان خۆشه‌! لیره‌دا ههر نه‌وه‌نده نه‌لیم «رشته‌ی مرواری» چه‌ند به‌ریکی به‌که‌لکی هه‌یه: یه‌که‌م نه‌ده‌به و نه‌ده‌ب نه‌ته‌وه‌یه. دووم ریبازیکه بو خویندنه‌وه‌ی کوردی. زۆر شت هه‌یه ریبازه، به‌لام نه‌م وا له‌مرۆف نه‌کا پتوه به‌جیت و بیخوینینه‌وه هه‌چ ناچه‌تیشی نه‌چی، چونکه زاخاویکه بو میشک. سینه‌م وه‌کوو له‌ش پتویسته به‌حه‌سانه‌وه،

فیکرو میتشکیش نهو پینویسنیهی هه‌یه. حه‌سانه‌وهی فیکر نه‌وه‌یه که‌خۆشیه‌کی بگاتی به‌بێ نه‌وه که‌ له‌شه‌که‌ بۆی بکه‌ویته‌ه‌زیه‌ته‌وه. قسه‌کانی «رشته‌ی مرواری» تۆ به‌گالته‌ وه‌ری نه‌گری و خۆشیه‌ک روو نه‌کاته‌ فیکرو میتشکت. له‌گه‌ل نه‌م خۆشیه‌شا ده‌رسیکه‌ بۆ هه‌موو رووداوێکی زیان، که‌ نه‌م ده‌رسه‌ له‌ پشت په‌رده‌ی خویندنه‌وه‌که‌وه‌یه.

شتیکێ تر ماوه‌ته‌وه‌ با بیلیم:

نه‌و ساله‌ که‌ له‌ «وه‌نده‌رینه» بووین، سه‌به‌ته‌یه‌ ترێ دۆشاوی گیانمان نه‌هینا بۆ حاجی فه‌ره‌جی پلاوخور له‌شار به‌چوار روپیه‌و سێ عانه‌. حاجی فه‌ره‌جی ره‌حه‌ته‌ی هه‌ر له‌ به‌یانیه‌وه‌ تا ئیواره‌ به‌لایه‌وه‌ نه‌مایه‌وه‌ له‌به‌ر گرانیی بۆی نه‌ئه‌فرۆشرا. زه‌مانی هۆقه‌بوو، نه‌ک هۆقه‌ی نه‌سته‌موول، به‌لکه‌ هۆقه‌ی سلیمانی که‌ سێ کیلوو نیوی ئیسته‌ بوو. هۆقه‌ی نه‌دا به‌چوار عانه‌ که‌سێ نه‌بوو بلێ که‌رت به‌چه‌ند. نه‌یانوت به‌خوا گرانه‌ پیمان نا‌کړئ.

ئسته‌ له‌سه‌ر مه‌رج تۆ کیلوویک- نه‌وه‌ک هۆقه‌یک- له‌و ترێ دۆشاوییه‌ بده‌ به‌من به‌ هه‌شت روپیه‌ که‌ نه‌کاته‌ شه‌شسه‌د فلس، من دو‌عات بۆ نه‌که‌م. ده‌سا حاجی فه‌ره‌ج له‌کویت گۆر هه‌لته‌کینه‌. که‌چی بۆ به‌دبه‌ختی من هه‌ر شتیک ده‌رئه‌که‌م و هه‌ر شتیک نه‌نووسم، نه‌لین ئای به‌خوا گرانه‌! به‌خوا زۆر دل‌م پیتی خۆش نه‌بێ نه‌گه‌ر نه‌م قسه‌یه‌ نه‌که‌ی، نه‌و وه‌خته‌ هه‌ر دوو‌کمان پتکه‌وه‌ ده‌ست نه‌گرین به‌ده‌ستی یه‌که‌وه‌. به‌دوو قۆلی نه‌چین بۆ جه‌حه‌نم، یا بۆ به‌هه‌شت! تۆ سه‌ر پشک به‌. کامیت نه‌وئ من شوینت نه‌که‌وم هه‌ر به‌و شه‌رته‌ نه‌لیت کتیبه‌که‌ گرانه‌. زۆر له‌م قسه‌یه‌ نه‌ترسم! ئای ترس! هه‌ر شتیکێ تر بلیت گه‌ردنی خۆم و خۆت ئازاد بێ.

عدلائه‌دین سه‌جادی

۱۹۷۸/۵/۲۸

تافگه‌ی نیلاخ

- دوو برا لیفه‌یکنی بچووکیان کریبوو. دنیا زستان بوو، شهوئ ویستیان پی بنۆن کابراهه‌کی کوردیش بوو به‌میوانیان چوو له‌ناوه‌پراستیانه‌وه راکشا. شهوئ به‌ته‌واوی ساردی کرد، براکان هەر یه‌که له‌بهر سه‌رما لیفه‌که‌یان بۆ لای خۆیان پائه‌کیشا. کابراهی میوانیش هیچ نقه‌ی نه‌ئه‌کرد، ته‌نها ئه‌وه نه‌بی ئه‌یوت: «من پاره‌م نه‌داوه پراینایکیشم». له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش هەر کام له‌وان رایان‌بکیشایه به‌شی ئه‌وی هەر ئه‌مایه‌وه.

- مه‌لا یوسف هه‌بوو له «ته‌نگیسه‌ر»، مه‌لا عه‌لیش له «سه‌رزهل»؛ سه‌رزهل و ته‌نگیسه‌ر دوو گوندن له‌قه‌ره‌داغ. که یه‌کێک ئه‌چوو پرسیاریکی شه‌رعی له مه‌لایوسف ئه‌کرد مه‌لا یوسف ئه‌یوت: «برا ئه‌مه گیای من و مه‌لاعه‌لی سه‌رزهل نییه؛ ئه‌مه گیای شیخ نه‌جیبی قه‌ره‌داغه». شیخ نه‌جیب ه‌امینکی زۆر گه‌وره بوو له زه‌ردیاوای قه‌ره‌داغ. مه‌لاعه‌لی چه‌ند جارێک ئه‌م قسه‌ی مه‌لا یوسفه ئه‌بیسته‌وه. پۆژیک ئیتر جیقلدانه‌ی هه‌لیناگرئ ئه‌چینه سه‌ر مه‌لایوسف پیتی ئه‌لی: «مه‌لایوسف! خوا بنگرئ تو که شتی‌ک نازانی من به‌خۆته‌وه بۆچ ئه‌پینچی؟ به‌چیدا ئه‌زانی که منیش نایزانم؟»

- کابراهه‌کی کوردی جافه‌تی برینیک له لارانی هاتبوو خۆی چاوی لینه‌بوو. دوانزه کورپی هه‌بوو به‌یه‌کێکیانی وت: «ئا، رۆله وه‌ره سه‌یریکی بکه بزانه‌چۆنه؟» کورپه‌هات و سه‌یری کرد وتی: «باوه، ئاوی تی‌زاوه». روه‌ی کرده یه‌کێکی تریان پیتی وت: «رۆله! ئاتۆش وه‌ره سه‌یریکی بکه». ئه‌ویش هات وتی: «بابه سه‌ره‌که‌ی سوور بووه‌ته‌وه؛ لام وایه ده‌مه‌ده‌می گه‌یشتیه‌تی». بانگی یه‌کێکی تریان کرد ئه‌ویش هات قسه‌یکه‌تری کرد. تا هەر دوانزه‌یان هاتن و هەر یه‌که به‌جۆریک پێیان وت. پاشان کابراهی سه‌ری به‌رز کرده‌وه وتی: «ئو! خوا خه‌لکی وه‌یه‌ک که سه‌وه هه‌موو خه‌به‌ریکی له ئه‌سته‌مووله‌وه بۆ تیره‌وه، من وه دوانزه کورپه‌وه خه‌وه‌ریکی راستم له قنگمه‌وه تاگۆیچکه‌م ده‌ست ناکه‌وی».

- دزیک شه‌ویک ئه‌چینه‌ ماله‌کوردیک هەر چه‌نده ئه‌گه‌رئ هیچی ده‌ست ناکه‌وی، به‌ناچاری ملی رئ ئه‌گرئ و به‌ره‌و دوا ئه‌گه‌رپته‌وه. خاوه‌ن ماله‌که ئاگای لێیه، پیتی ئه‌لی:

«بەخیری باوکت قاپیە کە پێوە دە». ئەویش ئەلێ: «بەرەشە بابتەو، زۆرم لێت دەستکەوت
پێگاریکیشم پێ بکە».

- حاجی دەرویش هەبوو هەر شتی خوا داینابوو ئەو نەیبوو؛ خانووە شپێکی هەبوو
ستاری تێدا گرتبوو. شەویەک بۆ پەن دزیەک ریتی لێ هەلە ئەبێ و ئەچیتە مالهەکی.
هەرچەندە ئەگەرئێ هیچی دەست ناکەوێ. حاجی دەرویش لێ بەتاگا دیت پێی ئەلێ: «مال
وێران! من بە رۆزی روناک هیچم لێ دەست ناکەوێ؛ تۆ بەشەوی تاریک مەگەرگویی تیا
کۆ بکە پتەو».

- مەلا ئەحمەدی عەنەبی هەبوو لەسلیمانی لێیان ئەپرسی مەلا ئەحمەد راست ئەکەن
ئەلێن تۆ هەتیوو بازیت؟ ئەویش ئەیوت: «بەقسە ی خەلک وا ئەلێن».

- کابرایەک لە ژووری مزگەوتیکا خەریک بوو کەریکی ئەگا، کابرایەکی تر بەسەریا چوو
تفیکی لێکرد و پێی وت: تۆ هیچ شەرم ناکە ی لە ژووری مزگەوتا ئیشی وا ئەکە ی؟ کابرای
کەرگی ئاوپرێکی لێدایەو و وتی: «ئا تۆ لێمگەرئێ تالەم ئیشە خێرە ئەبمەو، با هەروا تۆ
تفت کردین لەخانە ی خوا».

- کابرایەکی کورد ژنیکی هەبوو، ژنەکی مرد. تۆپەلێ قورێ دابەسەریا و دەرپێی
ژنەکی هێنا خستیه سەرشانی و دەستی کرد بە باوکەرۆ. خەلکە کە هەر لەدوورەو
سەیریان ئەکرد. ئەمیش بانگی کرد: «ئەری عەشرەت! رپووی باوکی تاییفەتان رەش وئ!
ئەو بۆچ شیوەنم لەگەل ناکەن؟ بۆچ هەر ژنی منوو؟»

لەپاش شەش حەو رۆژ رۆژیک هاو مالهەکانی چوونە لای دیسان دەستی کردەو بەگریان
و باوکەرۆ. خەلکە کە وتیان: برا! ئەوئەندە مەگرئ، گریان کەلکی نییە؛ دوغای بۆ بکە. وتی:
«بەخوا عەشرەت بۆ خۆی ناگریم، بیری قسەخۆش خۆشەکانی ئەکەمەو ئیتر خۆم پێ
ناگیرئ. تەنانەت یەکن لەقسە خۆشەکانی ئەو بوو ئیوارەیک دوو بەدوو لە دەوری مەنجەلە
شیرە کە دانیشتیووین تریکی کەند. من وتم بەکێرم، ئەو وتی نەو لەلای بە ریشت. ئینجا ئەو
قسەخۆشانە کە بیرم ئەکەو پتەو ئیترچۆن نەگریم؟»

- جاریک کوروکال کو نه بنه وه له سلیمانی نه لین بابچین بو لای نه حه‌ی کړنو و تۆزیک له گه‌لی رابویرین. نه چن له و دهشتی نزیک کی کاریک کی دایکی پاشایه‌دا تووشی نه بن. ده‌ست نه‌کن به‌قسه‌کردن له‌گه‌لیا. یه‌کیکیان نه‌لی: خاله‌حمه‌د با له‌م شویته‌دا خانوویکت بو دروست که‌ین؛ به‌شه‌وانه‌ی‌شا تیا یا کو نه‌بینه‌وه گوره‌وی بازی و شتی تیدا نه‌که‌ین. یه‌کیکی تر هله‌داتئ نه‌لی: نه‌م شویته‌ی بو زووری دانیشتن، نه‌مه‌یان من دروستی نه‌که‌م. یه‌کیکی تر نه‌لی به‌ره‌یوانه‌که‌شی من دروستی نه‌که‌م. یه‌کیکی تر نه‌لی سه‌ر نووره‌که‌شی له‌سه‌ر من. به‌مجوره‌ هر یه‌که‌ قسه‌یک نه‌کن.

کتوپر یه‌کیک له‌و ناوه‌دا تر یک نه‌که‌نی. خیرا خاله‌حمه‌د هله‌داتئ نه‌لی: «نه‌م شویته‌شی بو شوینی ناو ده‌سته‌که‌ی. هه‌مووتان درو نه‌کن ته‌نها نه‌م نه‌بی [راست] نه‌کا».

- وتی ده‌می سال بوو دل‌م چوو بوو له‌ئه‌حمه‌دی حاجی. نه‌حمه‌د مه‌گر هه‌ر من بزانه‌م چ کوریک کی شوخ و شه‌نگ بوو؛ له‌شانزه‌ سالانا نه‌توت مانگی چوارده‌یه. ره‌شی چاو و برۆی، سووری سه‌رگونا خره‌که‌ی، باریکی لیبو لووته‌که‌ی، نه‌مانه‌ هه‌موو له‌گه‌ل نه‌و له‌ش و لاره‌یدا که‌ نه‌توت به‌فری یه‌ک شه‌وه‌یه‌و خویتی دلی منی به‌سه‌را رژاوه‌ شو‌رشیکیان خستبووه‌ دل‌مه‌وه. نه‌شم نه‌ویرا بیدرکینم نه‌م وت نه‌وه‌ک لیم زیز بی.

رۆژیکیان ده‌مه‌ ده‌می ئیواره‌ بوو چوومه‌ حه‌مامی حاجی عه‌لی له‌سلیمانی. که‌ چوومه‌ ژووره‌وه‌ ته‌ماشام کرد وا نه‌حمه‌د به‌ پرووت و قووتی له‌وئ خۆی نه‌شوا، حه‌مامیش که‌سی تری تیدا نییه. که‌نه‌حمه‌د به‌و جۆره‌ چاو پی که‌وت حه‌به‌سام و ده‌ستم کرد به‌بیر کردنه‌وه‌ بو نه‌وه‌ قسه‌یک بدۆزمه‌وه‌ له‌گه‌لی بکه‌م. هه‌ر چه‌ندم کرد هیچم له‌بیر نه‌ما. کتوپر به‌بی نه‌وه‌ ناگام له‌خۆم بی و تم: «ئه‌ری نه‌حمه‌دیگیان ئیسته‌ نویره‌کانت نه‌که‌ی؟» وتی: به‌لی.

که‌نه‌م قسه‌یه‌م کرد و نه‌و وه‌لامه‌م گوئ لیبوو چه‌مۆله‌یه‌کم نا له‌خۆم، هه‌ستام به‌بی نه‌وه‌ خۆم بشۆم له‌حه‌مامه‌که‌ هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌. ئیتر نازانه‌م نه‌حمه‌د چی لیته‌ات؟ که‌ هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌ به‌خۆم وت: «ده‌ک قورمدا به‌ده‌متا بو خۆت و بو قسه‌ت». له‌و وه‌خته‌وه‌ ئیتر له‌داخی نه‌و قسه‌یه‌ هه‌ر جینگل نه‌ده‌م.

- دیوانه‌ی سیوسینانی که‌ مالیان له‌ «گومه‌ته» بوو، رۆژیک له‌شاره‌وه‌ نه‌گه‌رپته‌وه‌ بو ناوایی گومه‌ته. شپنج حه‌مه‌ساله‌ی گومه‌ته‌ لیبی نه‌پرسی ده‌نگ و باسی شار چییه‌؟ نه‌ویش

ئەلنی: «یا شیخ لەشار بیچویک بەدی بەشووتی ئەوەندە ئەخۆی ئەبێ بەمانگای ئاوسەوه». ئیتر شیخ ئەوهستی.

- کابرایەکی کورد لە کابرایەکی گۆرانی پرسی که فیزی کهرگانیی بکا. ئەویش وتی: «برا گوریستی، بەرداشیک، ئاوینە یەک، حەیزە بونیک^۱ و دوو کیسەلت ئەوی». وتی: هەمی هەمی ئەمانە بۆچی؟ وتی: گوریسە که بۆ سەریکی بیهستی بە بن کلکی کهرە کهوه، سەرە کهی تری بیهستی بە بەرداشە کهوه و بەسەر پشتیا هەلگێریتەوه بیخەیتە لای ملیهوه بۆ ئەوه قورسابی بەرداشە که کلکه کهی هەلگێریتەوه. ئاوینە کهش بۆ ئەوه حەیزە بونە که لە بەردەم کهرە کهدا راوهستی و ئاوینە که بخەیتە سەر پشتی و رووی بکهیتە خۆت هەم بۆ ئەوه ئەگەر یەکنی لە پشتەوه هات تۆ چاوت لی بی و هەم ئەوهش حەیزە بونە که یادیکی سەردهمی بوو کینی خۆی بکاتهوه. دوو کیسە لە کهش بۆ ئەوه بیانخەیتە ژیر پیت وەشە وەش بکن کهرە که بوهستی، ئەگەر هات و رویشتیش ئەمان لەگەلی بچن بەریدا و تۆ بۆ خۆت هیچ نەبزویتەوه بەرەحەتی بتوانی ئیسی خۆت بکهی.

- کابرایەک بی ژنی هاری کردبوو؛ بە هەر جۆر بوو بیوه ژنیکیان بۆ ساز کرد و تۆزئ تەمی بیوه ژنە کهیان کرد. بەخوا بیوه ژن بی ئینسافانە تیبەر بوو. کورە وای لێهات لووت بگرتایە گیانی دەرئەچوو، هەستا ناچار ماله کهی بەجێهێشت و ماله پووریکی هەبوو چوو بۆ ئەوی.

لەریگادا تووشی کهریک بوو، کهرە گەلی لەم لاتر بوو؛ چووە بن دەستیەوه و پیتی وت: «ئەوه بۆ کوئ ئەچی؟ تۆیش ئەچی بۆ مالی پوورت؟»

- کابرایەک ویستی لەگەل ژنیکا ریکهوی، ئەم ئەیوت بەچوار قۆشەو ئەو ئەیوت بەدوو قۆشە؛ ئاخری بە سنی قۆشە ریکهوتن. لەوهختی ئیشا کابرا بەژنە کهی وت ئەری خۆشە؟ ژنەش وتی «نا». ئینجا کابرا وتی:

«کهواتە بەتۆ خۆش و بەمن خۆش ئیتر بۆچیە ئەم قۆشە قۆش؟»

- کورپیکى هورامى فیر بو بوو به نیره کەر گاین. نیره کهریکیان ئەبێ رۆژیک خهریکى ئەبێ، دەنکه جۆینیک لەناو قنگى نیره کەرە کەدا ئەبێ ئەچى به کونى کیرى هەتیوه کەدا، هەتیو زیره‌ی لیه‌رز ئەبیتەوه و هاوار ئەکا: «ئای ئا تو مار واردمش». باوکى ئەلێ: «رۆله جە کۆگە؟» ئەلێ: «جە قنگوو نیره کەرە کەى ویمان، بلما بلما سەیرش کەرۆ».

ئیتەر هەتیو ناویرى کیرى دەرینى، باوکى دیت کلکى کەر هەلئەداتەوه ئەوا کیرى هەتیوه‌ش لە قنگى نیره کەردایه. کابرا هەر چەندە شەفتەو چیره‌ی ئەم لاو ئەو لای ئەگریتەوه چاوى به هیچ ناکه‌وى. کورەش هەر هاوار هاواربەتێ. باوکى ئەشلەژى هه‌چى بێ نامینى هەر ئەوه ئەبێ ئەلێ: «ئاخر رۆله یانەت ویران بۆ جە کۆگە سەیرش کەرۆ؟ ماشەللا ملەماش بریاگەن».

- لەدئ «شەشۆ» نیره کهریک هه‌بوو ناو بانگى دەرکردبوو بۆ به‌و ره‌سه‌نى. خەلک له هه‌موو لایه‌که‌وه ماکه‌ریان ئەبرد لێیان چاک ئەکرد، حەقى پەڕینه‌کەش سێ مەجیدی بوو ئەیاندا بە‌خواه‌نى نیره کەرە کە. ئەم نیره کەرەش هێ ئافره‌تیک بوو ناوى «ئامه» بوو. لەجوانى و نازکى له هه‌موو «سپوه‌سیل» دا ناوى دەرکردبوو.

رۆژیک کابرایه‌کى ئەو به‌رکیتوه ماکه‌ریک ئەبا له‌نیره کەرە کەى چاک کا، خواه‌نى ماکه‌رکه چاوى به‌ئامه ئەکه‌وى دلى کورکه‌ى لێوه دیت و له‌و کاته‌دا نیره کەرە ئەپەڕیتە سەر ماکه‌رکه ئەیه‌وى دەرگای قسه‌ له‌گه‌ل ئامه‌دا بکاتەوه ئەلێ: ئەوه بۆچى ئەگەر یه‌کن بیه‌وى ماکه‌رى خۆى له‌نیره کەرى یه‌کێک چاک بکا ئەبێ سێ مەجیدی بدات، که‌چى ئەگەر ئەو که‌سه بیه‌وى بچن به‌لای ئافره‌تیکه‌وه ئەبێ شه‌ش مەجیدی بدا؟

نامه هه‌ست ئەکا که کابرا له‌ کویوه قسه‌ ئەکا ئەلێ: «تو کێرێکى وا بۆ من بێنه‌ من دوانزه مەجیدیت ئەده‌م».

- کابرایه‌کى ولاغدار هه‌بوو رۆژیک ژنه‌کەى نه‌خۆش ئەکه‌وى. ژنانى دراوسێ ئەچن بۆ هه‌وال پرسینى. له‌و وه‌خته‌دا یه‌کن له‌کەرەکانى کابرا یه‌ره‌قى ئەکا وه‌کوه ده‌سته‌ک هات و چوو ئەکا. یه‌کن له‌ژنه‌کان به‌ژینیکى هاوړى تەنیشتى ئەلێ: چۆن بوو ئیسته‌ سه‌ره‌کەى پیتا بچوايه؟ یه‌کێکى تریان ئەلێ: ئەیه‌رۆ کنا سه‌ره‌کەى چیه‌ بۆچى نالیت نیوه‌ی؟ ژنه‌ نه‌خۆشه‌کەش به‌ دەم ناله‌ ناله‌وه ئەلێ: «به‌خوا ئەگەر ژنى ژن بى و له‌شى ساغى پتوه بى هه‌مووشى قه‌یناکا».

- کابراهه کی کورد هه بوو ناو بانگی کیر زلی دهر کرد بوو. سئ چوار ژنی هینا بوو هه موویان له دهستی هه لهاتون. بیوه ژنیک هم حه کایه ته نه بیسیت و نه چئ میردی پی نه کا. شهوئ کابرا نه چینه لای و خهریک نه بی گه مه و گالتی له گه لا نه کا. لهو کاته دا بیوه ژنه که دهستی نه که و پته سهر کلاوه ی نه ژنوی کابرا و دهستیکی پیا دینیت و نه لی: «نمه بوو کیر زله که ی تو؟ ناشو کری نه بی نه گهر نه گبه تی نه بی جا نه مه چیه؟»

کابرا که نمه نه بیسی ههر خیرا راست نه بیته وه دهر پیکه ی نه دا به شانیا و دهر نه چئ.

- کابراهه کی یابا جاریک نه چینه دیکه لی نه پرسن ناوت چیه؟ نه لی: نه بوو جاسم. که دائه نیشی دهر پیتی له پیتیدا نابئ تماشاش نه کهن کیری به قه د کیری که ریکه. یه کن له خه لکه که نه لی: نای مالت به قور گیری نه بوو جاسم کیری چهند زله. نه بوو جاسم له جوابدا نه لی: «یابه وه لالا نه من چاک، نه ممایه ک برا هه یه ناو نه بوو سالج، نه و حال خراب، له بهر نه وه کیر زور زله ناتوانی له مال دهر چئ.»

- دهر ویشیکی که لهوهر هه بوو کوریک و نیره که ریکه هه بوو. لهو سهره ریمان نه که و پته مالی ژنیک؛ ژنه کهش کار که ریک و ماکه ریکه هه بوو. شهوئ وا هاته پیشه وه کابرای دهر ویش خوی سواری ژنه که و کوره که ی سواری کاره که ره که و نیره که ره که ی سواری ماکه ره که بوون. جا کابرای دهر ویش نه بوت:

خوایه دووری که ی چاوی به د لیمان ناحه زیش کویر بی شاد نه بی پیمان

- کابراهه که لهو ده شته تاله رۆژیک زهرده واله دابووی به ده عبا که یه وه ناواسا بوو. هاته وه بۆماله وه به ژنه که ی خوی وت، ده ستیشی گرتبوو به ده عبا که یه وه: ئافره ت نه مه یان له بازار نه فروشت نه یاندا به هینه که ی خۆم و سه د قهرانش. رووی نه بوونی رهش بی! نه بوو بیکرم، هه روا وه مرگرت و هینامه وه وتم تو چاوت پیتی بکه وی بزانی چۆنه؛ نه گهر باشه به لکوو قهرز و فهرزیکه ی بۆ بکه ین و جئ به جئ که ین.

ئافره ت وتی: جا پیاوه که نه به رۆ قهرز و فهرزی بۆ چیه؟ نه وه خشله کانی من هه یه بایی دوو سه د قهرانش نه بی، بچۆ بیده به خاوه نه که ی و وه ره وه. تازه عه بیه چۆن پیتی نه ده یته وه؟ پیاوه پیره خشلی وه مرگرت و له پاش سئ چوار رۆژ ناواساوه یه کی نیشه وه وه ده عبا وه کوو خوی لن هاته وه. رۆژیک به هه له داوان هاته وه و کردی به ژوورا وتی: ئافره ت! هه رخوا

ره‌حمی پئی کردم وتی: چی بووه؟ وتی: ئەو کیره که هیتابوممه‌وه به‌دزیه‌تی دەرچوو. گرتیمان و بردمیان بۆ لای قازی. به هه‌زار ده‌ست ماچ کردن و ئەم لاو ئەولا سەد قەرانم داو کیره‌که‌م پێدانه‌وه. ئەوانیش کیره کۆنه‌که‌ی خۆمیان پئی دامه‌وه. هەر باش بوو پزگارم بوو له‌ده‌ستیان. ژنه‌وتی: «من خۆم هەر رۆژی هه‌وه‌ل ئەمزانی ئەوه دزیه‌تی بوو؛ ئەگه‌ینا چۆن به‌و جۆره به هه‌رزان ئەیاندا؟»

- ژنیک هه‌بوو له‌و سه‌ره دوو کچی هه‌بوو: گه‌وره‌که‌یانی دابه‌شوو. له‌پاش هه‌فته‌یک چوو بۆ لای و مال و هه‌والی لئ پرسی که می‌رده‌که‌ی له‌گه‌لیا چۆنه؟ له‌پاشا لئ پرسی ئەی له‌ئیش کردنا چۆنه؟ وتی: به‌خوا دایه کیریکی وای پتوه نییه، ناشوکرێ نه‌بێ هەر ئەوه‌یه که له‌هیچ چاکتره. دایکیشی وتی: «ئۆف رۆله دایکت بمرئ ئەوه میراتی دایکته بۆت ماوه‌ته‌وه. دایکیشت له‌گه‌ل باوکی ره‌حمه‌تینا هەر وا بئ به‌ش بوو.»

له‌پاش به‌بێنیک که‌چه‌که‌ی تریشی دابه‌شوو و چوو بۆ سه‌ردانی. لئ پرسی: میرده‌که‌ت له‌ئیش کردنا چۆنه؟ ئەویش وتی: «دایه پری ئەکاته‌وه و هینشتا چوار پهنجه‌شی هەر ئەمینیته‌وه.» دایکیشی وتی: «ئۆی رۆله خۆزیا دایکیشت له‌و خیر و بیره به‌شیکێ تی که‌وتایه.»

- له‌و ولاتی بلباسه‌تییه هه‌تیویک کچیکی بئ بن کردبوو. قازی لئ پرسی: راست بلئ چۆن ئەم ئیسه‌ت کرد؟ ئەویش وتی: «به‌خوا قوربان! هەر دوو کمان به‌رغه‌لمان ئەله‌وه‌پان و گه‌مه‌مان ئەکرد، به‌گه‌مه‌وه ده‌رپیمان فریدا من هەر له‌سه‌رم دانا و ئیتر سه‌گباب ختیه بۆ خۆی رۆچوو.»

- کابرایه‌کی چاوکزی پیر رۆژیک له‌سه‌ر هه‌وزه‌که‌ی مزگه‌وتی باشچاوش له‌سلیمانی ده‌ست نوێر ئەشوا. پیاویک له‌لایه‌وه بوو پئی وت: «بئ قه‌زا بی ده‌ست نوێزی چی ئەشوی ئەوه‌ته داوینی که‌واکه‌ت پيسایی پتوه‌یه.» کابرا وتی: کامه‌ته؟ پيشانی دا. ئەویش بۆنیکێ کرد و وتی: «به‌حه‌قی قورئان ئەوه چیتشی یه‌خنییه ئیواره خواردوومه.»

- هه‌زار گتیرایه‌وه وتی:

له‌وه‌ختی خویا هه‌ندیک مه‌راغی بی ئه‌چن بۆ حه‌ج. که ئه‌گه‌نه ولاتی عه‌ره‌بستانی ئه‌وه خواره به‌کاروانی حوشر ئه‌چن. له‌رێگا‌دا یه‌کن له‌حوشره‌کان ئه‌که‌وئ ده‌ستی ئه‌ده‌نی که راستی که‌نه‌وه، له‌و کاته‌دا که ده‌ستی ئه‌ده‌نی ئه‌لین: «یا عه‌لی!» کابرای حوشره‌وان ئه‌لین: ئای ئه‌وه ئیوه‌کافرن؟ وه‌للا ده‌سا ناتانه‌م. ئه‌مانیش ئه‌لین وه‌للا برا کافرین و موسلمانین. به‌هه‌ر جۆر بی کابرای حوشره‌وان ساز ئه‌که‌نه‌وه ئه‌مجا ده‌ست ئه‌به‌نه‌وه که حوشره‌وان راست که‌نه‌وه دیسانه‌وه ئه‌لین: «یا عه‌لی!» ئیتر کابرای حوشره‌وان به‌ته‌واوی ئه‌چن به‌ره‌قا و ئه‌لین ئیوه‌کافرن قه‌ت ناتانه‌م.

ئه‌مانیش بی‌اوکی ئیختیاری کۆنه‌سالیان تیا ئه‌بی که ئه‌زانی ئیش وا به‌و جۆره‌خراب هاتووه له‌و ده‌شته‌دا گیران خواردوو ئه‌لین: «ئه‌رئ خزمینه با بلین یا ئه‌للا خو کافر نابین». به‌م فیله‌ کابرای حوشره‌وان له‌گه‌لیان ری ئه‌که‌وئته‌وه.

- مه‌لا سمایلی کانیسکانی سلیمانی هه‌بوو وتی:

سالیک چوومه که‌رکووک له‌قۆریه‌وه هاتم بچم بۆ به‌ری «قه‌لا»، سه‌یرم کرد له‌گۆشه‌یه‌کی پرده‌که‌ی «خاسه» وه‌هه‌را هه‌راییک بیت. که چاک سه‌یرم کرد ئه‌مه‌هی ژیر پرده‌که‌وه‌یه‌و بی‌اوکی و کوریک ده‌ستیان داوه‌ته‌یه‌خه‌ی یه‌ک و ئه‌و شوینه‌ش که‌سی تری تیدا نییه. منیش ئه‌و سه‌رده‌مه‌ کلاویکی سپی و میزه‌ریکی سپیم دا‌بووه‌ ده‌وری و له‌سه‌رم کردبوو. له‌شتیک ئه‌چووم، کوربه‌که‌ ده‌ستی کابرای راکیشا و هاتن بۆ لای من، ئیتر به‌بی ئه‌وه هیچ شه‌رم بکه‌ن کوربه‌که‌ وتی: با ئه‌م بی‌اوه‌ موباره‌که‌ شه‌رعمان بکا. منیش له‌خه‌یالی خو‌ما مه‌سه‌له‌یه‌کی شه‌رعیان هه‌یه‌و وتم کورم چییه‌؟ کوربه‌که‌ وتی: قوربان ئه‌م کابرایه‌ پنی وتم نیو مه‌جیدیم بداتی و ئیشی خو‌یم له‌گه‌ل بکا. هاتینه‌ ئه‌م شوینه‌ و تمان شوینیکی چۆله‌و له‌راستیشدا چۆل بوو، که‌سی تر نه‌هات هه‌ر من و ئه‌و بووین. که‌ چاوم به‌حه‌یته‌که‌ی که‌وت پیم هه‌لنه‌گیرا. به‌لام هه‌تاومه‌یه‌ ته‌ ئه‌م شوینه‌و به‌عه‌زیه‌تیش هاتووم. ئیسته‌ هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌که‌م نیو مه‌جیدیه‌که‌م ناداتی. جه‌نابت شه‌رعمان بکه‌، هه‌رچی تو بفه‌رموویت من رازیم. وتی منیش ئه‌م شه‌رع کردنم به‌لاوه‌ سه‌یربوو وتم: «باوکم له‌ باپیرم و باپیرم له‌باپیره‌گه‌وره‌م و باپیره‌گه‌وره‌شم له‌ئیمامی "موزه‌نی" و ئه‌ویش له‌ئیمامی "شافعی" یه‌وه‌ ری‌وایه‌تیک ئه‌کا، که‌ ئه‌گه‌ر زن و بی‌اوکی له‌شوینیکی چۆل و ته‌ریکا بوون و په‌رده‌ دادرا‌بووه‌وه‌ ماره‌یی واجب ئه‌بن. ئه‌م ئیشه‌ی ئیوه‌ش له‌وه‌ ئه‌چن، که‌وا بوو پتویسته‌ نیو مه‌جیدیه‌که‌ت بداتی». وتی: کابرا ناچار نیو مه‌جیدیه‌که‌ی دا‌به‌ کوربه‌که‌و پرووی کرده‌ من و وتی: «قوربان وه‌للا تا ئیسته‌

جگه له جه نابت گه وادیکی ترم نه دیوه که تاوا به مجوره به روایه تی ریک و پیک له سه ر مدزه بی شافی حوکم بدا».

- هر ئم مدلا سمايله گنیرایه وه وتی:

جاریک هه تیویکم تاو داو بردمه شویتیک وتم یاللا بوم بکه وه. هه تیوه که وتی: ئه وه نو ئه لی چی؟ من وام بیستوه که تو لووسکه ئه بهیت و ئه یکیشی به سه ر خوتا، من به و نیازه وه هاتووم. وتی پیم وت: «به لی، به لی ئیش له منه و ده عوا له وان. تو بوم بکه وه پاشان برؤج ده عوایتک هه به بیکه».

- «مام ره سوو» هه بوو له «مه روئ» ئه سپنکی که حیلله ی نایابی هه بوو ناو بانگی در کرد بوو. که له «عه نه زه» یه، له ولاتانه وه ماینان ئه برد و لیان چاک ئه کرد.

عه زه ی سوله یمانیش هه بوو به ناو بانگی ئه سپه که حیلله ی مام ره سوو وه ماینکی هه بوو سواری بوو چوو بؤ مه روئ بؤ ئه وه له ئه سپه که ی چاک بکا. که چوو سه یری کرد مام ره سوو پیاویکی پیری گه لی به ساللا چوو وه ناو نیشانیکی له زه مانی جوانی نه ماوه. له حه وشه که ی خویانا له په نا دیواریکا له بهر هه تا وه که لی پراکشاره.

عه زه له پاش سه لام و دانیشن و چاک و چونی پنی وت: مام ره سوو به ناو بانگی ئه سپه که حیلله ی تو وه له بهری ده شته تاله وه هاتووم؛ نابی ده ست بنی به روومه وه.

مام ره سوویش وتی: کاکه به خیریت! به لام ئه وه ئه سپه ی که تو ناو بانگت بیستوه ئیسته له بهر پیری په کی که وتوو وه هیچی پنی نه ماوه. بر وا ناکه م بتوانی که لکی لی وه ریگری. عه زه وتی: مام ره سوو من له ریگایکی دووره وه هاتووم ئه گه ر تو رات له سه ر بی من ئه توانم ئیشیکی وای لی بکه م بتوانم ماینه که ی لیتی چاک بکه م، مام ره سوویش وتی برا که یفی خوته.

عه زه هه ستا ئه سپه که ی له په نا دیواریکا به سترابوو وه، زور لات بوو هینای ده ستی کرد به «ره نه و قاشاو» کردنی پاشان به «ره نه» که که وتله تهرافه و ده ورو بهری ژیرسکی، تا وای لیکرد به هر جؤر بوو ئه سپه که به ره قی کرد و ماینه که ی بؤ هینایه پینشه وه و په راندی. ئیش ته و او بوو مالا وایی کرد و گه رایه وه بؤ ولات. حه قیقه ت ماینه که ئه وه ساله «نوما» که وه به کی باشی له ئه سپه که حیلله هینا.

مام ره‌سوو ژنیکی هه‌بوو «خافاتی» ناو بوو. له‌زه‌مانی «عەلی ئیحسان پاشا» وه هینابووی هه‌ر چی ده‌وری جوانی بوو هه‌ر له‌و ده‌وره‌دا رایانابوارد بوو؛ له‌ ناهه‌نگی دنیا ته‌نیا گێرانه‌وه‌ی باس و خواسی به‌زمی شه‌وانی رابوردووی ده‌وری جوانیی نه‌بی هیچی تریان پیتی نه‌مابوو.

خافاتم له‌و وه‌خته‌دا که عه‌زه به‌ رنه‌و قاشاو خه‌ریکی ئه‌سپه که‌حیله‌بوو، له‌ده‌لاقی ده‌وره‌که‌وه چاوی لی بوو که چون ئه‌سپه‌که‌حیله ده‌وری سالانی رابوردووی بو هینرایه‌وه، ئه‌مه‌ی به‌دیاریه‌ک زانی له‌دیاریه‌کانی زه‌مانی رابوردووی.

زه‌مان هینان و بردی، کورپکی زاخه‌یی له‌ ولاتی به‌غدا له‌ بۆیاغچه‌که‌یا «فلچه» یه‌کی بۆ باغچه‌تی تیا بوو فلچه ئه‌وه‌نده ئیشی کردبوو ته‌نها کۆته‌ره‌که‌ی مابوو، وای لی هاتبوو له‌ درکی ده‌شسته‌تال خراپتری لی هاتبوو.

خافاتم رنه‌و قاشاوه‌که‌ی عه‌زه‌ی که‌وته به‌ هه‌ر جو‌ر بوو فلچه‌کۆنی له‌کابرای بۆیاغچی به‌ یه‌کن له‌تاکه تارانیه‌کانی ته‌وقه‌سه‌ری کړی و قایمی کرد.

له‌پاش به‌بنیک به‌کۆته‌ره فلچه‌وه هات به‌ویزه‌ی لاپان و ده‌ورو به‌ری لاپانی مام ره‌سوودا، تا وای لیکرد ده‌وریکه‌ی بۆ مام ره‌سوو گێراییه‌وه به‌یادی جاری جارانه‌وه ده‌ستیان کرده ملی یه‌ک. ئیتر خافاتم به‌م جو‌ره‌ فیر بوو به‌مام ره‌سوو.

سال سووراییه‌وه، عه‌زه به‌ده‌ستووری سالی پار و به‌ ئه‌له‌ای نۆمایکی تری له‌توخنی ئه‌سپه‌که‌حیله‌وه باری گه‌زۆ و بنیشه‌تالی نا له‌ماینه‌ بۆره‌و چوه‌وه بۆ «مه‌روئ» بۆ مالی مام ره‌سوو. که‌چوو سه‌یری کرد مام ره‌سوو نه‌و مام ره‌سووه نه‌ماوه؛ بۆ ئاهی سوین نووزه‌یه‌کی تیا ماوه به‌ته‌واوی کفت بووه، ناتوانی له‌ شوینه‌که‌ی خۆی راست بپته‌وه.

عه‌زه باریدا به‌زه‌ویا و خافاتم خیر هاتنیکی گه‌رمی کرد و خیرا که‌وته نان دروستکردن بۆی. چوو له‌ ته‌نیش مام ره‌سووه‌وه دانیش. مام ره‌سوو نه‌یناسیه‌وه، پرسى فاته ئه‌وه کئی بوو هات و ئه‌و زرمه‌ی و لاخه چی بوو هات؟ خافاتمیش وتی: ئه‌وه کاکه‌عه‌زیز بوو گه‌زۆ و بنیشه‌تالی بۆ هیناوین.

مام ره‌سوو ده‌ستیکی خسته سه‌رچاوی و سه‌یریکی عه‌زه‌ی کرد ناسیه‌وه. به‌نووزه‌یه‌که‌وه وتی: «ئه‌ری باوه‌حیز ئه‌وه تو له‌بابه‌که‌ی پاریت هاتوو پته‌وه؟ بکه‌م وه قونی بابه‌یه بۆ خۆت و گه‌زۆ و بنیشه‌تالت. پار فرفریچه‌ی ده‌سته بۆخچه‌ت بۆ هینا بووم، ئیمسان چیت بۆ هیناوم؟ به‌ته‌مانیت به‌فیلکی تر ئیمسالیش خافاتم بخه‌یته سه‌ر به‌زمیکه‌ی تر؟ هه‌سته‌پرۆ. نه‌خۆم هیچم بێ ماوه، نه‌ئه‌سپه که‌حیله؛ هه‌سته‌پرۆ».

له «گه‌لاله» پیاویک هه‌بوو هه‌ر چه‌نده «حه‌سن» ی ناو بوو به‌لام هه‌ر به‌ناوی «خادم» هه‌ ناوی ده‌ر کردبوو. ئەم خادمه له‌وناوه تووتن و شتی ئەفرۆشت، پڕۆژیک کۆلکه ئاخونیکێ ولاتی «قوم» که هاتبوو بۆ «نه‌جف» و له‌ویوه ئیتر فیزی ئەوه بوو بوو که بیی به‌گه‌ریده‌و داوای شتی له‌خه‌لک ئەکرد. به‌و بۆنه‌وه ئەم ئاخون ئا‌غایه‌ ریی ئەکه‌ویته‌ گه‌لاله‌ و له‌ویش ئەچیتته‌ لای خادم به‌ناو هه‌ندی ئوتتی لئ ئەکری. له‌پاشا ئەلئ: ده‌ هه‌ندیکی تریشم بده‌ری له‌ «سه‌رکیسه‌ی عه‌باس».

ئەم عباره‌ته‌ شتیکه‌ کۆلکه‌ مه‌لاکانی شیعه‌ ده‌رۆزه‌ی پتوه‌ ئەکه‌ن، مه‌به‌ستیان به‌ «عه‌باس» عه‌باسی مامی پیغه‌مبه‌ره‌؛ واته‌ له‌سه‌ر حسابی ئەو ئەو شتەم بده‌ری پڕۆژی قیامت ئەو ئەتداته‌وه‌.

که ئەمه‌ به‌خادم ئەلئ، خادمیش خۆی لئ گیل ئەکا و ئەم ورده‌ حسابانه‌ نازانی؛ وه‌یا له‌ ولاتی ئەوانا ئەمجۆره‌ شته‌باوی نییه‌. ئەلئ: با عه‌باس خۆی بیته‌، جگه‌ره‌کی لئ تینکا ئەگه‌ر به‌لایه‌وه‌ خۆش بوو ئەو وه‌خته‌ بۆی به‌ره‌.

کابرای ئاخونیش ئەلئ تو بده‌ری ده‌خه‌لت نه‌بی، ئەو وه‌ری ئەگری. خادمیش ئەلئ به‌خوا نایده‌م به‌لکوو به‌لایه‌وه‌ خۆش نه‌بوو دایه‌وه‌ به‌سه‌رما. ئاخون ئەکه‌ویته‌ ته‌قه‌وه‌ له‌ رووی هه‌لنایه‌ به‌سه‌رو میزه‌ره‌و که‌ش و فشینکه‌وه‌ بلئ من سوالت لئ ئەکه‌م. خادمیش ئەزانی دنیا چ باسه‌، هه‌ر به‌مجۆره‌ ئاخون له‌کۆل ئەکاته‌وه‌و په‌لکیکی ناداتی.

- ئینگلیزه‌کان تازه‌ هاتبوونه‌ عیراقه‌وه‌. پڕۆژیک ئینگلیزه‌که‌ له‌که‌رکووک ئەچیتته‌ بازار ئەگه‌ری به‌شوین لاستیکی کیردا. ئەچیتته‌ هه‌ر دووکانیک له‌ شتی وا ئەپرسی که‌س لئ تیناگا؛ به‌تایبه‌تی ئەو سه‌رده‌مه‌ کورد له‌ شتی وای هه‌ر نه‌ینه‌زانی. پیاویکی خه‌لکی ئەو ناو «شوان» هه‌بوو «ره‌حیمی» ناو بوو، دووکانیکی عه‌تاری باشی له‌که‌رکووک دانا‌بوو. کابرای ئینگلیزه‌ چیتته‌ سه‌ر دووکانه‌که‌ی ئەو له‌و شته‌ ئەپرسی. نه‌ره‌حیم ئینگلیزی ئەزانی و نه‌ئینگلیزه‌ که‌ش کوردی ئەزانی.

کابرای ئینگلیزه‌ هه‌ر چه‌نده‌ به‌ئیشاره‌وه‌و به‌ده‌ست له‌گه‌ل ره‌حیمدا خه‌ریک ئەبی ره‌حیم هیچی لئ تیناگا. له‌ئه‌نجا‌ما کابرای ئینگلیزه‌ ده‌ست ئەبا نه‌وتیکی پینج روپیه‌یی ده‌ردینی له‌به‌رده‌می ره‌حیمدا دایه‌نی، ئەمجا ده‌ست ئەبا به‌نه‌خوینه‌که‌ی خۆیشی ئەکاته‌وه‌ کیری ده‌ردینی و به‌ئیشاره‌، ئیشاره‌ ئەکا که‌ لاستیکم بۆ ئەمه‌ ئەوی. ره‌حیمیش هه‌ر له‌بناغه‌دا ئەم

جۆره شتانهی نه بیستوهه تا له ئیشاره ی کارا تیگگا، به لکوو وائەزانی ئەم کارابراه پیتی ئەلی وەرە گرهو بکهین له سەر پینج روپیه بزانی کیری کامان زلتره.

ئەویش دەست ئەبا به نهخۆینه که ی خۆی ئەکاتهوه و کیری خۆی دەر دینێ. هی کارا ئەپتیوی و هی خۆیشی ئەپتیوی، هینه که ی ئەم دوو په نجه زیاتر ئەبێ له هی کارا ئینگلیز. ئیتر به بێ قسه دەست ئەبا پینج روپیه که هه لئه گری و ئەیخاته باخه لی و به نهخۆینه که ی ئەهسته تیه وه. کارا ئینگلیز واقی و رئه مینێ هه چی تری بۆ نامینیه وه ته نها ئەوه نه بێ ملی ری ئەگری و ئەرۆا.

- کارابراه کی «بانه ی» ئەچیه گه رووس و ئەچیه دیواخانیک سه لام ئەکا. کارابراه کی گه رووسی که له وی دانیه شتوو به م جۆره ی خواره وه وه لامی سه لامه که ی ئەسته تیه وه ئەلی: عه لیه که سه لام هه وا خوی عومەر چوو خه که ت چوار چاک کونای قنگ وه دەر له پاشا گه رووسه که ئەچیه دەر وه وه دینه وه سه لام ئەکا کارا بانه ییش به م جۆره ولامی سه لامه که ی ئەداته وه ئەلی:

عه لیه که سه لام دوزمنی عومەر بێ خوا و بێ پیر توخم نیره که ر

- مه لامه حموی حاجی ره سوول گه رابراه وه وتی:

مه لامه مینێ دیلێزه یی پیاویکی ئیجگار له خوا ترس و به دین بوو. هاورپیکانی هه لیه خه له تینن که دلی بچی له شیخ نووری شیخ صالح. ئەویش به زۆر وا ئەزانی که دلی لئ چوو به و فیله ته زبیه کیکی ئەبێ لئی ئەسته تین و ئەیده ن به شیخ نووری. له پاش سێ چوار رۆژ چونکه ئیشه که بێ بناغه بوو سه یر ئەکا دل لئچونه که ی نه ما. ئەچی ملی هاورپیکانی ئەگری ئەلی: «وه للا دل لئچونه که م نه ما ته زبیه که م بۆ لئ بیه نه وه».

هاورپیکانیشی له و سه رده مه دا شیخ نووری با به عه لی، شیخ سه لامی عازه بانێ و مه لا ئەحمه دی حاجی مه لاره سوول بوون.

- کارابراه کی «سیان» له سەر رووباره که ی «به یانلوو» ده ستوێژی ئەشت. که لئ بووه وه تاکێ له پیتلاوه کانی له ده ستی که وت و که وته ناو رووباره که و ئاوه که بردی. خیرا ترپکی که ندو وتی: «ئوه ده ستوێزه که ت، بینه تاکه پیتلاوه که م به ره وه».

لای وابوو رووباره که له باتی هه قی ده ستوێزه که پیتلاوه که ی بر دووه.

- خاله‌فندی گپرایه‌وه وتی:

ئه‌وا رۆژیک له‌ئاو ده‌سته‌که‌ی مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ره‌سوولا ده‌ستم به‌ئاو ئه‌گه‌یاند
کابرایه‌کی خه‌لکی ئه‌و شاره‌زووره‌ چووئه‌ ئاو ده‌سته‌که‌ی ئه‌و دیومه‌وه. ئاگام لیوو میزه‌که‌ی
کرده‌ ئاو چه‌وزی ئاو ده‌سته‌خانه‌که‌وه ته‌نانه‌ت که‌فاوه‌که‌ی هاته‌ ئه‌م دیو. منیش هاته‌مه‌ ده‌ره‌وه
چاوه‌پیم کرد تا ئه‌ویش هاته‌ ده‌ره‌وه‌ وتم: کوره‌ برا ئه‌وه‌ تو چیت کرد؟ وتی: «برا چیم
کرد؟ گووم کرده‌ گوودانه‌که‌و میزیشم کرده‌ میزدانه‌که‌».

- رۆژی دوو سه‌ی هاوری ئه‌چن بو‌ چه‌مامی حاجی غه‌نی یه‌کیکیان ریش و سمیلی
فیری خه‌نه‌و و سه‌مه‌ ئه‌بن. له‌جامیکا خه‌نه‌ی بو‌ ئه‌گر نه‌وه‌ و چه‌مامچه‌که‌ بو‌ی ئه‌هینینه
ژووری چه‌مامه‌که‌وه.

هاورپیکان ئه‌چن خه‌نه‌که‌ ئه‌پژن و گوو ئه‌که‌نه‌ ئاو جامه‌که‌وه. کابرا که‌ نه‌ختی
هه‌له‌گر ئه‌یدا له‌سمیلی بو‌نی به‌سه‌ریا دیت ئه‌زانی چیه‌و دنیا چ باسه، ئیتر له‌سمیلی
ئه‌کاته‌وه‌و له‌کیری هه‌له‌سوئ. بانگی هاورپیکانی ئه‌کا ئه‌لئ: «ئه‌مه‌ گووی کییه‌ و
به‌سه‌ر کیرمه‌وه؟»

- جاریک کوره‌ ده‌وله‌مه‌ندیکی ئاقل له‌به‌غدا شه‌ویک ئه‌چینه‌ مالیک بوو ئیسی ناشیرین.
سه‌رخۆش ئه‌بن له‌ماله‌که‌ پینسه‌د قهرانی له‌باخه‌لا ئه‌بن لی ئه‌دزن. که‌دیته‌وه‌ خزمه‌تکاریکی
له‌ گه‌لا بوو رۆوی تی ئه‌کا ئه‌لئ: ئه‌وره‌حمان تو ئه‌زانی کیسه‌ پاره‌که‌م پینج سه‌د قهرانی
تیابوو لیان دزیوم؟ ئه‌وره‌حمانیش ئه‌لئ: ئه‌وا ئه‌چم به‌شع لیان ئه‌ستینه‌وه.
ئه‌وره‌حمان ئه‌گاته‌ لای قایی و بانگی ئه‌کا ئه‌لئ: وه‌ره‌ وه‌ره‌ قه‌یناکا حه‌قی خۆم
سه‌نده‌وه، ئه‌وره‌حمان ئه‌لئ چۆن؟ ئاغه‌ ده‌ست ئه‌کا به‌گیرفانیا شانیه‌ک، قالبن سابوون و
لفکه‌یک ده‌رئه‌هینی ئه‌لئ منیش ئه‌مانه‌م له‌وان دزیوه. ئه‌وره‌حمان ئه‌لئ: ئاغه‌ جا ئه‌وه
چییه‌؟ ئه‌لئ بن ئه‌قل چلۆن ئه‌وه‌ چییه‌؟ به‌یانی که‌ بچن بو‌ چه‌مام چلۆن خۆیان ئه‌شۆن؟
به‌جاری په‌کیان ئه‌که‌وئ.

- دوو کابرای کورد له‌ده‌شتیکا پینکه‌وه‌ بون یه‌کیکیان تۆزی دوورکه‌وته‌وه، ئه‌ویتریان
پرسی ئه‌وه‌ چی ئه‌که‌ی؟ وتی: «وه‌للا تۆزی میزنه‌که‌م». پیسی وت: «کوره‌ وریابه
ئه‌وی تریشت نه‌بن به‌ ریشه‌وه، ئاونیه‌».

- کابرایەک هەبوو لە چوارتا دەرویش عەولای ناو بوو. ئەم دەرویش عەولایە کچی ئەولاساری ژنی بوو. کەریکیان هەبوو کەرەکیان تۆپی. شەوی کابرا لە گەڵ ژنەکیا کەوتە ئیشی شەری ژنەکی پیتی ئەوت ئاخر پیاوێ کە ئیمە تاقە کەریکمان هەبوو سەرمایەیی ژیانمان بوو تۆپی، ئیستە تۆ چۆن ئیشی وا ئەکەیت؟ عەولاش هەر کوتی پیتو ئەدا و ئەبوت: «تۆپی تۆ خوش، تۆپی تۆ خوش».

- هەر ئەم دەرویش عەولایە لەسەر کیشی جۆ سەبیلی کیشابوو، بە ئاگری سەبیلە کە خەرمانە کە سووتا بوو، ئەمجا دوور کەوتبوونەوه و سواری ژنەکی بوو ئەبوت:

سووتا بە کبیر، سووتا بە قیر
سووتا بۆ شیخی دەستگیر

- کابرایەک هەبوو لە هەلەبجە ژنەکی چوو بوو لای قازیەکی هەلەبجە شکاتی لیکردبوو کە گواپە پیاو نەماوێ ناکا کە یان هەلوە شینیتەوه. قازی پیاوێ کە یانگ کرد و لە رووی ژنە کەدا لیتی پرسی کە تۆ چی ئەلێت؟ کابراش - بلامانی - دە عباکە ی رەپ کرد و خستیه دەستیه وه وتی: «قوربان! جەنابی قازی هەموو شایەت و قسە یە کەم بە دەستەوه یەو لە خزمەتتا راوێستاو». قازی وتی: «بە پراستی شایەتی چاک و عادلە. شەری قەبوولی ئەکا بۆ خوشکەم دە عواکەت درۆیە، ئەوا شایەتە کە ی وە کوو کەر ئەزەرێتی».

- ئاغا ئیکی ئەو سەرە باخەوانیکی غەریب لە دیکە ی خۆی بۆ باخی ناو کۆشکە کە ی راگرتبوو. باخەوانە کە ژنیکی جوانکە لانە ی ژیکە لانە ی هەبوو، ئاغە دلی پیا چوو بوو. پۆژیک ئەچنی بە لایەوه و دەستیککی بۆ ئەبا. ژنە هیچ دەنگ ناکا و ئیواری بۆ میردە کە ی ئەگێرێتەوه. میردە کەش ئەلێ قەیناکا بە لام بە یانی مەن کە ئەچم بۆ ئاودیری باخە کە تۆ چەند نۆردووێ نانیکی و «جەوهەنە» یەکی «دۆ» بێنەو وەرە بۆ لام، لەبەر پەنجەرە ی کۆشکی ئاغادا چاوەرێم بکە.

کابرای باخەوان ئەچنی بۆ سەر ئیش و ژنەش بەو جۆرە کە میردە کە ی پیتی وتووێ لە دەمە دەمی هەتا و کەوتنا ئەگاتە جێ. میردە کە ی دیت و هەر دووکیان لەبەر پەنجەرە ی کۆشکدا لێ دانەنیشن.

لەولاوه خانمی ئاغە ژن لەناو کۆشکە کەدا پەنجەرە کە ی کردووتەوه، بە یانیە سەیری ئەو باخ و بێستانە ئەکا و چاوی بە باخەوان و ژنە کە ی ئەکەوی. کابرای باخەوانیش کە سەیری

کرد و خانم خهریکه سه‌یر نه‌کا هیچ خۆی نه‌خسته سه‌ر نه‌و داره‌تانه که‌کس چاوی لیبانه، له‌پیش نه‌وه‌دا که‌نانه‌که بخوا هه‌ستا چوو به‌لای ژنه‌که‌یه‌وه له‌پرومه‌تی مینای و له‌کارگی که‌مای به‌شی خۆی وه‌رگرت و نه‌مجا ده‌ستیان کرد به‌نان و دۆ خواردن، تیر و پریان خوارد و پاش نه‌وه‌ش جاریکه‌تر له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا ناوی ژیانیان نوش کرد. نه‌مجا هه‌ستا چوه‌وه بو سه‌ر ناو دیره‌که‌ی و به‌ژنه‌که‌شی وت بچینه‌وه بو ماله‌وه‌و پینشی وت نه‌گه‌ر خانم لیبی پرسن، نه‌م پینی بلنی که‌رۆژی سن جار نه‌مه‌ نیشمانه.

له‌ولاوه خانم له‌سه‌ر کۆشکه‌که‌وه چاوی له‌م کاره‌ساته‌ی نه‌مان نه‌بی. لای نیوه‌پۆ دیته‌ خواره‌وه‌و نه‌چن به‌لای ژنه‌ باخه‌وانه‌که‌وه پینی نه‌لی: نه‌ری چه‌تیوا! نه‌وه ئیوه چۆله‌که‌ن و به‌و جۆره‌ خهریک نه‌بن؟ ژنه‌ش پینی نه‌لی: خانم نه‌وه چیه‌؟ ئیمه‌ به‌یانی و نیوه‌پۆ و ئیواره به‌و جۆره‌ دوو دوو نه‌که‌ین.

ئاغه‌ژن له‌ دلی خۆیا زۆر تووره‌ نه‌بی، ئیواری که‌ ئاغه‌ دیته‌وه نه‌چن به‌لایه‌وه‌و پینی نه‌لی به‌زیاد نه‌بی له‌م رابواردنه‌ که‌ ئیمه‌ هه‌مانه‌! نه‌و باخه‌وانه‌ به‌نان و دۆ خواردن له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا به‌ هه‌موو جۆر گه‌مه‌و گالته‌ نه‌که‌ن و به‌ هه‌موو جۆر رایشه‌بویرن؛ ئیمه‌ له‌سه‌ر نه‌م هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌ خوا بیهری!—هیچمان دبار نییه‌. سویندم وایی و قورئانم وایی یا نه‌وه‌تا نه‌بی تۆیش وایی یا نه‌مه‌ته‌ نه‌بی ته‌لاقم بده‌ی. من نه‌مه‌ که‌ی ژیانه‌ رایشه‌بویرم؟ ئاغه‌ وه‌کوو له‌سه‌ربان بیخه‌نه‌ خواره‌وه‌ نه‌لی: ئافره‌ت نه‌مه‌ تۆ خه‌وت دیوه‌؟ نه‌مه‌ چی نه‌لیت و له‌ که‌یه‌که‌وه وات لیهات؟ خانم نه‌لی قسه‌یکه‌و نه‌بووه به‌دوو هه‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ پیم ویت.

له‌ پاشا وه‌کوو پند و چۆن و سه‌وا کردن ری نه‌که‌ون که‌ نه‌میش له‌شه‌و و رۆژیکدا سنی جار له‌گه‌ل خانمدا نه‌م ئیشه‌ خۆشه‌بکه‌ن.

ده‌ست له‌ده‌ست و قه‌وه‌ت له‌خوا نه‌و شه‌وه به‌ هه‌ر جۆر بوو تا به‌یانی دوویان کرد. وتی ئافره‌ت یه‌کێکی با قه‌رز بێ به‌سه‌رمه‌وه.

که‌ که‌وته‌ رۆژی سینیهم باخه‌وانه‌که‌ به‌ ژنه‌که‌ی خۆی وت: هه‌سته‌جوان و پوخت خۆت برازینه‌وه بچۆ به‌لای ئاغه‌مه‌وه. ژنه‌ش وه‌کوو میزده‌که‌ی پینی وتبوو خۆی کرد به‌گولی ئال و والای به‌هار به‌له‌نجه‌و لاریکه‌وه چوو به‌لای ئاغه‌یه‌وه‌و خۆی تیه‌له‌سوو. ئاغه‌ سه‌رکه‌یه‌کی کرد وتی: «بچۆ به‌و لاوه بیفهره‌ی ژان به‌خه‌لکی که‌ره، نه‌و وه‌خته‌ قه‌رززار نه‌بووم نه‌ته‌هاتی به‌لامه‌وه، ئیسته‌ که‌ بووم به‌ژیر قه‌رزوه‌و خۆتم تیه‌له‌سه‌سووی؟ هه‌سته‌به‌رۆ هه‌سته‌ داویکی ترم بو مه‌نیره‌وه.»

ژنه هاتوه کاره‌ساته‌کهی بۆ میرده‌کهی گنبرایه‌وه. میرده وتی: «ئاغه‌گیان ئاوا چارت نه‌که».

- دوکتور کاوس قهفتان گنبرایه‌وه وتی:

ئاغه‌واتی شیوه‌گه‌لی و پشده‌ری دوزمنایه‌تیان هه‌بوو. دوایی بۆ ئه‌وه ئاشت بینه‌وه ئاغه‌یکی پشده‌ری همه‌ره‌شیاغای «نورگ» بانگ نه‌کات. همه‌ره‌شیاغای براه‌کی شیتۆ‌کهی نه‌بی «سمایلاغا»ی ناو ئه‌بیت، زۆر له‌کاکهی نه‌کا که نه‌چن بۆ ئه‌و بانگ کردنه؛ چونکه ته‌له‌یه بۆیان نراوه‌ته‌وه. ئه‌وانیش گالته‌یان به‌قه‌سه‌ی شیتۆ‌کهی وه‌ها دیت و ئه‌رۆن. له‌راستیشدا پشده‌رییه‌کان نیازیان خراپ بووه. شته‌که‌شیان واداناوه که‌کاتیک همه‌ره‌شیاغای ئه‌چیت بۆ نوێز به‌کیک له‌پیاوه‌کانی ئه‌مان شه‌ر به‌پیاویکی ئه‌وان بفروشینت. که همه‌ره‌شیاغای پیاوه‌کانی بگرن و بال به‌ستیان بکه‌ن.

ده‌سته‌ی همه‌ره‌شیاغای که ئه‌چن و له‌ژیر که‌پر دا ئه‌نیشن به‌خیراتنیکی زۆر ئه‌کرین، هه‌موویان تفه‌نگه‌کانیان دا ئه‌نین، ته‌نیا سمایلاغا نه‌بی که‌له‌سه‌ر کۆشی دای ئه‌نیت. ئه‌وانیش سمایلاغا ئه‌ناسن و سلی لێ ناکه‌نه‌وه‌و به‌هیچی نه‌زانن. همه‌ره‌شیاغای ئه‌چی بۆ نوێز و له‌و کاته‌دا ده‌نگی پیاوه‌کهی ئاغه‌ی پشده‌ری به‌رز ئه‌بیته‌وه‌و وه‌کوو دا نراوه. ئاغه‌ی پشده‌ری خیرا فرمان ئه‌دا ئاده‌ی هه‌موویان ده‌ست به‌ست بکه‌ن. له‌م قسه‌یه‌دا ئه‌بیت و ئه‌یه‌وی هه‌ستی، نه‌گاته‌سه‌رچۆک و ناگا سمایلاغا لوله‌ی تفه‌نگی ئاراسته‌ نه‌کات و ئه‌لی: «سێ به‌سێ ته‌لاقم که‌وتبێ هه‌ستی نه‌تکوژم، دانیشی نه‌تکوژم». کابرا وه‌کوو قوته‌ی مل نیرگه‌ کاردوو به‌و جۆره‌ وشک رانه‌وه‌ستی.

جاری همه‌ره‌شیاغای و ئه‌وان به‌مجۆره‌ پزگاریان ئه‌بیت، ئه‌مجا ئه‌مینیته‌وه‌سه‌ر سمایلاغا و کابرا. سمایل ئاغا لوله‌ی تفه‌نگی ئاراسته‌ی کردوو. کابرا نه‌وه‌یرئ هه‌ستی، نه‌ئه‌ویزی دانیشی، قوت له‌و ناوه‌دا بۆ خۆی له‌سه‌ر نیمچه‌چۆک وه‌ستاوه، هه‌ر بجولیته‌وه‌ سمایلاغا ئه‌یکوژی. ته‌نگو چه‌له‌مه‌ لیره‌دا روویدا سمایلاغا ته‌لاقێ خواردوو، ئه‌م ته‌لاقه‌ی ئه‌م وه‌ختی ناکه‌وئ که‌کابرا یا هه‌ستی یا دانیشی، ئه‌م بیکوژی. کابرا ئه‌وا هه‌ر به‌و جۆره‌ ماوه‌ته‌وه. قاچی شل ئه‌بی، هه‌ندئ ته‌خته‌و شته‌ ئه‌ده‌نه‌ ژیر کابرا بۆ ئه‌وه‌ دانیشی چونکه‌ که‌ دانیشت سمایلاغا ئه‌یکوژی. سمایلاغاش له‌به‌ر ته‌لاقه‌کهی خۆی وشک به‌تفه‌نگه‌که‌وه‌ رانه‌وستاوه‌ ده‌ستی له‌کارایه‌.

ناچار پهلاماری مه‌لا سولیمانی ماوت ئه‌دهن که چاریکیان بو بدوزیتته‌وه به‌جۆریک نه ته‌لاقه‌که‌ی سمایلاغا بکه‌وی و نه‌کابراش بکوژی. مه‌لا سولیمان که‌دیت له‌پاش تیفکرین فه‌رمان ئه‌دا به‌چوار زه‌لام په‌لی کابرا بگرن به‌جۆری که‌راست نه‌بیتته‌وه و نه‌شکه‌ویتته‌وه سه‌ر عه‌رز و له‌سه‌ر گازی پشت رایکیشن به‌سه‌ر عه‌رز که‌دا. ئه‌مه‌ له‌م کاته‌دا دیاره‌ پیتی ئه‌وتری نه‌هه‌ستاوه و نه‌دانیشته‌وه، به‌لکوو راکشاوه.

زه‌لامه‌کان له‌سه‌ر ده‌ستوره‌که‌ی مه‌لا سولیمان کابرا والی ئه‌که‌ن. ئه‌مجا به‌سمایلاغاش ئه‌لی ده‌تۆیش تهنه‌نگه‌که‌ت لا به‌. به‌مجۆره‌ مه‌لا سولیمان کابرا له‌ مردن رزگار کردو ته‌لاقی سمایلاغاش نه‌که‌وت.

به‌لام کابرا تا رزگاری بوو کاتی که‌سه‌یریان کرد هه‌موو له‌شی خۆی دابوو به‌گوه‌وه‌وه‌. به‌کوردی گووی کردبوو به‌خۆیا: به‌کئی له‌ترسی ئه‌وه که‌سمایلاغا ده‌ستی له‌کارایه‌وه‌ شیتیشه‌ کوشتی؛ به‌کئی له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌ تا مه‌لا سولیمان هاتبوو زۆری پی چوو بوو.

به‌لی له‌به‌ر ترس له‌وه‌ ماوه‌یه‌دا هیچی پی نه‌خواربوو، به‌لام هه‌رچیکیشی پی بوو فیراندبووی به‌خۆیا.

- ئاغه‌یک له‌وه‌ موکریانه‌ خزمه‌تکاریکی ئه‌بێ پیتی ئه‌لی مه‌سینه‌یکی بو به‌ریتته‌ سه‌ر ئاو ده‌ست. خزمه‌تکاره‌که‌ش ئه‌لی: «قوربان گوو ده‌فه‌رمووی؟» ئاغه‌که‌ش ئه‌لی: «نه‌خیر میزت عه‌رز ئه‌که‌م».

- سالینک ئینگلیزیه‌که‌ ئه‌چیتته‌ هه‌له‌بجه‌، میوانی ئه‌حمه‌د به‌گی پاشا ئه‌بێ. ئینگلیزیه‌که‌ عومری له‌ ژوور شه‌ست و پینج سالانه‌وه‌ بوو. قسه‌و باس دیتته‌ پینشه‌وه‌ ئه‌حمه‌د به‌گ لینی ته‌پرسی تو له‌ ولاتی خۆتان ژن و مندالت هه‌یه‌؟ کابرای ئینگلیز ئه‌لی (به‌لام زۆر به‌گه‌رمیه‌وه‌): «هیتشتا هه‌ندی ئیش و کاری ترم ماوه‌، ئه‌بێ بچم بو ئه‌فیرقا و چند سالینک له‌وی ئه‌مینمه‌وه‌ پاشان له‌ میسریش چند سالینک واجباتی ترم هه‌یه‌، ئه‌وه‌ش ته‌واو ئه‌که‌م و ئینجا ئه‌گه‌ریمه‌وه‌ بو ولاتی خۆم و ئه‌وه‌خته‌ ژن و مال و منال پینکه‌وه‌ ئه‌نیم».

که‌ ئه‌م له‌قسه‌کانی ئه‌بیتته‌وه‌ ئه‌حمه‌د به‌گیش ئه‌لی: ده‌سا هه‌ر سنی ته‌لاقی ئه‌م ئه‌حمه‌دموختاره‌ که‌وتبی تو بیت و منالی خۆت ناگریتته‌ باوه‌ش.

- کابرایەک لە دیوێ خانیکا دانیشتبوو. دیوێ خانەکە پەربوو، وەنەوز بەردیەوێ. لەوکاتەدا بایەکی زلی لیبەر بووێ. کتوپر کە چاوی کردوێو خەلک بەدووربەوێ، زۆر شەرمەزار بوو، ویستی بە هەر جۆر بوو پینەیی بکا. لەبەر ئەوێ وتی: «ئێو ئەزانن من ئیستەخوالیخۆشبووی باوکم لەخەوا چاوی پیکەوت؟» کابرایەک لەکۆرەکەدا بوو، وتی: «بەلێ راست ئەفەرمووی، ئیمە هەموو دەنگی خوالیخۆشبووی باوکتمان بیست.»

- کابرایەک لەئیش و کاری مردوو شۆری بوو، لەبەر ئەوێ کە خۆی دەعباکەیی بچووک بوو هەر مردوێک کە ئەیشۆرد ئەویش جارێک لەگەلیا ئەمرد؛ چونکە وانیکەکەیی وەکوو هی خۆی نەئەدی و بەزلتر ئەهاتە بەرچاوی. لەبەر ئەمە هەموو دەم لەخەم و خەفەتا بوو. پیاویکی تر هەبوو «مام گۆرزه»ی ناو بوو. رۆژیک مام گۆرزه مرد و ئەم کابرایە چوو شتی، سەیری کرد هەرامەکەیی مام گۆرزه هەرامە نییە، لەندە هۆرپیکە. بە هیواشی بەبێ ئەوێ کەس بێ بزانی چەقۆی دەرھیتنا دەعباکەیی کابرای بپری و خستیە گیرفانیەوێ. یاش تەواو کردنی ئیش و کاری چووێو بۆ مالهوێ.

ئەمجا بۆ ئەوێ بە ژنەکەیی بەسەلمینی کەخوا گەورەیی هەموو شت بکا، بچووک گەورە بکاتوێ، گەورە بچووک بکاتوێ، قادەرە بەسەر هەموو شتیکا، دەستی بەرد سەری دەعباکەیی مام گۆرزهیی لەژیرەوێ لەعاستی بەردەمیەوێ پیشانی ژنەکەیدا. ژنە کەچاوی پیکەوت بەبێ ئەوێ ناگای لەخۆی بێ وتی: «ئەبەرۆ ئەوێ مام گۆرزه مرد؟»

- ئەحمەد شوکری هەبوو لە سلیمانی، جارێک ریی ئەکەوێتە کرماشان. قەزاو قەدەر ریکی ئەخا لەگەل ئافەرەتیکا ریی ئەکەوێ. سەیر ئەکا ئافەرەت دالە هۆیە. لەوێختی کارا لیتی ئەپرسی: خانم تۆ ناوت چیە؟ خانم ئەلێ: «وسەت خانم». ئەحمەد شوکریش ئەلێ کویر بێ ناوێ ئەبێم و ناوت ئەپرسی.

- کابرایەکی «سەرچوقەیی کردی» بەمالهوێ بە هۆی فەرمانی میریەوێ ئەکەوێتە «کەریماو»ی سەقزو چەند سالیک لەوێ ئەمینیتەوێ. دۆست و ناسراو پەیدا ئەکا. کابرایەکی بەرگدوریش لەکەریماو هەبوو ناوی «تەقی» بوو. تەقی لەگەل خانمی سەرچوقەدا دەستیان تیکەلاو کردبوو. رۆژیک سەرچوقە وتی: «خانم! سەرچوقەیکی ولاتی خۆمان هاتوێ، ئەمەوێ بەناوی ئەوێ بانگیشتینیک بکەم و چەند کەسیک لەدۆست و ناسراوێکانی

که ریمواش بانگ بکهم، له‌بەر ئه‌وه نانیکێ باش دروست بکه». خانم وتی: به‌لێ باشه به‌لام ته‌قی به‌رگدووریش هەر دۆستمانه ئه‌ویش بانگ که. سه‌رجوقه‌وتی: به‌لێ.

خانم نانیکێ پوختی دروست کردو سفره راخرا. سه‌رجوقه‌ی میوان و میوانه‌کانی تر و ته‌قی خه‌یات هه‌موو نانیاں خوارد. پاش نان خواردن ته‌قی خه‌یات خۆی دزیه‌وه و چوو له‌گه‌ل خانمدا ده‌ستی کرد به‌بزم و ئاهه‌نگ. سه‌رجوقه‌ی میردی خانم هه‌ستی کرد، هه‌ستا چوو به‌شوینیا. که‌سه‌یری کرد وه‌کو چۆن له‌دلی خۆیا وتبوی، وا بوو. په‌لاماری ته‌قی به‌رگدوریدا که بیگری، هیچ شوینیکێ تری نه‌هات به‌ده‌سته‌وه ته‌نها ده‌عباکه‌ی نه‌بی. ئه‌ویش له‌بەر ئه‌وه ته‌ر و لووس بوو بۆی نه‌گیرا. ته‌قی رای کرد و سه‌رجوقه به‌شوینیا تا گه‌یشه به‌ر ده‌رگای هه‌وشه هەر بۆی نه‌گیرا. ناچار له‌بەر عه‌یب گه‌رایه‌وه. که‌گه‌رایه‌وه سه‌یر نه‌کا خانم ناوچاوی داوه به‌به‌کاو قسه‌ی له‌گه‌لا ناکا. ئه‌مجا وتی: «خانم! من چ نافه‌رمانیکم کردوو و به‌و جۆره بی لوتفیت له‌گه‌لما؟ وه‌کوو فه‌رمووت ته‌قی خه‌یاتم بانگ کرد، نانی چه‌ور و قه‌له‌وم داڤه بۆ ئه‌وه به‌هه‌یز بێت، جه‌نابیش له‌گه‌لی دروست بوویت، من گورزه‌که‌یم به‌ده‌ستی خۆم پاک کرده‌وه، له‌خزمه‌تیا چووم به‌رێم کرد تا به‌ر ده‌رگای هه‌وشه، ئه‌گه‌ر سوچیکم هه‌یه فه‌رموو بیلێ تا نه‌یه‌یلم، ئه‌گه‌ر خزمه‌تیکێ تهرت ماوه به‌فرموو تا به‌ئه‌نجامی بگه‌نیم؛ ئه‌گه‌ینا ئه‌م بی لوتفیه‌ت بۆچی؟»

- کابرایه‌کی «نایسه‌ر»ی دلی به‌ژنی کابرایه‌کی «زه‌نان»یه‌وه ئه‌بی. هه‌موو جار هاتوچۆی زه‌نانی ئه‌کردو به‌ته‌واوی بۆی ری ئه‌ئه‌که‌وت له‌گه‌ل یاره‌که‌یا یه‌ک بگرن.

پوژیک ژنه‌که به‌کابرای دۆسته‌ی وت: ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی پیکه‌وه بنوین و میرده‌که‌شم له‌ماله‌وه بی، سه‌به‌ینی بچۆ نیره‌که‌ریک بینه‌ره ئاوابی و بلێ ئه‌یفرۆشم به‌یه‌کیک. میرده‌که‌شم زۆر هه‌ز له‌نیره‌که‌ر ئه‌کا بۆ کاروان، ئه‌و وه‌خته من چاری ئیشه‌که ئه‌که‌م.

کابرا بۆ سه‌به‌ینی نیره‌که‌ریکی په‌یدا کرد و هه‌تایه ئاوابی و وتی: ئه‌م نیره‌که‌ره ئه‌فرۆشم. کابرای میردی ژنه چوو به‌لایه‌وه زۆر دلی پیاچوو، وتی: به‌چه‌ندی ئه‌ده‌ی؟ کابرا وتی: برا به‌بی چه‌ندو چۆن ئه‌یدم به‌پیشی ژنیک. کابرا هاته‌وه بۆ ماله‌وه و کاره‌ساته‌که‌ی بۆ ژنه‌که‌ی خۆی وت. ژنه وتی: کوره ئاسانه، تۆ به‌هه‌ینه منیش ئه‌چم کوزه‌که‌ی داڤه خه‌رامانی

دراوسیمان به‌ئمانهت دینم و ئه‌یده‌می و نیره‌که‌ره‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌ردینین. کابرا وئی: «یانته ویران بو په‌یو زیره‌کیت».

چوو کابرای که‌رفروشی به‌که‌ره‌که‌وه هینایه مال‌ه‌وه و زنه‌که‌شی چوو هینه‌که‌ی دایه‌خه‌رامانی هینا. له‌گه‌ل کابرای که‌رفروش پیکه‌وه نووستن و به‌میرده‌که‌شی وت له‌و دیوی ده‌رگا‌که‌وه دانیشه‌ئاگات له‌ نیره‌که‌ره‌که‌ بی‌ نه‌وه‌ک بر‌وا. ئه‌مان ده‌ستیان کرد به‌ئیش و ئه‌ویش له‌و دیوه‌وه له‌ درزی ده‌رگا‌که‌وه سه‌یری ئیشه‌که‌ی ئه‌مانی ئه‌کرد. کابرای می‌رده برایکی هه‌بوو له‌و کاته‌دا هات و له‌ مه‌سه‌له‌که‌ تیگه‌یشت. پیتی وت که‌واته‌ چاک سه‌یربکه‌ نه‌وه‌ک کابرا لئی تیک بچیت. میرده‌ وتی: «زۆر به‌پاریز سه‌یر ئه‌که‌م و دل و چاوم تی بریوه، به‌لام ئه‌م کابرایه‌ وا به‌توندی تیی ئاخنیوه‌و جووتی کردوه نه‌ئوه‌ی ئیمه‌ دیاره‌ نه‌ئوه‌ی دایه‌خه‌رامانی دراوسیمان. مله‌ماش بریا‌که‌ن مه‌زانو چیش که‌رۆ؟»

- ئه‌حه‌ی ناسر هه‌بوو گۆینده‌ بوو. ئای راست ئای درۆ، خه‌لکی ئه‌یانوت وه‌یا بۆیان هه‌لبه‌ستبوو که‌ هه‌تیوبازه. جاریک له‌ که‌رکووک ئه‌تیری بۆ خوازینی ژنیک له‌به‌ری قه‌لا. زنه‌ش ئه‌لئ: من بیستوومه‌ که‌ پیاویکی فاسق و دوابازه؛ ئه‌گه‌ر واز له‌ مانه‌ دینی قه‌یدی نییه‌ شووی پی ئه‌که‌م. ئه‌مه‌ به‌ ئه‌حه‌ ئه‌لینه‌وه. ئه‌حه‌ش ئه‌لئ: «به‌باجی بلین له‌فسق کردن تۆبه‌ ئه‌کری و ئاسانه، بۆ ئه‌ویتیش ئه‌مه‌ به‌ستراوه‌ به‌لوتف و چاوه‌دیری ئه‌وه‌وه».

- له‌ «بیجار» چهند که‌سینک ئه‌چنه‌لای ئاخوندیک پیتی ئه‌لین: قوربان کوره‌که‌ی مه‌شتی قولی ئیشی خراب ئه‌کات. ئاخوند ئه‌لئ: یه‌کئ به‌چهند ئه‌دا؟ ئه‌لین: یه‌کئ به‌پینج تمه‌ن. ئه‌لئ: ئای، ئای گرانه‌ حه‌رامه‌.

- شه‌که‌ت به‌گ گتیرایه‌وه وتی:

له‌ «قه‌سری شیرین» ئاخوندیکی پیری نوورانی روو له‌حوسونیه‌ وه‌عزی ئه‌دا و ئه‌یوت: «ئه‌ی کوره‌له‌ رای چه‌ سه‌ر ریگا له‌و دو‌تگه‌له‌ گرن که‌ رای مه‌درسه‌چن؟ یه‌کاره‌، کاریکی فره‌خراوه‌. به‌گشتی رای کوس نییه‌؟ خالۆ کیرمه‌ ناو کوس یه‌را واه‌ پاکه‌ن؟»

- مه‌هدی عه‌زیزخۆشناو گتیرایه‌وه وتی:

له‌گون‌دیک‌ی ئه‌و خو‌شناوه‌تیه کوریک دلی ئه‌چنی له‌کچیک به‌م به‌یتانه‌ی خواره‌وه ستایشی
ئه‌کا و ئه‌لی:

ئه‌و ده‌زیزی من ده‌یریم	ئه‌و دۆسته‌که‌م که‌ده‌یریم
که‌شده‌ی له‌سه‌ر نایه	که‌لیی ده‌دا «قوورابه»
چه‌ند ده‌رویشی دینه‌جی	ده‌روا «که‌شکۆری» نابه
چه‌ند «مه‌را» ی سه‌ر ده‌رسان	حه‌رفه‌کیان وه‌بیر نه‌مان
چه‌ند حاکی سه‌ر ته‌ختان	هه‌موو ژنیان ته‌راق دان
سورتان ره‌شاد ده‌ی هه‌نارد	لۆیان به‌خه‌رات ده‌نارد

کورپه‌ پاش ماوه‌یک ئه‌نیرئ بۆ خوازینی کچه‌که‌و کچه‌شوی پی ناکات. ئه‌مجا لئی
بازگه‌شت ئه‌بینه‌وه و به‌مجۆره‌ی خواره‌وه باسی ئه‌کا:

که‌پووت «هه‌یرانه» قورتی	تاره‌ بنیشتی تیدایه
گیت مراکی سه‌پانان	هه‌یستر له‌قه‌ی لیدایه
بژانگت کرکی که‌ری	تاق و جووت راوه‌ستاوه
ددانت خاکه‌ناسه	لۆ قۆرتی چا کرایه
په‌رچه‌م په‌رکی کفریه	بزان ده‌وره لیدایه
که‌زیت په‌رکی کارییه	ده‌ریخی وه‌ردرایه
پوومه‌ت په‌رکی شفتیه	میشکیان دندوک لیدایه
به‌ژنت چه‌نده برنده	هورگ پاری ویدایه
سونده‌کی مه‌حکه‌م ده‌خۆم	سه‌د «گوجیر» ی تیدایه
قونت تۆقه‌ره‌ی ئاش	نۆ «حه‌ربه» ی زه‌ره‌درايه

- هه‌ر مه‌هدی گه‌یرایه‌وه وتی:

پیاویک هه‌بوو له‌و ولاته «له‌شکری» ناو بوو. ژنه‌که‌ی بریاری له‌گه‌لدا که ئه‌و شه‌وه
بکه‌ن به‌ جه‌ژن و به‌وه پینج هه‌رامان بکه‌ن. پیاوه‌ش وتی ئه‌مری خواو ره‌زای هه‌قه، کابرا
خوا یاریده‌ی ئه‌دا له‌باتی پینجان هه‌رامه ئه‌کا به‌شه‌ش. ژنه ئه‌مه‌ی پینخۆش ئه‌بی و ئه‌لی:
«له‌شکری خۆش له‌شکری قه‌ولمان پینج بوو، ئه‌و شه‌ش کری تفاقا مالا خۆش کری».

- مەلا سەعیدیکی ئیبن عەباسی هەبوو، بەڕۆڵەت و سەرۆ ریش پیاویکی نایاب بوو، بەلام هەندئ شت ئینسان لە دەست خۆیا نییەو پیاو لەخستە ئەبا.

جا رۆژیک ئەم مەلا سەعیدە لە حوجرە کە ی خۆیا لە «سەقز» خەریکی کوریک ئەبئ کتویر کارایەک دەرگای حوجرە ئەکاتەووە و ئەچیت بەسەر ئەو ئیشەدا. مەلا سەعید ئەلی: «برام چیت ئەوی؟ کابرا ئەلی: قوربان! هیچ ئەمویست شویتیکم دەست کەوی دوو رکات نوێزی تیا بکەم. مەلا سەعیدیش ئەلی: «کابرا تۆ کویری، ئیزە کە ی شوینی ئەووەیە؟ نایینی لەبەر تەنگی شوینە کە ئیمە دوو بەدوو سواری یە کبویین.»

- مەلا سەمایل هەبوو خەلکی سلیمانی و گەرەکی کانیسکان بوو؛ مەلای دیی «زێویە» ی بناری لای پیرە مەگرون بوو. بەلام ئەم مەلا سەمایلە خووی پێوە گرتبوو و عەرەقی ئەخواردەووە و سەرخۆش ئەبوو.

ئێوارە پێک لە زێویە پێش نوێزی ئەکا و بە چەقەنە لێدان. خەلکە کەش هیچ، چی بلین. لە پاشا لێی ئەپرسن مامۆستا ئەووە چی بوو؟ ئەویش ئەلی: «حەدبسی شەریف ئەفەر موی «من لم یقرب بالچەقەنە تتهدم تەکیەر ووتە» واتە ئەگەر یەکن «پل» لێ نەداو نەیتە قینێ تەکیەر ووتە ئەرووخی. (تەکیەر ووتەش مزگەوتیکە لە ناو شاری سلیمانی)

- هەر ئەم مەلا سەمایلە رێی ئەکەوینە ئەو وولاتی «زینوی شیخی» یە زۆری برسی ئەبی، روو ئەکاتە «هۆبە» یەکی بۆلی. لەوی ئەبیستی کە سەرکۆمارە کە نەخۆشە. ئەچیتە مالی ئەوان و ئەلی: «من حەکیمم. زۆر بە دەوریا دین و خزمەتی ئەکەن، پێی ئەلین چاریکی ئەم نەخۆشەمان بۆ بکە. ئەویش ئەلی: «ناخر منیش بۆ ئەووە هاتووم.»

دنیای ئێوارە وەخت ئەبی ئەلی: دەستە بەرە یەک نان لە گەل کاسەیک هەنگوین بێنن. ئەوانیش ئەبھینن. پارو پارو نان ئەکا بە هەنگوین و کەرە کەدا و ئەبھینن بە دەوری سەری کابرا دادا ئەیخوا و ئەلی: «قەزا وەگێنر و سەدەقە ی سەری ئەوین!» بەم جۆرە ئەکا تا تیر ئەخوا پاشان ئەلی: ئەمەرق دەرمان کردن بەسە.

کە ئەکەوونە بەیانی کابرا ئەمری. ئەلین: «خۆ نەخۆشە کە مرد؟ ئەلی: «ئەگەر من ئەووەم نەکردایە لە پێش ئەوا من دەمردم.»

- کابرایەک لەو «ئالانە» باخیکی هەبوو؛ باخە کە چەند دار گۆتێزکی تێدا بوو. کابرا رۆژیک سەیری کرد توێکلە گۆتێزکی زۆر کەوتوو، بەلام کەم بونەووەی گۆتێزە کە لەچاو

تویکله که گه‌لی زیاتره. بۆی دهرکهوت که ئەمه ورچ پیتی فیر بووه، بەتایبەتی که گوو ورچی لەناو باخه‌که‌دا بەرچاو کهوت ئیتر هیچ گومانی نەما.

چوو چەند که‌سیکی هینا و خۆیان لینی داگرت. شه‌ویک سه‌یر ئەکەن ئەوا ورچیک به‌سه‌ر دارگۆزیه‌که‌وه خۆی مات داوه، ده‌رویشیکیش له‌ولاوه کۆلیکی باشی داگرتوووه دایناوه. مانگه‌شه‌وه بۆیان دهرکهوت وه‌کوو چۆن ورچه فیر بووه ده‌رویشه‌که‌یش به‌وجۆره هەر فیر بووه. ده‌رویشیان گرت و ده‌ستیان کرد به‌لیندانی کام لات دیشی؛ جا ده‌رویشه‌که‌ ئه‌یوت: «ئاخر مووسلمانەکان، تۆزێ ره‌حمتان هه‌بێ من له‌و ورچه که‌مترم وا له‌من ئەده‌ن و له‌و ناده‌ن». کابرای خاوه‌ن باخیش ئه‌یوت: «باوه‌حیزه! ورچه فه‌قیره‌که‌ ئه‌خوات و ئه‌پریت، تۆ ئه‌خۆیت و ئه‌به‌یت».

- له‌و ولاتی «کۆیه» کۆیخا سه‌ویزی شاخه‌پیسکه هه‌بوو، رۆژیک هه‌روا پاش عه‌سریک له‌گه‌ل مه‌لای گونده‌که‌دا - که مه‌لا نه‌بی ناو ئه‌بێ و گونده‌که‌ش «شاخه‌پیسکه» ئه‌بێ - دا‌ئە‌نیشن و له‌ هه‌موو سوچیکه‌وه قسه ئه‌کەن. بێ تاقت ئه‌بێ و دینه سه‌ر ئه‌وه ئه‌لین با‌ژنی پاک و پیس لیک بکه‌ینه‌وه.

کۆیخا سه‌ویز ئه‌لی: مه‌لا نه‌بی چالیک بچکۆله له‌به‌رده‌می خۆت هه‌لکه‌نه و هه‌ندێ ورده به‌رد بگره به‌ده‌سته‌وه. من هه‌ر ژنیکی خراپم بێ وتی، تۆ به‌ردیک بخه‌ره چاله‌که‌وه و ئاوا‌ی که، هه‌ر ژنیکی چاکیشم بێ وتی له‌باتی ئه‌ویش به‌ردیک له‌م لاوه دانێ. له‌پاشا ئه‌یانترمیرین بزاین پاک زۆرت‌ره یا پیس. مه‌لا نه‌بیش ئه‌لی باشه.

چال و به‌رد ئاماده ئه‌کەن و ئه‌که‌ونه هه‌لدان. کۆیخا سه‌ویز ئه‌لی: ئایشه‌و فاته‌مه پاک بووه، دوو به‌رد له‌و لاوه دانێ. مه‌لا نه‌بی دایه‌نه‌نی، بووره خه‌جی خراپ بوو، به‌ردیک ئاوا که‌ره چاله‌که‌وه. پیروزی خوشکم خراپ بوو به‌ردیک ئاوا که. دایکم باش بوو به‌ردیک له‌و لاوه دانێ. باج گوله خراپ بوو به‌ردیک ئاوا که‌ره چاله‌که‌وه. سه‌ره دینه سه‌ر دایکی مه‌لا نه‌بی، ئه‌لی: دایکت خراپ بوو به‌ردیک ئاواکه. مه‌لا نه‌بی ئه‌لی: کۆیخا سه‌ویز! دایکی من! چۆن وا ئه‌لینی؟ ئافه‌تیکی چاک بوو. کۆیخا سه‌ویز ئه‌لی: ئاواکه پیت ئه‌لیم ئاوا‌ی که. مه‌لا نه‌بی ئه‌لی و کۆیخا سه‌ویز ئه‌لی، له‌ئه‌نجاما کۆیخا سه‌ویز ئه‌لی: «مه‌لا ئاوا‌ی که هه‌ر خۆم سی جارم وا لیکردوه».

- پیاویک هه‌بو له‌سلیمانی «ئه‌حه‌ی نازی» یان پئی ئه‌وت. دوکانی که‌وچک فرۆشی هه‌بوو له‌مه‌یدانی ماست فرۆشه‌کان. دراوسێ دوکانیکی هه‌بوو ته‌نه‌که‌چی بوو. رۆژیک له‌گه‌ل کابرای ته‌نه‌که‌چیدا ئه‌بێ به‌شه‌ریان، ته‌نه‌که‌چی پینی ئه‌لێ: ئه‌تکوژم و هه‌ر ته‌نه‌که‌ ئه‌ده‌م له‌خوینتا. ئه‌حه‌ش ئه‌لێ: خه‌لکینه! سه‌یری ئه‌م کابرایه‌ ناکه‌ن، ئه‌و سه‌اله‌ مانگ گیرابوو ئه‌م له‌باتی ته‌نه‌که‌ له‌قووزی دایکی ئه‌دا؛ که‌چی ئیسته‌ ئه‌لێ ئه‌تکوژم و ته‌نه‌که‌ ئه‌ده‌م له‌خوینتا.

- پیاویک هه‌بوو له‌و سه‌ره‌ کچیکی هه‌بوو «مریهم» ی ناو بوو. هه‌موو جار له‌بدر چاوی خه‌لکه‌وه‌ بانگی لێ ئه‌کرد «مریهمه». ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ که‌ به‌خه‌لکه‌که‌ به‌سه‌لمینی ئه‌م خوینده‌واره‌و ئه‌و عاله‌مه‌ که‌ ئه‌لین مریهم غه‌له‌ته؛ ئه‌بێ مریهمه‌ بێ، چونکه‌ مێیه. له‌باوه‌ری ئه‌وا «مریهم» ئه‌بێ بۆ کور بێ و مریهمه‌ بۆ کچ.

- گۆرانی کۆنی شاره‌زور به‌بالای نازداراندا:

ئه‌وا به‌هاره‌ عیله‌ به‌ره‌و خواره‌	نازدار ده‌ستیان گرت چون بۆ ته‌پاله‌
ئه‌و ده‌شته‌ پرپه‌ ته‌پاله‌ وشکه‌	ژیری ته‌پاله‌ مارو دووپشکه‌
ده‌ستیکی برد بۆ هه‌وه‌ل ته‌پاله‌	شه‌قه‌ی لێ هه‌لسان له‌و په‌نجه‌و خاله‌
یه‌ک گل زیرانی، دوو گل زیرانی	چاوی هه‌لته‌کان له‌ هاوڕیکانی
لێ گلێر بوونه‌وه‌ وه‌ک هۆری به‌هه‌شت	شه‌وقیان بریبوو له‌ده‌رو له‌ده‌شت
که‌پرێکیان بۆ به‌ست به‌دل و به‌گیانی	چه‌پ چه‌پ ره‌یحانه‌ نایان له‌باتی
شه‌ش کیسه‌ خه‌نه‌ بۆ گله‌باتی	دوو سه‌لک سابون بۆ سواغ دانی

- مه‌لاحه‌سه‌نی شاتری بۆی گێرامه‌وه‌ وتی:

حسینی نادر هه‌بوو له‌ «مه‌سته‌کان» نوێژی ئه‌کرد، وتم نوێژ ئه‌زانی؟ وتی: ئای گووی تۆی لێ نه‌واری چۆن نایانم؟ ته‌نها باوه‌حیزه‌که‌ نه‌وی. وتم ئه‌وه‌چییه؟ وتی: «کوره‌ نازانم شاتمانه‌، ماتمانه؟ نازانم چییه‌!» وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ناوی چییه‌؟ وتی: «به‌خوا کاورایکی شیتی. وانه‌زانی نایانم؟ حه‌مه‌ی ئه‌ولای خاله‌ مسته‌فا».

- هه‌ورامیه‌ک له هه‌ورامیه‌کی ئاوه‌لی ته‌پرسی: ئاخۆ ره‌زا شا چیش مه‌وه‌رۆ؟ ته‌ویش ئه‌لی: «چیش مه‌وه‌رۆ؟ سه‌روپێ مه‌وه‌رۆ».

- کابرایه‌کی یۆسۆجانی که ئه‌جێ بۆ کویستان، له‌و بناری «بانه» یه‌ گاییک بار ئه‌کا له «جهوت» و ئه‌بیاته‌وه. له‌ریگادا کابرایه‌کی تووش ئه‌بێ ئه‌لی باره‌که‌ت چیه؟ ته‌ویش ئه‌لی: «برا جهوته! جهوته، ئازاجه‌وته، تاله‌جه‌وته، جهوته‌ی کوننه، جهوته‌ی مه‌شکه، جهوته‌ی گاوس، قه‌سقه‌وانه، هه‌زار خیری خواس».

- له‌و خۆشناوه‌تیه‌ جارێک مریشکیک ئه‌چیتته دیوه‌خانی میره‌وه. میر هه‌رکشه‌ی لی ئه‌کا و ناروا. یه‌کیک له‌خولامه‌کانی میر له‌وێ ئه‌بێ و هه‌ر هه‌له‌سه‌ستی شه‌قیک له‌میشک هه‌له‌دا و ئه‌لی: «دایێ ما خۆت بگیم، میر به‌زمانا خۆی سی جار ان فه‌رمووی کسه‌ چما نارۆی به‌خودای ئه‌گه‌ر من باما هه‌ر ده‌تولامه‌وه».

- ئۆف دل‌داری، ئاخ دل‌داری، یادت به‌خیر دل‌داری!

له‌و خۆشناوه‌تیه‌ ئه‌پانه‌وێ ئیستر دروست بکه‌ن، ئه‌مه‌ش ئه‌بێ نیره‌که‌ر بیی به‌زاوا و ماین به‌بووک، تا تا‌قانه‌یک په‌یدا بیی و ناوی بنین ئیستری نیره‌مووک.

باجی ماین هه‌ر چه‌ند خۆی له‌نیره‌که‌ر لۆتی هه‌له‌سوێ شاپلیته له‌ شوینی خۆی نابزوی؛ ناچار ما‌که‌ریکی تازه له‌ به‌هاری ما‌که‌ریدا ئه‌خه‌نه پیش. نیره‌که‌روسه‌له‌نه‌ که‌چاوی به‌دۆستی دیرینه‌و هاوسه‌ری گیانی بکه‌وێ به‌م لادا لوه‌شکه‌یه‌ک و به‌و لادا لوه‌شکه‌یه‌ک، هه‌بته‌ وه‌کو گورزی رۆسته‌م ئه‌که‌وێته‌ جوولان. که ئیتر ئاماده‌ی که‌وان کرا، خیرا ما‌که‌ر لادراو ماین له‌ شوینی دانرا. هه‌بته‌ له‌ کارایه، گورز درزی دۆزیه‌وه، ده‌سته‌گولی برده‌وه، ئاوی ژیان چوه‌ زبێ ماینی خۆشناوان، ما‌که‌ری به‌سه‌زمان له‌لاوه‌ گوی به‌قه‌نگه‌ لاشکی گوی سه‌ربان؛ چونکه‌ له‌و ره‌ق کراو له‌ یه‌کیکی ترخرا. تا‌قانه‌ی باوک و دایک په‌یدا بوو، ناو نرا ئیستری به‌چکه‌ که‌ری له‌ماین بوو خوا یه‌که‌و نه‌بووه به‌دوو، ئه‌مه‌به‌ حالی که‌ر و یابوو. ئه‌مجا زه‌ماوه‌نده‌ و زوورپنا و ده‌هۆل له‌خۆشناوان، له‌ده‌شت و دۆل، ماخۆ چما گۆل ره‌پ ئه‌کا؟ له‌ئاش و زورگ خۆ ده‌ر ده‌کا. راده‌کیشی و ئه‌سه‌پنداری، ئاخۆ ده‌ییا لۆ ناو شاری؟ که‌ لیبی پرسی بابات کێیه؟ ده‌ری دایکم ماینی شییه.

ئۆف دل‌داری! ئاخ دل‌داری! یادت به‌خیر دل‌داری!

- کابرایەک هەبوو لە «سەی ساق» دۆم بوو. ژنیکی هەبوو هەر جارە کە لیتی توورە ئەبوو بەو هەمانەیه-کەشویینی شتوومە کە کەمی بوو- دەستی ئەکرد بەلیدانی. ژنە زیرەیی ئەچوو بەتاسمانا و هەر هاواری ئەکرد، وەکو تەرزە فرمیسک بەچاویا ئەهاتە خوارەو. خەلکوخا ئەچوون بە سەریا و دەستیان ئەکرد بە لۆمەکردنی ژنە کەو ئەیانوت: کچی خوا بنگرئ! هەمانەیه کی بۆش و خالی چیه و تۆ ئەوەندە لەبەری ئەکەوینتە هاوار هاوارەو. ئەویش ئەیوت: «کوره من مشتووی ناو هەمانە کە کوشتوومی! توومەس ئەمە کابرا مشتووە کەمی ئەخستە ناو هەمانە کەو، بەو ئە لیتی ئەدا لەخەلکیش وایە ئەمە هەمانەیه کی بۆشە؛ بەلام هەر ژنە کە دەردی ئەزانی و ئەزانی چی تیاپە؟

- حەمەیی مەلا کەریم بۆی گێرامەو وتی:
کابرایەکی هەورامی لەلای شیخ، گوێز ئەژمیری. خەلکیکی زۆریش لەوئ دانیشتون کە ئەگاتە هەزار ئەلئ: «ئینە هەزار». کتوپر لەو کاتەدا- بلامانی- تریک ئەکەنی. مەلاحسینی مەلا قادری بیارەش لەوئ ئەبێ هەر خیرا ئەلئ: «ئینە هەزار و یوئ».

- کابرایەکی هەورامی کەریکی هەبوو، بار و شتی بۆ ئەئەبرد چوو بۆ لای شیخ دەردە دلی کەرە کەمی لا ئەکرد. پرووی کردە شیخ و ئەیوت: «یا شیخ! تۆ هەرە بێ بارە نەبەری. یا شیخ! تۆ هەرە بی یەو نەوهری؛ یا شیخ! تۆ هەرە بی فرمانە نەکەری؛ یا شیخ! مەزانۆ تۆ چیشەنی؟» شیخیش هیچ دەنگی ئەئەکرد.

- مەلایینک هەبوو لەو هەوامانە لە «نەروئ» فەقیهەکی «دۆلاو»ی لەلا بوو، دەرسی پێ ئەوت. فەقی کە زۆر ناتینگەشتوو بوو، مەلای بەجاری توورەو وەرەز کردبوو. مەلا پۆزیک لەسەر دەرسە کە گەیشتە تینی و کتیبە کەمی فری دایە سەر سنگی فەقیهە کەو وتی: بپۆ ئیتر من تاقتی دەرسی تۆم نییە. فەقیش لەلەش و باردا گەلئ لەمەلا کە زلتەر بوو. ئەمەیی پێ ناخۆش بوو، بەتایبەتی هەندیکی تریش لە کۆرە کەدا بوون گویان ئەگرت. پرووی کردە مەلاو وتی:

«ئانه چیش مه‌کەری؟ جه ویرت مه‌یۆ شه‌وو له‌یله‌ت لبارحه‌ی لوایمی په‌ی سه‌ر قه‌توو توفاحی. ئه‌گەر من نه‌بیه‌نی به‌عه‌سای مه‌نحه‌نیوالراسه‌وی پالیله "عقر فوقی" ئه‌کلش که‌رینی، ئیسته‌ زه‌ه‌رت دان جداریه‌وی، ماچی وه‌للا لاتفرء عندی درس؟»

- کابرایه‌کی «بئی سه‌ری» تازه ژنی هینابوو، شه‌وی چوو له‌ی ژنه‌که‌ی. ژنه‌خۆی نه‌ئەدا به‌ده‌سته‌وه. کابرا ژۆر خه‌ریک یوو ژنه‌ ملی نه‌ئه‌هینایه‌ به‌ر بار. له‌ئاخرا رپوی کرده ژنه‌ وتی: «که‌نیشکه‌ وازم لئ بترانه‌و خۆت بده‌ به‌ ده‌سته‌وه. وه‌و شیخ که‌ریمه‌- رۆحم وه‌قوروانی بئ- ئه‌گەر بوی وه‌شیخ که‌ریمیشه‌وه هه‌ر ئه‌تگیم.»

- کۆره‌که‌ی که‌مال بۆی گێرامه‌وه وتی:

شاگردی وه‌ستا بووم له «کویه» وه‌ستام پئی وتم: نا کورم! بچۆره‌وه بۆ ماله‌وه بزانه چیان ئه‌وی بۆیان بکه‌ره‌و بۆیان به‌ره‌وه. منیش چووم و به‌ وه‌ستا ژنم وت: ئه‌ویش وتی: کورم ئه‌مه‌وی بۆ ئه‌م نیوه‌رۆیه‌ یابراخ بکه‌م، بچۆ هه‌ندئ که‌ره‌سته‌ی یابراخمان بۆ بینه‌وه. منیش به‌ فره‌کانئ هاته‌مه‌وه به‌وه‌ستام وت. وه‌ستاشم وتی: کورم بچۆ بۆیان بکه‌ره‌و بۆیان به‌ره‌وه. چووم خیرا کریم و برده‌مه‌وه. وه‌ستا ژنم خه‌ریکی قاپ و قاچاخ شتن بوو، دامئ و گه‌رامه‌وه. پئی وتم کورم تۆیش بۆ قاوه‌لتی وه‌ره‌وه له‌گه‌ل مناله‌کان نان بخۆ. هاته‌مه‌وه بۆ دوکان بۆ لای وه‌ستام.

نیوه‌رۆ به‌سه‌عاتئ پئیش واده‌ چوومه‌وه سه‌یرم کرد وه‌ستا ژنم مه‌نجه‌له‌ یابراخی خسته‌وته سه‌ر ناگر و چه‌ند به‌ردیکی خسته‌وته سه‌ری بۆ ئه‌وه‌ی تیک نه‌چن، له‌و لاشه‌وه ده‌وری و فه‌خفوریه‌کانی هه‌موو شتوه‌ له‌ناو سینیه‌کا دایان و ناو ماله‌که‌ش گه‌سک دراوه و هه‌موو شت له‌شوینی خۆیایه.

له‌م کاته‌دا «حسام»ی کوری هاته‌وه‌و وتی: دایه‌! برسیمه‌ نانم بۆ تیکه‌. دایکیشی وتی: گیانی دایکی تۆزئ راوه‌سته‌ هیشتا یابراخه‌که‌ نه‌کولاوه، با بکۆلی بۆت تئ ئه‌که‌م. ئه‌ویش وتی: برسیمه‌ راناوه‌ستم، هه‌ر ئیسته‌ بۆم تیکه‌. دایکی وتی کورم په‌له‌ مه‌که‌ با بکۆلی بۆت تئ ئه‌که‌م.

له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ئه‌م هه‌ر ئه‌لئ و دایکیشی ئه‌لئ نه‌کولاوه تۆزئ راوه‌سته‌. بوو به‌ده‌مه‌ قاله‌یان، دایکی وتی: ده‌ برۆ ملت بشکی ئیستا نه‌کولاوه. هه‌ر که‌ دایکی ئه‌مه‌ی وت حیسام

نهی کرده نامردی سینه فه‌خفوری هه‌لگرت و دای به‌عهرزا هه‌مووی ورد و هه‌راش کرد به‌سه‌ریه‌کا.

له‌م کاته‌دا کاک ساییری برای حیسام هاته‌وه که‌سه‌یری کرد ماله‌که شله‌ژاوه و له‌دایکی یری ئه‌مه چیه‌وه و چوو به‌لای رادیۆنه‌که‌وه. دایکی‌شی کاره‌ساته‌که‌ی بو گپ‌رایه‌وه. ئه‌میش له‌مه‌ تووره‌تر بوو، هه‌ر هه‌لیگرته رادیۆنو دای به‌زه‌ویدا و شکاندی وتی:
دیاره ئه‌م هه‌تیوه‌ی برام شپته.

پاش ماوه‌یه‌ک وه‌ستام هاته‌وه به‌سه‌راو ئه‌میش یری ئه‌م هه‌رایه‌ چیه‌وه؟ وه‌ستا ژنم کاره‌ساته‌که‌ی بو گپ‌رایه‌وه، ئه‌ویش سه‌عاته‌که‌ی له‌گیرفانی ده‌ره‌ینا و دایه‌ به‌ر رۆژه‌که‌وه سه‌یری کرد وتی: خو هیشتا نیوسه‌عاتی ئه‌وی بو نیوه‌رۆ. ده‌ستی کرد به‌جینودان به‌مناله‌کان و ئه‌میش له‌رقانا سه‌عاته‌که‌ی هه‌لگرت و دای به‌دیواره‌که‌دا، سه‌عات هه‌راش هه‌راش بوو. وه‌ستا ژن -یا‌حه‌لیم -یشم- که ئه‌مه‌ی دی سه‌رسام بوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی بۆم ده‌رکه‌وت که ئیوه هه‌مووتان شپتن. نه‌یکرده نامردی مه‌نجه‌له‌ یا‌پراخی هه‌لگرت و قلیی کرده‌وه ناو هه‌وزه‌که‌ه. هه‌ر من مامه‌وه، منیش له‌داخی ئه‌مانه‌وه له‌داخی برسیتی ده‌ستم کرد به‌سووران و چه‌قنه‌ لیدان و هاته‌مه‌ده‌ره‌وه.

- سه‌ی عه‌بدوللای شپخولئیسلامی هه‌بوو له «سه‌» پیاویکی ئیجگار به‌دین و له‌خوا ترس بوو، ده‌ستی مه‌لایه‌تیشی هه‌بوو. سووره‌تی «الکھف»ی له‌قورئان له‌به‌ر کردبوو. به‌رۆژی هه‌بێیان له‌به‌ر ویلی ئایینی ئه‌خویند.

رۆژیکی جومعه، له‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌ مه‌لا و فه‌قیی سه‌نه‌دا ئه‌چن بو «سه‌رنوی» بو سه‌یران. ئه‌م ته‌ریک له‌خه‌لکه‌که‌ه له‌پیشه‌وه به‌ریگادا ئه‌رواو له‌سه‌ر عاده‌ته‌که‌ی خۆی سووره‌تی «الکھف» ئه‌خویند.

له‌و سووره‌ته‌دا له‌ دوو شوینا ئاخیری دوو ئایه‌ت هه‌یه، پێشینه‌که‌یان «سربا» پاشینه‌که‌یان «عجبا» یه. ماوه‌ی بێنی ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ش زۆر نیه. ئه‌و که تووشی ئایه‌تی یه‌که‌مین ئه‌بێ له‌باتی ئه‌وه‌ بلێ: «سربا» ئه‌لێ «عجبا» که ئه‌گاته ئایه‌تی دووهم به‌ته‌واوی بۆی ده‌رئه‌که‌وی که شوینی عجبا ئیره‌یه‌و ئه‌زانێ له‌ ئه‌وی پێشودا غه‌له‌تی کرده.

لیره‌دا له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که ئه‌زانێ شوینی «عجبا» یه‌وه هه‌ر ئه‌لێ «سربا». لایه‌ک ئه‌کاته‌وه به‌دوای خۆیا و ئه‌لێ: «مه‌ردمه‌گه‌ل! به‌شایه‌ت بن ئه‌م سربای ئه‌گه‌ر له‌جیاتیی عجبا بگرددکه، ئه‌وه‌ی ئه‌ینه‌ چ له‌جیاتیی ئه‌گره‌سه».

- حاجی مه‌لاره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌ندی پیاوێکی دانسقه‌و وه‌کوو بلیت هه‌ر بۆ قسه‌ی قوت داتاشرابوو. هه‌زار گێڕایه‌وه‌ وتی:

حاجی مه‌لاره‌حمان رۆژێک له‌به‌ر دیواری مزگه‌وت له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکا له‌به‌ر به‌رۆچکه‌ دانیشتبون، خۆیان دابوه‌ هه‌تاوه‌ که‌ که‌ریمی فه‌قی ره‌سوول هه‌بوو له‌ولاره‌ به‌ بۆله‌بۆل و جینودان هاته‌ ناو خه‌لکه‌که‌وه‌. حاجی مه‌لا پرسى: ها! مام که‌ریم! خیره‌ ئه‌وه‌ چیت لى قه‌وماوه‌؟ گوته‌ی: کوره‌ وه‌ره‌ له‌ داخان مه‌مه‌ره‌. داواى قه‌رزى خۆم ئه‌که‌مه‌وه‌ له‌سه‌عه‌یدى مام هه‌دی، که‌چی تریکم به‌ «په‌نا بادیک» بۆ ناکه‌نئ. حاجی مه‌لاش له‌سه‌رخۆ وتی: «جا بابهلئ ئه‌گه‌ر زۆرت پى لازمه‌ بۆی بکه‌ به‌دوازه‌ شایى».

- شیخ عه‌زیز بۆی گێڕامه‌وه‌ وتی:

سالیکی مافه‌ته‌یه‌ک له‌عیراق که‌وتبووه‌وه‌، باو باوی «بژی بژی» و چه‌پله‌بوو. خه‌لک ئه‌یاندا له‌چه‌پله‌و ئه‌یانوت: «بژی گه‌ل، رۆله‌ی گه‌ل عه‌بدولکه‌ریم قاسم». به‌م هۆیه‌وه‌ کاروباری عیراق به‌ته‌واوی تینکچوو بوو.

دوو پیاوی په‌رپووتی هه‌زار بوون له‌ هه‌ولێر یه‌کتیکیان ناوی «پیرداود» ئه‌ویکه‌یان «مارفه‌شه‌ل»یان پى ئه‌وت. ئه‌مانه‌ له‌ ولاتی هه‌ولێر بیون به‌پیشه‌وه‌ی عاله‌مه‌که‌ه. رۆژ بیوو به‌رۆژی ئه‌وان.

ده‌سته‌یه‌کی تر که‌ ئه‌و رۆژانه‌ جه‌وری لیکردبون، ئه‌مه‌یان بۆ پیرداود و مارفه‌شه‌ل هه‌لبه‌ستبوو، ئه‌یانوت:

بژی گه‌ل، رۆله‌ی گه‌ل، پیرداود و مارفه‌شه‌ل

- کابرایه‌کی سه‌نهی ئه‌چى بۆ مه‌ریوان. له‌مه‌ریوان زۆرتر هه‌ر نانی هه‌رزنه‌. کابرا له‌ هه‌رزن به‌ولاره‌ نانی تری ده‌ست ناکه‌وئ بیخوا. خواردنی هه‌رزنی له‌سه‌ر پیتشاو ده‌رچونی هه‌ر بۆنیه‌.

کابراش کەفیر نەبوو، کە ئەچیتە سەرینشاو هەر ئەنقینێ و هەر چەندە تین ئەداتە بەرخۆی هیچ کەلکیکی ناداو زۆریش بۆ تۆزێ گووکردن نارهەت ئەبن. لای ئەوانیش بە هەرز نەلین «گال». جا هەر لەسەر پیتاوە کە ئەنقینێ و ئەلێ:

«گالەگیان! بەقوربانت بێ من مەریوانی نیم، خەلکی شارم بەمیوانی رینگام گفتگەسە ئیرە. هەرچکێ سەر بێرانە دەرەو، ئیتر ناخۆم. گالەگیان گووی باوکم ئەخۆم و تو ناخۆم. حەفجار بێم بەدەورتا هەر چکێ بێرە دەرەو».

لەباخی گولیک

- کابرایەکی کورد گاییکی لێ ون ببوو. رۆژیک لەسلیمانی بەگەرەکی «هۆلێ» دا تێپەریم تووشی منالیکێ هەشت نۆ سالان بووم حەلوای ئەفرۆشت. سەیرم کرد ئەم منالە منالیکێ تری گرتوو و قسەیی بۆ ئەکا ئەلێ: ئەو کابرایە کە گاکەیی لێ ون بووبوو، هات بەلامەو پێی وتم: «کۆرە کە حەلواییک و دوو رەقیتە نادەیی وەدوو فلس؟ ئەری گاییکی بازگت نەدیگە؟»

زیری منالە کەو فیکر کردنەوێی لەم قسەیی گەلێ بەلامەو جوانتر بوو لەقسەیی کابرا کە کردبووی.

- کابرایەکی خۆشناوی ریی ئەکەوێتە ئەو ولاتی خوارە. دار خورما ئەبینێ کە هیشووی خورمای پیا شۆر بۆتەو. ئەمیش زۆر دلێ بەو خورماوەیی دەستیشی نایگاتن. هەر لەبەنە کە یا رانەووستن و سەری بۆ بەرز ئەکاتەو و دەمی بۆ ئەتەقینێ و ئەلێ: «دەک لەبەرت مرم خورمێ».

- دوو کابرای هاوڕێ قسەیان کردبوو بەیەک کە چونە هەر شوێنیک بەکیکیان درۆ بکا و ئەو بەکیکیان پینەیی بکا. ئەمەیانە کردبوو بەسەرماپی ژیان و بەرپۆە چوونیان. رۆژیک لە دیو خانیکا دانیشتون درۆزنە کە وتی: «ئەری کۆرینە! من ئیمپۆ گویم لیبوو سەگیک لە ئاسمانەو ئەیقووړاند نەمزانی چییوو؟» ئەوی کەشیان وتی: «چ قەبیدی هەیی بەلکوو توتەلە سەگ بویت و قەلەرەش بردیبتی بەئاسمانا». کە لەدیو خانە کە هاتنە دەرەو پینەکەرە کە بەدرۆزنە کەیی وت: «مال کاول تو درۆی عەرزێ بکە، هی عاسمانیم بۆ پینەناکری».

- ژنیک منالیکي هه‌بوو میزی ئەکرد بەخۆیا، پنیان وت بیسه‌ره سه‌ر شه‌خس چاک ئەبیتته‌وه. که بر دیه سه‌ر شه‌خس و هیتایه‌وه ئەمجا گوویشی ئەکرد بەخۆیا.

- ستاری حاجی جه‌بار هه‌بوو له‌کفری لینیان ئەپرسی چۆنی؟ ئەبوت: بچن له «جه‌مه» ی ژنم بپرسن.

- ژن و میردیک قسه‌یان گیرایه‌یه‌ک، ئەگەر میرده‌که من نه‌بووم. ژنه‌که وتی: من که هاتمه‌ لای تو وه‌کوو گۆل وا بووم. میرده‌که وتی: «من ئیسته‌ش هه‌ر وه‌کوو گۆل وامه».

- کابرایه‌کی مه‌ریوانی ئەه‌چی بۆ بناری بانه‌ بۆ مازوو کردن؛ سه‌یر ئەکا وا دالاشیک ده‌ست له سه‌ر شان که‌رویشکی هینا. ئەمیش خه‌پله‌ی هه‌رزنی ولاتی پینه‌که به‌تۆردو و هیناویه بۆ ماوه‌ی مازوو کردنه‌که. په‌لاماری خه‌پله‌یک ئەدات و ئەیگرته‌که‌رویشک. خه‌پله‌ ئەدا له‌گنیه‌ره‌ی ملی که‌رویشکی ئەیخا. ئەمیش ئەه‌چن سه‌ری ئەه‌ری ئەبیرژینی و ئەیخوا. جا ئەم به‌سته‌یه له‌سه‌ر شتیه‌ی ولاتی «بانه» به‌خه‌پله‌که‌دا ئەلی:

مالی بام گیتله‌ قوله‌ هه‌م تانجیبه‌ و هه‌م توله‌ هه‌م تیره‌ هه‌م که‌وانه‌ هه‌م نانی ده‌شته‌وانه

- پیره‌ژنیکي خه‌لکی سلیمانی ئەمانه‌ی ئەوت:

چوومه‌ مالی گاوه‌ر، قۆله‌ قۆلبی ساوه‌ر چوومه‌ مالی جوله‌که‌ قۆله‌ قۆلبی کوله‌که‌ چوومه‌ مالی ئەرمه‌نی قۆله‌ قۆلبی سه‌مه‌نی چوومه‌ مالی مووسلمان ده‌نگی ئایه‌ت و قورعان

- زیره‌کیی زیره‌کیک:

کابرایه‌کی «تله‌زه‌یت» ی سێ به‌سێ ته‌لاقی خواردبوو، بۆی چاک نه‌ئه‌کرایه‌وه. ئەه‌چته‌ زه‌ردیاوای قه‌رده‌اغ بۆ لای شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیب ئەو بۆی چاک ئەکاته‌وه. کابرا که ته‌لاقی بۆ چاک کرایه‌وه هه‌له‌سته‌ی بگه‌ریتته‌وه، به‌لام هه‌قی ته‌لاق چاک کردنه‌وه که دانانی. شیخ مسته‌فا پیتی ئەلی: کوا هه‌قی ته‌لاقه‌که‌؟ ئەلی: یا شیخ! که چوومه‌وه بۆت ئەنیرم. شیخ مسته‌فا دیسان سێ به‌سێ ته‌لاقی پێ ئەخوانه‌وه که تا دوو رۆژتر هه‌قی ته‌لاقنامه‌که بنیرێ.

– کویخا قادر هەبوو خەلکی «گراو»ی خوشناو و پیاویکی زۆ زۆر ئیختیار بوو. ئەبوت: «ئەگەر یەکنێ بیەوی لە کار و باریکی دنیا بیدا سەرکەوی ئەبێ دوو شتی تیدا هەبێ: یە کەم ئەبێ چاکە ی کەسی لە بەر چاوی ئەبێ؛ دوو هەم ئەبێ ئەمە نیککی زۆر درێژی هەبێ».

– مەلا حسینێ مەلا قادری بیاڕه وتی:

ئا ئەم کورەم کە هەیه هەر لە منالیهوه چەتوون بوو. حەزی لەدۆ کولیو زۆر ئەکردن، پتی ئەکوئا بەزەویدا بۆ دۆ کولیو. ئیمەش ئەوەندەمان کردبوو لینی وەرەز بوو بووین. رۆژیک ئەوەندە گریابۆی وتم: بابە رۆژی چوار شەممە دۆ کولیو بکەن. کەوتە رۆژی چوارشەممە دۆ کولیو کراو نرایە بەر دەستی. ئەمجا دیسان دەستی کردەوه بە گریان و جووتە وەشاندن. وتمان ئیستە چیت ئەوی؟ وتی: «ئەم دۆ کولیو ناخۆم تا سویندم بۆ نەخۆن کەسبە پینیش هەر دۆ کولیو ئەکەن».

– کابرایەکی گەرپووسی ئەچیتە «قورپچیا»ی لای «لەیلان» چاری نامینی ئەچیتە سەر بەردە نوێژەکانی مزگەوت نوێژ ئەکا. کابرای قورپچیا پش خەریکی نوێژ کردن ئەبێ، کابرای گەرپووسی «شیعە» ئەبێ و ئەم «سونی». قورپچیا بیه کە سەیر ئەکا کابرای گەرپووسی لە ئاخری نوێژە کەیا هەر دوو بەرە لەپی دەستی دوو سێجار ئەمالی بەسەر رانیا و بەم کردەوه یە لە نوێژ دەرئەچێ. کابرا لینی ئەپرسی ئەوه بۆچ وا دەست ئەمالی بەسەر رانتا؟ ئەویش ئەلی: «ئەوه یەعنی ئای لەو خیانەتە گەرە یە کە خەلافەت لە ئەمیر داگیر کراو درا بە ئەبووبەکر».

ئەمجا ئەو لەم ئەپرسی: ئەی تۆ بۆچ لە نوێژە کەتا لە کاتی شایە تیمانا ئەو پەنجە یەدی دەستی راستە، راست ئەکەیتەوه؟ ئەویش ئەلی: «ئەوه یانی ئەو پەنجە مە بەقنگی دایکی درۆزن».

– حافزەکانی سلیمانی جاران کە لە مزگەوتی گەرە کۆ ئەبونەوه، کۆری سەیر سەیریان ئەگێرا. ئەوانیش لە ئیوانی خۆیان مامۆستا و سوختەیان هەبوو.

لەناو ئەوانەدا مەلاحەسە نیککی بانەیی هەبوو، رۆژیک لە گەل مەلا برایمیککی تەویڵە بیدا ئەبێ بە شەریان. مەلا برایم بەهێزتر ئەبێ، مەلا حەسەن ئەنیتە ژیر. مەلاحەسەن لە ژێرەوه گونی مەلا برایمی بەردەست ئەکەوی و ئەیگری. بەراستی بێ هیزی ئەکا و باقە باقی پی

ئه‌خا. له‌وکاته‌دا سوخته‌یه‌کی مه‌لاحه‌سه‌ن ئه‌بێ «خوله»‌ی ناو ئه‌بێ ئه‌چێ به‌سه‌ر شه‌ره‌که‌دا و ئه‌میش هه‌ر چاوی نایینی بانگ ئه‌کا مه‌لاحه‌سه‌ن. مامۆستای ئه‌لێ: [به‌لێ]. ئه‌لێ: مامۆستا! له‌سه‌ره‌وه‌ی یا له‌ژیره‌وه‌ی؟ ئه‌لێ حه‌سه‌نیش ئه‌لێ: «رۆله هه‌ر چه‌نده له‌ژیره‌وه‌م به‌لام وه‌کوو له‌سه‌ره‌وه به‌مامه».

- کابرایه‌ک دوو پشک دابووی به‌کۆتیه‌وه هه‌ر هاواری ئه‌کرد که دوو پشک پێوه‌ی داوم، ئه‌یانوت داویه به‌کوێته‌وه؟ ئه‌یوت: «ناوتری».

- کابرایه‌کی سوورچی بانگیان کردبوو بۆ شایه‌تی له‌سه‌ر کابرایه‌کی سووچه‌بار. کابرا له‌لای مه‌لا وتی ئه‌مه به‌شایه‌تی ناشی؛ چونکه نازانی فاتیحان بخوینێ. مه‌لا به‌کابرای شایه‌تی وت فاتیحه بخوینه، له‌راستیدا نه‌یزانی. مه‌لا وتی: ئه‌دی تۆ کوو نوێژان ده‌که‌ی؟ وتی: «سه‌یدا له‌سه‌ر به‌ردی ده‌زانم، له‌سه‌رحه‌ردی نازانم». راست بوو که ئه‌چوو هه‌ر تاته به‌رده‌کان به‌پوختی ئه‌یزانی.

- کابرایه‌کی «نه‌ژمار»‌ی که‌ریکی هه‌بوو به‌لایه‌وه زۆر که‌ریکی چاک و نایاب بوو. ته‌لاقێ خواردبوو که‌پیتی ئه‌لێ «که‌ر»، هه‌ر به‌ئێستری ناوی به‌ری. رۆژیک که‌ر له‌ ملی «ته‌ویه‌نگ»‌دا مان ئه‌کا و ناروا. کابرا هه‌ر چه‌نده به‌دار دێته‌ وێزه‌ی هیچ که‌لکی نابێ و له‌شوینی خۆی ناجوولێ. چاری نه‌مابوو ئه‌یوت: «سه‌گی سه‌گباب ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ته‌لاقه‌که نه‌بوایه‌ ناوم نه‌هینایت ئه‌گینا هه‌ر هه‌ویت».

- مه‌حموبه‌گی ره‌زابه‌گی جاف له «که‌لار» فره‌ قسه‌قوت و قسه‌ نه‌سته‌ق بوو. له‌کۆریکا قسه‌ له‌گیانله‌به‌ره‌کانه‌وه ئه‌کرا، وتیان کیسه‌ل زۆر ئه‌ژیت؛ سێ سه‌د سال عومر ئه‌کا. مه‌حمو به‌گ هه‌لیداوه‌ی وتی: «ده‌ باشه‌ ئێسته‌ با به‌هینن بیکه‌ن به‌مه‌لاک و به‌ "اقتاعی" - به‌ ته‌عبیری ئێسته‌ - ئه‌و وه‌خته‌ بتوانی سێ سال بژیت».

- مه‌لاحه‌مه‌ینه‌ شینته‌ هه‌بوو له‌ سلیمانی قسه‌ی سه‌یره‌ری هه‌بوو: جاریک ئه‌چینه‌ چنگنیان به‌ بن دارگوێزیکی گه‌وره‌دا تی ئه‌په‌ری. له‌ولای دارگوێزه‌که‌وه برکه‌ شووتیه‌ک ئه‌بێ. برکه‌شووتی، شووتی وایگر تووه‌ باوه‌شی پیا نایه‌ته‌وه. سه‌یری دارگوێزه‌که‌ش ئه‌کا گوێزی پێوه‌یه هه‌ر یه‌که به‌قه‌در گوێزیک. سه‌ری سوور ئه‌مینێ ئه‌لێ:

«تەماشای ئەو ئەقلە! ئەو ئێشە؟ بڕکە شووتیەک بەو بچووکییە شووتیەکی باوەشی پیا نایەتەو؛ کەچی دارگۆزێک بەو گەورەییە ئەو گۆزێکە یەتی هەر یەکە ئەو ئەندە ی تۆزیکە».

لەو کاتەدا ئەو خەریکی ئەم گۆزێکە یە گۆزێک لە دارە کە ئەو کەوتنە خوارەو ئەو کەوتن بەسەر سەریا تەقە ی دێ. دەست ئەبا بۆ سەرسەری و ئەلێ: «بەخوا ئەو لەمن ئاقلترە، ئەمە کە ئێستە ئەگەر شووتیە کە بوایە خۆ ئەیکوشتم».

لە هەموو ئەم قسانە مەبەستی خوا ئەبێ.

- سۆفی پیرۆت هەبوو خەلکی ئەو بەرکیو بوو. نانەکیان هەرزنی بوو. لێیان پرسی چیتان هەبوو؟ وتی: «کە چوو مەو دەشاوی شوو کێمان هەبوو. پیرە نانم تێوژەند؛ کە بەرزمان ئەکردەو عاسمانە بچکۆلە ی لێو دیاربوو، کە ئەمخستە سەر زمانم ئەتوت خولای دەستی پێو دەنی».

مەبەستی تەنکی نانە هەرزنی کە بوو، ئەمەش خەریکی سەبیل تێکردن بوو هەر ئەبوت بەخوا خۆشبوو. پێیان وت چی خۆش بوو؟ ئەبوت لێمگەرین با سەبیلە کەم تی کەم، کە سەبیلە کە ی تێکرد و مژیکی لێدا بەو جۆرە ی وت کە وتان.

- لەو ناو جافەتێ دەو براو دوو خوشک چوارسەر مەریان ئەبێ. لەسەر بەشکردنە کە ی رێ ناکەون. ئەبێ نە لای مەلا مۆمن بۆیان بەش کا. پێی ئەلێن لێمان بەشکەو شتیکیش بۆ خۆت هەلگەر؛ هەقی تەعوە کەت. ئەویش ئەلێ: سێ بەسێ لێتان بەشکەم چۆنە؟ هەر لەگەل ناوی سێ بەسێ دینێ زۆریان پێخۆش ئەبێ، ئەلێن زۆر چاکە. روو ئەکاتە دوو براکەو ئەلێ: «ئێو دەو ئەوێش مەریک، ئەوێش».

روو ئەکاتە خوشکە کەو ئەلێ: «ئێوێش دەو، ئەوێش مەریک ئەوێش».

ئەمجا بۆ خۆبیشی ئەلێ: «مەرەکان دوو منیش یەک ئەوێش».

بەمجۆرە بەشی ئەکاو ئەوانیش زۆر دوای خیری بۆ ئەکەن و لێ ئەدەن ئەچنەو هەر لایەکیان بە بەشە مەری خۆیانەو.

- لە مەفتی زەهاوی ئەگێر ئەو ئەلێن جارێک لە بەغدادا یەکیک چوو لێ پرسیو - بەلام لەراستیدا ویستوو یە بیشکینێ - وتوێ: «جەنابی مەفتی! جارێ سەگێکم چاوی کەوت پەرپە سەرمەریک. مەرە کە گرتی و پاشان مەرە زا. ئەوی لەو مەرە بوو نایا حەلالە یا حەرەمە؟»

مفتی وتی: «ئه‌توانی به‌خواردن تاقی بکه‌یته‌وه: ئه‌گهر گۆشتی خوارد ئه‌وه سه‌گه‌و ئه‌گهر گیای خوارد ئه‌وه مه‌ره». کابرا وتی گۆشتیش ئه‌خوا و گیاش ئه‌خوا. مفتی وتی: به‌ئاو خواردنه‌وه یا تاقی بکه‌وه: ئه‌گهر به‌زمان ئاوی ئه‌خوارده‌وه سه‌گه، ئه‌گهر به‌لیوی هه‌لی ئه‌لووشی مه‌ره. کابرا وتی: هه‌ندی جار به‌زمان و هه‌ندی جار به‌لیو ئاو ئه‌خوانه‌وه. مفتی وتی: به‌رۆیشتنیا تاقی بکه‌وه: ئه‌گهر له‌پیش وه یا له‌ناوه‌راستی رانه‌که‌وه ئه‌رۆیشت مه‌ره، ئه‌گهر له‌دواشه‌وه ئه‌رۆیشت سه‌گه. کابرا وتی: وا هه‌یه له‌پیش‌شه‌وه ئه‌روا و له‌دواشه‌وه ئه‌روا. مفتی وتی: به‌دانیشتنا تاقی بکه‌وه، ئه‌گهر له‌سه‌ر سنگ ئه‌که‌وئ مه‌ره، ئه‌گهر جنکه ئه‌کا سه‌گه. کابرا وتی: به‌هه‌ر دوو بارا دانه‌نیشنی. مفتی وتی: که‌واته سه‌ری بره ئه‌گهر ورگ (گه‌ده‌ی) هه‌بوو مه‌ره، ئه‌گهر ریخۆله‌ی هه‌بوو سه‌گه.

- شه‌ویک دز ئه‌چیته مالی فایه‌ق بیکه‌س له‌هه‌له‌بجه. دزه هه‌ر چه‌نده ئه‌گه‌رئ له‌کاغه‌زه شه‌ره به‌ولاره هه‌چی تری به‌ر په‌ل ناکه‌وئ. دزه هه‌ر له‌به‌ر خۆیه‌وه بۆله‌ی دئ. فایه‌قیش به‌خه‌به‌ر ئه‌بئ هه‌چ ده‌نگ ناکا له‌ئاخرا قاقا ده‌ست ئه‌کا به‌پیکه‌نین. دزه رانه‌چهنی و ئیش له‌ئیش ئه‌ترازئ. ناچار ئه‌لئ: مردووت مرئ به‌حال و بالی ماله جوانه‌که‌ت پینه‌که‌نی؟ به‌چی پئ ئه‌که‌نی؟ فایه‌قیش ئه‌لئ: «مردووی خۆت مرئ! من به‌ئه‌قلئ تو پئ ئه‌که‌نم ئه‌وه‌ی که‌من به‌رۆژی رووناک ناتوانم په‌یدای که‌م تو ئه‌ته‌وئ به‌شه‌وی تاریک بیدۆزیته‌وه؟ برۆ به‌رئ خۆته‌وه». پاشان لئیک ئاشکرا ئه‌بن و ئه‌بن به‌دۆست.

- شیخ محهمه‌دی به‌رزه‌نجی جارێک له‌سلیمانی له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌دا وه‌عزی ئه‌دا. شیخ مه‌حموو و سه‌ی نووری و عاله‌میکی زۆری لیبوو. وه‌عه‌زه‌که‌ی ئه‌و رۆژه‌ی له‌بابه‌ت خراپی عه‌ره‌ق خواردنه‌وه بوو، وتی: ئه‌و عاله‌مه‌ چه‌ند بئ ئه‌قلن بۆ که‌یف و خۆشی نیوسه‌عات ئه‌چن ده‌قه‌ران ئه‌دۆرپن ئه‌یدهن به‌قاپئ عه‌ره‌ق قوزه‌لقورتنی ئه‌که‌ن. عه‌زه‌تی فاته‌له‌کۆپه‌که‌دا بوو هه‌ر کتوپر هه‌ستا وتی: «ده‌سا یاشیخ! به‌و مه‌رقه‌دی کاکه‌ حه‌مه‌ده ئه‌گهر وا بئ چوار قه‌ران خه‌له‌تاوی؛ قاپئ عه‌ره‌قی زۆر چاک به‌روپیه‌و نیویکه‌». شیخ مه‌حموو و ئه‌وان هه‌موو ده‌ست ئه‌که‌ن به‌پیکه‌نین.

- عدلی ئه‌شه‌ره‌فخان «ئه‌میری موعیززی» گه‌رووسی ئه‌بئ به‌حاکمی «سنه». که‌دیته ئه‌وئ به‌ته‌نهاو رووت و قوتی دئ. هه‌موو سامان و سه‌رمایه‌که‌ی فه‌رمانی قاجاریه‌کان بوو

که کردبوویان به حاکمی نه‌وئ. له‌پاش ماوه‌یه‌ک ئه‌میر موعیز سامان و داراییه‌کی زوری پتکه‌وه نا‌وای لیهات له‌وزه‌ده‌رچوو.

عنایت گه‌رووسیش هه‌بوو ئه‌و هه‌ر له‌سنه‌دائه‌نیشته‌بوو به‌دانیشته‌وانی نه‌وئ؛ پیاویکی ده‌وله‌مهند و‌خواهن‌پاره‌بوو ئه‌یانوت «سو» ئه‌خوا، ئه‌م سامانه‌ی له‌وه‌وه‌پیدا کردبوو. ئیمه‌چیمان داوه‌به‌سه‌ر ئه‌مه‌وه‌که‌ئه‌میر موعیز دئ؛ ئه‌و گه‌رووسی و‌ئه‌م گه‌رووسی. عنایت ئه‌وه‌نده‌یتر باو‌پیدا‌ئه‌کا، وا‌دیاره‌قسه‌له‌سه‌ر ئه‌میر موعیز زور‌بوو. ته‌ماعی هاته‌جۆش گه‌رووسیا‌یه‌تی له‌بیر‌چوه‌وه‌گه‌ری به‌عنایت گه‌رووسیشدا‌ئالاند. هه‌ر چه‌کی هه‌بوو نه‌بوو لئی زه‌وت کرد. عنایت گه‌رووسی که‌وته‌سه‌رساجی‌عه‌لی.

عنایت پوژی ئه‌چی بو‌لای ئه‌میر موعیز لئ ئه‌پرسی‌ها‌حالت‌چۆنه‌؟ عنایت به‌ناوی گه‌رووسیا‌یه‌تیه‌وه‌ئهلئ: وه‌کوو‌دوینتی‌تو‌وايه. ئه‌میر موعیز ئهلئ: دوینتی‌من‌چۆن‌بووه‌؟ ئهلئ: «وه‌کوو‌ئیم‌پوژی‌من‌وا‌بوو». ئه‌میر موعیز له‌پیشا‌تووره‌بوو له‌پاشا‌ئه‌ویش گه‌رووسیا‌یه‌تی هاته‌جۆش‌ماله‌که‌ی‌دایه‌وه.

دنیا‌زور‌سه‌یره‌ئه‌م‌عنایت‌گه‌رووسیه‌له‌ئاخرا‌ئاگر‌به‌ر‌بووه‌مالی‌و‌هه‌مووی‌سووتا. قوتاییه‌کانی‌مدره‌سه‌ی «اتحاد» به‌قسه‌ی‌مه‌لاحه‌سه‌نی‌شه‌کیباو‌مامۆستا‌کانی‌تریان‌ه‌روژمیان‌برد‌چون‌کوژاندیان‌ه‌وه؛ ئه‌گه‌ینا‌گه‌ره‌که‌که‌ئاگری‌تیبهر‌ئه‌بوو.

- مه‌لا‌سماییلی‌کانی‌سکان‌جاریک‌له‌که‌ر‌کووک‌یه‌کی‌له‌گاواره‌کانی‌قه‌لادۆستی‌ئه‌بئ، ئه‌چینه‌لای. ئه‌ویش‌په‌رداخنی‌عه‌ره‌قی‌بو‌دینتی‌و‌ئه‌یخواته‌وه. هه‌ر‌له‌گه‌ل‌ئه‌یخواته‌وه‌ئهلئ مه‌لا‌سمایل‌ئه‌زانی‌ئمه‌عه‌ره‌ق‌بوو؟ ئهلئ‌چی؟ به‌چیا‌ئه‌زانی‌عه‌ره‌قه. ئهلئ: پیاویکی‌ترکیفیم‌لایه‌ناردمه‌لای‌ئیسحاقه‌جوو‌هینای.

مه‌لا‌سماییلیش‌ئهلئ: «به‌خوا‌که‌ره! ئیمه‌که‌له‌موسلمانه‌کان‌و‌عالمین، دپته‌باسی‌ریوايه‌ت‌کردنی‌حه‌دیس‌ئهلین‌ئیسحاقی‌راهه‌وه‌ی‌له‌سووفیانی‌سه‌ورو، ئه‌و‌له‌ئه‌بووه‌وره‌یره‌وه‌روایه‌تی‌کردوه؛ ئیمه‌له‌و‌جۆره‌پیاوانه‌هیشتا‌هه‌ر‌گومانمان‌هه‌یه. که‌چی‌ئسته‌ئمه‌روایه‌ته‌م‌بو‌ئه‌کا‌گاوریک‌له‌ترکیفیه‌که‌وه‌و‌ئو [له]‌جووله‌که‌یه‌که‌وه. برۆ‌بابه‌برۆ‌به‌رتی‌خۆته‌وه‌تیکه‌په‌رداخیکی‌تر».

- حه‌سه‌ن‌به‌گی‌جاف‌بۆی‌گپه‌امه‌وه‌وتی:

ئەحمەدبەگی پاشا سەرو سەودایەکی تەواوی هەبوو لەگەڵ خواردنەوه‌دا. مەلا کەریمی پۆلیس هەبوو لە هەلبەجە ئەچیتە لای پێی ئەلێ: میرم! بەخزمەتی پێغه‌مبەر (د.خ) گەیشتم لە خەوا فەرمووی با ئەحمەدموختار عەرەق کە مەتر بخوا تەوه.

ئەحمەدبەگیش ئەلێ: دەسا وەللا مەلا کەریم درۆ ئەکە. مەلا کەریمیش ئەلێ چۆن میرم؟ ئەلێ: «عەرەق کەم و زۆری حەرامە؛ پێغه‌مبەر چۆن ئەفەر مووی کە مەتر بخوا تەوه؟» مەلا کەریم ئیتر هیچی پێ نامێنێ.

- مەلایەک هەبوو مەلا حەسەنی خێندییان پێ ئەوت. هاتە لام وتی گویم زۆر گران بوو بە زەحمەت گویم لەشت ئەبێ. گۆی گران بوونە کەم قەیناکا بەلام ئەووم زۆر پێ ناخۆشە خەلک پێم ئەلێن ئەمە لەبەر پیریە. لەگەڵ ئەوه‌دا وانییە؛ چونکە زۆر کەسی تر هەیه لەمن پیرترە کەچی گۆیشی هیچ گران نەبوو. ئەترسم ئەم قەسە ئەوانە کار بکاتە سەر فرمانە کەم و بەر تەقاوێم خەن. منیش پێم وت: «گۆی مەدەرێ، گۆیت لە هەموو شت پێم تەنها قەسە ئەبێ کە ئەلێن لەبەر پیری گۆیت وای لێتاتوو». وتی باشە خوا دەوامت بەدا.

- لەسنە وەستا فەتێ گۆیزی هەشەمیزی ئەفەرۆشت. «مەولوو» پیاویکی هەژار و بێ پارە بوو، چەند جارێک بەبەر دوکانە کە وەستا فەتیدا تێپەری. زۆر دلێ بەگۆیزەوه بوو، بەلام پارە نەبوو بکری. وەستا فەتێ زانی کە ئەم پیاوێ زۆر دلێ بەگۆیزەوه یە وتی باو کەم وەرە ناو دوکانە کە. ئەوه چە کوش و بەرد بۆ خۆت تیر گۆیز بکشینەو بیخۆ. مەولوو چوو دەستی کرد بەگۆیز شکاندن و تیری خواردو هەستا. وەستا فەتێ وتی: مەولوو ئەگەر پارەت نییە بێدەتێ دوایەکی خێرم بۆ بکە. مەولوویش وتی: «وەستا فەتێ ئەگەر تۆ کەریت گۆیت لەم تەقە تەقە نییە، خوا کەر نییەو گۆی لێی».

- سالیکی لەسلیمانی بێ بارانیەکی خراب دەستی پێکرد. خەلکە کە کەوتنە نوێزە بارانەو چونە دەرەوه بۆ قەراخ شار. «ئەحەمی جاو» ییشیان لەگەڵ خۆیان بردبوو. بۆ نوێزە بارانە منال و پیرو حەیاناتیش ئەبەن. منالەکان لەپێشەوه بوون، ئەحەمی جاو ئەپرسی لەشیخ بابەعەلی کە ئەم منالانە ی بۆچیە؟ شیخ بابەعەلیش ئەلێ: ئەمانە منال و بێ گوناحن دوایان قەبوولە بەلکوو بەدوعای ئەمانە خوا باران بیاریتێ. ئەحەمی جاویش ئەلێ: «یا شیخ بچۆ بەو لاوه ئەگەر بەدوعای ئەمانە بوا یە تا ئێستە موعەلم و مامۆستایەک نەئەما لە سەر ئەرز. برۆ با خۆمان بێ ئەقلەکان بچین باشتر».

- لەوختی خۆیا تەوفیق وەهیبی کۆریکی دروست کردبوو لە بەغدا دەرزى کوردی بەو کەسانە ئەوت کە کوردی نازانن. یەکنی لەو کەسانە عەبدولمەجید ناویک بوو کە پێیان ئەوت «ئەبوکەمال». ئەم ئەبوو کەمالە مودیری مەدرەسەو عەرەببەکی باشی ئەزانى. لە ئابونەى دائمی بوو بۆ لای تەوفیق وەهیبی؛ لە هەمان کاتایات و چۆی دوکانەکەى وەستا بەشیریشی ئەکرد. لە هەموو ئەو ماوە دوورو درێزەى لای تەوفیق وەهیبدا چەند وشەبەکی وەکوو «بۆ پێشەو، تراز، ئەوەندەتر، ترۆزى، گۆیکە» فیر بوو بوو؛ بەلام ئەیانئوت ئەیوت: «بوو بێشەو، ترناز، ئەویندیتەر، ترعۆزى، گوبکە». لەگەڵ ئەمانەشا هەندى لە عەرەببەکەى خۆیشی لەبیر چوو بوو وەه.

رۆژیک بەم جۆرە کوردیبە لە گەڵ وەستا بەشیرا قسەى ئەکرد. وەستا بەشیر لە وزەیا ئەما وتى: «ئەبوکەمال هەستە بچۆرە لای وەهیبی بەگ بلئى وەهیبی بەگ ئەو کوردیەکەت و عەرەببەکەى خۆم بەرەو».

- هەر ئەم وەستا بەشیرە کاتى کە باسى بابەت و کتیبیک ئەکرا ئەویش بایهکی تى ئەکەوت رووى ئەکردە ئەو کەسەو ئەیوت: «تۆ بینوسەو من تالیفی ئەکەم».

- شیخ محەمەدى شیخ جەلال گێرایەو و تى:
سالى ١٩٦٣ هەموو پێخۆزى ناو شارى سلیمانى هاتبوو سەر ئەو کە پیاویکی هەزار هەبوو سەبەتەیکى دابوو بن دەستى و بانگى ئەکرد: «پەلپێنەى جوان و گەورەى گەلا پان. وەرن بیکرن بێخۆن بەنانى دیمیلەى مەریوانەو، زۆر بەلەزەتە».

- کاک رەشید باجەلان گێرایەو و تى:
شیخ محەمەدى شیخ عوسمان - هەزار رەحمەت لە قەبرەکەى بى ١- لەئای سىروانى دابوو، ئاو کە بواری ئەدا دەعباکەى کەوتبوو سەر ئاو کە. دەرویشەکان دەستیان کرد بە هاوار هاوار، کەئای خوا رۆ کێرى شیخ ئاو بردى. ئەویش بە دەم مەلەکردنەو و تى: «خەم مەخۆن بنجى قايمە».

- کورد ئەلئى:

نەمالت لەسەر شیو بێ، نەژنت کچە تیو بێ، نەحاکمت هەتیوچە بێ.
- نەخۆشی جوانان وەک دلۆپە‌ی باران وایە.

- پیاویک هەبوو لە «سنە» «ئاسە‌ی حەمەسن»‌ی ناو بوو. ژنیکی هەبوو هەر لەوی
«خرتی خانم»‌ی ناو بوو. ئاسە‌ی حەمەسن ژنی زۆری هینابوون. رۆژیک ئەچن بۆ
خوازیبێنی خانم، بەلام لەپیتشت یەکتریان نەناسیبوو. ئاسە‌ی حەمەسن بەخرتی خانم ئەلی:
من چۆن بزانی تۆ ئافەرەتیککی چاک و بەسەر و بەریت؟ خرتی خانمیش ئەلی: ناویانگی من
دیارە؛ بچۆ لەجۆراو و قەتارچیان، لەناو عەشرەتی مەنم و گەلباغی و سووردا پرسیار بکە
هەموویان من ئەناسن، ئاسە‌ی حەمەسن ئەلی چۆن؟ ئەلی: «لەگشتیانا شووم کردگەو
گشتیانم تاقی کردگەسەو». ئەلی: «کەواسە خرتی خانم تۆ گشت رۆژی لنگت بەدەس
پیاگیکەو بووگە». خرتی خانم ئەلی: «ئەبەرۆ ئاسە‌ی حەمەسن چۆن وا ئەبزی؟ من گشت
رۆژی پیاگیکم مەهار کردگەو هەوسارەکی بەدەسەو بووگە».

- مەلاسالحی کۆزەپانکە ئەچیتە گوندی دیبەگە. دوو برا لەوی هەبوون یەکیکیان خەتەنە
ئەکرا، کەچی ئەویتریان ئەگریا. مەلا سالح پیتی ئەلی: مردیت مری تۆ لۆ ئەگری؟ ئەویش
ئەلی: «ئاخر مامۆستا تۆرە‌ی منیش دێ».

- مەلاسالحی کۆزەپانکە ستایشی موحسن ئاغای دزەیی ئەکا ئەلی: «پیاویکی سیاسی
وایە پیشکە بگیت نایەلی ئاگای لەخۆی بیت».

- کابرایەکی لەو ولاتی سیوہیلە ئەچیتە سلیمانی. جووتی پیتلاوی ئەبێ ئەبیاتە لای
کابرایەکی پینەچی بۆی پینەبکا. پینەچیەکی ئەبێ وەرئەگری. مەرکانە‌یە دەساوی لەبەردەما
ئەبێ ئەبیاتە ناو دەساوہکەو پیتی ئەلی سبەینی وەرەو بۆی. کابرا سبەینی ئەچیتەو سەیر
ئەکا پیتلاو هەر لەمەرکانەدا. دیسان کابرا ئەلی سبەینی. کابرای خاوەن پیتلاو ئیتر لە وزەیا
نامینی ئەلی: «برام من پیتلاو بۆ هیناوی بۆم جووت بەقیە بکەیتەو؛ خۆ بۆم نەهیناوی فیری
مەلەوانی بکە‌ی بۆم».

- کابرایەک لەو گەرۆوسە ئەچیتە لای ئاخوونیک لینی بیرسێ کوری کام پیتەمبەر بوو
گورگ خواردووێه؟ ئەلێ: «ئاخوور! کچی کام ئەولیا بوو که لەچالی سەنعان سەگەل
خواردووێانە؟»

ئاخونیش ئەلێ: نازانم کامیانت بۆ راست کەمەوێه؟ ئەلێ: «ئاخوور نیم ئاخونم، ئەولیا
نەبوو ئەنبیا بوو، کچ نەبوو کور بوو، چال نەبوو بیر بوو، سەنعان نەبوو کەنعان بوو، سەگ
نەبوو گورگ بوو».

- میری بۆتان جارێ لە ڕاو ئەبێ لەگەڵ سوارەکانا پەراکەندە ئەبێ و بەتاقە سوارە
ئەکەوێتە شیویکەوێه. لەویدا تووشی کەرسواریکی ریش سپی کەنفت ئەبێ، پیتی بەم لاو بەو
لای کەرەکەیا شۆر کردووتەوێه. کەرەکەش ئەوێندە بچکۆلەبە لەوانەبە خالە ی ریش سپی
پینی بگاتە زەوی، سەری تەکە ی دێ و ئەروا. سەبیلەشکاویکیش بەدەمیەوێه هەر نەفسی لێ
ئەدا لە بەر دوو کەلی سەبیلە کە موو سەبیلەکانی سمیلی هەموو زەرد هەلگەراون.

میر لینی ئەپرسێ ریش سپی بۆکۆی ئەچی؟ ئەویش نازانی ئەمە میر ئەلێ: ئەچم بۆ لای
میر بەلکوو شتیکم بداتی بیەمەوێه بۆمال و منالم. میر ئەلێ جا بەچیدا ئەزانی ئەتداتی؟
ئەلێ: کورە بە هەموو کەسی داوێه بەمنیش هەر ئەدا. قەبلە لەعاستی من بێ بەجاندرمە. میر
سەیر ئەکا ئەمە پیاویکی خۆشە. ئەلێ: مال ویران میر هەر کەسی بەرچاو کەوێ باج و
سەراندە ی ئەستینێ؛ ئیستە تۆ چۆن داوای شتی لێ ئەکە ی؟ کابرا ئەلێ: جا من چیم هەبە
تا ئەو لێم بەستینێ؟ میر ئەلێ: ئاخەر قەسەبەو ئەیکەن، با تۆ وانەزانی میر شتیکی؛ دەنگی
دەهۆل لەدوورەوێه خۆشە. ئەلێ ئەگەر من بزانی هێچت ناداتی و لەوانەبە باجیش لێ
بەستینێ. کابرا ئەلێ: من ئەچم ئەو وەختە کە زانییم وایە من شت ئەدەم بەو. میر ئەلێ چی
ئەدەیتێ؟ ئەلێ چوار پەلی کەرەکەم ئەنیرم بەقوزی دایکی. لەسەر ئەمە لێک جیا بونەوێه.

میر چووێه گەیشتەوێه بەسوارەکانی خۆی راویان تەواو کرد و گەرایەوێه.
خالە ریش سپی ئەویش وەرەورده رویشت و گەیشتە بەر کۆشکی میر. دابەزی
لەکەرەکە ی، کەری بەستەوێه چووێه ژوورەوێه لای میر. میر پیتشتر راپیساردبوو کە ئەگەر
بەکیکی وا هات رێگای لێنەگرن.

خالە ی ریش سپی هاتە ژوورەوێه لەو دیواخانەو کارو بارە هەر و سەری سوورما؛ قەت
شتی وای نەدیوو. سەیری میری کرد لەو سەرەوێه دانیشتوو، ناسیەوێه کە ئەمە پیاوێه کەبە
لە شتێه کەدا قەسەکانی لەگەل کرد. دیواخانیش پەرە. میر لینی پرسێ ها خالە ی ریش سپی

چیت نه‌وی؟ وتی جه‌نابی میر مال و منالم هیچیان نییه هاتووم بو نه‌وه شتیکم بده‌بتی بویان به‌رم. میر وتی: جا کئی لیره شتی ده‌ست نه‌که‌وی، هدرکه بیته نه‌م شوینه نه‌بی شتی لی به‌س‌نری. خاله‌ی ریش سپی وتی: «جه‌نابی میر منیش چوارپه‌لی که‌ره کم حازره واه دهره‌وه‌یه». میر ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین و داستانه‌که‌ی بو دانیشتووه‌کان گتیراپه‌وه، پاشان نه‌م‌ری کرد خه‌لاتیکی زور زوریان دا به‌خاله‌ی ریش سپی. خاله‌ی ریش سپی وتی: «نه‌مانه هموو بو خوم؟» میر وتی به‌لی خاله. وتی: به‌چوار په‌لی که‌ره که‌شمه‌وه؟ میر دیسان ده‌ستی کرده‌وه به‌پیکه‌نین و وتی به‌ویشه‌وه. وتی: «هتیره ره‌ونیشی بدن‌ی با به‌لووسی پروا».

- به‌خوا سه‌یره!

به‌واته‌واته بیژان جگه‌ره‌کیش سچ شتی تیدا هه‌یه له‌که‌سانی ترا نییه: «یه‌کم پیر نابین، دووه‌م دز ناچیتنه مالی، سیه‌م سه‌گ گوشتی ناخوا؛ واته‌سه‌گ نایخوا».

جا نه‌گر نازای خوت نه‌م مه‌ته‌له هه‌لینه. نه‌گر هه‌لت نه‌هینا له‌به‌رگیکی تری نه‌م کتیه‌دا به‌ر چاوت نه‌که‌وی.

- گه‌لی شتی واهه‌یه زانیاری داوای نه‌کا که‌پیاو بیانزانی، نه‌و شتانه‌ش با ناشناپه‌تی ته‌واویان به‌که‌له‌پووری کورده‌وه نه‌بی، به‌لام بو زانین باشه.

یه‌کئی له‌و شتانه نه‌و پایه‌وه دهره‌جانیه که‌له‌ناو عالمی گاوریدا هه‌یه. من به‌لامه‌وه هموو وه‌خت زانین له‌نه‌زانین باشتره. نه‌و دهره‌جان‌ش نه‌مانه‌ن که له‌عالمی نایینی گاوریدا هه‌ن و هه‌شت دهره‌جه‌ن:

۱- شماس: نه‌م وشه‌یه سووریانییه. پایه‌که‌ی له‌خوار «قسیس» هه‌یه. مه‌عنا خادم و مچه‌وره.

۲- قسیس: نه‌مه‌ش هه‌ر سووریانییه، به‌مه‌عنا پیاوی پیره؛ به‌لام نه‌ک هه‌ر پیری پروت، به‌لکوو مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که‌پیاویکی پیری موباره‌کی دینی و خزمه‌تی کار و باری کلیسه نه‌کا. دهره‌جه‌که‌ی له‌نیوانی «شماس» و «نوسقف» دایه.

۳- نوسقف: دهره‌جه‌ دینییه‌که‌ی له‌ژوور «قسیس» و خوار «مه‌ترانه» هه‌یه.

۴- «مه‌تران»: نه‌مه له‌باری نایینی گاوریدا سه‌روکی کلیسه‌یه. نه‌مه له‌ژوور «نوسقف» و له‌خوار «بتیرک» هه‌یه. نه‌م وه‌شه‌ی «مه‌ترانه» له‌وشه‌ی «میتریولسی» یونانیه‌وه

وەرگیراوه؛ مەعناکە یەعنی شاری ئەسلی و شاری بناغەیی. کورسی مەترانیش بەعەدەتی لەشاردا ئەبی.

۵- بتریرک: ئەمە سەرۆکی هەموو سەرۆکەکانی ئەساقفە یە لەناوچە یەکی تایبەتیدا. یا تایفە یەک لەتایفەکانی گاوربیدا.

۶- جاسلیق: ئەو ئۆسقفە ی کە لە هەموو ئۆسقفەکان پێشکەوتووترە. ئەم وشە یەش ديسان یونانیە.

۷- کەردیتال: ئەمەش هەر لاتینیە؛ واتە پلە ی هەرە بەرزی کلێسە.

۸- پاپا: لاتینیە؛ بەمەعنا پایە ی هەرە بەرزی عالەمی گاوری و لەو بەرزتر ئیتر نیە. پاپا جی نشینی «قدیس بتریس»ە.

- لەسالی «۱۹۷۲» دا لەدیوانیە کابرایەک بەناو «شیال نهابە» وە یەک شاخی لەلای چەپەو لینی روابوو کوتومت وە کوو شاخی بەرانیکی بچکولە ۲۰ سانتیمتر درێژ ئەبوو. سەرەکە ی وە کوو شاخی بەران چەمابوو وە لەرەنگ و سەختیشدا هەر لەشاخی بەران ئەچوو.

- لە بەغدا لەسالی ۱۹۷۷ لە ۱۴ ی تەموز منالیک لە خەستەخانە ی «الطفل العربي» هاتە دنیا دوو ددانی سپی جوانی هەبوو. بەمەر جی منالە کەش هیشتا نۆمانگە کە ی تەواو نە کردبوو، بەعەمەلیات هیتایانە دەرهو.

- لەسالی ۱۸ ی هیجری لەو ولاتی «رۆم»ە ژنیک تووتە لە سەگیکی هیتابوو. لەپاش پرس و جواب کردنیکی زۆر لینی، وتبوی سەگی ناو لەخۆی.

- لەسالی ۳۰۰ ی هیجری لەشاری «قەرەسین» قاترە میکە یەک ئاوس بوو بوو، جوانوو ئیستریکی زۆر جوانی هیتا بوو. دایک و جوانوو هەر دووکیان بەژانیکی تەواو ژیا بون.

- لەسالی ۱۹۴۶ لەو ناو جافە تیە پیاویکی دەو لەمەند لەعەشرە تی تەرخانی - کە حمە ی مراخانیا نینی ئەوت - قاترە میچکە یەکی ئەبی، جوانوو ئیستریکی ئەبی. حمە ی مراخان ئەمە بە بەدیومی ئەزانی، ئیستر و جوانوو کە هەر دووکی ئەکوژن.

شه‌کراوی ده‌ماخ

- میرزا مه‌حمووی همه‌ساله گتیرایه‌وه وتی:

ئه‌وا تازه ترۆمبیل داهاتوو له سلیمانیه‌وه ئه‌هاتم بۆ به‌غدا. خیزانم و خوشکی خیزانه‌که‌م له‌گه‌لایه. مه‌ندیلکی سییشم به‌ستوو به‌سه‌ره‌وه. هاتین بۆ ترمبیل گرتن، دوو ئافره‌تی تر چاوه‌رییان ئه‌کرد له‌گه‌راجیه‌که‌ بۆ ئه‌وه ئه‌وانیش بین بۆ به‌غدا. ئیمه‌ سنی و ئه‌وان دوو، ئه‌مه‌ پینج. ترۆمبیلکمان گرت و به‌ره‌و به‌غدا به‌ریکه‌وتین. ترۆمبیلچه‌که‌ چاکی لی ئه‌خۆری. هاتین هه‌تا گه‌یشتییه‌ نزیکی دیلناوا. له‌ریگه‌دا ترۆمبیلچه‌که‌ مه‌ریکی کرد به‌ژیره‌وه. ترۆمبیلکی ده‌وره‌ی پۆلیس به‌شوێمانه‌وه بوو ئه‌و هات پیتشکه‌وت و چوو له‌ نوخته‌که‌ خه‌به‌ریدا که‌ ترۆمبیلک ئیسته‌ دیت ناو و نیشانی ئه‌وه‌یه‌ پیاویکی میزه‌ر به‌سه‌ری تیدایه‌ مه‌ریکی کردوو به‌ژیره‌وه بیگرن.

وتی که‌ چووین ترۆمبیلیان گرت و به‌ ترۆمبیلچه‌که‌یان وت تو مه‌ریکت کردوو به‌ژیره‌وه ئه‌بێ بیژی‌ری. ئه‌ویش وتی من نیم، وتیان قۆمیسره‌که‌ خه‌به‌ری لیداویت - ترۆمبیلچه‌که‌ سه‌ری زمانی ئه‌گرت - وتی: ئه‌و قۆمیسره‌ من ئه‌یناسم حیزه. وتیان ئه‌مه‌ی پێ ناوی ناو نیشانه‌که‌ی راسته؛ وتویه میزه‌ر به‌سه‌ریک له‌ ترمبیلکه‌ یایه. هه‌یج ترۆمبیلی تر نه‌هاتوو میزه‌ر به‌سه‌ری تیدابی جگه‌ له‌ تو نه‌بێ. وتی وه‌للا به‌مه‌ بۆریان دا مه‌ره‌که‌یان پتی بژارد. رزگار بووین رویشتین، له‌و کاته‌دا وتی: «هۆ میزه‌ر به‌سه‌ر! ئه‌مه‌ میزه‌ره‌که‌ی تو یه‌ چوو قوزی دایکه‌مه‌وه».

میرزاه‌حمووی وتی که‌ ده‌رچووین له‌وئ دنیا گه‌رم بوو، جار جار مه‌ندیلکه‌م دانه‌گرت، وتی: جاریکیان کابرای ترۆمبیلچی رووی تیکردم و بێ وتم: «بۆچی دایه‌نێی تازه‌ دایکت گاوم ئیتر چیتیدا ماوه».

- مه‌لا مه‌حمووی گتیرایه‌وه وتی:

له‌و ناو جافه‌تیه‌ بناری کفریه‌ پیاویکیان چوو له‌ لای مه‌لاکه‌ی زه‌رده‌لیکاو وتی: مامۆستا شه‌رع شه‌رمی بۆ نییه، خۆت ئه‌زانی ره‌مه‌زان. ئیمشه‌و له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ما خه‌ریکی ئیشی خه‌ربووین و شه‌به‌قی دا چاره‌م چیه‌؟ مه‌لا وتی: برا ئه‌بێ بیگتیرته‌وه. کابرا وتی: ده‌سا مه‌لا ئیمام شاسواریش بیت بنه‌وی لی تازه‌ ناتوانی بیگتیرته‌وه».

- ئەنوەر بەگ گێڕایەووە وتی:

لەسەر دەمی میجەر پسوندا لەسلیمانی حاجی ئاغا قۆمیسەر بوو. لەپاشا وادیار بوو میجەر سۆن لێی توورە بوو قۆمیسەر بەکەمی لێسەندبوو. پاشا ماوێهەک بە هەر جۆر بوو گەرابوووە بەلام بەیەک دوو پلە کەمتر لەجاری یەکەم. ئەحمەدی عزیزاغا و مستەفای حاجی برایماغا و هەندیکی تر لەدۆستەکانی ئەچنە مالهووە بۆ لای و پیرۆز بایی گەڕانەووی لێ ئەکەن و پینشی ئەلێن هیچ دلتهنگ مەبە بەووە کە بەکەمتر گەڕایتەووە. گواهیە دلی ئەدەنەووە ئەویش ئەلێ: «کۆرە نەووەختی خۆی و نەئێستەش خۆ من بۆ لەدەست دەرچونی مانگانە دلگران نەبووم و نیم؛ بەلام دلگرانێهەکەم بۆ ئەووەبوو کە ئەحمەدو مەحمودەکەم لەدەست دەرچوو بوو، و ئێستە گەڕایەووە ئەگینە مانگانە خۆی شتیکی وایێهە».

- سالتیک زوو خزمیکێ ئەوڕەحمانی خامە، مالیان لەبەغدا ئەبێ. «پۆرەفاتە» یەکی خزمیان هەبوو لەسلیمانییەووە بەمیوانی ئەچیت بۆ مالیان. پۆرە فاتە ئافەرەتیکی بەنویژ و تەعات بوو، سەری بچوایە نوێژی نەئەچوو؛ بەلام زۆری پێ ئەچوو لەسەر ئاودەست. خزمەکەمی مامە رەحمانییش بەیانیان کە هەلئەستا ئەچوو بۆ سەر ئیش ئەبوایە دەست و دەم و چاوی بشواو سەر ئاو دەست بکا. پۆرەفاتەش ئاو دەستەکەمی لێ ئەگرت هەر دەر نەئەچوو. ئەمیش درەنگی بوو ئەبوایە بچوایە بۆ سەر ئیشەکەمی. بەناچاری هەروا ئەرۆیشت بەبێ ئەووە سەر ئاودەست بکا.

پۆزیک و دوو پۆز و سێ پۆز و ئەم ئیشە درێژەمی کیشا. پۆزیک خالەمی خزم لەپریگادا تەنگەتاو ئەبێ بر ناکا بۆ سەر ئیشەکەمی هەر لەپریگا خۆی پیس ئەکا. کە ئیش گەیشتە ئەم شویتە ئیتر لە وزەیا نامینێ. ئیواری کە ئەگەر پتەووە بۆ مالهووە شەوی لەنیووەشەوا هەلئەستێ هەندی دەلو بیبەری هاراوە لەگەل ئالەت و زەنجەفیلدا تیکەلاو ئەکا و ئەبیا ئەیکاتە ناو مەسینەمی ئاو دەستەکەو بەیانی لەسەر عادی خۆی لێ ئەدا ئەچێ بۆ سەر ئیش. پۆرەفاتە وەکوو جاران زوو هەلئەستێ ئەچیتە سەر ئاو دەست، کە لێ ئەبیتەووە ئاو ئەکاتە مەسینەکەو خۆی پێ ئەشوا؛ مەسینەش ئەو غەزەبەمی تێدایە.

لەپاش یەک دوو سەعات پۆرەفاتە ئاگرێ تێ بەر ئەبێ. ئەو پۆرە ئیش و کاری هەر بوو بوو بەووە: بەدەست و لەکراسەکەمی باوہشینێ ناو گەلی خۆی ئەکرد و ئەبوت: «وہی وہی بەقۆرەگیری! ئەم بەغدایە چەند گەرمە! ئەیەرۆ عەتیبەخان ئەووە ئیوہچۆن ستاری تیا

نه‌گرن؟ وه‌للا من نه‌گهر دوو رۆژی تری لیبم به‌ته‌واوی نه‌نویمه‌وه. هه‌ستن بار که‌ن با بچینه‌وه بۆ سلیمانی». ئاوا به‌کراسه‌که‌شی هه‌ر خه‌ریکه‌ باوه‌شینی ناو گه‌لی نه‌کا.

- فه‌تالی شای قاجار (۱۷۷۱-۱۸۳۴) - خوا سه‌لامه‌تی کا! - به‌ته‌نھا ۶۳ سال عومره‌وه ۴۰ دانه‌کوپی هه‌بوو. نه‌مانه هه‌ر له‌سه‌ر ده‌می خۆیا وه‌چه‌یان نه‌وه‌نده لێ که‌وته‌وه کار له‌دوو سه‌د و سێ سه‌ده‌دا نه‌ما. چ به‌به‌چکه‌شا و چه‌وه‌وه نه‌وازی نه‌وانه هه‌موو له‌له‌یان هه‌بوو؛ هه‌موویشیان دواي نه‌مانی شا، شایان به «خاقانی مه‌غفور نه‌رد» ناو نه‌برد. حه‌سه‌ن به‌گی جاف گێراه‌وه وتی:

یه‌کنی له‌کو په‌زاکانی فه‌تالی شا دوو سێ منالی هه‌بوو که‌ته‌مه‌نی ده‌ دوازه سالانا بوون. نه‌مانه له‌له‌یه‌کیان هه‌بوو له‌گه‌لیان بوو. خۆت نه‌زانی منالی بچووک و به‌تایه‌تی شازاده‌ش بێ زۆر لاسار و چه‌توون نه‌بێ. نه‌م منالانه‌ دنیایان له‌ له‌له‌که‌یان کړدبوو به‌پێستی چۆله‌که. یه‌کنی په‌نجه‌ی نه‌کرد به‌چاویا نه‌یوت: به‌گۆری خاقانی مه‌غفور نه‌مزان؛ یه‌کنی په‌نجه‌ی نه‌کرد به‌ژیر کلاوه‌که‌یا نه‌یوت به‌گۆری خاقانی مه‌غفور ده‌نگ ناکه‌ی؛ یه‌کنی بزیکي پتوه نه‌کرد نه‌یوت به‌گۆری خاقانی مه‌غفور په‌نجه‌م سه‌هوی کرد. به‌م جۆره له‌له‌ی هه‌ژاریان له‌دین ده‌رکړدبوو. له‌له‌ش له‌به‌ر ناوو گۆری خاقانی مه‌غفور نه‌یه‌وه‌یرا هه‌یچ ده‌نگ بکا. رۆژیک نه‌م منالانه به‌ته‌واوی هه‌راسانیان کرد و ئیتر پتیی هه‌له‌نه‌گیرا. یه‌کێک له‌مناله‌کان په‌نجه‌ی کرد به‌ناو ریشه‌که‌یا و وتی به‌گۆری خاقانی مه‌غفور ریشه‌کی پره. نه‌ویش هه‌یچ سێ و دووی نه‌کردو وتی: «ریام به‌گۆری خاقانی مه‌غفوردا! ئیتر په‌نا به‌خوا ده‌سا چی نه‌بێ با بێ».

- پیاویک هه‌بوو له‌سلیمانی «عه‌لی فه‌وتاویان» پێ نه‌وت. نه‌م عه‌لی فه‌وتاوه که‌نه‌رۆبشت له‌ پشته‌وه پیاوی وا جوان و شوخ و شه‌نگ و که‌له‌مێرد که‌م نه‌بێرا؛ به‌لام له‌پیشه‌وه به‌پێچه‌وانه‌ی نه‌وه له‌ ناشیرینیدا مه‌گه‌ر و پته‌ی خۆی له‌ئاوینا هاوتای بکړدایه، نه‌گه‌ینا که‌سی تر نه‌بوو.

وتی: نه‌وا رۆژیک به‌کۆلانیکا نه‌رۆم، سوالکه‌ریک شویتم که‌وتووه بانگم نه‌کا جوان بیکه به‌خاتری نه‌و قه‌د و بالاته پوولیکم به‌هه‌ری. منیش ناویرم لا بکه‌مه‌وه، نه‌مه‌وی خۆم ده‌رباز که‌م، به‌لام نه‌و وازم لێ نایه‌نی هه‌ر به‌شوینمه‌وه‌یه. له‌ئاخرا چارم نه‌ما لایه‌که‌م بۆ کړده‌وه. وتی که‌ سوالکه‌ره‌که‌ سه‌یری کړدم و تیگه‌بشت من چ مالیکم، ده‌ستی برد پوولیکی

ده‌ره‌یناو وتی: «ها من یوولنیک بدهم به‌تو ه‌ج قسه‌یه‌کم کردووه به‌خه‌سار چوو گووم خواردوه».

- هر ئه‌م عه‌لی فه‌وتاوه گئیرایه‌وه وتی:

کورپنه! که‌س پشت به‌دنیا نه‌به‌ستی. من دنیا پشتی تی‌کردم و پرووم کرده‌ سینه‌ماکان بۆ بلیت فرۆشتن. ئه‌وا له‌سینه‌مایه‌کدا له‌شار بلیت ئه‌فرۆشم به‌لام کاتنی که‌کچان دین بۆ سینه‌ما و بلیت وه‌رئه‌گرن له‌بهر ئه‌وه که‌ من خۆم ئه‌ناسم چ مالیکم و چ سه‌رو شکلیکم هه‌یه، کاتنی که‌ بلیته‌که‌یان ئه‌ده‌می پرووی خۆم وه‌ر ئه‌چه‌رخینم.

ئیواره‌یه‌ک وا چه‌ند کچ و ژنیک هاتن بلیتیان وه‌رگرت، منیش له‌سه‌ر عاده‌ته‌که‌ی خۆم پرووم کرد به‌و لاوه. گویم لیبوو کچه‌کان له‌به‌ین خۆيانا ئه‌یانوت: «ئهی عه‌مری درێژ بی ته‌ماشایه‌م کوره‌ چه‌ن به‌حه‌یا و شه‌رمه‌ هیچ سه‌یری که‌س ناکا. به‌عه‌ده‌بیکه‌وه بلیته‌که‌ ئه‌دا و به‌ری خۆی ئه‌کا به‌و لاوه. یاره‌بی به‌برامان بی!»

- ره‌شوانی گئیرایه‌وه وتی:

کوێخا قادریک هه‌بوو له‌دی «دزی». ئه‌مه هه‌رچه‌نده نان بده‌و به‌خزمه‌ت بوو بۆ میوانان به‌لام کاتنی که‌ میوان پرووی تی ئه‌کرد تا هه‌ندئ قسه‌یان بی نه‌وتایه‌ دایانی نه‌ئه‌کرد. سه‌ر له‌ ئیواره‌یه‌ک نو فه‌قی رییان ئه‌که‌وته دزی و ئه‌چن بۆ مالی کوێخا قادر. کوێخاش رینگایان ناداو نایه‌لی بچه‌ ژوووه‌وه. ئه‌مانیش ده‌رده‌که‌ی ئه‌زانن قسه‌ی پی ئه‌لین. پاشان کوێخا ئه‌لنی چه‌ند که‌سن؟ ئه‌لین جوار موسته‌عد و پینج سوخته. ئه‌لنی: «باشه موسته‌عه‌کان بیینه سه‌ره‌وه‌و سوخته‌کانیش بکه‌نه ته‌ویله».

- له‌و سه‌ره له‌دی «که‌س نه‌زان» پیاویک هه‌بوو «که‌وه»ی ناوبوو، چه‌رچه‌ته‌ی ئه‌کرد. خوا هه‌قه به‌پیاویکی به‌ده‌سه‌لاتیش ناو ئه‌بیرا. ژنیکی جوانکه‌له‌ی هه‌بوو ئه‌یانوت ئه‌م ژنه‌ دۆستی هه‌یه، قسه‌که‌ به‌ر گوئی «که‌وه» که‌وتبووه‌وه؛ که‌وه ویستی به‌ته‌واوی تی بگا. رۆژیک به‌ژنه‌که‌ی وت ئافره‌ت ئه‌لین گوێزی هندستانیان هیناوه‌ته‌ شار، ئه‌و گوێزه‌ش لێره‌ پاره‌ی چاک ئه‌کا، تویشووم بۆ ریکخه‌ با یچم هه‌ندیکی لی بینم؛ ره‌نگ بی چه‌ند رۆژیکیش له‌بهر ئه‌و هه‌ر دوا بکه‌وم. ژنه‌ تویشووی بۆ ریکخه‌ست و «که‌وه» لێیدا رۆیشت.

هەر که ئه‌و رۆیشت ژنه خه‌به‌ری نارد بۆ دۆسته‌که‌ی که ئیمشه‌و بیت بۆ ماله‌وه به‌دلنیایی
 بۆخۆیان رائه‌بوێرن. له‌و لاشه‌وه «که‌وه» که لێیدا رۆیشت نه‌چوو بۆ شار، خۆی خلافاند تا
 شه‌و به‌سه‌را هات گه‌رایه‌وه بۆ ماله‌وه چووه سه‌ریان له‌سه‌ر کلاو رۆژنه‌که سه‌یری
 خواره‌وه‌ی کرد. ته‌ماشای کرد ئه‌وا ژنه‌که‌ی له‌گه‌ل زه‌لامیکا به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک دانیشتون
 قسه‌ی خۆش خۆش ئه‌که‌ن؛ تومه‌س ئه‌وه دۆسته‌که‌یه هاتوه. ژنه له‌به‌رانبه‌ر دۆسته‌که‌یه‌وه
 دانیشتوه‌وه ده‌ستی خستۆته سه‌ر دوا پراوه‌که‌ی خۆی و ئه‌لێ:

مه‌سلێ مه‌سان ئه‌مه‌سه سافی به‌ر هه‌سان ئه‌مه‌سه
 پێشۆکی که‌یفان ئه‌مه‌سه گولمه‌ی به‌ر ده‌سان ئه‌مه‌سه

دۆسته‌که‌ش ر‌ووی کردووته ئه‌و، ئه‌ویش ده‌ستی خستۆته سه‌ر حه‌یته‌که‌ی خۆی ئه‌لێ:

ته‌رکی سه‌ر ده‌ستان ئه‌مه‌سه برکی ناو بێسان ئه‌مه‌سه
 سووره‌ی هه‌واسان ئه‌مه‌سه ناوکی ناو باسان ئه‌مه‌سه

پیاوه‌ش که له‌سه‌روه‌وه بوو گویی له‌م قسانه‌بوو ئه‌میش هاته‌زمان و وتی:

گوێزی هندستان ئه‌مه‌سه گورزی سه‌ر گورزان ئه‌مه‌سه
 که‌وه‌ی که‌س نه‌زان ئه‌مه‌سه ده‌نگی سه‌ر به‌رزان ئه‌مه‌سه

ئه‌مجا به‌په‌له‌ هاته‌خواره‌وه‌وه هه‌ر دووکیانی داپاچی.

- شیخ فه‌تاح هه‌بوو پیاویکی عه‌تیکه‌وه قسه‌قوت بوو. رۆژی ئه‌وا خه‌ریکه‌ ده‌می
 ئه‌جوولی شتیکی پێیه ئه‌یه‌وی به‌دزی منه‌وه بیخوا. وتم شیخ فه‌تاح ئه‌وه چی ئه‌خۆی؟ وتی:
 میوژ. زۆری پێنه‌چوو دیسان وتم شیخ فه‌تاح ئه‌وه چی ئه‌خۆی؟ وتی: میوژ. به‌خوا
 هه‌ندیکی تری پێچوو دیسانه‌وه پیم وته‌وه شیخ فه‌تاح ئه‌وه چی ئه‌خۆی؟ ئه‌مجا وتی: «گوو
 ئه‌خۆم وازم لێ بینه». ئیتر منیش وازم هینا.

- کابرایه‌کی زاخه‌یی هه‌بوو رۆژگار پالی پێوه‌نابوو له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا رییان ئه‌که‌وته‌وه ئه‌و
 «بازیان» هه‌مه‌وه‌ن توشیان ئه‌بن روتیان ئه‌که‌نه‌وه. ژنه‌که‌ جوانکه‌له ئه‌بن یه‌کن له
 رێگره‌کان په‌لی ژنه‌که‌ی ئه‌گریت و ئه‌یاته که‌ناریکه‌وه بۆ ئه‌وه ئیسی خراپی له‌گه‌لا بکا.
 میرده‌که‌ی به‌ره‌نگاری ئه‌بن و نایه‌لێ. کابرای رێگر قوناغه‌تفه‌نگی ئه‌مالێ به‌شانی کابرا‌داو
 په‌کی ئه‌خا و سواری ژنه‌که‌ی ئه‌بن. کابرا له‌گۆشه‌ی چاویکه‌وه سه‌یر ئه‌کا تا کابرا کوتیک
 ئه‌دا به‌ژنه‌که‌وه، ژنه چوارکوت ئه‌دا به‌کابراوه.

پاش ئیسی خیر کابرای ریگر ئه‌رواو به‌ره‌لایان ئه‌کا. ئه‌مجا میرده به‌ژنه‌که‌ی ئه‌لی ئه‌وا ئیش بوو به‌زوره‌ ملی، منم شانم شکاوه و هیچم پی ناکری، تۆیش ئافره‌تی و به‌زور سوارت بوون؛ ئه‌مانه‌ هه‌موو قه‌بووله، به‌لام بۆج تا کابرا کوتیکی ئه‌دا به‌تۆوه تۆ چوارکوتت ئه‌دا به‌وه‌وه؟ دیاره‌پیتت خۆش بووه، ئه‌مجا به‌بی ره‌حمانه‌ ژنه‌که‌ دائه‌گری.

- حاجی مه‌حمووی بازرگان هه‌بوو له‌سلیمانی دوکانه‌که‌ی به‌رانبه‌ر به‌دوکانی فه‌قی بوو. حاجی فه‌قی بازاریکی گه‌رمی هه‌بوو، ئه‌و که‌س نه‌ئه‌چووه لای. ئینجا که‌ مه‌رده‌که‌ی ئه‌بینی ئه‌چوونه‌ سه‌ر دوکانه‌که‌ی حاجی فه‌قی بۆ شت کرین ئه‌یوت: «ته‌ماشاکه‌ ته‌ماشاکه‌ سه‌گبابانه‌ بۆ سه‌ر ئاوه‌ده‌ستی مزگه‌وت ئه‌چن».

- کابرایه‌کی خه‌لکی سلیمانی به‌چه‌رچه‌تی سالیک ئه‌چن بۆ ئه‌و ولاتی موکریانه‌ بارگیریکی پی ئه‌بی له‌ریگه‌دا رووتی ئه‌که‌نه‌وه‌و بارگیره‌که‌ی لی ئه‌ستین. هه‌له‌ئه‌ستی ئه‌چن بۆ لای «حاجی ئیلخانی» دیوگری شکات بکا. ئه‌بیته‌ که‌وا هه‌موو ره‌ئیس عه‌شیره‌ته‌کانی دیوگری و «فه‌یزولابه‌گی» له‌ئاوایی «مه‌رخوس» کۆ بوونه‌ته‌وه، ئه‌لی چاک وایه‌ بچه‌ ئه‌وی و له‌وی له‌به‌رچاوی ئاگاگانه‌وه‌ به‌ حاجی ئیلخانی بلیم به‌لکوو له‌به‌ر ئه‌وان ئه‌و زوو بۆم بستینته‌وه.

که‌ ئه‌روا ته‌ماشاکه‌ ئه‌کا و «حاجی پاشاخانی» فه‌یزولابه‌گی به‌ هه‌موو به‌گزه‌ده‌ی فه‌یزولابه‌گه‌یه‌وه‌و حاجی ئیلخانی به‌ هه‌موو به‌گزه‌ده‌ی دیوگرییه‌وه‌ هه‌موو له‌وی کۆ بوونه‌ته‌وه. ئه‌چیته‌ دیوه‌خان و به‌حاجی ئیلخانی ئه‌لی: ئاغا پیاویکی هه‌زار و کاسیم. بارگیریکم هه‌بوو لێیان سه‌ندووم، ئیسته‌ هاتوومه‌ته‌ خزمه‌تی جه‌نابت بۆم بستینته‌وه.

ئه‌ویش ئه‌لی: کابرا وایه‌ دیاره‌ تۆ خه‌لکی سلیمانیته‌؟ ئه‌لی: به‌لی قوربان. حاجی ئیلخانی وه‌کوو پیاویکی گه‌وره‌بوو، پیاویکی قسه‌خۆش و ئه‌دییش بوو، روو ئه‌کاته‌ کابرا ئه‌لی: ئه‌ی ده‌ستی ئه‌و که‌سه‌ خۆش بی که‌ بارگیره‌که‌ی لی سه‌ندووی ئه‌وه‌ هه‌قی منه‌ لیکردوویته‌وه. کابرا ناوکی ئه‌که‌وی ئه‌لی: بۆچی قوربان؟ ئه‌لی: ئه‌و ساله‌ له‌ شه‌ره‌که‌ی عه‌رزدا ئیمه‌ په‌رته‌وازه‌ بوویووین، ریمان که‌وتبووه‌ سلیمانی. ئه‌وا رۆژیک سه‌یر ئه‌که‌م هه‌تیویکی سیسه‌له‌ تانجیه‌گه‌ریکی په‌ت کردووه‌ به‌ناو بازارا ئه‌رواو دین به‌خه‌لکه‌که‌ ئه‌دا و ئه‌لی: لاچن لاچن بارگه‌که‌ی حاجی ئیلخانی هات. لام وایه‌ ئه‌و هه‌تیوه‌ش تۆ بویت. کابرا

ئەلنى: قوربان بەسەرى تۆ من نەبووم. ئەلنى: ئەگەر تۆيش نەبوويت خۆخەلكى سلیمانى بوو.

ئەلنى: ئىستە ئەمەى پىن ناوى من ئىستىرىكت ئەدەمى بەلام جىنپوئىكى سلیمانیا نە بە بە حاجى پاشاخان - ئەوا حاجى پاشاخانىش دانىشتوو. حاجى پاشاخانىش ئەلنى: نەوولا كابران من دوو ئىسترت ئەدەمى ئەو جىنپوئە سلیمانیا نە بە بە حاجى ئىلخانى. ئەوان لەبەىنى خۇيانا ئەكەونە قسە، ئەم ئەلنى جىنپو بەو بەدەو ئەویش ئەلنى: نە؛ جىنپو بەو بەدە. كابران ئەلنى:

جا قوربان! ئەوەى پىن ناوى پىن عەدەبىيە بۆ من قسەبەكەم بەلام كىرى هەردووكتان بەنۆبە بەناوكم و ناوى وسلەكەشتان لەسەر خۆم بەلولىنەى گۆشتىن ئەتاندەمى. حاجى و ئەوان قاقا دەست ئەكەن بەپىكەنىن و هەرسى ئىستىرەكەشى ئەدەننى.

- مەلایەكى پۆشتەو پەرداخ بەكەلى خاندا تى ئەپەرى. كابرانەكى بەنانهى رىگر تووشى ئەبى، تەماعى تى ئەكا كە رووتى كاتەو. لىنى ئەپرسى: ئەرى مەلا! سەبرى خوا تا چەندە؟ ئەلنى: تاچل سال. ئەلنى: كەواتە رووتەو بە تا چل سالى تر هەزار كلاو با ئەبىا. رووتى ئەكاتەو و لى ئەدا ئەروا. زۆر ناروا ئەسپەكەى پىنى هەلەنگوئىت كابران ئەكەوى و قاچى ئەشكى. بانگ ئەكا ئەلنى: ئەرى مەلا خاوتگرى تۆ بۆ دەستى منت بەرى وتت سەبرى خوا تا چل سالە؟ خۆ هىشتا لىت دوور نەكەوتوو مەتەو ئەو تا كەوتم و قاچم شكا. مەلاش وتى: ئەوەى چل سال لەمەو پىشتەرە؛ هىشتا هینەكەى من ماو.

- پىاوىك لەو دەشتى هەولنەرە هەبوو عەزىزۆكى ناو بوو، زىكى هەبوو «ئایشۆك»ى ناو بوو. رۆزى مېوانیان دىت عەزىزۆك بەئایشۆكى ئەلنى: ئەوا مېوانمان هاتوو بەجۆ مېشكىيان بۆ بكوژەو. ئایشۆكىش ئەچىتە زوورەكەى تر دەرىپكەى دائەكەنى و هەر دەرناچى. عەزىزۆكىش سەىر ئەكا ئایشۆكى هېچ ديار نىيەو مېوانىش دانىشتوو. ئەچىتە زوورەكە بۆ لای ئایشۆكى كەچاوى پىن ئەكەوى ئەلنى: پىاوەكە تۆ وەخت و ناوخت نازانى ئىستا كەى وەختى ئەو بە؟ عەزىزۆكىش ئەلنى: خوا بتگرى من وتم بچۆ مېشك بكوژەو یا دەرىپى داكەنە؟

- کابرایه‌کی کوردی شاری سالیک ئەچیتە «زوبەیر». کورپیکێ جوانی بەرچاو ئەکەوی بەلام کورە که چاویکی کویر ئەبن. تەماع ئەکاتە کورە کەو نازانی چون هەلیبخە لە تینن. رۆژیک لە حەماما کورە کە ی بەرچاو ئەکەوی. ئەمیش چاویکی خۆی ئەنوقینن و ئەچن بەلای کورە کەو ئەلن: بیستوو مە هەر که یەک چاوی ئەبن و خەلکی بکیشن بەسەر خۆیا چاوه‌کە ی چاک ئەبیتەو. ئیستەش وەرە تو لە بەر خاتری خوا سوارم بە با ئەو چاوه‌م چاک بیتەو.

کورە لە گەلیا ئەچیتە سوچیکەو و سواری کابرا ئەبن نزیک ئەبن تیی بخا و تیی نەخا کابرا چاوه‌کە ی بەرز ئەکاتەو و ئەلن: ئای چاک بوو.

کورە سەیر ئەکا راستە هەر دوو چاوی ساغە زۆری پتخۆش ئەبن ئەلن: کەواتە تۆیش وەرە سواری من بە با چاوه‌کە ی منیش چاک بیتەو. کابرا بە ئارەزووی خۆی ئەگا و سواری ئەبن و هیچ دریفی لێ ناکا. کورە دەستی کرد بە هاوار وتی: سەگباب! دەربیتنە نزیکە و اچاوه‌کە ی تریشم کویر بین.

- شیخ بابە عەلی تەکیەیی رۆژیک لە حوجرە ی فەقیهە کانا دا ئەنیشن و دەرگا کە لەسەر خۆی پتو ئەدا. فەقیهە کی سوخته لەو وەختەدا لە دەرەو دەیت و بە پەنچە تەقە ئەدا لە قاپیە کە. ئیتر نازانی بابە عەلی لە زوورەو یە. بابە عەلی ئەلن: ئەو کێیە؟ فەقیهە ئەلن: انا، بابە عەلی. ئەلن: ئە ی لە قنگی ئەنا بەرم، ئەنا چییەو کێیە؟ فەقی لە گۆشە ی قاپیە کەو سەیر ئەکا ئەمە بابە عەلیە تف و ئیتر بۆی دەر ئەچن و ئاور ناداتەو. لە پاشا لە بابە عەلی ئە پرسن ئاخەر ئەمە بۆ خۆت خراب بوو ئەلن: وا نییە «انا» م کرد بە ناو بۆ ئەو.

- جاریک لە سلیمانی گوا یە عەزەتی تۆچی کفری کردوو، مەلاکان لێی ئەکەونە تەقەو هەچ مەلا و فەقیهە ک لە سلیمانی ئەبن لە مزگەوتی عرفان کۆ ئەبنەو و ئیشە کە زل ئەکەن و فتوای کوشتنی عەزەت ئەدەن. عەزەت شەو لە تاویک بە دزییەو سلیمانی بە جێ دیلی و هەرا ئەکا بۆ بەغدا بۆ لای شیخ مەحمودی حەفید کە ئەو سەردەمە لە بەغدا بوو. شیخ مەحمود بۆی تی ئەکەوی و ئیشە کە ی لە لای حوکومەت بۆ چاک ئەکاتەو.

جا لەو کۆبونەو دا مەلاکان سوخته بە ک ئەنێرن بۆ لای شیخ بابە عەلی کە عەرزێ بکا ئەوا ئەوان لەو «ئێجتماعیان» هە یە ئەویش تە شریفی بیت.

سوخته ئەچن ئەلن: قوربان مەلاکان وا لە مزگەوتی عرفان «جماع» ئەکەن عەرزیان ئەکردی ئەویش تە شریف بێت. شیخ بابە عەلی هەلئەستی جوببە کە ی ئەدا بە شانیاو ئەروا.

که نه گاته ناوحه‌وشی مزگه‌وته که هه‌ر چاکی نه‌کا به‌لاداو ده‌ست نه‌گری به به‌نه‌وخوینه که یه‌وه. نه‌وا حه‌وشه‌و سه‌کۆو به‌ر هه‌یوانی مزگه‌وت پره له‌مه‌لا و فه‌قی و حه‌شامات. عالمه‌که به‌لایانه‌وه سه‌یر نه‌بی که به‌ابه‌علی و نه‌کا نه‌لین: قوربان نه‌وه چییه؟ نه‌لی: چی چییه؟ سوخته‌که هاتوو نه‌لی جماع نه‌که‌ن نه‌بی منیش خۆم حازرکه‌م.

- فه‌قییه‌کی مووسلی هاتبووه سلیمانی له‌خانه‌قای حاجی شیخ نه‌مین دامه‌زرا بوو. نه‌چینه لای شیخ به‌ابه‌علی ته‌کیه‌یی بو ده‌رز خویندن. نه‌م فه‌قییه کوردی هه‌یج نه‌نه‌زانی، به‌شیخ به‌ابه‌علی نه‌لی به‌عه‌ره‌یی: قوربان من هه‌یج کوردی نازانم که قسه‌م له‌گه‌ل نه‌که‌ن زۆر پیم شه‌رمه نازانم جواییان به‌مه‌وه. چه‌ند شتیکم فیرکه هه‌ر نه‌وه‌نده بتوانم چاک و چۆنیان له‌گه‌ل بکه‌م به‌تایبه‌تی مه‌لایه‌کان هه‌ر زۆر پیم شه‌رمه نازانم قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌م. نه‌ویش نه‌لی: باشه کورم، سه‌هینی جومه‌یه‌و خه‌لک هه‌موو نه‌چن بو مزگه‌وتی گه‌وره بو نوژی جومه‌ تو بچۆ له‌به‌ر ده‌رگا که هه‌رکه‌س که هاتوو خۆت ئاره‌زووت کرد قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ی پتی بلی: «مه‌رحه‌با زه‌نگوله به‌گون» ئیتر نه‌مه شوینی هه‌موو شت نه‌گرینه‌وه. فه‌قی به‌پوختی نه‌مه ره‌وان نه‌کا و سه‌هینی نه‌چینه به‌ر قاپی مزگه‌وتی گه‌وره. پینش هه‌موو مه‌لایه‌ک، سه‌ی عه‌زیزی خه‌تیب دیت پتی نه‌لی: مه‌رحه‌با زه‌نگوله به‌گون. نه‌و نه‌مه‌ی به‌لاوه زۆر سه‌یر نه‌بی. به‌شوین نه‌ودا مه‌لاحسه‌ینی پیسکه‌ندی دیت به‌ویش هه‌روا نه‌لیت. پاشان مه‌لا عه‌زیزی مقتی. به‌و جۆره پیا نه‌روا هه‌ر که‌س دیت پتی نه‌لیت: مه‌رحه‌با زه‌نگوله به‌گون، نه‌مانه هه‌موو سه‌رسام نه‌مینن له‌م قسه‌یه‌و له‌به‌ینی یه‌کا نه‌که‌ونه قسه‌کردن. مه‌لا عه‌زیز نه‌لی بیی و نه‌بی نه‌مه ئیشی به‌ابه‌علیه.

له‌ئاخرا فه‌قی تی نه‌گه‌یه‌نن که نه‌مه چاک و چۆنی نییه‌و نه‌مه شتیکی سه‌یره. فه‌قیم فه‌قی نه‌بی، هه‌ر دیته‌وه و شت و مه‌که‌کانی نه‌پینچینه‌وه و سلیمانی به‌جی دیلی. نه‌لی: نه‌مه مه‌لا چا که‌یان بی نه‌ی خه‌لکه‌کی تر چۆن بن؟ تا نه‌یانگوم با بۆی ده‌رچم.

- شیخ به‌ابه‌علی ته‌کیه‌یی له‌به‌ر هه‌یوانی حوچه‌که‌ی خۆیا له‌مزگه‌وت کردبووی به‌عه‌ده‌ت دانه‌نیشت. سوخته‌یه‌کی منالی موکریانی هاتبوو له‌وی دامه‌زرابوو، نه‌م سوخته‌یه نه‌بوایه خیراخیرا له‌حوچه‌که‌ی خۆیا نه‌وه بچوایه بو سه‌رحه‌وزه که بو ئیستکان و قاپ و قاچاخ شتن. وه نه‌بوایه به‌به‌رده‌می به‌ابه‌علیشدا تیپه‌ر بووایه. له‌هه‌ر چوون و هاتنه‌وه یه‌کیدا سه‌لامتیکی نه‌کرد و به‌ابه‌علیش نه‌بوایه جوابی بدایه‌ته‌وه.

لەئەنجاما وەرەز بوو لەم هەموو سەلامە، رووی کردە فەقیه‌کەو چاویکی لێ زینت کردووە و تێ: ئەرێ باوکم! هیچ وا بزانی من سەلاموغلێ تۆم لێرە دانیشتووم؟ بۆچ وازم لێ نایەنی؟ بەو ئیمام هەمزەیه جارێکیکە سەلام بەکە سەلامت تێبەر ئەدەم.

- لەسەر دەمی عوسمانیەکانا ئیمتحانی «تەدریس» بۆ مەلایەتی لەمووسل ئەکرا. شیخ بابەعەلی لۆ ئەم ئیمتحانی تەدریسە لەسەلتیمانیه‌وه ئەچێ بۆ مووسل. شیخ بابەرەسوولی عەبابەیلەیی - کەفەقی خۆی ئەبێ - لەگەڵ خۆیا ئەبیا. لەوێ کە ئەچنە ژووری ئیمتحانەوه چەند کەسێک لەمەلا گەرەکانی مووسل لەویدا دانیشتون و ئیمتحانی ئەکەن. یەکن لەو پرسیارانە کەلێنی ئەکەن و زۆر ئاسانیش ئەبێ بابەعەلی ئەوه‌یان نازانی. بەپەله‌و بەکوردی لە شیخ بابەرەسوولی فەقیی خۆی ئەپرسی، ئەویش خیرا هەر بەکوردی پێی ئەلێتەوه ئەمجا بابەعەلی هەلئەستی و ئەلێ: «يقول امام الافاق بالانفاق استاد الكل في كل على الاطلاق غطريف المتأخرين واكمل المتبحرين نبزه جهابزه الكابلي الشيخ رسول العبايلي في كتابه هكرا حل مسئله الشهير».

کەمەلاکان گویان لەم عبارەتە ئەبیت و قەتیش نەشیخ بابەرەسوولی عەبابیلەو نەکتیی ئەویان بیستووە هەموو ئەکەونه سەر ئەوه کەئەوان هیچ نازانن بۆیه تا ئیستە عالمیکی وایان گۆی لێ نەبووە.

بۆ خۆی بەمجۆرە چاوەستە لەم ئیمتحانە سەر ئەکەوێ و ئەگەرینەوه. لەپراستیشدا ولامەکە راست بووە.

- هەزار گێرایەوه و تێ:

کتیبیکی «سعدینی» م‌ه‌یه، ئەم کتیبە حاشییه‌کی زۆری بەسەرەوه‌یه. وا پێک کەوتووە لەناو یەکی لەو حاشیانەدا «فرط» ی تێدا یە. یەکیکی تر هاتووە مەعنای لێک داوەتەوه لەزیریا نووسیویەتی «ئەی تر - لکتابه».

- پۆزیک لەسەلتیمانی کۆرە جوولەکە یەکی بازرگان لەگەڵ سوالکەریکی ناو بازارا شەریان بوو. دنیا زستان و سەرما بوو، کۆرە جوولەکە کە لەدووکانەکی باوکیا دەستی جلی پاک و پالتاویکی نایابی لەبەرا بوو، لەبەر مەنقەلی ئاگر دانیشتبوو. هەتیوه‌کەش سەر و پێ رووت، کراسیکی جاوی چلکن کەقۆلەکە ی هەر لەنانیشکی بەرەوژوور ماوو، یەخە ی هەتا

خوار درابوو هموو گهل و گونی به‌ده‌روهه بوو، له‌سه‌رمانا وه‌کوو بی ناو ناو ده‌له‌رزی، به‌ر دوکانه‌کی گرتبوو هر ئه‌یوت: کافر شهرت بی له‌دوکانه‌که بیته خواره‌وه هه‌زار شه‌قت تی هه‌لده‌م.

جווوله‌کی باوکی کوره به هیواشی له‌دووکانه‌که هاته خواره‌وه ده‌ستی برد دوو پولی دایه و قۆلی گرت و وتی: برۆ برۆ به‌چیته‌وه مال ویران به‌چیته‌وه؟

- کابرایه‌کی مه‌رزیک سواری ئه‌سپیک ئه‌بیته و تفه‌نگیکی له‌به‌ر ده‌م خۆیا دانابوو به‌ده‌شتیکا ئه‌روات. جه‌رده تووشی ئه‌بن و پروتی ئه‌که‌نه‌وه، له‌پاشا لینیان پرسى بۆچ هیشتت پروتت بکه‌نه‌وه خۆتۆ چه‌کت پیتوو؟ وتی: ئه‌ری برا ده‌ستیکم به‌تفه‌نگه‌که‌وه بوو ده‌ستیکم به‌ده‌سته‌جمله‌وه‌که‌وه. ئیتر بۆچ مامرم به‌ده‌نووک شهر بکه‌م؟

- له‌ دئ «ته‌په‌کوره» بیوه‌ژنیکی جوان هه‌بوو کورپکی له‌حوجره‌دا بوو ئه‌یخویند. مامۆستای مناله‌که وستی دایکی کوره‌که ماره‌کا به‌لام بیوه‌ژنه میردی بی نه‌ئه‌کرد. رۆژیک مامۆستاکه تیرو پری دا له‌منداله‌که و پنی وت: ئه‌وه تو بۆچی لای دایکت و تووته ده‌عباکه‌ی مامۆستا زله؟ مناله‌که به‌گریان گریان ئه‌چیته‌وه و شکات ئه‌خاته به‌ردایکی. له‌به‌ره‌که‌تدا ئه‌م شکاته بوو به‌هۆی ئه‌وه که دایکی میرد به‌مامۆستا بکا.

- له‌کرماشانا ژنیکی خراپکار له‌گه‌ره‌کیک دانیشتیوو. له‌دراوسیتی هه‌تیویکیش هه‌بوو بازاری ژنه‌ی کزکردبوو. رۆژیک ژنه‌که ئه‌چن پنی ئه‌لئ: «ئهی قه‌ره ئه‌و کاره‌مه‌که، له‌و دنیا رای جواو وه‌زه‌حمه‌ت که‌فی». کوره‌ش ئه‌لئ: «خانم تو خه‌مت رای خۆتوو، تو توای جواو دوو سوراخ ده‌ی، من هه‌ر یه‌ی سوراخه».

- کابرایه‌کی قوماربا‌ز سواری هه‌تیویک بوو بوو، سه‌یری کرد هه‌تیوه‌که خه‌نجه‌ریکی به‌لا قه‌ده‌وه‌یه. له‌وه‌ختی ئیسا له‌هه‌تیوه‌که ئه‌پرسی ئه‌م خه‌نجه‌رت بۆچ هه‌لگرتوو؟ هه‌تیوه ئه‌لئ: «بۆ ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر یه‌کیک به‌چاویکی خراپه‌وه سه‌یرم بکا به‌م خه‌نجه‌ره‌ورگی بدرم». کابرا ئه‌لئ: «سه‌ده‌هزار شوکر که‌من به‌چاوی خراپه‌وه سه‌یری تۆناکه‌م». - ئه‌حه‌ی کړنوو که له‌یه‌کیک تووره ئه‌بوو پنی ئه‌وت: «برۆ هه‌ی پیره‌ژنی به‌قوزتربو».

- دوو برا هه‌بون یه‌کیکیان «چاوخاس» و ئه‌ویکه‌یان «ناوخاس» ی ناوبوو. رۆژیک چاوخاس ته‌چی بۆ لای شیخی بیاره. شیخ لێی ته‌پرسی چاوه، ناوخاسه برات چۆنه؟ ته‌مانه‌ش خه‌لکی به‌ری زه‌هاو ته‌بن، ته‌لی، بیم وه‌ساقه‌ت ناوخاس بیه‌وه ده‌ر». «ده‌ر» به‌رازه.

- عه‌زه‌وه‌یلێسه هه‌بوو دنیا زستان بوو له‌کۆرپیکا له‌گۆی ئاگردانیک دانیشنبوو فووی له‌ئاگره‌که ته‌کرد. له‌و کاته‌دا کتوپر بابه‌کی لێ بوه‌وه. هه‌ره‌ستا و قنگی کرده ئاگره‌که‌و وتی: ته‌گه‌ر تو چاکتری لێ ته‌زانی ئاگره‌که هه‌لکه؛ ته‌گه‌ینا ته‌م هه‌له‌وه‌ری و قه‌ره‌چناخیه‌ت له‌چییه؟»

- وه‌ستای برای ماری له‌سلیمانی به‌رگدووور بوو. به‌لام له‌به‌ر بێ تووتنی و بێ کاسی له‌و رۆزه‌دا و تووچیتیشی به‌ده‌مه‌وه ته‌کرد. رۆژیک له‌گه‌ل هه‌سه‌نی سه‌ی ته‌حه‌دی خوشکه‌زایا له‌ دوکانه‌که‌ی خۆیا دانێشن و قسه ته‌که‌ن. وه‌ستا تازه ژنیکێ تری هینابوو، هه‌سه‌ن لێی ته‌پرسیت تو خوا خاله ته‌م ژنه‌ت چۆنه؟ ته‌ویش ته‌لی: وه‌للا رۆله خراب نییه. ته‌لی: خاله‌ته‌م باشتره یا ژنه‌که‌ی پێشووت؟ ته‌لی: بۆچی ته‌پرسی؟ ته‌لی: هه‌روا. ته‌لی: وه‌للا رۆله ته‌وی راستی بێ ژنه‌که‌ی پێشووم توژی قوزی گه‌رمتر بوو، ته‌م سارده سارد. ته‌لی: جا خاله ته‌مه چاری ئاسانه. ته‌لی: چۆن؟ ته‌لی: «له‌و کاته‌دا ته‌چیته‌لای توژی چیلکه داگیرسینه‌و بیه‌خه‌ره پاشه‌لیه‌وه ئیتر پێشه‌لی گه‌رم ته‌بێ». ته‌ویش ته‌لی: ته‌ی ته‌ی تف له‌چاره‌ت بۆ قسه‌ت.

- حاجی برایم ئاغای عه‌نبار رۆژیک سه‌ربانی کۆشکه‌که‌یان سواغ درابوو هیشتا وشک نه‌بووبوووه له‌گه‌ل کۆرپیکا به‌بێ پلێکانه‌کانا سه‌ر ته‌که‌ون و ته‌چنه سه‌ربان. له‌سه‌ر بانه‌که ته‌چنه ته‌وسه‌رو ته‌گه‌رپینه‌وه. له‌به‌ر ته‌وه که قونگره‌یان له‌پیدا بوو شوپنه‌که‌ی به‌سه‌ر بانه‌که‌دا چال که‌وتبوو. حاجی که به‌ر چاوی ته‌که‌وێ، له‌وێ بانگ ته‌کا له‌خزمه‌تکاره‌که‌ی ته‌لی: «ده‌ویت باوک بۆچ هیشتووته ته‌م که‌رو جاشه سه‌رکه‌ونه سه‌رته‌م بانه؟»

خزمه‌تکاره‌که‌ش ته‌لی: قوربان که‌رو جاشی چی؟ که‌ر و جاش چۆن به‌م پێ پلێکانانه‌دا سه‌ر ته‌که‌ون؟ ته‌ویش ته‌لی: «قون فره باب! بۆچ خۆت له‌من به‌عاقله‌تر ته‌زانی وا ته‌ه‌وی بمخه‌یته درۆوه؟ ته‌وه نییه شوین پێکیانیا دیاره.»

خزمه‌تکاری قوربه‌سهریش ناویری هیچ بلئی. نه‌گهر ئه‌لئی شوین پیتی خۆتانه تیروپر تی هه‌لدان ئه‌خوا؛ چار ناچار بئ ده‌نگ ئه‌بئ.

ئاغا له‌گه‌رانه‌وه‌یانا به‌سهر بانه‌که‌دا دیسان دوو شوین پیتی تر ئه‌بینی. رووی تی ئه‌کاته‌وه و ئه‌لئی: «سه‌گباب ئه‌وه‌ته تا ئیمه لیره بووین کهر و جاشیکی تر سه‌رکه‌وتنه‌وه؛ که‌چی چاویشمان پیتان نه‌که‌وت». روو ئه‌کاته کوره‌که‌ی و ئه‌لئی: «رۆله با بچینه خواره‌وه ئه‌مه جنۆکان خۆبان کردوو به‌که‌رو جاش و که‌وتونه‌ته ئه‌م سه‌ربانه ئه‌یانه‌وی ده‌ستمان تیزه‌نن. نه‌وه‌للا تا شیتیان نه‌کردووین با بچینه‌وه خواره‌وه».

- جاریک یه‌کئ له‌حاکمانی پیشوو له‌سهر ته‌لار دوورینی به‌ده‌سته‌وه‌بوو ته‌ماشای کرد تیفکری ئه‌وا کابرایه‌کی رووته‌له‌ی کورد چووو شیویکه‌وه توژی مایه‌وه و هه‌لسا. حاکم مه‌راقی کرد، هات بزانی ئه‌م کابرایه له‌و شیوه چی کردوو؟ که‌چوو ته‌ماشای کرد کابرا گوویه‌کی کردوو به‌قه‌د یه‌ک مه‌نی ته‌وریز. کابرای هینا وتی: تو خواردنت چیه؟ وتی نانی جو. حاکم وتی: خۆمن فرنی و شه‌که‌ر له‌مه ئه‌خۆم، که‌چی ئه‌چمه سه‌ر ئاو دووسه‌عات دائه‌نیشم ئه‌وسا به‌قه‌د ریفنه مریشکینکم لئ ئه‌بیتنه‌وه. کابرای هه‌زار وتی: قوربان تو به‌کالی دایه‌نیتی نایه‌لی بگات». حاکم پرسی چلۆن ئه‌گات. وتی: مه‌چۆره سه‌ر ئاو هه‌تا زۆرت بو دیت، ئینجا ئه‌و وه‌خته به‌ره‌حه‌تی وه‌کوو من گوو ئه‌که‌ی.

حاکم به‌قسه‌ی کرد، له‌دیواندا بوو هه‌ر ئیشی سه‌ر ئاوی بوو نه‌چوو ئاخری له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا خۆی بیس کرد. له‌به‌ر شه‌رمه‌زاری فه‌رمانیدا هه‌زاره‌که‌یان هینا وتی: «سه‌گباب تو بۆچی ئه‌مه‌ت به‌من کرد؟» کابرای رووته‌له‌ زۆر ترسا وتی: «قوربان جارئ ئه‌بئ ته‌ماشای بکه‌م». ده‌رپیه‌که‌ی حاکمی وه‌رگرت ئه‌نگوستیکی له‌بیسایه‌که‌ی دا و خستیه سه‌ر زمانی. ئینجا وتی: پاشام عه‌رزم کردی بی گه‌ینه نه‌م وت بی‌ترینه. ئه‌مه تراوه بۆیه وات به‌سه‌ر هاتوو. کابرا به‌مجۆره خۆی له‌چنگی حاکم رزگار کرد.

- کابرایه‌کی «له‌یلاخی» هه‌بوو هه‌ر که‌ میوانیان ئه‌هات و نانیان بو دائه‌نا خۆی دوو سی پارووی ئه‌خوارد له‌گه‌لیاو له‌پاشا ده‌ستی هه‌له‌گرت و ئه‌یوت: «برا ئیتر من به‌س». میوانه‌که‌ش ناچار ده‌ستی هه‌له‌گرت. رۆژی کابرایه‌کی ئه‌حمه‌د ئاوابی ئه‌بئ به‌میوانی، نان دائه‌نین و کابرا له‌سه‌ر ره‌وشتی جارانی دوو سی پاروو ئه‌خواو ئه‌لئی: برا من ئیتر به‌س. کابرای میوان گوئی نه‌دایه وتی: «به‌خوا برا من ئه‌خۆم هه‌تا هه‌س».

- کوریکي گۆمبى چوو بوو بۆخویندن. چەند سالیکی پى چوو بوو گه‌رايه‌وه بۆ مالى خۆيان هيجيشى نه‌خویندبوو. لىيان پرسى بۆچى نه‌تخویندوو؟ وتى: «پۆزى خۆم تاقه‌تم نه‌بوو، پۆزى مامۆستام. پۆزى هەردوو کمان، پۆزى جومعه‌بوو، پۆزى سى شەنبه، ئیتر له‌کوى بخوینم».

- فه‌قییه‌کى «باجه‌لان» ى له‌پاش ئەوه که ئەچیته فه‌قیته فیرى نووسین ئەبى به‌شانازیوه ئەم کاغه‌زى خواره‌وه بۆ مالى خۆيان ئەنووسى: «خواهەر عەزیزم ئاغای باوکم سه‌لامه‌ت مى‌رسانم. هه‌روه‌ها به‌راده‌ر عەزیزم خاتوو دایکم سه‌لامه‌ت مى‌رسانم. کراس شى، ده‌روله‌شى، خۆم شى‌ه‌نده‌ر شى، ئەگەر مه‌واچۆن چیش مه‌وانى پرووز الوزوءىه. کاره‌که‌رتان: کورپى خۆتان».

- زىنیکى هەركى جارێك له‌گه‌ل كۆچ و بار دا ئەروا بۆ زۆزان. مانگایه‌كى له‌پیشه‌وه‌یه بارى لىناوه ئەگاته لاپالىكى خلیسك مانگا هه‌له‌خلیسكى. ژنه‌كلكى ئەگرى و رایشه‌كیشى و بانگ ئەكا: «ياسه‌یدتاهه، ياسه‌یدتاهه». مانگا هەر گل ناخواته‌وه‌وه ئەروا ئەكه‌وى. ئینجا ژنه‌تووړه ئەبى و ئەلى: «ده‌هه‌ره كىرى سه‌یدتاهه بن كورپى ئەبى».

- جایك دوو كورپى سوورچى -كه‌برابون- ماله‌كه‌يان به‌ش ئەكرد. ره‌وشتى ئەو كۆچه‌رايه‌تیه وابوو كه‌باوك پىر ئەبوو ئیتر چاوه‌ړى مردىان نه‌ئه‌كرد، میراتگره‌كان ماله‌كه‌يان به‌ش ئەكرد.

ئینجا هه‌مووى به‌ش ئەكەن ئەمىنیه‌وه سه‌ر سه‌گىك و باوكه‌كه‌يان. كورپىكیان ئەلى: «سه‌بۆ من، باب بۆ تو». ئەویتریان ئەلى: «نه، سه‌بۆ من، باب بۆ تو». لىيان ئەبینه ده‌مه‌قال ئاخرى به‌و جۆره رى ئەكه‌ون: كه‌جاشىك بخه‌نه‌سه‌ر بابكه‌ ئەو وه‌خته یه‌كىكیان سه‌گه‌كه هه‌لبگرى و ئەویكه‌شيان جاشه‌كه‌و باوكى هه‌لبگرى.

- زىنیک هه‌بوو له‌و سه‌ره كچىكى زۆر جوانى هه‌بوو. هه‌ر چەنده‌ خوازىنیک، ئەهات كچه‌شەرى له‌گه‌ل ئەكرد و ئەبوت من شوو ناکه‌م. شوو بکه‌م داریكى زلم تىپرن و

عزیزه تیکی زورم بدن؟ من شتی وانا کهم. ناخری پیاویکی دهوله‌م‌م‌ند نارديه داوای، دایکی کچه زوری پیخوش بوو که پیدا بهو پیاوه. چووه بن دهست کچه که یه‌وه و پنی وت. کچه‌ش هر له‌سەر قسه‌ی خۆی بوو. ئەمجا پیتی وت کچم تو ئەوهت ئەوی که کیری زلت تی نه‌برن، من خۆم له‌گه‌لت دیم هی میرده‌که‌ت به‌دهستی خۆم ئەگرم به‌ئاره‌زووی خۆت چه‌ندت ویست ئەوه‌نده‌ی ئەکه‌مه ژووره‌وه. کچه که بهم جوړه رازی بوو ماره‌یان کرد.

ئینجا شه‌وی که بووکیان برد، دایکی له‌سەر په‌یمان‌ه‌که له‌گه‌لی چوو. زاوا که هات دایکی کچه ده‌عباکه‌ی گرت و پر به‌مست و نه‌ختیکی بۆ به‌ردا. کچه که وتی دایه بانه‌ختیکی تریش برّوا. ئەویش دهستی شل کرد تو‌زیک‌ی تریش رو‌یشت. کچه وتی دایه بابی، ئەمجاره دایکه به‌جاری دهستی به‌رداو همه‌مووی رو‌یشت. کچه وتی دایه با هه‌ندیکی تریش. دایکی وتی رۆله ئیتر هیچ نه‌ما همه‌مووی رو‌یشت. کچه وتی: «دایه چیت بی بلیم؟ باو کم به‌ره‌حمه‌ت بی همه‌موو جار ئەبوت یا خوا دایکت دهستی نه‌گاته هیچ، هه‌رشتی دهستی گه‌یشتی پیت و به‌ره‌که‌تی ناهیلی، ئەوا راست بوو پیت و به‌ره‌که‌تی ئەمه‌شت برد و هیچت نه‌ه‌یشت».

- له‌ دئ «یاخیان» کابرایه‌ک ناوی همه‌عه‌لی عه‌جه‌م بوو، له‌سه‌فه‌ربه‌ردا به‌ره‌ش‌بگیر گرتبوویان. له‌سلیمانی له‌«عه‌مه‌له بلووکی» دا دامه‌زرا بوو. له‌و به‌ینه‌دا ده پازره سواری زه‌فته‌یه چووبونه یاخیان له‌سه‌رچاوه‌که دابه‌زیبون. ژنیکیش هاتبوو «کوند»‌ه‌ی پر ئەکرد، چاوشیکی زرته‌بۆز له‌نزیک ژنه‌که‌وه دهستی به‌ئاو ئەگه‌یاند، دهستی به‌ده‌عباکه‌یه‌وه بوو ئەبوت به‌ژنه‌که «تماش تماش». ژنه‌که‌ش ئەبوت: «راوه‌سته باوه‌حیز شه‌رت بی بیژم به‌حه‌مه‌عه‌لی عه‌جه‌م».

- پیاویک هه‌بوو له‌سلیمانی کاره‌که‌ریکی له‌مالا بوو، رۆژیک ئەچیته‌وه به‌و مال‌ه‌وه هه‌تیویکی به‌سه‌ره‌وه چاو بی ئەکه‌وی. پیتی ئەلئ چه‌تیو ئەمه‌ بۆچ وات کرد؟ ئەویش ئەلئ: «وه‌للا ئاغه سویندی دام به‌سه‌ری تو، تویش ئەزانی که‌سه‌ری تو چه‌نده به‌لامه‌وه عه‌زیزه؟ وتم باشه». کابرا ئیتر هیچ ده‌نگی نه‌کرد.

- له‌سه‌رده‌می خۆیا کاروان به‌قافله‌بوو. جووله‌که‌یه‌کی بازرگان هه‌بوو مووسلمان بوو، به‌مجا هه‌جیکیشی کردبوو، بوو بوو به‌پیاویکی ته‌واو. رۆژیک بارخانه‌بار ئەکاو ئەچن بۆ ته‌وریز. له‌و ده‌شتی مه‌رگه‌وره‌دا تووشی کوره‌که‌چه‌لیک ئەبی که‌له‌شیرپکی ئالتونی پی

ئەبێ. دلی له‌ کەله‌شێره‌ که‌ ئەچی و ئەلێ ئەمه‌ بۆ سه‌ر بارخانه‌ که‌م شتیکی زۆر باشه‌و به‌مه‌وه‌
 ئەوه‌نده‌یتر ناوم ده‌رئه‌ که‌م. لێی ئەپرسی نایفرۆشی؟ کۆره‌ که‌چه‌ل ئەلێ: به‌لێ. ئەلێ به‌چه‌ند؟
 ئەلێ: ئەیده‌م به‌گانتیک. حاجی جووه‌ ئەلێ کۆره‌ که‌چه‌ل پیاوی چاک به‌ ئەمه‌ قسه‌یه‌ تو
 ئەیکه‌ی؟ که‌چه‌له‌ ئەلێ: هه‌ر ئەوه‌یه‌. حاجی جووه‌ نه‌یتوانی کەله‌شێر له‌ دلی خۆی ده‌رکا
 وتی ئیسته‌ له‌م ده‌شته‌دا کێ پێی ئەزانێ دانه‌یه‌کی ئەده‌می و کەله‌شێره‌ که‌ی له‌ده‌ست ده‌ردینم.
 ئەلێ: باشه‌، بلیم چی کۆره‌ که‌چه‌ل وه‌ره‌ با بچینه‌ ئەو قه‌راخ ریگه‌یه‌وه‌. کۆره‌ که‌چه‌ل چوو و
 پتوه‌نیشت، به‌لام هه‌ر لێ نه‌بووه‌وه‌. جووه‌ وتی: کۆره‌ که‌چه‌ل خێراکه‌ چیت کرد؟
 خه‌لکوخوامان به‌سه‌را دیت هه‌یامان ئەچی. کۆره‌ که‌چه‌ل وتی: «جه‌نابی حاجی جووه‌
 خه‌یاله‌ کردووته‌! من ئیمرو تیم خستوو سه‌به‌ینی ئەخووسی دوو سه‌به‌ی ناوم دیته‌وه‌، سێ
 سه‌به‌ی ده‌ری دینم». جووه‌ وتی کۆره‌ که‌چه‌له‌ وازم لێ بینه‌ گانی خۆت کرد و برۆ
 کەله‌شێری تو‌م ناوی.

- ئەحه‌ی ناسر هه‌بوو له‌سه‌لیمانی گوینده‌ بوو، رۆژیک ئاهه‌نگیک ئەبێ و دین به‌شوینی
 بۆ ئاهه‌نگه‌که‌ بۆ گوته‌ن. ئەویش له‌و وه‌خته‌دا ده‌نگی نووسا بوو، سه‌ربه‌رز ئەکاته‌وه‌و ده‌ست
 ئەکا به‌پارانه‌وه‌ له‌خوا که‌ده‌نگی به‌ره‌لاکا. کتوپر له‌و کاته‌دا تریک ئەکه‌نی. ئەلێ: «جا وه‌ره‌
 تو‌خوا ئەمه‌ که‌ته‌؟ من ئەلیم ئەوه‌م به‌ره‌لاکه‌، یا ده‌نگم به‌ره‌لاکه‌؟»

- هه‌ر ئەم ئەحه‌ی ناسره‌ له‌که‌رکووک له‌دیواخانی سه‌ید ئەحمه‌دی خانه‌قادا ئەبێ تریکی
 لیبه‌ر ئەبێ. سه‌ید سه‌ر به‌رز ئەکاته‌وه‌ ئەلێ: ئەحه‌ ئەوه‌ بۆچ وا؟ ئەویش ئەلێ: «سه‌ید!
 لۆمه‌م مه‌که‌ تس ده‌ستی بریم». به‌مه‌خۆی ئەپه‌رینیته‌وه‌.

- محه‌مه‌ده‌له‌ی کوردی بۆی گێپه‌مه‌وه‌ وتی:

کابرایه‌کی «باوه‌جانی» هه‌بوو «باوه‌قولی» ناووو، ئەبوت ئەوانه‌ی شعر دانه‌نین هه‌یجان
 شاعرنین و نازانن شعر دابنن، بیان وت ئەی تو؟ ئەبوت: من سه‌رباشقه‌ی شاعرانم، ئەگه‌ر
 بره‌واش ناکه‌ن ئەم راز و نیازه‌ی به‌ینی ئەم و ئەو شایه‌تانه‌:

مه‌رحه‌با کوزه‌که‌ی شه‌ل و شیت دیوانه‌ کێر ئەوه‌ته‌ سێ رۆژه‌ له‌لات میوانه
 ئەویتیش ولام ئەداته‌وه‌ ئەلێ:

هه‌ر به‌خێر هاتی به‌سه‌ر چاوم
 لنگ هه‌لبه‌ره‌و هه‌لکوته‌ ناوم

- مه‌لا نه‌حمه‌دیک‌ی حافظ هه‌بوو له‌چوارتا گن‌پراهه‌وه وتی:

چوو بووم بۆ ئه‌وئالانه بۆ شتیک بینمه‌وه بۆ مناله‌کانم بیخۆن. له‌وئ له‌مالیک دانیشتیبووم کابرای خاوه‌ن مال به‌ژنه‌که‌ی خۆی وت: ئا کچئ هه‌سته شتیک بده به‌و حافزه. کابرا-یلامانی- کیری نه‌مابوو پشی خواردبووی. ژنه‌که به‌گویی نه‌ئکرد، له‌بهر ئه‌مه زۆر تووره‌بوو، چونکه ههر چه‌نده ئه‌م قسه‌ی ئه‌کرد ژنه وه‌کوو گویزی بۆ بزمیرن وابوو. ناچار کابرا خۆی هه‌ستا بیچوویکی هه‌لگرت و خستیه ده‌ستمه‌وه‌وه ده‌ستی پئی نوقانم و وتی: «ده‌بچۆ وه‌کوو چلکی سه‌ی پیت حه‌رام بئ».

- کابرایه‌ک جووت به‌ننه له‌و به‌رکیوه سه‌پانیکی هه‌بوو، هه‌موو به‌یانیه‌ک ئه‌م سه‌پانه که‌له‌خه وه‌له‌هه‌ستا ده‌ستی ئه‌کرد به‌خۆ کیشانه‌وه‌وه خۆ بادان به‌م لاو به‌ولادا. رۆژیک ژنی کابرا به‌میرده‌که‌ی ئه‌لئ: ئه‌ری پیاوه‌که! ئه‌وه ئه‌و سه‌پانه‌مان بۆچ هه‌موو به‌یانیه‌ک که هه‌له‌هه‌ستی له‌خه‌وه ده‌ست ئه‌کا به‌خۆ کیشانه‌وه‌وه؟ کابراش هات به‌ده‌میا وتی: «چووزانم ده‌رده کیریته‌ی». ژنه ئه‌م قسه‌یه‌ی له‌دلی خۆیا هه‌لگرت. پیاوه‌ش که‌قسه‌که‌ی کرد زانی قسه‌یه‌کی باشی نه‌کردو ئاویکی باشی نه‌رشت.

له‌پاش چه‌ند رۆژیک وتی: ئافه‌رت ئه‌مه‌وی بچم بۆ شار شتومه‌کمان نه‌ماوه هه‌ندئ شروشاتال دینم، یه‌ک دوو رۆژم پئی ئه‌چئ ئاگاداری مال و مالات و جووته‌که به‌ه. ژنه‌ش که ئه‌مه‌ی له‌میرده‌که‌ی بیست وه‌کوو مژده‌ی به‌هشتیان بۆ هینابی وابوو؛ وتی: باشه پیاوه‌که راست ئه‌که‌ی هیچمان نییه به‌ته‌ما بووم پیت بلیم، باش بوو تو خۆت ئاگاداریت و وت. پیاوه‌هه‌ستا چوو له‌ماله‌وه «رۆن گه‌رچه‌ک» یان هه‌بوو پر قوتویه‌کی کرد هه‌لیگرت و لئیدا رویشت.

که‌که‌وته لای ئیواره رۆن گه‌رچه‌که‌ی خواردو به‌دزیه‌وه گه‌راهه‌وه بۆ ماله‌وه. ژنه ئه‌و شه‌وه که‌میرده‌که‌ی له‌مال نییه خۆی له‌سه‌پانه‌که به‌ته‌واوی خۆش کردوو. پیاوه‌که هاته‌وه له‌ده‌مه‌ده‌می خه‌وتانا چوو به‌بئ ده‌نگ سه‌پانه‌که‌ی له‌ناو جیگه هه‌ستان و پینی وت: رۆله ویستم بچم بۆ شار له‌رێگادا تووشی پیاوه‌که‌ی کویخا نادر بووم ناردبووی که سه‌بئنی دیت بۆ ئیره، له‌بهر ئه‌وه من گه‌رامه‌وه. هه‌سته تو له‌باتی من بچۆ بۆ شار شتومه‌که‌کان بکهره و خیرا به‌یانی بگه‌رپوه، عه‌بیه کویخا نادر بیت و من له‌مال نه‌بم. سه‌پان لئیدا رویشت و ئه‌میش چوو له‌شوینه‌که‌ی راکشا.

دوو که‌رتی شهو رویشتیوو نه‌رویشتیوو کویتخا ژن ناگری جگهر هه‌لیئه‌گری و ئه‌چیتته سر جیگای سه‌پانه‌که. نه‌لهو ده‌نگ و نه‌له‌میردی به‌سه‌پان ناسراو ده‌نگ، به‌هینواشی خوی ئه‌دا به‌سه‌ر میردی له‌شوین سه‌پان نووستوودا. میرده‌ش ده‌عباکه‌ی له‌سه‌ر چزه چونکه هه‌ر له‌پیشه‌وه خوی بۆ ئاماده کردوو. ژنه‌ش نازانی ئه‌مه میرده‌که‌ی خۆیه‌تی، به‌لکوو هه‌ر لای وایه سه‌پانه‌که‌یه.

میرده‌ش رۆن گه‌رچه‌کی خواردوو سه‌کی که‌وتووته کار، له‌و ده‌خته‌دا که— بلامانی— ره‌حت ئه‌بی ئه‌فیریتی به‌ناوگه‌لی ئافره‌تدا. ئافره‌ت که لێ ئه‌بیته‌وه به‌پاشه‌ل و ناو گه‌لیکی گوواویه‌وه ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه ئه‌چی هه‌موو له‌شی خوی ئه‌شوا، به‌و شه‌وه تووشی ئه‌و عه‌زیه‌ته‌ش ئه‌بی.

به‌یانی زوو میرده‌که هه‌له‌سته‌ی ئه‌روا، ناکاته کاری که‌ژنه‌که‌ی پی بزانی. سه‌پانه‌که‌ش دیار نییه، ژنه‌ و ئه‌زانی که سه‌پانه‌که له‌ته‌ریقی زوو گاکانی داوه‌ته پیش و چوو به‌ جووت، ئه‌وه‌نده هه‌بوو گاکانیش کابرا به‌یانی که‌ده‌رچوو بوو بره‌بونی بۆ جووت. له‌و لاوه سه‌پانه‌که له‌شار ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه کابرا شتومه‌که‌کانی لێ وه‌رته‌گری و گاگان ئه‌دا به‌و و خوی ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ماله‌وه‌و هه‌یچ قسه‌ نابێ ئیتر.

رۆژی دوایی سه‌پانه‌که وه‌کوو جارێ که له‌خه‌و هه‌له‌سته‌ی خوی ئه‌کیشیته‌وه. ژنه‌که ئه‌لی: ئه‌ری پیاوه‌که ئه‌وه ئه‌و سه‌پانه سه‌گابه‌ بۆچی هه‌موو به‌یانه‌ک که له‌خه‌و پراست ئه‌بیته‌وه خوی ئه‌کیشیته‌وه؟

پیاوه‌که‌ش ئه‌لی: ژنه‌که پیتم نه‌وتی ئه‌وه ده‌رده‌کیریه‌تی. ژنه ئه‌لی: «ئانا ده‌رده‌کیریه‌تی، ئه‌وه ده‌رده‌گوویه‌تی ئه‌و باوه‌حیزه.»

- کابرایه‌کی «گه‌رووسی» تلیاکی چوه سه‌ر ئاوده‌ست، ئه‌بنقان، ئه‌بشیران، ئه‌ینالان، ئه‌بیۆران، هه‌یچی لێ ده‌ر نه‌ه‌چوو. له‌تاوانا ده‌ستی کرد به‌گریان هه‌ر هه‌یچی به‌هه‌یچ نه‌کرد. وای لیهات عه‌ره‌قی ره‌ش و شینی ده‌رداو له‌سه‌ر ئاو ده‌سته‌که سارد بووه‌وه. له‌پاش ئه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی پیا هاته‌وه ده‌ستی پی کرده‌وه ئه‌یوت: «به‌د مه‌سه‌و به‌وه بیرون، قوربونت بووم به‌وه بیرون، خویتمه‌ وه ئاوکردی به‌وه بیرون، خۆم ئه‌خومته‌ به‌وه بیرون، ئه‌په‌رسمته‌ به‌وه بیرون، نماز رات ئه‌که‌م به‌وه بیرون.»

له‌پاش دوو ساعات به هەر نق و جقیک بوو به‌ئەندازە‌ی گوو مشکیک‌ی وشکی ره‌شی لئ
که‌وته خواره‌وه. هه‌لیگرت چەند جاریک ماچی کردو خستیه سه‌رچاوی و وتی: قوربون
ئەو ره‌نگ و روخساره‌ت بووم، دیدار وه‌قیامه‌ت».

- کابرایه‌ک گه‌ل و گونی «ئاگر»‌ی گرتبوو، له‌کرماشان ئەچینه لای دوکتۆریک بۆ
ده‌رمان کردنی. دوکتۆر ماوه‌یه‌کی زۆر له‌گه‌ل ده‌عبای کابرا‌دا خه‌ریک بوو، ششتی، ده‌رمانی
کرد و پیتجای، ئەمجا کابرا ده‌ستی برد چوار قه‌رانی له‌به‌رده‌ما دانا. دوکتۆر توورە بوو وتی:
«کاورا! تۆ هه‌یچ شه‌رم نیه‌که‌ی؟ من یه‌سه‌ئات وه‌ته‌ک کێر تۆ وازی کردم چوار قه‌ران وه‌پیم
ئەده‌ی. تۆ به‌و چاره‌ک سه‌ئاتی وه‌کێر من وازی که‌بیست قه‌ران وه‌پیت ئەده‌م».

- کورپیک له‌و شاره‌زووهره ژنیان بۆ هینا بوو، له‌ناو زه‌ماوه‌نده‌که‌دا کورپه‌ تووشی بووکه‌که
بووبوو پیتی وت: «شه‌وی که‌ هاته‌مه‌لات چیه‌که‌م؟» بووکه‌که‌ش پیتی وت: چی ئەکه‌ی؟ ئەوی
سه‌گ ئەیکا تۆیش ئەوه‌ بکه‌.

شه‌و که‌ هاته‌ وه‌ختی په‌رده‌ بووک و زاوا چوونه‌ په‌رده‌وه تا به‌یانی. له‌به‌یانی له
بووکه‌که‌یان پرسى ئیمشه‌و زاوا چی له‌گه‌ل کردی؟ وتی: «هه‌یچ تا به‌یانی ده‌جار هات
کابراکه‌ی ئەلسته‌وه‌وه ئەگه‌راپه‌وه‌ دواوه بۆ لای دیواره‌که‌ پیا هه‌لئه‌میزاو ئەهاته‌وه‌ بۆ لای
من».

- ژنیک هه‌بوو له‌ناو باخیکا له‌گه‌ل میرده‌که‌یا پیکه‌وه نووستبون. ژنه‌ دۆستیکی هه‌بوو
هات بۆ لای و له‌پالیا ڕاکشا. ژنه‌ پیتی وت: هه‌سته ئیش بکه‌ میرده‌که‌م خه‌وی گرانه‌ ناگای
لئ نابین، کابرای دۆست وتی ئەترسم. ژنه‌ ده‌ستی برد موویه‌کی له‌قنگی میرده‌که‌ی هه‌لکه‌ندو
دایه‌ده‌ست کابراو وتی: هه‌سته ئیش بکه‌چاوت لئیه‌ خه‌وی چەند گرانه‌؟ ئەو مووم لئنی
هه‌لکه‌ند خه‌به‌ری نه‌بووه‌وه. کابرای دۆسته هەر وتی ئەترسم. ژنه‌ موویه‌کی تری هه‌لکه‌ند
میرده‌که‌ی هەر خه‌به‌ری نه‌بووه‌وه به‌لام کابرا هەر نه‌ی ئەویرا. خۆلاسه‌ ژنه‌که‌ موویه‌ک و
دووو سئ و ده‌و بیست مووی له‌قنگی میرده‌که‌ی هه‌لکه‌ند کابرا هەر نه‌ی ویرا. له‌ئاخرا
میرده‌که‌ خه‌به‌ری بووه‌وه‌و گویی له‌گفت و گۆیان بوو وتی به‌کابرا: «هه‌سته سه‌گیاب ئیش
بکه‌ ئەگه‌ر تۆ وابکه‌ی ئەم قه‌جه‌ی ماکه‌ره تا به‌یانی موویه‌ک به‌قنگی منه‌وه نایه‌لت».

- لەو سەرە کچیک لەگەڵ کورپیکا لەلای «پان» ئەبن. دایکی کچە هەموو جار بە کچە کە ی ئەوت: «کچە تیوا! ئەترسم ئەگەر لەگەڵ ئەو کورپەدا یاری بکەیت داوینی کراسە کەت بەدریت».

رۆژیک لە دەشتەو یارییان ئەکرد بە دەم یارییەو بە گالته ئەو هشیان کردو کچینی کچە کە نەما. کچە کە وتی: ئای ئەو بە داوینی کراسە کەمت درێ؟ کورپە کە وتی: ئیستە بۆت ئەدروو مەو. بۆی دروو مەو. فرەخۆش بوو وتی جووت بەقیە ی بکەو. کورپە هەناسە یەکی وای تیا نەما بوو وتی: «ئیتەر دەزوو نەما». کچە کە هەر دوو هیلکە گونی کورپە کە ی گرت و وتی: «هە ی فیلبازە ی درۆزنە ئەو تە دوو گۆلۆ لە دەزووت لێرەدا شار دۆتەو».

- شیخ فەتاح گێرایەو و تی:

لەو ناو جافە تیە ییاویک هەبوو «لالەحمە» ی ناو بوو. هاتوچووی گۆرانە کانی ئەکرد. رۆژی کابرایەکی خیلە کە ی خویان ژنە کە ی ئەمری، دیتە لای لالەحمە ئەلی: «برا تو لەقتگی شیخ و مەلادا گەورە بووگی یی بزانه چۆن ئەوی و چۆنی بشارینهو؟» ئەویش ئەچی ئەلی: «برا قازانی ئاو بێرن قومە ئاویکی تیکەن و گەرمیکەن». ئەمجا ئەلی: «چیغیک بێرن تەرمە کە بخەنە سەر چیغە کە، میمکە «فەوجیش» بیت لەسەری بوئسی، قازانە ئاو کە بکەن وەملیا پشیلەشۆری کا».

پاشان ئەلی: «ئالەو گۆشەو قەچالیک یی بۆ بکەن، لئولی دەن وە تۆپە جاوگیکەو هە ییخەنە چالە کەو». ئەوانیش وای لێ ئەکەن، بەلام چالە کە قوول نابێ هیشتا گەلیکی بەدەرەو ئەبێ. ئەلین: لالەحمە کوچکت لێ ئەواری خۆ هیشتا چالیک یی تریشی گەرە کە. ئەلی: «کورپە نە یگەرە کە بی قەمچیننەو».

ئەمجا کابرای میردە ئەلی: برا دە ی تەلقینە کەشی بخوئینە. ئەویش ئەلی: «برا بۆ من نەهاتگە، من فیرت ئەکەم خۆت ییخوئینە». ئەلی: برا خاسە. ئەلی: «ئائەم پەنجە تە راست کەرەو سێ فیکە بکە وە دەوور قەرە کە ییاو بیژە فرەم کردگە وە کوئیتەو».

بەمجۆرە ئەبیتێرن و کابرا هەنگی گریان بەری نادا، کەسە ییر ئەکا خەلکە کە هێچ ناگرین ئەویش ئەلی: «ئەری دەوئیت باو کینە! ئەو بۆچی ناگرین؟ خۆ هەر ژنی من نەو ژنی گشتمانوو».

- دەرۆیشی که لور لهو کورده واریه به گونده کانا نه سوورپینه وه، هه ریه که کراسیکی دریش له بهر نه کهن، پرچیکی له شانە دراویان بهر داوه ته وه، ده فیک نه خه نه نه ره ی شانیان، ته زیحیکی ده نک گه وره شیان راست و چه پ خستۆ ته ملیان. که نه گه نه قه راخ ناوایی ده فه که نه گرن به ده سه ته وه به بهر ماله کانا نه سوورپینه وه به ده م ده ف لیدانه وه گوایه زکر نه کهن نه لئین: «هۆ عه باس، ته بیرئ مه برئ کاینات. هۆ دایه گوره نه مه به ده رکی کونات، چیزئ میزینی رای دەرۆیش بنیره».

- دەرۆیشی گزنی زه به لاج به لادیکانه وه به سه ر خه رمانانه نه سوورپینه وه بۆ دەرۆزه و خه رمان لۆخه. تووره گه ی گه وره گه وره یان پییه، هه موو شت کۆ نه که نه وه؛ له گه نم و له جۆ، له که شک و ساوهر، له شکر و چا، له رۆن که نه یکه نه ناو کووله که یه کی مل باریکه وه و په تیکی پیوه یه خستوویانه ته ملیان. نه گه ر بۆ یان ریکه وئ دزیشی به ده مه وه نه کهن. نه مانه ش زیاتر جووته جووته نه گه رپین. ده فیشیان کردۆ ته ملیان به ده م ده ف لیدانه وه مناجات نه کهن. رۆژنیک له بهر مالیکا یه کیکیان خا که نازیکی به رچاو نه که وئ، به ده م ده ف لیدانه وه هاو ریکه ی تی نه گه یه نی. به م زکره بۆ نه وه هه لیبگرئ. نه لئ: «کلکی دریشه و ده می پانه، دایکه نه و بیخه هه مانه، بۆ خه رچی ناو بازارمانه، مه ده د یا غه وسی گه یلانی».

- له و ده شتی دزه بییه فه قتیبه ک هه بوو «مه لایمی مه شه وور» یان پی نه وت. نه م مه لایمه هه م سه رو فه سال و هه م کرده وه و قسه ی له وان ه بوو هه موو که سیکی نه هینایه پیکه نین. نه مه ش هه رخۆ ی له خۆ یا وابوو وه نه بی به عه نقه سی وای بکر دایه. مه لایم ئاوه ل مسته عدیکی نه بی. سوخته که رۆژنیک مه لایم تووره نه کا، مه لایمیش پیی نه لئ: «کیرت به قنگی مه لایه حیای مامۆستات! نه گه ر مامۆستاکه ت پیاو بوایه تۆیش پیاو نه بویت». سوخته نه چی نه مه بۆ مه لایه حیای مامۆستای نه گیرپینه وه. مه لایه حیا له م قسه یه زۆر تووره نه بی وه کوو فیشه که شینه نه چی به ئاسمانا. کوته کیکی نه بی هه لینه گرئ و نه چی بۆ مه لایم. که نه گاته به رده می مه لایم کوته کی لی هه لئه سوورپینی و پرووی تی نه کا نه لئ: مه لایم! نه لئیت به حیزی هاتووته سه رم، نه م کوته که ت چاو لئیه؟ تۆیش هه لسه بکه ره وه خۆت، یامن سه رو گو یلاکی تۆ نه نیمه یه ک، یا تۆ من له ناو نه به یت. ئیمرۆ یه کیکیان نه بی له ده ست یه کیکیان بیخۆین. قسه یه کی وات نه کردوه شوینه که ی ساریژ بیته وه.

مەلایرەیمیش ئەلنی: ئەی چۆن جا شەڕ کە ی وائەبێ؟ شەڕ ئەو یە کە ئەبێ تۆ بچی لەولاوێ دابنیشی دەست بکە ی بەقسە کردن منیش دەست بکەم بەقسە؛ لە هەوێلەوێ بەنزمی، لەپاشا بەتوندی.

ئەمجا هەردوو کمان لە یە ک زیت بینهو، تۆ دەست بکە ی بەجنێودان، من بلییم: کەم گوو بخۆ. تۆ بلییت ئەوێ بەکێ ئەلنی کەم گوو بخۆ؟ من بلییم باوێ حیز بە تۆ ئەلیم. ئەمجا تۆ راست بینهو، منیش هەستە سەرین. تۆ هەنگاویک بێتە پێشەو، من قۆلم هەلکەم، تۆ توورە تر بیت هەنگاویکی تر بێتە پێشەو. ئەمجا منیش بێم باوێش بکە ی بە یە ک، لە من زیل و لە تۆ بەم. دەست لە دەست و قەوێت لە خوا، تا یە کێ کمان ئە کەوینە تونی بابە عەمرەو. برا شەڕ ئاوا ئەبێ، کە ی بەو جۆرە ئەبێ کە تۆ بۆ ی هاتوێت؟

کەمەلایریم ئەمانە ئەلنی، مەلایە حیا جوان و پوخت خاوا ئەبێتەوێ دەست ئە کە بە پێکە نین و ئەگەر پێتەوێ دواو.

- شیخ حەمە غەریب مودیری ناحیە ی قەرە داغ بوو. لە سەر دەمی حوکومە تی شیخ مەحموددا شیخ کردی بە وەزیری داخلیە. ئەویش وتی: «ئەبێ مودیر ناحیە تە کەم هەر بمینی». منیش - بەرە حمەت بم - کرد میان بەوێ زیری ئەوقافی کوردستان.

مزگەوتە شەڕیکم هەبوو لە بەغدا، وتم بە مەرچیک ئەبیم کە مزگەوتە شەڕە کەم بمینی بە دەستەو. بەلام ئەبێ ئەوێش بزاین کە ئەو مزگەوتە حەقیکی زۆری بە سەر منەو هەبوو چونکە گەلنی کتیبیم لە حوجرە پەرپوێتە کە یا دانا؛ یادت بە خێر!

قسه‌ی نه‌ستق

- سه‌ی حسین هه‌بوو له «سنه» کویری زکماک بوو، تاوس بازی نه‌کرد. قسه‌ی نه‌ستقه‌ی هه‌بوو. جارێ به‌شهو نه‌چی بۆ سه‌ر ئاوده‌سته‌کانی مزگه‌وتی زیاره‌تان، چرایه‌ک له‌گه‌ل خۆی نه‌با. پیاویک نه‌چینه‌ ئه‌وێ و نه‌سه‌مه‌ته‌وه، له‌پاشا لی نه‌پرسی: سه‌ی حسین تو کویریت چرات بۆ چیه‌؟ نه‌لی: «بۆ یه‌کیکی وه‌کوو تو که هاتیت نه‌وه‌ک چاوت نه‌بینی بکه‌وی به‌سه‌رما».

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و سه‌ره‌ له‌ناو خه‌لکا پێیان نه‌وت «ره‌شوبۆر». ئه‌م کابرایه‌ سه‌رو سه‌ودای له‌گه‌ل سه‌گدا زۆر بوو، خه‌لکوخواشتیان نه‌دایه، هه‌رشتیکی به‌ده‌ست نه‌که‌وت نه‌یدا به‌سه‌گ. به‌دریژیی سال ره‌وه‌سه‌گیکی به‌ده‌وره‌وه بوو. به‌شه‌ویش هه‌ر له‌ناو نه‌وانا پۆژی نه‌کرده‌وه.

جارێک نازانم له‌به‌ر چی نه‌بی خۆی له‌سه‌گه‌کان نه‌دزیته‌وه. ته‌نها دوو سه‌گ له‌گه‌ل خۆی نه‌با له‌شوینیک دانه‌نیشی و سه‌گه‌کان به‌لایه‌وه قنچه‌که نه‌که‌ن. ئه‌م سه‌گانه‌ش یه‌کیکیان ره‌ش نه‌بی و یه‌کیکیان سپی. کابرایه‌کی مه‌ردار به‌ ویدا تی نه‌په‌رێ پێی نه‌لی: ره‌شوبۆر یه‌کی له‌م سه‌گانه‌م بێ نافرۆشی؟ نه‌لی: کامیانت نه‌وێ؟ نه‌لی سپیه‌که. نه‌لی: «سپیه‌که‌م له‌ره‌شه‌که خۆشتر نه‌وێ». نه‌لی: ده‌ی ره‌شه‌که‌م پێ بفرۆشه. نه‌لی: «ره‌شه‌که‌م له‌ هه‌ردووکتان خۆشتر نه‌وێ».

- به‌رخه‌ جوانه‌که‌ش قسه‌نه‌کا.

نه‌لی جارێک به‌رخینک له‌سه‌ر تاوێریکه‌وه بوو، گورگینک به‌به‌رده‌میا تێپه‌ری و ده‌می نه‌یگه‌یشتی. پێی وت: به‌رخه‌ جوانه‌که‌ نایه‌یت ببی به‌میوانم له‌ماله‌وه؟ به‌رخه‌که‌ش وتی: «نای ئه‌مه‌ چه‌ند سه‌ره‌رزیه‌ بۆ من که میوانی گه‌وره‌یه‌کی وه‌کوو جه‌نابت بێم؛ به‌لام نه‌گه‌ر ماله‌که‌ت سکت نه‌بی».

- کوێخا کامه‌رانی خوسه‌روی روغزایی نه‌چینه‌دی «که‌چه‌ل میانه». له‌ئاغه‌که‌ی که‌چه‌ل میانه نه‌پرسی: «ئاغا ئیمسال ترو تفاقتان چۆنه‌؟» ئه‌ویش نه‌لی: «کوێخا له‌سه‌ری سایه‌ی ئیوه‌وه تر زۆره‌و تفاق که‌م».

که‌چه‌ل میانه که‌وتووته‌ جنووبی شاری سه‌قزه‌وه. ریپازی جاف بووه.

- شا، شا دەمارە کۆلێش قسە ئەکا.

لە دوو پێشکیان پرسی بۆچ بە پرۆژ دەرناکەوی؟ وتی لەبەر کردەوێ شەوم.

- بابە شێخی هومەری بالیسان بۆی گێرامەو و تێ: لەسەر دەم حەمە پاشای رەواندزدا
ئاغایەک لە دەوور و بیری «وێ لاش» هەبوو تۆزێ سەری لە گەورەیی ئەخوورا، لە گەل ئەو شا
هەر لە ژێر قەلە مرەوی پاشای کۆرە دا بوو.

پاشا پیاویکی ناردە سەری بۆ دەیهک و مەکات. ئاگە کە دەماری گەورەیی دەستی کرد
بە جوولە جوول لە لەشیا و پیاوێ کە ی دەر کردو هێچی نە دا یە. ئەم ئاگە یە گەردێک لە تەنیش
قەلاتە کە ی بوو، پاشای کۆرەش جۆگە ئاویک لەبەر قەلاتە کە یابوو. کابرا چوو و هەو
کارە ساتە کە ی بۆ میر گێرا یەو. میر تێکچوو، ئەمجا کابرا وتی:

ئەگەر میر خورته تخبوب گرده ئەگەر میر زراوه تخبوب ئاوه

- هەر ئەو گێرا یەو و تێ:

جەمیل ئاگای بە حرکەو مەجید ئاگای «دێرئ» هەردووکیان برابون و لە عەشیرە تێ
گەردی بوون. گوندیکی زۆریان هەبوو. جەمیل ئاگا دەستی بە سەر هەموویانا داگرتبوو،
سەرباری ئەمە بە تەما بوو «دێرئ» ش داگیر بکا. لەو گوندانەش کە هەببوو یە کێکیان
«هەر شوم» بوو. ئەم قسە یەش بلاو بوو بوو هەو هەو کە ئە یەوئ «دێرئ» ش داگیر بکا. چونکە
هەموو جار ئە یوت:

ئەگەر خوا بدا دەمئ دیرئش دەخەمە سەر هەشەمئ.

مەجید ئاگاش ئە یوت:

ئەگەر خوداش نە دا دەمئ سەد کێر بە دیرئ و دووسەد بە هەشەمئ.

- جوولە کە یەک ئە چیتە «بێجاڕ» و ئە بێ بە پێنج مەزەب. لە پاشا ئە چیتە «سنه» و لە سەر
کۆلانەکان دەست ئە کا بە دەروژە کردن و ئە لئ: مەردمگەل نەو موسلمانم شتێکم بدەنئ.
کابرایەکی سنه یی لئئ ئە پرسی چی بووئ بووئ بە چی؟ ئە لئ جوولە کە بووم و وە پێنج
مەزەو، کابرای سنه یش ئە لئ: «هەئ لەم گووبە گووئ تۆ کردگتە، گوو وە ریش باوک ئەو
کە سە شایبکت پئ بدە».

- جاریک پیاویک له سلیمانی ئه‌چیتته بهر ده‌رگای مالی شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی، ده‌رگاکه داخراوه ده‌ست ئه‌کا به لیدانی. شیخ بابه‌علی له ژووره‌وه ئه‌بی ئه‌لی: ئه‌وه کییه؟ کابرا ئه‌لی «منم». ئه‌ویش ئه‌لی: «من ئه‌وه کهسه ناناسم که ناوی منمه؛ برۆ خوات له‌گه‌ل».

- کۆر که گهرم بوو له هه‌موو جووره قسه‌یه‌ک ئه‌کری. له‌ئیراهیم ئه‌حمده‌م پرسى: «له‌باری ژیان و گوزه‌رانه‌وه تۆو شای حجاز چ جیا‌یه‌ک هه‌یه له به‌یتنانا؟» هه‌ندیک راماو پاشان وتی: «جیا‌یه‌که‌مان ئه‌وه‌یه ئه‌وه گیرفانی قاسه‌که‌یه‌تی، من قاسه‌که‌م گیرفانه».

- له‌و موکریانه پیاویک هه‌بوو «قه‌ره‌نی» ناو‌بوو، جووتی «گا»ی هه‌بوو جووتی پیتی ئه‌کردن. له‌سه‌ر ئه‌م گایانه‌ش گه‌لی قه‌رزاز ما‌بووه‌وه چونکه قه‌رزى به‌سه‌ره‌وه ک‌ردبون بۆ وه‌ختی حاسلات. برۆژیک له‌ کانی وهرد بریندا گایه‌کان مانیان گرت و خۆیان دا به‌زه‌ویدا. هه‌ر چه‌نده کابرا لیدان و هاواری کرد به‌سه‌ریانا هیچ که‌لکی نه‌بوو. ئه‌و مانه گرتیان هه‌ر گرتیان. له‌ئاخرا کابرا وهره‌س بوو چووه له‌ته‌نیشتیانه‌وه راکشاو نوست وتی: «گابازه‌و گازه‌رده! ئه‌وا منیش هاتم له‌ته‌نیشتیانه‌وه راکشام، بزانی خاوه‌ن قه‌رز بیت کاممان ئه‌بات؟»

- شیخ مه‌حمودی مه‌لک ده‌ست به‌سه‌ر بوو له‌به‌غدا. به‌ده‌ستووری شیخ مه‌حمو دیواخانیکى راکنشا بوو له‌شیخه‌کانی عه‌ره‌ب و له‌پیاوانی حوکومه‌ت هات و چۆیان زۆر ئه‌کرد. هه‌موو ده‌م دیواخانه‌که‌ی ئاوه‌دان بوو؛ به‌تایبه‌تی کورده‌کانی چ به‌غداو چ ده‌ره‌وه‌ی به‌غدا هه‌ر زۆر زۆر ئه‌چوون. ئه‌و کوردانه‌ی که له‌ده‌ره‌وه‌ی به‌غدا ئه‌چوون بۆ خزمه‌تی زۆری ریز لى ئه‌گرتن، له‌ناو ئه‌مانه‌شا هه‌بوو که پۆشته‌و په‌رداخ نه‌بیت.

برۆژیک ئه‌وا گه‌لی له‌شیخه‌عه‌ره‌به‌کان و کار به‌ده‌سته گه‌وره‌کانی حوکومه‌ت له‌وئى نه‌بن، له‌و کاته‌دا چه‌ند کوردیکى لادى له‌ ولانى سلیمانیه‌وه دین بۆ خزمه‌تی، شیخ. ریزیان زۆر لى ئه‌گرى. به‌کئى له‌پیاوه‌گه‌وره‌کانی حوکومه‌ت که له‌وئى دانیشتیوو ئه‌لی: «با شیخ! ئه‌م رووته‌لانه چین و تۆ به‌و جووره ئه‌چى به‌شان و بالیانا و ریزیان لى ئه‌گرى؟» شیخ مه‌حمودیش له‌ولاما ئه‌لی: «ئه‌گه‌ر ئه‌م رووته‌لانه که تۆ ئه‌یانلێت نه‌بن، من ئه‌م شیخ مه‌حموده نابم».

- یەکنی لە بەگەکانی جاف ئەولادیکە بێ کەلکی ئەبێ، پیاویکیشی ئەبێ حەممەعەلی ناو ئەبێ. رۆژی دەرەدەل ئەکا لەلای حەممەعەلی ئەلێ: حەممەعەلی بەخوا وەجاغم کوێرە. حەممەعەلیش لەبەرخۆیەو ئەلێ: «بەخوا میرم باوکیشت هەر وەجاخی کوێرەبوو».

- ئاحەممەعەلی هەبوو لەسنە «زاوت»ی «ئاسەف دیوان» بوو. پیاوی ئەعیانەکانی سنە خۆیان بەشتیک ئەزانی. رۆژیک ئەم ئاحەممەعەلییە لە پیاویک توورە ئەبێ و پیتی ئەلێ: «سەگ باوک! سەد تەمەن بدم تەنیکت لێ بستین».

- سالیکی لەو ولاتە «شەهید» باوی پەیدا کردبوو، هەرکەس ئەمرد ئەیانوت شەهیدە. شیخ محەممەدی شیخ جەلال گێرایەو وەتی: عەبەیی مەلاحەسەنی دەرەویانی هەبوو ئەیوت «جەحەنەم لەبەر شەهید ناشوکرێ ئەبێ بەر کەس ناکەوێ».

- پیاویکم لاوو مام پیرداودی ناووو، جارێک هەر وا قسە لەمردنەو ئەکرا کەمردن هەموو کەس ئەچیتەو. ئەویش وتی: «مامۆستا ئەوی بوو مرد».

- عەبدولرحیم و عەبدولرحمان لەسلیمانی دوو بران ئەوەندە لەیەک ئەچن لە هەموو کەس تیک ئەچن. «پاز» کچی دوکتۆر عێزەدین رۆژی چاوی بەیەکیکیان ئەکەوی، ئەم کچەش تەمەنی لەبەینی چوار تاپینج سالانە، ئەلێ: «بابە ئەو پیاوێ لە پیاویک دوو پیاوان هەیه چاوم پێکەوت».

جا وەرە تۆ ئەم قسەیه هەلێنەو لێی ورد بەرەو؟

- شیخ بەشیر بۆی گێرامەو وتی:
باسی مودیر ناحیەیهک ئەکرا کە بکری بەقائەمقام، یەکێک لەکوێرەکەدا بوو لێیان پرسنی ئەو پیاوێ چۆنە؟ وتی: «وێللا پیاوی چاکە بەلام دەرەنگ تێ ئەگا و زوو لەبیری ئەچیتەو».

- مەلا فایەق هەبوو لەسلیمانی خۆی دەستی شیتیتی هەبوو ئەیوت: «شیتتی زۆرخۆشە تا منالان پێیان نەزانیو؛ کە پێیان زانی ئیتر گووی تێ ئەبێ».

- سردهمیک بوو «بارانه» وهرئه‌گیرا له‌سلیمانی. له‌و لای «کانی دۆمان» وه قۆلچی راوه‌ستا بوو ئه‌و بارانه‌یه. کابرایه‌کی «ویلکه» یی هه‌ندی دیزه‌و گۆزه‌ی کردبووه ناو هۆرپیک و نابووی له‌گویدرێژیک، هیتنا بووی بۆ سلیمانی بۆ فرۆشتن. کابرای قۆلچی به‌خۆی و به‌داره‌که‌یه‌وه ئه‌گاته سهر باره‌که‌و داریکی باشی لێ ئه‌داو به‌کابرا ئه‌لێ باره‌که‌ت چیه‌؟ کابرای خاوه‌ن باریش ئه‌لێ: «قوربان ئه‌گهر داریکی تری وای لیده‌ی هیچ».

- «ئاسه‌فهدیوان» ی سنه‌گه‌لێ دێ و ناوچه‌و گوندی هه‌بوو. ئه‌م گوندانه‌ له‌سالای «زاوت» ی ئه‌نارد حاسلاتیان بۆ وهرئه‌گرت. ههر له‌ زه‌مانی باو باپیریانه‌وه که ئه‌مانه‌ خاوه‌ن ملک بون به‌م جوړه‌ بوون بۆ کردنه‌وه‌ی حاسلات و ملکانه.

کورپیکی خه‌لکی شاری سنه‌ که ناوی «میرزا نه‌سروللا» بوو، پاش ئه‌وه که‌خویندن له‌و ولاته‌ ته‌واو ئه‌کا ئه‌چی بۆ فه‌رهنسه‌ له‌وئ شه‌هاده‌یه‌کی به‌رز وهرئه‌گرێ و ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه. ویستبووی له‌لای «ئاسه‌ف» یش ئه‌مه‌ی به‌لاوه‌ خراپ نه‌بوو. میرزا که‌وته ئیش کردن، به‌لام ههر رۆژه‌ نه‌ رۆژیک شتیکی ئه‌دۆزیه‌وه‌و قه‌وائیکی ئه‌خسته‌کار. ئه‌مه‌ش هه‌موو له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو که شه‌هاده‌ی له‌فه‌رهنسه‌وه هیتاوه‌ته‌وه، له‌وانه‌ بوو نه‌لووتی به‌ «ئاسه‌ف» دا ئه‌هیتاوه‌ نه‌ به‌هیچ که‌سیکی ترا. له‌ئه‌نجاما ئاسه‌ف گه‌یشته‌ تینی و ئیتر پینی هه‌لنه‌گیرا وتی: «به‌و ئاغایه‌ بیژن حه‌فت ته‌غار گه‌نم و جو ئه‌دین به‌یه‌کی حساوه‌که‌مان بۆ بکا. ئیبه‌ حه‌فته‌ بیجاری خۆمان هه‌س له‌ناو شیشه‌کانا، حه‌فته‌بیجاری فه‌رهنسه‌مان گه‌ره‌ک نییه‌».

- مه‌لایه‌ک هه‌بوو مه‌لاعه‌بدولباقی ناوبوو، له‌سنه‌ له‌مزگه‌وتی «دارالاحسان» ئیجازه‌ی عیلمی له‌مه‌لاحه‌مه‌ره‌شیدی موده‌رس وهرگرت. ئه‌وا له‌و ئیجازه‌یه‌دا هه‌له‌په‌رکی و ئاهه‌نگه‌. فه‌قیکان به‌زۆر په‌لی مه‌لاعه‌بدولباقیان گرت و وتیان اجازه‌ هی تویه‌و شادی بۆ تویه، ئه‌بێ بۆ پیترۆزی بییت یه‌ک دوو ده‌ور سه‌رچۆپی هه‌له‌په‌رکینه‌ بگری به‌ده‌سته‌وه. به‌م جوړه‌ کیشیان کردو بردیان، ئه‌ویش ده‌ستی کرد به‌سه‌رچۆپی کیشان.

مه‌لالوتفوللایه‌کی زۆنجی هه‌بوو له‌ ئیجازه‌دانه‌که‌ سه‌یریکی مه‌لاعه‌بدولباقی کردو وتی: «شا، شا تواشایکه‌ چاره‌کێ نانی بوو ئه‌ویچی بریا. ئیسته‌ له‌خۆشیا پین ئه‌کوئی به‌زه‌ویا».

- خلکی مسته‌فای پیره‌وه‌یس له‌شاره‌زور هه‌ستونی ده‌واره‌که‌یان تیک ئه‌چن، له‌گه‌لی خه‌ریک ئه‌بێ بۆ ئه‌وه‌ ریکی خاته‌وه‌. مسته‌فای باوکی پیتی ئه‌لێ: «رۆله‌ چاکی مه‌که‌ با خراب نه‌بێ». ئه‌لێ: «باوه‌ تاخراو نه‌وی چاک ناوی».

- مه‌لابه‌ها هه‌بوو له‌بیاره‌ ئه‌یوت: «که‌ پیاو به‌لای گۆرستانا ئه‌روا دلی له‌ "ئاویسه‌ر" و "حه‌وش و بارانی" ش هه‌لئه‌که‌وی». ئه‌یانوت قوربان بۆچی؟ ئه‌یوت خوا ئه‌یزانی ئه‌مانه‌ی که‌ لێره‌دا راکشاوێ چ نازداران و چاو کالان و شو‌ره‌سوارانیکن. به‌چیدا ئه‌زانین ئاویسه‌رو هه‌وش و بارانیش له‌زیره‌وه‌ پرنین له‌مانه‌وه‌ له‌سه‌ره‌وه‌ وا گولاله‌وه‌ له‌لاله‌ ئاخله‌یان داوه‌؟

- مه‌لاعه‌لی قووچه‌بلباسی گێراپه‌وه‌ وتی:

پیاویکی خه‌لکی ئه‌وه‌ سه‌ره‌هاته‌لام نوێز بکا، پیاوه‌که‌ منالیکێ له‌گه‌لا بوو. نوێزمان کردو پاشا مناله‌که‌ رووی له‌باوکی کردو ده‌ستی بۆ من کیشاو وتی: باوه‌ ئه‌وه‌ کێیه‌ نوێزی کرد؟ باوکیشی وتی: ئه‌وه‌ مه‌لاگیانه‌. مناله‌که‌ لێی پرسیه‌وه‌ وتی: ئه‌وه‌ بۆ کێ نوێزی کرد؟ وتی بۆ ئه‌للاگیان.

- پیاویکی هه‌بوو له‌و شاره‌زورره‌ لاله‌مارفی ناو بوو، ئه‌یوت: چوویته‌ هه‌ر دێیه‌ک له‌پێشا چاویک به‌ به‌رده‌نوێزو مزگه‌وته‌که‌یانا بگێزه‌. ئه‌گه‌ر ریک و پینک بوو ئه‌وا ئه‌وه‌ دێیه‌ پیاوی تیدا هه‌یه‌.

- خلکی مسته‌فای پیره‌وه‌یس پیره‌بوو، لێیان پرسی خاله‌خلک جیاپی له‌به‌ینی پیرو جواندا چیه‌؟ ئه‌ویش وتی: هه‌ر چه‌نده‌ بێ عه‌ده‌بیشه‌ به‌لام پیر ئه‌ندامی ره‌قه‌و کیری نه‌رمه‌، جوان ئه‌ندامی نه‌رمه‌و کیری ره‌قه‌.

- قسه‌ی من نییه‌ قسه‌ی ره‌حه‌مه‌تیه‌که‌یه‌ که‌ له‌باره‌ی وانیکه‌که‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: «پیا کیشه‌ وه‌کوو گا، بیجوولینه‌ وه‌کوو ئه‌سپ، بیکیشه‌وه‌ وه‌کوو که‌ر».

- ههمزه هه‌بوو خه‌لکی کۆیه بوو. که‌شتیکیان لی ئه‌پرسی ئه‌یوت: «له‌پاش که‌ره‌می خوا، درۆ».

- جاریک مامۆستا مسته‌فا زه‌لمی بۆ میسر ئه‌چوو، پیتی وتم ئیشت نییه؟ منیش وتم فیستیکم بۆ بیته. به‌بێ وه‌ستان وتی: «له‌سه‌ر سه‌رمی دانه‌نیم».

- کۆریک بووین، بریار وابوو که‌ لیژنه‌یه‌ک هه‌بیت له‌ که‌له‌پووری ئیسلامه‌تی بدویت و به‌یینه‌ ناوه‌وه. ئه‌و لیژنه‌یه‌ بریتی بوو له‌ شیخ محمه‌دی خال و یه‌کیکی تر وه‌ خاوه‌نی ئه‌م کتیه‌. یه‌که‌که‌ی تر تۆزێ ملیچی ئه‌کردو پیتی خۆش نه‌بوو بجیه‌ لیژنه‌یه‌کی واوه. له‌ناو ئه‌و دانیه‌شتوانه‌دا که‌له‌و شوینه هه‌بون یه‌کیکیان مه‌سه‌ود محمه‌د بوو، کۆری مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه. هه‌لیدانه‌ وتی: «خزمه‌ من ئه‌بم، خۆ پیاو مووسلمان بێ، کافر نابێ».

- حاجی محمه‌د لاوه هه‌بوو ئه‌یوت: «من له‌ هه‌موو شتی‌کا به‌ختم ره‌شه‌ ته‌نها له‌شو تیدا نه‌بێ سپیه».

- ئه‌حه‌ی بامیه هه‌بوو، هه‌موو جار ئه‌یوت: «ئه‌گه‌ریان ماره‌ کرد له‌ مه‌گه‌ر، کۆریکیان بوو ناویان نایه‌ کاشکی».

- باجی پیروز هه‌بوو، پتیان وت خه‌لکی قسه‌ی زۆرت ده‌رباره‌ ئه‌که‌ن. وتی: «بلیم چی خۆ ده‌می خه‌لکی قوزی خۆم نییه‌ بیگرم».

- کچیک هه‌بوو له‌و سه‌ره‌، رۆژیک ئه‌چی بۆ مالی دراوسێکیان بۆ ئاگر. که‌ ئه‌چی بۆ ئاگره‌ که‌ ده‌ستی ئه‌چزی به‌ته‌نووره‌ که‌دا -بلامانی- تریک ئه‌که‌نی. ئه‌لی: «ئۆف کاول بێ! خۆزیا بچوو مایه‌ بۆ مالی خالم». ژنی خانه‌خویکه‌ش ئه‌لی: «جا دایکم ئه‌و خیره‌ هیناوته‌ بۆ ئیمه‌ بییه‌ بۆ مالی خالت».

- حسه‌ینی مه‌لا له هه‌ولیر قسه‌کانی به‌دانسقه‌ئه‌شیان. له‌م ئاخ‌ره‌دا چو‌وبوو بو‌وح‌ج، له‌پاش به‌جینه‌نانی هه‌موو کارو فرمانیکی حه‌ج، سه‌ر به‌رز ئه‌کاته‌وه‌و ئه‌لی: «خوایه‌ ئه‌گه‌ر چ‌ خ‌زمه‌تیک‌ی دیکه‌ت هه‌نه‌ به‌رموو تا بیکه‌ین».

- مه‌سه‌ودی کو‌ری تایه‌ربه‌گی جاف ناوچه‌ی «شلیز» -که‌ بریتی بو‌و له‌چه‌ند دئ- ئه‌یفروشی به‌حامدبه‌گی جاف به‌ ئوتومؤینله‌ شریک و چه‌ند دیناریک. حه‌سه‌ن به‌گ بو‌ی گتیرامه‌وه‌ وتی:

شیخ محه‌مه‌دی شیخ حسامه‌دینی ته‌ویله‌ ئه‌ویش ئه‌چه‌ی به‌دزی باوکیه‌وه‌ ناوچه‌ی «وه‌له‌وسیتان» ئه‌فروشی هه‌ر به‌حامدبه‌گ به‌تفه‌نگیک‌ی دوو لووله‌ی راوی و چه‌ند دیناریک. شیخ حسامه‌دین ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌خورمال دانه‌نیشت، مه‌سه‌وود به‌خوی و ئوتومؤینله‌ شه‌ره‌که‌یه‌وه‌ له‌وی ئه‌بن، شیخ محه‌مه‌دیش هه‌ر له‌وی ئه‌بن. شیخ حسامه‌دین روو ئه‌کاته‌ شیخ محه‌مه‌دو پیتی ئه‌لی: «محهمه‌د رۆله‌ ئا سواری شلیز به‌و وه‌له‌وسی نان بکه‌ره‌ شانت و بچو‌ له‌و چه‌ند پۆریکمان بۆ بکوژه‌».

- خلکی مسته‌فای پیره‌وه‌یس کو‌ری زۆر بو‌و، لیتان پرس‌ی خاله‌خلک کو‌ره‌کانت کامیان باشن؟ وتی: «ئه‌وه‌یان که‌ نه‌یه‌ته‌ دیواخان و مه‌جلسه‌وه‌». وتیان: ئه‌ی ئه‌گه‌ر هه‌موویان هاتن؟ وتی: «ئه‌وه‌یان که‌ قسه‌نه‌کا».

- ئه‌حمه‌دی عه‌زیزاغا زمانی نه‌ئه‌وه‌ستا. قادر‌ا‌غای عه‌تار لئ ئه‌پرس‌ن: ئه‌ری کاکه‌حمه‌د ده‌نگت نییه‌. ئه‌ویش ئه‌لی: «ناو بلی و جنیو بده‌م».

- ئالتون ئه‌فه‌ندی هه‌بو‌و له‌سلیمانی له‌گاو‌ره‌کانی سلیمانی بو‌و. گه‌ره‌کی گاو‌ران و مزگه‌وتی بابه‌عه‌لی دراوسێ بو‌ون. مزگه‌وته‌که‌ دوو ده‌رگای هه‌بو‌و، ئالتون ئه‌فه‌ندی به‌خوی و به‌سه‌داره‌که‌ی سه‌ری و له‌و که‌واو چاکه‌ته‌که‌ی به‌ریه‌وه‌ هه‌موو رۆژ ده‌ستی ئه‌خسته‌ پشتی و له‌و ده‌رگاکه‌وه‌ به‌ناو حه‌وشه‌ی مزگه‌وته‌که‌دا تیی ئه‌په‌رئ، له‌م ده‌رگاکه‌وه‌ ده‌رئه‌چوو، ئه‌چوو بۆ بازار. به‌ هۆی ئه‌م زۆر هاتو‌چوو‌کردنه‌و به‌ هۆی دراوسیتیشه‌وه‌ له‌گه‌ل شیخ بابه‌عه‌لیدا سه‌رو سه‌ودایه‌کی باشیان په‌یدا کردبو‌و.

له و خوارهش خواجه «شه‌له‌مۆ» هه‌بوو له‌گه‌ره‌کی جووله‌کان، ئه‌ویش به هۆی ئه‌وه‌وه که مه‌عامه‌له‌ی له‌گه‌ل ئه‌هلی ته‌کیه‌دا ئه‌کرد هه‌رجاره کلاوو جامه‌دانه‌که‌ی ئه‌کرده سه‌ری و ریشه تۆپه‌ماش و برنجه‌که‌ی ده‌ق ئه‌دا، که‌واو سه‌لته‌ی له‌به‌ر ئه‌کرد و عه‌باکه‌ی ئه‌دا به‌شانی‌او له‌ پینشه‌وه ئه‌یگرت و ئه‌هات بۆ لای شیخ بابه‌عه‌لی. ئیتر بابه‌عه‌لی بوو، گه‌لێ جووره نمونه‌ی له‌لا کۆ ئه‌بووه‌وه. ئالتون ئه‌فه‌ندی و خواجه‌شه‌له‌مۆ له‌ بازارا یه‌کتریان ئه‌ناسی، زۆر جاریش لای بابه‌عه‌لی یه‌کیان ئه‌گرته‌وه ئه‌وه‌نده‌یتر ناسراوییان کۆکتر ئه‌بووه‌وه. له‌گه‌ل بابه‌عه‌لیدا به‌بێ په‌رده بازارێ هه‌موو جووره قسه‌یه‌کیان گه‌رم ئه‌کرد. من ناوێرم بلیم ئه‌وا مووسلمانیک و جووله‌که‌یه‌ک و گاوریکی کۆ بوونه‌ته‌وه، مه‌گه‌ر هه‌ر شیخ بابه‌عه‌لی خۆی بیوتایه. که‌لییان ئه‌پرسی وای جواب ئه‌دایه‌وه.

رۆژیک شیخ بابه‌عه‌لی ئه‌وا له‌گه‌ل شه‌له‌مۆو ئالتون ئه‌فه‌ندیدا پینکه‌وه دانیشتبون. به‌ئالتون ئه‌فه‌ندی ئه‌لێ: ئالتون ئه‌فه‌ندی چه‌زهره‌تی عیسا گه‌وره‌تر بوو یا چه‌زهره‌تی مووسا؟ ئالتون ئه‌فه‌ندیش ئه‌لێ: قوربان! پرسباری وا چۆن ئه‌که‌ی؟ دیاره چه‌زهره‌تی عیسا گه‌وره‌تر بوو. ئه‌لێ: چۆن؟ ئه‌لێ: «چه‌زهره‌تی عیسا مردووی زیندو ئه‌کرده‌وه، که‌چی چه‌زهره‌تی مووسا زیندوئێمه‌راند. چه‌زهره‌تی عیسا هه‌ر له‌بیشکه‌دا قسه‌ی ئه‌کرد، که‌چی چه‌زهره‌تی مووسا له‌پاش هه‌شت سال هاته قسه‌کردن؛ ئه‌ویش ئه‌وه‌نده پارایه‌وه له‌خوا و تی خواجه‌ تۆزی زمانم به‌ره‌لاکه بۆ ئه‌وه خه‌لک له‌ قسه‌م تیبگه‌ن. به‌و نالی عه‌لیه تاخوا تۆزی زمانی دایه. چۆن چه‌زهره‌تی عیسا گه‌وره‌تر نییه؟»

خواجه‌شه‌له‌مۆ ده‌می بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیو. ئه‌مجا رووی کرده ئالتون ئه‌فه‌ندی و تی: «هه‌ی زۆله! تو ئه‌وه‌نده زیره‌کی بۆچی مووسلمان نابی؟»

ئالتون ئه‌فه‌ندی و تی: «ئه‌گه‌ر خوا بیه‌وئ مووسلمان ئه‌بم». خواجه‌شه‌له‌مۆ و تی: وه‌للا خوا ئه‌یه‌وئ، به‌لام شه‌یتان نایه‌لێ. ئالتون ئه‌فه‌ندی و تی: «که‌واته خواجه‌شه‌له‌مۆی گوێره‌که من شوین ئه‌وه‌یان ئه‌که‌وم که به‌هه‌یتره.»

- مه‌لا ماری کۆکی و مه‌لا حه‌مه‌مینی وه‌لاش له‌دیواخانی قه‌ره‌نیاغای مامشا دانیشتبون سه‌ریان خسته‌بووه بنا گوێی یه‌ک، له‌به‌ر خۆیان هه‌وه قسه‌یان ئه‌کرد. قه‌ره‌نیاغای و تی: ها مه‌لاینه ئه‌وه درۆو ده‌له‌سه‌ی چی هه‌لته‌به‌ستن؟ خه‌یرا مه‌لا ماری ئه‌لێ: «قوربان ناوی جه‌نابت به‌خه‌یر و چاکه‌ دینین.»

- مسته‌فا نه‌ریمان گنیرایه‌وه وتی:

ئه‌و کاراجافه که حه‌مه‌پاشای جافی کوشت، رۆژیک تفه‌نگیک ئه‌گری به‌ده‌سته‌وه، حه‌مه‌پاشا به‌ تنه‌ها له‌خپوه‌ته‌که‌ی خۆیا دانیشتبوو. کابرا ئه‌چپته ژووره‌وه بۆی، حه‌مه‌پاشا که چاوی بێ ئه‌که‌وی به‌و جۆره ئه‌لێ: «ده‌ویت باوک! باوکت وه‌گالۆکه‌وه نه‌هاتووته ژووره‌وه ئیسته‌ تو وه‌ تفه‌نگه‌وه دیت؟» [کابراش ئه‌لێ]: «پاشا! باوکم باوکی نه‌کوژیاگه، من باوکم کوژیاگه». ئه‌مه ئه‌لێ و ته‌قه‌ی لێی هه‌لئه‌ستینی و ئه‌یکوژی.

- حه‌مه‌دی وه‌سما‌ن هه‌بوو ری که‌وتبووه ئه‌و خواره، لینیان پرسی خه‌لکی کویت؟ وتی: «هیشتا ژنم نه‌هیتاوه».

- له‌و ولاتی خۆشناوه‌تییه له‌گوندی «هه‌ناروی» مه‌لاوه‌یس ناویک هه‌ندئ په‌نیریان بۆ بردبوو. فه‌قییه‌کانی په‌نیره‌که‌یان خواردبوو، له‌ هه‌ر کامیانی ئه‌پرسی ئه‌یوت من نه‌مخواردوو. په‌نیر سه‌ری تیاچوو. ئه‌مجا به‌مه‌لایان وت وا په‌نیره‌که نه‌ماو که‌سیش نازانی کێ خواردوو؟ مه‌لاش وتی: «ئاو ئه‌زانی په‌نیری مه‌لا کێ خواردوو؟».

- «میران» ی کۆری دوکتۆر سه‌لاح میرانی ته‌مه‌نی له‌ شه‌ش سالانا بوو. له‌ هه‌ولێر به‌دوو میل ئه‌چووین بۆ هه‌وارگه‌ی پیرمه‌م. من هانی ژنه‌کانم داو خسته‌منه‌ ترۆمپه‌له‌که‌ی دوکتۆر سه‌لاحه‌وه ئه‌و لێخوری. من و هه‌ندئ که‌سیش له‌ ترۆمپه‌له‌که‌ی لای منا بووین. میران له‌گه‌ل من بوو، هه‌رکه هاتم سوار بووم ئه‌وه‌نده تووره‌ بوو بووم له‌ژنه‌کان وتم: «هه‌ر که‌س له‌گه‌ل ژنا بێ له‌ جه‌ه‌نم دایه». ئه‌وه‌ندهم زانی میران به‌بێ وه‌ستان وتی: «که‌واته باوکم ئیسته له‌ جه‌ه‌نم دایه؟»

- ئه‌م قسه‌یه‌ی خواره‌وه من به‌ناوی مفتی زه‌هاویه‌وه بیستومه، هه‌ر چه‌نده هه‌ندیکیش ئه‌لێن هی ئیمامی ئه‌بوچه‌نقه‌یه:

جاریک مفتی زه‌هاوی له‌به‌غدا ئه‌چپته لای سه‌رتاش بۆ سه‌ر تاشین، مفتی ریشی قه‌لم ئه‌کرد و دانامه‌یه‌کی زیادی تی که‌وتبوو. سه‌رتاشه‌که ئه‌و مووه‌سیپانه که که‌وتبوته ریشی مفتیه‌وه یه‌که‌یه‌که هه‌لیئه‌که‌ندن. مفتی وتی: ئه‌وه بۆچی هه‌لیانته‌کیشی؟ وتی: قوربان ئه‌گه‌ر هه‌لیانته‌کتشم زیاد ناکن مفتی وتی: «که‌واته ره‌شه‌کان هه‌لکیشه».

- مفتی زه‌هاوی له‌به‌غدا همه‌موو دهم سنگ و به‌رۆکی به‌ده‌ره‌وه بووه. جارێک کارپرایه‌ک پیتی ئه‌لیت قوربان پیاویکی زانای وه‌کوو تو که له‌گه‌ل والی و همه‌موو جوړه پیاوی گه‌وره‌دا دانه‌نیشی جوان نییه بۆت که وا سنگ و به‌رۆکت به‌و جوړه به‌ده‌ره‌وه بی. ئه‌ویش ئه‌لی: «ئه‌گه‌ر عه‌بیم هه‌ر ئه‌وه‌بی، ئه‌وا ئه‌وه‌شم شارده‌وه». ده‌ست ئه‌با که‌واو کراسه‌که‌ی ئه‌داته‌وه به‌سه‌ر سنگیا.

پووداوه‌کانی رابوردوو

- پێش ئه‌وه شه‌ری جیهانی دووهم بێته پێشه‌وه، به‌تاییه‌تی له‌سالانی ۱۹۳۲-۱۹۳۹ به‌تاییه‌تی سالانی ۱۹۳۴-۱۹۳۷ خانه‌قای مه‌حوی له‌سلیمانی به‌هۆی ته‌ری و چه‌شه جوانه‌که‌ی مه‌لانه‌سه‌دی مه‌حویه‌وه شویتیک بوو له‌و شویتانه که ناوو نیشانی کۆنی رابواردنی سلیمانی پیشان ئه‌دا.

مه‌لانه‌سه‌د چه‌وشه‌ی خانه‌قای به‌گول و گولزارو چه‌وزو قه‌سره‌وه کردبوو به‌به‌هسته‌هه‌ بچکۆله‌یه‌ک. که‌ئه‌که‌وته شه‌وانی جمعه‌و سێ شه‌نبه ئه‌ریابی زه‌وق و ئه‌ریابی ده‌نگ له‌ویدا کۆ ئه‌بونه‌وه. سه‌ماوه‌ری هه‌شت ته‌رخان تی ئه‌خراو قۆریه‌ی عه‌جه‌می ئه‌خرایه سه‌ر. له‌هوجره وه‌یا له‌به‌ر هه‌یوانا، کورپو کال و فه‌قی دانه‌نیشتن به‌گۆینده‌یی و به‌فنجانین و به‌قه‌سه‌ی خۆش راپانته‌بارد. له‌که‌رکووکه‌وه شیخ عیزه‌دین و وه‌ستاخالدو مه‌لاقادری قه‌ره‌حه‌سه‌نی گه‌لی جار ئه‌هاتن بۆ ئه‌وه شیخ عیزه‌دین و وه‌ستاخالد به‌ده‌نگه مه‌لانکه‌یه‌که‌یان ئه‌و به‌زمه ئه‌وه‌نده‌یتر بگه‌یه‌نن به‌ئاسمان. ده‌نگی گۆینده‌کان و بۆنی گوله‌کان تو بلیت له‌ئاسمانی خانه‌قای مه‌حویدا وه‌یا له‌گیانه‌که‌ی مه‌لانه‌سه‌دا هه‌ر له هاتوچوودا بن و رابواردنی پێشووی سلیمانیان بێنه‌وه بیر؟

- پۆزی ۱۹۵۶/۹/۹ بوو سه‌عات پێنجی پاش نیوه‌پۆ له‌گه‌ل حه‌سه‌ن به‌گی مه‌حموو پاشای جافدا پێکه‌وه له‌هه‌له‌بجه ده‌رچووین. پووبه‌پووی خورمال بۆ چاو پێکه‌وتن و سه‌یر کردنی مزگه‌وته کۆنه‌کانی ئه‌و شویته میژووویه. ئۆتۆمۆبیل، ئۆتۆمبیله‌که‌ی حه‌سه‌ن به‌گ بوو، مه‌حموو لێی ئه‌خوورپ. ترمبیله‌که‌ رادیوی تیاوو، قه‌وانی «سێ گا» ی سه‌یدعه‌لی ئه‌سفهری

کوردستانی لە ئیستگەیی بەغداددا ئەو کاتە خرابووە سەر. رادیو کرابووە گوێمان لە دەنگە بەسۆزە کە ی سە ی عەسکەر بوو کە ئە یوت:

هەر وەک پێشەنگی سەر قافلە ی عەجم
سەحەر نەسەحرای نەجەف بۆ جەم
بەو ھۆیەوێ حەسەن بەگ ئەمە ی خوارەوہ ی بۆ گێرامەوہ وتی:

ئەوا سالی ١٩٢٦هە، لە گەل ئەحمەد بەگی وەسمان پاشادا - کە ئەو سەردەمە ھەردوو کمان جۆشی گەنجایە تیمان بوو - لە ھەلەبجە شەویکی دەمەو پایز لە ژوورە بچکۆلە تاییە تێکە ی مالی ئەحمەد بەگای دانیشتبووین. ئەحمەد بەگ پیاویکی ھەبوو حەمە عەلی ناو بوو، بە حەمە عەلی وت کە نە یەلێ ئەو شەو کەس بێت بۆ لای، بەو نیازە کە ئێمە ئەو شەو بەزمیکی تاجرانە بگێرین. ئەحمەد بەگ بە دەستی خۆ ی ھەموو جۆرە خواردنەوہ و مەزە یەکی نامادە کردو بە راستی نەو ک بوو بە بەزمی تاجرانە، بە لکۆو بوو بە بەزمیکی شاھانە ی دوور لە ھەموو دلتەنگیە ک.

سەر و پێک نرا بە سەرەوہ و نەنرا حەمە عەلی لە نا کاو کردی بە ژوورا وتی ئەوا سە ی دیک ھات نازانم چی بکەم؟ ئەو قسە کە ی ھەر لە دە مابوو کتۆپر یە کینکی تر کردی بە ژوورا، کە سەرمان بەرز کردەوہ زەلامیکی بالا بەر زمان بەرچاو کەوت. باوہ شی میزەرە ی سەوزی بە سەرەوہ یە، عەبایە کی رەشی ماوہ تی بە شانەوہ یە، ریشیکی رەشی پری قەلە مکرای پتوہ یە، وتی: «سەلام علیکم» و بە یئ قسە دانیشت. حەسەن بەگ وتی بە راستی ئێمە ش لەو سەر و دیمەنە بە تەواوی شلە ژاین و لە شەرمانا بە پە لە پەل کە وتینە شاردنەوہ ی قاپە عەرەق و پێک و مەزەو ھەلساینە سەر بێ و لە بەری راست بووینەوہ. کە سە ی د دانیشت زمانی ھەلەپتایەوہ وتی: «ئاغە گەل بەندە سە ی ئەسکەری کوردستانیم. فەرموو دانیشن». کە ئەمە ی وت تۆزێ روومان کرایەوہ دانیشتین و بە خیراتمان کرد. ئەویش تێگە یشتبوو کە ئێمە خەریکی چین. لە پاش تۆزیک وتی: «ئاغە گەل بەزمی خۆتان تێک مە دەن، بەندە ییج ئەربابم. ئەو ئەسپاو گە لە دەر کەن».

ئێمە ش دلیک رازی و دلیک نارازی شتومە کە کان کە شاردبووماننەوہ ھیتامانەوہ مە یدان، بەلام ھەر شەرمان ئە کرد و دەستمان بۆ نە ئە برد. ئەمجا وتی: پێکیک بۆ منیچ تێکەن. ئێمە ھەم پیمان خۆشبوو ھەم پرکیشیمان نە ئە کرد. ئەحمەد بەگ سێ پێکی تێکردو یە کە مینی دایە دەست ئەوو ئێمە ش ھەر یە کە یە کینمان گرت بە دەستەوہ. سە ی عەسکەر پێکی وەرگرت و ھەستایە سەر پێ. پێکە کە ی نزیک ی پێکی ئەحمەد بەگ کردەوہ و دای لە

پتیکه‌ک‌هی ته‌قه‌ی لی هه‌ستان و وتی: «به‌سلامه‌تی سه‌ری ئیوه» و نای به‌سه‌روهه و دانیشه‌ود. سه‌یرمان کرد راسته زور ئه‌ریاب بوو، ئه‌و له‌ئیمه‌ گه‌لی وه‌ستا تر بوو. توژی مات بوو پاشان وتی: «ئاغه‌ پتیکیکی تر بو ئه‌م ئاغه‌ی خوتانه‌ تیکه‌وه». پتیکیکی تری بو کردوو دایه، ئه‌ویشی نابه‌سه‌روهه. سه‌یرمانکرد ورده‌ورده‌ رنگی سوور هه‌لگه‌راو ده‌ستیکی به‌رز کرده‌وه. توژی میزه‌ره‌ک‌هی لار کرده‌وه و له‌به‌ر خویه‌وه ده‌ستی کرد به‌وتن. پاش ماوه‌یه‌ک که گه‌رم بوو دایه‌ چریکه‌و ده‌نگی بو به‌رز کرده‌وه. له‌گه‌ل حه‌نجه‌ره‌ک‌ه‌یا شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌کان که‌وته‌ شه‌ک و شوک. ئه‌وه‌نده‌مان زانی خپ شووشه‌ هه‌موو که‌وته‌ خواره‌وه، جامی په‌نجه‌ره‌ خپه‌ی کرد. که‌چاک سه‌یرمان کرد هه‌ر چی ئه‌هلی هه‌له‌بجه‌یه‌ به‌ده‌وری زووره‌ک‌دا کو بونه‌ته‌وه له‌و نه‌وایه‌ سه‌رسام ماون. ئه‌وی راستی بی ئیمه‌ش هه‌یج ئیختیاریکمان تیا نه‌ماو ئه‌توانم بلیم که‌وتین.

- تشرینی دووه‌می ۱۹۳۰ یه، له‌گه‌ل فه‌قی براییمی دۆلاویدا له‌پشده‌ری ئه‌و دیوو ریمان که‌وته «نوره‌دین». ده‌مه‌ده‌می زه‌رده‌په‌ری خوراواوو، رووبه‌رووی دیواخانه‌ک‌هی «هه‌باسی مه‌حموواغا» بووینه‌وه، وتیان هه‌باساغا له‌راوه. زوی پی نه‌چوو نزیکه‌ی ده‌پانزه‌ زه‌لام له‌ گرده‌ک‌ه‌وه به‌ره‌و به‌رزایی به‌ردیواخانه‌ک‌ه‌ بوونه‌وه، هه‌موو به‌ پینان هاتن. پیاویکی چوار شانیه‌ی به‌خۆوه‌بووی دارپژراوی له‌به‌ر به‌نوی به‌کورت‌ه‌بالا ئه‌هاته‌ به‌رچاو، رانکو چۆخه‌یه‌کی عاده‌تی له‌ به‌رابوو شه‌که‌ری جه‌مامه‌دانه‌یه‌کی ریشووداری به‌ده‌ستووری پشده‌ر به‌سه‌روهه‌ بوو، پشتینیکی سی چوار قه‌دی له‌پشتابوو، خه‌نجه‌ریکی پیاکردبوو، پینج تیریکی ئیرانی نابوو به‌نه‌ره‌ی شانیه‌وه، رووبه‌رووی ئیمه‌ هات. چاک و چۆنی له‌گه‌ل کردین؛ زور ساده‌ بوو وتی با بچین بو دیواخان.

ئیمه‌ش هه‌ر چاوه‌رپیی هه‌باساغان ئه‌کرد که‌ بیته‌وه. توهمز ئه‌مه‌ ئه‌م پیاوه‌ هه‌باساغا بوو که‌ پشده‌ری ئه‌و دیو له‌به‌ر هه‌باسی مه‌حموواغا نوره‌دین پشتی ئه‌له‌رزا. وا دیاربوو ئه‌م پیاوه‌ به‌لای ئیمه‌وه‌ ساده‌ بوو، ئه‌گه‌ینا له‌راستیدا وانه‌بوو، دیواخان و ده‌سه‌لاتی له‌ هه‌موو ئه‌و ناوه‌دا ناوی ده‌رکردبوو. به‌یانی مالاواییمان له‌و ده‌سه‌لاته‌و دیواخانه‌و له‌ نوره‌دین کردو به‌رپئ که‌وتین.

هه‌ر له‌و سه‌فه‌رده‌ها هاتینه «گاپیلوه‌ن» ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ بوو چوینه‌ مزگه‌وته‌که‌. دنیا ساردبوو ئاگر له‌ بوخاری مزگه‌وته‌ک‌دا کرابوووه‌ چوینه‌ به‌ر ئاگره‌که‌. مزگه‌وته‌که‌ پر بوو هه‌ر که‌سه‌ له‌ ناشی لپی ئه‌کرد. ئه‌وه‌نده‌مان زانی کتوپر کش و ماتیه‌ک هات به‌سه‌ر

خه لکه که دا. ئیمه له ناشی خۆمان هەر نه که وتین. من پرسیم ئه وه بۆج وا خه ریکه بی دهنگ بون؟ یه کئی وتی: ئه وه حاجیه باساغا هات؛ واته هه باسی سه لیماما. ئه و جینگای تابه تی خۆی هه بوو که ئه هات بۆ مزگهوت له سه فی یه که ما له پشت ئیمامه وه دانه نیشته.

من هه ندی وشه له و ولاتی پشده ره فیر بوو بووم وه کوو «چاپلوس. عه جه م، بی بر و او و هتد». ئه و سه رده مه زیته له و قسه کانم زیاد له ئه ندازه ی ته مه ن و ری و شوینه که م بوو. له گوئی ناگردانه که قسه م نه کردو ئه مدا به یه کا، ئه وه نده م زانی خه لکه که درنیان داو پیاویکی به دیمه نی ریش تویی ماش و برنج، کورته ک و شهروالیکی ماوتی زه ردی عه جه می له به را بوو، پشتینیکی چهند قه فی چیت، پینچیکی چیتی پشده ریانه ی به سه ره وه بوو، تزییحیکی به ده سه ته وه بو «سبحان الله» ی ئه کرد هات له ته نیشتمه وه دانیشته. تۆمه ز ئه مه حاجیه باساغایه دهنگی قسه کانی من گوئی زرنگانده توه هاتوه بو هال و هه وال؛ منیش نازانم. ده ستی کرد به قسه کردن له گه لما وتی: ئی! کاکه قه فی دهنگ و باسی عه جه مه کان چیه؟ منیش وتم: «چاپلوسن». ئه وه نده تیر تامازرۆ بوو بۆ قسه. ئه و به نیازیکی ئه ییرسی و منیش هه روا به سه ده یی ولام ئه دایه وه. ئیتر نازانم هه یج که لکیکی لیم وه رگت یان نه؟ ئه وه نده ئه زانم ئه و سه رده مه پشده ری ئه م دیو له گه ل عه جه مه کانا ریک نه بوون، ئیتر بانگی شیوان درا، قامه ت کرا، وا بزانه حاجی شیخ موحسن ئیمام بوو نوژی شیوان کرا. حاجیه باساغا وتی با بچینه وه بۆ دیواخان. که چوینه وه دیواخان، دام و ده زگایه کی زۆر سه یرم هاته به رچاو، له کتیبه ئه فسانه کانا باسی دیواخانی ورده پاشاکانم خویندبووه وه، ئه و دیواخانه ئه فسانه ی لئی کردم به راستی. ئه و شه وه له وی بووین و به یانی مالاواییمان کردو به ری که وتین.

هه ره له و سه فه ره دا هاتینه سووره قه لات مالی «ره شه ی ئه ولاغا» له ئاغای میراو ده لی پۆشته و به رداخی وه کوو ره شه ی ئه ولاغام که م دیوو. هه ره له خۆی ئه هات ئه و کورته ک و شهروالی ماوته، پشتینیکی شالی عه جه م له پشته، خه نه جهری ده ستک ماهی به که مه ره وه، ته زییحی کاره با به مستوه که یه وه، ئه م چیه جوانه ریشووداره به سه ره وه، قونده ره ی شبره و له پیتدا، له دیواخانه که له سه ر دۆشه ک دانیشتبوو. پیاوان و خزمه تکاریش له و لاوه هه موو به تفه نگه وه وه ستا بوون.

له گه ل هه ندی له پیاوه کانی قسه یان له ره وه ئه سپه که وه ئه کرد. ته مه نی ئه و سه رده مه له ده وری سی سالیکا ئه بوو، خۆی زۆر به شوخ و شهنگی رانه گرت. قسه ی ئه وه یان لیه ئه کرد که که چه دۆمیکی تا ئه و په ر جوان و نازدار له «کیلی» هه یه دلی لئچوووه ئه یه وی ماره ی بکا،

به‌لام له‌بەر به‌گژاده‌ی میراوده‌لی و له‌بەر تانووتی خه‌لک ناتوانی پیتی به‌جهرگی خویا بنی بو
ئه‌و ئیشه.

«کاکه‌مین»ی براگه‌وره‌ی - که‌ته‌مه‌نی له‌ده‌وره‌ی شه‌ست سالا ئه‌بوو- ئه‌و به‌پینچه‌وانه‌ی
ره‌شه‌ی ئه‌ولاغا ئه‌وه‌نده گوی به‌جلوبه‌رگ نه‌ئه‌دا. هه‌موو کۆششی له‌سه‌ر ئه‌ده‌بیات و
ئه‌شعاری شاعران بوو. تا ئه‌و سه‌رده‌مه‌ من که‌م که‌سم دیوو که‌وه‌کوو «کاکه‌مین» شاره‌زای
غه‌زه‌لیاتی حافزی شیرازی بن؛ به‌راستی چاکی ئه‌زانی. ئیسته‌ش شکله‌که‌ی له‌بەر چاومه
که‌چۆن به‌یه‌ک چاوه‌وه شاره‌زای ئه‌و هه‌موو ئه‌ده‌بیاته بوو. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ مه‌لامحه‌مه‌دی
چوو‌رستانی له‌وی مه‌لابوو.

شه‌ویکیشمان له‌وی رابواردو رووبه‌رووی شاری سلیمانی بووینه‌وه. گه‌لنی پاش نوێری
خه‌وتتان بو به‌قه‌یوان و ئه‌زمه‌را سه‌رکه‌وتین. نم نهمی باران ئه‌باری. که‌سه‌رکه‌وتین دیمه‌نی
شاری سلیمانی ده‌رکه‌وت، گلۆپه‌ی کاره‌با له‌ناو شارا جریوه‌ی ئه‌هات. یه‌که‌م شتیکی جوانم
چاویکه‌وتبێ تا ئه‌و سه‌رده‌مه‌ دیمه‌نی ئه‌و شاره‌بوو له‌و شه‌وه تاریکه‌دا که‌ئه‌و گلۆپانه
جریوه‌یان ئه‌هات. ئیسته‌ش هه‌ر ئه‌و دیمه‌نه له‌گۆشه‌ی په‌ره‌کانی دلما به‌جوانی ماونه‌ته‌وه؛
چونکه له‌ژیانما ئه‌وه سه‌ره‌تای دیمه‌نیکی جوان بوو له‌و بابه‌ته‌وه که‌من بیینم.

رۆژان رۆژی له‌دوایه؛ له‌سالی ۱۹۴۵ دا ئه‌و ره‌شه‌ی ئه‌ولاغایه که‌من به‌و شوخ و شه‌نگیه
چاوم پیتی که‌وتبوو، له‌به‌غدا چاوم پیتی که‌وته‌وه، زۆر شه‌ره‌بار بوو. ئه‌و جلوبه‌رگه‌ جوانانه
هه‌موو گۆرپاوبونه‌وه به‌رانبه‌ر و چۆخه‌ییکی شه‌رو جوتی که‌وشی دراو، جامه‌دانه‌یه‌کی چلکن
به‌سه‌ره‌وه، به‌راستی گریانم هات. جگه له‌مه ئه‌و دام و ده‌زگا و دیوه‌خانانه که‌ئه‌و سه‌رده‌مه له
پشه‌ره‌چاوم پیکه‌وت، زه‌مان هه‌رینی و خاوه‌ن دیواخانی به‌ده‌ربه‌ده‌ری که‌وته گۆشه‌ی
شاران و گوندان. ئیسته نه‌خۆیان مان و نه ناوو نیشان و نه‌دیواخان. زه‌مان له‌گه‌ل که‌سدا نییه
نابێ پستی یی به‌ستری.

- سالی ۱۹۴۲ رۆژی شه‌شی مانگی ئاغستۆزی ئه‌و سالیه‌یه. دیاره ئه‌و سالانه من
خه‌ریکی کاروبارو نووسینی گۆفاری گه‌لاویژ بووم که له‌به‌غدا ده‌رئه‌چوو. شه‌ره گه‌وره‌که‌ی
جیهانی دووه‌میش له‌سالی ۱۹۳۹ دا هه‌لگیرسابوو؛ دنیا هه‌موو بوو به‌ئاژاوه.

ئینگلیزه‌کان ئیسته‌گه‌یه‌کی کوردیان بو پڕویاگه‌نده‌ی خۆیان له «یافا» داناوو. له‌عیراقا
عه‌بدوللاگۆران، ره‌زمی قه‌زازو ره‌فیق چالاکیان ناردبوو بو یافا که‌کارو باری ئه‌و ئیسته‌گه‌یه
هه‌لسوو‌رین؛ به‌راستی ئیسته‌گه‌ش له‌و رۆژانه‌دا گه‌هی ئه‌هات.

من لەبەر کاروباری گەلاویژ لەو رۆژی شەشی مانگەدا چووم بۆ «مدیریه‌ی دەعیایه‌ی عامه‌» که ئەو سەرده‌مه‌ ئەو مدیریه‌یه‌ش هەر لەوه‌زاره‌تی داخڵیه‌ بوو. «محمد باشقه‌» له‌وئ بوو؛ واته‌ له‌مدیریه‌. پیاوانی محەمەد باشقه‌م لەو رۆژانه‌دا بەسەر گەلاویژه‌وه‌ له‌بیر ناچیته‌وه‌. من که له‌ یێ پلێکانه‌کان سەرکه‌وتم، ئەوه‌نده‌م زانی له‌و لاوه‌ «ئەدمۆنس» هاته‌ خواره‌وه‌. مستر ئەدمۆنس موسته‌شاری وه‌زاره‌تی داخڵیه‌ بوو له‌لایه‌ن ئینگلیزه‌وه‌، وه‌خۆیشی ئینگلیز بوو. هەر که هاته‌خواره‌وه‌ لووت و بزووت تووشی یه‌ک بووین. ئەیناسیم، چاک و چۆنیه‌کی گهرمی له‌گه‌ل کردم و وتی ئەوه‌ بۆ کوێ ئەچی؟ وتم ئەچم بۆ لای محەمەد باشقه‌ له‌دعایه‌. وتی که‌واته‌ منیش ئەگه‌ر پێمه‌وه‌ شوپنه‌که‌ی خۆم و ئەم چوونه‌م ناکم. که‌ له‌وئ ده‌رچوویت ئەبێ بیت بۆ لای من ئەمه‌وئ توژی پێکه‌وه‌ دانیشین و قاوه‌کیش ئەخۆینه‌وه‌. وتم باشه‌، ئەگه‌ر زوو له‌ئیشه‌که‌م بوومه‌وه‌ دێم. ئەدمۆنسیش وه‌کوو من و تو کوردی ئەزانی، چ به‌قسه‌کردن و چ به‌نووسین.

هەر دوو کمان به‌قالدرمه‌که‌دا سەرکه‌وتین؛ ئەو به‌لای چه‌پا گه‌رایه‌وه‌ بۆ شوپنه‌که‌ی خۆی و من به‌لای راستا چووم بۆ دعایه‌ بۆ لای محەمەد باشقه‌. توژی زیادم پێچوو له‌وئ ئەوه‌نده‌م زانی یه‌کیک کردی به‌ژووراو وتی مستر ئەدمۆنس چاوه‌رپێت ئەکا. ئیتر هه‌ستام و چووم بۆ لای ئەو. ئەو که‌سه‌ش که هات دیاربوو که‌ سکرته‌یره‌که‌ی بوو.

هەر که‌ چوومه‌ ژووره‌وه‌ ئەدمۆنس هه‌ستاو هات به‌پێشوازمه‌وه‌. زۆر به‌گه‌رم و گوپی ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن و له‌زه‌نگه‌که‌یدا. کابرای سکرته‌یر هاته‌ ژووره‌وه‌ ئەدمۆنس پیتی وت چاوه‌مان بۆ بینن و که‌سیش ئیتر نه‌یه‌ته‌ ژووره‌وه‌. دوو به‌دوو ماینه‌وه‌. پاشان وتی: مامۆستا! ئەوا ئیمه‌ له‌ یافا ئیستگه‌یه‌که‌مان به‌زمانی کوردی بۆ ئیوه‌ دانا. دیاره‌ ئەم ئیستگه‌یه‌ خزمه‌تێکی چاک ئەکا به‌زمانی کوردی؛ به‌تاییه‌تی ئەو که‌سانه‌ش که له‌ سهرین ئیمه‌ بروامان پێنانه‌ که‌ خزمه‌تێکی باش ئەکه‌ن به‌زمانه‌که‌تان. ماوه‌یه‌که‌ ئەمه‌وئ چاووم پیت بکه‌وئ له‌م روه‌وه‌ پرسیاړیکت لێیکه‌م، ئەوا ئیسته‌ باش بوو ریکه‌وت. له‌و کاته‌دا دوو قاوه‌یان بۆ هێناین و پیاوه‌که‌ چووه‌وه‌ ده‌ره‌وه‌.

وتم فه‌رموو. وتی: پرسیاړه‌که‌ ئەبێ به‌دوو پرسیاړ. یه‌که‌م بێر و باوه‌ری کورده‌کان چیه‌ به‌رانبه‌ر به‌م ئیستگه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ دامانناوه‌؟ دووه‌م بێرو باوه‌ری خۆت چیه‌ له‌م روه‌وه‌؟ وتم: مستر ئەدمۆنس به‌لامه‌وه‌ زۆر سه‌یره‌ ئەم پرسیاړه‌ که‌ تو له‌منی ئەکه‌ی؟ من چیم تا ولامی تو بده‌مه‌وه‌؟

وتی وا مه‌لی؛ تو گو‌فاریکی وه کوو گه‌لاویرت له‌به‌رده‌ستایه. به حوکمی روژنامه‌چیتی هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل هه‌موو جووره که‌سیکا نه‌که‌ی به‌تاییه‌تی خوینده‌وارانی کورد. که‌م که‌س هه‌یه وه‌کوو خاوه‌ن کو‌فارو روژنامه‌په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خه‌لکا هه‌بیت.

وتم مسترئه‌دمؤنس تکات لیئه‌که‌م ئەم پرسیاره له‌یه‌کینکی تری بکه. وتی: هه‌ر له‌تۆی ئەکه‌م، چونکه که‌م که‌س هه‌یه به‌ئه‌ندازه‌ی تو له‌گه‌ل خه‌لکا بیت. وتم تکا نه‌که‌م وازم لی‌بینه. وتی نابئ. وتم: مسترئه‌دمؤنس، خه‌لکی چی؟ ئەم خه‌لکه که تو ئە‌یانینی دوو به‌شن: به‌شیکیان هه‌ر له‌هیچ تیناگه‌ن ته‌نها له‌کارو باری تاییه‌تی خو‌یان نه‌بی، له «ساحب» به‌ولاو هه‌چیت نازانن؛ به‌شه‌که‌ی تریشیان که دینه لای یه‌کینکی وه‌کوو جه‌نابت ئە‌لین «ساحب» که‌چونه ده‌روهه جینوتان ئە‌ده‌نی.

فلانی هه‌رکه ئەوه‌م وت ره‌نگینکی هیناو بردی. ئەو روومه‌ته‌گه‌ش و سووره‌ی وه‌کوو لیموی زه‌رد هه‌لگه‌راو هه‌تا به‌ینیک قسه‌ی هه‌ر پی نه‌کرا. راستی منیش له‌قسه‌کانم توژی په‌شیمان بوومه‌وه، له‌دلی خو‌ما وتم چیمکرد به‌خۆم.

پاشان هاته‌وه قسه‌و وتی: باشه باوه‌ری خو‌تم پی بلئ: وتم مسترئه‌دمؤنس تکات لی ئەکه‌م له‌خۆم گه‌ری. وتی نابئ هه‌ر ئە‌بی بی‌لیت. به‌ته‌واوی شیرزه‌ی کردم. وتم مسترئه‌دمؤنس راستی باوه‌ری من ئەوه‌یه: تا ئیشتان هه‌یه ئەم ئیستگه‌یه ئیش ئەکا، که ئیشتان نه‌ما ئیستگه‌که‌ش نامینی. وتی مامؤستا چون شتی وا ئە‌بی؟ وتم وه‌للا ئەمه باوه‌ری منه‌و تویش زۆرم لی ئەکه‌ی بۆ قسه‌کردن. به‌لام ئەوا هه‌ستیش ئەکه‌م که‌گه‌رم و گو‌ریه‌که‌ی نه‌ماوه‌و له‌دلا زۆر پره.

زه‌مان هینای و بردی، له‌مایسی ۱۹۴۵ دا شه‌ر دوایی هات. دوای ئەوه ئیستگه‌ی کوردی یافا که‌وته کزبوون. زۆری پی نه‌چوو گو‌ران هاته‌وه، پاش به‌ینیکی تر ره‌مزی قه‌زایش هاته‌وه. دوا چۆر ره‌فیق چالاک گه‌رایه‌وه‌و ئیستگه‌ به‌ته‌واوی سه‌ری تیاچوو.

عه‌بدوللا به‌گ که هه‌ر هاته‌وه که‌وته ده‌رده‌ل کردن که چون هه‌ر له‌گه‌ل دوایی هاتنی شه‌ریان بلاو کرده‌وه ئیتر له‌گه‌ل ئەوانیسا که‌وته لووت و پوت.

ریکه‌وت زۆر سه‌یره! له‌پاش چه‌ند سال و له‌پاش دوایی هاتنی جه‌نگ و له‌پاش نه‌مانی ئیستگه‌ی کوردی یافا، روژیکی تر هه‌ر له‌داخلیه‌وه هه‌ر له‌هه‌مان شوینی سه‌رقالدرمه‌دا تووشی ئەدمؤنس بۆمه‌وه. من ده‌ست پیشکه‌ریم کرد، له‌پاش چاک و چۆنی ده‌ستم بۆ ریشه‌ بی ریشه‌که‌م بردو وتم: «ها مسترئه‌دمؤنس جیمان وت؟» وتی: «ئئ بی قه‌زابی مامؤستا

نەمە سیاسەتە». منیش وتم بەلێ ئاخر منیش ئەموت سیاسەتە. ئیتر لەیهک جیا بووینەو، ئەو سەرەو خوا و من سەرەو ژوور بوینەو.

- سالی ۱۹۳۴هـ راباردنی سلیمانی جوړیکی تر بوو. حەمدی ئەفەنی چایچی -خاوەنی فەوانی ئای ئای- بریاریدا پەردە پلاویک لەمالهوه دروست بکاو بۆ نیوه رۆژی ئەو رۆژه - که رۆژی سێ شەنبە بوو- بهیئیتە مزگەوتی حاجی مەلارەسوول بۆ ئەو دەستە دۆست و برادەرانی که بانگی کردبوون بیخۆن. دەستەکش بریتی بون له:

مەلامستەفای حاجی مەلارەسوول، وەستا ئەورەحمانی کهبایچی، وەستا ئەحمەدی حاجی سەیفوللا، خالد ئەفەنی، دەرویش ئەحمەدی چایچی، حاجی مەلعارفی بستۆ، وەستا سالحی چایچی، حاجی عەزیزی تووتنچی، مەلاحەسنی شاتری، دیارە منیش بەشویتیانەو. نوێژی نیوهرۆ کرا. حەمدی ئەفەنی ماله کهیان نزیک بوو لەمزگەوتەکهوه، دوو سێ جار هاتوچووی مالهوی کردو هەر جار که ئەهاتەووه رەنگی زیاتر تیک ئەچوو. حەمدی ئەفەنی خۆی لەخۆیا توورە بوو لەو هاتوچووهشدا ئەوهندەبتر ناگری گرتبوو. لەئیمە وایه پەردە پلاوه که ریک نەکهوتوووه لەشەرمەزاریدا توورە بووه. ئیمە هەموو هەستمان پیکرد. مامۆستا مەلامستەفا هاتە قسەو وتی:

حەمدیه فەنی! هیچ توورەیی و شەرمەزاری ناوی، ئیمە هەموو براین و خیزانی مالیکیان، خۆ غەریب نیت. دوور نییه له مالهوه ئیشیان هەبووبی بۆیان ریک نەکهوتیبی نان دروستکەن، ئیستە ئەنیرینه بازار له کهبابه نایابه کهی وەستا ئەورەحمانمان بۆ دینن و نان ئەخۆین. ئیتر بۆچی خۆت سەغەلت ئەکهی؟

حەمدیه فەنی ئیتر خۆی نەگرت. وتی مەلامستەفا ئەوه تو ئەلێ چی؟ نانی چی و شتی چی؟ من ئەوا سال و عەيام و زەمانه ئیمپرو هەوسم هەستاوه لەو قەحەبابەیی ژنم، هەر که ئەچمەوه بەپەله سەیر ئەکهەم سێ چوار دیلەقۆر لەژووره کهدان. ئەبیه مە ژووریکی تر ئەو خراپتر. ماله کهمان ئیمپرو بووه بە نیرگەله کهی سەی ئەحمەدی بابەرەسوولەوه. نازانم ئەم هەموو ژنه چیه ئیمپرو روویان کردووته مالی ئیمه؟ منیش بەخیر ئەبی بۆ خۆم سەبر بکهەم تا سالیکی تر ئەم وەختە.

لەپاشا پەردە پلاویان هینا، بەلام چ پەردە پلاویک؟ پەردە پلاویکی شیرداخی، بەرۆنی زەنگ و برنجی بسکان و دەست و پەنجەیی ئەجەخان لێ نرابی، ئەبێ چ پەردە پلاویک بوو بێ؟ ئای حەو جار سلاو له رۆنه زەنگه کهی ئەو رۆژه.

نهم باسه تا ۱۹۳۹ قسه ت بۆ ئەکەم چونکه لهو میژووهدا ئیتر من ئاگام لئ براو که وتمه به‌غدا.

- رابعه خان هه‌بوو له‌سلیمانی مالیان له‌گه‌ره‌کی ئەسحابه‌سیی بوو. نانه‌وا بوو له‌بازار. که ئەلیم نانه‌وا بوو نه‌وه‌ک وه‌کوو ئەو ژنانه که له‌مالانا نانه‌وا‌ییان ئەکرد، به‌لکوو نانه‌وا بوو وه‌کوو پیاوان. نانه‌واخانه‌که‌ی له‌خوار دوکانه‌که‌ی مه‌لاعه‌لی سه‌حاف و به‌ته‌نیشت دوکانه‌که‌ی حه‌مه‌ی شازه‌مانه‌وه بوو له‌بازاری ماست فرۆشه‌کان.

کولتیره بازار ئەو سه‌رده‌مه هه‌ر دوو کولتیره‌ی به‌سی پوول بوو. ئەگه‌ر به‌کئ کولتیره‌به‌کی بویستایه به‌دوو پوول بوو.

نهم رابعه‌خانه - که به‌رابعه‌سنه‌یی به‌ناو بانگ بوو- شیره ژنیک بوو له‌ژنانی سلیمانی. به‌یانی له‌مال ده‌رئه‌چوو کراس و که‌وايه‌کی ژنانه‌ی دریزی له‌برا بوو، له‌سه‌ر کراسه‌که‌وه پشینی هه‌بوو، مشکیه‌کی ئەکرد به‌چارۆکه‌وه ئەیدا به‌ناو شانیا، سه‌رو پینچیکێ ژنانه‌ی سلیمانیانه‌ی ئەبه‌سته‌وه. جگه‌ره‌یه‌کی قامیشی ئەنا به‌لا لیه‌وه‌وه و به‌و جۆره ئەچوو بۆ دووکان. که ئەچوو دۆشه‌کیکی بچووکیان بۆ دانابوو، هه‌ویرکه‌رو نانه‌وا هه‌موو شتیکیان حازر کردوه، ئەوانه‌ش هه‌موو پیاو بون، نهم ئیشی خۆی هه‌ر ئەوه بوو پاره‌ی وه‌رئه‌گرت.

به‌مجۆره تا ئیواره ئەمایه‌وه. پاش عه‌سر که نان ته‌واو ئەبوو دانه‌نیشت له‌گه‌ل پیاوه به‌رده‌سته‌کانا حسابی ئەکردو باری به‌یانی پیتی ئەوتن و ئەگه‌رپایه‌وه بۆ ماله‌وه. معامله‌ی هه‌بوو له‌گه‌ل ئەهلی ده‌ره‌وه‌دا؛ گه‌نمی لئ ئەکپین و ئەیکرده عه‌ماره‌وه. ئەو پیاوو نانه‌واو به‌رده‌ستانه بلیم نازانم وه‌کوو چی لئی ئەترسان؛ هه‌موویشی به‌رۆژانه رایگرتبوون.

له‌گه‌رانه‌کانیا عه‌باو شتی به‌سه‌روه نه‌بوو. مه‌به‌ست له‌مه ئەوه‌یه ژنیکێ وا سه‌ربه‌ستی به‌بئ عه‌باو په‌چه له‌ناو شاری سلیمانیدا و ئیشی پیاوان بکا ئەمه نه‌بوو. تازه کچانی قوتابخانه په‌یدا بووبون ئەوانیش ئەبایه به‌په‌چه‌وه عه‌باوه بونایه ژنیک ئیشی پیاوان بکا ئەمه هه‌ر نه‌بوو.

- هه‌تا سالی ۱۹۴۸ هه‌ندئ ئیش و کار هه‌بوو ئەمانه هه‌ر تاییه‌تی بون به‌جوله‌که‌وه؛ وه‌کوو خومخانه‌گه‌ری، زیرنگه‌ری. مووسلمانه‌کان نه‌ئه‌بوا ئەمجۆره ئیشانه‌یان بکرایه؛ چونکه زۆر زۆر شووریه‌ی بوو. له‌ولاتی ئەرده‌لانا ته‌نانه‌ت بازرگانی، واته چیت و کوتال فرۆشتن، پاره‌گۆرینه‌وه -واته «سه‌رافی»- هه‌ر ئەبوا جوله‌که بیکرایه. دوکتۆری و

حەكیمی بۆ مووسلمانەكان عەیب بوو. بۆ ئاغەوات و بەگزا دەرهوێ شارەكان «فەرمانبەرى» (مۆزەف) ئەگەر بیانكردایە حەپیان لە هەموو عالەما ئەچوو.

لەگوندەكانا ماله جوولهكه هەبوو. ئەم جوولهكانە ئیشی گرانى لادییان نەئەکرد، چەند پریاسكەیهكى داودەرمان و دەرزی و دەزوو خەنەو و سەمە -كە هەموو تابارى كەرىك نەئەبوو- سەرمايهى ژيانیان بوون. لە ئاغەو مسكینى گوندهكه باشتر و پوخته تر رایانته بوارد.

- شیخ ماری سەلمەخان كەبەشیخ ماری «قازانقایە» بەناوبانگ بوو، پیاویكى هەتا بلیت نان بەدو دل فراوان بوو. جووری رابواردنی ژيانى لەشاهانە ئەچوو. یەكێ لەجووری ژيانەكهى ئەوه بوو زۆر حەزى لە پاوه بەراز ئەكرد. لەبەر ئەوه بە دايمى سى چل سەگى بەچەشەى راوى هەبوو، كە لەبەر خزمەتكردنى ئەم سەگانه چەند مالى بەخیزانەوه بەخێو ئەكرد. رۆژێك لەگەل دەستەیهك لە خزمەكانى و لەخزمەتكارهكانى ئەچى بۆ راو. روو ئەكەنە ئەو بنارى «تەنگیسەر»ە، لەناو پارچە مەرەزەیهكا «مالۆس»ێك هەلئەستین. لەلايهكهوه تەنگىچى و لەلايهكهوه گەلسەگ دەورى مالۆس ئەدەن.

لەناو مەرەزەكهدا داریكى بچكۆلى تیندا ئەبى، «گۆخل»ەكە لەبن دارەكهدا ئەبى. مالۆس روو ئەكاتە دارەكه. كابرای گۆخل لەترسا بەدارەكه هەلئەزنى و بە هەرچۆر بى خۆى پێوه راگیر ئەكا. دارەكەش ئەوهندە بى تینە لەوانەیه كابرەكە بیزوێتەوه دارەكه بشكیت بۆ نەگبەتى ئەو مالۆسەش دیت لەبن دارەكهدا ماتەئەكا.

كە مالۆس ئەچیتە ئەوى شیخ ماری لەولاه بانگ ئەكا ئەلئى: «هۆ كابرأ بەمەرقدى شیخ سمایلى والیانى بكۆكى، وهیا بیزوێتەوه تەنگىكت پێوه ئەنیم و ئەتكۆزم. هیچ مەكه تا چاریكى ئەم مالۆسە ئەكەین».

كابرأ بەجاری هەناوى دائەكهوى: ئەگەر ئەبزوێتەوه لەولاه بەتەنگ ئەيكۆزن؛ ئەگەر نابزوێتەوه لەم لاوه بەرازەكه سەیری ئەكاو ئەیهوى بە شفرە دارەكه لەبن بێنى.

بە هەر چۆر بوو بەراز لەبن دارەكه ئەرەتین و لەدوايیدا ئەيكۆزن. ئەمجا شیخ ماری كابرأ بانگ ئەكا و لێى ئەپرسى راستم پى بلى، بەلام راست هیچ درۆ مەكه. بەمەرقدى شیخ سمایلى و لیانى ئەگەر راست قسە بكەى چیت بوئ ئەتەمى. لەو وهختەى كەمەن بەو چۆرە بانگم كردى چیت وت؟ ئەویش ئەلئى: «وہللا یا شیخ ئەوى راستى بى وتم خوايه تو منت خستە بەینى دوو بەرازەوه: ئەگەر ئەبزوومەوه ئەو بەرازە ئەمكۆزى؛ ئەگەر نابزوومەوه ئەم بەراز ئەمخوآ. جا خوايه كەیفى خۆتە ئیستە تۆیش ئەمكۆزى و نامكۆزى كەیفى خۆتە؟»

ئەلنی: شیخ مارف قاقا دەست ئەکا بە پینکەنین. جارێ هەر لەو شوێنەدا چی لەبەرا ئەبێ بەکەواو سەلتەو پالتوو چەفتەو پشتینەووە بۆی دانه‌کەنی و ئەیداتی، که ئەچیتەووە بۆ ماله‌ووە دووسەد قەران تریشی خەلات ئەکا.

- کارەساتی دەوران زۆر سەیرە، بۆیە قسە، قسە‌ی لێ ئەبیتەووە.

«خەلپەزە»ی هەمەوێن پیاویکی دیارو بەدیمەنی هەموو ولاتیک بوو؛ لەو سەردەمەدا لە «مەیدان» و «هۆرین شیخان» دانه‌نیشت. دنیای تەماع بەینی ئەوو حەمەپاشای جافی تیکدا بوو.

پۆژیک خەلپەزە لەبەینی کۆرە کۆرە‌ی هەمەوێنا دانه‌نیشی و ئەلنی: ئەبێ ئەو حەمەپاشای جافە بگرم و بیهینم سەری بېرم، ئەو سەرو کەللەیه بەریشە زلەکەیه‌ووە هەلواسم بەژێر سکی ماینەکەما.

ئەم قسە‌ی خەلپەزە‌یە هاوار ئەبەرێ تا ئەگاتە کویستانی «بەس» و «مەولاناوا» لەولاتی «بانە» -کەشوین هەواری حەمەپاشا ئەبێ. قسەکە ئەگاتەووە بەحەمەپاشا حەمەپاشاش ئەلنی: هەروەها ئادە‌ی جاف بەچوارسەد سواری جافەووە ئاوزه‌نگی تەقین، هەواری ئەو سەلە‌ی مەولاناوا لەخۆ‌ی حەرام ئەکا و دیت بۆ ولاتی «مەیدان». لەبەرەبە‌یانی شەویکی تاریکا ئەدا بەسەر بەرە‌ی خەلپەزە‌دا. چارە‌نووس لەچارە‌ی خەلپەزە‌ی ناوداری هەمەوێندی نووسیبوو کە بکەوێتە دەست حەمەپاشای جاف.

حەمەپاشا ئەبگرێ و سەری ئەبەرێ. جارێ لەشەکە‌ی دینی هەلیئە‌دە‌ی و پە‌ی ئەکا لە بارووت و پیکە‌ووە ئەنووسینیئە‌ووە و ئاگری پینو ئەنی، بارووت ئەتە‌قیتە‌ووە هەر پە‌رژۆ‌له گۆشتیکی ئەبا بە‌لایکدا. سەرە‌کە‌شی دینی هەلیئاوسی بە‌ژێر سکی ئەسپە‌کە‌یاو بە‌و جۆ‌ره بە‌رو دوا ئە‌گەرپتە‌ووە بۆ هەوارگە‌ی کویستانی مەولاناوا ئەلنی: خەلپەزە‌ ئاوا سە‌ری من هە‌لاوێسی بە‌ژێر سکی ماینە‌کە‌تا؟

- لە ۱۹۰۸ دا خۆت ئە‌یزانی ئیمپراتۆرییە‌تی عوسمانی لە‌ئاخر و ئۆخری پیریدا بوو. ئە‌و پۆژە‌ی سولتان عە‌بدولحە‌مید وای ئە‌و‌یست کە‌شیخ سە‌عیدی کۆ‌ری سە‌یدمە‌حە‌مە‌دی کۆ‌ری کاکە‌حە‌مە‌د لەولاتی سلیمانی بنیری بۆ ئە‌سته‌مۆل؛ بە‌لام دە‌ستە‌ی بە‌رە‌ی کاکە‌حە‌مە‌د زۆ‌ر بوو، حوکومە‌تی ئە‌و پۆژە‌ هە‌روا بە‌و سانایی پیتی ئە‌کرا شیخ سە‌عید بنیری بۆ ئە‌سته‌مۆل. ریکە‌وتیش وابوو هەر لە‌و سە‌ردە‌مانە‌دا حوکومە‌تی سلیمانی -کە‌ عە‌بدولحە‌میدبوو- ناردبووی بە‌شوین مە‌حمووپاشای کۆ‌ری حە‌مە‌پاشای جافدا. مە‌حمووپاشا بە‌نزیکە‌ی سێ‌سە‌د

سوارەووە دیت بۆ سلیمانی. ئەم ھاتنە ی ئەم بەم سوارانەووە وای بردبوووە دلی خەلکەووە کە گواوە بۆ ئەو ھاتوووە یارمەتی ھوکومەت بەدا بۆ ناردنی شیخ سەعید بۆ ئەستەمۆل. لەگەڵ ئەو ھەشا و نەبوو.

ھوکومەت شیخ سەعیدی ناردو شیخ سەعید لە مووسل کوزراو دەنگ وای بلاو بوووە کە ھوکومەت دەستی لە کوزرانی شیخ سەعید ھەبێ.

شیخ مەحمودی کوری شیخ سەعید - کە لە گەڵ باوکیا ئەبێ - لە مووسل لە پاش کوزرانی باوکی خۆی ئەگە یە نیتەووە ولاتی سلیمانی. وە کوو شیرێ برسی لیدی بۆ تۆلە سەندنەووە ی باوکی؛ چ لە ھوکومەت، چ لەو کەسانە کە بوون بە ھۆی کوزرانی باوکی لەشاری سلیمانی و ولاتی سلیمانیدا. دەستە یەکی زۆری بۆ ئەم نامانجە پیکەووە ناو.

دیسان لەم وەختە شا ھوکومەت ئەنیریتەووە بەشوین مەحمووپاشای جافا کە بیت بۆ سلیمانی. مەحمووپاشا بە شەشەسەد ھەوسەد سواری جافەووە دیت بۆ سلیمانی. کورە کورە ی جاف کە ئەزانن مەحمووپاشا بۆ سلیمانی ئەچێ و لەو سەردەمانە شا لووت و پوتی ھوکومەت لەگەڵ مەحمووپاشادا تۆزی باش نییە و لەلایەکی تریشەووە شیخ مەحموودیش لەوێیەو شیخ مەحموودیش بەقسە ی خەلک وای چوووە تە دلێووە کە جاری پیتشو ئەگەر مەحمووپاشا نە ھاتایە بۆ سلیمانی، شیخ سەعیدی باوکی نە ئەتیرا بۆ ئەستەمۆل و لە مووسل بکوژی، لەبەر ئەمە لە کوشتنی شیخ سەعید مەحمووپاشا ھاو بەشە؛ کەواتە ئەبێ تۆلە ی لی بکاتەووە.

ئەم دوو دەنگو یاسە لە ناو شوێرە سواری دەستە ی مەحمووپاشادا بلاو بوووە. ئەم دەستە یە ھەتا لە سلیمانی نزیکتر ئەبوونەووە ژمارە یان کە مەر ئەبوووە. لە ھەر قوناقیکا بە شیکیان خۆیان ئەدزیووە تا گە یشتنە ناو شاری سلیمانی لە شەشەسەد ھەوسەد شوێرە سواری جاف، مایەووە «شەست» کەس. ئەوانەش لە پشتمالە ی مەحمووپاشا خۆی بوون.

مەحمووپاشا بەم شەست سوارەووە دیتە ناو شاری سلیمانی و ئەچیتە مالی «ئەورە ھماناغا». لە پاش ھەسانەووە بەخۆی و بە پیاووە کانێووە ئەچێ بۆ «سەرا» کە ئەو سەردەمە لە شوینی دەبوو کە بوو.

لەو لایە شیخ مەحمووە کە ئەبیت وای مەحمووپاشا ھاتووتە سلیمانی و مەحمووپاشاش گۆیا دەستی لە کوشتنی شیخ سەعید ھەبوو بەخۆی و بە لەشکر یکی کۆکە کەووە روو ئەکاتە ناوشار بۆ کوشتنی مەحمووپاشا. لەو وەختە دا کە مەحمووپاشا ئەچێ بۆ سەرا دیارە ئەزانن چۆن کارەساتیک ئەبێ، پیاووە کانی خۆی ھەموو فیشە ک ئەخەنە بەر تەنگ و تەنگ ئەگرن

به‌دهسته‌وه و ده‌ست نه‌خه‌نه سەر تیسکه. مه‌حموو پاشا نه‌خه‌نه ناوه‌راستی خۆیان و به‌و جۆره‌پۆلیس که مه‌حموو خدری کوری خله‌په‌زه ئه‌بێ پیاوه‌کانیشی هه‌موو له‌ دهره‌وه رانه‌وه‌ستن مه‌حموو پاشا و مه‌حموو خدر پیکه‌وه‌دوو به‌دوو له‌ژوو‌رپیکا ئه‌مینه‌وه.

له‌واوه‌شیخ مه‌حموو که ئه‌بیهت وا مه‌حموو پاشا چوو‌ته‌سه‌راوه ئه‌که‌ویته سەر ئه‌وه که په‌لاماری سه‌را بداو سه‌را بگریت. به‌هه‌له‌داوان ئه‌م خه‌به‌ره دینن بۆ مه‌حموو خدری مودیری پۆلیس. مه‌حموو خدر لایه‌نی مه‌عمووریه‌تی له‌بیر نه‌چیتنه‌وه و ده‌ماری عه‌شره‌تی ئه‌بیزوینتی، ئه‌لئ: «عه‌شره‌ت پشتی عه‌شره‌ت نادا به‌زه‌ویدا ئاده‌ی پۆلیس». فه‌رمان ئه‌کاته سەر پۆلیس که بچن سەر سه‌راکه بگرن، مه‌فه‌زی پۆلیس به‌تفه‌نگه‌وه هه‌موو که‌لین و قوژبنی سه‌ربانی سه‌را ئه‌گرن و پیاوه‌کای مه‌حموو پاشاش ده‌ورو به‌ری ده‌رکی سه‌راکی ئه‌ته‌نن و سه‌را قایم ئه‌بیت.

له‌م وه‌خته‌دا ریش سپیانی سلیمانی به‌قورعانیکه‌وه ئه‌چن سه‌ری ری به‌شیخ مه‌حموو ئه‌گرن و ئه‌لین بیکه‌به‌خاتری ئه‌م قورعانه‌ بگه‌ریوه. سه‌را قایم کراوه‌وه له‌هیچ و پووج ئه‌بێ خوین له‌ش بیا. مه‌به‌به‌هۆی رزانی خوینی بی گونا‌حان و با سلیمانی تیک نه‌چئ. شیخ مه‌حموو که‌به‌قورعانه‌وه ئه‌چن به‌پیری‌ه‌وه، له‌به‌ر قورعانه‌که ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه و واز له‌فیکره‌که‌ی خۆی دینئ.

له‌م لاوه -که‌سه‌ لیره‌دایه- له‌جۆشی ئه‌و شله‌ژانه‌دا که‌وا مه‌حموو پاشا و مه‌حموو خدر پیکه‌وه‌ دوو به‌دوو له‌ ژوو‌ره‌که‌دا دانیشتون، مه‌حموو خدر روو ئه‌کاته مه‌حموو پاشا و پیتی ئه‌لئ: «ئه‌ری مه‌حموو پاشا ئه‌و وه‌خته که‌حه‌مه‌پاشای باوکتیان کوشت عومرت چه‌ند بوو». مه‌به‌ستی ئه‌وه بووه که‌به‌م قسه‌یه ئه‌یه‌وی تانووتیک له‌مه‌حموو پاشا بداو دلی بریندار بکا. مه‌حموو پاشاش ئه‌لئ: جه‌نابی مه‌حموو خدر له‌و وه‌خته‌دا که‌حه‌مه‌پاشای باوکم کوژرا عومرم ۳۲ سال بوو؛ به‌لام له‌و وه‌خته‌دا که‌هه‌ر چه‌مه‌پاشای باوکم خله‌په‌زه‌ی باوکتی کوشت عومرم بیست سال بوو.

مه‌حموو خدر ئیتر نایه‌ته‌ زمان و پاش گه‌رانه‌وه‌ی له‌شکری شیخ که‌ ناوشار توژی ئارام ئه‌بیتنه‌وه، مه‌حموو پاشا هه‌له‌سته‌تی و دیتنه‌وه بۆ مالی ئه‌وره‌حمانا‌غا.

- «تاموورا‌غا» هه‌بوو پیاویکی ده‌وله‌مندی به‌ده‌سته‌لات و خاوه‌نی مه‌رو شوانکاره‌ بوو. له‌هه‌ولیر دانه‌نیشت، تووشی نه‌خۆشیه‌کی گران بوو. گه‌لی ولاتان گه‌رابوو، دوکتوره‌کان هه‌ر ئه‌وه‌یان بۆ ده‌رکه‌وتبوو که ئه‌مه‌ ریخۆله‌ی پیچی خواردوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که‌عومری

سەر كەوتۈۋە تاقەتتى ئەۋەى نەماۋە كە «عەمەلىيات» بىرى. دوكتۇرى مووسل و بەغداۋ شام ھەر لەسەر ئەمە بوون بەلكوۋ ھى لەندەنىش لەبەر ئەمە تامووراغا رۇژ بەرۇژ ھەر لەكوتى ئەداۋ ھەر بەرەۋ پىرى مردن ئەچو، ئىتر دەستىان لىشت و چاۋەرىپى ئەۋەيان ئەكرد ھا ئىستە، ھا سەعاتىكى تر بىرى.

ئەم لەم حالەدا بو، شوانكارەى ھەبو. رۇژىك يەكئ لەو شوانكارانە -كەناۋى مستو بو- ھاتبو رۇنى ھىتابو، سەبرى كرد مالى تاموراغا لەشىن و شەپوردان. ئەپرسى ئەمە چىيە؟ ئەلەين، تاموراغا لەحالى خۇيايەتى و ھەموو دوكتۇرەكان وتوويانە رىخۇلەى پىچى خواردوۋە لەبەر عومر گەۋرەپىشى ناتوان دەستى لىدەن. ئەلى: ئا بمبەن ھەز ئەكەم نىش چاۋم پى بىكەۋى. ئەيىنە ئەۋىش سەبرى ئەكا. لەپاش ئەۋە دەست ئەنى بەسكى تاموراغادا ئەلى: بەلى راستە رىخۇلەى پىچى خواردوۋە، بەلام من ئىستە چاكى ئەكەمەۋە، بەمەرجىك ھەر شتىك ئەلەيم بۇم بىنن و قسەش نەكەن. ئەلەين: باشە. ئەلى: سى ھەلماتى شووشەۋ قووتوۋىك رۇنى زەپتەم بۇ بىنن، ۋە ھەر ئىستەش گونكىكى ھەۋىر لەسەر ساج بىكەن بە كولىرەيەكى گەرم و بۇم ھازر كەن. ھەلماتەكان و قووتوۋە رۇن زەپتەكەى بۇ دىنن. تاموراغاش ھىچ ھىزى نەماۋە تەنانت قسەشى نەماۋە.

كابرا دەمى تاموراغا ئەكاتەۋە، يەكەيەكە ھەلماتەكان ئەخاتە گەروۋى. بە پەنجە ئەيخاتە خوارەۋە رۇن زەپتەكەى ئەكا بەشوتىيا. كەس و كارى تاموراغا ئەيانەۋى دەستى بگرن، ئەلەين ئەۋ لەۋ حالەدايە تو بەتەۋاۋى خنكاندت. ئەلى: من نەموت نابى قسە بىكەن. ھەندىكىتر لەكەس و كارەكەى ئەلەين: خۇ ئەۋ مردوۋە ۋاز لەم پىاۋە شوانە بىنن ئەگەر چاك بوۋەۋە ئەۋا چاك بوۋەتەۋە؛ ئەگەينا خۇ ئەۋ ھەر مردوۋە.

كابراى شوانە ھەر كە ھەلمات و رۇن زەپتەكە ئاۋا لى ئەكا ئەلى خىرا كولىرە گەرمەكەشم بۇ بىنن. كولىرەى سەرساج بۇ لائەبەن و بۇى دىنن. كولىرەى گەرمى سوور ئەنەتتە سەر سكى تاموراغاۋ بەسەرسكىا ئەيگىرى؛ ئەۋەندەى ئەگىرى تا كولىرە ۋردەۋردە سارد ئەبىتتەۋە. ئەۋىش ھەر بەدەست دەستى پىا دىنن. سەبر ئەكەن تاموراغا چاۋ ئەكاتەۋە زۇرى پى ناچى كەمە كەمە زمانى گۇ ئەكاۋ ئەلى: بمبەنە سەر ئاۋدەست. كورۇ خزم و كەس و كار لەخوشيا ۋەختە پەر دەر كەن. ھەلىئەگرن و ئەيىنە سەر ئاۋدەست. شوانەكەش لەگەلى ئەچى. تاموراغا دائەنىشى و پاش ھەلسانى شوانەكە لەناۋ پىسايەكەى ھەلماتەكان ھەلئەگرتەۋە. ۋاخزمەكانىشى ھەموو چاۋيان لىيە، تاموراغا ئەمجا بەپىنى خۇى ئەگەرتەۋە بۇ سەرجىگای خۇى.

له‌پاش تۆزئ داوای نان ئەکا ئەلئ: برسیمه. شوانه ئەلئ: شۆربایه‌کی ته‌ری بۆبکه‌ن، شۆربای ئەده‌نی ئەبخوا، دیسان داوا ئەکاته‌وه، شوانه ئەلئ شۆربای بده‌نی. له‌و ماوه‌یه‌دا جارێکی‌که‌ش ئەچینه‌ سه‌ر ئاوده‌ست. شوانه دوو رۆژ له‌وی ئەمینه‌وه تا تاموورا‌غا به‌ته‌واوی ئەکه‌ویته‌ خواردن و ئەلئ: هه‌موو شتیکی ئیتر بده‌نی. له‌راستیدا تاموورا‌غا به‌ته‌واوی ساغ ئەبینه‌وه و هیج عه‌له‌می تیا نامینه‌ی.

ئه‌مجا له‌کابرای شوانه ئەپرسن ئەمه‌ چییه‌و تۆ چۆنی تئ ئەگه‌ی؟ ئەلئ: من وای ئەزانم ئەمه‌ ریخۆله‌ی پیچی خواردووه ئەبئ شتیکی سا‌فی قوورس هه‌بئ به‌و شوینه‌دا و به‌ناو ریخۆله‌که‌دا بروا و بۆ ئەوه پال به‌شوینه‌ پیچ خواردووه‌که‌وه‌ بنئ، ئەو شته‌ش به‌عه‌قلئ من هه‌ر هه‌لماتی شووشه‌ بئ؛ چونکه هه‌ر ئەوه سا‌ف و قوورسه‌. رۆن زه‌یته‌که‌ش بۆ ئەوه‌یه له‌گه‌ل هه‌لماته‌که‌دا بروا ناو ریخۆله‌که‌ لووستر بکا و رینگا بکاته‌وه بۆ رۆیشتنی هه‌لماته‌که‌. کولیره‌ گه‌رمه‌که‌ش بۆ ئەوه‌یه که‌گه‌رمایی بگا به‌رۆن زه‌یته‌که‌ نه‌وه‌ستی؛ چونکه رۆن زه‌یت به‌گه‌رمایی زیاتر ئەکه‌ویته‌ جووله‌. ئەمانه هه‌ر یه‌که ئیشی خۆیان کرد، هه‌تا له‌ولاوه ئەوه بوو هه‌لماته‌کان ده‌رچونه‌وه پیچی ریخۆله‌که‌ راست بووه‌وه هاته‌ سه‌ر دۆخی خۆی.

تاموورا‌غا ئەوا چاک بووه‌وه ئەمجا رووی کرده‌ مستوی شوانکاره‌ وتئ: هه‌رچی خێرو بیری ئەمسالی ئەو مینگه‌له‌ مه‌رە‌ی من هه‌یه سا هه‌زارسه‌ره‌ یان که‌متره هه‌موو بۆ تۆ. جگه له‌مه‌ دیسان خه‌لاتیکی‌تریان کردو گه‌رایه‌وه بۆ لای مه‌رۆ مینگه‌لی خۆی.

- له‌فیلی ده‌رۆزه:

سالی ۱۹۲۹ بوو ریم که‌وته شاری «بانه». دنیا پاش عه‌سرو ده‌مه‌ده‌می ئیواره بوو. له‌ گۆره‌پانی زیندروه‌کانا خه‌لکیکی زۆر راوه‌ستا‌بون به‌ده‌وره‌ه. زۆریی خه‌لکه‌که‌ سه‌رنجی راکیشام چووم. که‌چووم سه‌یر ئەکه‌م له‌ناوه‌راستی خه‌لکه‌که‌دا ده‌رویشتیکی که‌له‌هور چاروکه‌یه‌کی سپی راخستووه، سندوقیکی به‌ئه‌ندازه‌ی هه‌زار پینسه‌یه‌کی له‌ته‌نیشه‌وه‌ داناوه‌ خۆیشی راوه‌ستاو، سه‌ری سندوقه‌که‌ دادراوه‌ته‌وه، ده‌ست بۆ سندوقه‌که‌ را‌ئه‌کیشی و به‌زمانیکی پاراو که‌ گری نایه‌ته‌ به‌ری ئەلئ: «خه‌لکینه‌! ئەزانن ئەم سندوقه‌ چی تیدایه‌؟ ئەم سندوقه‌ ئەژده‌هایه‌کی تیدایه‌ شاخی ده‌رکردووه، تووکی به‌سه‌ر زه‌ویدا ئەکشی، چاوه‌کانی بریسکه‌یان دئ، له‌شی له‌هه‌زار ره‌نگ ئەدره‌وشینه‌وه، گولیکی پیروبی له‌ناسمان شینتر، گولیکی سه‌وزه له‌قه‌رسیلی به‌هار سه‌وزتر، گولیکی سووره له‌گوله‌باخی پادشاهان سووتر، گولیکی زه‌رده له‌کاره‌بای یه‌مانی زه‌ردتر. ئەوی نه‌بیینی له‌دنیا‌دا هیجی نه‌دیوه،

ئەوی بیبێنی هەموو دنیای دیوێ. ناوبانگی ئەم ماره که ئەژدەهایه گەیشتۆته چین و ژاپۆن، گەیشتۆته ولاتی ئەلمان و فرەنگستان. پاره داخەنه سەر ئەم چارۆکهیه، چاوتان بکهوی بەم موجزەیه».

خەلکیش هەر زیاد ئەکاو دەقیقه بە دەقیقه تەمەزرۆی ئەوەن که چاویان پێیکهوی، وه کوو بارانی بەهار پاره ئەبارئ بەسەر چارۆکهدا ئەویش هەر جارە بەقسەکانی زیاتر هانی خەلکه که ئەدا بۆ ئەم چاو پێیکهوتنه. جار جاریش سەیریکی پاره ی ناو چارۆکه ئەکا ئەلنی هیشتا ماویه بگا بەقیمەتی چاو پێیکهوتنی ئەو ئەژدەهایه. ئەو عالەمەش هەر وه ختە رۆحیان دەرچی. هەتا دیت هەر خەلکی تریشیان پتوێ ئەنووسی؛ چونکه لەماوی ئەو سەعاتەدا له هەموو شارەکهدا دەنگی دایهوه کهشتیکی وا هاتوو، بەرەبەرە ئەهاتن بۆ چاو پێیکهوتنی.

کابرای دەرۆیش ئەمجا کهوتە ژماردنی پارهو ئەیوت: ئەوهنده تەمن، وهیا ئەوهنده قەرائی ماوه بگا بهو ئەندازەیه که من ئەیلیم. خەلکه کهش ئەوهنده به تاسه بوون هی وا هەبوو دوو جارو سێ جار پاره ی فرئ ئەدا بۆ ئەوه لهو تەمەزرۆیه رزگاری بیی و چاوی به ئەژدەها بکهوی. قسەکانی کابراش ئەوهنده کاریگەر و مێشکی خەلکه که ی بەجۆری شلەژاند بوو یهکنی نەبوو بیر لهوه بکاتهوه که ئەژدەهایه کی وا چون لەسندوو قیکی وا بچووکا جیگای ئەبیتهوه.

کابرا بەمجۆره قسانه هەر هانی خەلکی ئەدا هەتا دنیا بوو بەپاش نوێژی شیوان و تۆزی تاریکایی داها. خەلکه کهش ئەوهنده وه رەز بوون هی وا بوو ئەجولا بۆ ئەوه بچی پەلاماری بدا بەلام هیتەر دەستی ئەگرت.

کابرا کهزانی بهتەواوی دەستی خۆی وه شانندو دنیا تاریک بوو، وه لهوانه شه ئەگەر زیاتر بکیشی لێدان ئەخوا، هینای چارۆکه که ی کۆکردهوه. نووره که یه کی دەرکرد هەموو پاره که ی رزاندە ناویه وه، لولیدا و خستیه باخەلیه وه، چارۆکه که ی بهست بەسەریا. هەر دوو چاکی لئ بەلادا کرد، سندوو قه که ی هینایه پیتشه وه. دەستی کرد به «یا هوو، یامه نهوو، پیری هەمه دان و سولتان ئیسحاق، شای مه ولاناوا و شاسواری مایده شت، کلاو زیرینی کرماشان و تاجداری خۆراسان، گومەزی پەنده هارو مەزارگە ی بوخارا، هوو مەدهد یا عەلی!»

ئەمانه ی وت و دەستی برد سەری سندوو قی لادا تووله سوچه ماریکی دەرگرددو گرتی بەدەستیه وه. خەلکه که که ئەمه یان دی، هی خوین گەرمیان تیا هەبوو پەلاماریان دا، هی تریش هەبوو ئەیوت وازی لئ بیین ئەم باوه حیزه. کابراش سندوو قه که ی خیر! دایه بن هەنگلی و تووله ماره که ی گرت بەدەستیه وه، پتیه کی هەبوو چواری تری بۆ قەرز کرد، دپنی

دا به‌خه‌لکه‌که. دنیاش به‌ته‌واوی تاریک بوو، بۆی ده‌رچووو خۆی ده‌رباز کردو کهس نه‌یزانی بۆ کوی چوو.

- له‌کوردستانی ئیرانا به‌تایبه‌تی تا دوایی هاتنی جه‌نگی گه‌وره‌ی به‌که‌م (۱۹۱۴-۱۹۱۸) ده‌رامه‌تی میری له‌ ولاتا به‌و جۆره‌ بوو که هه‌ر به‌گ وه‌یا ناغا وه‌یا خانیک که‌وا خاوه‌ن گوند و دیهات بوون دوا‌ی ئه‌وه که حاسلات هه‌له‌گیرا ئه‌و مالکه ئه‌چووئه ئه‌و شاره که‌گونده‌کانی ئه‌و که سه‌ر به‌ ویسون له‌گه‌ل حوکومه‌تی ئه‌و شاره‌دا -که‌سه‌ر به‌شا بوو- ریشه‌که‌وت سالی ئه‌وه‌نده پوول بدا به‌میری. ئه‌مه‌ی یێ ئه‌وترا «مالیات». ئه‌مجا ئه‌و مالکه بیتجگه له‌حقی ملکانه‌ی خۆی ئه‌و پاره له‌مسکینه‌کان کۆ ئه‌کرده‌وه و ئه‌یدا به‌حوکومه‌ت. ئیتر ده‌رامه‌تی حوکومه‌ت له‌م سووچه‌وه بریه‌تی بوو له‌وه.

وه‌کوو ده‌ر ئه‌که‌وی ئه‌م ره‌وشته‌ هی سه‌رده‌می کۆنی حوکومه‌تانی فارس بوو مابووه‌وه، وه‌یا هی سه‌رده‌می سه‌ده‌ی چواره‌می هیجری بوو به‌چاو حوکوماتی ئیسلامیه‌وه.

- «فه‌قی قادری ره‌باتی» پیاویکی پیاوانه‌و قسه‌زان و به‌ده‌سه‌لات بوو. له‌وه‌ختی خۆیا به‌که‌ پیاوی «شیخ مه‌حمودی» حه‌فید بوو. وتی: له‌ هیچ شتیک ناته‌واویم نه‌بوو: له‌مال، له‌ولاخی چاک، له‌ئه‌ولاد. له‌گه‌ل شیخ مه‌حمودا چووین بۆ که‌رکووک و میوانی «سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا» بووین. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ پیاو نه‌بوو له‌ولاتی که‌رکووکدا ناوی هه‌بێ ته‌نها سه‌ید ئه‌حمه‌دخانه‌قا نه‌بێ. ته‌نها مه‌عموره‌کانی حوکومه‌ت به‌یانیان پێش چووئه دایه‌ره‌یان و ئیواران له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یا نا تا نه‌چونایه‌ دیوه‌خانی سه‌ید ئه‌حمه‌دو قاوه‌یان نه‌خواردایه‌ته‌وه نه‌ه‌چووئه سه‌ر ئیش و لای مالی خۆیان. که‌چووین چه‌ند رۆژیک له‌لای سه‌ید بووین.

رۆژیک سه‌ید پیتی وتم: «فه‌قی قادر ئه‌ته‌وی ده‌وله‌مه‌ندیکی ته‌واو بیت و بێ ئه‌قل بی. یا ئه‌ته‌وی پیاویکی ژێرو داناو لات بیت؟»

منیش ته‌وا دیاره له‌سامانی دنیا له‌سه‌ر هیچ په‌کم نه‌که‌وتووئه نایه‌ت به‌دلما که‌ئه‌م سامانه‌ی من هه‌مه له‌ده‌ستم بێته‌وه. وتم وه‌للا جه‌نابی سه‌ید ئه‌وه‌ی دووه‌م ئه‌وی. فه‌رمووی ته‌وا بۆم مۆرکردی.

دنیا په‌رده‌یه‌کی تری به‌سه‌ر هات؛ رۆژ نه‌هات رۆژیک تری به‌دوادا هات. ده‌وری شیخ مه‌حمود نه‌ما، منیش ورده‌ورده‌ رووم کرده‌کزی. ژن مرد، مالم له‌ده‌ست بوه‌وه، و لاخی

کەحێله هەمووی نیاچوو، ئەولاد دنیای باوکیان بەجێهێشت، هێچم بەدەستەوه نەما؛ هەر مامەوه خۆم و خۆم.

ئەم ماوەیە بیست و دووسالێ پێچوو. لەدوای بیست و دووسالە رێم کەوتەوه کەرکووک. لەسەر تیلەمە کاغەزێک نووسیم بۆ سەید ئەحمەد: «جەنابی سەید ئەوێ یە کەم ئەوی». ئەویش لەپشتیەوه نووسییەوه: «فەقی قادر تازە مۆرکرا. هەر ئەوێ دوو مە». سەید ئەحمەد لەپاش بیست و دوو سال تیگەهێشت کەوختی خۆی من چیم وتوووە ئەو چی وتوو.

- هەر فەقی قادری رەباتی گێرایەوه وتی:

میرزای تاییه‌تی «وەسمان پاشا»ی جاف بووم؛ هەس و نیه‌سی لەدەست منابوو، مەحرەمی مال بووم وەکوو یەکنی لەخێزانی ئەو ماله.

جوونی خانمی وەسمان پاشا لە هەموو ئەو ولاتەدا ناوی دەرکردبوو. میوژە رەشکە لەسای گەردەنیا دیاربوو، نەبخۆی نەبکەدی هەر تەماشای ئەو بالا نەمامەو گۆنا ئالەمی بکەدی. بەراستی خوا یەکنی لەو شیرین نەمامانە کە دروستی کردبوو خانمی وەسمان پاشا بوو. ئەمە لەباری جوونی و نازداریدا، لەباری سالاریشا هەر تەنها مەگەر لەدەست خانمی وەسمان پاشا بهاتایە کە فەرمانرەوایی و عەشرەتداری هەموو تۆبی جافی بکردایە تا ئەچوووە سنەو سلێمانی و بانەو شاقەلا.

وتی چەند سال بوو لەدلما بوو بوو بەگێری کە جارێک من خانم چاویێ بکەوتایە لەو کاتەدا کە لەخەو هەلئەستا. چونکە وا چوو بوو دەلمەوه کە ئەو جوانیەمی خانم هەیه‌تی هی داو دەرمانە. دەمیک بوو لەو باوەرەدا بووم، شوین هەلئیکا ئەگەرەم. کتۆپر رۆژێک بۆم هەلکەوت سەر لەبەیانێ بوو، هێشتا خانم لەخەو هەلئەستا بوو بەبیانوی هێنانی قەلەم و کاغەزێک لە ژوورە کەدا کە خانمی لێی نوستبوو چوومە ژوورە کەوه. منیش مەحرەم بووم ئەم‌توانی هات و چۆی کەم.

هەرکە سەرم کرد بەژوورە کەدا خانم گۆشەمی کولەمی سەر تەختە کەمی لاداو لەناو جینگاکەمی هەستاو زەرەخەنەیه‌ک گرتی.

بەلام هەستانیکی وا هەر وەک مانگ لە کەل بێتە دەرەوه ئاوا بوو. بەراستی خانم لە جۆشی نیوهرۆو سەریوارەدا چۆن چاو پێکەوتبوو، لەو کاتەشا کە لەناو جینگای بەیانیه‌دا لەناکاو هەستا هەر وابوو.

توژی له زهرده‌خه‌نه‌که‌ی ته‌ریق بوومه‌وه. وتی: فه‌قی قادر! نه‌زانم بوچی هاتوی؟ وتم: بوچی هاتووم خانم؟ وتی: بو نه‌وه له‌م وه‌خته‌دا هاتوی که‌من بیینی بزانی نه‌و جوانیه‌که‌من همه‌مه‌ له‌وه‌خته‌کانی‌تر هی داو ده‌رمانه‌ یا هه‌ر هی خۆمه؟ فه‌قی قادر! من داو ده‌رمان ناکه‌م، خوا دوو به‌هره‌ی جوانی و مالی پی داوم. به‌داو ده‌رمان و به‌پیسکه‌یی کفرانی نه‌و دوو به‌هره‌یه‌ ناکه‌م.

وتم: خانم چۆنت زانی که‌من بو نه‌وه هاتووم؟ وتی: «به‌وه‌دا زانیم هه‌ر که‌سه‌رت کرد به‌ژووره‌که‌دا له‌پیشا سه‌یری منت کرد نه‌مجا چاوت برد به‌لای قه‌له‌م و کاغه‌زه‌که‌وه».

به‌راستی ئیتر ئیمانم به‌وه‌ش هینا که‌زه‌کاو زیره‌کی خانمی وه‌سمان پاشا کردبووی به‌و خانمه‌ که‌ده‌سته‌جله‌وی نه‌و هه‌موو عه‌شره‌ته‌که‌ی گرتبه‌ده‌ست.

پاشان وتم: وه‌للا نه‌وی راستی بی خانم، راست نه‌که‌ی بو نه‌وه هاتبووم. خۆ هیچ لۆمه‌یه‌کم ناکه‌ی؟ وتی کورم! تو کورپی ئیمه‌ی، نه‌گه‌ر ئیمه‌ تو‌مان به‌کورپی خۆمان دانه‌نابین تو‌وا به‌و جووره‌سه‌ربه‌ست نابی له‌هه‌موو ژوورو به‌ری نه‌م سه‌رایه‌دا.

- «ئه‌شهره‌فاغای ره‌باتی» پیاویکی به‌ناوبانگ و دیاری بوو. له‌سه‌رده‌می تورکه‌کانا حوکومه‌تی نه‌سته‌موول نه‌کاته‌سه‌ر والی مووسل که‌بیگرن و به‌ده‌ستی به‌سته‌بینیرن بو نه‌سته‌موول؛ چونکه‌ئاوی له‌حوکومه‌تی نه‌سته‌موول له‌ولاتی سه‌نگاودا لیل کردووه. والی نه‌م نه‌کاته‌سه‌ر قائمقامی که‌رکووک که‌بچی بیگرن.

قائمقام به‌خۆی و دووسه‌د ئیستر سواره‌وه له‌ناکاو نه‌دا به‌سه‌ر «ره‌بات» داو نه‌چینه‌مالی نه‌شهره‌فاغا خۆی له‌مال نابین. ده‌می نیوه‌رۆ نه‌بین. «شه‌مه‌سخانی» کچی کاکل ئاغای فارساغا خیزانی نه‌شهره‌فاغا نه‌بین. نانی نیوه‌رۆ نه‌نیرینه‌دیوه‌خان. دووسه‌د سینی، هه‌ر سینییه‌ک بریانییه‌کی له‌سه‌ره. له‌ماوه‌یه‌کی زوودا نه‌م نانه‌به‌م جووره‌حازر نه‌بین.

چنان نه‌خورئ. پاشان قائمقام سه‌ریک نه‌خاته‌به‌ر خۆی و نه‌لن: «سوار، سوار بن، زۆر حه‌یفه‌خانه‌دانی وا که‌ژی وای تیدا هه‌بێ کویر بیته‌وه. من بو گرتنی نه‌شهره‌فاغا هاتبووم، به‌لام شازنی شه‌مه‌سخان نه‌یه‌یشت که‌نه‌م خانه‌دانه‌کویر بیته‌وه». ئیتر لێ نه‌دا نه‌روا ولامی والی نه‌داته‌وه که‌هه‌ر شتییک له‌ولاتی سه‌نگاو پرویدا له‌نه‌ستوی من بی.

ولامی بین ولام

- کابرایه‌ک له‌که‌رکوک هه‌تیویکی تاو دابوو، شوینی ده‌ست نه‌که‌وت. سه‌یری کرد ده‌رگایه‌ک کراوه‌ته‌وهو دالانیکی لینه. له‌گه‌ل هه‌تیوه‌که چوونه‌ئه‌وی. کابرای خاوه‌ن مال له‌ده‌نگی هه‌تیوه‌که به‌ئاگا هات و هات سه‌یری کرد شتیکی وایه. وتی: چۆن‌ئه‌بێ له‌و دالانی‌حه‌وشه‌ی مناشتی واکری؟ هه‌ر دریزه‌ی دا به‌قسه‌ی و نه‌بیره‌وه. وادیاربوو هه‌تیوه‌که له‌مه‌تووړه‌بوو و پنی ناخۆش بوو وتی: «مردووت مرئ! چیه‌ناییره‌ته‌وه؟ تۆیش وه‌ره له‌ناو دالانی ئیمه‌دا ئه‌وه‌نده بده هه‌تا چاوت ده‌ردیت».

- شیخ قادری سیامه‌نسور به‌شیخ‌حه‌یبی تاله‌بانی ئه‌لنی - که هه‌ردووکیان خزم بوون: بیستومه هه‌ر که‌س هه‌تیویک واکری له‌رۆژی قیامه‌تا هه‌تیوه‌که سواری سه‌ر شانی ئه‌بێ. شیخ‌حه‌یبیش ئه‌لنی: «به‌خوا شیخ‌قادر! هه‌موو که‌سێکم پنی هه‌له‌نگیری به‌لام تۆم پنی هه‌له‌نگیری».

- کاک مه‌سه‌وودمه‌مه‌د گنیرایه‌وه وتی:

ئه‌وا له‌به‌غدا له‌جیگایه‌ک دانیشتیوین، کتوپر له‌وکاته‌دا عه‌بدولر‌ه‌حمان نوورجان هات و قسه‌ی له‌گه‌ران به‌ترمبیل کرا له‌ناو شاردا. عه‌بدولر‌ه‌حمان وتی: وه‌للا بایم من ئه‌م دوو لاقانه‌م مانگی چوار دینارم بۆ ده‌گیره‌ته‌وه. عه‌بدولسه‌مه‌د حاجی مه‌مه‌د هه‌له‌یدایه وتی: «ئه‌گه‌ر دوو لاقی که‌ت ببوایه مانگی هه‌شت دینارت لۆ ده‌گه‌رایه‌وه».

- دیسان هه‌ر ئه‌و بۆی گنیرامه‌وه وتی:

هه‌ر له‌به‌غدا له‌جیگایه‌کی زۆر جه‌نجال ده‌رجوین، ده‌سته‌یه‌ک له‌دزه‌بیه‌کانیش هه‌ر له‌و شوینه ده‌رجون و روویان کرده ئیمه: وتیان: په‌کوکو له‌وی قه‌ره‌بالغه‌ی! سه‌گ ساحبی خۆی نانا‌سیته‌وه. خیرا سه‌مه‌د وتی: «ئه‌ی کوو ئیوه ئیمه‌تان ناسیه‌وه؟»

- حه‌سه‌ن به‌گی عه‌لی به‌گی جاف بۆی گنیرامه‌وه وتی: له‌خزمه‌تی سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قادا دانیشتیوین. شیخ‌علائمه‌دینی بیاره هه‌موو دم سکی ژانی ئه‌کردو «وه‌ته‌با» (فته‌تی)یشی هه‌بوو. سه‌ید فه‌رمووی ئه‌و سک ژان کردنه‌ی ره‌نگ بێ زیاتری له‌به‌ر وه‌ته‌باکه

بی. وتی: منیش وتم ئاخۆ جه‌نابی سه‌ید ئه‌و وه‌ته‌بابه‌ له‌ کام لای بیته؟ ئه‌ویش وتی: «چووزانم حه‌سه‌ن به‌گ خۆ ده‌ستم به‌گونی‌ه‌وه‌ نییه‌».

- پیاویک هه‌بوو له «سنه» مه‌لولوی ناوبوو؛ نه‌خۆش ئه‌که‌وئ ئه‌چینه‌ لای حه‌کیم برابیم. حه‌کیم برابیم پسه‌وله‌ی بۆ ئه‌نوسئ بۆ لای سه‌ی شه‌ریفی ده‌وا فرۆش بۆ ده‌رمان. مه‌لولو ئه‌چئ ده‌رمانه‌که‌ ئه‌کرئ به‌لام ناخوا. پاشان ئه‌چینه‌وه‌ بۆ لای حه‌کیم برابیم و ئه‌لئ چاک نه‌بوومه‌ته‌وه‌. ئه‌ویش ئه‌لئ: ده‌رمانه‌که‌ت خوارد؟ ئه‌لئ نه‌.. ئه‌لئ سه‌ندیشت؟ ئه‌لئ: به‌لئ. ئه‌لئ: ئه‌ی بۆچ نه‌تخوارد؟ ئه‌لئ: «حه‌کیم برابیم تۆ پوولت خه‌رج کردگه‌ تا بووگی به‌م حه‌کیمه‌، ئه‌شئ زنه‌گانی بکه‌ی. ئاغه‌ی سه‌ی شه‌ریفی ده‌وا فرۆشیش پوولی سه‌رف کردگه‌ تا بووگه‌ به‌و ده‌وا فرۆشه‌ ئه‌ویچ ئه‌شئ زنه‌گانی بکات. منیچ پوولم داگه‌ به‌ ده‌واکه‌و نه‌مخواردگه‌ گه‌ره‌که‌م به‌یتیم و زنه‌گانی بکه‌م».

- ئه‌حه‌ی سه‌رزله‌ هه‌بوو (هه‌ر له‌راسته‌یشدا سه‌ری زله‌ بوو) ئه‌چینه‌ بازاری کلاو فرۆشه‌کان له‌ سلیمانی و ئه‌چینه‌ به‌ر دوکانی کابرایه‌ک له‌ویدا کلاویکی به‌ئه‌ندازه‌ی سه‌ری خۆی به‌ هه‌ر جوړ بئ ده‌ست ئه‌که‌وئ، به‌لام له‌نرخه‌که‌یا له‌گه‌ل کابرای دوکانداردا رئ ناکه‌ون. کابرا پیتی ئه‌لئ: برام مه‌رۆ کلاویکی وا زلت له‌م بازاره‌دا ده‌ست ناکه‌وئ. ئه‌حه‌ش ئه‌لئ: «برام راست ئه‌که‌ی به‌لام تۆیش به‌مه‌رئ، چونکه‌ پیاویکی تری وا سه‌رزله‌ له‌م بازاره‌دا ده‌ست ناکه‌وئ».

- له‌ سلیمانی ئه‌حمه‌دی عه‌ززاغا و میرزامارف زۆرتتر پیکه‌وه‌ ئه‌گه‌ران. رۆژیک ئه‌حمه‌دی عه‌ززاغا و حاجیاغا له‌ دوکانه‌که‌ی حه‌مه‌سه‌عیدی خه‌یات پیکه‌وه‌ دانیشتون، میرزا مارف به‌ته‌نیا به‌به‌ر دوکانه‌که‌دا تی ئه‌په‌رئ. حاجیاغا ئه‌لئ: «له‌جسنا‌تی هه‌ر دووکتان بم!» ئه‌حمه‌دی عه‌ززاغا هه‌له‌ده‌اتی خیرا ئه‌لئ: «له‌جسنا‌تی هه‌ر سیکیان به‌رم!» حاجیاغا ئه‌لئ: سییه‌مه‌که‌ کئیه‌؟ ئه‌حمه‌دی عه‌ززاغا ئه‌لئ: «دوو مه‌که‌م پئ بلی تا سییه‌مه‌که‌ت پئ بلیتم».

- مه‌لاسماییلی کانیسکان وه‌عه‌زی ئه‌دا ئه‌یوت: هه‌ر که‌س سواری هه‌تیویک بوو بئ ئه‌بئ له‌ رۆژی قیامه‌تا ئه‌و کابرایه‌ هه‌تیوه‌که‌ بخاته‌ سه‌رشانی و له‌و ده‌شتی مه‌حه‌شه‌ره‌دا بیگی‌رئ.

«عەبەخەیات» هەبوو لە کۆرەکه‌دا هاواری کرد وتی: ئای مالی ویرانم! من ئەبێ ئەو پرۆزە هەتیو هەلبێگرم! ئەم هەموو هەموو لە کۆی پێ هەلئەگێری؟ مەلاسمایل هەر لەناوەندی وەعزەکه‌دا هەلئیدایەو وتی: «خەمت نەبێ هی واش هەبە تۆ هەلبێگری و ئەو ئەرکەت لە کۆل بخا».

- سە ی حسەین هەبوو خەلکی سنە و کوێر بوو. هەر کوێری زکماک بوو، ئیشی هەر گەران بوو بەولاتانا. پرۆژیک لەو ولاتی موکریانە مەلایەک لێ ئەپرسی ناغە ی سە ی حسین! لەکتیبا ئەفەر مووی ئەگەر خوا نەعمەتیک لەیە کێک وەرگرتەووە لەباتی ئەو نەعمەتیک تری ئەداتی؛ خوا که نەعمەتی چاوی لەتۆ وەرگرتووتەووە کوێری کردووی چیتری پیتی داوی؟ سە ی حسین ئەلێ: «جەنابی مامۆستا چ نەعمەتیک لەووە باشترە که رووی جەنابت ناینم؟»

- حەمە ناغای حەمە عەلی ناغای مەنگور کوێرکی هەبوو ئەو لقا داری ناو بوو. ئەم ئەو لقا دەرە منال بوو، زۆر لاسارو جەتوون بوو، بەتایبەتی لەگەڵ دایکیا هەر هیچ بە گوێی نەئەکرد. باوکی پیتی وت ئاخر رۆلە چۆن ئەبێ بەگوێی دایکت نەکە ی؟ ئەویش ئەلێ: «بابە! خۆ دایکم ژنی من نییە بەگوێی بکەم».

- عەلی ئۆفیک هەبوو لەسلیمانی جاریک ئەچیتە لای حاجی برایماغای خەفاف داوای چوار لیڤە ی لێ ئەکا بەقەرز. حاجی برایماغا ئەلێ: عەلی! من تۆ نانسەم تەنھا جاریک نەبێ لە دالانەکە ی مالی میرزاتەووفیقا تۆم چاوی پێ کەوتووە. ئەمەش نایبەتە هۆی ئەووە که ئیستە من بێنم چوار لیڤە بەدەم بەتۆ. عەلیش ئەلێ: «حاجی برایماغا ئاخر منیش بۆیە داوای چوار لیڤە لێ ئەکەم چونکه نامناسی؛ ئەگەر بماناسی چوار پوولیشم نادەیتێ». حاجی برایماغا دەست ئەکا بە پێکەنین و ئیتر نازانم ئەنجامیان بەچی گەیشت.

- شیخ ماری قەرە داغی و مامۆستا مەلاکەریم لەبەغدادا سواری «پاس» ئەبن و بەتەنیشت یەکەووە دائەنیشن. پاشان ژن و کچیکی زۆر سەر ئەکەون و بە پتووە رائەووەستن. شیخ ماری ئەیهوێ مەلاکەریم بترسینی ئەلێ: مامۆستا وەللا یەنجا فلسم نەدەیتێ هەلئەستم بۆ ئەو کچیکی لە تەنیشتەووە دانیشی. ئەویش ئەلێ: «کاکە ماری سەد فلست ئەدەمێ و هەستە».

- ئیسحاقه جوو هه‌بوو له‌سلیمانی، رۆژیکێ مانگی ره‌مه‌زان له‌ نیوه‌رۆدا نه‌چێ بۆ لای
عزه‌تی فاته له‌ ماله‌وه سه‌یر نه‌کا عزه‌ت نان و که‌باب نه‌خوا. نه‌ویش به‌بێ قسه‌ داننه‌نیش و
له‌ گه‌لیا ده‌ست نه‌کا به‌نان و که‌باب خواردن. عزه‌ت نه‌لێ: گۆشتی ئه‌م که‌بابه‌ مووسلمان
سه‌ری بریوه تو‌ چون لێی نه‌خۆی؟ ئیسحاقیش نه‌لێ: «عزه‌ت نه‌فهندی له‌جوویشا جووی
وه‌کوو من هه‌یه؛ وه‌کوو له‌ مووسلمانا مووسلمانی وه‌کوو جه‌نایبشت هه‌یه».

- له‌به‌غدا به‌ «دانا»ی کورم وت با بچین باولیک نه‌کرم و تو‌ بیهینه‌وه بۆمال. زۆر گه‌وره
بوو خۆیشم لێی په‌شیمان بوومه‌وه. له‌ پاشا وتم دانا ئه‌مه چی لێکه‌ین؟ وتی: «بابه! چی لێ
بکه‌ین؟ من بخه‌ره ناویه‌وه خۆت هه‌لیبگره تا نه‌چینه‌وه بۆماله‌وه».

- مه‌لاجه‌میلی رۆژبه‌یانی ئه‌میر گه‌یراهه‌وه وتی:

له‌ تاران له‌ کتێبخانه‌یه‌ک له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیشتیبوو میزیک له‌به‌ر ده‌میا بوو. عه‌ینه‌کیکی
کردبووه چاوی. عه‌ینه‌که‌که هاتبووه سه‌ر لووتی، کتێبیکێ به‌ده‌سته‌وه بوو خۆی خستبوو به
شتا سه‌یری کتێبه‌که‌ی نه‌کرد. به‌رانه‌ر به‌و له‌و به‌ری میزه‌که‌وه دوو کچ دانیشتیبون. نه‌وانیش
کتێبیان نه‌خوینده‌وه. یه‌کێ له‌ کچه‌کان ئه‌و دیمه‌نه‌ی مه‌لاجه‌میلی پێی سه‌یر نه‌بێ به‌و
عه‌ینه‌که‌و به‌و دانیشتنه‌ی، نه‌لێ: مامۆستا ئه‌وه بۆچ عه‌ینه‌که‌که‌ت هاتوه‌ته سه‌رلووتت و
واشت نه‌خوینتیه‌وه؟ نه‌ویش نه‌لێ: «کچم ئه‌وه به‌عه‌ینه‌که‌که سه‌یری کتێبه‌که‌ نه‌که‌م و به‌بێ
عه‌ینه‌که‌که‌ش سه‌یری ئێوه نه‌که‌م».

- به‌ر به‌ره‌کانی و یه‌ک نه‌ویستنی شیخ ره‌زای تاله‌بانی و شوکری فه‌زلی له‌سه‌رده‌می
خۆیا ده‌نگی دا‌بووه‌وه. رۆژیک شیخ ره‌زا ئه‌یه‌وی پلاریکی ته‌نگه‌به‌ر بگرێته شوکری فه‌زلی
نه‌لێ: «میرزا شوکری! به‌راستی باوو باپیرو نه‌ژادی تو‌ بوون به‌نه‌نگ و عار به‌سه‌ر تو‌وه».
شوگری فه‌زلیش نه‌لێ: «به‌راستی شیخ ره‌زا تۆش بووی به‌عه‌یب و عار به‌سه‌ر نه‌ژاد و
باوو باپیرو ته‌وه». شیخ ره‌زا ئیتر هه‌چی بێ ناوتری.

- خاله‌هاشم هه‌بوو له‌سلیمانی له‌گه‌ل شیخ بابه‌عه‌لیدا سه‌رو سه‌ودایه‌کیان هه‌بوو.
خاله‌هاشم به‌قال بوو، به‌شهو و به‌رۆژ خه‌ریک بوو؛ هه‌یج پشووێ نه‌ئه‌دا. رۆژیک له‌سه‌ر
حه‌وزی مزگه‌وته‌که‌ تری ئه‌شۆرده‌وه. شیخ بابه‌عه‌لی لێی پرسی هاشم ئه‌وه چی نه‌که‌ی؟

هاشمیش زۆر وەرەس بووبوو، وتی قوربان چوو زانم ئەمە پەنجاسالە ئیش ئەکەم ئەم مەشکە رەشە ئەیخوا هەر تێر ناخواو و زیاتر داوام لێ ئەکا (مەبەستی بە مەشکەرەش سک بوو).

شیخ بابە عەلێش وتی: «جا وەرە تۆش تۆلە لێ بکەرەو؛ بێنە ماوە یەک تۆ ئیش مەکە با ئەو کاربکاو ئەمجا تۆ بیخۆ».

- پیاویک هەبوو قادری ناو بوو؛ رۆژیک ئەچیتە لای کویخا حەوێزی شاخە پیسکە - کە خزمیشی بوو- ئەلێ کویخا تا ئیستە ئەوە تە دوو ژنیشم هیناوە کەچی هیچ منالیکم نابێ، نازانم چی بکەم؟ ئەویش: ئەلێ: «ئەمجا بچۆ ژنیکی ئاوس بێنە».

- کورپیک لەو سەرە تەماع ئەکا لەنەنکیکی خۆی (دایکی باوکی) و ئەچیتە سکی، لەو کاتەدا باوکی دێ بەسەرا. کە ئەوە ئەبێنی هاوار ئەکا هەمی هەتیو زۆلە ئەوە چی ئەکەمی؟ کورپەش بە دەم ئیشەو لایەکی لێ ئەکاتەو ئەلێ: «باوە تۆ ئەمە چل سالە دایکی من ئەگیت هیچ دەنگ ناکەم، من جارێک دایکی تۆم گا کردت بەم هەرایە».

- مەلا عوسمانی کورپی مەلا سالی کۆزە پانکە رۆژیک لە ژووری دەرسا - پۆلی شەشی سانهوی - قوتابێک لێی ئەپرسی: مامۆستا مارە بە جاش چۆن ئەکری؟ ئەویش بەبێ وەستان ئەلێ: «بچو لە دایکت پیرسە».

- سەمی محەمەدی «هەویە» پیاویکی لەخوا ترس و خەلوەت نشین بوو. چلە خانە یەکی هەبوو، جار جار ئەچوو لەوێ چلە ی ئەکیشا. جارێک ئەچیتە ئەو چلە خانە یە بۆ چلە کیشان، پیرە ژنیکی لە ئاوا ییە کەدا هەموو جار ئەچوو کونیک لە چلە خانە کەدا بوو سەری ئەنا بە کونە کەووە ئەبوت: سەبی گیان! هیچت ناوی بۆت بێنم؟ ئەویش ئەبوت نامەوی. چەند جارێک ئەم پیرە ژنە ئەم هاتوچووەی کرد، لە ئاخرا سەمی محەمەد وتی: بەلێ ئەمەوی. پیرە ژنە یێی خۆش بوو، وتی: چیت ئەوی بە قوریانت بوونە؟ وتی: «ئەمەوی دوو بەردو نەختی قورم بۆ بێنی ئەم کونە بگرم با ئیتەر ئەوە نە تۆ نە بەیتە سەرم».

- حاجی حەمە مینی سیساوا گێنرایەووە وتی:

مەلامەجید هەبوو لە سیساوا پیرەژێنیکیش لەوێ بوو باجی مەیرەمی ناو بوو. رۆژێک باجی مەیرەم سەری رێ بە مەلامەجید ئەگرێ، پیتی ئەلێ: مامۆستا! ئەو قورە که خوا ئادەمی لێی دروست کرد کای تیدا هەبوو یان نە؟ مەلامەجیدیش تۆزێ ئەقلەکە ی تەواو نەبوو، هەر دەست بۆ ناو لنگی باجی مەیرەم درێژ ئەکاو ئەلێ: «پیرەژنە ئەگەر کای تیدا بوایە ئەو قەلشە چی ئەکرد لەویدا؟»

- مەولەوی تافی گەنجی ئەبێ [ئەروا] بۆ ئەو بەری سیروان. پیاویکی قەوالەیی پشته کەوا یەکی ئەداتێ. ژنی پیاوێ کەش ئاسەرە کە ی ئەداتێ، ئەیکا بە کەواو لە بەری ئەکا. رۆژێک کورێ کابرای قەوالەیی تووشی مەولەوی ئەبێ، دەست ئەدا لە کەواکە ی و ئەلێ: «ئەمەوێ یەکیک لە مە بکەم». مەولەویش ئەلێ: «لە پشته کە ی که هی باوکتە، یا لە بەرە کە ی که هی دایکتە؟»

- شیخ عارفی تالەبانی وتی ئەورە حمان قەرگەیی بۆی گێرامەو و تی:

ئەوا رۆژێک سەیرم کرد دوو منال لە سلیمانی لە مەیدانە کە وەکوو شەرە دەنوویان بێ و بوو. بە لایانەو وەراوە ستام سەیرم کردن، یەکیکیان دەستە بەرە بەک کولێرە ی بەسەر سەرەو و بوو ئەیفروشت. ئەویکیان تۆزی ئەم دیوو ئەو دیوی کردو وتی: ئەمە کە ی نانە؟ مەگەر کەری کورێ کەر بیکرێ. کورە ی خاوەن نان بەبێ وەستان هاتە قسە و وتی: «پاست ئەکە ی ئێستە باوکت دوو هۆقە ی لێ کریم».

- لە سەر دەمی «محمدابن رسول» دا یەکیک لە «مبشر» ه گەرەکانی ئەوروپا لە ژیر ناوی بازرگانیدا ریتی ئەکە و پتە سابلاخ؛ بەلام لە پالیا خەریکی پروپاگاندا ئەبێ بۆ ئایینی گاوری. ئەچیتە لای ئیبن رەسول (واتە رەسوولی زەکی) ئەلێ: «مەلا ئایا خوا ئەتوانی ئەم شارە لە ناو هیلکە ی فیرنە گولە یە کدا پیشان بدا بەبێ ئەو هیلکە ی لیکە م کاتەو؟»
مەلا ئەلێ: بەلێ زیاتریش ئەکا. ئەلێ: چۆن؟ ئەلێ: «نایینی چاوی تۆ لە هیلکە ی فیرنە گولە بچوو کتریشە کە چی ئەم هەموو کیوو دەشت و دارو دەوێ نە ی تیدا یە. بەبێ ئەو هیلکە ی جیا ییک لە گەرەو و بچوو کیدا لە بەینی ئەوان و ئەسلە کە دا هەبێ؟»

گەنجی درەخشان

- مەلاعومەری چۆمەزەردە لە گێڕایەوه وتی:

مام وەسمانی سبیلەک بۆی گێڕامەوه وتی گرانیە کە ی پێشووه ئەوی پیتی بلێن زادی خودای دەست ناکەوئ بەتەواوی دنیا قات و قەرە. وراتی دزەیی هیچی لئ نییه. هەندۆی قڕۆش و مەتالیکمان هەیه لەمالەوه بە وەزن گران و قەبە، بەلام بەقیمەت سووکە. بەدایکی مندارانم گۆت لۆم بییه ئەچم بزائم لەو وراتی کۆیە دەستی ئیککیکی پئی نابرم بەرکۆو شتیکی لئ بستینم ئەم زستانە ی پێوه بەرینە سەر. لوی هینا پر بەدەستەسپریک ئەبوو قورس بوو بەرام نرخیە کە ی هیچ نەبوو.

پارەم خستە باخەرم و چووم لۆ وراتی کۆیە. «چێرو گۆلک» یکم پیتی کپی و هەندیکیشی مایەوه خستەمە باخەرم. چێرو گۆلکم وەپیش خۆم داو گەرمامەوه تا کە وتمە ناو دزەبیان. گەیشتمە نزیککی گوندی «قازی خان» شەوم بەسەردا هات و دنیا ش زستانە؛ باران وەکوو کوندە ی سەر بەرەوژیر دیتە خوارەوه. هیندەش ساردە تف هەردە ی بەئاسماندا ئەیبەستی، هیشکایی بیت و لە لەشما نەمایە. دەستی دزەبیش میوان داناکەن، خۆ قازیخانە لە هەموو خراپتر.

چارم نەما رووم کردە گوندی ئەچم لۆ هەر ماری بەخۆم و بەچێرە کەوه دەرم دەکەن، هەم خۆم و هەم چێرو گۆلکە کە وەختە بمرین لەسەرمانا. لەگوندە کەدا مار نەما نەچم تەنیا ماری «مەلا» نەبی؛ کەس داینە کردم. ئەمجا بەناچاری بەخۆم و بەچێرەوه رووم کردە ماری مەلا. هیندەم زانی مەلاژن دەرپەری و دەستیکی گرت بەم لای دەرگا کەوه و دەستیکی بەو لاوه، وتی کابرا بگەرپێوه جێمان نییه. منیش ئیتر دەرە تانم نەمایە، چێرو گۆلکم بەدار گرت و دامەپیش و گۆیم بەژنە نەداو دەستم کرد بەجینیودان و هەر ئەریم گوو بەگۆری، ئەوا هەر رووهو پێشیشەوه ئەرۆم وەکوو ئەوه کەژنە لە گەر منی نەبی.

وتی کابرا ئەوه جینیو بەکئی ئەدە ی؟ وتم بەو گۆر بەگۆرە کە منی تووشی ئەم حەزبەتە کرد. لای وابوو مەلا لەدنیا دا قاتە تەنھا مەلای قازی خانە نەبی. ژنە توژی شل بووه وە وتی: لۆ، چ بووه؟ وتم ئەو کابرا لە وراتی کۆیە مردیە ئەم چێرو گۆلکە ی کردیە بە ئیسقات لۆ مەلای قازی خانە لای وایە مەلا لە دنیا پرایە بەم باران و قیامەتە منی تووشی ئەم حەزبەتە کردیە. ژنە کە گۆی لەم قسە بوو وتی دەبابم تۆ لۆ دەنگ ناکە ی؟ بەر دەرکە کە ی بەردا و وتی

فەرموو، ئاخەر تو بەزەبیت بەخۆتا نایەتەووە ئەم بەستەزمانانەت لۆچ وا تووشی ئەم باران و سەرمایه کردییه؟

خیرا چیرۆگۆلکی دایەبیتیش و کردنیە تەویله‌ووە. مافووریکیشی لۆ من راخست، ئاگری کردەووە، چوو کەوێ و سەلتەبەکی تری مەلا هەبوو لەگەڵ کراس و دەریی، وتی جەلەکانت بگۆرە با ئەوانە ی خۆت هیشک کەمەووە. لەو لاشەووە کاو دەسکاوی هەویرو جۆ ئەبا لۆ چیرۆگۆلکە کە چونکە بە هی خۆیانی ئەزانی. مەلاش لە مار نییە هیشتا لەمزگەفت نەها تووتەووە. مەنجەریشی خستە سەر ئاگر لۆ شیوی.

پاش ئەمانە زۆری پێ نەچوو مەلاش هاتەووە. مەلاژن مەلای تینگەپاند کە ئەو خوا لیخۆشبوو کە ی کۆبە چیرۆگۆلکی بەئیسقات ناردیە لۆمان. مەلا بەم قسە یە برۆای نەکرد بەرام پیاویکی ئەرباب و خۆش بوو، وتم مەلا پیاوەتیت ببێ خۆم دامەزراندیە لیم تیک مەدە. مەلا دەستی کرد بە پیکەنین وتی جا بەیانی کوو رزگار ئەکە ی؟ وتم عسابی بەیانی لەسەر خۆم. بەرام مەلاش لە مەلاژن ئەترسا. مەلاژن لەبەر ئەووە کە چیرۆگۆلک بە هی خۆیان ئەزانی ئەوا هەر ئەچی بۆ لایان و ئاوو ئالیکیان لۆ دەبات.

ئەو شەووە مان رۆژ کردەووە بەیانی مەلاژن دیسان شیوی لێ نایەووە و شیومان خوارد. پاش ئەمە رووم کردە مەلاژن وتم مەلاژن ئەتو ئەرکت زۆرە با مامۆستا ژنیکی تر بینی هەم خزمەتی تو ئەکاوە هەم خزمەتی ماره کەش ئەکا. هەر ئەمەم وت مەلاژن گوتی: ئەووە چ دەریی، چ دەریی؟ مەلاش لەلاوە گوتی بابم واز بینیە من پارەم کوا؟ هەر خیرا دەستم کرد بەباخەرما ئەو قروش و مەتالیکەکان - کە مابونەووە لەبەر ئەووە لەناو دەستەسەرە کە دا بوون بەچا و زۆری ئەنواند بەرام هەموویت بخستایەتە سەریە ک سێ مەجیدی نەدەبون - دەرم هینا و فریم دایە بەردەستی مەلا وتم ئەووە پارە.

مەلاژن کە ئەمە ی دی بەتەواوی شیت بوو، پەلاماری دامی دەستە سەرە پارە کە ی هەلگرت و خستیه‌ووە باخەلمەووە. خیرا چوو چیرۆگۆلکە کە ی دەرکرد کردنیە دەره‌ووە هات وتی هەستە سەگی سەگباب گوو بەگۆری خۆت و ئەو گۆرەش کە ئەم چیرۆگۆلکە ی ناردیە لۆ ئیمە. هەستە ئەووە خۆت و ئەووە چیرۆگۆلکت. بەو شیخ کە ماره یە ک سەحاتی تر لەم ماره دانانیشیت.

ئێتر منیش هەستام خوا حافیزیم لە مامۆستا کردو چیرۆگۆلکی خۆم دایە بیتیش و هاتەووە. مەلاش بەدزیه‌ووە پێدەکەنی.

- میرزا مارف بۆی گێرامه‌وه وتی:

له‌سه‌رده‌می مه‌حموو پاشادا مه‌لایه‌کی پری نوورانی له‌هه‌له‌بجه بوو، ئەم مه‌لایه ته‌لاقیشی چاک نه‌کرده‌وه. خۆت ئەیزانی سێ ته‌لاقه‌که بکه‌وی به‌جاش نه‌بی چاک نابێته‌وه. ئەم مه‌لایه‌ش له‌بەر ئەوه ئیشی موسلمانان په‌کی نه‌که‌وی و شه‌رعیش پڕیگا بدا پیاویکی خه‌لکی ئەو سه‌رشیتوه هه‌بوو «عه‌به»ی ناو‌بوو، راگیری کردبوو بۆ ئەوه نه‌گەر جارێک ته‌لاقیکیان هه‌تایه‌ لای و به‌جاشیش نه‌بی چاک نابێته‌وه، «عه‌به» بێی به‌جاش و نکاح دروست بێته‌وه. عه‌به‌یش به‌و پاره‌یه‌ که له‌ جاشیه‌وه ده‌ستی ئەکه‌وت ئەژیاو ئەوا ئەو‌تریش هه‌یه ئیتر به‌ره‌هه‌نی بۆ خۆی قاچی راکیشا بوو.

دیسان له‌گه‌ل ئەمه‌شا که شه‌رع پڕیگای داوه، وه‌کوو خۆت ئەیزانی نه‌کا برای جاش پیتی خۆشه‌ به‌ ئاشکرا ئەم جاشیه‌ بکاو وه‌نه‌کا برای ته‌لاق که‌وتوویش ئەیه‌وی ئەو ناوه‌ بکه‌ویته‌ شویتنی که پیتی بلین ته‌لاقی ژنه‌که‌ی به‌ماره‌ به‌جاش چاک کردۆته‌وه، به‌کورتی ئەمه‌ بۆ هه‌ر دوو لایان عه‌به‌.

پیاویک هه‌بوو «حه‌مه‌ی بارام»یان پیتی ئەوت. پیاویکی که‌له‌پیاوو ناسراو بوو، هاتبوو به‌ سه‌ریا سێ ته‌لاقی خواردبوو. هه‌ر چه‌نده‌ ئەم لاو ئەولای کرد ته‌لاق چاک نه‌بووه‌وه، وتیان باوکم به‌خوا به‌ماره‌ به‌جاش نه‌بی چاک نابێته‌وه. حه‌مه‌وتی: من ئیشی وا چون ئەکه‌م؟ مه‌گەر پووی خۆم ره‌شکه‌م و ولاتی هه‌له‌بجه به‌جی بیلیم. وتیان برا ئەمه‌ شه‌رع ریگه‌ی داوه، تو له‌م ژنه‌ت سێ چوار منالی وردت هه‌یه، بۆ مالی خۆت کاول و مناله‌کانت ده‌ربه‌ده‌ر ئەکه‌ی؟ وتی مالم کاول ئەبی و منالم ده‌ربه‌ده‌ر ئەبی قیروسیا من ئەم په‌رۆوه‌ نادروم به‌سه‌ر شانی خۆما.

هه‌ر چه‌ند له‌گه‌لی خه‌ریک بون که‌لکی نه‌بوو. ئینجا خزمان چونه‌ بن ده‌ستی ژنه‌که‌یه‌وه که‌له‌بەر ئەوه‌ ماله‌که‌ی لێ تیک نه‌چی و مناله‌کانی ده‌ربه‌ده‌ر نه‌بن بیتی میرد بکا به‌ «عه‌به» و پاشان ته‌لاقی بداو پاش عه‌به، حه‌مه‌ ماره‌ی بکاته‌وه. به‌لام ئەم ئیشه‌ نابێ حه‌مه‌ پیتی بزانی. ژنه‌و خزمه‌کانی چون بۆ لای «مه‌لامۆمن» کاره‌ساته‌که‌یان تیگه‌یان‌دو پشیمان وت: که‌ئه‌م قسه‌یه‌ بلاو نه‌کاته‌وه له‌ئاخرا که‌ ماره‌ی کرده‌وه له‌ حه‌مه، پیتی بلیت شه‌رع ریگه‌ی داوه که‌ماره‌ی بکاته‌وه. له‌ناو خه‌لکیشا وتیان مه‌لامۆمن ماره‌ی ژنه‌که‌ی کردوته‌وه له‌ حه‌مه‌ ئیتر که‌س قسه‌ ناکا. ئەلین دپاره‌ مه‌لامۆمن پڕیگایه‌کی شه‌رعی به‌بی ماره‌ به‌جاش دیوه‌ته‌وه.

ژنه‌ ماره‌کرا له‌ عه‌به، له‌گه‌ل ماره‌کردنا ده‌ مه‌جیدی خۆیشی وه‌رگرت و چوو هه‌رده‌. پاشان ته‌لاقی دا. «عه‌»ی ئەمه‌یش به‌سه‌رچوو، مه‌لامۆمن ناردی به‌شوین حه‌مه‌دا که

«قیل» یکم بۆ دۆزیوه تهوه ژنه که‌ی خۆی لئی ماره ئه که مه‌وه. همه‌ش ئه‌مه‌ی زۆر یی خۆش بوو، چووو ژنی لئی ماره کرایه‌وه به‌لام هیچ به‌کاره‌سات نازانی. له‌ناو خه‌لکیشا بلاو بۆ ته‌وه که همه‌سێ ته‌لاقه‌ی خواردوه و هیچ مه‌لایه‌ک بۆی چاک ناکرته‌وه، که‌چی ئیسته‌وا همه‌ ژنه‌که‌ی هیناوه‌ته‌وه. لیبیان ئه‌پرسی چۆن هیناوه‌ته‌وه؟ ئه‌ویش ئه‌یوت مه‌لامۆن فتوای بۆ ده‌رکردووم و ئه‌و بۆی چاک کردوومه‌ته‌وه. ئه‌و هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ی خۆی سوور بوو وه‌ به‌راسته‌یشی ئه‌زانی که مه‌لامۆن «قیل» ی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا خۆی زۆر هه‌له‌کیشا که ژنه‌که‌ی به‌ی ماره به‌جاش هیناوه‌ته‌وه.

له‌ئاخرا پیبیان وت مردووت مرئ! تو له‌کوی نووستوی؟ ژنه‌که‌تیا ن به‌ماره به‌جاش بۆ هیناویته‌وه و جاشه‌که‌ش «عه‌به» بووه. ئه‌م باس و خواسه‌ هه‌موو که‌س پینی زانیوه ته‌نها خۆت نه‌بێ. وتی: کوره نابێ شتی وا؟ وتیان به‌رئ وه‌للا راست وایه. همه‌ ده‌سته‌تیکێ که‌وته پینشو ده‌سته‌تیکێ که‌وته پاش. تازه چیبکا و ئیش له‌ئیش ترازاوه، ئه‌گه‌ر بار ئه‌کا بۆی ناکرئ، ئه‌گه‌ر ئه‌مینینه‌وه به‌چ روویه‌که‌وه له‌ولاتی هه‌له‌بجه به‌مینینه‌وه. که‌وته سه‌ر ئه‌وه که تو له‌ی خۆی به‌ستینه‌وه.

ماوه‌یه‌ک له‌م فیکره‌دا بوو له‌ئه‌نجاما هاته سه‌ر ئه‌وه که‌خۆی بکا به‌ژنیکێ سێ ته‌لاق دراوو ماره بکرئ له‌عه‌به. هینای ئه‌م قسه‌یه‌ی له‌لای چوارکه‌س له‌خزمه‌کانی خۆی درکان و ته‌میشی کردن که که‌س به‌م ئیشه‌ نه‌زانی.

هه‌ستا جلی ژنانه‌ی له‌به‌ر کردو ریش و سمیلی خۆی لووس لووس تاشی و چار شیویکی دا به‌سه‌ریاو ده‌نگی خۆی گۆری. یه‌کن له‌و پیاوانه که‌قسه‌ی له‌گه‌لیان کردبوو، کردی به‌میردی خۆی و پیتش خۆیدا چوون بۆ لای مه‌لامۆن. کابرا وتی ئه‌مه ژنه‌وه سێ ته‌لاقه‌م خواردوه و ئه‌بێ چاریکمان بکه‌ی؟ منالدارین با سه‌رمان لئی تیک نه‌چێ. مه‌لامۆن وتی: باوکم هیچ چاریک نییه مه‌گه‌ر «تخلیل» نه‌بێ. کابرا وتی قوربان ته‌خلیل چیه‌؟. وتی: باوکم ته‌خلیل ئه‌وه‌یه که ئه‌م ژنه‌ی تو ئه‌بێ له‌یه‌کینیکه‌ ماره بکرئ و پاشان ته‌لاقی بدار ئه‌مجا تو بیهینینه‌وه. کابرا وتی جا مامۆستا ئه‌مه ماره به‌جاشی یی ئه‌لین من چۆن شتی وا ئه‌که‌م؟ مه‌لامۆن وتی: ده‌سا باوکم به‌خوا له‌مه زیاتر ریگا نییه.

کابرا توژی خۆی باداو ده‌ستی کرد به‌منجر کردن، له‌پاشا رووی کرده ژنه درۆزنه‌که‌ی و وتی تو چی ئه‌لتی؟ ژنه‌ش به‌نهرمیکه‌وه وتی: که‌یفی خۆته. ئه‌مجا پیاوه وتی: باشه مامۆستا به‌لام که‌س یی نه‌زانی. مامۆستاش وتی: من پیاویک له‌لای خۆم هه‌یه هه‌ر ئه‌م ئیشه‌ شه‌رعیا نه‌کا و که‌شیش نازانی.

ئەمجا کەوتە ئیوارێ «عەبە» یان هینا ژنە ی لێ ماره کردو دە مەجیدیشیان دایە، هاتە دەرەو هەر ئەو شەو بەردە دروست کرا. ژنە چوو ژوورەو پاش بەینیک «عەبە» یش چوو بۆ لای. عەبە دەربی و مەریتی داکنندو خۆی ساز کردو چوو بەلای ژنەو.

لەناکاو ژنە چارشێو بەسەری کۆنە حەمە، چارشێوی فری دا و بەخۆی و بەحەیتە بۆریەو پەریە کۆلی عەبە. عەبە بە تەواوی حەپەساو دەستی کرد بە هاوار کردن بۆ خاتری خوا بەمگەنێ ئەمە ژن نییە دەعبایە سوارم بوو. حەمەش بەهیزەو کەلەپیاو جۆولە ی لێ بریو، دەرگاش لە ژوورەو داخراو، تا خەلک فریا کەوتن ئەم بوو بەزاوا. وتی: کەرانبوگاو ئاوا حەقت لێ ئەکەمەو، ئەمجا بەحەمە ی راستەقینەو کیری گواویەو لەپەردە هاتە دەرەو و خۆی پیشانی خەلکە کە ئەدا.

- حاجی مەحمووی یاروہیسی جاف هەبوو کە لە هۆزی یاروہیسی و لەسەردەمی مەحمو پاشادا بوو. ئەم حاجی مەحمووی پیاویکی دەولەمەندو بەمەرۆ مالات بوو، گەلێ کەسی لەبەر دەستا بوو کە کردبونی بەشوانکارەو مالاتی ئەدانی بۆ کوستان. هەر چەندە لە گەلیان ئەکەوتە حەساو کردن بەجۆری خۆیان پیشان ئەدا کە زۆر فەقیرۆکەو گیلۆکەن بەلام بۆ مال خواردنەکە ی ئەم زۆر وریاو زت و زیندوو بون؛ ئەمیش هیچ چاری نەئەما پیتی ئەوتن: «هە ی بۆ خۆتان ئاقلانەو بۆ من کەرانی».

- لەو سەرە پیاویک هەبوو «سەمسام» ی ناو بوو. ئەم سەمسامە ناوبانگی پالەوانی و نازایەتی بە هەموو ولاتا بلاو بوو یوہو. پیاویکی تر هەبوو «قەیتەران» ی ناو بوو، ئەمیش هەر بەمجۆرە ناوبانگی پالەوانی هەبوو. رۆژیک قەیتەران ئەچێ بۆ لای سەمسام پیتی ئەلێ من ئەمە قەبوول ناکەم کە من خۆم بەیە کە پالەوان ئەزانم و کەچی تۆیش ناوبانگی پالەوانی دەرئەکە ی؟ یا من یا تۆ. ئیستە من بۆ ئەو هاتووم پینکەو لە کۆریکی گەرەدا زۆران بگرین یا من تۆ ئەدەم بەعەرزا یا تۆ من ئەدە ی بەعەرزا، ئەو وەختە پالەوانی بۆ یەکیکمان ساغ ئەبیتەو ئەگەینا من ئەمە ی ئیستا قەبوول ناکەم.

سەمسامیش ئەلێ ئیستا بەخیر بێ قسەکەت باشە؛ بەلام تۆ لە رینگاو هاتووی ئیستە دانیشەو پشوو یە ک بەدو نانیک بخۆ پاشان چۆن ئەلێی وا ئەکەین. قەیتەران دانەنیشی و پاش حەسانەو سەمسام پیتی ئەلێ: برام ئیستە کۆرۆ خەلکی بێ ناوی وەرە تۆ پەنجە یە ک بخەرە دەمی من و منیش پەنجە یە ک ئەخەمە دەمی تۆ هەر دوو کمان پەنجە یە کتری

ئه‌گه‌زین کاممان زووتر هاوارمان لئ بهرز بووه‌وهو وتمان «ئای» ئه‌وه ئه‌و که‌سه‌مان به‌زیوه و ئه‌ویرمان پاله‌وانتره.

به‌گه‌زینی په‌نجه‌ی یه‌کتر له‌وانه‌بوو په‌نجه‌یان بقرتی له‌ناکاو قه‌یته‌رانی وتی: «ئای» ئیتر په‌نجه‌ی یه‌کتریان به‌رداو سه‌مسام به‌پاله‌وانتر ده‌رچوو. به‌لان سه‌مسام وتی: «برای خۆم قه‌یته‌ران به‌راستی من گه‌یشتبووه‌ تینم له‌سه‌ر زارمه‌وه بوو که بلیم ئای که‌چی تو وتت، هه‌ر ئه‌و کاته تو نه‌تووتایه من ئه‌م وت».

- سالیکی تازه ترموبیل داهاتبوو پیاویک له «سنه» کارگه‌یه‌کی ترموبیل خانه‌ی دانا بوو تا بیست شاگردیک له‌ویدا ئیشیان ده‌کرد. پتویستی به‌هیتیش هه‌بوو، به‌لام ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت.

روژیک کابرایه‌کی چه‌ولی سمیل بابر به‌ به‌ر کارگه‌دا تیه‌ری که‌چاوی به‌وانه‌که‌وت چووه ژووره‌وه سه‌لامیکی کردو هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا وتی: ناشوکی نه‌بی وه‌ستایان قه‌دریان نه‌ماوه. وه‌ستای خاوه‌ن کارگه که ئه‌م قسه‌یه‌ی بیست زانی که ئه‌م پیاوه کسمیکی هه‌بووه و لئی قه‌وماوه. خیرا وتی: کورسیه‌کیان بو هینا کابرای داناو چای بو بانگ کردو ماریفه‌تیکێ زۆری له‌گه‌ل نواندو له‌دلی خۆیا وتی: وا دیاره ئه‌م پیاوه ئه‌هلی ئه‌م سه‌نعه‌ته‌یه‌و خوا ناردوو به‌ با لیره ئیش بکا. روه‌ی تیکردو وتی: وا بزانه‌ جه‌نایشتان وه‌ستان؟

کابرا دیسان هه‌ناسه‌یه‌کی تری هه‌لکیشا وتی: «ئه‌ری به‌خوا منیش به‌لای خۆمه‌وه وه‌ستا بووم». وتی: ئه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت نه‌بی بفرموو بزانه‌ وه‌ستای چی بوون؟ ووتی: «چارووب به‌ند». وه‌ستای خاوه‌ن کارگه ئه‌م کسمه‌ی نه‌بیستبوو وتی: قوربان چارووب به‌ند چیه‌و مه‌عنا‌ی چیه‌؟ ووتی: «قوربان یانی گه‌سک به‌ست. من وه‌ستای گه‌سک به‌ستن بووم». کابرا وتی: راسته وه‌ستا قیমে‌تی نه‌ماوه په‌لی گرتو کردیه ده‌ره‌وه.

- حاجی برایماغای عه‌نبار نه‌خۆش ئه‌که‌وی ئه‌نیری بو سابلخ حه‌کیمی بو بینن. حه‌کیم عه‌زرایه‌ک له سابلخ ئه‌بی ئه‌وی بو دینن. عه‌زرا دیته دیوه‌خان خزمه‌تکاره‌که ئه‌چینه لای ئاغه ئه‌لی: قوربان حه‌کیم عه‌زرا هاتوو هه‌یه‌وی بیته خزمه‌تتان. ئاغه‌ش ئه‌لی: «رۆله به‌خوا ئیمرو ئه‌مه‌وی که‌سم چاو بی نه‌که‌وی ناساغم، بچو پیتی بلئی ئاغه‌م ئیمرو نه‌خۆشه له‌جیدا که‌وتوو ناتوانی بتبینن».

- لەقسە ی گۆی ناگردانی کوردانە یه ئەلنی:

مەلێک هەیه خواردنی هەر گووه، پۆژیک فیکر ئەکاتەوه ئەلنی: ئەوه بۆج من هەر گوو بخۆم؟ ئەوه قازە، ئەوه بازە، ئەوه بولبولی خۆش ئاوازه گوشت و گۆل و شەلم باخی ئەخۆن با منیش بچم وەکوو ئەوان بکەم و وەکوو ئەوان بخۆم.
ماوێهەک ئەروا و ئەگەری هێچی دەست ناکەوئ لەبرسا لاکە ی دئ و لەوانە یه ها ئیستا ها توژیکی تر؛ بە ناچاری با ئەداتەوه سەر گوو خواردنەکه، جا هەر دەنووکی لئ ئەدا و سەر بەرز ئەکاتەوه ئەلنی: «یارەبی شوکر، ئەگەر ئەمەش نەبوا یه من چیم بگردایه؟»

- جارێک دوو کابرای کورد لەو کوردەواریه شەویک ئەچن بۆ دزی ماله جوولەکە یهک. کە ئەچنە ژوورەکەوه سەر ئەکەن جوولەکە چاوی ئەروانی پیتی ئەلین: باوه حیزه ئەوه بەخەبەری؟ ئەویش ئەلنی: نەوه للا قوربان بەسەری ئیوه نووستوم، ئەوه تایفەکەمان هەر وایه چاواقین.

- لە دبی «بەسەن» یهکن لە ناغەشەرەکانی ئەوئ جووتیاریکی هەبوو، هەموو پۆژی ئەجوو بیانویەکی بئ ئەگرت دەستی ئەکرد بەجنیو پیندان و بەلیدانی. پۆژیک جووتیارەکە لئکی دایهوه وتی: ئەمە حال نیه منی تێدام. لەدلی خۆیا داینا ئەگەر جارێکیکە ناغەکە قسە ی بئ بلی ئەم دەست بکا بەلیدانی و هێچ سەری لئ نەکاتەوه. بەرێکەوت پۆژی دوا یی لەسەر جووت بوو دیسان ناغە هات و دەستی کرد بە بۆلەبۆل و جنیودان. جووتیارم جووتیاربوو هەر جووتەکە ی بەرەللا کرد و ناغە ی دایه بەر نەقیزه. هاواری ناغە ئەگەیشته ئاسمان، ئەوه نەدی لئدا هەتا بەتەواوی پەل و پۆی لئ براو نووزە ی تیا نەما.

ئێواره جووتیار جووتەکە ی بەرداو بەرهو مال بووه، ناو چەوانی گرز کردو دەستی کرد بە بۆلەبۆل، ناغەژنەکە ی لئ پی پرسی بۆچی وا حیدزی؟ ئەویش وتی: ناغەم بئ قەزا بئ هەموو پۆژی دیت لئیم ئەداو ئەمکوژی، بەتایبەتی ئیمپرو بەنەقیزه ئەوه نەدی لئ داوم هەموو لەشی شکاندووم. ژنەکە دلی بئ ئەسووتی و ئەچی بەپیر میردەکە یهوه پیتی ئەلنی: ئەوه بۆچی تو ئەوه نە خرابی هەموو پۆژی ئەچی لەم رەنجبەرە هەزاره ئەدهی و ئیمپرو بەنەقیزه هەموو لەشت شکاندووه؟

کابراش لەتاو ژانی لەشی ناگای لەخۆ نیه بەلام بیتزی نایه بلی ئەو منی کووشتووه، ئەلنی: «هەلبەت ئیشی چاک نەکا منیش لئ ئەدەم».

- وهختی خۆی که ئینگلیز تازه هاتوونه ولاتهوه کاپیتانیک له سلیمانی له گهل موختاری گهره که که دا ناسیاوی پهیدا نه کا. ئینجا کابرای موختار بهرقایی مالی کاپیتانی گرتبوو ههر کس بهاتایه بۆ دیدهنی شتیکی بهتیل لێ وهرتهگرت و ئهو وهخته ئهچوووه لای کاپیتان ئیزنی بۆ وهرتهگرت که بچینه ژوورهوه.

ئاخری کاپیتان پینی زانی که ئهم کابرایه بۆ خه‌لک پرووتهوه کردن هات و چووی نه کا وتی: نهگهر هات ده‌ری کهن. ههرچهند خزمه‌تکاره‌کان پتییان وت باوکم ئیتر مه‌یه کاپیتان پینی ناخۆشه ئهو به‌گویی نه‌ئه‌کردن و ههر نه‌چوو.

پروژیک له‌ده‌رگا چوووه ژوورهوه کاپیتان ده‌ستی دایه دار حه‌یزه‌رانیک نه‌وه‌نده‌ی له‌ سه‌رو گویلاکی دا هه‌تا هیلاک بوو، وه به‌شعق له‌ده‌رگا که کردیه‌ ده‌روهه. ئینجا هه‌ندی کس که موختاریان نه‌ناسی و له‌به‌ر ده‌رگا بوون بۆ ئه‌وه که نه‌زانن تیی هه‌لداوه پینه‌که‌نی و کلاوو جامانه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو نه‌یته‌کان و ئه‌یوت: «ئهم کاپیتانه‌ پیاوی چاکه‌ چهند یاری و گالته‌ی پینخۆشه».

- میجهرسۆن حاکمی سیاسی ئینگلیز بوو له‌ سلیمانی. خۆت نه‌زانی ئینگلیزه‌کان خزمه‌تی سه‌گ زۆر نه‌کهن. میجهرسۆن سه‌گینکی هه‌بوو پیاوینکیشی لایبوو «عه‌به‌سه‌گ کوژ» یان پینی ئه‌وت. ئهم عه‌به‌یه‌ خزمه‌تی سه‌گه‌که‌ی میجهر سۆنی زۆر نه‌کرد. ئه‌یه‌ینا به‌سابون و لفکه‌ ئه‌یشۆردو شانه‌ی نه‌کرد؛ جیگای بۆ رانه‌خست و به‌ده‌ستی خۆی چیشته و گوشتی نه‌کرد به‌ده‌مه‌وه. میجهرسۆن چهند جاریک پینی وت: عه‌به‌! تو واز له‌م سه‌گه‌ بینه‌ چونکه‌ ئیوه‌ موسلمانن، به‌لای ئیوه‌وه سه‌گ گلاوه‌ جگه‌ له‌وه‌ش ئه‌مه‌ ههر پینچه‌وانه‌ی عاده‌تی ئهم ولاته‌یه. ههرچهند ئهو وای پینی ئه‌وت: ئهم زیاتر خزمه‌تی نه‌کردو به‌نیازی خۆی به‌م ئیشه‌ی زیاتر خۆی نه‌برده‌ پینشه‌وه. له‌ئاخرا ئیتر پروژیک میجهرسۆن له‌ وه‌زیا نه‌ما وتی: «عه‌به‌ واز له‌سه‌گه‌ که بینه‌ به‌خوا بچینه‌ قنگی سه‌گه‌ که شه‌وه‌ نابی به‌ ئینگلیز».

- پیاوینکی دراوسیمان هه‌بوو مودیری قه‌ره‌داغ بوو. له‌سه‌ر شکاتی خه‌لکه‌ که ده‌ستیان له‌ئیش کیشا بووه‌ هینابویانه‌ سلیمانی؛ ئه‌ویش بۆ ئهو ماوه‌یه‌ که ئه‌مینه‌ته‌وه‌ کاره‌که‌ریکی له‌ گهل خۆی هینابوو بۆ ئه‌وه‌ چیشته و نانی بۆ بکا. مودیر کورپینکی هه‌بوو له‌مه‌کتبه‌ب ئه‌یخویند. له‌ حه‌وشه‌ که‌دا سه‌کۆبه‌ک هه‌بوو، مودیر دنیا هاون بوو له‌سه‌ر سه‌کۆکه‌

نه‌نووست. کاره‌که‌ره‌کەشی لەلای خۆی ئەوانند. په‌یژه‌یه‌ک له‌سه‌ربانی موبه‌قه‌که دانرا‌بوو یه‌کی‌کش له‌سه‌ر بانی موبه‌قه‌که‌وه بۆ سه‌ربانی گه‌وره دانرا‌بوو. کورپه‌که به‌شه‌وه له‌سه‌ر بانه به‌رزه‌که ئەنووست.

شه‌ویک کورپه‌که هه‌له‌سه‌ستی دپته‌ خواره‌وه ئەچپته‌ جیگای کاره‌که‌ره‌که، ئەویش هاوار ئەکا تاغه‌ نه‌وه کورپه‌که‌ت هاتوته‌ سه‌رم. تاغەش پیاویکی زۆر دیندارو له‌خوا ترس بوو، له‌گه‌ل هه‌له‌سه‌ستی ده‌ست ئەداته‌ داریک و بۆی دێ ته‌ماشاش ئەکا ئەوه کورپه‌ سه‌ری کردوته‌ سه‌ر سه‌رینی کچه‌تیوه‌که پرخه‌ پرخه‌ خه‌وی له‌خۆ خسته‌وه. باوکی ئەیداته‌ به‌ر دارو پای ئەپه‌رپینی ئەلێ: «حه‌رامزاده‌ ئیشت چیه‌ هاتویته‌ ئیره‌؟» کورپه‌ سویند ئەخوا ئەلێ: بابه‌ به‌ده‌م خه‌وه‌وه هاتووم. باوکی ئەلێ: مردووت مرئ! تۆ قسه‌یه‌ک بکه‌ باوه‌رت پین بکری. له‌دوو سه‌ربانه‌وه به‌ دوو په‌یژه‌دا به‌ده‌م خه‌وه‌وه هاتیته‌ خواره‌وه ئاخ‌ر چلۆن نه‌که‌وتی و ملت نه‌شکا؟

- عدلیه‌ تورکه‌ هه‌بوو له‌سه‌لمانی وتی:

به‌چه‌ته‌یه‌تی ریم که‌وته‌ سه‌یوه‌یل چومه‌ دپه‌ک بووم به‌میوانی پیره‌ژنیک. زۆرخمه‌تی کردم؛ تاچه‌ مریشکیکی هه‌بوو بۆی سه‌ر به‌ریم و ده‌رخواردی دام. له‌پاشا که‌لیمدا رویشتم زۆر شه‌رمه‌زاری بووم، وتم: «دایه‌ تۆ خۆت ئەزانی من چه‌تم هیچ پاره‌وه‌ پولیکم نیه‌ بتده‌می، له‌تۆله‌ی ئەم چاکیه‌ندا له‌گه‌لت کردوم هه‌ر ئەوه‌نده‌ ئەتوانم مه‌گه‌ر سوارت بم». ئەویش وتی: «ده‌ چاکه‌ به‌قوربانی حه‌مریت بم! پاره‌بی حه‌مرت درێژ بێ و خوا حه‌فوت بکا».

- ژنیک به‌ ورگی زلیه‌وه له‌سه‌ر گویشه‌بانه‌یه‌ک به‌بێ ده‌رپێی راوه‌ستا‌بوو، وا دیار بوو سه‌کی پر بوو. ده‌رۆزه‌که‌ریک به‌ویدا تپه‌په‌رێ و سه‌ری به‌رز کرده‌وه جه‌نگلستانیکی له‌شوینه‌ دوابه‌راوه‌که‌ی ئافره‌ته‌که‌ به‌رچاو که‌وت، وتی: خانم! چوار پاره‌م بدی عه‌رزت ئەکه‌م ئەم سه‌کت کورپه‌ یا کچ. خانم چوار پاره‌که‌ی دایه‌و کابرا وتی: خانم سه‌که‌کت کورپه‌. ژنه‌ وتی: به‌چیدا ئەیزانی؟ وتی: «به‌وه‌ جوژه‌ که‌تۆ له‌وه‌ سه‌ره‌وه‌ راوه‌ستا‌بووی من قه‌فی سمیله‌کانیم لیره‌وه‌ چاو پینکه‌وت».

- کابرایه‌کی «داربه‌رووله‌»یی باری شووتی هینابوو بۆ سه‌لمانی بیفرۆشی. کابرایه‌کی شاری له‌قه‌راخ شار تووشی بوو لێی پرسی: تۆ خوا برا‌ریگای «ویلده‌ر» کامه‌یه‌؟ کابرای

خاوه‌ن شووتی ووتی: «باره‌کم شووتییه». ئه‌ویش وتی: من ریگای وبلده‌رت لا ئه‌پرسم. کابرا وتی: «برا! باره، گه‌وره‌شی تیا‌یه و بچووکیشی تیا‌یه».

کابرای شاری وتی: هه‌ی هه‌ی! دۆشاو به‌گونت، من چی پی ئه‌لیم و ئه‌و چی ئه‌لنی؟ وتی برا! بچووکه‌کان یه‌کئی به‌قهرانیک گه‌وره‌کان یه‌کئی به‌دوو قهران. کابرا ئیتر وازی لی هینا.

- ئه‌و بۆی ناردم:

عه‌به‌ی ته‌له‌مشک هه‌بوو له‌سلیمانی کارگه‌چی بوو. ئهم عه‌به‌یه خوشکیکی هه‌بوو «فاتهی ته‌له‌مشکیان» پی ئه‌وت. فاته به‌واتهی واته‌بیژانی سلیمانی شه‌وگه‌ردی ئه‌کرد. عه‌به له‌مه زۆر تووره‌ ببوو. له‌مزگه‌وتی شیخ جه‌لال دانیشتبوین مه‌لانه‌وره‌حمانیکی سه‌قزی هه‌بوو له‌وئ له‌خزمت شیخ با‌به‌عه‌لیدا ئه‌یخویند. دانیشتووین، عه‌به هاته سه‌رچۆک و سه‌ری په‌نجه‌ی ئاراسته‌ی مه‌لانه‌وره‌حمان کردو له‌تووره‌بییدا که‌فی ئه‌چه‌ران‌دو وتی: «فاتهی ته‌له‌مشک نانت نیه؟ فاتهی ته‌له‌مشک ئاوت نیه؟ فاتهی ته‌له‌مشک جیگات نیه؟ فاتهی ته‌له‌مشک بۆچی گان ئه‌ده‌ی؟ بۆچ حه‌یای من و خۆیشت ئه‌به‌ی فاتهی ته‌له‌مشک؟

له‌وانه‌بوو په‌نجه‌کانی بچی به‌چاوی مه‌لانه‌وره‌حمانا. مه‌لانه‌وره‌حمانی هه‌زاریش که‌سه‌یری کرد و له‌م ئیشه‌دا بوو به‌که‌سی دووم و بوو به‌فاتهی ته‌له‌مشک هه‌ر وا‌قی و پرماو تف له‌ده‌میا وشک بوو هیچ ده‌نگی نه‌ئه‌کرد. عه‌به‌ش هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی نه‌ئه‌که‌وت و لای و ابوو نه‌بای هاتوووه‌ و نه‌بۆران.

- شیخ محهمه‌دی شیخ جه‌لال گێرایه‌وه وتی:

مامه‌شیخ مسته‌فام - شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیب - هاته مزگه‌وتی ئیمه. عه‌به‌ی ته‌له‌مشک هه‌ستا قوتو جگه‌ره‌که‌ی خۆی کرده‌وه جگه‌ره‌یه‌کی دا به‌مام شیخ مسته‌فام و بۆشی داگیرساند. به‌لای جگه‌ره‌کیشه‌وه که جگه‌ره‌ی گۆری پی ئه‌کۆکی، مامه‌شیخ مسته‌فام ده‌ستی کرد به‌کۆکه‌و وتی: عه‌به جگه‌ره‌که‌ت تونده. عه‌به‌ش هیچ سئ و دووی لی نه‌کرد وتی: «قوربان جگه‌ره‌که‌م نیره‌که‌ر ئه‌ترینتی». ئه‌مه‌ی هه‌ر ئه‌وته‌وه، ناچار مامه‌شیخ مسته‌فام هیچ ده‌نگی نه‌کرد، هه‌ر ئه‌وه‌نده نه‌بی وتی: «باشه، باشه‌عه‌به».

- فه‌قی محهمه‌دی هه‌مه‌وه‌ند مودیری ناحیه‌ی بازیان بوو. ددان تازه داها‌تبوو، تا‌قه‌ دانیکێ دروست کردبوو خستبوویه ده‌می.

ئەم فەقێ محەمەدە بەناوی مودیریەووە وە یا عەشایریەووە ئەچێ بۆ «تەکیە»ی قەرەداغ میوانی نووری شیخ بابەعەلی ئەبێ؛ کەشیخ نووریش بەشتیکی لەعەشایریدا هەبوو. شیخ نووری پیاویکی ئەبێ فەقێ محەمەدی ناو ئەبێ.

لەکاتی نیوهرۆدا سینی نان دائەنرێ. فەقێ محەمەدی هەمەوهند بەدانه‌کانیەووە نانی بۆ ناخوڕی، دانه‌کانی دەردينی و لەسەر سینیە کە دایئەنێ. پاش نان خواردن لەبیری ئەچیتەووە هەلبیگریتەووە، فەقێ محەمەدی پیاوی شیخ نووری سینیە کە هەلئەگرێ، ئەوی لەسەری ماووە خزمەتکار ئەیخواو ئیسقان و خەوش و خالە کە ئەرێژینیتە سەر نوێلکە کە سەگەلی لێ کۆ ئەبیتەووە. چیماووە ئەوانیش ئەووە ئەخۆن. فەقێ محەمەدی پیاوی شیخ نووریش نازانی لەسەر ئەم سینیە ددان هەبە، وە بەلکوو خەلکی ئەو وولاتە ئەمە هەر نازانن کە ددان دروست کردنەووە هەر داها توووە.

لەپاش ماووەبەک فەقێ محەمەدی هەمەوهند ددانەکانی ئەکەوێتە فیکری ئەلێ: شیخ نووری ددانەکانم لەسەر سینیە کە بوو چی لیهاات؟ شیخ نووریش فەقێ محەمەدی پیاوی بانگ ئەکاو ئەلێ: کوا ددانەکانی فەقێ محەمەد؟ سینیە کەت چی لێکرد؟ ئەوان بەشیخ نووریان ئەوت کاکە نووری. ئەلێ: وە لالا کاکە نووری سینیە کەم رشتە بەر سەگ. فەقێ محەمەدی هەمەوهندیش هەر ئەلێ: کوا ددانە کەم؟ شیخ نووریش نازانی چی بلێ. لەئاخرا چار نامینێ ئەلێ: «وە لالا فەقێ محەمەد ددانە کانت کرایە بەر سەگ و سەگ خواردی». ئەلێ: کێ وای کرد؟ ئەلێ فەقێ محەمەدی پیاوی من. ئەلێ: «دەسا کورە گوووە گۆر باوک هەری ناوی فەقێ محەمەدە». شیخ نووری ئەلێ: «ئاخر توو خۆیشت فەقێ محەمەدە ناو». ئەلێ: «کورە گوووە گۆر باوک خۆیشم! هەر فەقێ محەمەدە باووە حیزە کە ی توو بەر کەوێ من قیروسیا».

- مەلاحەبیبی مەلاووەبەسە هەبوو لەولاتی کەرکووکەووە هاتبوو بۆ سلیمانی بۆ خویندن. سالیشت ۱۹۳۴ بوو. ئەو لەخانەقayı مەحوی و من لەمژگەوتی حاجی مەلارەسوول لەخزمەتی مەلامستەفادا ئەم خویند. دۆستایە تیمان هەبوو، عەسریک هات بۆ لام، ئەم مەلاحەبیبە «شەل» بوو. لەقەدیوانی بەر هەبیوانە کە شەریکی نووسی بۆ یادگارو ناوی خۆی لەزیرا نووسی «حیب لنگ» لەسەر شێووە ئیملا ی کۆن.

وتم مەلاحەبیب: «لنگ» یانی چی؟ وتی: «شەل». وتم جا خۆ خەلک بەجۆریکی تری ئەخویننەووە. وتی بەچی ئەخویننەووە. وتم بە «لنگ» (لونگ) ئەخویننەووە.

وتی «لونگ» یانی چی؟ وتم یه‌عنی «په‌شته‌مال». نه‌ویش هینای له‌ژیر «لنگ» ه‌که‌دا نووسی «شل»؛ به‌لام له‌بهر نه‌وه خه‌ته‌که‌ی جوان نه‌بوو «شل» ه‌که‌ی وه‌کوو «شر» نووسی. وتم جا ئیسته خراپتر؛ ئیسته خه‌لک «شل» ه‌که‌به «شر» نه‌خویننه‌وه؛ واته په‌شته‌ماله‌که نه‌وه‌نده دراوه به‌بهر خه‌لکه‌وه شپرو وږ بووه به‌سهر به‌کا.

نه‌مجا توژی راما، قه‌له‌مه‌که‌ی ده‌ره‌ینایه‌وه هه‌رچی هه‌بوو نه‌بوو هه‌مووی کوژانده‌وه وتی: «خه‌لکی سلیمانی پتوه له‌ نه‌گا‌وراو پیاو نه‌گین، به‌لام له‌چاره‌ی خوتان و ولاتاندا». له‌پاش به‌یینک ئیتر چووه‌وه بۆ که‌رکووک.

- ژنیک هه‌بوو له «سنه» فه‌رخ‌ی خانمی نا‌وبوو. ئیسی فه‌رخ‌ی خانم نه‌وه بوو نه‌چوو پیاویکی نه‌شاره‌زای نه‌دو‌زیه‌وه میردی پین نه‌کرد، له‌پاش دوو سنی شه‌و ته‌لاقی خۆی لینی نه‌سند به‌ماره‌یی و حق و حقوقه‌وه. به‌و ماره‌یی و شته نه‌ژیا تا ته‌واو نه‌بوو نه‌مجا نه‌چوو یه‌کینکی تری نه‌بینیه‌وه. به‌مجۆره ته‌غاره‌ی ته‌واو کردبوو.

جاریک «سه‌ی حه‌مه‌سه‌ن» یکی سه‌قزی نه‌چیتته نه‌وی، فه‌رخ‌ی خانم خۆی تینی هه‌له‌سه‌ووی و خۆی لینی ماره‌ نه‌کا. له‌پاش دوو شه‌و بیانوی پین نه‌گری و نه‌لینی نه‌بین ته‌لاقم بده‌ی. دنپاش شه‌و و مانگه‌شه‌و بوو، له‌سهر عاده‌تی کورده‌واری کوپو کال له‌سهر سه‌ره‌نویلک له‌بهر مانگه‌شه‌وه که‌دا دانیشتبون. نه‌وانیش نه‌یانزانی له‌کارو باری فه‌رخ‌ی خانم، بوو بوون وه‌کوو ده‌لال بۆی بۆ ته‌لاق دانه‌که. فه‌رخ‌ی خانمیش به‌و شه‌وه له‌بهر چاو نه‌وانه‌وه پیتی له‌سه‌ی حه‌مه‌سه‌ن کردبوو به‌ نه‌و شه‌وکه ته‌لاقی بده‌ا. کوپو کالیش نه‌یانوت: «ناسه‌ی حه‌مه‌سه‌ن فه‌رخ‌ی خانم ژنیک‌ی خاس نیه، هه‌ر ڤۆژی به‌بهر یه‌کینکه‌وه‌س ته‌لاقی ده‌ با ڤروا». نه‌مه‌ش فه‌رخ‌ی خانم خۆی فیزی کردبوون. سه‌ی حه‌مه‌سه‌نیش ته‌لاقی نه‌ده‌ا. له‌نه‌نجاما هاته‌ سه‌ر نه‌وه له‌پاش نه‌وه که‌ نه‌وان زۆر روویان لیتنا وتی: «باوه ئیمشه‌و وازم لینی بترین سۆزی وه‌بان چاو ته‌لاقی نه‌ده‌م».

- لوتی ره‌حیم هه‌بوو له «سنه» عه‌نته‌ریکی هه‌بوو. ڤۆژیک، جاف که‌نه‌چون بۆ کویستان خورمایان له‌گه‌ل خۆیان نه‌برد. له‌سنه له‌ عه‌نته‌ره‌که کۆنه‌بنه‌وه‌و چه‌ند ده‌نکی خورما نه‌ده‌ن به‌ عه‌نته‌ره‌که. عه‌نته‌ر ده‌ستی برد ده‌نکی له‌خورماکانی دوو سنی جار کرد به‌قنگی خۆیاو ده‌ری هینایه‌وه نه‌مجا نه‌وانی تری خوارد.

یەکیک لەلوتی رهحیمی پرسى ئەوه ئەم عەنتەرە بۆج وا ئەکا؟ وتی: ئەوه ئەم بەسەزمانە جاریک هەلووژەمان داوە خواری، ناوکی هەلووژە که لەقنگیا گیرى خواری دەرناهات، زۆری نقان کەلکی نەبوو وەختەبوو بمرئ لەئاخرا بە هەزار فرت و فیل بەجەر بادەر دەرمان هیتا. عەنتەرە که زۆر تووشى عەزىبەت و ئازار بوو. ئیستە لەو وەختەوه هەر شتیکی بدریتى لە پیتسا ئەیکا بەقنگى خویا بزانی دەر دیتەوه یان نە؛ ئەو وەختە ئەیخوا.

- هەر ئەم لوتى رهحیمە مەیمونە بچکۆلەیه کیشى هەبوو ئەیدایە بن دەستى و ئەچوو ماله ئەعیانەکانى سنه بۆ ئەوه شتى بدەنى. لەبەر ئەوه کەزۆر زۆر ئەچوو ئەوانیش لینی وەرەس ئەبوون. ئەمجا ئەچوو ئەندەر وون خانمگەریش هەر گوئیان نە ئەدايه. ئەمیش سەرى مەیمونە کەى لەبن دەستیهوه دەر ئەخست، مەیمون ددانىکی ریح ئەکردهوه لەخانم، خانم لەتاو گیانی خوی و لەترسا بانگی ئەکرد: «ئەرى کارە کەرگەل کى لینهس شتیک بدا بەو سەگ باوکه با پروا گوړى گوم کا».

- ئەم قسەیه تۆ بیکه بەنمونه بۆ گەلى داستان. ئەم چەند قسەیه «حسەین عەبدوللا» لەقەلادزەوه ناردوووه بۆ رشتەو ئەلى:

جاریک لەگوندی «شینی» کچیک گوايه لەگەل پۆلیسیک دەستی تیکەلاو کردوهو زکی پر بووه، لەبەر ئەمە کەس و کارە کەى ئەیانەوئ بیکوژن. لێرەدا داىکی کچه ئەلى: «بالی گەرىن تا مناله کەى دەبن ئەگەر قۆبچهو ماشەللای پتوه بوو وەکوو مام پۆلیس ئەوه لەوییه ئەنا لەئى خۆنەو لئی کۆل دەدەین».

- جاریک قائمقامى قەلادزە بۆ پەنجۆرى نوختەى پۆلیس ئەچى بۆ گوندی «شینی»، خەلکی گوندی لەگەل کوێخادا دین بەپیریهوه. کوێخا روو ئەکاتە قائمقام و پتی ئەلى: «دە بەر حمريت دەمرم ئینشەللا سالتیکی دى تەپیه پاش چاوش».

- کابرایەکی ئەو بەرکینوه کورێکی ئەبن ئەیهوئ ژنی بۆ بیتی، دراوستیکیان ئەبن ئەچى بۆ داخواری کچه کە. ئەم پیاوہش هیچ شک نابا لە «گا» یەک زیاتر. باوکی کچه داوای گایە کەى لى ئەکا ئەگەینا کچه کەى نادا بە کورە کەى. کابراش ئەلى: «برام من لەمالی دنیا هەر ئەو گایە شک ئەبەم، ئەگەر بیدەم بەتو چى بکەم؟»

کورہ لہسہر کولانجہی سہربانہ کہوہ گویی گرتبوو، بہاواکہ کہی ئہلئی: بابہ گابازووی
 بدہری بہخوا بایی گاکہ ئہیترینم. کچہش کہلہوئی دانیشتبوو سہری بہرز کردہوہ و پرووی
 کردہ کورہ کہوہ وتی: «ترچیو! برؤ گوو بکہم بہریشی باوکتا، ئہی بو ئہو سالہ کورپی
 عہمدی و ہتمانی لہ کویتستان سوارم بوو ہیچ نہشی تراندم؟»

- ہر لہو بہرکیوہ کابرایہک ژنیک دبتی بہلام ہیچی لئی ناکا تا چہند روژیک. روژیک
 بہیانی زوو ژنہ کہ ئہچی بو کانی سہیر ئہ کا چہند ژنیک مہلہ ئہ کمن، ئہویش لییان ئہ پرسن
 ئہوہ بوچ ئیوہ ہہمووتان ہر مہلہ ئہ کمن؟ ئہوانیش تئی ئہ گدیہنن کہلہ بہر چی و بوچیہ ئہم
 مہلہ کردنیان.

کہئہچیہ مالہوہ بو میردہ کہی ئہ گنیرتہوہو پئی ئہلئی ئہبئی توش وابکہی. پیاوہ ئہلئی:
 «من پیوہ نیبہ». ئہلئی: بکرہ. ئہلئی: پارہم نیبہ. ژنہ ئہلئی: کابرا تارانہ کان تہوقہ سہرمت
 ئہدہمی بچو بکرہ یاخو بخوازہ. کابرا تارانہ کان و ہرئہ گری و بو سبہی شہوی کینرو گونی
 نیشانی ژنہ کہی ئہدا. ئہلئی: ہا ئہمہم کرپوہ. ژنہ دہستیکی لئی ئہداو ئہلئی: باشہ، ئہی ئہو
 دوو گولہ نگہ بوچیہ وا ہیناوتہ؟ ئہلئی: و ہللا ئافرہت ئہوانہ بو جوانی ہیناومن. ژنہ ئہلئی:
 «جا پیاوہ کہ! پیای ہہ ژار و بی پارہو پوول جوانی بو چیہ؟ بریا ئہوانہ، یان بخرانایہ سہر
 دریژی و ہ یا پانی ئہوہی کہخوت پئی ئہلئیت کیر»۔

- نایہ تی گوپال.

دہشی گوت ریگام گوندیکی دوورہ	بوکاروان ئہچوو مہلامہ خمورہ
بو تو زور باشہ لہسہگ دہترسی	ژنہ کہی وتی: نایہ تہ لکوورسی
گوتی عافرہ تی بہسم بدوینہ	ئہ گہر بوت ہاتن بویان بخوینہ
لہقورعان ناگا جاری ہر دارہ	کسوکی لادی نہخویندہ وارہ
گہر تیشم نہگن دہمیان دہشکینم	سوورہی گوپالیان لہسہر دہخوینم

- کابرایہک لہو ولاتی «بانہ» یہ کہوتہ سہرو سہودای ژن ہینان، بہلام ئہویست ئہم ژنہ
 کہ ئہ ہیئتی کچ بی؛ کچیشی دہست نہئہ کہوت. لہئہ نجاما ئافرہ تیکیان بو ہلدا وتیان
 ئافرہ تیکی زور بہسہرو بہرو ئیش لئی ہاتوہ. ئہوہندہ ہہیہ چہند میردیکی کردوہ. وتی:
 چہند میردی کردوہ؟ وتیان بہخوا تہغاری تہواو کردوہ. وتی: نایا لہم میردانہ ہیچ

«مەلا» و «جۆلا» یان تیدا هەبوو؟ وتیان: نە. وتی: دەسا هەر کچەو من بەئاواتی خۆم گەیشتم.

- ژینکی تورکمان لەگەڵ میردەکەیا ئەچن بۆ گۆی ئەو رووبارە مەلە بکەن، ژنەکە ئەچیتە ناو ئاوەکەو کتوپر قرزالیکی لەناو ئاوەکەدا قەپ ئەکا بەدوا پراوەکەیا. ژنە هاواری لێ بەرز ئەبیتتەو.

ئەو دەنگەش بلاوێ ئەگەر قرزالی قەپی کرد بەشتیکا فووی لێ بکری بەرەلای ئەکا. میردەکەیا ئەچن فوو ئەکا بەقرزالی کەدا، قرزالی بەسەرەکەیا تری لیبوی کابراش ئەگری و لەگەڵ دواپراوەیا ئافرەتەکەدا جووتی ئەکا. کابراش لەگەڵ ئەو دا هەر لەفوو کردن ناکەوێ. لەو کاتەدا ئافرەتەکە لەتاوانا بابەکی لێ ئەبیتتەو ئەیدا بەلووتی کابرا دا. کابرا ئەلی: «هەیا هەیا تۆ فوو نەکەران، فووتەن گەنیایان، با هەروا بماناین کەر لەبەغدا مەزەران».

- کابرایەکی موکریانی برە عەلەشیشینکی دابوو بەرو گەیشتە ئەو دەشتی شارەزووڕە. کابرایەکی شارەزووڕی لەکابرایەکی دراوسی ئەپرسی - کەعەلەیا ناو ئەبی - ئەلی: هۆ! عەلە عەلە! ئەو سوورە مل درێژە پیسانەچین؟ ئەویش ئەلی: ئیژن عەلەشیشن. ئەلی: عەلەشیش چییە؟ ئابرا تۆ دەنگ، قنگیان هەس؟ ئەلی: «برا هەس هەسی و هەس نیسی و هەس وە دوانیا قنگیکیان هەس».

- کابرایەکی لەو دەشتی دزەییە لەکابرایەکی دوورە دەست ئەپرسی ئەلی: برا بارانتان؟ ئەویش ئەلی: «بەلەیا ئیمەیا دایەو خەلکی بەگونان».

- لەو سەنگاوێ پیاویکی شیخ قادری گوللەنەبر ژن دینیت. لە سبەینیدا ئەچن دەست شیخ ماچ ئەکا. شیخ سەیر ئەکا کابرا رەنگی تۆزی هەلبێرکاوە ئەلی: سمە! لام وایە ژنەکەت ناشیرینە؟ سمەش ئەلی: «یا شیخ شەرەت وێ لەرووتا ئیژی گاگتە».

- کابرایەکی لەو بەر کێوێ فیر بووبوو پراوە چۆلەکەیا ئەکرد. هەر چۆلەکەیا کە ئەگرت سەری هەلئەکەندو ئەیخستە سەبەتەکەیاوە تا پڕ ئەبوو ئەبیتتەیاوەو ئەیانخوارد. سال دوانزە مانگەیا خوا ئەمە ئیشی بوو.

پژژیک هات به‌سهریا وتی با بچم پرسى مه‌لا بکهم بزنام ئەمه که‌من سهرى ئەم چۆله‌کانه هه‌لئه‌که‌نم حه‌لاله یا حه‌رامه؟ مه‌لايه‌ک له‌گونده‌که‌يانا هه‌بوو چوو سه‌به‌ته‌يه چۆله‌که‌ى بۆ برده مال‌ه‌وه و خۆيشى چوو بۆ مزگه‌وت و پیتی وت: مامۆستا من ئيشم ئەويه رايه چۆله‌که ئەکه‌م و زۆرت‌ر به‌وه ئەژييم، به‌لام سهرى نابهرم هه‌ر ملى هه‌لئه‌که‌نم ئايا ئەمه حه‌لاله یا حه‌رامه؟

مامۆستا وتى: باوکم شتى وا حه‌رامه، چۆن ئەبى ملى هه‌لکيشى؟ ئەبى سهرى برى. پاشان کابرا وتى: ده‌سا به‌خوا مامۆستا سه‌به‌ته‌يه‌کيشم بۆ ئيوه برده مال‌ه‌وه بۆتان. مامۆستا تۆزى راماو پاشان وتى: «ئا تو ده‌نگ! له‌و وه‌خته‌دا که‌سه‌ريان هه‌لئه‌که‌نى ئەلين: «جرى وری، یا وری جرى؟» مه‌به‌ستى ئەوه‌بوو کابرا هه‌ر کاميان بلتى حه‌لاله. وتى: به‌خوا مامۆستا ئەلين: «جرى وری» وتى که‌واته حه‌لاله.

- کابرايه‌کى خۆشناو که‌ريکى هه‌بوو لى و ن بوو بوو گه‌لى به‌شوينا گه‌را نه‌يدۆزیه‌وه. ئەمجا له‌پال به‌ردىکا ده‌ستى کرد به‌هه‌له‌پرين و به‌ده‌ميشيه‌وه گۆرانى وتن. يه‌ک دوو که‌س له‌وانه که ئەو لى پرسىبون بۆ که‌ره‌که‌ى، هاتن به‌سهرىاو لىيان پرسى ئەمه‌چيه‌؟ يه‌کى که‌رى لى و ن بىي وا ئەکا؟ وتى: «خارينه! ئەنگۆ نايزان، من ما واده‌که‌م لۆ ئەوه‌ى که‌ره‌کيکم له‌بنه تاشيکا به‌چاوه خۆ بىنى که‌من چ به‌ته‌نگيه‌وه نيمه ئەمجا لۆ خۆى بىته‌وه لۆ ماری».

- وا ئەگير نه‌وه که:

له‌زه‌مانى سوله‌يمانى پىغه‌مبه‌ردا شه‌رىک روويدا پياوان چون بۆ ئەو شه‌ره سهرنه‌که‌وتن، پاشان سوله‌يمانى پىغه‌مبه‌ر ژنانى ناردو ئەوان شه‌ره‌که‌يان برده‌وه. سوله‌يمان پىي فه‌رمون چىتان ئەوى له‌تۆله‌ى ئەم نازايه‌تبه‌دا تا بتانده‌مى؟ ئەوانيش وتيان هيچمان ناوى ئەوه نه‌بى که‌له‌بانى ئەوه هه‌ر پياويک ده‌ژنى هه‌يه هه‌ر ژنى: ده‌پياوى هه‌بى.

سوله‌يمانى پىغه‌مبه‌ر فه‌رموى ئەمه ناييت و خوا وای نه‌کردوه. ژنان هاتنه‌وه و که‌وته سهر ئەوه که‌له‌م رووه‌وه قاقه‌زىک بنووسن بۆ خوا. قاقه‌زيان نووسى و دايان به‌قه‌له‌ره‌ش بۆيان به‌رى، قه‌له‌ره‌ش قاقه‌زى گرت به‌ده‌نووکه‌وه و بردى.

له‌و وه‌خته‌وه ئيت‌ر هه‌ر چى قه‌له‌ره‌ش به‌ناسمانه‌وه ده‌ر ئەکه‌وى و ئەقريئى ژنان ئەلين: «خير خير!» واته ئەبى خه‌به‌ريکى خير و خۆشى قاقه‌زه‌که‌ت هه‌تايته‌وه.

- کابرایه‌کی یۆسۆجانی هه‌بوو پیاویکی زۆر له‌خوا ترس و هه‌موو وه‌ختی له‌لای مه‌لاو له‌ کۆری فه‌قینانا رایشه‌بوارد، گه‌لێ شت لێیانه‌وه‌ فیر بووبوو. جاریک له‌ «وارماوا» مه‌لاکه‌ سه‌یر نه‌کا ئه‌م کابرایه‌ ته‌زیه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ ئه‌لێ: «نه‌سه‌بحان الله، نه‌سه‌بحان الله» مه‌لا لێ ئه‌پرسی ئه‌لێ ئه‌رئ ئه‌وه‌ تۆ ئه‌لێ چی؟. خۆ ئه‌مه‌ کفره‌تۆ ئه‌یلێت. ئه‌ویش ئه‌لێ: «به‌خوا مامۆستا من نه‌زرم کردگه‌ چوار ته‌زیه‌یه‌ «سه‌بحان الله» به‌کم که‌چی له‌دواییدا سه‌یرم کرد پێنج ته‌زیه‌یه‌م کردگه‌، ئێسته‌ ته‌زیه‌یه‌که‌ی تری ئه‌سته‌مه‌وه‌ به‌ هه‌ر چواره‌که‌ی بۆ ئه‌و وئ».

- عه‌شره‌تی «ئیناچی» له‌و به‌ری «سه‌یروان» هه‌و خسته‌بوویان. «نه‌وڕۆلی» ش له‌م به‌ری سه‌یروانه‌وه‌. مردویک له‌ ئیناچه‌کان مردبوو. نه‌وڕۆلیگه‌ل ئه‌چن بۆ پرسه‌، که‌نه‌گه‌نه‌ سه‌سه‌یروان سه‌یر نه‌که‌ن سه‌یروان هاتوووه‌ ناتوانن لێی به‌دن. یه‌کن له‌ نه‌وڕۆلیه‌کان له‌م به‌ر ئاوه‌که‌وه‌ بانگ نه‌کا: «هۆ! ماری، ماری، هۆ!» ماری خاوه‌نی پرسه‌ی ئیناچه‌کان بوو ئه‌ویش هه‌ر له‌ناو ده‌واره‌که‌وه‌ له‌ناو پرسه‌که‌دا ئه‌لێ: «هۆ به‌لێ. هۆ به‌لێ». ئه‌لێ: ئا، بێ. ئه‌ویش دێته‌ سه‌سه‌یروان ئه‌لێ: ها، برا ئێزی چی؟ ئه‌میش ئه‌لێ: «برا ئیمه‌ هاتگین بۆ پرسه‌، ئه‌وا چاوت لێیه‌ سه‌یروان هاتگه‌ نایه‌لی به‌دین [له‌ ئاوا]، ئه‌وا هه‌ر لێره‌وه‌ فاتیه‌».

هه‌موو ده‌ست به‌رز نه‌که‌نه‌وه‌ فاتیه‌که‌ ئه‌خوین، ئه‌مجا هه‌ر یه‌که‌ به‌شوین خۆیان ئه‌گه‌رینه‌وه‌.

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌گوندی «ته‌ره‌مار» پیره‌که‌چی هه‌بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌نه‌یدا بوو به‌شوو هه‌ر مابوووه‌وه‌. رۆژیک که‌چه‌ ده‌ست ئه‌دا به‌سه‌ر وانیکه‌که‌یاو ئه‌لێ: «به‌خته‌! هه‌لنه‌ستی کوپو کالت تێ به‌ر ئه‌ده‌م». له‌و کاته‌دا که‌ئهم قسه‌یه‌ ئه‌کا باوکی له‌ پشتیوه‌ ئه‌بێ و ئه‌م پێی نازانی گۆنی له‌قسه‌که‌ی ئه‌بێ، ئه‌لێ: ئه‌گه‌ر چاریکی نه‌که‌م ئه‌م چه‌تیوه‌ ئا‌پرۆم ئه‌بات. که‌چه‌ دایک و پراشی هه‌بوو.

کابرای باوکه‌ چوو بۆمزه‌گه‌وت. که‌خه‌لک کۆ بوونه‌وه‌ وتی به‌خوا که‌چی قه‌یره‌ له‌مالابوون گوناهه‌ ئه‌مه‌وئ که‌چه‌که‌م به‌ده‌م به‌شوو. ئه‌م قسه‌یه‌ی بۆ پیاویکی دراوستیان ئه‌کرد که‌له‌مزه‌گه‌وتا له‌ ته‌نیشتیوه‌ دانیشتیوو. گوایه‌ قسه‌که‌ ته‌نیا هه‌ر بۆ ئه‌و ئه‌کا به‌لام وای ئه‌کرد که‌خه‌لکی تریش گویان لێ بێ. کوپه‌ پیریکیش گۆنی له‌قسه‌کان بوو ئه‌ویش ده‌میک بوو به‌ته‌ما بوو ژن بێنێ به‌لام ژنی ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت، سه‌ریکی قوت کرده‌وه‌ و چوووه‌ بن

ده‌ستیه‌وه. لاله‌مه‌سه‌نیش قسه‌که‌ی هر نه‌بری پاشان کوره‌که وتی: لاله‌مه‌سه‌ن نه‌گه‌ر تو‌بته‌وئ کچه‌که‌ت بده‌ی به‌شوو له‌منت چاکتر ده‌ست ناکه‌وئ بیده به‌من. لاله‌مه‌سه‌نیش وتی باشه کورم وهره بۆ مال‌ه‌وه. پاره‌وشته چی یئویسته بیهینه وادیاره خوا نه‌سیبی خستونه ته‌یک.

شه‌وئ کوره له‌گه‌ل دوو سئ پیاو ماقوولی ناواییدا چون بۆ مالی لاله‌مه‌سه‌ن. گفت و قسه‌ی خویان برانده‌وهو له‌سه‌ر سه‌دقه‌ران ریککه‌وتن. کوره سه‌دقه‌رانه‌که‌ی ده‌ره‌ینا‌دای بده‌ست برای کچه‌که‌وهو ئه‌ویش که‌وته ژماردنی.

کچه له‌ولاه نیسکینه‌ی لی ئه‌نا له‌خوشیا پیتی به‌عرز نه‌ئه‌که‌وت، له‌و کاته‌دا پرشی له‌نیسکینه‌که‌هه‌لپه‌زایه‌وهو که‌وت به‌سه‌ر ده‌ستیا ده‌ستی سووتا. وتی: «ده‌ستمت سووتان ریامه ناوتا». بابه‌که‌ی گویی لیوو وتی: «چیشه‌که‌ت پیس کرد به‌رم به‌قنگتا». دایکه‌که‌ی ئاگری تیه‌ر بوو وتی: «قنگی کچه‌که‌مت دری ریام به‌ریشتا». براکه‌ی وتی: «حسابی پاره‌که‌تان لی تیکدام گووم کرد بده‌می گشتانا».

کوره‌ی زاوا هه‌ستایه سه‌ر پیتی ده‌ستی کرد به‌هه‌لپه‌رکی و سووردان و وتی: «هه‌ر له ئیسته‌شایی که‌رانه‌و ده‌ست به‌ملانه‌و گوو لده‌مانه».

- له‌و ولاتی ئالانه له‌گوندی «گرویس» بیوه‌ژنیک‌ی ته‌رپیری میخه‌ک له‌مل هه‌بوو «باجی هامینه» یان پیتی ئه‌وت. پارچه شکارته‌یه‌کی ماشی هه‌بوو وه‌ختی دروینه‌ی هاتبوو بده‌ستیه‌وه دامابوو؛ سه‌پانیک‌ی وای ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت بۆی بدرویته‌وه.

رۆژیک خۆیدا له‌ده‌ق و چاوه‌کانی پر له‌کل کردو لاگیره‌و که‌مه‌ره‌ی میخه‌که‌که‌ی خسته‌ملی. کورو کال له‌به‌ر مزگه‌وتا دانیشتبون چوو به‌لایانه‌وه، به‌تیلایی چاویک سه‌یری کردن به‌زهرده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه رووی تیکردن و وتی: له‌منتان نه‌که‌وئ! چون ئیوه دلتان بر‌وایی ئه‌دا ئه‌و ماشه‌ی من هه‌روا بمیئیته‌وه؟ تیلی چاوه‌که‌شی ئه‌کیشا به‌سه‌ریانا.

کورو کال هه‌ر یه‌که له‌عاستی خویان ده‌ستیاندا به‌سنگیانا که‌سه‌بینی به‌هه‌ره‌وه‌ز بۆی بدوورنه‌وه. ئه‌و تیلایی چاوه‌کاری کرده هه‌موویان. هه‌ر که له‌ناقاری خۆی خۆی بده‌شانه‌ی ئه‌و تیلایی چاوه‌نه‌زانی.

باجی هامینه‌ش ئه‌زانی و ده‌ستی خۆی وه‌شاندوه به‌لام ماشی سه‌گباب به‌رۆژیک دادووریته‌وه. که‌وته به‌یانی یه‌که‌یه‌که‌ چوو به‌لای کورگه‌له‌وه هه‌ریه‌که هیمایه‌کی بۆ ئه‌کردو

توورە کە یە ستیویشی لە باخەلیا شار دبوو و هە ستیویکی ئەدایە و ئەیوت ئەمە بخەرە باخەلت بۆ ئەو یادگاری من بێ لەلای تو.

کۆرگەل چوون نیشتن بە پیرە ماشەو، جار جار باجی هەمینه لە دوورەو قریو یەکی ئەکردو ئەیوت: «هە ی بەقوربانی کۆری ستیو لە باخەل بم».

هەر کەس لەوانەش لای وابوو تەنھا ئەو ستیوی لە باخەلایە و ئەم «بەقوربان» ه بۆ ئەو. بینان پتوونا نە کەوتە نیوهرۆ تەقەیان لەو سەری پەلە ماشەو هەلساوه هەموویان دووریەو. بەمجۆرە باجی هەمینه دەستی خۆی وەشانوو کۆرگەلێش دەست لە گونان بەرەو ژیرتر بۆی دەرچون».

به‌رگی سه‌وته‌م

۲۶۸۰ ی / ۱۹۸۰ م / ۱۴۰۰ هـ

پیشه‌کی^۷

من له‌سالی ۱۹۵۷ه‌وه له بلاو کردنه‌وهو چا‌پکردنی رشته‌ی مرواری دام. له‌و ماوه‌یه‌دا تا ئیسته، ئەمه به‌رگی هه‌وته‌میه‌تی. ئەو شتانه که له‌ناو کورددا هه‌بوون و بلاو بوونه‌ته‌وه، من کۆم کردوونه‌ته‌وهو خستوومنه‌ته‌نیوانی دوو به‌رگن به‌رگه‌کانی رشته‌ی مروارییه‌وه. وه‌ئهو شتانه‌ش که من وتومن هی خۆم نین و من نه‌موتون؛ به‌لکوو کورده‌که خۆی وتوونی و هه‌ر کورد بۆی ناردووم، که‌چی وه‌ختی واش بووه بیستوومه وتویانه: ئەو فلانه شته‌که‌له‌رشته‌ی مرواریدا هه‌یه له‌فلانه‌کتییی عه‌ره‌بی وه‌یا فارسیدا هه‌یه؛ من ئینکاری ئەمه‌ناکه‌م. ره‌نگبێ هه‌بێ به‌لام وه‌کوو ئەوان ئەوه‌بوو که زمانی بلاو کردنه‌وه‌یان هه‌بووه له‌ئیمه‌یان وه‌رگرتووه‌و به‌ناو خۆیان‌ه‌وه‌ بلاویان کردۆته‌وه. من ئەمه ئیسته‌قه‌بوول ناکه‌م شتی خۆمه‌و به‌زمانی خۆم بلاوی ئەکه‌مه‌وه له‌مه‌زیاتر باجدان خوا هه‌لناگرێ.

هه‌ندی ناو له‌رشته‌ی مرواریدا دیت، ره‌خنه‌گر له‌ئهدب ئەو ناوانه‌ئه‌کا به‌گۆلده‌سته‌ی ده‌ستی بۆ ره‌خنه‌گرتن. دیسان من ئەمه‌ش هه‌ر قه‌بوول ناکه‌م؛ چونکه‌من چۆنم بیستووه‌و چۆن بۆیان گیراومه‌ته‌وه، وه‌یا بۆیان ناردووم و به‌ناوی کتیوه‌ناردوویانه‌به‌و ته‌رحه‌بلاوی ئەکه‌مه‌وه؛ ده‌ست له‌ئهمانه‌ت ناده‌م. له‌گه‌ل ئەوه‌شا من به‌لامه‌وه‌ وایه‌ ئەو ناوانه‌که‌ ئەو جۆره‌ قسه‌کردوویانه، وه‌یا نوانده‌وه، به‌لای من و به‌لای هه‌موو ئەهدب په‌روه‌ریکه‌وه‌ بلیمه‌تی ئەوانه‌ ده‌رئه‌خا؛ [نه‌وه‌ک] پایه‌که‌م کردنه‌وه‌یان.

۷- چونکه‌نوسه‌ر باسی بزر بوونی فولکلوری کوردی له‌نیو زمانه‌ دراوسێکانی زمانی کوردیدا به‌ته‌سه‌لی لینگ داوه‌ته‌وه. لێره‌دا به‌پتو‌یستمان نه‌زانی دوویاتی که‌پنه‌وه‌و.

بۆ وینه یه کینکی وه کوو شیخ ره زای تاله بانی هۆنهریک بووه وه کوو هۆنهره کانی تر؛ که چی لهو ریچه که یه یه ئه ودا و لهو ئیلهامه ی ئه ودا نه هیچ هۆنهریکی تر ئه یگاتی، وه نه من و تۆیش ئه توانین ئه و فیکرانه ی ئه و ده ریبیریون، ده ریان بیری. ئه مه لیره دا بلیمه تی شیخ ره زا ده رکه وت نه وه ک پایه نزمی. ناوه کانی رشته ی مرواریش چه شنی سه مه ره یان هه یه. مه جۆلی خامه و مه لا سمایلی کانیسکان و عه زیز به گ و سه د های ناویره به لای منه وه بلیمه ت بوون؛ ئه گه ینا بۆج من نازانم وه کوو ئه وان بلیتم؟ نه ته وه کانی تر له هه موو شتیکی خۆیانه وه بۆ قسه لیه کردن دریخیان نه کردوه، منیش نایکه م. ئه گه ر ئیسته نرخی ئه وانه زانری میژووی سبه ی و دوو سبه ی نرخیان ئه زانی.

دوور نییه هه ندی شت له رشته ی مرواریدا هه بی به چاو هه ندیکه وه بلین ئه وه چیه وا چاپ ئه کری؟ من به لامه وه له رووی ئه ده بیکی پان و فراوانه وه چاپکردنی ئه وانه پتویستتره؛ چونکه ئه وانه نازوخه یه کی هه مه ره نگی بۆ دوارپۆژ.

خالۆ بچۆ کتیبی بینگانه کان بخوینته وه بزانه چه یان کردوه و چییان نووسیوه؟ هه ر ئه و نووسینه ی ئه وان بووه بۆ ئه و شتانه که میژوویه کی گه وری بۆ دروستکردوون.

عه لانه دین سه جادی

۱۹۷۹/۱۰/۱

شەکرۆای دەماخ

- بارام بەگی ئەحمەد بەگی ریشین و شیخ عەلی شیخ کەریم ئەچنەبەغداو ئەچنە لۆقەنتە. کابرای بۆی دیت ئەلێ: چی ئەخۆن؟ بارام بەگ ئەلێ: من برنج و شیخ مەحشی روو ئەکاتە شیخ عەلی ئەلێ: «انتهم شیخ مەحشی؟» ئەلێ: «نا انا شیخ عەلی».

- ماری سەمینی شاتری هەبوو لەو شارەزورە رەشمالی هەلدابوو. سەی حەبیبکی کاشتەریش هەبوو ئەبێ بە میوانی ئەم ماریە. ماری لێی ئەپرسی: ئەری برا خالەسەبی! پیغەمبەر -رۆحم بەقوروانی وی!- لە دەوارا دائەنیشت یا لەخانگا؟ ئەویش ئەلێ: دیارە لە خانگا بوو. ئەلێ: «دەسا هەلسەپرۆ دەویت باوک نانیکت نادەمی. وەو سەی ساقە من تا ئیستە وام زانیگە لە دەوارا بووگە».

- سەدیققادری بۆی گێرامەو و تی:

پیش ئەو بەچم بۆ عروسیات و بێم بە پاشا، لەو پیدەرە کاروباریکی میری ئەو سەردەمەم بەدەست بوو. کابرایەک ئەسیتیک و تەفەنگیک و سەد لیرەو دوو ژنی هەبوو؛ یەکنی پیر و یەکنی جوان. پیرەکیان هاتەلام شکاتی لەمێزەکەیی کرد کە باش لە گەلیا ناجوولیتەو؛ منیش ناردم مێزەکەیان هینا و پیم وت: بۆچ لە گەل ئەم ژنەتا ری ناکەوی؟ کابرا هەر دانی بیا نەئەنا و منیش هەر درێژەم ئەدایە. لە ئەنجاما کابرا وەرەس بوو و تی: «پیاوئەفەندی هەر شتیکم هەیه ئەتەمەن تۆ شەویک بەچۆرە لای ئەم ژنەم جا بزانی ئەو وەختە نالیت گووم خوارد».

- کابرایەکی خۆشناو ئەچی بۆ حەج و ئەگەرپیتەو، لێی ئەپرسن حەج و مالی خوا کوو بوو؟ ئەلێ: «خودا لە ماری نەبوو پیغەمبەریش حەمری دابوو بۆ تۆ، منیش لۆ خۆم هەر وا گەرامەو چ دەستیم ماچ مەکن».

- لەکۆیەو مەولود حسین ناردی بۆ رشتەیی مرواری گێرایەو و تی: لەو ولاتە پیاویک سێ کچی قەیرەیی هەبوو، بەلام لە ئەقلا ساوا بوون. سەرباری ئەمەش لە قسە کردنیشا وەکوو «تور» و بوون؛ بەتایبەتی نەیانئەزانی «کاف» بلێن ئەیانکرد بە «ت».

روژیک له‌گوندیکی تره‌وه داخوایکه‌ران چوون بۆ خوازینی یه‌کینیان. دایکه‌که‌یان دهستی کرد به‌ناموژگاری کردنیان وتی: که‌ئو ماله‌هاتن بۆ خوتان به‌ئاقلا نه‌دانشن و هیچ دهنگ مه‌که‌ن؛ به‌لکوو ئه‌مه‌خوایه‌ده‌رویه‌کتان لئ بکاته‌وه. ئه‌وانیش وتیان باشه.

مالی داخوایکه‌ره‌هاتن و هه‌موو خیزان پیکه‌وه‌دانشتن و کچه‌کانیش به‌ریز له‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌دانشتن. کوتوپر له‌وکاته‌دا مشکیک ده‌رکه‌وت. کچه‌گه‌وره‌که‌وتی: ئای ئه‌وه‌مشیتت. ناوجیه‌که‌وتی: «ئای وه‌للا چووه‌تونه‌ته‌وه». بووچکه‌له‌که‌وتی: ده‌سا وه‌للا هه‌ر خۆم چاتم ترد ده‌نگم نه‌ترد و میردی خۆم ترد.

- مه‌لا سالحیکی میانیه‌ی هه‌بوو گتیرایه‌وه‌وتی: سالیک زوو بۆ مه‌لایه‌تی ره‌مه‌زان چووم بۆ ناو جاف، له‌و گه‌رمیانه‌بووم به‌مه‌لای خیلکی ته‌رخانی و له‌مال کویتخا سمایی عه‌زه‌ی شه‌ریفدا بووم. به‌شه‌و خه‌لکه‌که‌له‌وئ کۆ ئه‌بوونه‌وه، منیش هه‌دیسم بۆ ئه‌خویندنه‌وه. شه‌ویک دانیشتبووین پیاویک له‌خیله‌که‌دا هه‌بوو ماری سه‌مینیان پی ئه‌وت، له‌پاش هه‌دیسه‌که‌ئم قسه‌یه‌ی گتیرایه‌وه‌وتی:

ئه‌وا نه‌خۆشم له‌ژیر ده‌واره‌که‌ی خۆمانا که‌وتگم خزم و عه‌شره‌ت گشتیان لیم کۆ بووگنه‌سه‌وه؛ منیش له‌حالی خۆمام. فره‌ی پی نه‌چوو ته‌وه‌زه‌لیم به‌رچاو که‌وت. فره‌ترسیام وتم بوئ و نه‌وئ ئه‌مه‌ئزرایله. جو برائیل دهستی گرتگه‌هاوردگیه‌بۆ لای من. به‌خوا هه‌رکه‌وامزانی نه‌مکرده‌نامه‌ردی ته‌کانم دا وه‌خۆم هه‌لسیام وه‌بی ده‌نگی خۆم باریک کرده‌وه، وه‌ته‌نیشته‌مه‌جه‌و پیزه‌ی میمه‌که‌زاگما وه‌دزیه‌وه‌له‌گۆشه‌یه‌کی ده‌واره‌که‌وه‌هاتمه‌ده‌روه. ئه‌وه‌نده‌م زانی بوو وه‌قیژ و واژ له‌ژیر ده‌واره‌که‌وه، تومه‌س ئه‌مه‌ئزراییل که‌منی ده‌ست نه‌که‌وت خۆی پلکاند وه‌ره‌مه‌زانی هه‌سه‌نییاه‌ریه‌سه‌وه. ره‌مه‌زانی هه‌ر فره‌قه‌وی و قۆل وو خۆی رمان وه‌ملیا هه‌ر چه‌نده‌جره‌ی کرد و فره‌ی کرد و ده‌می نوقاند ئاخیری گیانی له‌فنگیه‌وه‌ده‌رهاورد. منیش له‌لاوه‌ده‌ر چووم و وه‌کوو پیاو تری ئزرایلم وری.

ئیت خیل که‌وته‌شین و شه‌پۆر وه‌خه‌یالی خویان بۆ من ئه‌گریان، منیش کردم وه‌ده‌وارا وتم: عه‌شره‌ت ئه‌وا من ماگم و تری ئزرایلم وریگه، نازانم ره‌مه‌زانه‌بیفهره‌-گویی توی لئ نه‌واری!- بۆچی خۆی داوه‌ده‌سه‌وه؟ خۆ هه‌ر باهویکی چواری وه‌کوو منی ئه‌وپه‌وه.

- کابراهه کی «بانی خیلان» ی چوو بوو بۆ حه ج و له و لاوه چوو بۆ مه دینه بۆ زیاره تی پیغه مبه ر. حاجی مسته فا پاشا ئه بیوت کابرا رووی کردبووه مه رقه ده که و ئه بیوت: «هه ی خاله حه مه ی شیخ ئه ولا! -بیم وه ده ورتا!- ئه زانی له و وه خته وه که کۆچی خیرت کردگه ج عه زیه تیکی ئه و حه شاماته ئه ده ی؟ ئاخه ئه مه شوینه تو تیییا مردگی؟ با له جیگایه کی وه کوو بالاته ران چاوت بنیای وه یه کا و جیگایه کی وات بدۆزیایه ته وه و سه رت تیایا بنیایه یته وه.»

- مه حه مه دی مه لا که ریم گتیرایه وه وتی:

جاریک شیخ سه عیدی مه سوئی ئه چیته پینجوین و ئه چیته چاخانه یه ک. رادیو تازه که و تبه وه پینجویته وه له و کاته دا رادیو قورئان ئه خویتی و که ته وای ئه کا ئه لی: «لذق الله العظيم». خه لکه که هه موو هه لئه ستنه سه ر پی. هه ستانی ئه وان و چوونه ژوره وه ی شیخ سه عید یه ک ئه گری؛ ئه م واتیشه گا که ئه وان ه له به ر ئه م هه ستان. به هه ر دوو ده ست ئیشه ر ئه کا و به زمانیش ئه لی: «ره حه متان لی بی هه ر که س له شوینی خو ی دانیشیته وه، زه حه مت مه کیشن.»

- کابراهه ک له دی «ئاوکورتی» هه بوو حه مه ی عه ولای ناو بوو. توژی ده وه له مه ند بوو، ئه و ساله سه پانیکه را گرتبوو. خه لکی ئه و ده وروبه ری «گریزه» و «موان» هه بوو، به لام هه تا بلیت کابراهه کی که له ره ق و ته مه ل بوو.

شه ویک له گه ل حه مه ی عه ولای ناغایا پیکه وه دانیشتیبوون. حه مه زۆری تینوو بوو پی وت: ئا کورم بچۆ توژی ئاوم بۆ بیته. کابراش وتی: «لاله حه مه من ئه بی جار ی بچم بۆ سه ر گۆزه که و جار یک بیمه وه. جار یک که چه له که به رمه وه و دیسان بیمه وه؛ ئه مه چوار جار. نه وه للا خۆت هه سته سووک و باریک خیرا بچۆ ئا و بخۆره وه و وه ره وه.» له پاش ماوه یه ک دیسان حه مه پتی ئه لی: ئا کورم سه ریک بکیشه ده ره وه بزانه ئه باری؟ ئه ویش ئه لی: «لاله من بۆ بچم؟ ئیسته پشیله که دیته ژوره وه؛ ئه گه ر ته ر بوو ئه وه دیاره ئه باری.»

- میرزا ئه حه مه دی فه تاحی حاجی حامد هه بوو له سوله یمانی. مه لا ره ئوفی سه عاتچی بۆ گتیرامه وه وتی: ناوی خو ی نابوو «پاشاوات زاده». ئه بیوت من یه که م شاعری ولاتی بابان و ئه رده لانم. مسته فا مه لا غه فووریش هه بوو له هه له بجه. ئه م میرزا ئه حه مه ده شعری به مسته فا دا ئه وت؛ ئه مه یه کیکه له شعره کانی:

ته‌پاله له گهل چینی به‌سهر رفه‌دانان مچه‌کوردیه
 ته‌ینال به‌باری قۆریا بۆ ئیمه‌به‌جی مان ئەمانه‌یه
 ته‌ینال شوینیکه له به‌ینی چه‌مچه‌مال و سوله‌یمانیدا. لایه‌کی بازیانه، لایه‌کی سوورداشه،
 لایه‌کیشی قهره‌داغه. مه‌به‌ستی به‌ ته‌ینال به‌باری قۆریا، قهره‌داغ بوو.

- فه‌را میرزا حاکی سنه‌ ئه‌بێ. پیاویک هه‌بوو ناوی ئه‌ولێ بوو، ئه‌چینه‌لای و پنی ئه‌لێ:
 «له‌خانه‌دانی خانه‌دانگه‌ل، له‌شانشینێ سازاده‌گه‌ل، چل چرای چل چراگه‌ل، هاو‌زاوی
 مشیرگه‌ل، تۆسکه‌ی ئه‌میرگه‌ل، سه‌ردانیشنگی جینگه‌گه‌ل، فه‌رامیرزاگه‌ل، زه‌مانگه‌ل پشتی تی
 کردگین. نه‌مالگه‌ل ما نه‌ منالگه‌ل له‌دوای ئه‌وه‌که‌تۆ خاوه‌ن ته‌لاق له‌ باخچه‌مانا بوو
 ئیسه‌فرمانم که‌فتگه‌ به‌ که‌ریکی خوه‌یشکی نیره‌که‌ر. پام نیاگه‌ به‌ جهرگی خۆما وام چاو
 پیکه‌فتگه‌ له‌ خه‌وما دارووی ده‌ردم لای ئیوه‌گه‌له‌؛ ده‌رمانی ئه‌که‌ن به‌و که‌ره‌شه‌له‌».

فه‌رامیرزا که‌ گوی له‌مه‌ ئه‌بێ به‌لایه‌وه‌ سه‌یر ئه‌بێ، ده‌ستی ناچیته‌ کیسه‌ی خۆی
 میراخوڤه‌که‌ی خۆی بانگ ئه‌کا پیتی ئه‌لێ: بچۆ له‌بازارێ بزانه‌ هه‌ر که‌سه‌ که‌چه‌له‌
 هه‌واسییه‌کی^۱ لێ بسینه. هه‌ر که‌سه‌ «جه‌مشیر»ی ناوه‌ هه‌واسییه‌کی لێ بسینه، هه‌ر که‌سه‌
 زورنا ژه‌نه‌ هه‌واسییه‌کی لێ بسینه، هه‌موو بده‌ به‌م پیاوه‌ با بیدا به‌که‌ریک بۆ خۆی.

میراخوڤ ئه‌چینه‌بازارێ زۆر ئه‌گه‌رێ که‌سی وای ده‌ست ناکه‌وێ له‌ئاخرا کابرایه‌کی به‌ر
 چاو ئه‌که‌وێ به‌سه‌رو پینچه‌که‌یا بۆی ده‌رئه‌که‌وێ که‌ ئه‌مه‌ که‌چه‌له‌. یه‌خه‌ی کابرا ئه‌گرێ و
 ئه‌لێ بینه‌ هه‌واسییه‌ک. کابرا سه‌ری سه‌ر ئه‌مینێ ئه‌لێ هه‌واسی چی؟ ئه‌لێ: به‌ئهمری
 فه‌رامیرزا هه‌ر که‌س که‌چه‌ل بێ ئه‌بێ هه‌واسییه‌ک بدا. ئه‌لێ: من که‌چه‌ل نیم و خۆی
 رانه‌پسکیتنی. میراخوڤ په‌لاماری ئه‌دا و ده‌ستی له‌سه‌ری ئه‌که‌وێ. ئه‌مجا کابرا به‌ته‌واوی
 توڤه‌ ئه‌بێ و ئه‌لێ: کوره‌من جه‌مشیرم، جه‌مشیر. ئه‌گه‌ر نه‌تزانیه‌وه‌، بیزانه‌. تۆ چۆن ئه‌توانی
 هه‌واسی له‌من بستینێ؟ میراخوڤ ئه‌لێ: ئای جه‌مشیریشی؟ که‌واته‌ بینه‌ دوو هه‌واسی. کابرا
 ئیمان له‌سه‌ریا نامینێ ئه‌لێ: کوره‌چاو بکه‌نه‌وه‌ من زورناژه‌نم هه‌ر ئیسته‌ به‌م زورنایه‌ حه‌یا و
 ئاپرووتان ئه‌به‌م؛ له‌م شاره‌وه‌ ده‌ست ئه‌با زورنایه‌ک له‌ژێر که‌واو به‌ر پشتینه‌که‌یا ئه‌بێ ده‌ری

۸- هه‌واسی چوار شایێ ئێرانی بووه. ئه‌سه‌له‌که‌ی عه‌باسییه‌، پارهی سه‌رده‌می شاعه‌باسی گه‌وره‌بووه. پاره‌که‌ خۆی نه‌ما بوو
 ناوه‌که‌ی مابوو که‌دوو سه‌ناری وه‌یا چوار شایێ بوو؛ شایش قه‌رانیک بوو.

دینتی نه‌یه‌وی بیبا بۆ ده‌می و فووی تیا بکا میراخور نه‌یگری و یتتی نه‌لی: ئای زورنا
ژه‌نیشی؟ که‌واته بینه‌سی هه‌واسی.

به‌مجۆره میراخور سی هه‌واسی په‌یدا کرد و بردیه‌وه بۆ فه‌رامیرزا. ئیتر نازانم دای به
نه‌ولی یان نه‌ئه‌وه له‌عیلمی خوادایه.

- شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیبی قه‌ره‌داغی و شیخ عه‌لی قه‌ره‌داغی هه‌بوون هه‌ر دوو کیان
خزمی یه‌ک بوون. شیخ عه‌لی له‌سوله‌یمانی قازی و شیخ مسته‌فا له‌قه‌ره‌داغ بوون؛
هه‌ردووکیان ریگای نه‌کردنیاں گرتبوو: شیخ مسته‌فا نه‌وی خوا حه‌زی پی نه‌کردایه
نه‌یته‌کرد، شیخ عه‌لی نه‌وی خوا حه‌زی پی بگردایه نه‌و نه‌وه‌ی نه‌ئه‌کرد.

شیخ عه‌لی نه‌خۆش نه‌که‌وی. شیخ مسته‌فا له‌قه‌ره‌داغه‌وه دیت بۆ چاو پیکه‌وتن و
دیده‌نی. له‌لای نه‌بی تا پاش عه‌سر له‌وانه نه‌بی نوێزه‌که‌ی عه‌سر پروا هه‌له‌سته‌تی جو به‌که‌ی
رائه‌خواو نوێزه‌که‌ی بکا، شیخ عه‌لی لیتی نه‌پرسی نه‌وه‌چی نه‌که‌ی؟ نه‌لی: نوێزه‌که‌م. نه‌لی:
نوێزه‌چی شیخ تکات لئ نه‌که‌م نه‌م بدعه‌ته له‌ماله‌که‌ی منا دامه‌مه‌زرینه.

- عه‌لی کلاشی هه‌بوو له‌و شاره‌زووره، کوریککی هه‌بوو عه‌ولای ناو بوو چوو بووه دره‌وه
بۆ خویندنی فه‌قیه‌تی. جا عه‌لی کلاشی باوکی هه‌موو پاش نوێزه‌تیک دوعای بۆ نه‌کرد
نه‌یوت: «خوایه‌ ناگات له‌عه‌ولی کورم ویت، نه‌گه‌ر نایناسی کوله‌پالیککی له‌به‌رایه، تاککی له
کلاشه‌کانی به‌نه‌که‌ی پسپاگه، ئاغا بانویه‌کی بۆرکاری به‌ستگه‌ وه‌سه‌ریه‌وه. له‌سوله‌یمانی
له‌مزگه‌وتی شیخ سه‌لام نه‌خوینتی. حوچه‌که‌یان وا وه‌لای راستی مزگه‌وته‌که‌وه، نانی
فه‌قیه‌کان گشت وه‌ده‌ست نه‌وه، تا نه‌و نه‌یه‌ژی که‌سیان رایه‌یان ناکه‌وی نان به‌خۆن.

- سه‌ید سه‌عه‌دین هه‌بوو وتی:

چووم بۆ ناو جاف بۆ مه‌لایه‌تی. چوومه‌خیلینکی وه‌رده‌شاتریه‌وه و چوومه‌مالی کویخا
سه‌فه‌ر. کویخا لیتی پرسیم برا چی نه‌خوینتی؟ وتم: عوامل. وتی: برا عوامل یانی چی؟ وتم:
یانی گاجووت له‌پاش به‌ینی ده‌ستیککی به‌ریشیا هینا و وتی: خاسه‌شوکر خاسه‌شوکر.
خه‌لکه‌که‌ و تیان برا نه‌وه یانی چییه؟ وتی: «براگه‌ل نه‌م مه‌لایه‌ فره‌ خاسه‌ یه‌کێ نه‌گه‌ر
هۆقه‌یه‌ نانی خوارد توئی نه‌ختی نه‌قلی بوئی نه‌مه‌ مانای وایه‌ نه‌م مه‌لایه‌کار خویندگه،

گیسکی خویندگه، بزنی خویندگه، منی خویندگه، که‌ری خویندگه، گه‌یشتگه‌سه گاجووت هر ته‌نیا ماین و وشتری ماگه».

- «میمکه‌پانی باشکی» ئافره‌تیککی زۆر به‌سهر و بدرو خاوه‌نی مه‌رو مال‌تیککی زۆر بوو. شیخ نووری پینج ئه‌نگوست به‌خۆی و ویشه‌که‌کانیه‌وه له‌و ده‌ستی بناری کفریه‌ ئه‌بن به‌میوانی. ئه‌ویش گال ئه‌دا بامیه‌و ته‌ماته‌یه‌کی زۆر دینن و ئه‌یخه‌نه‌سه‌ر ئاگر. له‌ گه‌ل میوانه‌کانیشا هر چیتغیکیان به‌ینه؛ خۆت ئه‌زانی بامیه‌گه‌رمیانیش زل و ناکلو کاره. میمکه خۆی سه‌ر کاری بامیه‌که‌ئه‌کا. مناله‌ ورده‌له‌ی کوره‌زا و کچه‌زاکانی ده‌وره‌ی لی ئه‌ده‌ن و هر داوای لی ئه‌که‌ن بۆیان تیکا. ئه‌ویش شه‌به‌چه‌پوک ئه‌مالی به‌سه‌ریانا و ئه‌لی: قخه‌یه. منالان هر وازی لی نایه‌نن ئه‌ویش تووره‌ئیه‌ی و ئه‌لی: «رۆله‌ بچن وه‌و لاوه‌ بامیه‌بیکه‌ی وه‌قنگی نیره‌که‌ریشا ئه‌ی هه‌سوئ هیشتا پی نه‌گه‌یشتگه‌و نه‌کولیاگه. خۆ ئیوه‌ له‌ شیخی تاینگ خراوترتان وه‌سه‌ر هاتگه، ده‌لاچن برۆن».

- شیخ ره‌زا جاریک له‌مالی مه‌حموو پاشای جاف ئه‌بی له‌کانی چه‌قل ئه‌چن بۆ سه‌ر سیروان بۆ مه‌له‌کردن. ژن و بووک و کچی بیاییکی «پشت ماله» له‌سه‌ر رووباره‌که‌ جلیان ئه‌شت، به‌لام ئه‌مانه‌ش قوشمه‌ بوون. شیخ ره‌زاش خۆت ئه‌یزانی چاوی کز بوو. ژنه‌که ده‌ست ئه‌خاته سه‌ر بلامانیکه‌ی خۆی ئه‌لی: شیخ ره‌زا ئه‌وه‌ چیه‌؟ شیخ ره‌زاش ئه‌لی: ئه‌وه‌ کانی پانه. پاشان کچه‌که‌ رووی تی ئه‌کاو ده‌ست ئه‌خاته‌سه‌ر هینه‌که‌ی ئه‌لی: تو خوا یا شیخ ئه‌مه‌چیه‌؟ یا شیخ ئه‌لی: ئه‌وه‌ میترگه‌جوانه. ئه‌مجا ئه‌میش ده‌ست ئه‌خاته‌سه‌ر چه‌یه‌که‌ی خۆی و ئه‌لی: ده‌ی کچینه‌ ئه‌مه‌چیه‌؟ ئه‌لین: نازانین. ئه‌لی: «بۆچی نازان؟ ئه‌مه‌ جوانووی جوانه‌ له‌ میترگه‌جوان له‌وه‌پانم له‌کانی پان ئاوم دال ه‌ته‌ویلخانه‌ به‌ستمه‌وه».

- عیله‌ سه‌ره‌وژوور بوو بووه‌وه‌ بۆ کویستان. له‌ دوو هۆبه‌ دوو کابرا هه‌بوون؛ یه‌کیکیان «ئه‌لی وه‌یس» وو یه‌کیکیان «مراوه‌یس» ی ناو بوو. ئه‌ویان کوریک و ئه‌میان کچیککی هه‌بوو. ئه‌لی وه‌یس به‌ته‌ما بوو کچه‌که‌ی مراوه‌یس بیتی بۆ کوره‌که‌ی.

پیکه‌وه‌ئهم دووه‌ئه‌چن بۆ بانه‌و ئه‌گه‌رینه‌وه، ئه‌گه‌نه‌وه سه‌ر دوو ریانه‌که‌و له‌ویوه هه‌رکه‌ لا ئه‌دا و ئه‌چیته‌وه بۆ هۆبه‌که‌ی خۆی. که‌ لیک دوور ئه‌که‌ونه‌وه ئه‌لی وه‌یس که‌وته‌وه‌ بیری که‌ خوازیینی کچه‌که‌ی نه‌کرد بۆ کوره‌که‌ی. ئه‌کاته سه‌ر گردیک و بانگ ئه‌کا ئه‌لی: «ئهری

بێفەر لەبیرم نەوو کچە کەت داواکەم بۆ کۆرە کەم؛ ئێستە ئێژی چی؟» مراوە یەسێش ئەلنی: «وا دام وادام». ئەمجا ئەلنی وەیس بە دەستێکی دەستە کە ی تری خۆی ئەگرێ و ماچی ئەکا بە جۆری کە شەققە ی ماچە کە ی بگاتە لای مراوە یس.

ئەلنی وەیس دیتە وە ماله وە و بە کۆرە کە ی ئەلنی: کۆرە بێفەرە نەگریسە هەلسە بچۆ بۆ مالی دەزگیرانت، کچە کە ی مراوە یس بۆ خوازوینی کردگیت. ئەویش ئەلنی: بەبێ چتی سوور چۆن ئەچم. باوکی ئەلنی: بێفەر بۆم هاوردگی راست بوو ئەو وەختە کە چوو بوو بۆ بانە دوو گەز چیتیس وری بۆ هینابوو. دایکی نافە کە کە ی هەلدینی و پارچە یە ک لەو چیتە ئەدرووی بە شوین نافە کە کە یدا. ئەمجارە کۆرە هەلئەستی ملی مەریک ئەگرێ و ئەپرا.

لەر یگادا شە کە ت ئەبێ لە بنە بەردیکدا سەر ئەنیتە وە تۆزیک ئەنووی. لەو کاتە دا شوانێک سەیری ناو لنگی ئەکا دلێ لە چیتە سوورە کە ئەچی ئەلنی: وە کە لام ئەمە بۆ کیسە تووتن فرە خاسە. بەبێ چرپە دیت نافە کە کە ی هەلدینی و ئەبیا.

کۆرە پاشان خە بەری ئەبیتە وە و بە خۆی نازانی هەر بە و جۆرە ئەچی بۆ مالی دەزگیرانە کە ی و ئەگاتە سەر بەرزاییە کا و دا ئەنیشی، چاوی بە دەزگیرانی ئەکە و ی؛ سوورە ی سەر قیتە ی راست ئەبیتە وە. دەزگیرانی یی ئەلنی: کۆرە بێفەر! سوورە ت بشارە وە. کۆرە ش ئەلنی: ها ها ئەمە نیوگەزی، دوو گەزی لە ماله وە یە. ئاخری کچە کە یی ئەلنی: کۆرە بێفەر گەل و گونت بشارە وە.

دایکی کچە بەم کارە ساتە ئەزانی، سەیر ئەکا کۆرە زۆر بەر بادە ئەلنی: کۆرەم بچۆرە وە دایکت بنیرە. کۆرە ئەچیتە وە و دایکی ئەنیرێ. دایکی کچە یی ئەلنی: کۆرە کە ت زۆر بی ئەقلە، کارە ساتە کە ی بۆ ئەگیریتە وە. ئەویش ئەلنی: ئەو مە گەر ترو توخمی ئەو باو کە کەرە کە ی نییە؟ من ئەم کوزەم بۆ ساف ئەکرد کە چی ئیوارە ئەو کە ئەهاتە وە فلق ئەیکرد بە قنگیا. ئەویش هەر لەو باو کە یە.

باش ئەمانە کچە ئەگوێژنە وە بۆ کۆرە و کۆرە ئەچیتە لای. لە وەختی چوونە لادا سەر ئەکا بە یانی باوکی کچە لە کچە کە ئەپرسی کە کۆرە کە بوو بە زاوا؟ کچە ش ئەلنی: نە. ئەمجا بە کۆرە کە ی ئەلنی: بۆچ زاوا نە بویت. کۆرە ش هەر لە شەویوێ حەیتە ی سەر سووری خۆی گرتوو بە دەستە وە ئەلنی: «چۆن ئەوگم وە زاوا؟ ئە ی ئەمە گووی تۆ یە وە سەر کیرمە وە».

چوومه‌شاری سنه کوریکي دۆستم هه‌بوو پئی وتم له لای ئیوه یاپراخی چاک لی ئەنئین، تۆ وه‌سفی بکه با یاپراخیکی وه‌کوو لای ئیوه له مالی ئیمه لی بنین و بیخۆین. وتی منیش ئەوی زانیم پیم وت. روژی ناردی به شوینما چووین بۆ ماله‌وه یاپراخه‌که‌یان لی نابوو خواردمان و ئەم قسه‌یه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ گێرامه‌وه ئیتر نازانم زهره‌ری من بوو یا هی ئەو؟ وتی:

له‌و سهره دوو کابرا هه‌بوون دراوسێ بوون. یه‌کیکیان زۆر هه‌زار بوو ئه‌وێتریشیان زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوو. هه‌زاره‌ که ژینکی هه‌تا بلینی جوانی هه‌بوو، کابرای ده‌وله‌مه‌ند بۆی سووتا بوو. به‌لام هه‌یج هه‌لنیک ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت بۆی.

کابرای هه‌زار جووته‌گایه‌کی هه‌بوو، روژیک یه‌کێ له‌ گایه‌کانی ئه‌مرئ و به‌ته‌واوی په‌کی ئه‌که‌وئ. به‌هه‌ناسه‌ساردی لینی دانیشته. کابرای ده‌وله‌مه‌ندی دراوسێ بیستی و هات بۆ لای پئی وت برام ئەوه چیت لی قه‌وماوه‌ واه‌و جۆره‌کزیت؟ وتی: برا چیم لی بقه‌ومی؟ به‌و جووته‌ گایه‌ مال و منالم به‌خێو ئه‌کرد، ئیسته‌ یه‌کیکیان مردن ئەوا به‌ته‌واوی په‌کم که‌وت. کابرای ده‌وله‌مه‌ند هه‌یج ده‌نگی نه‌کرد و چوو ده‌ره‌وه. هه‌رکه رویشته‌ لنگه‌گایه‌کی نایابی نارد بۆ کابرا. کابرا زۆری پتخۆش بوو دایه‌ پال لنگه‌که‌ی خۆی جووتی که‌وته‌وه‌گه‌ر.

روژی دوا‌یی هاته‌وه‌ بۆ لای و وتی گایه‌کم بۆ ناردیت وه‌رتگرت؟ وتی وه‌رمگرت خوا له‌ برایه‌تی که‌مت نه‌کاو مالت ئاوا بئ! بوویت به‌ هۆی مانه‌وه‌ی خۆم و مال و منالم. وتی برا ئەوه چ قسه‌یه‌که‌ تۆ ئه‌یکه‌یت؟ ئیمه‌ دراوسێن هه‌ج ئیشیکت هه‌بئ به‌سه‌ر سه‌رم. ئیتر ئەم گایه‌ بوو به‌ هۆی ده‌رگا کردنه‌وه‌ بۆ هاتوچوو کردنی کابرا بۆ مالی ئەم پیاوه‌ دراوسێیه‌ هه‌زاره‌و روژ به‌ روژ کابرای ده‌وله‌مه‌ند زیاتر ماریفه‌تی ئه‌نواند.

روژیک کابرای هه‌زار پئی وت برام تۆ ئه‌وه‌نده‌ چاکي له‌ گه‌ل من ئه‌که‌ی ئاخ‌ر تویش با جارئ ئیشیکت بکه‌وێته‌ من به‌لکوو منیش بتوانم توژی جه‌زای ئەو چاکیانه‌ت بده‌مه‌وه. کابرا وتی: من هه‌یج ئیشیکم نییه‌ یه‌ک ئیش نه‌بئ. وتی: ئەی له‌منت نه‌که‌وئ بیلئ. وتی: ئاخ‌ر له‌ رووم هه‌لنایه‌. وتی: بۆچ له‌ رووت هه‌لنایه‌؟ من براتم بیلئ. وتی: که‌واته‌ چی بئ له‌ تۆ نه‌ئینی بئ؟ من ئەم هه‌موو مال و سامانه‌م هه‌یه‌، به‌لام نازانم بچمه‌لای ژن. وتی چۆن نازانی بچیته‌ لای ژن؟ وتی: به‌کوردی نازانم گان بکه‌م. وتی: جا ئەوه‌ چیه‌؟ ئەی له‌منت نه‌که‌وئ چوونه‌ لای ژن ئاوا و ئاوا ئه‌بئ. هه‌ر چه‌نده‌ له‌ گه‌لی خه‌ریک بوو بۆی تئ نه‌گه‌یه‌نرا هه‌ر وتی نازانم. وتی: ئەگه‌ر ئه‌ته‌وئ فیر بېم ئەبئ خۆت چۆن ئه‌که‌ی به‌و جۆره‌منیش فیر که‌یت.

کابرا ھەر چەندی کرد بۆی تیننەگەینرا ئەمجا ناچار چوو ھەلای ژنەکەى خۆى و وتى:
ئافرەت خۆت ئەیزانى ئەم پیاو ە چاکەىەکى زۆرى لە گەل ئیمە کردو ئیستەش ئیشیکى ھەىە
ئەلنى نازانم بچمەلای ژن. منیش ھەر چەند پىی ئەلیم، زۆر کەرە فیر نابى. بۆ ئەو ەجەزای
پیاو ەتیهکەى بەدینەو ە تۆ فیری کە. ژنە وتى: پیاو ە کە شتى وا چۆن ئەبى؟ وتى: ئافرەت
ئاخر ئەم پیاو ە پیاو ەتیهکى زۆرى لەسەرمانە، من ھەر مەبەستم ئەو ەىە فیر بىی.

کابرا بە ھەر جۆر بوو ژنەکەى خۆى رازى کردو ئەمجا چوو بە پیاو ەکەى وت بچۆ با
ژنەکەم فیرت کا. کابرا چوو ئیشى خۆى تەواو کرد و ھاتەو ە. کابرای مێردى پىی وت: فیر
بوویت؟ وتى: «خو تۆ خو ش کا ورده ورده فیر ئەبم».

- پیاویک ھەبوو لە شەقلاوا چەرچى بوو، دوکانیکى گرتبوو تیاپا دانیشتبوو، دەفتەرە
شپیکى ھەبوو شتى بە ھەر کەس ئەدا لەو دەفتەرەدا بەخەتیکى شەرەپشیلە ئەینووسى.
رۆژیک سەیرى دەفتەرەکۆنەکەى کرد تەماشای کرد ئەوا ھۆمەر ناویکى تیا نووسراو ە
ھەندى پارەى لەلایە. کەوتەو ە بىر کە ئەمە کام ھۆمەر و ئەم لەمێزە ئەم پارەى لە لایەو چەند
جاریش داوای کردۆتەو ە ھەر نەیداو ەتەو ە. خەنجەرەکەى ھەلئەکیشى و نووکەکەى لەسەر
ناو ەکەدا ئەنى و ئەلنى: تۆ ئەو پارەیا مادەى؟ دەبرى نايدەم تا نووکە داىکت بگىم دەئازای
برى نايدەم.

- دوکتۆر عیزەدین مستەفا بۆى گىرامەو ە وتى:

مەلا عدلى حاجى ئەحمەدە لالە ھەبوو لەسولەیمانى درواسى ئیمە بوو، کەوتبوو ە سالەو ە
خۆى ئەگەیانە نەو ەد. بیستبووى ئەگەر یەکنى کە دوا ئایەتى سوورەى تەوبە بخوینت ئەو
رۆژە کە خویندوو ەتى نامریت. جا نە وەکوو رۆژیک لە بىرى بچیتەو ە ھەر لە بەیانى ەو ە تا
شەوئى کە ئەنووست لە دانیشتنا و لە باسنىک شت کپینىکى ببوایە ئایەتەکەى و قسەکەى بە
یەکەو ە پچر پچر تەواو ئەکرد. زۆر جار نیو ە پروان کە ئەچوو ەو ە بۆ مالمەو ە ژنەکەى لە مالمەو ە
نەئەبوو یا لەمالى ئیمەو ە یا لەمالى درواسى ەکى تر ئەبوو، بەمجۆرە ئایەتەکەى ئەخویند:

«لقد جائکم» ئەو سەگبابە «رسول» بەم نیو ە پۆیە «من انفسکم» لەکو ەىە؟ «عزیز علیە»
ئاخر نالى «ما عنتم» ئەم پیاو ەى من «حیس علیکم» ماندوو برسبى ەو «بالمومنین» ئاخر
خەلکینە «رئوف رحیم» پىم نالین جەمیلە لە کو ەىە؟

- مەلا براىمى دۆلاوى بۆى گىرامەو ە وتى:

سالیکی چووم بۆ ئەو گەرمیانه بۆ مەلایەتی رەمەزان لە خێلیکی تەرخانیدا. بەقسە‌ی شیخ قادری کەرپەنجە بووم بە مەلایان. رەمەزان بەسەر چوو و جەژن هات. لە رۆژی عەرەفەدا خۆت ئەیزانی هەموو کەس ئەکەوتتە خۆی بۆ سەر و ریش تاشین و جل و بەرگ گۆرین. لە دیوێخانە‌کە‌ی مالی کویخا رۆستە‌ما - کە دەواریکی گەورە‌بوو - خێل کۆ بوەوه. دەرویش ماریفیک هەبوو چەقو هەسانە‌کە‌ی هێنا هەر کەسە سەر و ریشی خۆی ئەخوساند دەرویش ئەیتاشی.

خالۆ ماریفیکی تر هەبوو سەر هاتەسەر سەر تاشینی ئەو. ئەویش سەر و ریشی خووساندو هات لە بەردەمی دەرویش ماریف سەر تاشا دانیشت. ماریف سەرە‌کە‌ی تاشی و هاتەسەر ریشی وتی: خالۆ ماریف ریشە‌کە‌ت بتاشم یا قەلە‌می کەم؟ ژنی ئەم خالۆ ماریفەش لەو دیوی چینگە‌کە‌وه بوو گۆی لە قسە‌کە‌ی دەرویش ماریف بوو تا خالۆ ماریف هات قسە‌بکا ژنە‌کە‌ی سەری لە چینگە‌کە‌وه هێنایە ئەم دیو و وتی: ئەوه تو ئیژی چی؟ گووی تیکە گشتی بتاشە. خۆ مامۆسا نییە قەلە‌می ئە‌کە‌ی.

- مەلا ئەورە‌حماتیکی سەقزی هەبوو وتی:

لەو دەشتی سەمگاوه لە تەنیشت درۆزنە‌وه خێلیکی جاف خستیووی، چوومە ئەوئ سەیرم کرد شین و شە‌پۆرە. پیاویک لە خێلە‌کە‌دا عەزە‌ی قادریان پیتی ئەوت نە‌خۆش کەوتبوو لە گیانە‌لادا بوو. هەموو خێلە‌کە‌ بە‌داخه‌وه‌بوون بۆی. ژنانیش کۆریان بە‌ستیوو بە‌سەریه‌وه ئە‌گریان هەر یە‌کە بە‌جۆری باسی چاکە‌ی عەزە‌یان ئە‌کرد. خوشکیکی هە‌بوو فاتە‌ی ناو بوو، فاتە‌زۆر بە‌ کول ئە‌گریا بۆ براکە‌ی. ژنە‌کانی تریش هەر دلایان ئە‌دایه‌وه‌و ئە‌یانوت خوا رە‌حمی زۆرە ئیشە‌للا شفا‌ی بۆ دیت و لەم نە‌خۆشییە هە‌لئە‌ستیتە‌وه. فاتە‌ش وتی: «خزمینە! من خۆم قیروسیا ئە‌حە‌ی میردەم لەو رۆژە‌وه ئە‌م برامە نە‌خۆش کە‌وتگە‌ وه‌کۆو کە‌ری جاشکی تۆ‌پیی هەر لووشکە لووشکیه‌سی وه‌شە‌و و وه‌رۆژ ئارامی نییە وه‌کۆو پارگینی دوا‌ی دە‌وار ئاو وه‌چاویا تیتە‌خواره‌وه. دە‌سا خوا‌یه لە‌بەر دلی ئە‌و میردەم رە‌حمی وه‌م برامە بکە‌یت و لەم گلاراوه‌بخە‌لسی».

- شیخ محە‌مە‌دی شیخ جە‌لال گێ‌رایه‌وه وتی: ئە‌وا ترمی‌لیکم هە‌یه لە‌ شارە‌زورە‌وه دیمە‌وه بۆ سوله‌یمانی. حە‌وت هە‌شت کە‌سم سواری ترمی‌له‌کە‌ کردوو بە‌کری ئە‌یان‌هینم بۆ شار. یە‌کیک لە‌وانه‌ کابرایه‌کی خە‌لکی «ئاوایی مستە‌فا» بوو لە‌ تە‌نیشت منە‌وه دانیشتیوو

كەوتبۇوھ ناو گۆمى خەيالەوھ، مەرەقى نەئەكرد. گەيشتېنە سەر ژوورەكەي «قەرگە» وىستىم گىتېرى ترمېنلەكە بگۆرۈم، كە دەستىم بىرد لە باتى گىتېرەكە دەعباى كابرەم ھات بەدەستەوھ ئەوېش وەكۆو گىتېرەكە رەق بوو. توند گرتەم و خستەمەجۆولە كابرە لە ناكاو ھاواری لى بەرز بووھوھ وتى: «كۆرە دەوېت باوك كىرەم بەرەلا كە پسىام».

دانىشتوھ كانى تر ھەموو واقىيان ورمە، منىش زانىم چ باسە ئەو ھەر ھاوار ئەكا و منىش ئەلېم: كۆرى باوھەيزە بېفەرە! ھەلمەبلۆقتېرەوھ ترمېنلەكە وەرئەگەرې ھەموومان ئەمىن. ئەوانەى دواوھ كە دانىشتبوون ئەوانىش لەقسەكەى من كەوتتە ترسەوھ بە چەپۆك بەر بوونە كابرە. ئەوېش ھاواری ئەكرد: «كۆرەسەگباوكېنە! ترومبېل وەرگەرېنى چى؟ من كىرەم پسىا ئەم بېفەرە خوا نەناسە كىرە گونى لەبىن دەرھاوردەم».

- قادر ھەمەومىن لە شاقلاوا ناردوويە ئەلى:

جارتىك دوو كابرە لە شەقلاوا لەسەر تىخوب ئەبى بەشەرىيان. لە ئەنجاما ئەچنەلای مىر بۆ ئەوھى ناو بژووانىيان بكا. يەككىيان روو ئەكاتە مىرو ئەلى: «مىران ئەو كابرەگەرې تى ئاراندىمە، ئەتۆ بەو ئەقرەى خۆت شەرەمان بكە تىخوبەكەمان تۆ دىيارى كە. مىران ئەتۆ چىرە بىنەكروئىكىش دەتۇدا بى چ گۆو بىخۆى چ كروئىكىش بىخۆى ھەر يەكە من دەرېم ھى منەو ئەو دەرې ھى منە. دە ئەتۆ دارىكمان دەناودا بىنى با لەم شەكر خواردەنە بكەوېن».

- لەسېساوھ پىاويك ھەبوو وەسەمان و ژنىكى ھەبوو گۆستانى ناو بوو. شەوې دانىشتبوون گۆستان وتى: پىاوەكە ماشەللا لە شەرع قسەى لە ھەموو شتىكەوھە كرىدە. ئىمىرۆ كە چووم بۆ ئاوى و ھانمەوھ گۆيەم لى بوو مەلا وەعزى دەدا دەفەرەموو ھەر كەس بە شەوې ھەنىيان - ھەبى نەبى - بكا، قەسرىك لە بەھەشتى دروست دەكاتن. بەخوداى پىاوەكە ئەو شەو ھەنىيە دەبى قەسرىكەم بۆ دروست بكەى. وەسەمان خىرا قەسرىكى بۆ دروست كرىد. گۆستان وتى: دەبۆ خۆيشت دەبى قەسرىك دروست بكەى. وەسەمان قەسرىكى بۆ خۆيشى دروست كرىد. پاش تۆزىك ژنە وتى: بەخوداى پىاوەكە دەبى لۆ دايكىشت قەسرىك دروست بكەى، ھەقى بەسەر مەوھ زۆرە؛ ئەگەر ئەو نەبايە من تۆم كۆو دەست دەكەوت. وەسەمان وتى: «ژنەكە ئەوھ خۆت و ئەوھ وەستەى قەسرەن چى لى دەكەى لى بكە. ئىتەر بەگۆى من ناكە ئەگەر ئەتۆش دىرت بەداكەم دەسووتى بەخىرا بابت واز لەكۆرەكەى بىنە».

- لهو سهره کورپیک دایکیکي پیری هه‌بوو ههر به‌ته‌واوی په‌کی که‌وتبوو، هه‌موو دانه‌کانی که‌وتبوون؛ چاوی کز بوو بوو، برۆی هاتبووه‌وه به‌سهر چاویا. کوره‌که‌ش کاروانچیه‌تی نه‌کرد ههر چنده‌ نه‌چوو بو کاروان و نه‌هاته‌وه دایکه‌که‌ی پیتی نه‌وت: کوره‌که‌م ده‌نگ و باس چیه؟ نه‌ویش نه‌یوت: دایه‌هیچ نییه. پیریژنه‌ به‌م ده‌نگوباسی چیه، ده‌نگوباسی چیه کوره‌ی به‌ته‌واوی وه‌پره‌ز کردبوو.

کوره‌که‌ هاوړپیکي هه‌بوو چوو بۆی گتړایه‌وه وتی: فلانی دایکم حه‌یشی پنی تال کردووم ناویرم سهر بکه‌مه‌وه‌به‌ماله‌که‌دا. ههر که‌ نه‌چم نه‌لنی: کورم ده‌نگوباس چیه؟ منیش نه‌لیم هیچ نییه؛ به‌لام نه‌و ههر واز نایه‌نی. کوره‌ی هاوړی وتی: کوره‌ من نه‌زانم نه‌وه بۆچ نه‌پرسی نه‌وه میردی نه‌وی؛ دایکی منیش وا بوو. کوره‌ وتی: شتی وا چۆن نه‌بی؟ نه‌و سهری له‌لیوی گۆره‌وه نه‌له‌رزئ میردی چی؟ وتی نه‌وه‌یه پیت نه‌لیم وتی نه‌مجاره‌که‌ چوو‌ته‌وه‌وه‌ لینی پرسیت ده‌نگوباس چیه بلنی: «دایه‌ نازانم نه‌لین فه‌رمانیک ده‌رچوو نه‌بی ههر کورپیکي گهنج ژنیکي پیر بینیت، به‌لام نه‌بی نه‌و ژنه‌ ده‌ دانه‌گویر به‌ ددان بشکینی. نه‌مه‌ی پنی بلنی و ئیتر کارت نه‌بی».

کوره‌ چوو‌وه‌وه‌ بۆ‌ماله‌وه‌وه‌ دایکی وه‌کوو جارار لینی پرسی کورم ده‌نگ و باس چیه؟ نه‌ویش وه‌کوو کوره‌که‌ی هاوړی پنی وتبوو پنی وت. دایکه‌ وه‌کوو گولاو برشینی به‌سهر دلیا به‌و جوړه‌ گه‌شایه‌وه‌ وتی: ده‌کورم بچۆ ده‌گویرم بۆ بینه‌ بزانه‌ چۆنت بۆ نه‌شکینم. کوره‌ چوو ده‌گویری کرده‌ مستیه‌وه‌وه‌ خۆی چوو بۆ کاروان.

له‌ پاش پانزه‌ روژیک گه‌پایه‌وه‌وه‌ چوو به‌لای دایکيه‌وه‌وتی: دایه‌ چیت کردووه‌ له‌ گهل گویره‌کانا؟ وتی: کورم یه‌کینیان له‌ ده‌مایه‌وه‌ نه‌یملکینم نویشی نه‌وه‌ته‌ له‌ مستمایه‌.

- مه‌لا‌علی قوچه‌بلباسی گتړایه‌وه‌ وتی:

کورپیکي خارۆزام هه‌بوو دایکیکي پیری هه‌بوو. چووینه‌ نه‌وی ههر بانگی داکه‌که‌ی نه‌کرد نه‌ویش نه‌ده‌هات. کوره‌ تووره‌ بوو وتی: ده‌وره‌ پیریژنه‌ قولتره‌. نه‌مجا‌هات و به‌کوره‌که‌ی وت: «کورم پیم برئ قورتره‌، به‌لام مه‌ری پیریژنه‌».

- له‌و بناری ده‌شته‌تاله‌ له‌ دیتیک پیاویک هه‌بوو سوڤی برایمی ناو بوو عه‌مری خوی کرد. له‌ پاش شتن و کفن و شته‌ هه‌لیان گرت بییه‌ن بۆ سهر قه‌بران. ژن و منالی سوڤی برایمیش که‌وته‌ته‌ ته‌ک خه‌لکه‌که‌وه‌ چوون بۆ سهر قه‌بران. ژنه‌که‌ی سوڤی برایم ژنیکي جوانکه‌له‌وه‌ بازاری بوو.

پىياۋىكى جۇلا ھەبوو لەدىكەدا سۆفى رەھىمى ناو بوو. ئەۋىش لەگەل تەرمەكەدا چوو بۇ سەر قەبىران لەرىگادا مرخى خۆى خۆش كرد لەژنەكەى سۆفى برايم و وردەوردە لەناو خەلكەكەوہ چوو بەلاى ژنەكەوہو سەرى قەسى لەگەلا دامەزراند و لەئەنجاما پىيى وت كە شوى پى بكا. ژنەش وتى: ناتوانم قەسەت بەدەمى؛ چونكە لە پىيش تۇدا گەتم بەيەككى تر داوہ. سۆفى رەھىم واقى وپما وتى: ئەوہ چ كەسىكە وا لەپىيش ئەم وەختەدا گەيشتوہ بەتۆو گەفتى لى سەندوى؟ وتى: «مەلا لەو وەختەدا كە رەھمەتتەكەى ئەشۆرد قەسى لى وەرگەرم كە مەرد بەكم بەو. تازە ناتوانم لەقەسى خۆم بەشيمان بىمەوہ».

- خىل سەرەوژوور بۇ كوستان ئەگەپىتەوہ. ژنىكى باشكى مەمكەفاتمە وەيا «مەمكەپانى» ناو بوو. كاپراپىكى داوہ تەبەرەو ئەگەينەسەر رووبارەكەى قەلجە. گايەكى ئەداتەپىش و دەست ئەگرى بەكلەكەوہو لەبووارەكەوہ ئەدات لەئاوہكە. ئەگەنە ناوہراستى ئاوہكە، ئاو بەگور ئەبى گا ئەكەووتە شەك و شوک. مەمكەفاتمە ئەلى: «سەى ساق ھەر لەسەر قەسى خۆم ماگم بزىنك وەخەيرى تۆ وى وەبى مەزەرەتى لەم رۆخانە دەرباز وىن».

ھەندىكى تر ئەرۆن ترسى ئاو بەردن كەم ئەپىتەوہ ئەلى: سەى ساق پىيى ئەوا لە ئاوہكە پەرىگنەسەوہ مەمكەپانى درۆم لە گەل ئەكا ھەر بەچىنە ئەو وەر ئاوہكەوہ گەيسكە وەخەيرى تۆ وى.

لەوانەيە بگەنە ئەو بەرى ئاوہكە ئەلى: سەى ساق خۆت ئەزانى ھىشتا بەھار وەتەواوى نەھاتگە. «بالانتەران» پىش گەرەكەسى ھەر تەشوپك گۆشتا وەخەيرى تۆ وى.

كە ئەگەنە لىواری ئاوہكە گايەكە بەردىك ئەكەووتە ژىر پىيى و پىيى ھەلئەخلىسكى و ئەكەووتە ناو ئاوہكە. مەمكەفاتمە ئەلى: «ئەرى سەى ساق كۆچكەت لى نەواری تۆ تەشوپكەت ھاورد و من بۆم تىي نەكردى؟ ئەم كەتتە پىفەرەت بۆچى گىرا؟»

- ھەر ئەم مەمكەپانىيە سالى دوايى لە گەل عىلدا ئەچنەوہ بۇ كوستان. لەو ناوچەى «ھۆبەتو» پىش ئەوہ بگەنە «شەقلاوا» گا بار ئەخەن و بۆ يەك دوو شەو ئەيكەن بە ھوار. سەبەينى مەر ئەدۆشى و شىر ئەكاتە مەنجەلەوہ ئەيەوى بىخاتەسەر ئاگر، ئەگەرى بۇ بەرد بىكا بە سى كۆچكەى ئاگردان و مەنجەلى بىخاتەسەر. تەماشائەكا وا سى بەردى قايمى درىز كۆلە دانراون، چاوەكانىشى تۆزى بىنايىيان كەم بووبوو، سى بەردەكە ھەلئەگرى و ئەيانەپىنى ئەيانكا بەسى كۆچكەى مەنجەل ئەلى: خوا ناردگەسى ئاگر ئەكاتەوہ مەنجەلەشىريان ئەخاتەسەر.

زوری بی ناچی بهره‌ده‌کان گهرماییان نه‌گاتئی ههر یه‌که‌یان له‌عاستی خو‌یان نه‌که‌ونه جووله‌و ده‌ست نه‌که‌ن به‌رؤیشتن. مه‌نجه‌له‌شیریش نه‌رؤئی به‌و ناوه‌دا به‌سه‌ر ناگره‌که‌دا. میمه‌کفاته‌هاواری لی به‌رز نه‌بیتنه‌وه‌و نه‌لی: کوره‌عیل بین‌وه‌پویه‌سه‌یری نه‌م مؤجزه‌یه‌که‌ن؟ سی کوچک‌هی ناگردانه‌کم که‌وتگنسه‌ری و رؤیشتن‌ها نه‌وه‌سه‌روویان کرده‌که‌زه‌که‌.

خه‌لکه‌که‌نه‌م بانگه‌وازه‌یان به‌لاوه‌سه‌یر نه‌بین به‌هه‌له‌داوان کو نه‌بنه‌وه‌نه‌لین: کچکه‌نه‌وه‌تؤ ئیژی چی کوچک‌چؤن نه‌پروا؟ نه‌ویش به‌سه‌ری ده‌ستی به‌جه‌بو بهره‌ده‌کان دریز نه‌کا و نه‌لی: نه‌وه‌نییه‌داگیانه‌سه‌که‌زه‌که‌. نه‌وانیش ته‌ماش‌نه‌که‌ن له‌کیسه‌ل به‌و لاره‌هیچی‌تریان به‌رچاو‌ناکه‌وئ. نه‌لین: میمه‌کفاته‌کوا کوچک‌؟ نه‌لی: نه‌ی نه‌وه‌نییه‌نه‌پرون؟ ئیژی‌چاوتان‌کویر‌بووگه‌! نه‌لین: میمه‌کفاته‌کوچک‌لیتی‌نه‌واری‌خؤ‌نه‌وانه‌کیسه‌ل‌ن‌تؤ‌هاوردگتن. نه‌ویش‌نه‌لی: ده‌سا‌وه‌وه‌سه‌ی‌ساقه‌خرو‌ساف‌و‌به‌و‌وون‌وام‌زانی‌کوچکن.

تومه‌ز‌نه‌مه‌کیسه‌ل‌بوون‌و‌میمه‌پانی‌به‌به‌ردی‌زانبون.

- حاجی مه‌لا سه‌لامی مامؤستا مه‌لا حسینی په‌سه‌که‌ندی بؤی گپ‌رامه‌وه‌وتی:
نه‌وا حاجی نه‌حمه‌دی کپ‌نوو له‌گه‌ل حاجی شیخ نه‌مینی خالدا نه‌چن بو‌حه‌ج و نه‌گه‌رپنه‌وه. نه‌و سه‌رده‌مه‌به‌کاروانی‌ولاخ‌نه‌چوون‌بو‌حه‌ج. ریگای‌کاروان‌له‌گه‌رانه‌وه‌دا ده‌ستی «سه‌نگاو» بو، هؤبه‌ی‌جاف‌نه‌و ده‌شته‌ی‌داگیر‌کردوو‌ه‌کاروانه‌که‌ی‌نه‌مانیش‌له‌لایه‌که‌وه‌بارگه‌نه‌خن‌و‌شه‌و‌نه‌میننه‌وه. ناوو‌ناوبانگی‌شیخایه‌تی‌و‌پیاو‌چاکی‌حاجی‌شیخ‌نه‌مین‌له‌و‌ناوه‌دا‌بلاو‌بوو‌بووه‌وه.

ژنه‌کو‌یخا‌جافیک‌منالیک‌ی‌بوو‌نه‌خؤش‌که‌وتبوو‌به‌ناو‌بانگی‌حاجی‌شیخ‌نه‌میننه‌وه‌هاتبوو‌بو‌نه‌وه‌که‌شیخ‌دوعای‌به‌سه‌را‌بخوینئ‌و‌چاک‌بیتنه‌وه. که‌نه‌گاته‌جئ‌حاجیه‌کانئ‌تر‌نه‌حه‌ی‌کپ‌نوو‌به‌ژنه‌که‌پیشان‌نه‌ده‌ن‌و‌پنی‌نه‌لین: نه‌وه‌حاجی‌شیخ‌نه‌میننه‌. ژنه‌نه‌چی‌ته‌ماش‌نه‌کا‌نه‌حه‌ی‌کپ‌نوو‌ی‌به‌حاجی‌شیخ‌نه‌مین‌به‌و‌ناسراو‌پیاویکی‌موباره‌کی‌چهند‌ته‌له‌موویه‌کی‌دریز‌سپی‌له‌چه‌ناگه‌ده‌ره‌اتوو‌ته‌زینچیک‌ی‌به‌ده‌سته‌وه‌له‌سه‌ر‌به‌رمال‌رووه‌و‌قبیله‌دانیشتوو‌ه. سه‌ری‌داخستوو‌ه‌چاوه‌کانی‌ناوه‌به‌یه‌کا‌و‌له‌مووراقه‌به‌دایه‌. مناله‌که‌ی‌فرئ‌نه‌داته‌باوه‌شی‌و‌نه‌لی: «یا‌شیخ‌! بیکه‌وه‌خاتری‌نه‌و‌که‌سه‌که‌نه‌و‌ده‌م‌و‌نه‌فه‌سه‌ی‌بی‌داگیت‌دوعاییک‌بخوینه‌وه‌سه‌ر‌نه‌م‌مناله‌ما‌با‌خاس‌بویتنه‌وه».

نه‌حه‌ی‌کپ‌نوو‌چاو‌به‌رز‌نه‌کاته‌وه‌سه‌یریکی‌مناله‌که‌نه‌کا، نه‌مجا‌چاوی‌قیچ‌نه‌کاته‌وه‌و‌چاوی‌تئی‌نه‌پری‌ده‌می‌بو‌لار‌نه‌کاته‌وه‌دانی‌لیتی‌ریچ‌نه‌کاته‌وه‌ته‌که‌ته‌ک‌نه‌خا‌به‌و‌چهند

تەلەمووه ریشەیی کە هەببووه پاش ئەمانە پرمەیدەک ئەکا بەسەر منالە کەدا. منال کەچاوی بەو سەر و سەکوته ئەکەوئ و گوئ لەو پرمەپرمە ئەبئ ئەداتە زیرەیی گریان و ئەچیتە تاسەوه. ژنە هەر هەلئەستئ پەلاماری منالە کە ئەدا و ئەیرفینیتەوه و ئەلئ: «بیرا منالە کەم هەیی گووی دارو بەردت لئ واری و گوو وەریشی باوک ئەو کەسە تۆی وەئیمە نیشان دا. تۆ غەزەوی خوای کەمی شیخی دواواری؟ خۆ منالە کەت کوشت هەیی گوو وەریش باوکت بۆ خۆت و شیخیەتیت».

- ئەحمەدی عەزیزاغا مریشکینکیان ئەبئ تاقە هیلکەیدەک ئەکا و ئەکەوئتە کەر، بەم لادا ئەروا و بەو لادا ئەروا هەر قرتە قرت و گارە گار ئەکا. وەرەز بە ماله کە هەلئەگرن. ئەحمەداغا ئیتر لەو زیا نامینئ هەلئەستئ ئەیگرئ هیلکەیدەک دینئ ئەیخاتە ناو توورە کەیدەک و ئەیکاتە ملی مریشکە کەو پیتی ئەلئ: «دەبرۆ سەگباب! ئەوه خۆت و ئەوه هیلکە کەت وازمان لئ بێنە لەمە زیاتر ئیتر پیمان هەلئەگیرئ».

- دوکتۆر کاوس قەفتان بۆی گێرامەوه وتی:

لەم سالانەیی دوا بێدە تازە «جل شۆر» (غەسالە) کەوتبووه سولهیمانیەوه. نامقی میرزا توفیق لەوئ ئەو جۆرە شتانەیی ئەفرۆشت. روژیک کاربایەکی خەلکی ئەو شارە زووری کۆنە هاتە بەر دوکانە کەو سەیریکێ ناو دوکانە کەیی کرد و چوو بەلای جل شۆرە و هات بەسەر و گویلاکی جل شۆرە کەدا کەوا جل ئەشواو واکێ ئەکاتەوه واکێ ئەکرە. کاربای وتی: برا ئەمە بایی چەندە؟ نامیق وت: بایی شەست دینارە. کاربای نەختیکێ تر چاوی بە جلشۆرە کەدا گێرا و سەیریکێ تری ئەم لای ئەو لای کرد دەستیکێ دا لە دەسکە کەیی، گۆتی: برا ئەگەر قەسەیدەک بێژم خۆ لێم ناگری؟ نامیق وتی: برا بۆچ لیت ئەگرم؟ چی ئەلئ بلی ئەمە معامەلەیه. وتی: «برا ئەمەیی کەتۆ ئیتر شەرع شەرمی بۆ نییە گان ئەدا؟» نامیق هەر و چوو تاسەوه وتی: برا ئەوه تۆ ئەلئ چی؟ ئەمە ئاسنگە، گانی چی و شتی چی. کاربای وتی: «دەبرای برۆ بەردی تۆی لئ نەواری من کە شەست دینار بەدەم ئەیدەم وەژنیک هەم جلم بۆ ئەشوا و هەم گانی شەم ئەداتئ».

- لەو سەرە دوو کاربای کورد چەند گایباریک ئەدەنە پینش و ئەچن بۆ هەوارگەیدەکی تر. دنیاش وەرەمەزان ئەبئ بەلای ئاوا بێنکا تئ ئەپەرن. سەیر ئەکەن واکێ سەر بانیک نوێ

ئەکرئ. یەکن لەم دوو کەسەش نوێزکەر ئەبن، بە هاوڕێکە ی ئەلئ: تۆ لای گابارەکان راوهستە تا من دوو رکات نوێز ئەکەم و دیمەوێ ئەوجا ئەرۆین.
کابرا ئەچن و وا دیارە تووشی ئەبن بە تووشی تەراویحەو، تا ئێستەش شتی وای نەدیوێ. هاوڕێکە ی بانگی لئ ئەکا: کورە بئ وەرپوێ درەنگە. ئەمیش هەر لەسەر بانەو بانگ ئەکا ئەلئ: «بەرا گابارەکان بوو و برۆ وا دیارە ئێشە کە بوو وە رەقە بەری لە بەینی من و ئەو کاورای سەر چەرمگدا؛ یا ئەو سە ئەو من ئەدا وە زەویدا یا ئەو سە من گووی تۆی لئ ئەوارتم و ئەیدەم وە زەویدا».

- دوو پیاو هەبوون لەسولەیمانی مەلا عەلی حاجی ئەحمەد و مەلا مەحموودی حاجی مەرف. ئەمانە هەر لەمناڵیەو رەفیع بوون، بەلام هەر دووکیان کەر بوون وەیا بلین: گویان گران بوو. رۆژی مەلا عەلی بەشتەمال و شتە ئەداتە بن دەست خۆی و ئەچن بۆ حەمام. مەلا مەحموودی دۆستی تووشی ئەبن پئی ئەلئ: ئەو ئەچی بۆ حەمام؟ ئەلئ: «نەوێلا ئەچم بۆ حەمام». مەلا مەحموودیش ئەلئ: «وەللا وامزانی ئەچی بۆ حەمام، دەبرۆ خوات لەگەل!»

- حەسەن بەگی جاف بۆی گێرامەو و تی:

حەمە ی ئەلی وەیس «بەجە» هەبوو لە هۆزی عەمەلە بوو لەناو جافا. ئەمە سەرەتا شوان بوو پاشان دەولەمەند بوو و چوو بوو بۆ حەج. بەو لاو بەسەر لوبنان و بەیرووتدا گەر ابوو وە. وتی: لئیم پرسی حاجی لوبنان خۆشە؟ وتی: میرم لەوێ خۆشتر هەر نەوگە. وتی وتم ئا بۆم باس کە. وتی: میرم نیرکە پیازی هەس هەر یەکە وەقەد بالیک. وتی بالیشی بۆ درێژ کرد. وتم ئئ. وتی: ئاوی ساردی وای هەس کورپکی وەکوو تۆ لەشی پیس بوئ ناتوانئ مەلە ی تیا بکا. وتم ئئ. وتی: ئئ...

- شیخ عومەر گێرایەو و تی:

دەرۆش عەلی هەبوو لەدەککە ی ئەولقادر بەگ هیچی نەئەزانی، بەلام خۆی کردبوو بە مردوو شۆرو بانگۆز. پئی ئەلئ: تۆ نازانی مردوو بشۆیت بۆج لە خۆتەو خۆت کردوو بە

مردوو شۆر؟ ئەویش ئەلێ: «چۆن نازانم وەللا قنگی ئەدرم، تا ئیستە قنگی پینج مردووم درپووە».

- حەمە کەریم گێراپەووە وتی:

لەو بناری خۆشناوە کابرایەکی زرتەبۆز کچیکی منال کاری ماره کردبوو؛ بۆ شەوی کە دەچیتە لای کچە، کچەنازاریکی زۆری ئەگاتنی و خۆی راناگرێ هاوار ئەکا: وەی مامە! کابرا ئەلێ: کەسی مامی! کچە ئەلێ: زۆر دەیه‌شێ. کابرا ئەلێ: دەری بێنم؟ ئەلێ: «نا». ئەلێ: ئەدی زیاتر بیهەم؟ ئەلێ: «نا». کابرا ئەلێ: «دەسا کیژم نەدەرێکیشم و نەراپێشی کەم ئەدی خۆ لە کتیری خۆم خۆش نابم».

- مەلا عارف لە خانەقی بۆی گێرامەووە وتی:

زوو زوو پیاویکی پیر پیر هەبوو لە خانەقی «دۆسە»ی ناو بوو. ئەم دۆسە یە هەر لە منالیەووە زەمان هینابووی بەسەریا بوو بوو بە «کاکەیی». پاشان کوڕ و شتی هەبوو یەکتێ لە کوڕەکانی «نووری» ناو بوو. ئەم نووریە منال بوو سەردەمی شیخایەتی و زەرگ وەشانندن لە باوا بوو خەلیفە یەک هاتە خانەقی و کوڕی زکری دابەست. نووری چوو ناویان و پێووە بوو بەدەروێ و گویان کون کرد و وەکوو دەروێشەکانی تر فیری «های و هوو»ی بوو. دنیا رەمەزان بوو خەلک لە سەر بان ئەنووستن، هەلسان بۆ «پارشییو» و بوو بەتەق و هۆری کەوچک و مەنجەلی چیشت. نووریش لەم تەقە تەقە خەبەری بوووە دەستی کرد بە نوو کەنووک وتی: بەرۆژوو ئەبیم. باوکی دوو سێ چە پۆکی کیشا بەسەریا و پێ و ت: بخەفە بخەفە. کەلکی نەبوو. نووری ناگری رۆژو هەلێگرتبوو خەوی لە وانیش حەرام کرد ناچار دۆسە بەدایکە کەمی وت: «هەستەنان و چایەک رای ئەمی دالک حیزەبکە». ئەمجا لەبەر خۆیەووە هەر ئەبوت: «من لە کوو هوو هوو لە کوو؟ من لە کوو رۆزە لە کوو؟ دەسا داود هەقم لە خوا بسەنی رای ئەمی کەتتە».

- شیخ محەمەدی شیخ جەلال بۆی گێرامەووە وتی:

لەمزگە و تەکەمی ئیمە پیاویک هەبوو گەلێ دەردی سەری رووی تیی کردبوو. هەموو پاش نووتێک ئەپاراپەووە لە خوا کە چاکی کاتەووە. جاریکیان نووتێ عیشا بوو لەپاش نووتێ کە لە کاتی دوعا کردنا دەستی بەرز کردەووە وتی: خویە گورچیلە کم چاک کەیتەووە، سپلە کە کم

چاک که‌یته‌وه، ژانی پشته‌که چاک که‌یته‌وه، پراسووه‌کانم ژان ئه‌که‌ن چاکیان که‌یته‌وه...
ئیتر به‌مجۆره زۆری پتوه رۆیشت، ده‌دوانزه ئازاری هه‌لدا. حاجی محهمه‌دی عه‌نبر له
ته‌نیشتییه‌وه بوو بۆی هه‌لنه‌گیرا لای لینی کرده‌وه و پیتی وت: «مردووت مرئ! بۆچ خوا
پینه‌چییه ئه‌م هه‌موو شویتانه‌ی تو پینه‌بکا؟ تا ئه‌مانه بکا دیتنی ده‌دوانزه زه‌لامی ریکوپینک
دروست ئه‌کا و ئیتر چی داوه به‌ سهر ئه‌م جووت به‌قیه‌و چوار پینه‌یه‌وه».

- پیاویک هه‌بوو له «سن گرتکان» مامه‌حه‌مه‌دی ناو بوو. چاوی نه‌یه‌بینی لێ یان پرسى
مامه‌حه‌مه‌د چاوه‌کانت چۆن؟ وتی: «من خۆم هه‌یج نه‌وینم وه‌لێ فاته‌ ئه‌وشی زه‌رده‌که‌ی».
فاته‌ژنی بوو.

- هه‌زار گه‌یراه‌وه وتی:

له‌ سه‌قز تازه داموده‌زگای دانسازى داها‌تبوو. رۆژیک حه‌مه‌عه‌لی به‌گی خوڤ خوڤه
ها‌تبوو بۆ سه‌قز. حاجی فه‌تاحی سه‌قزی بانگه‌یشتنی نانی نیوه‌رۆ بۆ کردبوو. حه‌مه‌عه‌لی به‌گ
که‌ ئه‌چی تا‌قمه‌دانیکى تازه‌ی دروست کردبوو. له‌ شویته‌که‌ی خۆی ددانه‌کانی شه‌وئ که
خستبووه ناو لیوانه‌ ئاوه‌که‌وه به‌یانی له‌ بیری چوو بوو بیخاته‌وه ده‌می له‌سه‌ر سفره‌ی نان
خواردن په‌کی ئه‌که‌وئ و ئه‌لئ: وه‌للا هه‌یج بۆ ناخوڤ ددانه‌کانم له‌بیر چووه.
پیاویکی تریش هه‌ر له‌وئ ئه‌بێ ده‌ست ئه‌با له‌گیرفانیا خه‌خر ده‌سته‌ ددانیک ده‌ردیتنی و
ئه‌یداتنی ئه‌لئ: بیخه‌ره ده‌مت ئازانه‌ چۆنه؟ حه‌مه‌عه‌لی به‌گ وه‌ری ئه‌گرئ و ئه‌بخاته‌ده‌می
ئه‌لئ گه‌وره‌یه. کابرا ده‌ست ئه‌با له‌گیرفانیا تا‌قمیکى تری بۆ ده‌ردیتنی ئه‌لئ: ئا بزانه‌ ئه‌مانه
چۆن. ئه‌ویش تا‌قی ئه‌کاته‌وه ئه‌لئ: وه‌للا ئه‌مانه‌ش بچووکن ناچی به‌ده‌مما. کابرا
ئه‌مجاره‌ش ده‌ست ئه‌با تا‌قمیکى تر ده‌ردیتنی و ئه‌یداتنی ئه‌لئ: ئه‌مانه‌ش تا‌قی که‌وه.
حه‌مه‌عه‌لی به‌گ ئه‌وانه‌ ئه‌خاته‌ده‌می ئه‌لئ: وه‌للا ئه‌مانه‌ زۆر چاکن و پر به‌ده‌ممن. پاشان له
کابرا ئه‌پرسی ئه‌لئ: برا تو چیت؟ وا دیاره‌دانسازیت. کابراش ئه‌لئ: «ئه‌وه‌للا قوربان من
مردوو شوڤم».

- شیخ مارف قه‌ره‌داغی گه‌یراه‌وه وتی:

پیاویک هه‌بوو له‌ هه‌له‌بجه «سه‌عه‌چه‌قیگه» یان بێ ئه‌وت. له‌ پاشا خوا دا‌یه‌و ده‌وله‌مه‌ند
بوو حه‌جی کرد و له‌ ئاخری عومریه‌وه کچیکیشی هه‌ینا چهند شه‌ویکی پینچوو-بلامانی- هه‌ر

نەبوو بەزاوا. لەپاش بەینیک لێیان پرسی خالەسەعە گەیشتووتە کۆی؟ وتی: «برا لە سایە
قەوم و عەشرەتەو سەرەکە ی چەقینگە».

- مەولوو هەبوو لە سنە سەردەمی گەنجایەتی بە ئەلواتی و هەرزەییەتی رابواردبوو کۆی
لە هیچ خراپە و داوین پیسیەک نەکردبوو. لە ئەنجاما بە تانوت لێدانی ئەم و ئەو هینایانە
سەر ئەو کە ژن بینیت. چوو کچی بیوژنیکی ماره کرد. بیوژنی خەسووات دەستی کرد
بە نامۆزگاری کردنی و پێ و ت کورم! ئومید ئەکەم ئیتر سەردەمی هەرزەگەریت بە سەر
بچیت و جارێکیکە توخنی ئیشی ناشایست نەکەوێ. مەولوویش وتی: «نامۆزن ئەو
زاوایەتیە من لە گەل ئەم کچە ی تۆدا ناخر خراپە کاریم بێت».

- مەلا سالحی میانەیی لەجیشانە ماری پێوەدابوو؛ حالی زۆر شر بوو، خەستبووانە ناو
جۆلانەو رایانئەژەند بۆ ئەو مەشک بەسەریا تێ نەپەڕی. دەرەکە ی رۆژ بەرۆژ گرانتر ئەبوو
هینایان بۆ سولەیمانی بۆ لای دوکتۆر. دوکتۆریش ئەو و خەتە دوکتۆر مەلک بوو. دوکتۆر
گەلی بە داو دەرمان لە گەلیا خەریک بوو کەلکی نەبوو. لە ئەنجاما پێ ی وت: باوکم ماره کە
کوشندەیه، ئەگەر ئەتەوێ چاک ببیتەو ئەبێ پیاڵەیه شەراب بخۆیتەو. مەلا سالح وتی:
شتی وا ناکەم. دوکتۆر مەلک وتی: بۆچی. مەلا سالح وتی: ئەترسم بچمە جەحەنەم. شیخ
بابە عەلی تەکیەیی لەوێ بوو وتی: «مردووت مرئ ئەگەر نەشی خۆیتەو هەر ئەچیتە
جەحەنەم؛ کواتە بە قەسە ی پیاو کە بکە با ئیستە لەم دەرە رزگارت بێ تا سبەینی خوا
گەورەیه».

- لەو سەر هەپیرێژنیکی پۆپ سپی لەبەر دەرگای ئەشکەوتیکا بوو کە کە ی سیالیکی بۆ
پراخستبوو ساوهریان کردبوو. ساوهرە کە ی لەو لاو لەسەر جامیک بۆ هەلخستبوو، بێشکە ی
منالە کە ی لە لایەو دانابوو خەرەکیکیشی بە هەندێ بەتکەو خەستبوو بەر دەم. لە ناو
گەلێنە ی کە هەندێ قاوە تیشی بۆ دانابوو. بووکە خۆی چوو بوو بۆ مازوو کردن. پیرێژنەش
کەلپە کەلپی بوو هیچ ددانی لە دەما نەبوو.

ئەمجا پیرێژنە بە دەستی راستی خەرەکی ئەرست، بە قاچی بێشکە ی پائەژەند بە دەستی
چەپی پاسە چۆلە کە ی ئەکرد. لە ساوهرە کە لە بەینا پەتکی ئەدا بە دەم خەرکە کەو، جار

جاریش گوئی قاوتی هله‌نگرت ئه‌یبرد بۆ ده‌می، به‌لام له‌بهر ئه‌وه که له‌بهر لووتی
ئه‌شکه‌وته‌دا بوو بایه‌که نه‌یه‌هیشته هیچی بجیته ده‌می.

کورپکی قوشمه‌ش له‌پال داریکا وه‌ستا بوو سه‌یری کاره‌ساتی پیریژنه‌ی نه‌کرد. پیریژنه
پینزانی لای وا بوو بۆ ئه‌وه راوه‌ستاهه ئه‌مجا به‌چاویشه‌ ده‌ستی کرد به‌چاو برکنی کردن
له‌گه‌ل ئه‌ویشا. کورپه‌ ئیجگار له‌قاوت خوارده‌که‌ی سه‌ری سه‌رما‌بوو چونکه‌ هیچی نه‌ئه‌چوو
ده‌می. لئی نزیک بووه‌وه وتی: تازه‌شه‌مامه ئه‌وه چی ئه‌خوی؟ پیریژنه‌ش جوابی دایه‌وه
وتی: «گیانی تازه‌شه‌مامه تا ئه‌م بایه له‌م کونه‌وه بی هیج».

- له‌و بناری کولیا‌یییه دوو کارای ده‌هۆل کوت بی‌ بازاری رووی تینکردبوون، بۆ
زه‌ماوه‌نی بۆ شتی‌ک ئه‌گه‌ران به‌ لادیکانا، هیج نه‌بوو. به‌لادییه‌کا تیه‌ه‌رین سه‌ریان کرد
په‌له‌پیازیکی باش هه‌یه، هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه خۆ ئیش نییه‌ با پیاز بدزین. که‌ چوونه‌ ئاوییه‌که
خوا زه‌ماوه‌نیکیشی ریکخست، به‌لام ئه‌وان له‌سه‌ر پیاز دزینه‌که‌ی خۆیان هه‌ر جه‌خت بوون؛
یه‌کینکیان رووی کرده‌ په‌له‌پیازه‌که‌وه یه‌کینکیشیان چوو بۆ هه‌لسوو‌رانی شایه‌که‌. که‌وته
ده‌هۆل لیدان و شایی گه‌رم بوو، ئه‌وه‌ی که‌ بۆ پیاز دزینه‌که‌ چوو‌بوو سه‌یری کرد
هه‌لناکه‌نرین. قوزاخه‌که‌ له‌ زه‌ویه‌که‌دا ئه‌مینته‌وه بانگی کرد له‌ هاو‌رپه‌که‌ی وتی:

قوزاخ سه‌خته‌وه‌ده‌ر نه‌تن هه‌ر چه‌ن توام وه‌که‌لک نه‌تن
ئه‌میت‌ریش به‌ده‌م ده‌هۆل لیدانه‌وه به‌مجۆره‌ جوابی دایه‌وه:
بچۆ جووه‌ ئاو به‌رده‌تن سه‌ره‌که‌ی نه‌رموت بنه‌که‌ی ده‌رتن
حه‌له‌له‌وه‌ له‌له‌له‌وه دویت‌ه‌ل کورپه‌ل که‌فته‌ ئه‌وه

- مه‌لا سه‌لاح گێرا‌یه‌وه وتی:

له‌و گه‌رمیانه‌ پیاویک چوو له‌ لای مه‌لا وتی: قوربان خه‌ویکم دیگه‌ خوا وه‌خیری بگێری
ئیزم بۆت بگێر مه‌وه بزانه‌م توو چی لینی ئیزی؟ مه‌لاش وتی: «رۆله‌! جعل‌الله‌بالخیر! ئاده‌ی
بیلی بزانه‌م چیه‌؟» وتی: مامۆستا ئه‌وا له‌ خه‌وما مانگایه‌، پارته‌یه‌، مینه‌، بزنه‌، گویره‌که‌یه‌،
گشتی له‌و ده‌شته‌دا رمیاگن وه‌سه‌ر یه‌کا ئه‌له‌ورین.

مامۆستاش وتی: «برا خه‌وه‌که‌ت زۆر چاکه‌ ئه‌وه ره‌شه‌ولاخه‌».

- لاله‌سه‌رحه‌دی روغزایی جاریک عه‌شره‌تی کۆ کرده‌وه خه‌وی بۆی گێرانه‌وه وتی:

عشرهت وائیمشهو لهخهوما وائزمان مردگم، دوو بۆرهی چلکنهی بیفهره ئهتوت هورچن هاتن وهلامهوه. بههقلی خوّم تیگهیشتم مهپنهمووکه وون، بیان وتم مهپنهمووکه؛ یانی خوی تو کیهه؟ منیش فره تووره ووم دهسیکم وهریشهچهرموگهکهما هاورد و وتم: «ئیهه هیچ شهرم لهم ریشه ناکمن وائیزن؟» ههر ئهونهم زانی دوو قولیان ههوو کردیان وهچوار و وهکوو جنۆکه راوی ناون، وهرهو دوا وهدۆلهکه وونهوهو روهیشتن.

- شیخ محهمهد ئهینی کاردۆخی گپراهوه وتی:

ئهولعهزیز ههبوو لهتهویله کلاشی ئهکرد. مهلا حهسهنیکی دزلن ههبوو ئهچینه لای ئهلی جووتن کلاشم بۆ بکه شعریکت بین ئهلیم ئهگهر ژنان هاتنهلات بۆ کلاشهکهیان بهو جووره جوابیان بدهروه، ئهلی باشه. ئهلی: بلن: بهفیدای نازت بم وهگشت کهسمهوه ئینه لنگوو تۆن ها وهدهسمهوه

- حهه نووری گپراهوه وتی:

ئهوا له کهلار بووین تهویلهیهک ههبوو مهنجهلهشکاو شتی تیدا فری درابوو. له گهل ئهوهدا ماکهر و رهشهولاخیشی تیدا بوو. وتی شهویک ریم کهوته تهویله بهلام خدیالی هیچ له خوّم نهکی، دنیاش تاریکه. سهیر ئهکهه و حهسن -شهرهت وئ لهرووتا- نیشتوه به بهر ماکهریکهوه. وتم حهسن ئههچی ئهکی؟ حهسن که له ناکاو ئهوه دهنگهی گوئ لئ بوو راچهنی. ههر ئهوهنده فریا کهوت دانهویهوهدهستی کرد بهدهستخشان بهسهر ئهززهکهدا وتی: «بهخوا کاکهحهمه بۆ منجهل ئهگهپم».

- نووری عهلی ئهمین گپراهوه وتی:

وهستا حههسالحیک ههبوو له پینجوین کورتاندوور بوو. ئهه وهستا حهههسالحه ئافرهتیکی جوانکهلهی دراوستیان ههبوو مرخی لئی خوڤ کردبوو. شهویک ئهچینه سهه جیگاکی و دهست ئهبا بۆ سنگ و مهکی. ئافرهت خهبری ئهپیتهوهو ئهیناسی ئهلی: کاکهحهمهسالح ئههچی ئهکی؟ ئهلی: وهللا خوشکم ئهه کورتانیکم دوریهه بۆ ئهه گویدرێزهی که لهتهویلهکهمانایه دهستم لیدا وتم بزانه ریک و پیکه. ئافرهتهش ئهلی: «کاکهحهمهسالح هیچ وهبزانی سنگ و بهرۆکی من کورتانخانهو تهویلهخانهی تویه».

- بابه‌شیخ گنبرایه‌وه وتی:

لهو ولاتی هه‌ولیره باوه له کاتی حه‌جا یه‌کینک حاجیان کۆ ئەکاتوه‌وه ئەیانبا بۆ حه‌ج و هه‌رکسه‌وه شتیکیان لێ ئەسه‌نی، بارانه‌ر به‌و ئیش کردنه‌که بۆیان ئەکا.
حاجی به‌کر هه‌بوو که ئەویش خه‌ریکی ئەو ئیشه‌بوو، رۆژییه‌کێ له‌ده‌لاله‌کانی تر دیت بۆ لای و پیتی ئەلێ: حاجی به‌کر تۆ هه‌موو حاجیه‌کانت راکیشه‌وه بۆ لای خۆت و نانی ئیمه‌ت بریوه. حاجی به‌کریش تا ئەو وه‌خته هه‌ر پانزه‌حاجی بۆ کۆ کرابوووه‌وه و ئەوانیش له‌ لای دانیشتیوون هه‌له‌داتنی ئەلێ: نانی ئیوه‌م چی بریوه؟ من هه‌م و پانزه‌حاجی حیز، ئیتر له‌ کوی هه‌مووم کۆ کردۆته‌وه؟

حاجیه‌کان که ئەمه‌ ئەبیستن ده‌ست ئەکه‌ن به‌جینۆ و قسه‌ و تن پیتی و لینی ئەپه‌وه‌وه. هه‌ر چهند حاجی به‌کر هاوار ئەکا که مه‌به‌ستم هه‌یج نه‌بووه‌ که‌لکی ناگرێ، ئەو قسه‌یه‌ خۆی بوو به‌ بالا به‌سه‌ر خۆیه‌وه. له‌ئه‌نجاما وای لیهات که‌س رووی تێ نه‌ئه‌کرد و هه‌ولیری به‌جیه‌شت.

- هه‌ر ئەو گنبرایه‌وه وتی:

سالنیک چووم بۆ ده‌ره‌وه بۆ ده‌رویش گرتن. له‌ گوندیکا له‌و بناری نزیکي هه‌رکیه‌ تووشی کورپکی گه‌نج بووم و تم ته‌وبه‌ بکه‌و بیه‌ به‌ ده‌رویش. وتی: قوربان من هه‌یشتا ژنم نه‌هیناوه‌و ته‌وبه‌م پێ راناگیرێ. و تم بران تۆ ته‌وبه‌ بکه‌ من بربارت ئەده‌مێ تا سالنیکه‌ ئەم وه‌خته ژنیش دینیت. وتی به‌ هه‌ر جۆر بوو رازیم کرد. ته‌وبه‌م دادا و بوو به‌ده‌رویش. له‌ به‌هاریا که هه‌یشتا سالی به‌سه‌را نه‌سوورابوووه‌وه چوومه‌وه بۆ ئەوێ سه‌یرم کرد کوره‌که جه‌زبه‌ گرتوویه‌تی و به‌ زکر کردن و هه‌یا هه‌موو هات بۆ لام پیم وت: ها هه‌یشتا ژنت نه‌هیناوه‌؟. وتی: «یا شیخ به‌قوربانتم بم! تۆم بۆ خۆش بیت ژنم بۆ چیه‌؟»

- هه‌ر ئەو گنبرایه‌وه وتی:

دوو کابرای هه‌رکی دوژمنی یه‌ک بوون، به‌خوینی سه‌ری یه‌ک تینوو بوون. رۆژیک له‌ دیواخانی فه‌تاحا‌غای هه‌رکیدا به‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه دانیشتیوون. ئەمانه‌ هه‌ردووکیان قه‌نده‌ کیش بوون، به‌لام یه‌کیان له‌و وه‌خته‌دا قه‌نده‌که‌ی پێ نه‌بوو به‌ری کرد به‌و لاوه ده‌ستی بۆ لای کابرای دوژمنی راکیشا و وتی: «کیسکی خۆ بده‌ به‌ من بلا قه‌نده‌کی چیکمێ له‌دلی منی‌شا لا هه‌ر له‌ دلی من بێ .

- شهوکهت بهگ گتیرایهوهو وتی:

ئیمسال کابرایهکی کهمالهیی لای ئیمهچوو بو حهج؛ که هاتهوه لیم پرسى حهجهکهت چۆن بوو و چ دوغایهکت کرد لهوئى؟ وتی: شهوکهت وهگ فرهخۆشوو، لهوئى چوومهسهر قهورى پینغهمبهر -رۆحم وهقوروانى وئى!- فهپ و بهرهکهتى لئى ههلهسه. دهسم بهرز کردهوه وتم حهمهده رهسوولهلالا لهو کوردهوارى لای ئیمه هیچ نهما پیاو بوو کوژیا، خانگ بوو سووتیا، من بوو گشتى وهتالان بریا، بیژه وه خوا با ئیتر ئهم کهتنه بهس وئى. حهمهده رهسوولهلالا وهو قورعانهى تو لیت خویندگه! لهو رۆژهوه تو مردگیت خوا ئیشیکى نهکردگه له ئیشى پیاوان بچى.

- ئەزانى کى بۆى گتیرامهوه وتی:

مامۆستا مهلا سالحى گۆزهپانکه له ههولير فهقیكى لا بوو ئهیهویست ئیجازه وهبرگرئى؛ ئهویش نهیشهدايه. فهقیکههه چوو بو لای مهلا ئهبووبهکر که ئهوه به مهلاى مامۆستا بلئى ئیجازهى بداتئى. ئهویش چوو پئى وت. مهلا سالح وتی: ئیجازهى نادهمنى ئهمه زۆر کهره. وتی کهریتیهکهى چیهه؟ وتی: کوره ئهوه رۆژیک نیرهکهریکی بردوووه ئاوى بدا پئى ئهلهئى: «یا اختى اکلئى الما».

- شیخ فهتاح گتیرایهوهوتی:

حاجى عدلى حاجى مینهى روغزایی ههبوو، سالیک باران ئیجگار زۆر بوو ئهویش مهپ و مالاتیکی زۆرى ههبوو. بارانهکه ههر خۆشى نهئهکردهوه، پئیانوت حاجى عدلى باران لهچى دایه؟ وتی: برا له چى دایه؟ دهلهمیز بووه.

- ههر ئهوه حاجى عدلییه قران کهوتوووه ناو رانهکهى. شهک مهپیکى نایابى ههبوو زهنگۆلهى کردبووه ملی، زۆرى خۆش ئهویست. ئهوه شهک مهپهشى مرد جا رووی کردبووه ئاسمان ئهویوت:

شهکهسوورت بو کوشت؟ ئهمهش بو تو بزائم تیرت خوارد.

- دوکتور مار ف خه‌زنه‌دار گئیرایه‌وه وتی:

ژنیک میردی کردبوو، تازه‌بووک بوو روژیک نه‌چی بو کۆل بو جل شتن. شهرم نه‌کا به خه‌زوره‌که‌ی بلنی ده‌ریتکه‌تم بده‌ری تا بوّت بشۆم، به‌م شیرانه‌ روو له‌خه‌زوری نه‌کا و پینی نه‌لی:

باوکی نه‌و که‌سه‌ی که‌وا من ده‌گی	دایکی نه‌و که‌سه‌ش که‌وا تو نه‌یگی
پین شهرمه‌ناوی ده‌ریتکه‌ت پینم	تو گه‌وره‌ی منی مهرگت نه‌پینم
داکه‌نه‌جۆرکی کتیر و گونه‌که‌ت	بو کۆل نه‌چم له‌چۆمی سهر که‌وت
بوّت نه‌شۆم به‌ ئاو به‌ نه‌سپۆنی جوان	بوّت نه‌هینمه‌وه ده‌مه‌و نیوه‌رۆان

- کابرایه‌کی خوشناو نه‌چیت بو نه‌و گه‌رمیانه‌ بو هه‌نار فرۆشتن. له‌گونده‌که‌نه‌چیته‌ به‌ر مالی مالیک باره‌که‌ی دائه‌گریت و له‌ هه‌یوانه‌که‌ باره‌که‌ دائه‌نیت. گویدرێه‌ که‌ش هه‌ر له‌وی نه‌به‌ستیته‌وه، نه‌مجا له‌و لاوه‌ ده‌ست نه‌کا به‌ بانگه‌واز کردن. هه‌ی هه‌نار سهر به‌سهر به‌گه‌نم وه‌رن ده‌نا ده‌رۆم. ژنی ماله‌که‌ چه‌ند دانه‌یه‌ک هه‌نار نه‌دزیت، کابرا چاوی لی نه‌بیت به‌لام ده‌نگ ناکات. نه‌گه‌ریته‌وه‌ بو‌لای هه‌ناره‌کان، له‌و کاته‌دا که‌ره‌که‌ی ده‌ست نه‌کا به‌ لووشکه‌لووشک. کابرا نه‌لی: چه‌ندم پین گوتوی نه‌گه‌ر چووینه‌مالی خه‌لک ده‌نگ مه‌که‌و مه‌یره‌ قسه‌. قه‌یدی چیه‌، هه‌ناری بردووه‌، بردوویه‌ ئیتر نه‌م چه‌نه‌بازیه‌چیه‌؟ ژنه‌ی خانه‌خوئ نه‌مه‌ی به‌لاوه‌ زۆر سه‌یر نه‌بین.

کابرای هه‌نار فرۆش نه‌چیته‌وه‌ به‌و لاوه‌ ده‌ست نه‌کاته‌وه‌ به‌ بانگه‌وار کردن. چاوی لی نه‌بین ژنه‌ هه‌ناره‌کان نه‌ هینیته‌وه‌ له‌ جینگای خۆی دایانه‌نیته‌وه‌. دیسان کابرا دیته‌وه‌ به‌لای هه‌ناره‌کانه‌وه‌. که‌ره‌ی به‌سته‌زمان له‌برسانا ده‌ست نه‌کاته‌وه‌ به‌ لووشکه‌لووشک کردن که‌ چاوی به‌خواه‌نه‌که‌ی نه‌که‌ویته‌وه‌. کابراش نه‌لی: وه‌للا سه‌گباب ختوا ناخری تو حه‌یای من ده‌به‌ی. ده‌ هینایه‌وه‌ هینایه‌وه‌، ئیتر با بیرته‌وه‌. ژنه‌ هه‌ر زۆر زۆر به‌لایه‌وه‌ سه‌یر نه‌بیت. ئیواره‌ میرده‌که‌ی له‌ ئیش نه‌گه‌ریته‌وه‌ هه‌موو کاره‌ساته‌که‌ی بو نه‌گه‌ریته‌وه‌ که‌ نه‌و که‌ره‌ شتی وای کردووه‌ و خواه‌نه‌که‌شی شتی وای وتووه‌.

نه‌مجا میردی دیت به‌لای کابرای هه‌نار فرۆشه‌وه‌، پینی نه‌لی نه‌ری برام نه‌وه‌ نه‌و که‌ره‌ت چون فیری نه‌و گفتم و لفته‌ بووه‌که‌وا شتت بو بگه‌ریته‌وه‌؟ کابراش نه‌لی: برا نه‌وه‌ له‌راستیدا که‌ر نییه‌، نه‌وه‌ ژنه‌م. که‌ نه‌چم بو کاروان دو‌عایه‌ک هه‌یه‌ نه‌بخوینم به‌سه‌ریا نه‌بین به‌که‌ر. بارو شتی لی بار نه‌نیم، که‌ گه‌رامه‌وه‌ بو ماله‌وه‌ نه‌بیته‌وه‌ به‌ ژن.

کابرای خانه‌خوی ئەلئ دەسا قوربانت بټ، من پیاویکی هه‌زارم، هیچ باره‌به‌ر و شتم ئیینه
دوعایه‌کی واش به‌سەر ژنه‌که‌ی منا بخوینه به‌لکوو ئەویش وای لئ بیت که چووم بۆ ئیش
بار و شتی لئ بنیتم و توژی ئەرکم سووک بی.

کابراش ئەلئ: باشه له‌به‌ر ئەوه خزمه‌تتان زۆر کردووم ئەم ئیشه‌تان له‌گه‌ل ئەکه‌م. به‌ینه
من چیت بی ئەلیم وا بکه. ئەلئ به‌ینه بیچه‌مینهره‌و هسەری بگه‌ره‌و چاو بنوقینه ئیتر کارت
نەین.

کابرا ژنه دینیت ئەیچه‌مینته‌وه، هسەری ئەگرئ و خویشی چاو ئەنوقینئ. کابرای
هه‌نارفرۆش له‌ دواوه‌ده‌ر بی ژنه دانه‌کنئ و تئ به‌ر ئەبی. له‌و کاته‌دا کابرا توژی چاو به‌رز
ئەکاته‌وه هسەری ئەکا ئەم کابرایه به‌ر بووه‌ته ژنه‌که‌ی هاواری لئ به‌رز ئەبیتته‌وه ئەلئ:
سه‌گباب! ئەوه‌چی ئەکه‌ی؟ کابرا که ئەزانی ئیشه‌که‌ی شه‌ره له‌ترسانا به‌نیوه‌و نیوه‌چلی ده‌ری
ئەهینته‌وه. ژنه هه‌ر به‌و جوهره‌ روو ئەکاته میرده‌که‌ی و ئەلئ:

«چیت کرد زۆری نه‌مابوو گویم درێژبی، قوت بوو بوو، سەم خه‌ر بوو بوو، هه‌ر
ئەوه‌نده‌ی مابوو بانگم بکه‌ی بئتی کوو‌وو، کوو‌وو، چوش، چوش، بمبه‌ی بۆ ناشی، هه‌ی
پیاوی ناشی وشوو وشوو، چوو‌شو، چوو‌شو».

- مه‌لا سالحی کۆزه‌پانکه له‌ مزگه‌وت له‌ کۆرپکا وه‌عزی ئەدا ئەبیوت: به‌هه‌شت له‌وانه‌یه
ئەگه‌ر له‌ویدا یه‌کیک ئاره‌زووی مریشکیکی سووره‌وه‌کراو بکا به‌بی قسه‌ مریشکه‌که‌ی له‌به‌ر
ده‌ما حازر ئەکرئ. مام وسوو نوێژی ئەکرد گوئی لئ بوو. له‌نوێژه‌که‌ی بووه‌وه وتی: «خۆ
مه‌لا سالح پیاویکی باش و ئاقله، ئەم قسه‌ نابه‌جینانه چیه‌ ئەیانکا».

- شیخ نووری شیخ ره‌شید گه‌یرایه‌وه وتی:
روژی‌ک دوو که‌س خه‌لکی نودشه‌ دین بۆ سوله‌یمانئ. یه‌کیکیان به‌جئ ئەمینئ و
ئەویکه‌یان ئەگه‌ریتته‌وه. لئ ئەپرسن زۆراو ره‌فیقت په‌ی چیش نه‌یامان؟ ئەلئ: «وه‌للا ما
چۆن سوار و به‌لای خوایی بیهن لوان په‌یو قه‌روه‌مالی».

مه‌به‌ستی ئەوه‌یه که‌ بلئ سوارئ. فرۆکه‌ بوه‌و چوو به‌ چمه‌مه‌مال.

- کابرایه‌ک له‌و ده‌شتی دزه‌بییه به‌رجووتیکی هه‌بوو، له‌به‌ر ته‌مه‌لئ بۆی نه‌ئه‌دروایه‌وه.
گه‌نم له‌وانه‌بوو به‌ ته‌واوی هه‌له‌وه‌رئ. ده‌رو دراوسی ناچاریان کرد به‌وه که‌ بچئ بیدوریتته‌وه.

روژیک چوو دهستی دایه له گه‌لی خه‌ریک بوو، چند روژیک به‌مجوره سه‌ری خسته‌سه‌ری.

روژیک یه‌کن له دراوسیه‌کانی چووه لای و پیوت له گه‌نمه‌کته چیت ماوه؟ وتی: «ئه‌و سه‌ری بیبه‌مه سه‌ری و بیه‌تیمه‌وه، لیره‌شه‌وه بیبه‌مه سه‌ری و بیه‌تیمه‌وه، کلکه‌مه‌قربه‌کی ده‌مینتی بایی پازده روژانه».

- ره‌سه‌ی ئه‌ولاغا تا زه‌مان پشتی تینه‌کردبوو، له یه‌که‌پیاوانی میراوده‌لی بوو له‌سووره قه‌لات. «کیلی» دۆمه‌دی بوو له‌تزیکی سووره‌قه‌لات. کچه دۆمیکی لی بوو «مینا» له‌و ناوه‌دا ناوی دابۆوه. ره‌شی ئاغا ئه‌یه‌ویست بیه‌تینی و پرکیشی نه‌ئه‌کرد. سه‌یرتر ئه‌وه بوو میناش بیستبوویه‌وه، ئه‌ویش هه‌ر رازی نه‌بوو. ئه‌م شعرانه‌ی به ره‌شی ئاغادا وتبوو:

داره‌به‌ل و به‌رده‌کۆز^۹ ره‌شید ئاغای سمیل بۆز

تۆ چیت داوه له‌کچی قۆز

ره‌شی ئاغاش به‌م جۆره‌وه‌لامی دابۆوه:

چی دی مه‌که گالو گوره ره‌شید پیر نیبه هیشتا کوره

چاو بقووچینه‌و لنگ هه‌لبه‌ره

- له دی «بله‌سه‌ن» کورپیک ژنی هینا بوو. دراوسیکیان هه‌بوو ژن و پیاویکی پیر بوون. شه‌وی زاواو بووک هه‌ر قریوه‌ی پتکه‌نینیان بوو. ژنه‌پیره‌که له درزی دیواره‌که یانه‌وه سه‌یری کرد بزانی ئه‌م پتکه‌نینه‌چییه. ته‌ماشای کرد وا کوره‌که له سه‌ر گازی پشت راکشاهه ده‌عباکه‌ی خۆی کردوه به‌سنگ و راستی کردۆته‌وه. بووکه‌که چند دانده‌ک له هه‌لقه‌ی ملیوانکه‌که‌ی خۆی ده‌ره‌یناوه، یه‌که‌یه‌که به‌جۆریکی وه‌ستایانه‌روو به‌رووی ده‌عبای کوره‌که فره‌ی ئه‌دا ئه‌چنی به‌کیری کابرا‌دا؛ هه‌ر کامیکی نه‌چنی پیا ئه‌وه سه‌ری کرده‌وه، له‌و سه‌رکردنه پتکه‌نین ئه‌بانگرن.

ژنه‌ی پیریژن میرده‌که‌ی بانگ ئه‌کا و ئه‌لی وه‌ره سه‌یر بکه. پیاوه‌که ئه‌چینه [سه‌یر کردنیگه‌مه‌که]. ئه‌مجا [پیریژنه] ئه‌لی: با ئیمه‌ش گه‌مه‌یه‌کی وا بکه‌ین. پیاوه ئه‌لی: باشه،

بهلام ئیتمه به پینچهوانه‌ی نهوان بیکه‌یین. ئەلئ: تو پالکەوه من شتت بو تو ئەهاوێرم. ئەلئ باشه.

ئەمجا ژنه له‌سه‌ر گازی پشت ئەکه‌وئ و پیاوه چەند گۆزیک هەل ئەگرئ، یه‌که‌یه‌که ئەیانهاوێزی بو ناو -بلامانی- ژنه‌که. هەر کامیکی که‌وته ناویه‌وه ئەوا هیچ، ئەوی نه‌که‌وت و سه‌ری کرد له‌مه‌ ده‌ست ئەکه‌ن به‌پیکه‌نین. به‌م جو‌ره‌ئه‌مانیش گه‌مه‌ی خو‌یان ئەکه‌ن.

- له‌و خو‌شناوه‌تیه‌ له‌ گوندی «هه‌رتەل» کابرایه‌ک باوکی مردبوو، بووبوو به‌شیوه‌ن و شین و شه‌پۆر. نیره‌که‌ریکیان هه‌بوو له‌و کاته‌دا ئەویش ئیره‌قی کردبوو وه‌کوو سنگی لئ هاتبوو به‌رزی ئەکرده‌وه شلپ ئەیدا به‌سه‌ر سینه‌ی خو‌یاو به‌ری ئەدايه‌وه. کابرای خاوه‌نی و باوک مردوو هەر راست بووه‌وه به‌ خه‌نجه‌ریکه‌وه په‌لاماری دا و خه‌نجه‌ری کرد به‌ورگی نیره‌که‌ردا جه‌رگ و هه‌ناوی خسته‌ ئەو ناوه‌ وتی: «دایه‌ما خو‌ بگێم! باوه‌ مردیه‌ به‌وه‌ی وام بو‌ ده‌ری؟»

وتیان ئەوه‌ بو‌چ ئەو که‌ره‌ت کوشت؟ وتی: ما خو‌ ده‌ری بابی تو‌ مردیه‌ یا نه‌مردیه‌ به‌ کێرمه‌وه. منیش دایه‌لئ ده‌گێم وای لئ ده‌که‌م، چما وا ده‌ری بابی من چما له‌کێری وی که‌متره‌؟ ئەو دایه‌حیزه‌ وا ده‌ری.»

- شیخ جه‌مالی ئەترووشی بو‌ی گێرامه‌وه‌ وتی:

له‌و شاره‌زوو‌ره‌ له‌ وارماوا بووم. پیریژنیک هاته‌لام شکاتی کرد که‌ هیزیه‌رۆنی هه‌بووه‌ ده‌رویش حه‌مه‌سه‌نی شاتری دزیویه‌تی و نامداته‌وه. وتی منیش ناردم ده‌رویش حه‌سه‌نم هینا به‌ قسه‌ی خو‌ش و به‌لێدان نه‌چوووه‌ ژیری؛ سویتدی ئەخوارد وه‌کوو گه‌لای دار به‌خوا و به‌ پیغه‌مبه‌ر که‌ نه‌یبردوه‌وه. پیاویک له‌وئ بوو هات پئ وتم سویتدی بده‌ به‌سه‌ی ساق راستیه‌که‌ت پئ ئەلئ. منیش هینام وتم: رووبکه‌ره‌ سه‌ی ساق بلئ به‌و سه‌ی ساقه‌ من ئەو رۆنم نه‌بردوه‌وه. وتی هەر ئەوه‌نده‌م زانی وتی: «ده‌ ساق وربان من بردومه‌» و چوو هیزه‌ رۆنه‌که‌ی هیناوه‌.

پاشان پیم وت: تو ئەو هه‌موو سویتده‌ت به‌خوا و به‌پیغه‌مبه‌ر خوارد به‌درۆ که‌چی که‌ هاته‌سه‌ر سه‌ی ساق راستت وت، ئەمه‌چی بوو؟ وتی: «قوربان خواو داروده‌سته‌ی خوا له‌پیاو ئەیگرن و ئەوه‌نده‌ تووره‌ نابن، به‌لام ئەو سه‌ی ساقه‌ بیغه‌ره‌ ده‌س وه‌ده‌می سه‌گا ئەکا. له‌ راستی ئەو ناوێرم.»

- مه‌لا جه‌لالی مه‌لا حه‌سه‌نی ئابلاخ له‌سوله‌یمانی روژی تووره‌ی ئه‌لنی: ئه‌م مه‌لا نه‌گریسانه‌ی سوله‌یمانی منیان کردوو به‌ بنیشته‌خۆشه‌ی ژیر ددانیان و هه‌ر ئه‌لین: وایه‌و وایه‌و بیفیکره‌و شت نازاننی؛ نازانم بۆج وا ئه‌که‌ن؟ له‌و وه‌خته‌دا روو ئه‌کاته‌ محهمه‌دی کوری ئه‌لنی: ئا رو‌له‌ ئه‌و که‌وشانه‌م بۆ بینه‌. ئه‌ویش ئه‌لنی: «بابه‌ وا له‌پیتته‌».

- له‌گوندی «باشته‌په‌» له‌نزیککی «پردی» عه‌بدوکه‌ریم زیدبه‌گی گێراهه‌وه‌ وتی: دوو کابرا بوو به‌شه‌ریان، یه‌کیکیان به‌ویکه‌یانی وت: «دایکت بگیم». ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌م جنیوه‌ی دا دایکی خۆی وه‌ستا بوو له‌ ناو شه‌ره‌که‌دا بوو. ئه‌ویکه‌یان -واته‌ جنیو پی دراوه‌که‌- وتی: «ده‌سا وه‌للا من بیزم نایه‌ دایکی تو بگیم». ئه‌مجا دایکه‌که‌ په‌لاماری به‌ردیکی داو شالای برد بۆ کابرا وتی: «سه‌گی سه‌گباب! تو کوو بیزت نایه‌ دایکی ئه‌و بگیت؟»

- خۆت ئه‌زانی جاف له‌ کاتی خۆیا گه‌رمیان و کوستانیان ئه‌کرد. کاتی که‌ ئه‌چوون بۆ کوستان ئه‌و ریبازه‌ که‌ ئه‌وانی پیا ئه‌چوون هه‌ر ده‌غل و دانیکی لێ بوايه‌ هه‌موویان له‌ناو ئه‌برد و به‌ لاشیانه‌وه‌ شتیکی وا نه‌بوو، لایان وابوو مالی گوران خواردن گوناحی له‌سه‌ر نییه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ گه‌لیکیان ده‌رویشی شیخ که‌ریمی که‌رچه‌بوون، شیخ که‌ریمی گه‌وره‌ واری ئه‌که‌وت ئه‌گه‌ر یه‌کێ له‌گۆرانه‌کان بجوايه‌ ته‌ لای مه‌لا شکاتی بکه‌رایه‌ مه‌لا ئه‌یتوانی کورده‌ی جاف بانگ بکا و پرس و جواپێکی لێ بکا. کورده‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ قه‌مته‌ری شیخی له‌ده‌ما بوو ئه‌چوو.

مه‌لا قادری مه‌لا عه‌لی هه‌بوو مه‌لای «مه‌ولاناوا» بوو، دوو شاخی گای هینابوو هه‌ر به‌ پیتسه‌که‌یه‌وه‌ له‌ ته‌نیشته‌ خۆیه‌وه‌ داینابوو. کاتی که‌ یه‌کێ له‌گۆرانه‌کان ته‌هات شکاتی ئه‌کرد له‌ کوردیک مه‌لا ئه‌ینارد به‌شوین کورده‌که‌دا. کورده‌ش ئه‌گه‌ر ده‌رویشی شیخ بوايه‌ له‌ ترسی شیخ ئه‌چوو، مه‌لا شه‌رعی ئه‌کرد له‌به‌ینی ئه‌و و گۆرانه‌که‌دا. ئه‌چوو چونکه‌ هه‌ر کورده‌که‌ بوو زیانی به‌ ده‌غلی گۆرانه‌که‌ گه‌یاندبوو. بێ گومان ئه‌میش پێ رازی نه‌ئبوو. جا مه‌لا قادر هه‌ر خیرا ئه‌ینه‌وی له‌ شاخه‌کان و له‌سه‌ری خۆی توند ئه‌کرد رووی ئه‌کرده‌ کورده‌که‌ ئه‌یوت: «وه‌ره‌ شه‌ره‌قۆج بکه‌مین ئه‌گه‌ر من تووم به‌زان ئه‌وا شه‌رعه‌که‌م ته‌واوه‌، ئه‌گه‌ر تویش منت به‌زان به‌رێ خۆته‌وه‌ ئه‌چیت و هه‌یج ناده‌یت». کابرا که‌ چاوی به‌شاخ ئه‌که‌وت ئه‌یوت:

«مەلا تو قازیه‌کی خاست هاوردگه گا بۆر درۆ ناکا. خوا بتکا به‌ساقه‌ی شاخی گا بۆر و کەریمه‌سووری کەسنەزان». ئەمجا زیانەکه‌ی ئەبۆارد.

- کابرایه‌ک هه‌بوو «مامۆتک»ی ناو بوو، سی و شەش دەردی هه‌بوو. رۆژیک ئەچیتە سەر پیتشاو ئەنقینێ کۆمی دەر ئەپه‌ڕی. ئەوه‌ش دیتە سەر سی و شەش دەردەکه. ئەمجا که ئەوه‌ی بینی وتی:

به‌خیر بێ سووره‌گولی ناو باخان به‌سه‌ر سەر و سەر چاوان

- ئەمین چیتەر هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی و رگ و گەدو گییاله‌که‌ی ناوبانگی دەر کردبوو، ئەیانوت به‌ زه‌می به‌رخیکێ به‌ بریانی ئەخوارد.

رۆژیک نیوه‌رۆ برسی ئەبێ ئەچیتەوه‌ بۆ ماله‌وه. له‌ ماله‌وه‌ خورما و رۆیان کردبوو به‌ ئەندازه‌ی سەرەقلیانیکێ بۆ ئەکەنه‌ ناو دەوریه‌ک و بۆی دائه‌نین. ئەویش سه‌یریکێ ئەکا و چاویکی پیا ئەخشینی و زۆر تیرائەمینێ. پاشان ئەلێ: ئا تو خوا له‌ و لاوه‌ جیگایه‌کم بۆ راخەن و په‌رۆیه‌کیشم بۆ بیتن، ناساغم. ئەلێن: تو ئیسته‌ هاتیتەوه‌ هیچت نه‌بوو ئەمه‌چییه‌؟ ئەلێ: پیتان ئەلیم جیگا که‌م بۆ راخەن و په‌رۆکه‌شم بۆ بیتن. ئەلێن ئاخ‌ر چیتە؟ ئەلێ: «کێرم رقیته‌ی کردوو، ئەمه‌وێ ئەم خورما و رۆنه‌ی تی گرم و به‌په‌رۆکه‌ بیه‌ستم به‌لکوو خیرا چاک بیته‌وه‌. ئەوه‌ی ئیوه‌ بۆتان داناوم مه‌گەر هەر وای لێ بکه‌م ئەگه‌ینه‌ به‌شی هیچی تر ناکا».

- محەمه‌دی مەلا کەریم گێرایه‌وه‌ وتی:

پیاویکی قسه‌خۆش بۆی گێرامه‌وه‌وتی بێه‌ژنیکێ ته‌ر پیر خافاتم ناو هه‌بوو، فیر بوو بوو به‌ میرد کردن. گه‌لێ میردی کردبوو، جاریک له‌ گه‌ل پیاویکا -که‌ «حه‌مه‌ره‌ش»ی ناو بوو- وه‌سه‌ره‌ هاتبووه‌ سەر ئەو. رێ ئەکه‌وێ میردی پێ بکا، به‌لام به‌مه‌رجێ که‌ هەر شه‌وێ - بلامانی - پینجی له‌ گه‌ل بکا. به‌مجۆره‌ قه‌ول و قه‌رار ئەبه‌ستن هەر یه‌که‌م شه‌و حه‌مه‌ره‌ش له‌ باتی پینج شه‌ش ئەکا. جا به‌یانی له‌ گه‌ل مەلا بانگدانا خافاتم ئەچێ بۆ سەر کانی ژنان و چۆبێ ئەکیتشا و ئەم وێرده‌ی ئەخویند:

گیانم حه‌مه‌ره‌ش، چاوم حه‌مه‌ره‌ش قه‌ولی پینجمان بوو بۆی کردم به‌شه‌ش

- شیخ محمده شیتته هه‌بوو بۆ حج ئه‌چوو. ژینکی هه‌بوو «گولباخ» ی ناو بوو، گولباخ پتی وت زوو وهره‌وه، ئاگات له‌دوای خۆت بێ، شیخ محمده‌دیش پتی وت:
من ئاگام له‌دوای خۆم ئه‌بێ، تۆیش ئاگات له‌به‌ری خۆت هه‌بێ.

- محمده‌د سدیق گتیرایه‌وه وتی:

فلانی له‌گه‌ل شینه‌خانی ژنیا هه‌تا بلیت ریک و پیک و ده‌ست له‌ملان بوون. فه‌تازی تازه‌داهات و هه‌ر رۆژه شتیک په‌یدا نه‌بوو. «که‌تتور» داهاات دنیا گۆرا. سه‌ره‌پای که‌تتوری گه‌رانی جووتولی په‌یدا بوو، ئه‌وه په‌یدا بوو که ژنان له‌مالا رۆژیکیان ته‌رخان کرد بۆ ئه‌وه ده‌سته‌خوشکان بێن بۆ لایان و رۆژه‌ش ناو بێن به‌قبول، نه‌ک قبولی. چونکه‌ قبول قبولی تیدا بوو به‌باقلاواو پسکت و گالگالی و ئه‌و شتانه‌ که‌باو بایرمان هه‌ر نه‌یانته‌زانی چین. جاران سالی دوو کراس بوو، یه‌کێ زستانه‌و یه‌کێ هاوینه. ئیسته -خوا نه‌بیرئ- بوو به‌سالی هه‌یج نه‌بێ چوار ده‌سته جلی عه‌لمۆده. بێجگه‌ له‌ جله ته‌داره‌کیانه‌که‌ شینه‌خان بۆ هه‌ر قبولیک له‌ ماله‌که‌ی خۆیا بوایه‌ وه‌یا قبول له‌ مالیکێ ترا بوایه‌ له‌به‌ری نه‌کرد.

که‌ دنیا ئه‌م هه‌موو گۆرانه‌ی به‌سه‌را هات نووکه‌نووک و بۆله‌پۆلی شینه‌خانی‌ش رۆژ به‌رۆژ زیاتری نه‌کرد. ملی فلانی نه‌گرت: به‌هی خان ئه‌و قاته‌ی له‌به‌ر دایه‌شلیر خان کراسه‌که‌ی له‌ سیمکاری له‌نده‌نیه. حه‌فسه‌خان که‌واکه‌ی گروونیه، گولباتمانیه‌که‌ی وه‌ستای عه‌لمۆده‌ی تازه‌ داهااتوو دروویه‌تی. قاته‌که‌ی من مۆدیلی نه‌ماوه، به‌زیاد ئه‌بێ کریشه‌ی سه‌مفونیاش بووه به‌ قوماش من له‌به‌ری که‌م؟ جل و به‌رگم نییه‌ روت بێ له‌مهم باشتره.

فلانی به‌شه‌ره، له‌گه‌ل جم و جوولی رۆژدا ئه‌چێ به‌رپوه پاش عه‌سری به‌شینه‌خانی وت: بابچین بۆ گه‌ران. شینه‌خان وتی: به‌زیاد نه‌بێ به‌چیمه‌وه بێم بۆ گه‌ران؟ بۆچی جلم هه‌یه‌له‌به‌ری که‌م؟ فلانی ئیتر وه‌کوو بلیت پێ هه‌لنه‌گیرا و تۆزی تووره‌ بوو هه‌ستا چوو به‌لای که‌نتۆره‌ تازه‌ داهااتوو که‌وه یه‌کێ له‌ده‌رگاکانی کرده‌وه ده‌ستی بۆ راکیشا و لای کرده‌وه به‌لای شینه‌خانه‌وه وتی: ئه‌وه هه‌موو جلوه‌به‌رگ و قاتی نایاب نییه‌ هه‌لواسراون؟ ده‌رگای دووه‌می کرده‌وه هه‌روه‌ها وتی ئه‌مانه هه‌موو قاتی عه‌لمۆده‌نین؟ ده‌رگای سێیه‌می کرده‌وه، کاک توفیق له‌ناویا بوو وتی مه‌رحه‌با کاک توفیق به‌خیر هاتی! رووی کرده‌وه به‌لای شینه‌خانه‌وه ده‌ستی راکیشا بۆ لای کاک توفیق وتی: ئه‌وه‌ش کاک توفیق نییه‌؟ ئیتر چون ئه‌لێ هه‌یجم نییه‌.

کاک توفیق دۆست و مێوانى شىنەخان بوو؛ عەسر لەبەر ئەوه که فلانى لەناکاو هاتبوو ئەوه شىنەخان بەم دەم و دەستە شویتى دەست نەکەوتبوو بۆ کاک توفیق تىايا هەللىگري تەنھا چاوى سىتەمى کەتتۆرە کە نەبى. خوا خرابتر نەدا!

- هێمن گىرايەوه وتى:

فەقەى کى شىت هەبوو لەدەورووبەرى سەردەشت پىيان ئەوت حەمەشىت. مەلایە کى باشيش هەبوو مەلای شىخ عەلى ناو بوو. رۆژىک شىتە بە مەلای شىخ عەلى ئەلئى: مامۆستا ئىمشەو خەوىکى خراپم پىنوە دىت. ئەلئى: چى بوو؟ ئەلئى: لەخەوما پىنج شەش کەس لى يان ئەدايت. مەلای شىخ عەلى ئەلئى: ئەى لەسەرت نەکردمەوه؟ ئەوىش ئەلئى: «سەگباب! جا ئەگەر لە سەرتم نەکردايە تەوه بەشەق قنگيان ئەدرىت».

- «قانع» لە حەماميان لەدیواخانى مەحموداغا ئەبى. نىوەرۆ نانئىکى زۆر هاتەدیواخان، سەیر ئەکا مەحموداغا خۆى بەتەنھا لەسەر سىنئىيە کەو نانى وشکى ئەخوا. ئەپرسى ئەوه بۆچ نانى وشکى ئەخوا؟ ئەلئى: برىن لە رىخۆلەيا هەيە لە گەل قورحەدا. قانع سەر بەرز ئەکاتەوه بۆ ئاسمان و روو ئەکاتە خوا ئەلئى: «ئەوه مال و سامانە بۆچ نادەى بەمن بىخۆم کە بەرد ئەهەرم؟ بۆچ ئەیدەى بە مەحموداغا و قورحەشى ئەدەيتى بۆ ئەوهبۆت ئەخوا؟ کەواتە تۆ دەست بە مالى خۆتەوه ئەگرى و لەو لاشەوه ئەلئى من بەخشەندەم».

- مەسعود مەحمەد گىرايەوه وتى:

مەلای ئەورەحمانىکى بانگبێژ هەبوو لە «کۆيە» دوو ژنى هەبوو. عاشقى ژنە گەورە کەى خۆى بوو. وای لىهات کە خۆى بکۆژى. «مچەسووکە» هەبوو هەر لەکۆيە، زۆر توورپەو کەللەشەق بوو. مەلای ئەورەحمان وتى چاک وایە بچمەلای ئەو بکۆژى. چوو بۆ لای و دەستى کرد بەجنتىدان پتى. مچەسووکە بۆى راست بوەوهو بە خەنجەرەوه پەلامارى دا. مەلای ئەورەحمان هەرکە چاوى بەخەنجەر کەوت هەلات و هاواری ئەکرد: «خەلکینە! بۆ خاترى خوا بىگرن پەشىمان بوومەوه گووم خوارد».

- حاجى حەمەمىنى سىساوا گىرايەوه وتى:

همه‌داغای «سەر چیا» تۆزئ بزبو بوو. رۆزیک نه‌چیته لای قائمقامی ره واندوز. نه‌ویش ده‌میکه له راوی نه‌وه دایه که بیگری ئه‌وا به‌ئاسانی که‌وتوته‌بهر ده‌ستی. که دانه‌نیشی قائمقامه که به‌تورکی ئه‌لئ: «توتن ویزنه». همه‌داغا هەر راست نه‌بیته‌وه خه‌نجر هه‌لنه‌کیشی و یه‌خه‌ی قائمقام توند نه‌گری. قائمقام ئه‌لئ: نه‌وه تو شیت بوویت؟ همه‌داغا ئه‌لئ: «گه‌لئ جار به‌وی توتنه گیرایمه». قائمقام ناچار وازی لئ دیتئ.

- شیخ عه‌لی گنیرایه‌وه وتی:

ژن و میردیک هه‌بوون سه‌رده‌می گه‌نجایه‌تیان پینکه‌وه رابواردبوو، که‌وتبوونه عاله‌میکه‌ی تروهه. شه‌ویک ژنه‌که به‌پیاوه‌که ئه‌لئ: «پروا نه‌که‌ی ده‌عباکات باریک بوته‌وه». پیاوه‌ش ئه‌لئ: «وا نییه به‌لکوو بلامانیکه‌ی تو فراوان بوته‌وه».

- نه‌فراسیابی نه‌حمه‌د به‌گ گنیرایه‌وه وتی:

له‌و سه‌رده‌مه‌دا که شیخ مه‌حمود له‌ داریکه‌لی ئه‌بن وتی یه‌کیک بۆی گنیرامه‌وه له‌ بیرم نیه‌ ئیسته، که یه‌کئ له‌ شیخه‌کانی سه‌ر زه‌ل نه‌چن بۆ زیاره‌تی شیخ و نه‌گه‌رپته‌وه، زۆر دوور ناکه‌ویتته‌وه له‌ داریکه‌لی، شیخیش وا دیار بوو له‌ سه‌ربانه‌که‌وه به‌ ددورین سه‌یری ئه‌و ناوه‌ی نه‌کرد. له‌ کاتی سه‌یر کردنا چاوی به‌ شیخه‌که‌ی سه‌ر زه‌ل نه‌که‌وئ به‌ریگادا ئه‌رواو کوتوپر لا نه‌کاته‌وه بۆ پشتی خۆی. شیخ سواریک نه‌نئیری به‌شونیا نه‌بگیرنه‌وه. که دیتته‌وه شیخ لئئ نه‌یرسی راستم یئ بلئ له‌و شویتنه چۆله‌دا کوتوپر لات کرده‌وه ترت نه‌که‌ندبوو؟ کابرا ئه‌لئ: به‌رئ وه‌لا یا شیخ راستیه‌که‌ی وابوو سه‌گباب خیتوه هات ناگام له‌ خۆم نه‌بوو. لا کردنه‌وه که‌شم هەر ناگام له‌خۆم نه‌بوو وتم نه‌وه‌ک یه‌کیک له‌پشته‌وه بئ و حه‌یام بچئ. دیار بوو وا تو هه‌بوویت. خواره‌حم بکا! شیخ ده‌ستی کرد به‌پینکه‌نین و وتی: برۆ خوات له‌گه‌ل و خواره‌حمی کرد.

- له‌و سه‌ره له‌ گوندی «ئه‌ردان» ئافره‌تیکی ژیکه‌له هه‌بوو له‌و ناوه‌دا ناوی ده‌رکردبوو. گونده‌که‌شیان جووله‌که‌و موسلمانئ لئ بوو، به‌و هۆیه‌وه قه‌شه‌و مالووم و نه‌لاشی لئ بوو. خاتوو توفئ زۆر جوان بوو، قه‌شه‌و مالووم و مه‌لا هەر یه‌که له‌ عاستی خۆیان مرخیان لئ خوش کردبوو. خاتوو توفئ کاره‌ساتی بۆ میترده‌که‌ی گنیرایه‌وه، میترده‌که‌شی وتی: چ قه‌یدی هه‌یه بروو دوا ژوانیان له‌گه‌ل به‌سته. له‌و گۆشه‌شه‌وه چالیک هه‌لنه‌که‌نین من نه‌چمه‌ناو

چالە کەو سەرە کەمی بە گەلاو شتە دائە پۆشین. هەر کامیان هاتن پینش ئەوێن بەلاتەوێ بەلێ
ئەوێرە حمەتیه کەمی میردەمو ئەوێش قەبرە کەیه تی؛ بچۆ سەر بخەرە سەر چالە کە فاتحەیه کە
بۆ بخوینەو بۆی بنێرە، چونکە حەقی بە سەر مەوێه و دیسان لە فاتحە کە ئیتر چاوی لیمان نابێ.
کە ئەمەت کرد ئەو وەختە ئیتر من چاریان ئەکەم.

خاتوو تۆفی ژوانی لە گەل جەماعەتا بەرو دوا بەست. لە پینش هەموویان قەشە هات. پێ
وت ئەبێ بچیتە سەر ئەو قەبرە کە هی رەحمەتیه کەیه فاتحەیه کە خۆمانە بخوینیت بۆ ئەو
چاوی لێی نەبێ. قەشە چوو، سەری شۆر کردەو و نە کردەو کابرا لە ژێرەوێ چەقۆی راکیتشا
و لووتی بری. قەشە هەلات. بە شوین ئەو مالووم هات، مالوومیش هەر وەها. پاشان مەلا
هات ئەویش هەر وەها.

لە دەروە یەکیان گرت و لیک ئاشکرا بوون. مەلا وتی: مالووم خوا بتگری بۆ دەنگت
نەکرد کە لە گەرانەوێ تا چاوت بەمن کەوت؟ مالووم وتی: ئەی قەشە بۆ بە منی نەوت کە لە
گەرانەوێ یا چاوی بەمن کەوت؟ مەلا وتی: بادیزە بە دەرخوونەبێ هەموو شتیک وایە ئەلێ:
بۆ هەر من بسووتیم؟

- لە حەنیفە خانمیان پرسی چەند میردەت کردووە؟ وتی:

«سیا و سیا و سێ لۆ لۆ، سیانیتیش مەحموو قایش، خواجەیی بی ریش، باوکی
منالەکان ئەوانیتیش، دەستم لە هەوێرە هەر ئەوێندەم لەبیرە».

- ژنیک هەبوو لەو سوور سوورە کچیکێ عازەبی زۆر بی ئەقلی هەبوو؛ بە دەستیهو
دامابوو. هەر چەندە ئامۆژگاری ئەکرد هەر وەکوو گۆیزی بۆ بزمیرن وا بوو. رۆژیک
دایکە کەمی دیسان دەستی کردەو بە ئامۆژگاری کردنی و کچەش ئەوا دۆش داماوێ هێچ
دەنگ ناکا. دایکە کەمی زۆری پێ خۆش بوو وتی: شوکر وا کچە کەم گۆیی بۆ قسە کانم
راگرتووێ ئینشە لێ ئەم جارە قسە کان کاری تێکردووێ فیری سەرو بەریک ئەبیت. لەو
کاتەدا کچە سەری بەرز کردەو و وتی: «دایەتا تۆ ئامۆژگاری من کردی من سی و سێ
خەرنگەزە لە قنگ کەرە کەوێ ژماردم».

- کابرایەک ژنیان بۆ هینا ئەویش نەیتەزانی چۆن بچیتە لای و چی بکا. ماوێهە ک بەم
جۆرە مایەوێ هەر هێچی بە هێچ نەکرد. رۆژیک پیاویکی دراوستیان پێ وت ئەری خولە
ئەوێ بۆچ هێچت دیار نییە؟ وتی برا بیژم چی نازانم ئەوێ چیهو کامەسە. وتی: من پینت

ئه‌لیم بچۆ به‌لایه‌وه ده‌ست بخه‌ره سه‌ری سه‌ری بلی ئه‌وه‌چییه؟ ئه‌لئ: سه‌ره. پاشان چاوی پاشان ده‌می تو ده‌ست ئه‌خه‌یته سه‌ر هه‌ر شوینیک ئه‌و ئه‌لئ ئه‌وه‌یه که سه‌ره‌وخوار و به‌و جۆره هاتیه خواره‌وه ده‌ستت ئه‌که‌ویته سه‌ر شوینیک بلی ئه‌وه‌چییه؟ ئه‌ویش ئه‌لئ: نازانم، ئه‌وه بگه‌وه به‌ره‌لای مه‌که خۆیه‌تی.

ئه‌مجا که شه‌و داهاات کوره‌ه چوو به‌لای بووکه‌وه. وتی به‌ پیم. بووکه ده‌ستی برد توژی میوژی دایه، وتی ئه‌وه‌نییه به‌پیم. گوژی دایه، وتی ئه‌وه‌نییه به‌پیم هه‌ر شتیکی دایه وتی ئه‌وه نییه ئه‌مجا ده‌ستی خسته‌سه‌ر سه‌ری وتی ئه‌وه‌چییه؟ بووکه وتی سه‌ره. ده‌ستی گواسته‌وه بۆ سه‌ر چاوی وتی ئه‌وه‌چییه؟ وتی چاوه. به‌و جۆره هاته خواره‌وه ده‌ستی که‌وته‌سه‌ر وانیکه‌که وتی ئه‌وه‌چییه؟ کچه وتی نازانم.

کوره‌ه کوره‌ه کو بوو ده‌ستی کرد به‌ه‌لگه‌لۆفینی شوینه و به‌نقورچک تیی به‌ر بوو وه‌کوو کویری ئه‌سپی له‌ مست که‌وتوو هه‌ر هه‌لینه‌گه‌لۆفی. کچه هاواری پیکه‌وت زیره‌ی ئه‌چوو به‌ ئاسمانا. له‌م هه‌رایه خه‌لکو خوا کۆ بوونه‌وه و دایکی کوره‌ه هات. سه‌ریان کرد وا کوره‌ه به‌ هه‌ر دوو ده‌ست به‌ر بوته‌ناو لنگی کچه‌و هه‌ر وازی لئ نایه‌نئ، کچه‌ش هه‌ر هاوار ئه‌کا. دایکی کوره‌ه چوو له‌ دواوه یه‌خه‌ی کوره‌ی گرت و ئه‌یه‌وئ بیکیشیه‌ دواوه کوره‌ه توند دوا به‌راوی کچه‌ی گرتوه به‌ره‌لای ناکا و کچه‌ش ئیتر شه‌رم و شته‌ نه‌ما هه‌ر هاوار ئه‌کا. دایکه‌ش هه‌ر کوره‌ه رانه‌کیشی و بۆی ناگه‌رینه‌وه دواوه، ئه‌لئ: خوابتگه‌رئ کچی خه‌لکیت کوشته به‌ره‌لای که. ئه‌ویش ئه‌لئ: «وه‌و شیخ که‌ریمه دۆزیگه‌سه‌وه وازی لئ ناتیرم». به‌ هه‌ر جۆر بوو کورپان له‌کۆل کچه‌ه کرده‌وه، به‌لام تا له‌کۆلیان کرده‌وه کچه‌ی به‌سته‌زمان نیوه‌مه‌رگ بوو. کوره‌ه هه‌ر ئه‌یوت: «ده‌ویت باوکیه‌ه! دۆزیگه‌سه‌وه بۆچ نایه‌لن بووم وه‌زاوا؟ ده‌سا هه‌ر بووگم شیخ له‌پشتم وئ رۆحم وه‌قوروانی وئ».

- سالیکی زوو پشتیوه‌ک په‌یدا بوو له‌عیرا قدا هه‌موو ئیش هاتبووه سه‌ر چه‌پله‌ لیدان. له‌ که‌رکووک هه‌مه‌مه‌و موزاهیره بوو ئه‌یانوت:
که‌ریم که‌ریم للامام دیموقراتیه‌و سه‌لام
کوردی کانیشیان تیکلاوی ئه‌و موزاهه‌ره‌یه‌که‌ر دبوو نه‌یانه‌زانی وه‌کوو خه‌لکه‌که‌ی تر بلین ئه‌یانوت:

که‌ریم که‌ریم للامام دوو مه‌تره‌ق و سئ زه‌لام
هه‌ر له‌و موزاهیره‌نه‌دا سووره‌کان ئه‌یانوت:

حزبە کەمان «لینینیە»؛ کوردەکان نەیانئەزانن بۆ ئێمە: «حزبە کەمان دینی نییە».

- پرسە یەک لە سولهیمانی ریکەوتبوو کامەرانی شاعر، رەئوف مەعروفی گەلاویژ و محرم محەمەد ئەمین قسە ئەکەن بە یەک بۆ ئەوە پێکەوه بچن بۆ ئەو پرسە یە. لە رینگادا کامران و رەئوف بە موحەرەم ئەلین: برا کە چووینە ئەوێ تۆ فاتحە کە داخە. موحەرەمیش گۆی گران ئەبێ سەریکیان بۆ دائەنوێتی یەعنی باشە. کە ئەچنە ژووری پرسە کەوه نە محرم دەنگ ئەکا و نە ئەوان. خەڵکە کەش چاوەرێ ئەوهن کە ئەمانە فاتحە دادەن؛ کەچی هیچ دەنگیش نییە. لە پاشا بە خێر هاتنیان ئەکەن بەلام لە پاشا چی؟ لە پاشا تەریق بوونەوه یەکی زۆر.

پاشا هەستان کە دینە دەرەوه موحەرەم دەست ئەکا بە جنیو دان بە کامران و رەئوف و پێیان ئەلێ: ئێوه بە منتان نەوت کە تۆ دەنگ مەکە، ئێمە فاتحە دائەدەین؟ کەچی هیچ دەنگیشتان نەکرد و شەرمەزاریتان هێنا بە سەر منا. بەلام من سووچی خۆمە ئەگەر من پیاو بوومایە لە گەل ئێوه دا نە ئەگەر ام.

رشته‌ی مرواری

- سه‌عات چواری شه‌وی دوو شه‌نبه‌ی ۲۱ ته‌مووزی سالن ۱۹۶۹سنی که‌س له که‌شتیوانه‌کانی نه‌مه‌ریکی چوونه سهر مانگ و قسه‌یان له‌گه‌ل دانیش‌توانی زه‌ویدا کرد. کویخا سما‌یلکی «عالایی» هه‌بوو له‌و ده‌شتی دزه‌یی هه‌ولیره نه‌مه‌ی نه‌چووه دل‌ه‌وه وتی: «خزمه نایی نا، کوو غه‌یره‌دین ده‌چنه سهر مانگ و ده‌چنه‌روخی؟ مانگ نووری خودایه له زوور چوار ئاسمانانه. خوا کوو نووری موباره‌کی خوی به‌م کافر و زه‌ندیقانه بیس نه‌کا؟ نه‌وی باوه‌ریشی پتیا ن هه‌بیت به‌حه‌شتی به‌چاوی نابین. نه‌وه هه‌موو فرت و فیله نه‌م فهرمه‌سؤنانه دایان‌نایته‌وه بو وه‌رگێرانی خه‌ریکی. ئای هاوارم ماری ویرانم! کوو دینه‌که‌مان زه‌عیف بووه؟ کافرستانی رابووه، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا به‌گه‌وره‌یی و مه‌رحمه‌تی خوی چاوی لیمان بی نه‌گه‌ینا چمان لو نه‌مایته‌وه.

- شیخ قادری شیخ عه‌بدولرحمان به‌گۆزه نه‌دا له سهری شیخ ره‌زا سهری نه‌شکینتی. نه‌ویش نه‌چیتته‌لای شیخ عه‌لی برای نه‌لن:

کاکه! شیخ قاده‌ر بۆزه سهری شکاندم به‌گۆزه.

- منالان یاری نه‌که‌ن نه‌لین:

هه‌رکه نه‌یه بو یاری دایکی نه‌به‌ین به‌دباری
بو شیخه‌که‌ی جه‌باری
دیسان منالان که شه‌ره‌گه‌ره‌ک نه‌که‌ن نه‌لین:
منالانی گه‌ره‌ک سهر په‌ری خه‌ره‌ک
وه‌رنه‌ده‌ری بو شه‌ره‌گه‌ره‌ک
دیسان نه‌لین:

منالی ده‌ری وه‌رنه‌ده‌ری پاشا کوژرا به‌خه‌نجه‌ری
- منالان که چاوشارکئی نه‌که‌ن نه‌لین:
قه‌لا یه‌ک قه‌لا دوو خواجه‌خۆت بگه‌رده‌رچوو

- جامبازەکانی سوله‌یمانی که کەرە گەرپیک ئەبرایە مەزاتخانە کە بۆ فرۆشتن، بەم جۆرە باسیان ئەکرد، لەباش ئەوە کە دەستیکیان ئەمالی بەسەر پشتیا ئەیانوت:

یا رۆحی بازار و تەزینجی بازار!

ئەمە کەر نییە، ماینی مەحنە کە چوار نالە ئەکا، لەگەڵ بادا سەما ئەکا. کەری میسری لە بەری هەلدی، خۆی ناگریته وە تا قۆریه شکاو. بەوری بەیان حەدی چیبە، لەرووی ئەما ناوی نییە. بار هەلگرە بەقەد کینۆیک ورده رەوتی هەر وەک دیویک. ئالیکی ئەو توپکە لە شووتی، بەقتیاتە وە کوو لۆتی. کەفەل پانە، سمت خرە، لولاق بەرزە، مل ئەستورە، پشتی نانۆی، تۆ چیت بوئ ئەو وای ئەوئ.

کۆرە ئەم کەرە کەر نییە لە دەستی خۆتی مەدە. گۆی درێژە، کلک درێژە، لموز بەرزە، ناو چاو پانە، چوار کاکیلە هەیه، دوو لەسەرە وە دوو لەخوارە وە، وەرە سەیری کە بۆنی دەمی کە سمل و سێپەرە و لەناو دەمیایا. تا کوو نەیبینی نازانی چیبە، بەسێ و دوو تارانێ مەزات بەسی سێ تارانێ لەسەر تۆیە بەسی و چوار تارانێ دەبرۆ خیری لێ بیینی.

کابرا: بەخودای مامۆستا بەگۆرە بابم! ئەمە بە دەرس نەخوینری لەبەر ناکری.

مامۆستا: بەخودای برام بە گۆرە کاکم بە دەرسیش بخوینری هەر لەبەر ناکری.

- کابرایەکی «نەمەل»ی ئەکە ویتە ناوچە «کۆیە» و ئەچیتە ناو شار شتوومە ک بەکری. لە

هەندئ لە شیوێ قسە کردنی کۆیە سەری سەر ئەمینێ هەر لەبەر خۆیە و ئەلی:

کە توومە تە ناو کۆیە بەفرو فیز

مانگایان لێ کردووم بەچیر

خاکە نازیان لێ کردووم بەبیر

ساجیان لێ کردووم بەسیر

ئەمە شار بوو من کە و تە ناوی وە کوو کویر

- «عەزە وە یلیسە» هەبوو خەلکی سوله‌یمانی و لەسەر دەمی تورکە کانا زەقتیە بوو. کە

ئەهاتە وەختی قسە کردن، قسەکانی گەلێ زلتەر بون لەو کە زەقتیە بوو. کە بیاناردایە بۆ شوینیکیش ناوکی ئەکەوت. جا ئەم عەزە وە یلیسە یە ئەیوت:

ئەمە چیبە؟ حوکومەت ئەمانیری بۆ دەوری کۆلیتان و مۆلیتان تەمە مانە و سیکسپان

بەلاکەل و جانبیزار، رۆژمان ئەکەنە شەوی تار، نامانیری بۆ مەسەکانی سالحی فەیزە و بۆ

دۆلاشی ئەمینی ئەلی وەیس و بۆ تەپە کەلی شیخ. راستیە و دەشتی پان کە سێ نییە بلێ کوان

گیزه‌ی تفهنگی میشو له هه وهه‌وی سواری کینچوله‌یه نه‌چه ته‌یه وه نه‌ده‌نگی پیت ناچیتته ناوزه‌نگی ئیش و کارمان هه‌ر خواردنه له وه ماوه‌یه هه‌ر نووسته.

- قادر حه‌مه‌مین له شه‌قلاوا ناردی وتی:

پیاویک چیرۆک بیژ هه‌بو له شه‌قلاوا ناوی «عه‌ول» و خه‌لکی سوله‌یمانی بو، که چیرۆکی ئه‌گتیرا‌یه‌وه وه حه‌قایه‌تی ئه‌خوینده‌وه ئه‌گه‌ر باس باسی دل‌داری و عه‌شق بو‌یه ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی ئه‌کرد به‌سه‌ره‌تای حه‌قایه‌ته‌که‌ی و ئه‌بوت:

یادی به‌یادی ته‌ختی مرادی خواردنی کاردی به‌ئاوی ساردی

خه‌وی لبادی ئاوی له‌دیمکی سینه‌ری بن که‌پکی ماچ کردن له‌کچی خه‌لکی

به‌مه‌لای گه‌رمیانی به‌فه‌قی کویستانی کیری جوی به‌قونی دیانی

ئو یار له‌ئسته‌وی ئو مامۆستایه‌ی که‌من لیم زانی

ئه‌مجا ئاغه‌م بگه‌رابایی هه‌کشاوئ داکشاوئ، شوخ و شه‌نگی، نه‌رم و نۆلی، خر و خۆلی، به‌لوتفی شیرین، به‌زمانی شه‌کرین دا‌یم قه‌ندی له‌لیوی ده‌باری.

ئینجا ئاغه‌م مه‌پرسه‌! چ ناسک سه‌نه‌میک بو؟ خو‌خ به‌ده‌میک بو؟ هه‌نار مژیک بو؟ چاوی ده‌توت پیا‌له‌یه، که‌پووی ده‌توت قه‌لمه‌مه، ددانی ده‌توت سه‌ده‌فه، چه‌ناکه‌ی ده‌توت گۆیه، گه‌ردنی ده‌توت بلوری سی نهره‌یه ده‌یسی، سینه‌ی ده‌توت قاقه‌زی سه‌مه‌ره‌ندیه، دوو لیمۆی لئ نه‌سب کرایه، یه‌کیان تامی شه‌کری لئ دئ یه‌کیان تامی هه‌نگوینی.

ئو جا ئاغه‌م ده‌سته‌کی به‌سنگی ده‌نا لاقی پئ کرد ده‌سته‌ی دو‌عاکه‌ری به‌یانی هه‌ر چه‌نده هه‌ر گتیری کردو وه‌گتیری کرد کونه‌که‌ی نه‌دۆزیه‌وه. ئینجا ده‌ستی ده‌چه‌که‌مه‌جه‌یه‌کی را‌کرد دووربیتیکی هه‌شت ته‌رخانی هیناده‌ری دایه‌ پش چاوی دووری نۆری نزیکی نۆری چون ده‌ره‌زیکی له‌شو‌شه‌ی دابن به‌و می‌ساله‌ ده‌ره‌زی ئینجا دو‌ری له‌یاقوتی گیر کرد یا‌قوتی لئ به‌که‌رتک کرد. رووباری ماوه‌رانی وه‌گومه‌ ته‌نگی کرد دوو به‌وه‌ی، یه‌کن به‌وه‌که‌ی خۆی.

خۆ ئه‌گه‌ر حه‌قایه‌ت داستانی پاله‌وانی و شه‌رو شو‌ر بو‌یه ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی ئه‌کرد به‌سه‌ره‌تا:

ئو رو‌سته‌می داستانه، ئو پاله‌وانی زه‌مانه، گورزی هه‌لسو‌راند و دایه‌ینا له‌گه‌ل ئه‌ستیرانی جووت ئه‌کرد. پرژی ئاگری لیبی ده‌باری که‌ لیبی دا، خستی. جووته چۆکیکی ئه‌وتوی له‌ده‌فه‌ی سنگی دا، یه‌کن ئو توی لیبی به‌ردا گاسنی ته‌وریزی پنی سوور بکریته‌وه.

- جاریک مەلا سالحی حەریق و مەلا ئەحمەدی لاسوور پێکەوه رەفیع ئەبن. مەلا ئەحمەد هەندی هەنجیری بێ ئەبن لە مەلا سالحی ئەشاریتەوه و بەشی نادا. نزیکە سالتیک بەسەر ئەمەدا تێ ئەپەڕی. رۆژیک لە «مەرخوز» لە مەدرەسە فەقیهەکانا هەموو پێکەوه دائەنیشن. یەکیک لە فەقیحان تەفسیریکی «بیجاوی» دینی و قسە لە سوورە «والتین» هەو ئەکن. مەلا سالح بیجاویە که وەر ئەگری سوورە تە که ئەخوینێ و ئەلی: «والزیتون و طور سینین». مەلا ئەحمەد ئەلی: کە یایەبابە. سوورە تە که ئەلی: والتین و الزیتون و طور سینین. مەلا سالح ئەلی: «ئاخر ئەوه بوو پار تو «تین» هەکت ئەشاردهوه».

تین، هەنجیره.

- لەو ولاتی «مامش» هە گولەخانم هەبوو. گولە لە گەل کولدا لەسەر نازکی و جوانی خۆیان هەر لەشەردا بوون. لە هەموو مەنگور و مامشدا تەنھا گولەخانم هەبوو، گولە ئەدی و شاعر و زیرەک و شازن هەر ئەو بوو.

ئەم گولەخانمە میردیکە هەبوو، میردە بە هۆی هات و چوو کردنی بۆ تەوریز و مەوریز فیری هەندی بەد عەمەلی بوو بوو. جاریک لە گەڕانەوهی لە تەوریزدا هەتیویکی جوانکە لەی تەوریزی بەدیاری بۆ خۆی دیتیتەوه. گولەخانم لەسەر ئەمە گەلێ سەرزەنشتی ئەکا هیچ کەلک ناگری. جاریک گولەخانم ئەچیتە ژوورەوه سەیر ئەکا جەنابی میردی لە گەل هەتیوه کەدا نووستوو. ئەمیش بۆ تانەو تەشەر ئەم هۆنراوهی خوارەوهی بۆ ئەنوووسی لە ژوور سەریهوه دایهنتی و خۆی ئەپروا ئەنوووسی:

ئەو کورە جوانە ی که روومەت گولە بنوم لە ژیریا و بلیم ئە ی دلە
بلی بە میرزا بەشی کە ی نیری کونی دوا ی بۆ ئەو بۆ م بێ کیری

- مەلا سالحی حەریق کتیبی «گلنبوی» لە مەلا عەزیز مفتی سولەیمانی وەرگرتبوو. هەرچەندە مەلا عەزیز داوا ی ئەکردهوه ئەو هەر نەیتەدایهوه. لە ئەنجاما حەریق بە زمانی مەلا نەسروللای باوکیهوه ئەم دوو بەیتە ی دانا و وتی:

بابی کوریک ی بوو چ کور؟ ئەربابی مەعنەوی ئەیوت لەرووی نەسیحە تەوه دائما

بەوی

و هک جەردە بێ دەروڵە لە عومری منت کەوی نەیدەیتەوه بە مفتی ئەفەندی گەلنبەوی

- همه‌چاو زاق هه‌بوو له سوله‌یمانی له‌مه‌یدانی ماست فرۆشه‌کال «په‌تاته» ی
ئه‌فرۆشت. که‌بانگی بو ئه‌کرد ئه‌بوت:

«ئامۆزای هیلکه‌په‌تاته‌ی کولیو، خالۆزای چه‌نهر په‌تاته‌ی کولیو، هیلکه‌ی مانگا
حه‌لب په‌تاته‌ی کولیو، نه‌جیب زاده‌ی ئهرز په‌تاته‌ی کولیو، حه‌لوای بی ددان په‌تاته‌ی
کولیو».

- شیخ عه‌بدولرهمانی جانه‌وه‌ره ئه‌چی بو سه‌فه‌ر به‌ریگادا ئه‌روا کابرایه‌کی به‌راز
خۆری قه‌لخانی خۆی و دوو ژن تووشی ئه‌بن. کابرا سه‌ری ریی به‌ شیخ عه‌بدولرهمان
ئه‌گرئ و پتی ئه‌لئ: یا شیخ! ئه‌مانه هه‌ر دووکیان ژنی من، منالمان نییه. کاغه‌زمان بو
بنووسه بو سه‌ر مه‌رقه‌دی مه‌لا مسته‌فای بیسارانی بو منال. شیخ عه‌بدولرهمانیش ئه‌م دوو
شهره‌یان بو ئه‌نووسئ و ئه‌یداته ده‌ست کابرا و ئه‌لئ بیخه‌ره قسنه‌که‌یه‌وه:

بیساران ماوا شیخی به‌حر و به‌ر ئاما وه‌یانه‌ت یه‌کانه‌و دوو ده‌ر^{۱۰}
جه‌ده‌وریانه‌ت مه‌کران هۆله پیتشان که‌ره‌م که‌ جووتئ یار کۆله

کابرا و ژنه‌کانی ئه‌رۆن و کاغه‌زه‌که ئه‌خه‌نه قسنه‌که‌وه. له پاش دوو سنی سال شیخ
عه‌بدولرهمان ریی ئه‌که‌وته ئه‌و ماله قه‌لخانیه. کابرای قه‌لخانی خزمه‌تیکێ زۆری ئه‌کا و
دوو کورپی منال دینئ و له‌به‌ر ده‌میا دایانه‌نی ئه‌لئ: بم وه‌ساقه‌ت! ئه‌م دوو کورپه ئه‌نجامی
نوشته‌که‌ی تو بوو که‌بو قسنه‌که‌ی بیسارانت نووسیو.

- ئه‌م هۆنراوه‌ی «مه‌وله‌وی» لیک به‌ده‌ره‌وه:

من هه‌ر تو‌م هه‌نی نه‌واچی تو‌م بو تو‌م بو‌ چه‌نی عام نیام چه‌نی تو

ده‌م بۆری دوو باز وه‌تورکی تیلکی من ده‌رچووم له‌ملک تو‌ بووی وه‌ملکی
باز: واته‌بازگ. تیکلی: ریوی. ملکی: کاره‌که‌ری مالی سلیمان به‌گی همه‌به‌گی
همه‌پاشای جاف و ناوی به‌سووک ده‌رچوو بوو.

- ئەم ھۆنراوە ھى کۆيخا جافىكى سەر بەحەمە پاشاى جافە بۆ مېرەو ھىس ناويكى نووسيوە کە ئەویش سەر بەحەمە پاشا بوو؛ بەلام لى ھەلگە پرابوو ھە.

- ئەم پارچە ھۆنراوەى خوارووە ھى ھونەرىكى كورد «مەلا غەفورى سلاخى»^{١١}، نيوەى يەكەمى توورەبوون ئەدا، لەنيوەى دووھميا ئەيھينيتتەو ھە ناشتى ئەكاتەو ھە. من لەژىر ناوى «خەشم و فيان» و ھيا خوسپ و وەسپدا ئەيکەم بە پارچە يەكى ئەدەبى لەسامانى زمانى كوردى:

تا بژيم تيت ئەبرم خاوەنى جوانى و دەسەلات
چاوى ئاوات و ھىوا ئەى گولى سەر تۆبى ولات
داده مرکى كولى دل تاويكى لى خەم چ دەبى؟
بەسەرى نووکی زمانم لەبنى پەنجەى پات
رۆژى ھەلکەوتە دەسا بى دلەكەم تيت راکەم
بە ترومبىلى فيداكارى بەرەو كۆرى خەبات
يارى شيرين دەوەرە تا زوو لیت نەچوو
تەمەنى جوانى بژين پىنکەو ھە تاکەى بە تەمات؟
گيانەكەم خۆ تۆ ھەزار جارى تەرت داو ھە بە من
قەولى بىن کردو ھە ھەر وشکە تريتەم بە ھىوات
کەنگى بۆم دادەکەنى خۆمت بەسەردا کيشم
کەوشەکەت ماچ کەم و سەر دانيمەو ھە بەر پیت کزومات
لیت نەچى رەنگە لەبەر تەنگى، دەبا بۆت تەرکەم
دەستە نەرم و شلەکەت بازنە ئازارى ئەدات
توند و تيزى بەسە بۆم تىکە ھە تا لى رادەم
بە سمپل گەسكى دەم ئەم تۆزە لەسەر شانى کەوات
تۆ لەسەر ئەم رقە بيت تىک دەچەقنين لەپرا
من پیت درکى مژۆل و تۆ لەدل تيرى نىگات

هدر نه‌بین تا قه‌یه‌کینکم ده‌یی با خوم نه‌کوزم
 له‌و هم‌وو دهره‌که‌پیتی دهره‌سری دم لیتیوی نه‌بات
 بیله‌خاوی که‌مه‌وه بوج ره‌قه‌وا که‌لله‌سهرت؟
 باری لیتوم به‌تکه‌ی ناره‌قه‌که‌ی سهرگونات
 پاش و پیش هدر یه‌که‌بو من که‌مه‌بستم چونه
 زهرده‌لیموت بخه‌مه‌ده‌ستم‌وه یا پرچی سیات
 هدر له‌لای تویه‌نوی من ده‌مه‌وی تیتی کیشم
 خولی بهر پیتنه‌له‌چاوم که‌وی روناکی نه‌کات
 حه‌ز ده‌که‌ی جارئی بژیم بوم وهره‌پیش تا تیتی نیم
 دم له‌نیوانی مدم و سینه‌وه خوم ناوی حه‌یات

نایه‌لم پیشی وهره‌پیشی ده‌با بوت تیخه‌م
 نه‌و دوو نه‌نگوستیله‌ی نالتوونه‌له‌قامکت به‌خه‌لات
 ده‌وهره‌گیان و قه‌وت تاوی نه‌مدم بگره‌به‌ده‌ست
 نه‌زمی ده‌ستم به‌سهری په‌نجه‌نه‌خوشم که‌له‌لات
 من که‌خوم ناوه‌ته‌پیناوت نه‌توش بوم فش که
 قولی راستت بخه‌مه‌باسکم و ده‌چین له‌ولات
 با بکدم تویه‌له‌سهر ده‌ست و ئیتر دایه‌یلیم
 ریشی بوزم بیمه‌سالکی بهر کوشک و سهرات
 هدر وتم کوانی؟ بلنی هانیتی دلم مه‌شکینه
 حافظم موسته‌حه‌قم چاو له‌ده‌سی توم هم‌وو کات
 جوانی توی دا له‌مه‌حه‌ک ناحه‌زی من بوم دهرکه‌وت
 نه‌وی جوانان هم‌وو لایانه‌به‌ته‌نیا هه‌یه‌لات
 لیت نه‌بدم جارئی به‌ی ده‌نگ نه‌چی بیکه‌یه‌قاو
 ناوی هاوکاری له‌گه‌ل شو‌رشه‌که‌ی دیموکرات

- نه‌م داستانه‌جیگای ولامی بین ولامه، به‌لام له‌مه‌نادا به‌راستی رشته‌ی مرواریه:

مەولانا خالیدی شارەزووری لە لای شاعەبدوللای دەلهوی لەسەفەری ھندوستان ئەگەریتەوہ بۆ ولاتی کوردستان ھۆنراوہییکی فارسی خۆی ھەبە کە ئەلێ:

خالدا گرنیستی دیوانەو سحرانورد تو کجا و کابل و غزنین و خاک قندھار
 ئەم ھۆنراوہ بەرگۆی ماھشەرف خانمی کوردستانی ئەکەوئ. ئەو ماھشەرف خانمە کە بە
 مستورە بەناوبانگە. لە بەر ئەم ھۆنراوہ دائمەن ئارەزووی ئەوہ ئەکا کە بە خزمەتی مەولانا
 بگات. جوانی مستورەش بەناو بانگ بووہ.

مەولانا لە گەرانەوہ کەیا پێ ئەکەوئتە سنە. دەنگ بلاو ئەبیتتەوہ لەناو شاراکە مەولانا
 خالد ھاتووہ. مستورەش ئەیەوئ ئەو ئاواتەیی بێتە دی کە مەولانا ببینی. یەکمجار کوتوپر
 رۆژیک مەستورە لەناو کۆلانا تووشی مەولانا ئەبیت دەست ئەکا بەسەیر کردنی مەولانا
 ھەر لە تەوقەسەریوہ تا کە لەمووستی پێ. مەولانا نایناسی لەو ھەموو سەیر کردنە شەرم
 ئەیگری؛ چونکە گۆشەیی چاوی لێ ئەبێ کە وا ئەو بەو جۆرە سەیری ئەکاو چاوی لێ
 ناتروو کینی ئەلێ:

ئافرەت چاواخەوہ سەیری زەوی بکە.

مستورە ئەلێ:

من لە ھەواو تو لە ئادەم دەرچووین. ھەوا ئەبێ سەیری ئادەم بکا، منیش سەیری تو
 ئەکەم. ئادەم لەخاک دروست بوو ئەبێ سەیری خاک بکا کەواتە تو چاواخەوہ سەیری
 زەوی بکە.

مەولانا لەو ولامە زۆر سەری سرتەمینێ و پاشان ئەیناسی و پاش ئەوہ مەستورە ئەبێ
 بەجیگای «توبە»ی مەولانا خالد و مەولانا ئەبێ بەشێخی مەستورە.

- بۆلەکچیک ئەچن بۆ رانەبیرە. بایزی کانەبی چاوی پتیاں کەوت و پاشان گتیرایەوہ بۆ
 دۆستەکانی بەمجۆرە وەسفی کردن وتی:
 وەکوو کارمامزی بەھاری ھەر لەرەیان لێوہ دەھات.

- باپیراگی پشەری تووتنی ھەبوو. سالیق قەفتان ئەندامی لێژنە بوو، چوو بوون بۆ
 پشەدەر بۆ فەحس. باپیراغا زۆری خزمەت کردن بەو نیازە کە تووتنەکەیی بۆ بکا بەشتیکی
 زۆر باش. پاشان سالیق قەفتان بۆی کرد بە دەرەجەیی دووہم. باپیراغا ھەناسەییەکی
 ھەلکیشاوتی: «بەکوو وەللا ئەفەندی لەپاشن نا».

- فەقی محەمەد هەمەوێند زۆر وەرەز بوو لە هەندێ کردەوێ مەحموودی کورپی. هەلگیرت بردیە لای مەلا حەسەنی قازی شکاتی کرد وتی: جەنابی قازی ئەم کورپەم زۆر بێ دلیم ئەکا. وتی چۆن؟ وتی: قوربان عەرەق ئەخواتەوێ نوێزیش ناکا. مەحموو وتی: قوربان جەنابی قازی هەر چەندە بێ عەدەببەشە، باوکمە بەلام قسەکەمی وانێه. فەقی محەمەد وتی: جەنابی قازی ئەم کورپە هەر وا لاسارە قەت بوو نوێز بەبێ خویندنی قورعان؟ مەحموو وتی: قوربان قورعان ئەخوینم و شتیشی لێ وەرئەگرم. مەلا حەسەن وتی نادهی شتیکم بۆ بلێ با گویم لێ بێ ئەمجا مەحموو وتی:

شەرابی ئال و حۆری چاو بەلەک پریهتی بەهەشت بەجۆگەو لەک لەک
بۆ تام و سەیرانی دل بەئاواتە ئەم قسەمی بەندە فتوای باواتە

فەقی محەمەدی باوکی وتی: قوربان ئەم نەگبەتە دویتنی چووێ قورعانەکەمی مەلا مستەفای حاجی مەلا رەسوولی دزیوێو ئەم شتانەمی لێوێ فیر بوو. مەلا حەسەنیش وتی: سا بەخوا منیش شتیکمی ترم لە قورعان وەرگرتوێو با تەواویکەم بۆی: جەزای پیاوی چاک ئەو حۆریانەن مەستی بادهی مەمی ئەو ساق سیمانەن
برۆن برۆن قورعان ئەزانن و عەمەلیشی بێ ناکەن بەلام لە چارەتان دا.

- «امین السادات» هەبوو لەسەیدەکانی «باینجۆ» و سنه بوو. زەمان هێنا بووی بەسەریا هەژار کەوتبوو. خۆیشی بەتەواوی تەرکی دنیای کردبوو کەوتبوو خانەقای بیارە. چوێ کانیشی نەمابوون. پیاویکی گەردە پیاو و کورتەبالا بوو قسەنەستەق و بەداندانە قسەمی ئەکرد.

رۆژیک جافرسان ئەچیتە بیارە لە لای شیخ عەلانی دین دانیشیبوو ئەمینوساداتیش لە گۆشەیهکی حەوشەکەدا دانیشیبوو، چەند کەسیکی لێ کۆ بوو بوونەو قسەمی بۆ ئەکردن؛ خەلکەکەش حەزیان ئەکرد گۆی لە قسەمی بگرن.

جافرسانیش لەدوورەوێ گۆی لە قسەکانی ئەبوو، وا دیار بوو قسەکانی تۆزێ لەشی جافرسانی ئەخوراند. رووی کردە شیخ عەلانی دین وتی: شیخ عەلانی دین ئەم سل و سوالکەرانی چینی کە کەوتوونەتە ئەم خانەقایە؟ کەس نازانی ئەسل و فەسلیان چیهو کورپی کین خۆیان کردوو بە پیاوماقوول. مەبەستیشی ئەمینوسادات بوو.

لەو کاتەدا بانگی نیوهرۆ بوو، بانگی گەیشته «اشهد ان محمد رسول الله». ئەمینوساداتیش گوی لەقسەکانی جافرسان بوو هەستا داردەستەکی دەستی هەلگرت و هات بەلای جافرسانەوهوتی:

«ئاغە جافرسان ئا ئەوه لەو بانگەدا هەیه باوای من بوو یا هین تو؟ ئیمەگەل بێ ئیل و فەسل نین، ئیوگەل کەس نازانی لەکوینەوه هاتگن بە کەلەگایی سواری ئەم ولاتە بووگن. ئیمە هەزار سالە لەم ولاتەین و کوردیچین. وەلێ ئیو بەبێ فەسلێ هاتگن و کوردیچ نین. خانەقayı بیارەجینگای نەجیبزادەگەلە جینگای بێ ئەسل و فەسلگەل نییه. بەم دارە ئەو دەم و لەوسەت وردبکەم! ناوی بزانی چۆن قسە ئەکە؟»

جافرسان هەر و لە شوینەکی خۆیا تەریق بوو، بەلام نەبخستەخۆی گوایه لەبەر شیخ عەلانیەدین و خانەقayı بیارە دەنگ ناکا.

- گەلباغیەکان وەختی خۆی تالان و ریگریان ئەکرد. ترسیان چوو بوو دلی خەلکەوه. دنیا ئاسایشی نەبوو، هەرکە بۆ خۆی بوو لەبەر ئەو بێکارەو مێ کارەش ئەچوون ریگریان ئەکرد. بەلام گەلباغیەکان ترستیکی وایان بردبوو دلی خەلکەوه هەرکەسە ریگری بکردایە عالمەکە هەموو بە گەلباغیان ئەزانی و زوو خۆیان ئەدا بەدەستەوه.

رۆژیک ژن و پیاویکی «مارنج»ی رییان ئەکویتە ئەو ولاتە، دەستەیهکی ریگر بەناوی گەلباغیەوه رییان بێ ئەگرن. کابرا تەفەنگیکی بێ ئەبێ تەفەنگیکیان تی ئەگری. ریگرەکان هەندێ دوور ئەکوونەوه ریگرە بەرەلا ئەکەن، پاشان ئەگەرینەوه. کابرا تەفەنگیکی تریان تی ئەگری فیشەک دەر ناچن. لەو زیاتریش فیشەکی بێ نییه، ریگرەکان ئەزانن فیشەکی بێ نەماوه گەمارۆیان ئەدەن. ژن و پیاو لەیەک دانهبرن، ژنە ئەگرن و پیاو کە هەلدیت. بە ژنە ئەلین: رووتەوه بە چیت پتیه داینی و برۆ. ژنە ئەلین:

من یەک تاکە ئەشرەفیم^{۱۲} پتیه، ئەوه تاکە ئەشرەفیه کە لەلام. پیاو کەم هەموو ئەشرەفیهکانی منی خستۆتە گیرفانی، ئەوا لە دەستان چوو. حەز ئەکەن ناو و نیشانیستان ئەدەمێ کە لە گیرفانی لای راستیایە.

تومس ئەمه وهختی خۆی که له مال ده‌رچوونع چەند فیشەکیک لەمالا بوو ژنه هەلیگرتبوو خستووێتە گێرفانی لای راستی مێردەکە یەو.

جەردەکان که ئەمه ئەزانن هەرا ئەکەن بەشوین کابرا. لێ دوور ئەبن، ئەو هەرا ئەکا ئەمان هەرا ئەکەن. لێی نزیک ئەکە و نەو بە جۆریکی وا کە دەنگیان ئەیگاتی بانگی لێ ئەکەن کابرا ئەو ئەشرەفیانهی که له گێرفانی راستایە داینی و خۆت برۆ؛ ئەوا ژنه کەشت بەره‌لا ئەکەین، ژنی خۆیشت بەره‌وه.

کابرا لەم قسەیه زۆر سەری سەر ئەمێتی ئەشرەفی چی و شتی چی؟ کە ی ئەم ئەشرەفی پێتە؟ جەردەکان لێی نزیک ئەکە و نەو هەر هاواریش ئەکەن و هەکوو بلێت کابرا خۆیشتی ئەکە و پێتە شکەوه. دەست ئەکا بە گێرفانیا هەر بە دەم راکردنەوه، کە چی فیشەک دێ بە دەستتەوه. فیشەک دەردێتی ئەیخاتە سەر تەفەنگ لا ئەکاتەوه تەفەنگیان تێ ئەگرێ. رێگرەکان ئەسەلمینەوه تەفەنگێکی تریان تێ ئەگرێ ئەلێ: راوەستن لەو لاشەوه ژنه کە ی دیت تەفەنگی سێتەمیان تێ ئەگرێ، ئەلێ دەست بەرزەوه کەن و رووتەوه بن. لۆولە ی تەفەنگە کە یان تێ ئەگرێ و دەستی لە کارایە. ژنه دیت ئەلێ جارێ بینن ئەشرەفیە کە ی خۆم، پاش ئەوه لۆوس و باریک چیان پێ ئەبێ لێان وەر ئەگرێ و ئەلێ برۆن. بانگ ئەکەن لە کابرا ئەلێن برۆین؟ ئەلێ: برۆن. پیاوه دیت ناوچەوانی ژنه کە ی خۆی ماچ ئەکا و ئەمانیش ئێتر بە یێ ترسی ئەرۆن.

- مەلا ماری کۆکی لەسابلاخ و لە ولاتی موکریان ژبانی بە ناسۆری بەسەر برد. لەسەر دەمی دواییدا یەکە هۆنەری موکریان بوو؛ بەلام رۆژگار رۆژبەرۆژ زیاتر پشتی تێ هەل ئەکرد. سەرەتای دەروازە ی ناسۆری بێ پایانی کوشتنی کۆرە گەنجە کە ی «مەلا عەلی» بوو. ئەم کۆرە لەسەر دەمی پاشایەتی رەزاشادا ولاتی موکریانی شلە ژاندبوو، ئاگریکی قودرەت بوو پەیدا بوو بوو. مەلا عەلی رێو ئەلە یەک بوو، بەلام چارەنۆوس هینای بەسەریا کەوتە کەز و شاخ و پیاو کوشتن.

ئاغەواتی موکریان و حوکومەتی ئەو ولاتە ی رەزاشای ئەو دەمه بە راستی لە ترسی مەلا عەلی خەویان لێ ئە ئەکەوت. بەجۆری سامی پەیدا کردبوو منالی لە پێشکەدا کە ئە یانوت مەلا عەلی هات ژیر ئەبوو و لە ئەنجاما مەلا عەلی کۆژرا. ئەم کۆژرانە ی ئەو بوو بە کردنەوه ی یە کەم قایی مەینەت و گریان و زاری بۆ مەلا ماری کۆکی. بەره‌بەرە هەتا ئەهات مەلا ماری پیرەوه ئەرۆیشت و بەلای جیا بوونەوه لە دۆستانی دێرینە یەوه

نەرۆیشت. گریان و زاری هەر زبادی ئەکرد، چاوی رووناک لەبەر گریان تەکانی ئەدا بۆ لای ناینبایی.

خەلکوخوا ئامۆزگارییان ئەکرد کە بەم گریانە چاوی خۆیشت دائەنی، بەلکوو داشت ناو؛ ئیتر واز بێنە. با ئەو چوار رۆژە ژیانە کە ماوتە بە رووناکی دنیا ببینی. ئەویش لە وەرما بەم دوو هۆنراوە جوابی دانەو:

ژیان ئەولاد، ژیان ئەحباب، ژیان ئەییامی جوانی بوو

نەما ئەولاد، نەما ئەحباب، نەما رۆژانی رابردوو

چ دی ئیتر دەبینم من بەئەو چاوەی کەجاران بوو

نەمینی با ئەوێش رەبی کەئەو دەستی لەدەس دەرچوو

- ئەحمەد عەزیزاغا بۆی گێرامەو وتی:

رۆژیک ئەوا لە جادەکە ی مەلکەندەبەو سەرەو خوار ئەبووینەو بۆ بەر دەرکی سەراو دوکانەکە ی حەمەسەعی خەیات. کورپکی جوانکە لە پێشمانەو بوو لەبەر خۆبەو ئەم شەرە ی ئەخویندەو:

لەدەشتی میحنەتا من کەوتبووم ئیمشەو بەبێ هۆشی

خوا تاکە ی بەبێ گۆشی خوا تاکە ی بەبێ نۆشی

قوتبەدین هەلیدایەوتی:

دەک بەملی شکاو ئەستۆی وردم، ئەوێ من لەکۆی بووم ئیمە شەو؟

- حاجی ئەحمەد هەبوو لە سولەیمانی؛ کەلکی نییە تا نەلین ئەحەرەش کەس نایناسن. ئەم حاجی ئەحمەدە پیاویکی نەخویندەوار و قسەنەستەق بوو؛ قسەکانی بەدانسقه ئەشیان. یەکی لەقسەکانی ئەوێ:

ئەبێتا بە باوەری خۆی پیاوی ئەکرد بە چوار بەشەو ئەبوت:

هەبەپیاوی کورپ پیاو، هەبەپیاوی کورپ سەگە، هەبەسەگی کورپ پیاو، هەبەسەگی کورپ سەگە.

لەزمانی کوردیدا گەلێ جار پیاو ژنیش ئەگریتەو؛ ئەم وشەبە بەرانبەر بە ئینسانە.

- هەتا پارە سەری لە عالەم تیکنەدا بوو، مەلاکان کە دائەنیشتن کورپ ئەدەبی ئەوان دەنگی دابوووە.

جاریک له سنه شیخ تیمامی خه تیبی مزگه وتی «دارالاحسان» زیافه تیکی نان خواردن نه کا بو شیخ حبیبه لای کاشته ری و مەلا محمەدی ئەویههنگی. له پاش دانیشنن نان دیت؛ نانیکی باش. له سهری نانه که دا ماسییه کیش دانه نین. له کاتی دانانی نانه که دا شیخ حبیبه لای مەلا محمەد چاویان لی ئەبی ماسییه کی گه و ره تر له ناو سینه کا «ئهولئ» پیاوی شیخ تیمام ئەیهوی بیهنئی بو ژووری نانخوارنه که، که چی ناهینئی و ئەیگه پته وه. ئیتر نه هینانه که ی له بهرچی بووه، ئەوه ئەولئ خوی ئەزانئ.

دهست ئەکن به نان خواردن و سهردیته سهرد ماسی. شیخ حبیبوللا به مەلا محمەد ئەلئ: «فالبر لحکم ربک ولا تکن کلاحب الحوت». ئەری ئاغای مەلا محمەد به راست ئەو کاره ساتی یونسی پیغه مبه و ماسییه چون بووه؟ ئەویش ئەلئ: ئاغە شیخ حبیبوللا ئەو کاره ساته له کتیبی تهفسیردا ههیه، له گەل ئەوه شا با ههرد له م ماسییه بیرسین باشتره. سهرد ئەبا به لای ماسییه که وه، گوئ ئەنئ به لای دهمیه وه و پاشان سهرد بهرز ئەکاته وه ئەلئ: «ئاغە شیخ حبیبوللا لیم پرسی وتی: ئەو زه مانه من بچوووک بووم وه لئ ماسییه کی گه و ره تر ههس که ئەولئ بر دیه وه، له و بهر سه ئەو گشت خه وه ریکی لا ههس و پیت ئەیزیت. شیخ تیمام و ئەوان دهست ئەکن به پیکه نین و ئەلئ ئەولئ ئەمچی بوو گه ترات.

- مەحموو پاشا جاریک ژوری برسی ئەبی، دویته ی به دۆکولیوه وه بو دینن ئەیخوا. له بهر ئەوه ژوری برسی ئەبی ژوری لی ئەخوا و به لایه وه به له زهت ئەبی. پیاویکی ئەبی قادری سانه حمەدی برای حمەدی ناو ئەبی به لایه وه راهه ستاوه، مەحموو پاشا به ده م خوارنه که وه ههرد باسی خۆشی دویته به دۆکولیوه و ئەکات. قادریش بو ی دانه نیشئ و ئەلئ: «میرم دویته وه دۆکولیوه وه که سئ نه یخوا قه دری نازانئ، مەگه ر میریکی وه کوو تو بزانی خوا چ تحامیکی دروست کردگه. ئەو سئ په ری مینگه لی ملی پاشا که ئەچینه سهرد «ئاویسه» و ناو ئەخواته وه و شیر ئەدا و کاویژ ئەکا ئیزی شهراوه هوری به هه شته ئەیکه ن وه ماس و دواپی وه دو، گه نمی قه نه هاری ولات ئەکولینن و له ته کیا گرتکی ئەکن وه کوو گوله ریواسی کویستانی لی تی. که وشک ئەویته وه ئیزی تو په له نه واتئ شاری سنهس. به که شکه ژورده که ی مالی میمه که هاینه ی ئەکریت وه، که ئەینی وه سه ره وه وه قه و ره که ی حمه پاشا وه بی دگا فرته ئەکاته ناو هورگه وه وه دوعای «بالا ته ران» وئ. ئەوی وه خواردنی گشت میر پاشایه ک، نه تو لترمه بو ی ئەویسنه نفر فرینی.

دۆ کولیوی شای سهرد سینی قه ند و نه وات و دارچینی

ئیزی بەهەشت ناردگیهسی هەتا بیخۆی هەر هەمی برسی

مەحموو پاشا وا دیار بوو زۆری لێ خواردبوو تەبیتی پێ تیکچوو بوو، وتی: وەللا کۆری سانهحمەد لام وایە دوینەو دەو کۆلیووە و نەوئ شتیکی فرەخاس وئ. کۆری سانهحمەدیش ئەلێ: «مێرم ئەو دوینە بیفەرە هیشتا نەتکولاندگە ئیزی کوچکی هەوارەلیزەهی بانێ خیلانە، کە دگانی پیا ئەنی وەکوو جۆی ژیر دگانی کەر قەرمە لیووەدیت. خۆ ئەبێخەیتەسەر سێ کوچکە ئەوئ وەهەویری ماله دۆمەکانی سە ساق. ئەو گەنمە قەنەهاریه جوانەهی دەشتی گەرمیانە ئەکەیتە ناوی ئەیماشیتەووەو ئەیماسیتێ وەکوو کزنە رهشە خوا نەناسەکەهی مەریوانی لێ تێ. کەوچکی لێ دائەگری لەبەر بلیسەهی غەزەوی تیا ناویسن، ئیزی باوکه کوشتەبیهکن خوا بکاوەنەسبوی دوزمنیشن نەوئ پاشا. ئەویش ناوی خۆی نیاگە خواردن دەی بیفەر دۆکۆلیووە دوینە.

دۆ کۆلیووە ترشەپیسەکە هەر دۆ خەواس لەکیسەکە

خۆی لێ کردگین وەپیاو ماقوول ئیزی تەرسەو لەبانێ توول

مەحموو پاشا ئەلێ: خۆبترگێ قادر تو هەر ئیستە نەهاتی بەسەر و بالای دوینەو دەو کۆلیووەو مەدحت ئەکرد؟ ئیستە ئەمەچی بوو هاتی وەسەر و گویلاکیا و دەستت کرد وەزەم کردنی؟ ئەویش ئەلێ: «مێرم من پیاوی تو پیاوی دوینەو دەو کۆلیووەو نەم، توی شتی بیژم کە تو پیت خۆش وئ نەک دوینەو دەو کۆلیووەو».

- لە کۆریکی بەزمی تاجراندەدا کەسەر خۆشانی بادەهی شەراب دنیاپەکی تریان دروست کردبوو، شەرابی ئەرغەوانی و کۆری نەخجەوانی دلی دلدارای ئەهینایە سەمای سولهیمانی. نەونەهالیکی باغی جوانی بە دەسپۆکی ئاوریشمی غەمزەهی غەزەلخوانی ئەهات و ئەچوو سەمای ئەکردو هەلئەچوو، سمتی خری لە گو ئەچوو، مزاح ئامیز ئەخۆلایەو دلی دلدار ئەکولایەو. یەکیک لە کۆرەکەدا دیار بوو مەیلی نە لەشەراب بوو نە بە رەباب بوو، بەلکۆو چاوی لەو سمتەخرەبوو هۆشی لەلای ئەو خرتهبوو. کۆرە کە هەستی کرد و لایەکی بۆ کردەو وئ:

چاوت نەبێ لەم کونە دەوادیت و دەسوورێ ئاشیکەبەخوینی دلی سەبیاده گەرانی

- لەسالی ۱۹۲۷-۱۹۲۸ دا شیخ مەحمودی حەفید لەدێ «پیران» بوو. کچیک لەدێ «دۆلەسوور» بوو لەنزیکی پینجۆپنەو. کچە مینای ناو بوو؛ مینا راست بوو کە شووشە بوو.

هەر له دئی دۆله‌سور جینگایه‌ک هه‌یه کانی گهرمی به‌رمالانی پینی ئه‌لین. شیخ ئه‌یویست له‌و ته‌مه‌نی ۴۶-۴۷ ساله‌یه‌دا مینای ره‌نگ مینا ره‌نگ به‌یتنی. میناش له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ته‌مه‌نی «۱۸» سالانا بوو.

مه‌لا کاکه‌حه‌مه‌بیلور ناردی ئه‌م خه‌به‌ره‌ی بیست ئه‌م دوو شعره‌ی خواره‌وه‌ی نارد بۆ شیخ مه‌حموود. شیخ ئیتر وازی له‌فیکره‌که‌ی هینا:
 زه‌رفی مینا شاه‌ی من مه‌زرووفی ئه‌لماسی ئه‌وی
 هەر وه‌کوو ما‌کینه‌ده‌رزی تیژ و ره‌ققاسی ئه‌وی
 قه‌تعی ریگه‌ی دۆله‌سور و کانی گهرمی به‌رمالان
 غیره‌تی چابوک سواری قه‌ومی بلباسی ئه‌وی

- قسه له‌ شت گرانیه‌وه ئه‌کرا، «ببخود»ی شاعر وتی باو‌کم کۆشتی ئه‌مین چیت‌ر رۆژی شه‌نبه بۆ منالان له‌ هه‌موو شت گراتره‌.

- یه‌کیک له‌دۆستان ئه‌مه‌ی لای خواره‌وه‌ی بۆ گێترامه‌وه وتی:
 ئه‌وا ده‌شتیکه له‌ ولاتی سایه‌نقه‌لا، شه‌ونمی به‌هار رازاندوویه‌ته‌وه گول و گول‌زازه ره‌یحانه‌و وه‌نه‌وشه ده‌ستیان له‌ ملی یه‌ک ئالاندووه. خه‌رمانه‌ی گول و خه‌رمانه‌ی مانگ چاوشارکی ئه‌که‌ن له‌و به‌هه‌شته‌دا و له‌و ده‌شته‌دا. تاقه‌گۆرپکی لیه‌وا دیار بوو دلی دلدارانی ئه‌کولانده‌وه؛ دلی ئه‌کولانده‌وه به‌چی؟ به‌خامۆشیه‌که‌ی. به‌خامۆشی ئه‌و که‌سه که له‌ دوو تویدا سه‌ری ناوه‌ته‌وه دلی کردۆته‌وه بۆ نه‌وای نازداران و بۆ ده‌نگی خه‌رمانان. وتی:
 له‌سه‌ر ئه‌و گۆره‌ په‌ریه‌ک بوو باوه‌شی پیا کردبوو وه‌کوو بارانی به‌هار فرمیتسک به‌چاویا ئه‌هاته خواره‌وه‌و وه‌کوو کۆتری یا‌هوو ئه‌یلاوانده‌وه؛ نه‌ک دلی هەر ئه‌و که‌سه که له‌ گۆره‌که‌دا بوو، به‌لکوو دلی به‌ردیشی ئه‌توانده‌وه.

چووم به‌لایه‌وه هه‌ستم بۆ راگرت وه‌کوو ئه‌و هه‌سته‌ی که‌بۆ سه‌روش رانه‌گێری. چۆن ده‌نگی به‌سۆز له‌ که‌مان و پیا‌نۆی به‌سۆزه‌وه ئه‌زرنگیته‌وه، ئه‌ویش له‌گۆیدا ئه‌له‌ریته‌وه. وتم ئه‌ی په‌ری بۆچ وا ئه‌گری؟ ئه‌ی دل‌بریندار بۆچ ئه‌وه‌نده‌یتر دلی ده‌روونی ئه‌و خا‌که بریندار ئه‌که‌ی؟ راجه‌نی، دلمی ته‌نی. سه‌یرم کرد روومه‌تی ئه‌و له‌ناو قزه شه‌وه‌یه‌که‌یدا ده‌رکه‌وت. ناتوانم بلیتم مانگی چوارده‌ بوو له‌ناو په‌له‌هه‌وره ره‌شه‌کانی ئاسماندا که سه‌ری ئه‌هینایه‌ده‌ره‌وه؛ چونکه ئه‌و مرواری فرمیتسک له‌ ناو دوو چاویا که ئه‌هاته خواره‌وه

بەر و مەتیا برفەیی زیوینی لە بریقەیی گولای ناو شووشەیی بەر هەتاوی ئەکرد. مانگی ناو بەلە هەوری ئاسمان ئەو هی تێدا نەبوو.

و تەم ئەو کولەت ئەگەر بۆ دۆستتە لەجینگای ئەو نیشان بگرە لەم دۆستە کە دەستی لەبەر دەستتە، بەهاری جوانی لە خەزانی پیری داوا مەکە. تەمەن کە رابورد کەمەندی خەیاڵ ناھێنیتەو. پرمەیی گریان بکە بە دەنگی شادی، ئاوازی زاری بکە بەنەوای گۆرانی. لە باخێکی ترا بێ بە گولی بولبولیکی تر. بەلام وەکوو شەکر لەلیواری یاقووت و سەدەف بباری:

من و ئەم گولەیی کەوتۆتە ناو خاک	بۆ من دلێک بوو نەبیوو لەکەس باک
منیش گولێک بووم لەدنیا ی ئەودا	هەر وای بە هەوار لەرۆژ و شەودا
ئەگەر سەرسام بەدەشت و دەردا	بۆی دانام رۆحی لەگۆرپی تەنگدا
من ئەو گول و بولبول بوین لەباخ	جاری ئەو گول بوو بەوینەیی چراخ
جاری بولبول بوو لەدەورانی من	ئەبێخویند بەبالای نەونەمامی من
من جاری مۆم بووم ئەو پەراوانەبوو	جاری ئەو مۆمی من پەراوانەبوو
ئێستە خاک کەوتەبەینی من و ئەو	دنیای رووناکی لێ کردم بەشەو
حەیفە ئەو بالای کە دیومە لەلام	جینگای بگریتەو بێگانەییەکی خام
بەخورەیی فرمیسک ئەم خاکە ئەدرم	ئەچمەلایەو هەگشت ئاوات ئەبرم
سەر بەرزەو ناکەم تا ئەچمەپالی	گولەچن ئەکەم لەخەت و خالی

وتی: بێ دەنگ بوو. کە چوومە سەر و ختیەو گیانی سپاردبوو. چووم چەند ژن و بیاویکم هینا. ژنەکان شتیان و بیاوکان لەتەنیشت گورە کەیی ترەو گۆرپیکیشیان بۆ ئەو هەلکەند ئەسپەردەیی خاکمان کردن لەویدا بەبێ جیا بوونەو بە ئەبەدی دەستیان کردە ملی بەک.

- ئەزانی ئەم هۆنراوەیی مەولەویە چەند مەعنا هەیی؟

دیدەم رێژاوەن روخسارم زەر دەن جەدووری یاران پیرانم کەردەن
بیش هەموو شتیکی بزاندە کە «رێژا، زەر دە، یاران، پیران» ناوی شوین.

- شیخ محەمەدی گولانی لە مزگەوتی قامیشەکان بوو لەسولەیمانی. مزگەوتە کە توژی دەستکاری ئەویست. ئەو سەردەمە مزگەوتەکان ئەهلی گەرە ک هەموو ئەرکە کەیان ئەخستە سەرشان. ویستیان پارە کۆ بکەنەو بۆ ئەو تەعمیراتە، بیاویکی پیری دەولەمەند هەبوو لە

گه‌ره که که‌دا «مچه‌دیزه» یان پئی ئەوت. شیخ محەمەد و دەستە که روویان نا لەمەلا سمایلی کانیسکان که بچیتتە لای مچه‌دیزه داوای شتیکی لئ بکا بۆ ئەو ئەویش بەشدار بئی لەچاک کردنەوێی مزگوتە که‌دا.

وا دیاره ئەو مچه‌یه‌ش بەرگدوور بوو. مەلا سمایل وتی: ناچم؛ بۆ لای هەر که‌سیکی ترم ئەنیرن ئەچم، بەلام بۆ لای مچه‌ناچم. وتیان بۆچ ناچی؟ وتی: کورە ئەیناسم هیچی لەدەست ناییتەو. وتیان وا نییه، بۆ ئەم جۆره شتانه زۆر دل و دەروونی باشە. وتی: «کورە ئەو ئەو ئەلین چی؟ وە لالا ئەگەر مچه‌پەر بەرۆژیک دەرزێ هەبێ، یەعقوبی پیغەمبەر هەموو پیغەمبەرەکان بکا بە تکاکار، مەلایە که‌تەکان هەموو پینێ بیانکا بە که‌فیل بۆ ئەو دەرزیه‌کی بداتی بە ئەمانەت بۆ دوورنەوێی کراسە که‌ی یۆسفی کوری که زولەلیخا لە داوای دریبووی نایداتی؛ ئیستە چۆن پاره ئەدا بە من که مزگوتی قامیشەکانی پیتی چاک بکریتەو؟ بەخوا نارۆم ئەگەر هەزار هاوار بکەن».

- حەسەن بە گی جاف ئەبوت:

یەکنی لە کۆرێ سەر خۆشانا دا بنیسی و ئەو نەخواتەو، وە کوو زیندویک وایە لەناو مردوان دا بئ؛ لە مەزە که‌یان ئەخوا گالته بە ئەقلیان ئەکا.

- ئاغا یەکی شەرەفبە یانی کار که‌ریکیان لەمالا ئەبیت. روژیک ئەم کارە کەرە نان بۆ ئاغا دینیت، کە لە شیریکی سوورە و کراوە بە سەر برنجە که‌و ئەبێ، بەلام نە سەرە که‌ی لە گەلایە نە قاچەکانی.

ئاغا سا یا لەبەر رەزیلی ئەبێ یا لەبەر زمانپاروای ئەلئ: کوا سەر و قاچەکانی؟ ئەلئ: ئاغا فریم دان. ئەلئ: قاچەکانی بۆ تو بەلام سەری چۆن فری ئەدە؟ ئەگەر سەر نەبێ لاشە هیچ نییه، سەر ئەو سەرە یە که لەشکر بەووە رانەووستی. سەر بۆ کە لە شیر وە کوو شایە بۆ کە لەمیر. ئەو سەرە ی که تو بە هیچی ئەزانی، جیگای بیڕکردنەوێ عاشقان و ناوداران و پالەوانانە. سەر لەسەرەو یە بۆیە وا هەموو دەم لەبەر ئەو یە. خۆ سەری کە لە شیر هەر قسە ی لێو ناکرئ. ئەو دەنگە و ئاوازیە کە لەو دەر ئەچێ مال بە ئاگا دینئ، دز ئەرە تینئ، نوژی بە یانی ئەهینئ، دەنگی عەرش ئەجوولینئ، چاوت لئ نییه لە چاوی که ئەو ئەکەن بەوینە بۆ شەرابی بئ وینە. ئەو چاوە جوانە ی که ئەتروکینئ وە ک ئەستیرە یە ک که ئەجریوینئ کە سنی گورچیلە ی بیتە دەردەو ژان خواردنی میتشکی ئەو هۆی دینئ دەرمان.

خرپەیی ددان لەبەر خرینچکەمی سەری ئەلنی ریواسە لە تۆ دوو دەری. دەههسته بچۆ بینه دەست وەسکنا مههینه، دنیا کهسەری کهلهشیر و چاوی کهلهشیر و میشکی کهلهشیری تیدا نهبن وەکوو ئەو سەرایهیه که شەرابی حەقیقی بیرى حەقیقی و تریاقی عیراقی تیدا نهبن. به بال برۆ وەکوو دال برۆ خەمی بخۆ خۆت لینی مهخۆ بۆم بینه زوو، ئەتدهم بهشوو تەنکه مالت ئەبن، دەردت نابى، کورپ ئەبن، کچت نابى.

کاره کهره کهش وتى:

بەلنى ئاغە دونیا بەداخه بۆ ئەو کهلهشیره که فەرمووی، راسته سەر سەرهییری عاشقان و ناوی ناوداران و جەرگی پالەوانان لە دلایا نەک لەسەرایه. دەنگی کهلهشیر هەبن و نهبن رۆژ هەر ئەبیتەوه، دەنگی منال بۆ مال گەلێک بەتین تره بۆ رەتانی دز و بۆ هەژانی دەنگی مهلایهکی عەرش، چاوی وەختی و پینهیه که وریا بى که لیکى نا بەلنى: چاوی جوانه، بهلام وەختی جوانه که کیزدی ستمی نهگاتى. که کیزدی گەیشتی لهباتی جوانی فرمیسکی تیا قەتیز ئەبن. رهوايه بۆ گورچيلهیهک ئەو میشکه برۆا که هەزار ئاواتی تیدایه؟

ئاغەم خرینچکەسەری ددان ئەرژینى، ریواسی دەری بۆ کهوی دەری با ئەو بی هینی بۆ ناو دوو دەری. شەرابی حەقیقی و بیر تریاقی عیراقی لەدوونیا سەر و چاوی میشکی تەنگی کهلهشیردا جى نابیتەوه.

خۆزگەى بەدوینى ئەو کهلهشیره ناجوولی ئیمرو کهوتوو لیره

ئاغەم بەبال ئەرۆم، وەک دال ئەرۆم، ئەمدهی بهشوو، ئەمکهی رەدوو، کورم ئەبن، کچم نابى، کهیفی تۆیه با هەر وا بى. ئەو جوانه مەرگی چاوی نووستوو لاشه کهی لیره ئەوا کهوتوو. سەر له شاری خامۆشان کهوتوو له ناو بى هۆشان.

نەسەر هەیهو نەقاچی رهش نەرەنگ هەیه نهده نگی خوش

ئاغەوتى: ئەترسم فریت دا بیتەوه ناو سک. کاره کهره کهش وتى:

ئەو سکه کهوا ئەوهی تیا نهبن یا خوا هەر نهبن یا خوا هەر نهبن

- زنیکی خەلکی شاربازیر منالیکى هەبوو ئەیدا بەدەستا و هەلئى ئەپه راند بەدەمیه وه

بیتەکه نى و ئەمانه ی لای خواره وهی هەلئەدا و ئەبوت:

مالی باوکت ئاوايه نەری چاوم ئاوايه

نایده مەملکی دنیا ئەم کۆرپه یەم بەتەنیا

گەورەى ئەکەم بەدەستم ئەیکەم بەمایه ی دەستم

که‌س نه‌توانی بیروانی	نه‌یکه‌م به‌پاله‌وانی
شه‌وقی لی‌مان به‌ردایه	له‌جوانیدا چرایه
دلی به‌خوی ده‌مینی	یوسف که بی بیبیتی
وه‌ک نه‌سستیره دیارن	نه‌و کچانه‌ی له‌شارن
بوی دینن گول به‌به‌سته	هه‌را نه‌که‌ن به‌ده‌سته
که‌دینه‌وه‌له‌لادی	پولی کچانی لادی
که‌بوی دینن به‌کوشه	نه‌و نیرگس و وه‌نه‌وشه
وه‌ک ئاوی مه‌ندی ده‌ریا	نه‌بیاریتن به‌سه‌ریا
نه‌میان نه‌لئی به‌منه	نه‌ویان نه‌لئی هی منه
بوی شیت نه‌بن به‌توره	نه‌مانه‌گشت به‌مجوره
هم کوربه هم برامه	نه‌م کوربه‌یهم نه‌مامه
چاوی به‌دی لی دوور که‌ی	خوابه عومری دریز که‌ی

پیری و جوانی

- کورپکی لاوی شوخ و شه‌نگ که تازه بینی نابووه به‌هاری جوانی، له‌گه‌ل پیاویکی
 پیری نوورانی که له‌خه‌زانی پیریدا سه‌ره‌تاتکی بوو، بۆ نه‌وپه‌ری نه‌و خه‌زانه‌که‌وتته
 وتوویره. کوره‌که‌هات به‌بالای خوی و جوانیدا وتی:

بابه‌رۆزانی جوانی، نه‌و رۆزه‌که‌ئیس‌ته‌منی تیدام، به‌هاریکه‌که‌هه‌ر ده‌ماریک له‌وازیک
 و هه‌ر ره‌گیتک له‌سازیک لی نه‌دا. نه‌و رۆزانه‌ی که به‌سه‌ر منا دیت له‌به‌ر نه‌و هیزی جوانیهم
 نه‌له‌لافاوی به‌خور نه‌په‌رنگیمه‌وه‌وه‌نه‌له‌توفی سه‌رمای به‌گور نه‌سله‌میجه‌وه. شه‌وانی نه‌و
 جوانیبه‌رۆزانی کامه‌رانیبه. به‌رۆژ له‌گه‌ل گوله‌نداماندا ژوان نه‌گرم به‌شه‌و له‌گه‌ل دلداراندا
 ده‌ست له‌ملان نه‌بیم. به‌لووته‌لاوه‌نه‌چم به‌لایانه‌وه، نه‌وان به‌غهمزه‌و نازی مه‌ستانه‌وه‌دین
 به‌لامه‌وه.

ترس وه‌کوو هه‌ره‌س لیم نه‌ترسی و نایه‌به‌لامه‌وه. په‌لاماری درپندان نه‌ده‌م له‌وه‌خت و
 ناوه‌ختا بال نه‌گرمه‌وه‌بۆ نه‌هیشتنی نه‌و شتانه‌که‌ئاوی روون له‌ژیانی بوون لیل نه‌که‌ن. نه‌گر
 خه‌م وه‌کوو ته‌م بیت به‌سه‌رما به‌دلی خوشم و به‌هه‌ناسه‌ی گه‌رم نه‌و خه‌م و ته‌مه‌وه‌کوو
 به‌فری به‌ر ره‌هیله‌ی به‌هار نه‌توینمه‌وه.

به‌دلما نایه‌ت بیر کردنه‌وه له‌ئاسۆی گوزهران. شه‌و سه‌ر ئه‌که‌مه سه‌ر به‌رد، به‌روژ ئه‌گه‌ریم له‌شاخ و له‌هه‌رد. بۆنی گول ئه‌که‌م له‌باخ و گولزار، به‌نه‌شه‌ئه‌ده‌م له‌ئاوی رووبار، ئه‌خۆمه‌وه ئاو له‌کانی دیارو شیر به‌ره‌و رووم بیت وه‌کوو پیر به‌هیزی جوانیم ئه‌و شیر و پیره وه‌کوو موو له‌شیر ده‌رکه‌م به‌و جوژه ده‌ریان ئه‌که‌م. سه‌نگه‌ر ئه‌دپرتیم، له‌نگه‌ر ئه‌پروختیم، ئالا ئه‌هه‌ژتیم، دوژمن ئه‌ترستیم. نه‌ترسم له‌شه‌وی زستانه، نه‌باکم به‌ته‌وی پیرانه.

له‌م ده‌وری گه‌نجیما به‌ره‌نجی شان گه‌نجی دره‌خشان له‌روژی رووناکی ئه‌هینمه‌وه ده‌ست. پیاوه‌تی به‌سه‌ر وه‌ئه‌که‌م، مه‌ردایه‌تی پین ئه‌نویتیم، شه‌وی ئاهه‌نگی پین ئه‌سپیریم، هیچ به‌دلما نایه‌که‌ ئه‌مه‌خه‌و ئه‌بینم. ئه‌مه‌قه‌سی پیرانه که‌ ئه‌لین: روژی جوانی ریگی ره‌وانه، به‌هینمی دیت و به‌گورجی ده‌وانه.

ئه‌وه ئه‌فسانه‌ی رابردوانه‌که‌ ئه‌لین: جوانی هه‌تاوی بن دیوارانه، نان ئه‌و نانه ئیم‌پۆ له‌خوانه. جوان روومه‌تی ئه‌بێ به‌هیلانه‌ی نیگای نازداران. چاوی ئه‌بێ به‌جیگای دیمه‌نی گولزاران، دلی ئه‌بێ به‌باخچه‌ی به‌هه‌شتی دلداران.

ئه‌وه‌ی پتی ئه‌لین خه‌م و په‌ژاره	به‌لای جوانه‌وه‌گشت ئاوی پاره
هه‌ر چاوی برپه‌ناو چاوی دۆستی	هوما‌ی ئاره‌زووی که‌وته‌سه‌ر به‌ستی
خۆی وا ئه‌بینی که‌شیر و پلنگه	خاوه‌نی هه‌موو ئه‌سبابی جه‌نگه
سامانی دنیا رووبه‌رووی که‌ بیت	خۆی لێ لانه‌دا هه‌ر یاری پین بیت
دنیا روژی‌که‌ ئه‌ویش جوانی	خوا نه‌کابروا تو وا ئه‌زانی

ئه‌و گۆچانه‌ی تو خۆتی پین ئه‌گرته‌وه، من مامزی سارای پین ئه‌هینمه‌وه. نه‌ئه‌زانم بێ خه‌وی چیه، نه‌ئه‌زانم برسیه‌تی بۆ کینه. ئه‌گه‌ریم به‌باغا گوله‌و چن ئه‌که‌م. ئه‌یگرم به‌ده‌ستم، ئه‌یه‌م بۆ دۆستم، بۆنی پیه‌بکا به‌بینی دریز، که‌من سه‌یری که‌م ئه‌بم گیت و ویز. به‌لام ئه‌و گیتیه‌یه‌ی دنیا که‌ په‌رده‌ی قیامه‌ت ئه‌دپرو ئاوی حه‌یات له‌کینوی قافه‌وه‌ دینت. ئه‌مجا باوکی پیر دینه‌ قسه‌و ئه‌لی:

رۆله‌م راسته‌ روژانی جوانی خواتیکه‌و له‌دیوه‌خانیکه‌ خوانی نیازه‌ له‌دیوه‌خانی بێ نیازه‌. به‌لام ئه‌و روژه وه‌کوو ئاوی پار هیچ نابێ دیار. پیری ئاخ‌ر سه‌رمایه‌ی ژبانه، وامه‌زانه سه‌رمایه‌یه‌کی بێ سه‌رمایه‌یه؛ کالایه‌کی گران به‌هایه‌که‌ له‌ته‌ونی ره‌نگاو ره‌نگی دنیا دروست بووه. له‌شیره‌ی هه‌موو گولتیکی مژیوه، له‌ره‌نگی هه‌موو گولتیکی برپوه. ئاوه‌نیاکه‌ی تا‌قی کردنه‌وه‌یه، به‌ره‌که‌ی پالاته‌ی هه‌موو کارساتیکه‌. له‌بۆته‌ی ساردی و گه‌رمی دنیا‌دا قال بۆته‌وه، له‌ئاو‌زی هه‌موو س‌ازیک گوی پر بۆته‌وه. خۆی بووه به‌واج‌خ‌یک که‌ هه‌موو

جوړه نانیکې له سهره. کڼ چی ناروزو بکا لهوهی ئەداتڼی. پهندهکانی ئەو ریځگای رووناکه بو ریبازی جوانان. بیړی کانیاویکه که بهسهدها جوځگی لڼ هه لگیراوه. داستانی زهمان و کارهساتی دهوران ههموو لهو رووی داوه. ئەوهی پیر لهخشتی گلا ئەبیښنی جوان لهناو ناوینهشا بهتهواوی نابیښنی. رابهړی پادشاهان، ئاوپژڼی رهوالان، خهم رهوینی ناو مالان، ئاسوی بیړی چاو کالان ئەو پیرهیه که رهنگ ئەپرژڼی، خعت ئەکیښنی. لهروژڼی شهرا فدرمانداره، کهمانداره، دلپیداره. فیکری ئەو خندهق ئەرمینتی، دوزمن ئەترسینتی، ئاو سهره و ژوور ئەبا، تاو بهپشوو ئەبا.

رۆله! بهلڼی پیر مووی سپیه، بهلام ههر روسته‌مهو لهزال ئەبڼ. بهلڼی کافره بهلای روومهت گولانهوه، بهلام ئیسلامه بهلای روشن دلانهوه. نه‌تیستوه‌ئەو نازداره‌که ئەلڼی:

ناچم بهلای جوانهوه خۆی لا ئەدا له‌بانهوه

ئەچڼی بهلای میوانهوه خۆم ئەخه‌مه‌لای پیران

له‌دل ئەوا ئەبم جوان قه‌در زانه ههر زهمان

پیر رهنجی به‌گه‌نجه؛ گه‌نجی خه‌زنه‌یه. دهستی تیری له‌سهر سکی ماندووه. هه‌ورازی برپوه، نشیوی به‌جڼی هیشتووه. که دانامه‌ی داخست باری هه‌سانه‌وه‌ی خست. له‌دیوه‌خانا له سهره‌وه به‌لای پادشاهان له به‌روه‌یه عومری ههموو گه‌وره، رازی ههموو جه‌وره، مه‌لی وه‌قار به‌سهریه‌وه له‌نگه‌ر ئەخا به‌ده‌وره‌یه‌وه.

رۆله! بهلڼی پیاوی بازووی بڼی هیزه، بهلام به‌بیر و هۆش به‌هیزه. فیکری مووری و رهش له شه‌وی تاریکا ئەدوژڼیته‌وه. ئاوینته‌ی خه‌یالی مرواری بڼی ده‌ریا ئەبیښڼته‌وه. به‌لکه زیرینه‌ی ئیواران ئەبه‌ستنی به‌گزنگی هه‌تاوی به‌یانپانه‌وه. ئەزانڼی دوږ و زومروتی جوانی که له کوشیا بووت، کهوت با چاوی وقاریشی بپرڼته سهر ئه‌رز، بهلام زانایه به‌وه که شتیک کهوت تازه نایه‌توه ده‌ست. بویه سه‌یری ئه‌رز ئەکا بو ئەوه زه‌ویه شه‌رمی لڼ بکا.

شه‌رمه‌بو جوان بڼی بڼڼته‌سه‌ر ئه‌رز چونکه‌تیایه‌تی سه‌د هزار سه‌ر به‌رز

پۆلی چاوکالان ده‌سته‌ی نازداران بازووی پاله‌وان رمه‌ی شاسواران

بڼی ده‌نگ له‌ویدان به‌کش و ماتڼی سه‌ریان ناوه‌ته‌وه له‌به‌ر نه‌هاتڼی

کوږم! ئەو لاوه‌ی که‌وا پیر ئەبڼ ئەو ئه‌رزهی وتم ههر بۆی شیت ئەبڼ، ئەم دل‌ه گه‌رمه بۆی [...]. ئەویش به‌شه‌رمه، ههر یه‌که بو یه‌که دل‌ه‌که‌ی گه‌رمه. سپی به‌رگی مه‌لایه‌که، له‌و به‌رگه‌ که‌وتوته سهر ئەو که‌سه که مه‌لایه‌که رووی تی ئەکا، هیزی جوانی بڼی پیره. زه‌مانی جوانی ریبازه‌بو پیری، هه‌رکه بمینتی ئەبڼ بیښنی. به‌پاچ و بیل تی نه‌که‌وی تا له

رۆژی پیریدا تێنەکهوێ. لە جوانیدا وامەزانه هەموو رۆژی هەر وایە ئەبێ بزانی کە رۆژان رۆژی لەدوایە.

پیری ئەم دنیا گەر مالی هەبێ
هەزاران گەنجی لەدەرمان ئەبێ
ئەو گەنجە کەوا بێبەهرە ی ماله
لە هەر دوو بارا دەستی بەتالە
تۆ ئەبێ بە من من نابمەو بە تۆ
دەستی چاککاری بەرمەدەو برۆ

- ئەوە چ سۆزیکە کە وینە ی تەمی دەماوەند لەو دلە بە کولەو ئەدا بەیەکاو لە دوورەو
بۆ ئەکەوینتە گەمە. خالی سەر گۆنای یاری هیچ شتێکی تر نییە بێچوینێ. بەو تەنیا ئاگری
زەرەدەشتی نەبێ کە لە ئاتەشگای سەر دیارانەو بەلێسە ئەدا و ئەلێ:
خالی وا وەبان گۆنای پیروژەو
وێک شەم ئەسووزی وە نەکەرۆژەو

- زۆراب ناغا لە کوردی تورکیا و ولاتی جزیره بوو؛ ۲۲۰ سال زیا. سالی ۱۹۷۷ عەمری
خوای کرد. بنەمالە یەکی پینکەو نە لە ۱۸۰ کەس؛ ئەمانە هەموو کور و کورپەزا و کچ و
کچەزا و کەساتی تری بنەمالە کە بوون.
بیر و هۆشی زۆر تەواو بوو؛ خوێ بۆ خوێ مێژوو ی ئەو ۲۲۰ سالە بوو. هەر لە زەمانی
ناپلیۆنەو ئەیهینا تا سەلاتینی عوسمانی.

- ئەزانی لە سالی ۱۹۳۹، وە تا سالی ۱۹۷۹ - واتە ماوە ی ئەم چل سالە - تەنیا ۳۶ رۆژ
شەر نەبوو. کە ئەلیم نەبوو، واتە لەنیوانی حوکومەتەکانا؛ ئەگەینا لە نیوانی بەرەو تایفەکانا
ئەو زۆر بوو، بەلکوو لەنیوانی تاکە تاکە ی خەلکا.
۲,۰۳۶,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ئەوەندە شەر قەوماوە؛ واتە چرکە یەک شەرپکی
تێدا بوو. لەم حسابەدا هەریەک تاقە کەسێکی ئادەمیزادە ئەگرین بە دەستەو، واتە یەکی
لەگەل یەکی تر لەسەر توپکەلە شووتی شەرپکی کردو. لە دوا ی ئەو هەر ئەو کەسە لە
گەل یەکی تر وە یا لەگەل کەسە ی پینشو لەسەر مورویک شەرپ کردو. دوا ی ئەو
یەکی تر لە گەل یەکی کەدا لەسەر سەلکێ چەوننەر شەرپ کردو، هەر وا پتو بەرۆ.
من قسە لەو وە ناکەم کە دوو کەس وە یا سەد کەس لە یەک کاتا لەسەر دوو شت وە یا
سەد شت شەرپان کردو. ئەگەر ئەو بێننە ناو وە ئەو ئەبێ حسابی ئەو بەکەین کە ئەم
رووناکی رۆژە ی ئیمە ی داگرتوو تەنیا نیو ی رووناکیە کە یە؛ نە...

جنگانه‌وه تاریک بووه و نه‌وان بهر نه‌و نه‌و نیوه‌یه‌یان گرتووه. جا ئیتر قسه له شه‌ری گیانله‌به‌ره‌کانی تره‌وه مه‌که.

- پیاویکی کوردی جاف سالتیک ئه‌چی بۆ حه‌ج، له‌ته‌وا‌فا له‌ناو نه‌و حه‌شامه‌ته‌دا رانه‌وه‌ستی و ته‌واف نه‌کا. سه‌یر نه‌کا نه‌وان شتیکی ئه‌لین ئه‌م هه‌چی لینی تینا‌گاو نازانی وه‌کوو نه‌وانیش بلن. به‌هه‌ر پاله‌به‌ستۆیک ببی خۆی له‌قوفلی که‌عبه‌نزیکی نه‌خاته‌وه‌و ده‌ستی پیوه‌ئه‌گرئ و ئه‌لن: بینایی چاوان جاریک لی‌ره‌یت و جاریک دواوان. وا له‌و ریگه‌ دووره‌وه‌هاتگم بۆ خزمه‌ت ده‌ستم گرتگه‌ وه‌و قوفله‌ سووره‌ی به‌رده‌مت. ئه‌مانه‌ داویانه‌ وه‌یه‌کا که‌س نازانی چی ئیزن. من وه‌و جو‌ری نه‌وان نازانم بی‌زم. تو‌ی تو‌هه‌ر یه‌ک زوان بزانی؟ تو‌ که‌ باشکی و روغزایی و ته‌رخانیته‌ دروستکردوی، تو‌ی زوانی نه‌وانیش بزانی. وه‌و زوانه‌ی خۆم ئی‌زم:

تو‌ی لیم خۆش وی. باوک و دایکم و وه‌ته‌ک پی‌زه‌ی کاره‌که‌رت چاویان له‌ده‌می منه‌، منیش چاوم له‌ده‌می تو‌س. ده‌م و نفوسیکمان بۆ بخه‌ره‌ کار له‌و روژه‌دا که‌ ئیزن روژی حه‌له‌ولایه‌، چاویکت لی‌مانه‌و وی. دنیا وه‌شه‌قی قیامه‌ت نه‌روا. ئیسته‌ سنی په‌ره‌ی به‌هاری شاره‌زوور ئاوه‌نیا بووگه‌سه‌وه‌و سه‌ری داوه‌ وه‌یه‌کا. کو‌ره‌کو‌ره‌له‌و بناری بی‌سانسووره‌ ده‌واریان هه‌لداگه‌و می‌گه‌ل له‌ ده‌وریا خزمه‌خرمیسی. تو‌ خوا زوو پالمان پیوه‌نی با بیانگرمه‌وه‌، چه‌ن روژیکی تر بار نه‌که‌ن نه‌چه‌ن بۆ کو‌یستان، هه‌یچ نه‌وی با له‌ کلکه‌ی شلیتر و ناو خوانا فریایان که‌وم.

نه‌و روژه‌که‌وه‌زوانی خۆت فه‌رمووت وه‌ ئیسرافیل فوو وه‌شاخه‌که‌یا بکا تیمه‌وه‌ بۆ خزمه‌ت؛ نه‌گه‌ر له‌ دواوان نه‌تگرم خۆ لی‌ره‌ هه‌ر نه‌تگرم.

گوناحی من فه‌رس، وه‌لن عه‌فوی تو‌ فره‌فره‌تره‌. یه‌کنی پیاو وی نه‌گه‌ر داوای شتیکی لئ بکه‌ن ده‌س وه‌روویه‌وه‌ نئ، من له‌و ریگه‌ دووره‌، وه‌پشت نه‌و غه‌زه‌وه‌ی خواوه‌ که‌ پینی ئیزن و شتره‌هاتگم، داوای دوو شتت لئ نه‌که‌م:

یه‌کنی نه‌وانه‌ی که‌ وتم له‌ گه‌ل هۆزی مراوه‌یسه‌ش وه‌خۆمه‌وه‌ عافوومان بکه‌یت. یه‌کنی تو‌ی ده‌س بگری وه‌بالمه‌وه‌ وه‌بێ‌مه‌ره‌تی برۆمه‌وه‌ بۆ ناو عیث. بێ کو‌ره‌ ئیسه‌ چاو له‌درگان ئیتر مالاوا وی.

(منیش نه‌لیم: نرخ‌ی گه‌وه‌هر گه‌وه‌هری نه‌یزانی).

خالەمەحمووی ھەمەی سەمینی وردەشەتری ھەبوو پیاویکی پیری بەسالا چوو بوو. وتی: منیش ئاگری داستانیکی راز و نیازی باوکی و خوا ھەبوو بەتەواوی لەبەری بوو. وتی: منیش ئاگری بیستنی ئەو داستانه ھەلیگرتەم چووم بۆ لای بەلکوو بۆم بگێریتەو. ھەرچەند کەم ئەبگێرێتەو بەلام لەبەر ئەو تۆزێ خاتری ئەویستەم دەستی ئەنا وەرۆمەووە بۆی گێرێتەو وتی:

باوکم خوا بێخاتە ناو خەزینە ی رەحمەتی خۆبەو! لەزەمانی ھەمەپاشادا گشت جاری لە ژێر دەوار و بەر دەوارا ئەیفەرموو: بێنایی چاوان! نازانم بێژم تۆ چیت؟ ئەو ئەزانم ئەھا ھا ئەوێ کە تا چاو بڕێکا لەو درێژی ئاسمانە تۆ گشتت دروست کردگە. ھەر بڕۆ، ھەر بڕۆ، ھەر ناوڕێتەو. پیاو وا ئەزانێ ئەو بپارێت، کەچی ھەر لە ھەولێووەس. ئەگەر من دوو بەلم ھەوێ و بڕۆم وەو ئاسمانەدا بەلەکانم شل ئەون و وا ئەزانم چووگم، کەچی ئاسمان ھەر دوورتر ئەوێتەو، گەر مە ھەسوونیکم بەرچاو کەوێ کەچی ھێچ دیار نییە. کەواتە تۆ ئاسمانت وەبێ ھەسوون راگرتگە.

ئەو ئەستێرانە ئێژی چرای نیوھەشەون وەک کۆلمێخی دەروازە ی بازارە کە ی شار کۆتیاگن وەو ئاسمانەدا کە ئێژی پێرۆزە یە. تۆ دەست وە گشت شتیکەو ئەژەنیت، کەچی تۆیش دیار نیت. رزقی مار و میروو ئەدە ی لە پشت پەردە ی غەبوو، کەچی ئەگەر من بێمە ئەو پشت پەردە یە تۆ لە ویش نیت. تۆ دەریا گەورەکان وە «زریوار» یشەو ھەندێ جار ئەیانکە ی وە یخ، ھەندێ جار ئەیانکە ی وە ئاوی رووت، کەچی ئەو گشت گیاندارانە لە ناویانا ھەر ھەلئەقونینەو. بەشی گشتیان ت داگە، نایەلی کەسیان وەبێ رزق سەر بنیتەو. من ئەو گیانە ی لە بەرمایە تۆ دانتیاگە لە گەل ئەو دا کە وەمنەو، من نازانم چیبە. دەست ئەدەم وە دەوارەو ھەلی ئەدەم ئێژی رۆستەم، کەچی نازانم ئەو زۆرە چیبە کە تێمدا یەو دەوارەو ھەلئەدەم.

ئەو دەشتی «مێرگەپانە» لەوختی بەھار -خوا نە یورێ- پریەسی لە ھەلالەو بەیوون، ھەر گۆلی وەرەنگی رەنگ ئەداتەو، گشتی تۆ دروست کردگە. من وەم فرەزانی خۆمەو سەرم تیا سەر ماگە، نازانم چیبە یەک تۆمە پەردە ی گۆلە کە ی پەلێکی سوورە، پەلێکی کەو، خەتێکی زەرەو، تۆ لە گشتیا ھەیت، کەچی وەچاویش ناوینریت.

ئاو کە ی سەراوی سوبحاناغا ئێژی ھەزار چاوی قرژانگەو کۆ بووگەسەو بووگە وەو گۆمە کە -خوا نە یورێ- گشت مینگەلی جاف ئاوی لێ بخواتەو ھەر پێو دیار نییە، تۆ زیاد ی ئەکە ی کەچی تۆیش دیار نیت. جۆگە ئاو کە ی کە لە بەری ھەلئەگێرێ لەدوورەو

ئیزی ره شماری بیسانسورره وه پیچه وه دهوره ئه روا، تو پالی پیوه ئه نیت کهچی تویش دیار نیت.

خۆزگا جاریک ئه بوویت وه میوانم، بهره مهشکه یه که ره م بو دانه نایت وه گه زووی چه رموگی «بانه» وه نوشی گیانت بگردایه، ئه وه ئه وو وه مفرک بو گشت میتگه له که م. وه لئ پیژم چی! پیتم رازی ناوی سه ری بکه ی وه م کاوله ئاشه دا. تیت وه لئ نه من ئه توینم وه نه شتیش ئه خوی. ئه زانم ههیت وه لئ نازانم چیت؟ هه رچی من پیژم تو هه و نیت.

تو فره بیکه سی، که چی له گشت که سداره کان و گشت عه شره تی جاف وه توانا تری. ئیژن دوو کهس وه یه که وه دانیشن چاویان له یه که تو له پال منایت تو چاوت له منه؛ که چی من تو ناوینم ئه مه مۆجزه نییه؟

ئه و ساله من چووم بو حه ج، وتیان تو له و ولاته و له وره یت. مالم دی؛ که چی خۆتم نه دی. وه ختی هاتمه وه ژیرده وهاره که ی خۆمان له قه ده فهر وتیان تو لیره ش هه یت؛ نازانم تو چیت و له گشت لایه کیت.

بینایی چاوان! ئه وه نده ئه زانم باوکیکت نییه و نه تبه و پیت بیژی: رۆله. کورپشت نییه و نه تبه و تا پیت بیژی: باوه. نازانم تو چیت و چون بوو گیت؟ هه رچه نده وردنه و مده له کهس ناکه یت. خاس ئیژم؛ چونکه ئه گهر له که ست بگردایه هه رزوو سه رت تیا ئه چوو. که سیش نییه یاریده ت بدا بو تون بوونه وه ی. وه که لام! ئه گهر ببوایه ئیشت بو نه ئه کرا. وه کوو ئاسیا وه که ی حه مه سه نی حه مه ی ناله له میشیا و هه تا هه ر خوی بوو دایمه گهر بوو، که بوو وه شه ریک له گهل کاورای «به ر لووتی» دا دوو رۆژ ئه گه را و چوار رۆژ ئه و یسا.

وه کوو پیتم وتگیت ئه زانم هه یت، له گشت لایه ک هه یت، وه لام وه تاقیق نازانم له کام لایت تا پیتم وه لاته وه، بتگرم. خو وه وه سه ی ساقه! له بن ده سی منیشه وه هه یت وه لئ لیمه وه دیار نیت. فیلئیکی خاست بو خۆت دیگه سه وه که خۆت ده رناخه ی بو کهس. ئه وه نده ده ردت داوه وه و خه لکه ئه گهر خۆت ده ربخستایه رۆژی خۆت نه ئه وینی؛ وه که لام! هه ر په لئکت ئه که وته دهس هه زار کهس.

ده سا بینایی چاوان! -به ردت لئ نه وارئ- بکه وه خاتری ئه و ده م و نفوسه ت خۆتم له سوو چیکه وه بو ده رخه با له م گیزا وه ده رچم بزانم تو چیت؟ وه سه ی ساق و بالاته تهران هه رچی پیژم راس ئه که م. وامه زانه شتیکت لئ ئه که م. قسه کانت وه لاوه با نه ویت. پیای و درۆزن بناسه.

گەنجی درەخشان

- پیاویک هەبوو لەناکری پسمام عیسۆیان پیتی ئەوت. کەوتبوو سەڵەو، لەوانەبوو پەکنی بکەوی. ژنیکی هەبوو -خاتوو زین- ئەم لەو خرابتری بەسەر هاتبوو. لەگەڵ ئەوەش بەتەواوی زال بوو بوو بەسەر مام عیسۆدا. ئەم بیوتایە پیاز ئەو ئەیوت: سیر.

مریشکی زۆر قەلەویان هەبوو پسمام عیسۆ مرخی لیتی خوشکردبوو. هەر چەند بەهاتایەتە سەر ئەو کە بیوتایە خاتوو زین با سەری بپین، خاتوو زین بەداریک راوی ئەنا؛ راوی پسمام عیسۆ. پسمام عیسۆیش هەر وەختەبوو سوێ بیتهوه.

ئەم پسمام عیسۆیە نامۆزایدەکی هەبوو ئەویش وەکوو ئەم چووبو سەڵەو. رۆژیک چووە لای پیتی وت: پسمام راستی من وەختە دلم دەرچن بۆ گوشتی مریشک. مریشکی قەلەومان هەیه هەر چەند ئەکەم خاتوو زین نایەلی سەری بپین و منیش هەر ئەو نییە کە سویم بیتهوه. ئەویش هەندێ راما و پاشان وتی: تۆ بچۆ خۆت ئالۆز بکە. ئەویش دیت سەر ئەخاتەسەرت. هیچی پیتی مەلی. لەپاش ئەو کە زۆر لەگەڵتا خەریک ئەبێ ئەمجا بلی راستی وایتکە کەم شکاوه. ئەمە بلی و ئیتر لیتی گەری.

پسمام عیسۆ ئەچیتەو مالهوو دەست ئەکا بەعاجزی و خۆ بادان و هاوار و نالەکردن. خاتوو زین دیت بە لایەو ئەلی ئەو چیتە؟ ئەمیش دەنگ ناکا و هەر هاوار ئەکا خاتوو زین بێ تاقت ئەبێ ئەلی: پیاو کە بۆ دەنگ ناکە؟ ئاخەر قسەبکە بزەنم چیتە. ئەلی: خاتوو زین لە قسەنایەو ناگوتری. خاتوو زین تۆزی شیرگرت ئەبێ و زیاتر سەر ئەخاتەسەری. پسمام عیسۆ ئەلی: خاتوو زین واز بیته تازە ئیتر من ژیانم بۆ چییە؟ ئەلی: ئەیهەرۆ بۆچی؟ ئەلی: خاتوو زین ئەوی راستی بێ دەعباکەم شکاوه. تازە ئیتر مردنم باشتره.

خاتوو زین ئاگر ئەکەوێتە کەولی و ئەلی بەقوربانت بێم! تۆ نەخۆشیت دەردت بکەوی لەمن بچمە لای کێ تا داو دەرمانتیکت بۆ دروست بکا؟ ئەلی: خاتوو زین تازە هیچ داو دەرمان نەماوه. خاتوو زین ناگری جگەر هەلیئە گری و ئەچن بۆ لای مامی پسمام عیسۆ پیتی ئەلی لە دەورت گەری! عیسۆ نەخۆشە بزەنە نووشتەیه شتیکی بۆ ناکە. ئەلی نەخۆشە کە چییە؟ خاتوو زین لە رووی هەلنایە بیلیت لە ئەنجاما لەبەر ناگری جگەر هەر پیتی ئەلیت. ئەویش ئەلی: ئەمە ئاسانە من لەکتیبا دیومە ئەگەر یەکنی تووشی دەردی کێر شکان بوو، بە رۆنی مریشکی قەلەو چەور بکری جیگای خۆی ئەگریتهوه. جا ئەگەر ئەتوانی مریشکیکی وای بۆ پەیدا کەیت چاری دیت، ئەگەینا تازە لە دەست دەرچوو.

خاتوو زین ئەلئی: مریشکێکی زۆر قەلەو مان هەیه هەر ئیستە ئەچم بۆی سەر ئەبرم. ئەویش ئەلئی: ئاوەکەشی لەگەڵ برنجدا بۆ دروست بکە. ئەلئی چۆن نایکەم.

خاتوو زین خەخل هەرا ئەکاتەو هە بۆ ماله‌وه خیرا مریشکە که سەر ئەبرێ و رۆنەکی ئەگرێ و گورج ئەچی دەرپێکە بە پسمام عیسۆ دانه‌کنێ و ئەکەوێتە مشت و مال کردنی خەنجەرەکی. بەتەبێتەت شکاوی نامینێ و سەر بەرز ئەکاتەو هە ئەکەوێتە نزگەرە کردن. خاتوو زین ئەلئی: ئۆ یارەبێ رزگار بێ پسمام بۆ دەرمانی نواندت. بەلام عیسۆ تۆ پیاویکی خراب بوویت شتی وات لێ قەوما بوو بۆ زوو دەنگت نەئەکرد؟ دەههسته ئەوه ئاوه‌کەشم بە برنجەوه بۆ لێ ناویت بیهۆ. جارێکی تر وریا بەو ئاگاداری خۆت بە باتووش نەبیتەوه. پسمام عیسۆ ئیتر بەئاواتی خۆی گەیشت.

- مامۆستا مەلا سالحی کۆزەپانکە لە هەولێر وە کوو شیخ بابەعلی تەکیەیی لەسولەیمانی لە مەلایەتی و لە قسەخۆشی و لەتەمەن درێژیدا شانیان ئەدا لە شانیهک.

لە سەر دەمی مەلا ئەفەندی هەولێردا بۆ ئەو فەقیانە که لە خزمەتی ئەودا لەمزگەوتەکی ئەو ئەیانخویند، هەر یەکە مانگێ دوازە رۆپیهی لەکیسەیی خۆی بۆ بریبوونەوه. سامانی مەلا ئەفەندیش وە کوو مەلایەتیه‌کی هەر بەناو بانگ بوو.

جارێک مەلا حەمەمین ناویکی خۆشناوی لەگوندی هەرته‌له‌وه دێ بۆ هەولێر بۆ ئەوه لەخزمەتی مەلا ئەفەندییدا بخوینێ و مانگێ دوازە رۆپیهش وەر بگرێ. دامەزران لەلای مەلا ئەفەندی زۆر بە گران ئەکەوت؛ چونکە تا شوینی یەکیک خالی نەبوا، یەکیکی تر لەجیگای دانه‌ئەمەزرا. ئەم مەلا حەمەمینەش ماوه‌یه‌کی زۆر بەمەوه‌خەریک بوو شوینەکی دەست نەدەکەوت. رۆژیک لەلای مەلا سالحی کۆزەپانکە دەردەدل ئەکا که لە میژە خەریکە لای مەلا ئەفەندی دامەزری و کەچی هەر دانه‌مەزراوه. مەلا سالحیش ئەلئی:

ئەری بابم تۆ لە هەرته‌ل لۆ دەبزویت؟ دەرزەکەت لەوێ هەیه، هیچ نەبێ مانگێ بایی دوازە رۆپیهش هەر کەران دەگێیت؛ ئیتر جگە لە نانه‌کەت.

- کابرایەک ئەچیتەلای مەلا سالحی کۆزەپانکە ئەلئی:

قوربان بەدەست نوێژیک چەند نوێژ دەکرێ؟ ئەلئی: زۆر. ئەلئی: نوێژی سوننەتانیسی پێ دەکرێ؟ ئەلئی: بەلێ. ئەلئی: هێ قەزایانیش. ئەلئی: بەلێ. کابرا هەر زۆری لەسەر ئەروا مەلا سالح لە ئاخرا ئەلئی: «دەبرۆ مردیت مرئ! بەدەست نوێژیک سەد کەرانی پێی بگئی».

- دوو کابرا کیشە یەک لە بەینیانا روو ئەدا یەکیکیان داوای هەندێ پارە ی قەرزی لەویکیان ئەکا. ئەویش ئەلێ: لام نییە. ئەنجامیان ئەگاتە شەرع کردن و ئەچنەلای مەلا سالحی کۆزە پانکە. مەلا بە کابرای داواکەر ئەلێ: شایەتت هەیه؟ ئەلێ: نەوە لالا. بە کابرای داوا لێ کراو ئەلێ: سویند ئەخۆی کە ئەم پارە بەت لەلا نییە؟ ئەلێ: بەلێ. ئەمجا بە کابرای داواکەر ئەلێ سویندی ئەدە؟ ئەلێ: بەلێ بچیت دەست نوێژ بشواو بیت سویندم بۆ بخوا. کابرای داوا لێکراو ئەلێ دەستتۆژم هەیه و ئیستە قورعانی بۆ ئەخۆم.

کابرای داواکەر ئەلێ هەر ئەبێ دەستتۆژ بشوا. مەلاش ئەلێ: باوکم ئەوا ئەلێ دەست نوێژم هەیه، ئیتر دەست نوێژی چی بشواتەو؟ کابرای داواکەر ئەلێ: نابێ تا لەبەر چاومەو دەستتۆژ نەشوا قایل نابم. ئیتر مەلا سالح ئەگاتە تینی و ئەلێ: مردیت مرئ! لۆ هیریت. ئەوا ئەچی لەبەر چاوتەو دەستتۆژ ئەشواو پاشان دەست ئەخاتە سەر کیری و لۆت دەنێرێ. ئیتر تۆ ئەمە چییە گرتووتە سەر زمان هەر ئەرئ ئەبێ لەبەر چاومەو دەستتۆژ بشوا.

- کابرایەک هەبوو توتکیان پینی ئەوت. سەریکی زۆر بچووکی هەبوو ئەتوت گۆژە. روژیکی کابرایەکی تر بەبەرە لەبێ دەستیکێ سەری گرت و سووکە سووریکێ پینداو وتی ئەم سەرە بچووکی چییە؟ توتک وتی: وەللا خۆم وام پیتخۆش بوو.

- مەحموو بەگی رەزا بەگی جاف گێرایەو وتی: کابرایەکی کەمالەیی دەرویشی شیخ عەبدولکەریم ئەوی - رۆحم وەفیای وی. روژیکی کابرا ئەچی بۆ خزمەتی شیخ و دەستی ماچ ئەکا. شیخ لەو کاتەدا تۆزێ توورە ئەبێ لەبەر هەندێ پەژارە ی تاییەتی خۆی کە لە دلایا ئەبێ. بە دەرویشە کە ئەلێ: برۆ لاچۆ دەستم ماچ مەکا، من شیخ نیم. دەرویش تۆزێ لێی مۆر ئەبیتەو و پینی ئەلێ: گووت خوارد دەسا وەللا شیخیت.

- شیخ محەمدی شیخ جەلال گێرامەو وتی: محەمرەشید هەبوو پۆلیس بوو، بە دەوری ئەچیتە دبی فیکەدەرە لە قەرە داغ. لەوی ئەچیتە مالیکیک. پیاو لەمال نابێ، ژنە کە هەر خێرا هەلنەستی نان و چاوشتە جێ بەجێ ئەکا. خۆت

نه‌زانی داری دوا براوی قهره داغ تهره، هه‌لنابی. ژنه هه‌ر فووی لئێ ئەکا و همه‌ره‌شیدیش به‌به‌رگی پۆلیسه‌وه دانیشتوه. ژنه ئەوه‌نده فوو ئەکا -بلامانی- یه‌کیکی پیا دینێ. مناله‌که‌ی خۆی له‌ ته‌نیشتییه‌وه ئەبێ به‌چه‌پۆک به‌ر ئەبیتتسه‌ر و گوێلاکی منالی به‌سته‌زمان، ئەلئێ: باوانت شیوی! حه‌یای عینسان ئەبه‌ی. به‌م ئیشه‌ی له‌ همه‌ره‌شید ئەشاریتتوه.

باش ئەوه‌ که‌نان و چا پئی ئەگا و همه‌ره‌شید نان ئەخوا هه‌لئسته‌ستی به‌روا لاق به‌رز ئەکاته‌وه تریکی ناقولا ئەکه‌نی و ئەویش به‌ر ئەبیتتسه‌ر و پۆته‌لاکی مناله‌وه ده‌ست ئەکا به‌ لیدانی و ئەلئێ: مردووت مرئ حه‌یای پیاو ئەبه‌ی. ژنه‌که ئەلئێ: باوکه‌م بۆچ له‌ مناله‌که‌م ئەده‌ی؟ ئەمه له‌ باتی پیاوه‌تیمان که‌ تیر نان و چات خواردوووه ئاوا جه‌زمان ئەده‌یتتوه‌که له‌ مناله‌که‌مان ئەده‌یت. همه‌ره‌شیدیش ئەلئێ:

به‌خوا دایکه‌م من وامزانی هه‌رکه له‌م ماله‌دا به‌ترئ ئەبێ له‌م مناله‌ بدا.

- شیخ مارفینکی زلزله‌یی هه‌بوو له‌سوله‌یمانی نووشته‌وه شته‌ی ئەکرد بۆ نه‌خۆش. ئافره‌تیک هه‌بوو ئەویش پووهره‌ نه‌باتی ناو بوو. کورپکی جه‌حیلی هه‌بوو زۆری خۆش ئەویست. ئەم کورپه‌ تایی پئی هاتبوو دایکی تووشی گه‌لنی هات و چووی لای شیخ و مه‌لا بوو بوو پتیه‌. له‌ ئاخ‌ر جارا ری ئەکه‌ویته‌ لای شیخ مارفیش پتیی ئەلئێ: به‌قوربان‌ت به‌م کورپه‌که‌م تاییه‌کی قورسی لئێ هاتوووه ئەبێ نووشتیه‌که‌م بۆ به‌که‌ی بۆی. ئەویش نووشتیه‌که‌ی به‌دلئێ بۆ ئەکا و بۆی قه‌د ئەکا و ئەیداتی، پتیی ئەلئێ:

پوووری نه‌بات! ئەمه‌له‌ناو ئاودا بیشووه‌وه ئاوه‌که‌ی به‌ده‌ری بیخواته‌وه؛ به‌لام هه‌ر بۆ زیاده‌به‌رشت دوو سئ سه‌لواتیش به‌ده‌ری بیخوا به‌ هیمه‌تی شیخان چاک ئەبیتتوه.

- کورپکی ته‌ویله‌یی هه‌بوو به‌عه‌سکه‌ری ری ئەکه‌ویته‌ ئەو ولاتی عه‌ره‌به‌ستانه‌ و پاشان ئەگه‌ر پتیه‌وه‌ بۆ ولات. رۆژیک له‌ چاخانه‌که‌ی ته‌ویله‌ له‌ناو کورپ و کالا کلاوه‌که‌ی لار دانه‌نی و قاچ ئەخاته‌ سه‌ر قاچ و به‌فیزیکه‌وه دانه‌نیش. له‌و کاته‌دا دوو کورپ میوانی دین ئەویش بانگ ئەکا له‌چایچییه‌که‌ ئاست زا بینه‌ست چا. ئەمه‌ش بۆیه به‌م جوهره‌ ئەلئێ: بۆ ئەوه‌پیشانی هاوڕیکان و دانیشتووی چاخانه‌که‌ی بدا که‌عه‌ره‌بی چاک ئەزانی. کابرای چایچی شه‌ش چا دینیت سئ چای بۆ ئەوان دانه‌نیت و سیانی ئەمیتتیه‌وه. کورپه‌ عه‌سکه‌ری ته‌ویله‌یی واقی وری ئەمیتتێ به‌ر ئەنیتتیه‌ بنا گوی یه‌کن له‌ هاوڕیکانیه‌وه ئەلئێ:

بۆچی سته‌ سئ نییه‌؟

- له‌بغدادا گۆرانی بیژیکی به‌ناوبانگ هه‌بوو محهمه‌د گه‌بانجیان پیتی ئه‌وت. له‌راستیدا ئه‌م پیاوه‌ خواوه‌نی مه‌قاماتی عیراق و کۆن بوو بوو تیا‌یا. له‌ به‌ر پایه‌شناسی ئه‌م پیاوه‌ حوکومه‌تی به‌غدای سالی ۱۹۶۹ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی له‌ ته‌له‌فزیۆنی به‌غدادا بۆ کرد. هه‌رچی هونه‌رمه‌ندی گۆرانی و مه‌قامات هه‌بوو کۆی کرده‌وه‌و هه‌ر به‌که‌ له‌ مانه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی ده‌سه‌لات به‌گۆرانی به‌ بالای گه‌بانجیدا هه‌لیان ئه‌دا وه‌ ئه‌م گۆرانی و ئاهه‌نگه‌ درا بوو به‌ئیتسه‌گی رادیۆش. دپاره‌ ئه‌مانه‌ هه‌مووجار روویان ئه‌کرده‌ محهمه‌د که‌ ئه‌ویش خۆی له‌ کۆره‌که‌دا دانیشتبوو به‌شعر و گۆرانی ئه‌یانوت یا محهمه‌د.

مام پیرداود لای منیش له‌ نیوه‌ی عومری به‌ملاوه‌ له‌ به‌غدا رایواردبوو، به‌لام به‌که‌ تاچه‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی فیر نه‌بووبوو. هه‌ر کاتی که‌گۆرانی بیژه‌کان ئه‌یانوت یا محهمه‌د ئه‌م ئه‌یوت: «للی الله‌ علیه‌ وسلم». نه‌یه‌زانی دنیا چ باسه‌، وا تئ‌ئ‌ه‌گه‌یشت ئه‌مه‌ مه‌ولوودییه‌و به‌بالای بیغه‌مبه‌ر ئه‌لین و ئه‌و دین.

- شیخ محهمه‌دی شیه‌ جه‌لال گنیرایه‌وه‌وتی:

حاجی مه‌لا جه‌لالیک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی پیاویکی له‌خوا ترس و دلپاک بوو. رۆژیک له‌ مزگه‌وته‌که‌ی خۆیا وه‌عزی دانه‌دا و ئه‌لئ:

خوا بۆیه‌ مووسای ناو نایه‌ مووسا چونکه‌ مووسای ناو بوو؛ وه‌بۆیه‌ فیرعه‌ونیشی ناو نایه‌ فیرعه‌ون چونکه‌ فیرعه‌ونی ناو بوو. ده‌سا خوایه‌ بۆ خاتری ئه‌م فرعه‌ونه‌ له‌ ئیمه‌و له‌مووساش خۆش بی. ئه‌ویتیشی بۆ سه‌بینه‌ی.

- دیسان گنیرایه‌وه‌وتی:

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌دا مامه‌شیخ مسته‌فای شیخ نه‌جیب سه‌ر ئه‌خاته‌سه‌ر ئه‌و حاجی مه‌لا جه‌لاله‌ له‌ لایه‌ن چوار ئیمامه‌که‌وه‌. له‌ ئه‌نجاما حاجی مه‌لا ئه‌لئ: ئه‌م موجته‌هیدانه‌ هاوچه‌رخ نه‌بوون ئه‌ویش پیتی ئه‌لئ: چۆن؟ ئه‌لئ:

ئیمامی شافعی له‌محرابدا نوژی ئه‌کرد ئیمامی حه‌نه‌فی چوو تووتکه‌سه‌گینکی له‌حه‌وزه‌که‌ هه‌لکیشا و فری دایه‌ کۆشی شافعیه‌وه‌. ئه‌ویش هه‌ستا به‌ر بووه‌ جنیودان به‌ئیمامی حه‌نه‌فی و له‌یه‌که‌ هه‌لدان په‌یدا بوو جا له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ که‌ هاوچه‌رخ نین.

- هه‌ر ئه‌و گنیرایه‌وه‌وتی:

حاجی مه‌لا جه‌لایک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی روژیک باسی زه‌کاتی لی نه‌پرسن که چۆنه‌و چۆن نییه؟ نه‌ویش نه‌لی: من نه‌ونده‌ی لی نه‌زانم که خواوه‌نته‌عالا ناوی شه‌عوور دیتن له قورعانا نه‌وه مه‌به‌ستی جوّیه.

- به‌خوا با نه‌بی به‌گزی منیش جاریک له‌لای شیخ محمه‌دی قزلجی له‌و حاجی مه‌لا جه‌لاله‌م پرسى که مه‌لاکانی سوله‌یمانی چۆنن و چۆن نین و چۆن رائه‌بویرن؟ وتی: «فلانی ده‌نگ مه‌که زۆر خراب و ناجسنن». وتم بوّجی؟ وتی: کوره‌هه‌موو ئیش و کار و تا‌عه‌تیکیان ها‌تۆته‌سه‌ر گالته‌کردن به‌من.

نه‌مه‌ش که‌من نه‌یگنیرمه‌وه له‌ روژی ۱۹۵۷/۵/۲۴ دا‌بوو له‌ مه‌دره‌سه‌ی نائله‌خاتوون له‌به‌غدا.

- نه‌حمه‌دی حاجی سالحی قاسم گنیرایه‌وه وتی:
نه‌وا له‌سه‌رده‌می خۆیا مالمان له‌و لای خانه‌سو‌وتاوه‌یه له‌ سوله‌یمانی. گه‌نجایه‌تی منالیمه‌ رقم له‌ عه‌تای حاجی کاکه‌حمه‌دی شالی هه‌لگرتوه؛ نایه‌لم به‌ته‌قه‌ی تفه‌نگا به‌و کۆلانه‌ی ئیمه‌دا بره‌وا. هه‌ر له‌گه‌ل ده‌رئه‌که‌وت نه‌که‌وته‌ شه‌وینی ده‌ست له‌سه‌ر شان به‌جنتیوو به‌ به‌رد تییگرتن کونه‌مشکم لیتی کردبوو به‌عه‌ماره‌ت. خوا هه‌قه‌ نه‌ویش که‌ چاوی به‌من نه‌که‌وت شوین نه‌بوو خۆی تیا بگریته‌وه؛ هه‌ر چوار هه‌نگاوی نه‌کرد به‌ هه‌نگاوێک و بو‌ی ده‌رئه‌چوو.

نه‌گه‌ر جاریک بیان‌ناردایه‌ بو‌ خان و بازار وه‌یا خۆی ئیشی به‌بازار بیوایه، نه‌بوایه له‌ ریگایه‌کی زۆر دووره‌وه هه‌موو کۆلانه‌کانی بیریایه، نه‌وه‌خته‌بچوایه بو‌ بازار؛ نه‌مه‌ش هه‌موو له‌ترسی من.

ماوه‌به‌کی زۆر نه‌م زالیه‌ی من و ترسه‌ی نه‌و درێژه‌ی کینشا؛ چ یارای نه‌وه‌ی هه‌بوو به‌و کۆلانه‌ی ئیمه‌دا تیه‌ره‌ی. وتی نه‌وا روژیک سه‌یرم کرد عه‌تا له‌سه‌ر کۆلانه‌که‌وه ده‌رکه‌وت. هه‌ر له‌ دووره‌وه بو‌ی چووم و ده‌ستم کرد به‌جنتیودان پیتی که‌ چۆن توانیوته‌ سه‌ر بکه‌ی به‌م کۆلانه‌دا؟ وتی سه‌یرم کرد نه‌وه‌ عه‌تایه که‌ جاران چاوی به‌من بکه‌وتایه شوین نه‌بوو خۆی تیا بگریته‌وه هه‌یچ گویی نه‌دامن هه‌ر هات. من له‌مه‌ زۆر تووره‌ بووم ده‌ستم کرد به‌قه‌سه‌یی وتنی و وتم نه‌وه به‌ره‌و رووم دیت؟ سه‌یرم کرد نه‌ویش ده‌ستی کرد به‌جنتیودان به‌من و هه‌ر دیته‌ پینشیشه‌وه. من که‌نه‌مه‌م دئ هه‌ندئ له‌گیف بوونه‌وه‌که‌ی خۆم که‌م کرده‌وه و له‌شوینه‌که‌ی خۆم وه‌ستام. نه‌خیر نه‌وه هه‌ر دیته‌ پینشیشه‌وه هه‌یچ گویم نادانئ. وتی: من یه‌ک دوو هه‌نگاو

کشامهوه دواوه، ئەو هەر ناوهستی و دیت؛ ئەوا جنیویش ئەدا. خۆ منیش لە جنیووان نەکهوتوم.

دانهویمهوه بۆ بەردیک و بەردیکم تینگرت ئەویش دانهویمهوه بۆ بەرد و بەردیکی گرتە من. من یەک دوو هەنگاوی تر کشامهوه دواوه. ئەو هەر دیت و جنیو ئەدا و بەردم بۆ ئەهاوێزی، سەیرم کرد بۆن و بەرامە ئەنجامیکی چاک نادا بە دەستهوه، بەخوا پشتم تیکرد و ئەمجا من کەوتە هەلاتن. گۆشەیهکی چاوم پێوهیه سەیر ئەکەم کەوتۆتەسەرم ها ئیستە بمرگی، ها توژیکیکە، بە هەر جۆر بوو سەرم کردەوه بە مالی خۆمانا و دەرگاکەم داخست.

گویم لێ بوو وتی: بۆم راوهسته هەمی وا وات لێ بکەم؛ من ئەگەر بمزانیایە تۆ ئەوهنده حیزە لەیت ئەمەدوو سالە بەمجۆرە خۆم تووشی ئەم عەزیەت و دەردی سەری و کۆلانەو کۆلانە ئەکرد؟

- لەو بناری «دەشتەتال» هە پیاویک هەبوو سۆفی پیروتی ناو بوو؛ جۆلایی ئەکرد. میوانیکیان هات، ئەویش لەسەر پێ چالکە بوو. دنیا زستانە، ناگر کراوه تەوه. کابرای میوان لەم بەری ناگردانە کەوه دانیشتوووه و خیزانەکی سۆفی پیروتیش لەو بەرهوه.

ژەنە دەریتکەمی درابوو دواپراوه کەمی بە دەرەوه بوو. سۆفی پیروت چاوی لێ بوو. لەناو پێچالە کەدا مەکووکەمی ئەهینا و ئەبرد ئەیوت:

هەپووش مەپووش ئەو کونەداپووش

ژەنە هەر تێ ئەنەگەیشت. بە ناچاری سۆفی پیروت هەر بە دەم مەکووک کوتانەوه خێرا سەرە بزوویتیکی لەناگرە کە دەرھینا و هاویشتی بۆ ژەنەکی. سەر بزووت بۆ نەچێ بکەوی لە دواپراوه کە. ژەنە لە تاوانا و لەبەر ئەو ناکاو، هەلبێتۆقاییهوه لە عەزرە تانا -بلامانی- یەکیکی پیا هینا. جا سۆفی پیروت مەکووکەمی هەر ئەهینا و ئەبرد و ئەیوت:

هەتەر مەتەر ئەم لەو بەتەر.

- دوکتۆر عیزەدین گێرایهوه وتی:

رەئوفی سەعی فەتاح بۆی گێرامهوه وتی: ئەوا لە بەسرەم؛ دنیا گەرمە بە نیوه پڕوان ئەگەریمهوه بۆ میوانخانە کەم، بەلام لە بەر ئەوه کە کەس نەبوو قسەمی لەگەلا بکەم، لەم رووهوه توژی بێ تاقەت بووم. رۆژیەک سەیرم کرد و کابرایهکی هەورامی لەو ناوه داخەریکی حەمالی و شتەیه، ئەویش بە نیوه پڕوان پەنا دیواریک هەبوو ئەچوو لەوی

ئه‌حه‌سایه‌وه. به‌زه‌بیم پیا هاته‌وه بانگم کرده لای خۆم پیم وت برام هه‌موو روژی به‌نیوه‌روان وه‌ره‌لای من نیوه‌روژه‌ی خۆت بکه. لهم سینه‌ری ژووری ئوتیله‌دا به‌سه‌تیوه. ئاوی سارد بخۆره‌وه. که دنیا بوو به‌عه‌سر و فینک داهاات بچۆ به‌لای کاسی خۆته‌وه. کابرا ئه‌مه‌ی زۆر پینخۆش بوو.

هه‌موو روژی له‌فرچه‌ی گهرمای نیوه‌روژدا ئه‌هات. من چۆنم پینی وتبوو به‌و جووره رایته‌بوارد. منیش وه‌خته‌که‌م له‌گه‌لا به‌قسه‌کردن رانه‌بوارد. روژیک زۆر گهرما‌بوو من ده‌ستم کرد به‌ده‌رده‌دل کردن که ئه‌م گهرمایه‌ چیه؟ ئه‌ویش وتی:

قوربان ئه‌وه ئه‌م گهرمایه‌ هی ئه‌وه‌یه که وه‌ختی خۆی خواوه‌نته‌عالا ویستی جه‌حه‌نم لیره‌ دروست بکا- لهم شاره- هینای له‌ پینشا توونه‌که‌ی دروست کرد له‌ پاشا ئه‌ولیاکان و شیخی سراج‌ه‌دین لئی کۆ بوونه‌وه، عه‌رزیا‌ن کرد بینایی چاوان تو لیره‌ جه‌حه‌نم دروست ئه‌که‌ی له‌وانه‌یه‌ عه‌ره‌به‌کان تیک و مه‌کانی بدن و به‌جاری ویرانی بکه‌ن. بینه‌ بیگوتیره‌وه بو شوینیکی تر.

ئه‌ویش که ئه‌مه‌ی گوئی لیبوو له‌ ترسا به‌خۆی و که‌ره‌سته‌ی جه‌حه‌نمه‌که‌یه‌وه هه‌لات. به‌لام توونه‌که‌ی له‌ به‌ر شپه‌زه‌یی لئ به‌جی ما. جا ئیسته‌ ئه‌م گهرمایه‌ خی ئه‌وه‌یه.

وتی له‌ پاش چهند روژیک کابرا پینی وتم قوربان من بۆچی هه‌موو روژی بیم بۆ ئیره؟ بۆم حساب بکه روژی چوار فه‌یسه‌لی حه‌فته‌وه حه‌فته‌دیم پاره‌ی هه‌موو حه‌فته‌که‌م بده‌ری ئیتر بۆچ هه‌موو روژی بیم ئه‌چم بۆ خۆم کاسیه‌ک ئه‌که‌م.

وتی به‌راستی بیرو باوه‌ری کابرام به‌لاوه‌ سه‌یر بوو. وتم: برا بۆچی تو چی ئه‌که‌ی بۆ من؟ هیج وانه‌زانی گوێزی هه‌ورامانم بۆ ئه‌زمیری؟ من وتم با له‌و به‌ر هه‌تاوه‌ نه‌مینیتته‌وه؛ که‌واته‌ خوات له‌گه‌ل.

- له‌و ولاتی موکریانه‌ پیاویکی جۆلا هه‌بوو مام وه‌یسی ناو بوو. ئه‌م مام وه‌یسه‌ گه‌لنی جاری وا هه‌بوو له‌ به‌نه‌مه‌ره‌زی خۆی -واته‌ به‌ن له‌ خۆی- رانک و چۆخه‌ی بۆ خه‌لک ئه‌کرد و پیاوی ئه‌فرۆشت. پیاویکی تریش هه‌بوو مام حه‌یده‌ری ناو بوو بزنه‌ مه‌ره‌زی چاکی هه‌بوو. ژنیکیش هه‌ر له‌ ولاته‌که‌دا بوو پوره‌ئه‌سه‌مه‌ریان پنی ئه‌وت. ته‌شی ریسی ئه‌کرد؛ به‌لام ته‌شی ریسی چاک بوو. مام حه‌یده‌ر عومری هه‌شتا سال بوو، پوره‌ئه‌سه‌مه‌ر نه‌وه‌د، مام وه‌یسیش ته‌نگی به‌سه‌د هه‌لچینیوو.

هەر لهویدا ھەمەد بابە کریک ھەبوو دەولەمەند و خاوەن جووت و گا بوو. ھەموو سالی سەپانی رائەگرت. لەو ولاتەدا وەکوو نان ئەدەن بە سەپان بەرگیشی ئەدەنی. ئەم ھەمەد بابکرە سەپانیکی راگرت. بریار ئەوەبوو رانک و چۆخەشی بۆ بکا، بەلام ھەر بۆی نەکرد و ھەر ئەبوت: با مام ھەیدەر مەرەزەچاکەکەم بپریتەووە ئەیدەم بە پوورەئەسمەر جوان بیرسی، ئەو وەختە مام وەیس بەدل بۆت بکا بەررانک و چۆخە. ھەر بەم جۆرە سەپانەکەم لە بەھارەووە ئەخستە پایز و لە پایزەووە ئەیخستە بەھار. لە ئەنجاما سەپان وەرەز بوو وتی:

مەرەز مەرەزی مام ھەیدەر بێ
تەشی ریسەکەم پوورەئەسمەر بێ
جۆلاکەم مام وەیس سەرقتگ عەنتەربێ
ئەم رانک و چۆخە قەت تەواو نابێ

- کابرایەکی خۆشناو گویندەرێژیک بار ئەکا لە تری و ئەبیاتە مەخمور بۆ فرۆشتن. تری ئەگۆریتەووە بەگەنم و بار دائەگرێ بۆ گەرانەووە. گەنمەکە گران و قورس ئەبێ کەرەکە نایوانی؛ لەبەر ئەوەکەر لەشویتی خۆی ناجوولنی. کابرا زۆری دا لەم کەرە بەستەزمانە. ئەوانیش دین تیر و پر ئەدەن لە کابرا. ھەندئ لەباری کەرەکەم ئەکەنەووە ئەیدەن بەکۆلی کابرا خۆیا ئەلین دە ئیستە بۆ خۆت پرۆ ملت بشکینە. کەر کە بارەکەم تۆزی سزک ئەبیتەووەئیتەر ئەروا. جا کابرا کە لە گوندەکە دەرچوو سەری نابوو بەنا گویی کەرەکەووە پیتی ئەوت:

ھەنووکە چ دەریت؟ ما لێرەش خزموو ھەنە؟

- کابرایەکی شارەزووری تەلاقی ئەکەوی و ئەکەویتە شوین تەلاقی کەم بۆ چاک کردنەوی. مەلا مەحموو گێرایەووە وتی:

ئەم کابرایە ئەچیتە سولەیمانی ئەچیتە لای مەلاعەبدوللای چورستانی و پیتی ئەلی:

قوربان تەلاقیکی پیسم خواردگەو لە رووم ھەلنایە بیگێر مەوہ. ئەویش ئەلی: باوکم بیلی بزائم چیت وتوو؟ ئەلی: ئاخر قوربان لە رووم ھەلنایە بیگێر مەوہ.

ئەویش ئەلی: باوکم لەشەرعا شەرمی بۆ نییە، بیگێر مەوہ بزائم چیت وتوو بەلکوو چاریکی بکەن. کابراش ھەندئ سەر دائەخا و پاشان ئەلی:

وہللا قوربان وتم وەژنەکەم تەلاقی کەوتووئ ھەر مەلایە کیش خاسی کاتەووە بکەم وەقوزی دایکیەوہ.

مه‌لاعه‌بدوللاش سوڤی نه‌بئ، ثم جوره‌قسانه‌ی قهت گوی لی نه‌بووه، به‌ته‌وسیتکه‌وه سه‌یریکی کابرا نه‌کاو به‌ده ستی ئیشاره‌ی بو نه‌کا و نه‌لی هه‌سته‌پرۆ هه‌سته.

کابرا دیته‌ده‌روه له‌خه‌لکوخوا نه‌پرسی نه‌لی: به‌لکوو مه‌لایه‌کم پیشان دهن ته‌لاقه‌که‌م خاس کاته‌وه. خه‌لک مه‌لاعه‌ولای بیژوی له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌ی پیشان نه‌ده‌ن. ثم مه‌لاعه‌ولایه‌له‌و رۆژه‌وه که‌هاتۆته‌دنیاوه تا ئه‌و ته‌مه‌نی هه‌شتا و پینج سا لیه‌وه‌کوو شیخ نه‌مینی بیژوی هه‌ر سوڤی و هه‌ر دووره‌به‌ریز له‌دنیا بووه.

نه‌چیته‌خزمه‌تی و نه‌لی: قوربان ته‌لاقه‌کی پیسم خواردگه، بریا گووم بخواردایه‌و ته‌لاقی وام نه‌خواردایه. چوومه‌خزمه‌تی ئه‌و مه‌لایه‌ده‌ری کردم، ئیسته‌جه‌ناوتیان پیشان داگم. هاتگم جا تۆیش که‌یفی خۆته. له‌رووشم هه‌لنایه‌بیگێرمه‌وه. ئه‌ویش وه‌کوو چورستانی نه‌لی: بابم ده‌بیلێ ده‌شه‌رعی شه‌ریفدا چ شه‌رمی تیندا نیه.

کابرا نه‌لی: قوروان وتم وه‌ژنه‌که‌م ته‌لاقت که‌وتووی و هه‌ر مه‌لایه‌کیش خاسی کاته‌وه بکه‌م وه‌قوزی دایکیه‌وه. مه‌لاعه‌ولا به‌ته‌واوی ناگری تی به‌ر نه‌بی نه‌لی: بابم من ته‌لاق و وانیک چاک ناکه‌مه‌وه، نه‌گه‌ر چاکم بکردایه‌ته‌وه‌چاکم نه‌کرده‌وه. ئه‌و جا من له‌قوزی دایه‌لی تۆم نه‌برد و له‌قوونی باپیشته. ده‌هه‌سته‌پرۆ ده‌به‌نگ.

- شیخ مه‌حمودی مه‌لیک له‌ده‌وره‌ی سوله‌یمانی بوو. شه‌ری له‌گه‌ل ئینگلیزو حوکومه‌تی عێراقدا نه‌کرد. گه‌لی له‌زایته‌کورده‌کانی له‌گه‌لا بوو؛ یه‌کیک له‌وانه‌عیززه‌ت تۆپچی بوو. سه‌ر ده‌میک له‌بناری ته‌لان و جاسه‌نه‌بوون.

شیخ نه‌مری دابوو هه‌موو شه‌ویکی جومعه‌زکر بکه‌ن. ئه‌و عاله‌مه‌ئه‌بوایه‌بچوونایه‌کۆری ئه‌و زکره‌وه. زایته‌کان له‌به‌ر ئه‌وه که‌خه‌لکی تر نزیکتر بوون به‌شیخه‌وه، ئه‌وان به‌و لاتره‌وه ئه‌بوایه‌له‌زکره‌که‌بوونایه. له‌مانه‌ش زۆریان هه‌بوو که‌به‌روایان به‌م زکر و هه‌را و هۆریایه‌نه‌بوو، به‌لام زۆری شیخ مه‌حمود راپیچی دابوون. زکره‌که‌ش زیاتر له‌سه‌ر وشه‌ی «الله» نه‌برایه‌وه. ئه‌بوایه‌پینج ته‌زییح الله بکرایه. عیزه‌ت تۆپچیش توشی ئه‌م زکره‌بوو بوو به‌لام زکر کوجا مه‌رحه‌با.

چهند شه‌ویک به‌مجۆره‌تییه‌ری و عیزه‌ت له‌وه‌زیا نه‌ما. شه‌ویک له‌کۆره‌که‌دا بانگی کرد یا شیخ! شیخ مه‌حمودیش وتی به‌لی. عیزه‌ت وتی هیج. تۆزیکه‌تری پێ چوو دیسان بانگی کرد یا شیخ! ئه‌ویش ئه‌یوت به‌لی. ئه‌م ئه‌یوت هیج. به‌مجۆره‌ عیزه‌ت تا چوار جار

بانگی ئەکرد یا شیخ. شیخ توورە بوو وتی: سەگی سەگ جسن بۆچ من گالته‌چی تۆم هەر بانگم ئەکەیت و پاشان ئەلینی هیچ؟ عیزەت وتی:

«قوربان! تۆ بەجوار جار بانگ کردن وا توورە بوویت و بەو جۆرە دەستت کرد بەناگەر کردنەوه. ئەی خوا ئیمە پینجسەد جار بانگی بکەین و هەر بلتین "الله الله" ئاخر نالی سەگی سەگباپنە چیتان لێم ئەوی وا لەسەر یەک لە سەر یەک وەکوو جیکەنە بانگم ئەکەن و هیچ ئیشیکیشان نییه؟»

شیخ مەحموود وتی ئەی بە لەحنەت بێ بۆ خۆت و بۆ قسەت. برۆ نەگبەت ئیتیر جاریکیکە مەیەرە کۆرپی ئەم زکرەوه. عیزەت بەم جۆرە خۆی لەدەست زکر کردن رزگار کرد.

- دوکتۆر ئەمین گێرایەوه وتی:

سابری تەپەجنە هەبوو، پیاویکی پیری قسەخۆش بوو. زۆر بە ژیاڵەکەیی لەپۆلیسیدا بەسەر بردبوو. کە لە پۆلیسی دەرچوو بوو بەتەواوی قسەیی خۆش کردبوو وتی: ئەوا لە بەرزنجەم لەبەر دەرگای مودیرام. مودیریش رەشپەفەنی بوو. ژنیکی جوانکەلە (خوا هەقەزۆر جوان بوو) پەلی مێردەکەیی راکیشابوو هاتن بۆ لای مودیر، ئەیه‌ویست تەلاقێ خۆی لێ بستینی. وا دیار بوو پیشووتر چوو بوون بۆ لای مەلا. کابرا ژنەکەیی تەلاق نەئەدا و دیارە مەلاش بۆی تەلاق نادا. ناچاری هینا بووی بۆ لای مودیر.

مودیر بەپیاوێکەیی وت: کابرا تۆ ئەم ژنەیی خۆت تەلاق ئەدەیی؟ کابراش وتی: قوربان تەلاقێ نادەم. خۆ بەزۆر پێم تەلاق نادەن. رووی کردەژنەکە وتی: ئافرەت وا ئەلێ تەلاقێ نادەم. ژنە توورە بوو رووی کردە مێردەکەیی و وتی: «دەم گەناوێ سێسەلە! قوزی خۆمەو نایدەم وەتۆ ئەو قوزەسەگە». سابری وتی: چومە لایەوه پێم وت: بەقوربانی ئەو قوزەبەم وتی ژنەکە وتی: خوا عاقووت کا.

- دوکتۆر کاوس قەفتان گێرایەوه وتی پوورم بۆی گێرامەوه وتی:

ئەوا رۆژیک لەمالەوه هەموو دانیشتووین دەرگای حەو شەکە کرابووه. ئەوه‌ندەمان زانی پیاویک بە هەلەداوان کردی بەدەرگاکیەدا و هاتەحەوشەوه. بە برسکاوی پرسیی ئەری پینشاوه کە لە کویبە؟ ئیمەش وا تیگەیشتین کە ئەم کابرایە تەنگاوه و مالەکەیی بەمزگەوت زانیوه، ئاودەستەکەمان پینشان دا خێرا سەری کرد بەئاودەستەکەدا. ئەوا ئیمەش چاومان لێیه

دهستی برد به‌سەری په‌نجه‌یه‌کی تۆزێ پيسايی دەر هینا خستیه‌سەر په‌رۆیه‌ک و هاته‌ده‌روه و تێ مالتان ئاوابی و رووی کرده‌قایی چه‌وشه‌بۆ رۆیشتن. ئیمه‌ش ئه‌مه‌مان زۆر به‌لاوه سه‌یر بوو لیتمان پرسی: خاله‌ تۆ ئه‌مه‌چیت کرد و بۆج وات کرد؟

وتی: «برا بیژم چی؟ نه‌خۆشم چوومه‌لای ئه‌و چه‌کیمه‌ی دراوسیتان، موغایه‌نه‌ی کردم و تێ بچۆ تۆزێ له‌ پيسايیه‌که‌ت پیرا تا ته‌حلیلی بکه‌م. منیش بیژم چی گووم نایه‌ هاتم به‌ په‌له ئه‌مه‌ی بۆ ئه‌بهم بزاتم دواچار چی ئیژی؟»

وتی: ئیمه‌ش و تها ده‌یجا باوکم ئه‌مه‌چۆن ئه‌بی؟ ئه‌و داوای هی خۆتی کردوه. ئه‌ویش و تێ: برا ئه‌مه‌ئیه‌ ئیژن چی؟ گوو هەر گووه‌ هی من وئ و هی یه‌کیکی تر وئ بۆ ئه‌و هەر خاسه. ئه‌مه‌ی وت به‌فرکان له‌ده‌ر گا دەرچوو به‌نیازی خۆی بۆ لای دوکتۆر.

له‌و ده‌شتی دزه‌بیه‌ کابرایه‌ک په‌له‌ سیلیکی هه‌بوو چوار پینج کار پینی فیر بوو بوون ئه‌چوون ئه‌یانخوارد. کابرا هەر دهری‌ئه‌کردن و ئه‌وان هەر ئه‌هاتنه‌وه. یه‌کێ له‌کاره‌کان په‌لێک بوو سه‌ری سپی بوو کابرا گه‌یشته‌ تینی راوی نان و کاره‌په‌له‌که‌ی گرت به‌دار هاته‌ ویزه‌ی و وتی: «هه‌ی سه‌گی سه‌گبابی له‌سه‌ی بوو! ئه‌وه‌ئه‌وان سه‌ریان ره‌شه‌و له‌ هیچ تێ ناگه‌ن خۆ تۆ سه‌رت سپیه‌. ئاخ‌ر نایێ تۆزێ شه‌رم له‌و مووه‌ سپیه‌ی سه‌رت بکه‌ی؟ ئه‌وا چه‌ند جاره‌ من دهرتان ده‌که‌م. له‌باتی ئه‌وه‌ تۆ پینان بریت ده‌حه‌بیه‌ ئیتر بانه‌چینه‌وه، که‌چی خۆت پینشیان ده‌که‌وی و ده‌بانه‌نیته‌وه. ده‌برۆ ببخۆ لۆ خۆت.

- ره‌شید جه‌وده‌ت جارێک له‌و ولاتی به‌سه‌ره‌یه‌شه‌ویک له‌گه‌ل خانمێکی ئه‌و ناوه‌دا ئه‌بی، پاش ماوه‌یه‌ک به‌ده‌م گه‌مه‌و گالته‌وه‌ ده‌ستیک ئه‌دا له‌سکی خۆی و ئه‌لێ: شووفی هرا بگنی. خانم پینی ئه‌لێ: مه‌لێ هرا بگنی بلێ هره‌ بگنی. ئه‌ویش ئه‌لێ: بۆچی وا بلیم؟ ئه‌لێ: چونکه‌ بگن مۆنسه. ئه‌میش هیچ ده‌نگ ناکا. پاش ماوه‌یه‌کی تر هەر به‌ده‌م گه‌مه‌و گالته‌و ده‌ستی ئه‌خاته‌ سه‌ر مه‌وزعی کاری خانم: هره‌ فرج. خانم ئه‌لێ: مه‌لێ هره‌ فرج بلێ هرا فرج. ئه‌لێ: بۆچی؟ ئه‌لێ: چونکه‌ فرج موزه‌که‌ره. ئیتر له‌ وه‌زیا نامینێ ئه‌لێ: هه‌ی سه‌گی سه‌گبابی دیله‌سه‌گ! ئه‌و قوزه‌ پيسه‌ی تۆ که‌تا ئیسته‌جوار هه‌زار کیری خواردوو نیر بی و ئه‌م سه‌کی من به‌م پاک و پوختیه‌ می بی. ئه‌مه‌تا ئیسته‌ نه‌بووه‌ و نه‌بیستراوه. هه‌سته‌ بچۆ به‌و لاوه‌ له‌لام له‌ خۆت و له‌زمانیشت دا.

- شیخ نه‌جمه‌دین گنرایه‌وه‌ و تێ:

بە كراغاي گەورە كەمەرى خۇي كەردبۇو. كورپىكى ھەبۇو كورپە كە پان لە جىتگاي دانابۇو. ئەم كورپە زۆر جەرت و فەرت و ھىچ بۇو. شىت نەبۇو بەلام ۋە كوو شىت ۋا بۇو. خەمە تەكارىكى باۋكى ھەبۇو كە پىاۋىكى زۆر ژىر و دانا بۇو، ھەمۇو جار نامۇزگارى كورپە كەى ئە كەرد كە ۋا جەرت و فەرت نەبىن و تۆزى گران و سەنگىن بىن بۇ ئەو ھەل كە كە شەرمى لى بىكەن و شوپىن تاگردان كۆير نەبىتەو. لە دوايى ھەمۇو شىتىكا كورپە ھاتە قەسو ۋتى:

بابەلى بابەلى! بەخوداي لووتەى ئەحمەد شوخى^{۱۳} بىھەستى بەگونمەو ھە تازە گران و سەنگىن نابم.

- ژىنىك ھەبۇو لە قەشان شىت بۇو بۇو، خەلكى پىيان ئەوت كىرمان بەقوزت. ئەو ىش ئەبوت: جا تولى بابىنە قوزم بە كىرتان.

- جارىك لە ھەولتر مەنەلە تاغاكەن كەبىرەكى كەرمەنج - كەسمالىلى ناو بۇو - ئەبىنە ھەرقى ئەدەنى. شەۋىك سەرخۇش ئەبىن، ئەمجا ئەچنەو ھە لە قەلاتى ئەو شەو ھە نون. بەيانى كەبىرە كە ھەلئەستى تىنوى ئەبىن سەبىر ئەكە شەبەبەك لەسەر بانە كە دانراو. دانىشتو ھە كەنى قەلات ھەر لە ئىوارو ھە شەبەبەئەو لەسەر ئەو بانە بەرزەنە دائەنن تا بەيانى ئەبىن بەتەرەزە. سەمىل شەبەبەئەو كە ئەنن بەسەر ھە تەماشە ئەكە تا ئەو ۋەختە ئاۋى سارد و بەلەزەتى ۋاى نەخواردۇتەو ئەلى:

ئەى لەقونىتەن بىم ھەولترىيان! ھەنوو كە زانىم كە لۇچى ھەرەقتەن دەخۇنەو.

- شىخ ھەبۇلرەھمان گىزىپەو ۋتى:

مەلا سالىكى كۆزەپانكەو مەلا سەمىلى دىبەگەو چەند كەسىكى تر - كە يەكىن لەوانە مام ھەزىز بۇو - رۆژىك لە دىبەگە بەناو كۆلاننىكا ئەرۇن. بەلاى دىۋارىكا تى ئەپەرن دىۋارە كە زۆر بەرز نابىن؛ بەھال سەربان لەو دىۋى دىۋارە كە دىار ئەبىن. دىۋارە كەش دىۋارى ھەشەبەك ئەبىن. مەلىك لەو دىۋى دىۋارە كەو ھەرئەگرى و دايكە كەى بۇى ژىر

ناکرپته‌وه، مام عزیز سهر به‌سهر دیواره‌که‌دا شوږ نه‌کاته‌وه و به‌دایکی مناله‌که‌ئله‌ئې: دایکم
نه‌و منالت بو‌نه‌وه‌نده‌ئ‌گري هه‌لبه‌ت بسم‌الله‌ی لې نه‌کراوه.

ژنه‌ش چاوی له‌مه‌لا سالح و ئه‌وان نه‌بوو وتی: برام بسم‌الله‌ی چي لې نه‌کراوه؟
منداله‌کانی ماموستا مه‌لا سمايل اعوزوبالله‌شيان لې کراوه، که‌چی هه‌ر ده‌ست به‌ده‌می سه‌یدا
نه‌که‌ن.

- له‌سوله‌یمانی له‌گه‌ره‌کی هۆلې، سالح ئاغا هه‌بوو. مزگه‌وتی گه‌ره‌که‌که‌تیکچوو بوو
خه‌لکی گه‌ره‌که‌که‌ئ‌یانویست چاکی که‌نه‌وه. ئه‌چنه‌لای سالح ئاغا یئې ئه‌لین: ئه‌مانه‌وئ
مزگه‌وته‌که‌تیک‌بده‌ین و چاکی که‌ینه‌وه، جه‌نایبشت نه‌گه‌ر به‌شی خوتی تیخه‌ی زور خیرت
نه‌گا. ئه‌ویش ئه‌لې:

من بو‌تیکدانه‌که‌ی چیتان ئه‌وئ ئه‌تانه‌مئ، به‌لام بو‌چاک کردنه‌وه‌که‌ی یه‌ک پوول
ناده‌م.

- حه‌سمن ئه‌فه‌ندی هه‌بوو له‌سوله‌یمانی هه‌موو جار له‌دوعای پاش نوږی جه‌ماعه‌تا
ئ‌بیوت: بیجگه‌ له‌و ده‌دوانزه‌که‌سه‌ی که‌خۆم ئه‌یانزانم فاتحه‌ بو‌پو‌حیانه‌تی هه‌موو موسلمانان
بیټ.

- شیخ محهمه‌دی شیخ جلال گه‌یرایه‌وه وتی:
مه‌لا جلالی مه‌لا حه‌سه‌نی ئابلاخ روژیک له‌بازار مریشکیکی زیندوو ئه‌کړئ ئه‌یخاته
ژیر جوبه‌که‌ی و ئه‌بیانه‌وه بو‌ماله‌وه. له‌ماله‌وه له‌بیری ئه‌چی مریشکه‌که‌دانی، دانه‌نیشی و
هه‌ر به‌جوبه‌که‌یه‌وه‌خوی ئه‌خا به‌لادا و ئه‌که‌وئ به‌سهر مریشکه‌که‌دا. مریشک ده‌ست ئه‌کا
به‌قیژ و هۆږ. مه‌لا جلال ئه‌ترسئ و هه‌لته‌ستئ و پائه‌کا ئه‌لې:
خه‌لکینه‌ بمگه‌نئ ده‌عبایه‌ک له‌ژیر جوبه‌که‌مایه‌ خه‌ریکه‌ بمخوا.

- ئالتوون ئه‌فه‌ندی هه‌بوو له‌وسله‌یمانی، لیبان پرسئ ئالتوون ئه‌فه‌ندی «و ما و الورد و
الشجره‌ بده‌»؛ مه‌عنای چیه‌؟ ئه‌ویش ئه‌لې: ئه‌و کۆتره‌ی له‌سهر بده‌به‌الی لې په‌یدا ئه‌بئ و
پاشان ئه‌فړئ.

- شیخ به شیر نه ترووشی بوی گپرامه وه وتی:

لهو ولاته ناغا شره زوره. کابرایه کی بیتر، به ناویانگی ناغایه که وه نه چیت و شهوی نه بن به میوانی بو نه وه شتیکی بداتی. له گوی ناگردان دانه نیشن و حهیرانیکی بو نه لی. ناغا نه لی: مەریکی بدهنی. نه مجا خه زیمیک نه لی. ناغا نه لی: گایه کی بدهنی.

به مجوره هه ره نهو گورانیه ک نه لی و ناغاش هه ره بوی زیاد نه کا. هه تا به یانی روزه نه بیته وه. کابرا به یانی ئیتر نه یه وی پروا سه یر نه کا هیج دیار نییه. نه چینیته لای ناغا نه لی: نه مه وی بچم بو لایه کی تر خه لاته که م بده ری با بروم. نه لی: خه لاتی چی؟ نه لی: نه وانهی که شه وی فه رموت. ناغاش نه لی: تو چاکت وت و منیش چاکم وت. کابرا به هه ناسه ساردی ئیتر لی نه دا نه روا.

- فهقی محهمدی نانهوا هه بوو له پیاوه نانهوای خانه قای بیاره بوو. له دمه دهمی پیریدا شیخ علائه دینی بیاره ژنیکی بیوه ژنی بو هینا بوو.

له هاوینانا فهقی محهمد نه چوه سه ر ناوه که ی شیخ مووسا بو مه له کرد و وسل ده رکردن. که خوی نه ژند به ناوه که دا نه یوت: یاره بی به قوربانت بم شیخ علائه دین خوا عافوت بکا. زستانان که نه چوو مه له بکا کاتی که خوی له ناوه که هه لئه کیشا ئوی سارد و سه خته نه یوت: نیه تمه گووم خوارد. خوابنگری شیخ علائه دین بو په نی بیت دام.

- کابرایه ک لهو ولاتی دزه بیایه تیه ژنیکی هه بوو هه ره له گه له هه ر شتیکی نه بوو کابرا به ژنه که ی نهوت بیلیم. ژنهش له بهر بیلیم بیلیمی میرده که ی زور نه سه له میه وه له وانه بوو پاشه لیشی وا دیار بوو پیس بوو. نه یوت: ببی و نه بی نه بی به شتیکی زانیسی بویه واهه موو جار وا نه لی.

ئاخری وای لی هات کوناوه جهرگ بوو. روژیک له وه زیا نه ما وتی: ده بیلی بزانه نه مه چییه هه ره نه لیت بیلیم؟ کابرا نه مجا وتی: ده سا وه للا نه یلیم نه منت بمرم. نه مجا ژنه وتی: ده ک به زیاد نه بی نه مه بوو بو نه مه چه ند ساله منت پیوه کوشتوه نه مری نامری جارو جهه نه م.

- تازه پاقلواو ماقلاوا داهاتبوو کابرایه کی جافی کوچهری جاریک له مالی مه حموو پاشادا خواردبووی زوری به لایه وه به له زهت بوو.

ئەم کابرایه ئەچێ بۆ سوله‌یمانی سەیر ئەکا وا لە دوکانێک ئەوه‌ی لە دیواخانە‌کە‌ی محموو
 پاشادا خواردوو‌یه هه‌یه‌و کابرایه‌کیش وشک له‌ ناو دوکانه‌که به‌ سه‌ریه‌وه راوه‌ستاوه. ئەمیش
 له‌ به‌رانبه‌ریه‌وه هه‌ر ئەوه‌ستی. سەیر ئەکا کابرای ناو دوکان هیچ جووله‌ ناکا، ئەچیته‌ پێشه‌وه
 بۆی. دوو په‌نجه‌ روو به‌رووی هه‌ر دوو چاوی ئەکاته‌وه. کابرا سه‌ری ئەکیشیته‌وه دواوه
 ئەلێ: ئەوه بۆچ وائە‌کە‌ی؟ ئەلێ: برا ئەوه بۆچی چاوت ئەوینی؟ ئەلێ: بۆچ نابینی. ئەلێ:
 ئەگەر ئەوینی ئەوه بۆچی تیر و پری لێ ناخۆی؟

- پێ کۆرپه‌کی جاف له‌عیل به‌جێ مابوو، له‌ کاتی گه‌رانه‌وه‌یانا بۆ گه‌رمیان له‌شار باژێر
 له‌و بناری شووکن و باراوه‌دا ده‌وار هه‌لته‌ده‌ن. تری پێ گه‌یشتووه‌ ماله‌که‌ مرخ له‌ ره‌زیک
 خۆش ئە‌که‌ن. شه‌ویک ئە‌چن چی به‌ ره‌زه‌که‌وه‌یه‌ لێ ئە‌که‌نه‌وه‌و ئە‌یه‌تین بۆ ئە‌وه‌ سه‌بە‌ینی
 بیخه‌نه‌سه‌ر پشته‌ی گایه‌ک و بچن به‌ ری خۆیانه‌وه.

له‌ ده‌مه‌وه‌ تاوکه‌وتنا خاوه‌ن ره‌ز ئە‌چیته‌سه‌ر ره‌ز ته‌ماشای ئە‌کا یه‌ک هه‌یشه‌ترێ چیه‌
 پێوه‌ نه‌ماوه. ده‌نگی ده‌رو دراوسی ئە‌کا ئە‌لێ: غه‌واره‌ له‌م شوینه‌دا نییه‌ ته‌نها ئە‌و ماله‌ جافه‌
 ته‌ریده‌یه‌ نه‌بێ که‌یه‌ک دوو رۆژه‌ لێره‌دا خستوو‌یانه‌. ئە‌م ئیشه‌ ئیشه‌ی ئە‌وانه‌. ده‌ی بابچین.
 هه‌ر یه‌که‌ په‌لاماری تیلایه‌ک ئە‌ده‌ن و هه‌رش ئە‌به‌نه‌ سه‌ر ماله‌که‌. مالیش که‌سیان له‌
 عه‌شهره‌ت لانییه‌. سەیر ئە‌که‌ن ئە‌و حه‌شاماته‌ که‌ هات ئیسته‌ هه‌ر به‌خواردن ئە‌یانخۆن.
 چاریان نامینی دین به‌ په‌له‌ باره‌ترێ به‌دزی دایه‌نین مه‌وجیک ئە‌ده‌ن به‌سه‌ریا و ئە‌که‌ونه
 شین و شه‌پۆر به‌ده‌وریا و ئە‌لین:

تورش و شیرینه‌برا رۆ	مزر و شیرینه‌ برا رۆ
خاوه‌ن نه‌وینه‌برا رۆ	دۆشاو ره‌نگینه‌برا رۆ
باسوق سنجاقه‌برا رۆ	ده‌رمانی قورگه‌برا رۆ
جیگای حه‌و برای تو برا رۆ	ده‌نگت ده‌رنایه‌برا رۆ
وا ده‌وریان داگین برا رۆ	شان هه‌لته‌کینه‌برا رۆ
بۆچی وا ماتی برا رۆ	کاسه‌ی نه‌باتی برا رۆ

ده‌سته‌ی تیلاو به‌ده‌ست که‌دین و ئە‌زانان وا ئە‌مانه‌کۆستیان که‌وتوووه‌ مردوویان لێ
 مردوو به‌ شوینه‌که‌ی خۆیانا ئە‌گه‌رپێنه‌وه، ئە‌لین دزی ئیمه‌ ئە‌مانه‌نین. پاش چوونی ئە‌وان
 ئە‌مانیش بار ئە‌که‌ن و ئە‌رۆن و هۆره‌تریش به‌بێ قه‌له‌گه‌ل خۆیان ئە‌به‌ن.

- حاجی مستەفای پاشایامملکی لە نەخۆشی مردنیا لەخەستەخانەی مەجیدیە بوو لەبەغدا. رۆژیک دەست ئەکا بەگریان و خورخوڕ ئاو دێتەخوارووە بەچاویا. پیتی ئەلین: پاشا خوا شفات ئەداو دەرئەچی بۆچ وای بێ تاقتی ئەکە؟ ئەو وای نییە هەرکە نەخۆش بکەوێ بمری. ئەویش ئەلین:

ئەو ئەو ئەلین چی؟ من بۆ ئەو ناگریم کە ئەمرم؛ ئەمرم بەگونی بارگیرتانەو. بۆ ئەو ئەگریم تا ئەو وەختە من، من بووم، ئەم ناسک و نازدارانە لە کوی بوون؟ ئیستە کە من هیچم پێنەماوە چۆن ئەم فریشتانە وەکوو پەپوولە بە دەورما ئەسوورپێنەو! من بۆ ئەم ئەگریم. (مەبەستی سیستەرەکان بوو).

- حەمەیی باجیاشی هەبوو تەلای خواردبوو سێ بەسێ کە جگەرە نەکیشتی. چەند سالیکی پێچوو بوو بەم جۆرە مابوو وە. هەر وەختەبوو رۆحی دەرچی بۆ جگەرە. لەبەر تەلایکە ئەو نەیتەتوانی جگەرە بکیشی.

رۆژیک لە ناکاو خەبەریان بۆ هینا کە ژنەکەت مرد. ئەویش کە ئەم خەبەرەیی بیست بەبێ ئیختیار هەر هەستا و دەستی کرد بەسەما کردن و ئەبوت: ئۆخەیی ئۆخەیی جگەرەم بەنی، کاری خۆلایە جگەرەم بەنی. حەمەیی ئایشتی جگەرە بکیشە بۆ سویندت خوارد جگەرە بکیشە. ئەو گووێ خوارت نەبخۆیتەو لە بەهەشتیشا نەیکەیتەو.

- لەو کوردە وارییە باوە کە نوێژی جەژن کرا خەلکە کە ئەچن بۆ مالان بۆ جەژنەپیرۆزە. لە گوندی «شوێ» لەو ولاتی بانەییە پاش ئەو جەماعەت نوێژی جەژن ئەکەن، مەلاکەیان پێشیان ئەکەوێ و ئەچن بۆ مالهکان بۆ جەژنەپیرۆزە. کە ئەچن هەر مالتیکش شتیک هەر ئەخۆن، هی واشیان تیدا ئەبێ هیچ ناخوا. بەلام مەلا بەلایەو «سوننەتە» لە هەموو مالهکان شت بخوا. وای لێ دێ ئیتر ناتوانی بە پێیان برۆا. کەریکی بۆ دینن سواری کەرە ئەبیت و پێش خەلکە کە ئەکەوێ. ئەمەجا وای لێ دێ ئیتر ناتوانی داشبەزی. هەر بەسەر گویدرێزە کەوێ پیرۆزبایی ئەکا. شتیکیان کە هینا هەر بەسەر کەرە کەوێ پاروویەکی لێ ئەخوا و ئەلین بەزیادی کەن.

لە ئاخرا مالی پیرۆزینک ئەمینێ ئەچن بۆ ئەویش، بەبێ دابەزین لەبەر دەرگا کە پیرۆزبایی ئەکا و ئەروا. جەماعەتیش بەشوینیەو. لەوێش ئەکەوێ هەر لەسەر کەرە کە شت بخوا. پیرۆزە دیت بەردەمی ئەگری و ئەلین: بەقوربانت بێ! شیرەوامان هەیه ئەبێ بۆ پیرۆزی پاروویەک هەر بخۆیت. مەلاش ئەلین:

سدری که ره که بگپتر نه وه، شیره واه سووکه.

- خاله ره جهب هه بوو له سوله‌یمانی به شه و دره‌نگ نه چوووه بو مال‌هوه. قاپی
حه‌وشه که یان هدر دوو دیواری هم لاو نه و لای که وتبوو. نه و له‌ویوه نه نه چوووه ژووره وه
تهق و هژر نه‌یدا له قاپی به و دره‌نگ وه خته مال و منالی هه لئه‌ساند بین قاپی بو بکه‌نه وه.
دایکی شه‌ویک پنی نه‌لی: هه‌تیو تو بو به و دیواره روخواه‌دا نایه‌ته ژووره وه که حوشتری
به‌باره ته‌نگزه وه پیا دیت؟ هم تهق و هژرت له‌چییه؟ هه‌موو شه‌وی به‌م نیوه‌شه‌وه تیمه
هه‌لئه‌ستینی و خه‌وت لی حه‌رام کردین. نه‌ویش نه‌لی:
دایه وس! ده‌نگ مه‌که! من بو‌یه لی‌روه دیمه‌وه با دز واه‌زانی تیمه‌ده‌رگامان نییه. نه‌گر
له‌واوه‌ییمه‌ژووره وه نه‌ویش فیر نه‌بی له‌ویوه دیت هه‌ر شتی‌کمان هه‌یه نه‌یدزی.

- گورگ له و کورده‌واریه زور هه‌بوو زیان‌تکی زوری به‌مالات نه‌گه‌یاند. جا مه‌لای گوند
نه‌یه‌تینا به چه‌قویه‌ک ده‌می گورگی نه‌به‌ست. نه‌ویش به و جووره که چه‌قویه‌کی نه‌گرت به
ده‌سته‌وه چه‌ند نایه‌ت و دو‌عایه‌کی نه‌خویند به‌سه‌ر چه‌قوکه‌دا، فووی لی نه‌کرد و پینکیه‌وه‌ی
نه‌نووساند و نه‌یدایه وه‌ده‌ست نه و که‌سه که‌بوی هیتا بوو نه‌یوت: بیبه‌وه له مال‌هوه داینی تا
نه و چه‌قوه نه‌کرپته‌وه ده‌می گورگه‌که به‌ره‌لا نابی.
مه‌لا فه‌تاحتی گرتک هه‌بوو روژی پیر‌نیک چه‌قویه‌کی لی وه‌نه‌گری و به‌مجوره‌ی
خواره‌وه ده‌می گورگی بو نه‌به‌ستی.
والشمس و فحاه‌ها، هه‌شت تو چین ها‌ها‌ها و لایخاف عقباه‌ها دایکم بگره‌ده‌عباه‌ها
گورگه‌نه‌که‌ی بزناها بیگری و بیکه‌ی قوتاها.

- له‌گوندی «گرده‌سور» له‌ولاتی هه‌ولیر باو واه‌بوو که‌میوان روویان نه‌کرده نه‌وی یه‌کی
له‌خه‌لکی گونده‌که به‌سه‌ره‌نانی بو نه و میوانه‌دروست نه‌کرد.
روژی‌ک ده‌سته‌یه‌ک له‌گوندیکی تره‌وه له‌گه‌ل کویتخادا به‌میوانی چوونه‌گرده‌سور. نه‌و
روژه‌مه‌لای گوندی وتی تیمر و نوبه‌ی منه و نه‌بین من نانیان بو‌دروست کم. چوووه مال‌هوه
رایسپارد. نه‌هلی گرده‌سوریش واه‌پشته‌سوور بوون که مه‌لانان دروست نه‌کا.
نیواره‌نویری شیوان کرا له‌مزگه‌وت میوان هه‌موو به‌مه‌لا فه‌تاحت‌هوه چوونه‌وه بو مال‌هوه.
مه‌لا که نه‌چیتنه ژووره‌وه سه‌یر نه‌کا مه‌لاژن هیچی نه‌کردوه. مه‌لافه‌تاحت دپته‌وه‌ده‌روه

لاقیکی ئەخاتە ئەم لای قاپیەکه‌و لاقیکی ئەخاتەئەو لای ئەلی: کویخا چاریکی خۆتان بکەن مەلا ژن هیچی نەکردوو.

- شیخ ئەحمەدی نەقشبەندی بۆی گیرامەوه وتی:

لەو ولاتی بالەکایەتیە لە گوندی «بیتواتە» مام تەها هەبوو هەر خەریکی ئیش و کاری لادئ بوو؛ وەکوو رەز و باخ و جووت و گا. ژنیکی هەبوو ئەویش خەریکی تووتن و مەر دۆشین و نان و هەویر بوو. هەموو عومریان بەم جۆرە پینکەوه رابواردبوو.

رۆژیک مام تەها سەیری کرد وا ژنەکە یاریکی بارکردوو بە هەچەهەچە کەوتۆتە شوینی. لینی پرسى ئافرەت ئەو بۆ کوئ ئەچی؟ وتی: وەللا پیاوێک ئەچم بۆ سەر ئەو قسنەو ئەم بارەشی بەدیاری بۆ ئەبەم بەلکوو دوام بۆ بکا لەلای خوا کە بمکا بەپیاو. من ئەم عەزیزتە ی بەسەر شانمەوه یە بۆم هەلناگیرئ. مام تەها تۆزئ راما و وتی:

ئافرەت واز بێنە لەکەلی شەیتان وەرەخوارەوه. ژن بی و پیاو بی من تازە پیت فیر بوم هەر ئەتگیم.

- فەقی محەمەدی هەمەوه‌ند لە سەردەمی ئینگلیزه‌کانا بووبوو بەمودیری ناحیە یازیان. رۆژیک عەولای سێتەبەسەر هەبوو، لەسەر ئیشیک هینابوویان بۆ لای فەقی محەمەد. ئەویش حوکمی ئەدا بەحەو رۆژ حەپس. عەولا ئەلی: وەللا فەقی محەمەد حەپس نابم. ئەلی: چۆن حەپس نابی؟ مەحکەمە حوکمی کردوو بەسەرتا. ئەلی: هەزار مەحکەمە حوکمی کردبێ بەسەرما حەپس نابم. فەقی محەمەدیش ئەلی:

بچۆ دەرەوه حەپس ئەبی، حەپس نابی چاوت دەرئەهات خۆ بۆ من حەپس نابی. عەولا دیتە دەرەوه لۆوس وباریک ئەروا بەرئ خۆیه‌وه.

- شیخ عومەر گیرایه‌وه وتی:

برایم بەگی سەرو قامیش هەبوو رۆژیک بەژنەکە ی ئەلی: گانیکم بەرئ بۆ هەر دوو کمان باشە.

ژنە ئەلی: بۆ تو باشە، چونکە خۆت رەحەت ئەکە ی. بەلام بۆ من هیچ باش نییە چونکە عەبیەو حەپس هەردوو کمان ئەچن.

برایم به‌گ‌ئه‌لئ: بۆچی عه‌یه‌ه؟ ژنه‌ ئه‌لئ: ئه‌ی چۆن حه‌یامان ئه‌چن! ئه‌لئ: که‌واته‌ هه‌یج. من نه‌مزانی عه‌یه‌ه چۆن گووی وا ئه‌خۆم که‌حه‌یای خۆم و خۆت به‌رم.

- محهمه‌ئه‌مین عوسمان گه‌تراه‌یه‌وه وتی:

له‌و سه‌ره‌ ژنیک هه‌بوو به‌ هه‌رجۆر بوو مێرده‌ پیره‌که‌ی خۆی هه‌تایه‌سه‌ر ئه‌وه‌که‌ گه‌مه‌و گالته‌یه‌ک به‌کن. کردیان پاشان ژنه‌که‌ ئاوی بۆ گه‌رم کرد ئه‌مجا ئاویکی زۆر گه‌رمی کرد به‌سه‌را و کابرا خۆی رانه‌گرت تریکی که‌ند. ئه‌مجا جامی ئاوی ساردی کرد به‌سه‌را ئه‌ویش زۆر سارد بوو به‌ویش تریکی که‌ند. ئه‌مجا ژنه‌ بۆ ئه‌وه‌ خۆی بشواته‌وه‌ وتی:
 بی قه‌زا بی سه‌گباب چیت ئی به‌کم؟ نه‌به‌رگه‌ی سه‌رما ئه‌گری و نه‌به‌رگه‌ی گه‌رما.

- «تازه‌خورماتوو» دیه‌که‌ له‌ته‌نیشته‌ که‌رکووکه‌وه‌. له‌زه‌مانی عوسمانیه‌کانا له‌سه‌رده‌می غه‌زا غه‌زاکه‌دا «یوزباشی» یه‌کی ئه‌چه‌ینه‌ئهوئ به‌چه‌ند زه‌فته‌یه‌که‌وه‌ خه‌لکه‌که‌کو ئه‌کاته‌وه‌و پێیان ئه‌لئ:

ئه‌وا غه‌زایه‌و بۆ ئیسلامه‌؛ سولتان ئه‌مری فه‌رموو هه‌موو موسلمانیک بچیت بۆ غه‌زا پێشی کافره‌کان بگه‌رت و هه‌موویان سه‌ر به‌رن. ئه‌مه‌ بۆ به‌رزبوونه‌وه‌ی ئیسلام گه‌وره‌ترین شته‌و هه‌ر که‌سه‌ش له‌ روژی قیامه‌تا تۆله‌ی چاکه‌ی خۆی وه‌نه‌گرینه‌وه‌.
 خه‌لکه‌که‌ هه‌موویان گوێیان له‌م قسه‌یه‌ بوو، سنی چوارئ له‌ ریش سپیه‌کانیان وتیان:
 جه‌نابی یوزباشی ده‌رفه‌تمان بده‌رئ، سه‌به‌ینئ ولامت ئه‌ده‌ینه‌وه‌. یوزباشی وتی: باشه‌.
 له‌سه‌به‌ینیدا ریش سپی و ده‌مراسته‌کان هه‌موو ته‌گه‌بیریان کرده‌یه‌ک و چوونه‌وه‌ بۆ لای یوزباشی و وتیان:

جه‌نابی یۆز باشی خۆت ئه‌زانی ئیسته‌ وه‌ختی حاسلات و کاسبی و ده‌غل و دان هه‌لگرتنه‌، ئیمه‌بۆمان ری ناکه‌وئ بین و بچین بۆ ئه‌و ولاتی کافرانه‌. به‌شی خۆمانمان بۆ بنزین، ئیمه‌ خۆمان لیره‌ به‌ ئامن و زامن سه‌ریان ئه‌به‌رین و بۆ متمانه‌ش چه‌ند که‌سمان به‌ر ئه‌که‌وئ بۆ سه‌ر به‌رن، ئه‌وه‌نده‌ که‌لله‌ سه‌ر ئه‌نیرینه‌وه‌ بۆ جه‌نابی سولتان.

- ئیمه‌ له‌گه‌ل ئه‌و سه‌رده‌مه‌ کور و کال بووین، عومه‌ر یاسین هه‌بوو سه‌رتاش بوو له‌به‌غدا. دوکانه‌که‌ی له‌جاده‌ی ره‌شه‌ید بوو له‌ نزیکه‌ی مزگه‌وتی حه‌یده‌رخانه‌وه‌. «سیمۆن» ی ره‌حمه‌تیش له‌و به‌ر بوو.

ئه‌و سه‌رده‌مه پاسه‌ته‌خته‌کان له‌سه‌ر جاده‌ی ره‌شید ئی‌شی ده‌کرد. له «باب‌الشرعی» وه ئه‌هات بۆ کازمه‌ین ئه‌چوو. یه‌کن له جیگا‌کان که‌تیا‌یا ئه‌وه‌ستا زیاتر به‌ر دو‌کانه‌که‌ی عومه‌ر بوو. له‌وئ ئه‌وه‌ستا و بانگی ئه‌کرد «کازم کازم» کریش به‌چوار یوول بوو؛ وه‌یا بلتین به‌عانه‌یه‌ک بوو.

ئیمه‌ی کوروکال دانیش‌تبووین له دو‌کانه‌که‌ی وه‌ستا عومه‌ر، پیاو‌پکی خه‌لکی ئه‌و شاره‌زووره «مارف» ی ناو بوو به‌هۆی بوره‌انی حامد به‌گه‌وه ئه‌ویش له‌وئ بوو. له‌و لاوه پاس، یه‌ک به‌شوین یه‌کا دیت و هه‌ر یه‌که بۆ خۆی بانگ ئه‌کا «کازم کازم». ئه‌وه‌نده‌مان زانی مارف راپه‌ری و چوو یه‌قه‌ی یه‌کن له‌شاگردی ئۆتۆمۆبیل‌چیه‌کانی گرت و به‌کوردی ده‌ستی کرد به‌جینودان پتی و وتی:

ئاخر ئه‌وه شیخ‌ولقادر - رۆحم وه‌قوروانی وئ! - بۆج گووی کردگه وه‌خۆیا؟ ئاخر ئه‌م کازم کازمه بوو وه‌چی وا تو هه‌ر وه‌کوو زیقاوله داگته وه‌یه‌کاو وه‌کازم کازم ئه‌و ناوه‌ت هه‌راس کردگه؟

کابرای شاگردیش واقعی و‌رما، نازانی ئه‌م چی ئه‌لی. پاشان ئیمه چووین کابرامان هینایه‌وه و پیمان وت: باوکم ئه‌وان ریگا‌که‌یان وایه بۆ کازمه‌ین ئه‌چن. ئه‌ی هه‌ر بانگی ئه‌وئ بکه‌ن. له‌ولاوه که‌ گه‌رانه‌وه ئیتر هه‌ر بانگی شیخ عه‌بدولقادر ئه‌که‌ن. وتی:
سا چوو زانم خۆ شیخ‌ولقادر - رۆحم وه‌قوروانی وئ! له باوه‌ژن نه‌وگه.

- له‌و سه‌ره‌ کانی ژنان هه‌بوو. ژنان مه‌له‌یان لێ ئه‌کرد. کابرایه‌کی «حه‌مه‌بۆر» ناو چوو بۆ سه‌رکانه‌که‌ه. ژنه‌کان رووت بوون، ئه‌ویش له‌ نا‌کاو چوو به‌سه‌ریانا. ژنه‌کان شه‌ژان و که‌وته‌په‌له‌ه. حه‌مه‌بۆر هه‌ر به‌ نیازی بینه‌ی ئه‌وان چوو بوو خۆی کردبوو به‌کویر. به‌ته‌قه‌ته‌قی گۆچان چوو پێشیان. ژنه‌کان وتیان خۆ ئه‌وه کویره.

یه‌کێکیان به‌ رووتی ها‌ته‌به‌رده‌می حه‌مه‌بۆر و ویستی تا‌قی بکاته‌وه: ده‌ستی خسته‌سه‌ر سه‌ری خۆی و وتی ئه‌وه ئه‌بینه‌ی؟ حه‌مه‌بۆر وتی نه‌ه. ده‌ستی خسته‌سه‌رچاوی وتی ئه‌مه ئه‌بینه‌ی؟ وتی: نه‌ه. ده‌ستی خسته‌سه‌ر مه‌مکی وتی ئه‌وه ئه‌بینه‌ی؟ وتی: نه‌ه. ده‌ستی خسته‌سه‌ر ناوکی وتی ئه‌وه ئه‌بینه‌ی؟ وتی: نه‌ه. ئه‌مجا ده‌ستی خسته‌سه‌ر دوا‌پراوه‌که‌ وتی: ئه‌وه ئه‌بینه‌ی؟ وتی: «جا ئه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بینم که‌واته‌کویری دنیاو قیامه‌تم».

روداوه‌کانی رابردو

- سالی ۱۹۵۶ رۆژی ۱۰/۸ ی ئەو ساله بوو من له مزگه‌وته شه‌ره‌که‌م بووم له‌به‌غدا. ده‌مه‌ده‌می نیوه‌رۆ بوو. ده‌وره‌ی مزگه‌وته‌که‌ پێ بوو له‌خه‌لک. ئەوه‌نده‌م زانی شیخ مه‌حموودی حه‌فید به‌ پێ‌پیلکه‌کانا سه‌رکه‌وت و سه‌ری کرد به‌ژووره‌که‌ی منا. ئەو شیخ مه‌حمووده‌ که‌ وه‌ختی خۆی ئەتوت شیره، لاواز و باریک بووبوو. هه‌ر ئەو نه‌خۆشیه‌ی بوو که‌له‌و ساله‌دا به‌هۆیه‌وه‌کۆچی دوایی کرد.

هه‌رمن و ئەو بووین له‌ژووره‌که‌دا. حه‌وشه‌و ده‌وری مزگه‌وت پێ بووبوو له‌خه‌لک؛ چونکه‌ شیخ مه‌حموود هاتۆته‌ ئەوی و ئەیانه‌وی چاویان پێ بکه‌وی.

ورده‌ورده‌ ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن و به‌ده‌رده‌دل کردن. فرمیسک به‌سه‌ر گۆناکانیا هاته‌ خواره‌وه‌ وتی: زابته‌کان و زۆرت له‌وانه‌ی که‌ له‌گه‌لما بوون، هه‌موو خیانه‌تیان له‌گه‌ل کردم. فرمیسکیش به‌سه‌ر گۆنایا هه‌ر دیته‌خواره‌وه‌. له‌ گه‌رمه‌ی ئەو قسه‌کردنه‌یا ئەوه‌نده‌م زانی له‌گه‌ل ئەو بێ‌هه‌تیه‌شیا هه‌ستا و ناچه‌وانی ماچ کردم و وتی: رۆله‌ هومیدم به‌که‌س نه‌ماوه‌ به‌تۆ نه‌بێ. وتم: یا شیخ! ئەوه‌ چی ئەفه‌رمووی؟ من چیم، چ که‌سم چ پشت و عه‌شه‌ره‌تیکم هه‌یه‌؟ وتی: رۆله‌ تۆ قه‌لمت به‌ده‌سته‌وه‌یه، قه‌لم له‌شیر به‌برشته‌ره. ئەمه‌ی وت و هه‌ستا. وتم: یا شیخ! وه‌ختی نوێ هاتوه، نوێ ناکه‌ی لیره؟ وتی: به‌ری‌وه‌للا. ئیتر چوینه‌ خواره‌وه‌ نوێمان کرد و ئەو رۆیشت؛ به‌لام له‌ به‌ر زۆری خه‌لک که‌ بۆ چاوپێکه‌وتنی شیخ مه‌حموود هاتبوون، زۆر به‌ زه‌حمه‌ت ده‌رباز بوو.

- سالی ۱۹۳۴بوو له‌و بناری چه‌قز و قایکه‌نده‌ خه‌لیکی سمایل عوزه‌یری خه‌ستبوویان. دنیا ره‌مه‌زان و زستان بوو. من ئەو ره‌مه‌زانه‌ له‌ مالی ده‌رویش سمایل بووم. له‌خه‌له‌که‌ جووته‌ گه‌مالیکی ناقولایان هه‌بوو نه‌مه‌ویرا ده‌ر چم ئەگه‌ر یه‌کیکم له‌گه‌ل نه‌بوایه؛ تا له‌گه‌ل سه‌گه‌کانا بووین به‌ده‌سته‌بیرا و ئەوان منیان ناسی، ئیتر من له‌وی نه‌مام. به‌شه‌وه‌ له‌دیواخانه‌که‌ی ده‌رویش سمایلا دانه‌نیشتین. کورپوکال کۆ ئەبوونه‌وه‌ له‌ هه‌موو ئاشیک لیمان ئەکرد.

کورپیکی خزمیان هه‌بوو ناوی عه‌له‌ بوو. ته‌مه‌نی له‌به‌ینی بیست و پینج تا بیست و هه‌شت سال ئەبوو. بالا به‌رزی باریکه‌له‌ی موو زه‌رد. که‌وا و سه‌له‌ته‌ی له‌به‌را بوو، جامه‌دانه‌یه‌کی لool دابوو به‌ده‌ور سه‌ریه‌وه‌، پشتینیکی باریکی به‌ستبوو. کیسه‌ تووتینیکی چیتی دریزی

کردبوو به لای پشتینه که یا. قسه‌ی شهوانی کۆر به‌شی زۆری ههر هی ئه‌و بوو. باسی دزی خۆی نه‌کرد. ژنانیش له‌و دیوی دیواخانه‌که‌وه دانیشتیوون. وتی:

شه‌ویک ئه‌وا بارانه‌و ره‌شه شه‌وه. چووم بۆ دزی بۆ ده‌وری بازیان. چوومه‌ئاوایی درگه‌زینه‌و سه‌گه‌ل لیم کۆ بوونه‌وه‌و کردیان به‌حه‌پو لوور. هه‌ندئێ نانم له‌گه‌ل خۆم برد بوو بۆیان، جار جار که‌رته‌نانیتکم بۆ فری ئه‌دان. ئه‌پلکان به‌ نانه‌که‌وه من هه‌ندیک پیتش ئه‌که‌وتم، هه‌تا خۆم کوتایه‌پال دیواریک. سه‌گه‌ل دیسان لیم کۆ بوونه‌وه. دنیا پاش نیوه‌شه‌وه هینام به‌ چوار چه‌نگۆله‌ ده‌ستم کرد به‌رۆیشتن بۆ دیواری ئه‌و دیوی خانه‌که‌. قاجیتکم کرد به‌کلک بۆ خۆم.

که‌ گه‌یشه‌ ئیره‌ده‌ستی برد کیسه‌ تووتنه‌که‌ی له‌ لاقه‌دی کرده‌وه په‌رپه‌که‌ی به‌رماخه‌وه‌و تووتنی کرد به‌سه‌را و ئه‌یمالی به‌سه‌ر په‌نجه‌گه‌وره‌یا بۆ ئه‌وه‌توند بیی. جگه‌ره‌ی پر کرد. کوانه‌که‌ ناگری تیدا بوو نای به‌ئاگره‌که‌وه. جگه‌ره‌داگیرسا و نای به‌لئویه‌وه، ده‌ستیکی برد تۆزی کلا و جامه‌دانه‌که‌ی لار کرده‌وه بزه‌یه‌کی کرد و تیهه‌لچووه‌وه.

که‌ چوومه‌ پال دیواره‌که‌ بولسکم له‌گه‌ل خۆم بردبوو ده‌ستم کرد به‌که‌ندنه‌وه‌ی دیواره‌که‌ له‌سه‌ر خۆم. (ژنان له‌و دیوه‌و پیاوان له‌م دیوه‌ کش و مات هه‌موو له‌شیان بوو به‌گۆی بۆ قسه‌کانی عه‌له) ورده‌ورده‌ کونم کرده‌ دیواره‌که‌ چوومه‌ ژوره‌وه. دوو به‌رانی دابه‌سته‌ی لئ بوو دامنه‌ پیتش خۆم و هاتمه‌ده‌ره‌وه. (بزه‌یه‌کی تری بۆ کرد) سه‌گه‌ل شویتم که‌وتنه‌وه، نانم بۆ هه‌لگرته‌بوون جار نا جار که‌رته‌نانیتکم بۆ فری ئه‌دان تا له‌ ئاوایی ده‌رچووم. پیره‌به‌رانگه‌لم هینایه‌وه بۆ ماله‌وه. نه‌ختی له‌خوریه‌که‌یانم هه‌لپاچی، شاخه‌کانیانم به‌مۆره‌سان تۆزی ته‌نک کرده‌وه، له‌پاش چه‌ند رۆژی کاواریه‌ک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی عه‌لی برزوویان پی ئه‌وت بیستبووی من دابه‌ستم لایه، ناردی پیم فرۆشتن وه‌په‌نجا روپییه. حساوی روپییه ههر ماوو. ئه‌مه دزی له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌ ئازایه‌تی و پیاوه‌تی ئه‌زانرا؛ ئیسته دزی بوو به‌ عییه. دیاره ههر رۆژی شتیک له‌ باو دایه.

- غه‌فووری حاجی سع‌ی نانه‌وا له‌ سوله‌یمانی ناردی بۆ رشته‌که‌لم ولاتی کورده‌واریه‌ گه‌لئ پیاوی به‌نان و خوان و به‌خشنده هه‌بووه وتی:

باوکم بۆی گیتامه‌وه ئه‌ویش له‌ده‌م باوکی خۆیه‌وه گیتراپه‌ته‌وه وتی: به‌و به‌ری ماله‌که‌ی خۆمانه‌وه ئه‌و دالانه‌ ئه‌بینی. ئه‌وه مالی برابیم پاشایه‌ که‌ به‌برایمی خویله‌ به‌ناو بانگه‌. ئه‌م برابیم پاشایه‌ ناوی به‌دلنه‌رمی ده‌رکردبوو. زۆر ئاقل و له‌سه‌رخۆ بوو. ئازاری به‌که‌س

نه‌تگه‌یاند، هەر هه‌زاره‌ی قه‌وماویک بچوایه‌ته‌ماله‌که‌ی دلی نه‌تگه‌شکاند و به‌دلی خۆی رازی نه‌کرد.

رۆژی برابم پاشا له‌مال هاته‌ده‌روه‌به‌ره‌و ژوور بووه‌وه. چهند خزمه‌تکار و ده‌ست و پتوه‌ندیکی له‌گه‌لا بوو. تووشی دوو کویر بوو ئەوان چاویان نه‌بوو؛ له‌بهر خۆیان‌ه‌وه‌ قسه‌یان نه‌کرد. یه‌کیکیان وتی: ئەم کافره‌ی کاکه‌یه‌ تو بلێ شتی‌کمان بداتی؟ ئەوتیریشیان وتی: مه‌لعوونه‌ی کافره‌ ئەلین: دلی باشه؛ باوه‌ر ناکم به‌ده‌ستی خالی بگه‌رینه‌وه.

برابم پاشا گویی له‌م قسانه‌ بوو، تیگه‌یشت که‌به‌و ئەلین. بیده‌نگ به‌ده‌ست و پتوه‌نده‌کانی وت بگه‌رینه‌وه. له‌پیش کویره‌کانا گه‌یشتنه‌وه‌ ماله‌وه. به‌خزمه‌تچیه‌که‌ی وت له‌بهر ده‌رگا‌که‌ راهه‌سته‌ که‌کویره‌کان هاتن بیان‌هینه‌ ژووره‌وه. که‌کویره‌کان هاتن ده‌ستی گرتن و بردنیه‌دیواخان بۆ لای برابم پاشا. برابم پاشا به‌خیراتیکی گه‌رم و گوپی کردن و وتی ئەمریکتان هه‌یه؟

وتیان پاشام! خوا راهه‌ستاوت کات! کویرین هاتوین خه‌رجیه‌کمان بده‌یتی، دوعای خیرت بۆ ئەکه‌ین خوا موه‌فه‌قت بکات. پاشا وتی: ئەوه له‌ریگادا چیتان ئەوت بۆم بگه‌رینه‌وه‌ بی‌به‌شتان ناکم. وتیان پاشا چیمان ئەوت. هەر دوعای خیرمان بۆ نه‌کردی. پاشا وتی: من ئەمانه‌ نازانم قسه‌یه‌کتان کردووه‌ ئەبی بۆم بگه‌رینه‌وه؛ به‌راستی بۆم بگه‌رینه‌وه. هیچ درۆ و ده‌له‌سه‌ی تیدا مه‌که‌ن. ئەوانیش ناچار بوون وتیان پاشا بۆت ئەگه‌رینه‌وه، به‌لام با دیواخانه‌که‌ت چۆل بین. وتی: من ئەمه‌وی تا دیواخان چۆل نه‌بووه‌ بۆم بگه‌رینه‌وه. با ئەم مه‌جلسه‌ش گوپیان لی بی. حافزه‌کان سه‌یریان کرد عیلاج نییه‌ وتیان یه‌کیکمان وتان: ئەم کافره‌ی کاکه‌یه‌ تو بلێ شتی‌کمان بداتی؟ ئەویکه‌شمان وتی: مه‌لعوونه‌ کافره‌ ئەلین دلی باشه، باوه‌ر ناکم به‌ده‌ستی خالی بگه‌رینه‌وه.

پاشا وتی: من هەر ئەمه‌م ئەوی. ئیسته‌ ئیوه‌چیتان ئەوی؟ وتیان پاشا که‌ئیش وای لیهات یه‌کنی باری چه‌لتوو‌کمان بده‌ری. پاشا بانگی کرد یه‌کنی سێ بار چه‌لتوو‌ک و سێ هۆقه‌رۆنیان دانێ و وتی بۆشیا‌ن به‌رنه‌ماله‌وه. هەر یه‌که‌ ده‌مه‌جیدی‌ش دانێ.

- سلیمانی همه‌جانی روغزایی له‌بنه‌ماله‌ی به‌گزه‌ی جاف نه‌بوو، به‌لکوو له‌ کوپخاکانی جاف بوو. به‌لام ده‌مار و پیاوه‌تیه‌که‌ی شانی دابوو له‌شانی هه‌موو به‌گزه‌یه‌کی ئەو سه‌رده‌مه‌.

ئەوێ من بێنیم لە ۱۹۲۸دا لە کویستانی بناری بانە دەواریکی دوانزە هەستوونی هەلدا بوو. رەوهماین و مالاتی بەدەرەووە بوو. دوو کۆری جوانکەلە ی هەبوو تازە بێ ئەگە یشتن، هێشتا خەتیان نەدابوو. یەکیکیان حەمەسدیقی ناو بوو. هەر یەکە سێ تیریکی ئیرانیان بەدەستەووەبوو؛ هەر یەکە ماینتیکی بە رەختیان هەبوو سواری ئەبوون.

ئەو رۆژە خەبەریان هێنا کە مەتحتەتی برای خێزانەکە ی لەگەرمیان کۆژراوە. بوو بەقیامەت و شین و شەپۆر؛ هەرچی هۆبە ی جاف هەبوو لەو ولاتە کۆ بوونەو.

سلیمان خان چەند گوندیکی وەکوو قارەوا، دەرەشێخان و ماسێری لەو ولاتە کەریوو هاتوو چووی گەرمیانی کەمتر ئەکردهو. بە زستانان ئەچوووە خانووی گوندو بە هاوینان ئەچوووە دەرەووە. پیاویکی هەتا بلێت تەپرێوش و قسە ی دانەدانە ی ئەکرد. هیچ خۆتندەواری نەبوو، قسە رەوا بوو لەو ولاتەدا.

ئەم کارەساتە ی دواوە خۆم بیستبووم، وەحەسەن بەگی جافیش بۆی گێرامەووەتی: رەزاشا تازە بووبوو بەشای ئێران. هەج بەگزادەو ئاغەواتی ئەو ولاتی کوردەوارییە هەبوو کۆی کردبوونەو بۆ ئەو قسەیان لەگەل بکاو رووی دلێان لە پاش ئەحمەدشا بکاتەخۆی. هەموو بەگزادەو ئاغەوات بە ئەو پەری ریک و پێکیەووە خۆیان ریکخستبوو و ئەو تەدارەک و جلۆبەرگە ی کە شایانی دیدەنی رەزاشا بێ لەبەریان کردووە. سلیمان خانیش یەکیکە لەوانە. بەگزادەو پیاوی گەورە ی ئەو ولاتە لە دەشتیکی پاندا ریزیان بەستووە. رەزاشا بە بەردەمیانا ئەروا و چاک و چۆنیان لەگەلا ئەکا.

رەزاشا هەندێ ئەشرەفی زیرینی بەناوی خۆیەووە دارشتووە. ئەشرەفیەکان وان لەناو سینێکی زیودا. یاوەرەکە ی بەسەر دەستیەووەیەو بە شوینیەووە. رەزاشا ئەگاتە بەردەمی هەر ئاغەیک دەست ئەبا یەکی لەو ئەشرەفیانە هەلئەگرێ و ئەیدا بە ئاغەکە. لێرەدا مەبەست ئەوێە کە لوتفی شاهانە یە بەرانبەر بەو سەرۆکانە؛ ئەوێە ک ئەشرەفیەکە.

ئەگاتە بەردەمی سلیمان خان کە ئەویش لە سەرەکەدا راوہستاووە. رەزاشا دەست ئەبا ئەشرەفیەک هەلئەگرێ، سلیمان خانیش دەستی راگرێتووە ئەیەوێ بیخاتە ناو دەستیەووە، ئەشرەفی دانەکەوێتە سەر ئەرز و ناکەوێتە ناو دەستی سلیمان خانەووە. رەزاشا چاوەرپی ئەوێ ئەکا کە سلیمان خان دانەوێتەو ئەشرەفیەکە هەلگرێتەووە. سلیمان خان بیزی نایەنی دانەوێتەووە. ئەوا نزیکی دووسەد بەگزادەش لەو ناوہدا ریزیان بەستووە. رەزاشا تۆزی رانەوہستی سەر ئەکا سلیمان خان ئەشرەفیەکە هەلناگرێتەووە. ئەویش ئەکەوێتە تەقەو دەست ئەبا ئەشرەفیەکی تر هەلئەگرێ و ئەیخانە دەستی سلیمان خانەووە لەسەر ئیشی

خوی نرواو دست نه کاتوه به گهران به بدرده می ریزه که دا. عالمه کهش هموو چاویان له مه یه.

له پاشا له سلیمان خانیان یرسی بۆچ دانه ویتنه وه، مهرحه مه تی شاهانه هلگریتنه وه که رهزا شایش له بهر ده متا وه ستا بوو؟ وتی: نه فسی خۆم فره وه بهرترتر نه زانم له وه که دانه و مه وه بۆ مهرحه مه تی شاهانه.

سلیمان خان پیاویکی نه خوینده وار بوو. به لام له قسه کردنا جوړه گوزارشتیکی سه یر سه یری هه بوو. حه سه ن به گ وتی: سه عی به گی قه دربه گی باده لان گیتراپه وه که نه مه چند دانه یه که له قسه کانی سلیمان خان:

له بۆته ی ئیجمالدا سه دده لباب کریاگه.

ئا کوره کاورا وه عه زمه وه.

قول رووت له سهردا، زره له زیردا.

دهک خوا بوئ وه خوا ی نه مانه.

رشته ی ئیختیار مه ده وه دهس که سه وه.

هیمه فه ریکه قویخای شلیتر نین.

یا مه رقه ده که ی کا که حه مه د.

ئاها برا کهس له فه ره زیکدا سدق و سیاقه تی بوئ.

لاله برۆ، غارده ده قهیدی مال مه وه، کاورا بیده وه هر خه لاس وی.

چه رخ فه له ک بنالینئ گه ره ک سه وز و سوور له سه ری ده ریجیت مانگت نه که م.

- نه و ره حمانا غای نه حمه د ئاغا له سوله یمانی پیاویکی خاوه ن ملک و دیهات بوو، له زۆرتر گونده کانیا له بهر نه وه ئاوو به راویان زۆر بوو، مه رزه نه کرا. سالتیک برنجیکی زۆر زۆری بۆ هات. پیش نه وه برنج بیتنه به ره م هموو ی فرۆشت. فرۆشته کهش هر نه وه نده بوو به قسه؛ قسه ی دا که فرۆشتنی، نه گه ینا پاره ی وه رنه گرتبوو.

برنج لووتی به رز کرده وه و سه ر که وت. روژ به روژ هر گراتر نه بوو. نه و ساله جگه له برنجه که ی نه و هه چ مه رزه و برنجیک له ولاتی سوله یمانی هه بوو هموو ی نه هاتی رووی تیکرد. عه لاف و برنجک هه موو روویان کرده نه و ره حمانا غا بۆ کرین. نه ویش هر نه یوت برنج فرۆشته وه؛ برنج سی قات و چوار قات سه ر که وت.

ئەمجا لە ولاتی کەرکووک و موسڵەووە ئەهاتن بۆ لای. ئەویش ھەر ئەیوت بڕنجم فرۆشتوو. تجارەکان لایان وا بوو کە ئەورە حماناغا بۆیە بڕنجەکیان ناداتی بەتەمای زیاترە. ئەچوون تکاکاریان ئەهینا کە بڕنجەکیان پێ بفرۆشی. ئەوانیش ئەیانوت بەکیت فرۆشتوو تا بچین لەوی بکڕین. ئەویش نەیشەوت. بڕنجیش رۆژبەرۆژ لەسەرکەوتنە، ئەیانوت ئاغا فرۆشتوووە فرۆشتوووە، ئیستە بڕنج تا شەش قات سەرکەوتووە، وە هیشتا نەشتاوە بە کڕیارە، پارەشەت ھەر وەرئەگرتوو، ئەمە شەش قات پارە ی بڕنج شتیک بە بەکابرای کڕیار زۆر مەمنوونیشت ئەبێ. خۆ ئەو هیشتا پوولیکی نەداوە بە تۆ. وە بڕنجیش هیشتا نەهاتووە بەرھەم تا تۆ بلیت شتیک تێدا بە.

بڕنجکری ھەموو لایەک بەتەواوی ئەورە حماناغا یان وەرەز کردو حەشیا ی پێ تال کرد. لەئاخرا وتی: ئەو ئەو ئیو ئەلین چی؟ من بڕنجم فرۆشتوو، خۆ شەرەفم نەفرۆشتوو. ھەمووم داوە بە مەلا حەسەنی عەلاف بچن لەوی بکڕن.

- حاجی مەلا سالحیکی ھەولیری ھەبوو پیاویکی دەولەمەند و بەدەسەلات بوو. رۆژیک لە کۆلانیکا روپیەکی لێ ون ئەبێ زۆر بۆی ئەگەر ئێ نایدۆزیتەووە. حەوت ھەشت منال کۆ ئەکاتووە پێیان ئەلێ بگەرین بۆ ئەو روپیە، ھەر کەس دیووە دوو روپیە ئەدەمی. منالان ئەگەرین یەکیکیان ئەبیینتەو، ئەیداتەو بەحاجی مەلا سالح. ئەویش لینی وەرئەگرت و ئەیخاتە باخەلی، دەست ئەبا دوو روپیە ئەدا بەمنالە کەو لیک جیا ئەبنەو. لێیان پرسى حاجی مەلا تۆ ئەمە چی بوو کردت، دوو روپیەت دا بەرووپیەکی؟ وتی:

من مەبەستم روپیە کە نەبوو، بەلام تا من ماوم ھەر جار بگەیشتمایە ئەو شوینە بە دلما ئەهات کە من روپیە کەم لەو شوینەدا ون کردوو؛ چاویکم بۆ ئەگیرا. ئیستە خۆم لەو رزگار کرد.

- لەسەردەمی خۆیا راباردنی مانگی رەمەزان لە سولەیمانی جۆرە راباردنیک بوو. رادیو و ئەم لاو ئەولا ھیچ نەبوو. یەکیک لەو راباردنە ئەو بوو لەسالانی ١٩٣٠ بەدواوە تا رادیو داھات.

مەلا مستەفای حاجی مەلا رەسوول لە مزگەوتە کە ی خۆیا (مزگەوتی باشچاوەش) لەپاش ئەو کە ھەر کەسە لە مالی خۆیا بەربانگی ئەکردووە، ئەهات بۆ مزگەوت. نوێری تەراویح بە جەماعەت ئەکرا، لەحوجرە کەدا سەماوەر تێ ئەخرا و خەلک ئەچوونە ئەوی

دائەنیشتن. له دەره‌وه‌ی گەره‌کیش هەر ئەهاتن. مەلا مستەفا دەستی ئەکرد بەخویندەوه‌ی «فتوحاتی شام» رستەرستە عەرەبیه‌که‌ی ئەخویندەوه‌و هەر خیرا ئەیکرد بەکوردی؛ تام و لەزه‌تینکی تری ئەدایه.

هەر که‌سیک شه‌ویک بهاتایه ئیتر دلی نه‌هات به‌جی بیلنی. که ئەگەیشته شوینی شه‌رو سەرکه‌وتنی ئەسحابیه‌ک ده‌نگی «هه‌ی باوکم هه‌ی مالم» له‌خه‌لکه‌وه به‌رز ئەبووه‌وه. هەر له‌به‌ینی ماوه‌یه‌کدا ئەوه‌ستا پشوویه‌کی ئەدا و ئەیوت: عه‌ولخالق چا تیکه. شه‌کر و چاش خه‌لکه‌که ئەیانه‌ینا. ئەگەر هەر شه‌وی نه‌بوایه مەلامستەفا خۆی ئەینارد ئەیانه‌ینا. برابم خان ئەو سەرده‌مه هه‌ره‌تی بوو، که ئەهات دائەنیشت، ئەیوت ئا بچن ده‌که‌لله‌شه‌کر و هۆقه‌یه چا بێنن. به‌م جۆره رایانه‌بوارد هه‌تا پارشێو. که سه‌لای پارشێو ئەکرا هه‌رکه‌سه ئەچووه‌وه بۆ مالی خۆی.

مه‌لا توفیقی عه‌تار ماله‌که‌یان له‌ ته‌نیشتی مزگه‌وته‌که‌وه بوو. ئەویش له‌ماله‌که‌ی خۆیا ئەم کۆره‌ی پینکه‌وه ئەنا. ژووره‌کان هه‌موو پر ئەبوون، چایه‌کی بۆ دائه‌نا، به‌ین به‌ینیش چا ئەگێرا به‌عالمه‌که‌دا. مه‌سره‌فی شه‌کر و چا و جگه‌ره هه‌مووی له‌سه‌ر خۆی بوو. ئەویش هەر فتوحاتی واقدی ئەخویندەوه‌وه. جارچاریش غه‌زای به‌در و حونه‌ینی ئەخویندەوه‌وه. ئەو تا پارشێو دانه‌ئه‌نشیت؛ به‌حسابی ئیمرۆ ئەبوو به‌سه‌عات ده‌و یانزه‌ دوایی پێ ئەهیناوه‌ خه‌لکه‌که هه‌له‌ستان. ئەوی هه‌وه‌سی بوایه‌و خه‌وی نه‌هاتایه که له‌وئ هه‌له‌ستا ئەچووه‌ کۆره‌که‌ی مه‌لا مسته‌فاوه؛ چونکه‌ ئەو گه‌رم بوو تا پارشێو.

- شیخ محمەد ئەمینی میرانی بۆی گێرامه‌وه وتی:

«ناوه‌کار»^{۱۴} یک له‌سنه‌بوو حه‌مالی ناو بوو. ئەو حه‌مالیه هه‌موو جار «گا» به‌کی خستۆته ناو ناوه‌که‌ی به‌ په‌یژه‌یسی چل پله‌کانه‌دا سه‌ری خستوه بۆ نهۆمی دووه‌م سه‌ربان. ئەم ئیشه‌ی که‌ئه‌کرد له‌دوای ته‌واو بوون و لێ بوونه‌وه بوو له‌ سواغی سه‌ر بانه‌که. ئەو جۆره‌خانوانه هه‌ی ئەعیان و پیاوه‌گه‌وره‌کانی سنه بوو.

۱۴- ناوه‌دە‌فریکی درێژ‌کاره‌و قووله له‌ ته‌خته‌دروست‌کاره‌وه. بانه‌که‌ی ته‌خت و ته‌سکتره، هه‌تا دیت به‌لای لیواری سه‌ره‌وه فراوانتر نه‌بیتنه‌وه. لباد و لۆکه‌ کوتره‌وه‌و دراواوه به‌ بانه‌که‌یه‌وه. بانه‌که‌ی وه‌نه‌بێ قوول بێ وه‌کوو دۆلکه به‌ل‌کوو دریز و بانه (واته: مستطیل). ئەو که‌سه‌ش که‌ ئەم ناوه‌یه هه‌له‌گه‌ری بێ ئەلین: ناوه‌کار.

کە لێی ئەبوونەوه گای ئەبردهسەر بان ئەوانیش خەلاتیان ئەکرد. ئەمجا هەر بەشوێتە کەمی خۆیا گایە کەمی ئەخستەناو ناوە کەمی و ئەبێتیاوە خوارەوه. ئەو ئاخەر رۆژە کە ئەم ئێشە ئەبوو هەموو عالمی سنە ئەچوون بۆ سەیری ئەو دیمەنە.

جاریک یەکنی لەشازادەکانی ئێران ئەچیتە سنە؛ دوور نییە فەرمامیرزا بووبیت. ئەم باسەمی بۆ ئەگێر نەوه کە پیاویک لێرەدا هەیه گای ئەباتە سەربان. ئەنێری بەشوێتیا ئەبێتن پیتی ئەلی: تۆ شتی وا ئەکەمی؟ ئەلی: بەلی. ئەلی: بیینم. ئەویش ناوە کەمی دینی لە گەل گاکەیا ئەیخاتە ناویەوهو سەری ئەخا بۆ سەربانی دەرماڵ. شازادە ئەمەمی بەلاوه سەیر ئەبێ، خەلاتیکی باشی ئەکاو پیتی ئەلی: پیم بلێ تۆ چۆن ئەمە ئەکەمی؟

ئەلی: شاھم ئەم گایە کە تۆ بەم گەورەییە ئەبیینی، گۆیرە کە یەکی بچووک بوو. ئەو رۆژە کە لە دایک بوو خستە ناو ئەم ناویە بەردمە سەربان و هێتیا خوارەوه. لەو رۆژەوه هەتا ئێستە بوو بەم گایە هەموو رۆژیک رۆژ بوارم نەکردووە بردوومەتە سەربان و هێتیاومەتەوه خوارەوه. یە کەم رۆژ کە ئەمە گۆیرە کە بوو چۆن بوو هەستم بەقورساییی نەکردوووە ئێستەش هەر وامە.

شازادە ئافەرینتیکی تەواوی ئەکا و ئەلی: چاک کردن لە زۆر کردنە.

- حسابی بکە لە ١٩٤٠ هەتا ١٩٥٠، کە سالی کۆچی حاجی تۆفیقی پیرەمێرد بوو، هەموو سالی من لە ٢٢ی ئاغستۆسەوه لە بەغدا دەر ئەچووم روو کوردهواری بۆ ئاخری ئەیلوول ئەگەر امەوه.

لەو گەشتەما شوێنی هەرە زۆرم سولەیمانی بوو. کە ئەچوومەوه سولەیمانی ئەوه لە لای پیرەمێرد بووم. قسە لێرەدا کە رابواردنی ئەو وەختەمی سولەیمانی چۆن بوو. پیرەمێرد ماله کەمی لە تەنیشت مەکینەمی کارەبا کۆنە کەوه بوو، بەلای مزگەوتی هەمزագاوه. چاپخانه کەش هەر لەو مالەدا بوو. لای زووری بەرەهەیان کە لەگی بوو لای خواری مەوبەق و زووری تر بوو. خەلیل قوبولی و بامیە کەمی بۆ دروست ئەکردین. لای راست زووری چاپخانه کە بوو. عەلی و ئەحمەد خەریکی چاپخانه کە بوون. لای چەپ باغچە بوو. حەوزە کەش لە ناو پرستی حەوشە کەدا بوو.

بە شەوان ئەربابی زەوق و ئەدەب کۆ ئەبوونەوه، واتنی ئەگەیشتم زیاتری لەبەر من بوو. پیرەمێرد شووتی ئەخستەناو حەوزە کەوه بەچوار دەوری حەوزە کەدا میوهی تری و هەنجیری

هه‌لۆژهی دائه‌نا. گله‌ویی کاره‌باش به‌سه‌ریه‌وه دیمه‌نیکی تری هه‌بوو. ده‌نگی مه‌کینه‌ی کاره‌باکەش له ده‌نگی چه‌قنه‌ی ئاش ئه‌چوو.

ئه‌ریاب کۆ ئه‌بوونه‌وه: جه‌میل ئه‌فهن‌دی، جه‌لال ئه‌فهن‌دی، سه‌ی فه‌تحو‌للا، حاجی مسته‌فا، ره‌مزی ئه‌فهن‌دی، مه‌لا ماره‌ف، ئه‌مانه‌ بی‌جگه‌ له جه‌لال ئه‌فهن‌دی خه‌ریکی یاری ئه‌بوون. ئه‌و په‌ری یاریه‌که‌ش تا دینه‌ر و نیویک بوو. ئه‌وانه‌ کۆ‌پریک بوون.

له‌م لاوه‌ له‌بهر به‌ر هه‌یوانه‌که‌ کۆری ئه‌ده‌ب و شعر بوو. جه‌لال ئه‌فهن‌دی زۆر‌جار مه‌لا مه‌حموودی بی‌خۆد، مه‌لا مسته‌فای سه‌فه‌وت، نه‌جمه‌دین مه‌لا، هه‌ندئێ جار شیخ مه‌مه‌دی خال به‌خۆی و براکانی و ده‌سته‌ی خۆیه‌وه ئه‌هاتن. فایق هۆشیار که‌ئهو سه‌رده‌مه‌ له‌ حقوق بوو به‌ هاوینه‌ن ئه‌هاته‌وه. منیش له‌ناو ئه‌م ده‌سته‌یه‌دا بووم. نووری عه‌لی ئه‌جزاچیش هه‌ر ئه‌هات؛ ئه‌و زیاتر له‌ قسه‌کانی ره‌زابه‌گی بۆ ئه‌گێرامه‌وه.

کۆ‌پریکی تر له‌و لاوه‌ له‌ مه‌لا ئه‌حمه‌د دیلان و حمه‌می به‌کر و هه‌ندئێ جاریش ره‌شۆل به‌ده‌نگه‌ مه‌لانکه‌یه‌یه‌که‌یان و به‌نه‌وای «ئای ئای» نه‌وه‌ک دانیشتوه‌وه‌کان، به‌لکوو دارو گوله‌کانیشیان ئه‌خسته‌ جووله‌. پیره‌مێردیش خۆی به‌سه‌ر ئه‌م کۆ‌پانه‌دا ئه‌سوورایه‌وه؛ له‌گه‌ل هه‌موویانا هاوبه‌شی ئه‌کرد تهنیا له‌گه‌ل گوینه‌دانا نه‌بن، چونکه‌ ده‌نگی خۆش نه‌بوو. ره‌مزی ئه‌فهن‌دیش گه‌لێ جار یاریه‌که‌ی به‌جێ ئه‌هیشته‌ و له‌گه‌ل ئه‌ریابه‌کانیا تیکه‌لاوی کۆ‌پ ئه‌بوون و چه‌ند به‌ده‌می خۆش بوو که‌ ئه‌یوت: «خاله‌ ناوی ناوم سلطان الشعرا». مه‌به‌ستی به‌ خاله‌ پیره‌مێرد بوو. خه‌لیلیش به‌ین به‌ین چای ئه‌هینا و میوه‌ی دائه‌نا.

وه‌ختی وا ئه‌بوو خاله‌ ئه‌یدۆ‌ران؛ چونکه‌ یاری ئه‌نه‌زانی. دۆ‌پانه‌که‌ش وه‌کوو وتم ئه‌و په‌ری دینه‌ر و نیویک بوو. هه‌له‌سه‌تا به‌گۆ‌چانه‌که‌ی ده‌ری ئه‌کردن ئه‌یوت: ته‌ماشای که‌ دینه‌ر شووتی و میوه‌که‌شم ئه‌خۆن و پاره‌که‌شم لێ ئه‌به‌نه‌وه. بۆ سه‌به‌ی شه‌وئێ ئه‌و ده‌سته‌یه‌ نه‌ئه‌هاته‌وه، نه‌هاته‌وه‌یه‌ن له‌بهر خۆ‌عه‌زیز کردنیان بوو؛ نه‌وه‌ک له‌بهر ده‌رکردنه‌که‌. چونکه‌ ئه‌یانزانی ده‌رکردنه‌که‌ هه‌یج قه‌یمه‌تی نییه‌. ئه‌مجا بۆ روژی دوایتر خاله‌ به‌ ته‌له‌فۆن و به‌خۆی ناشتی ئه‌کردنه‌وه‌و ئه‌یه‌ینه‌نه‌وه‌. منیش ئه‌موت خاله‌ بۆچ بانگیان ئه‌که‌یته‌وه؟ ئه‌یوت با جه‌میل فیزی مالان نه‌بیت.

به‌مجۆ‌رانه‌ ئه‌م کۆ‌پانه‌ رایانه‌ته‌بوارد. تا شه‌و دره‌نگ ئه‌بوو ئه‌مجا بلاوه‌یه‌ن لێ ئه‌کرد. ئه‌ماینه‌وه‌ من و ئه‌و. دائه‌نیشته‌ داستانی کۆن و قسه‌ی رابوردووی بۆ ئه‌گێرامه‌وه‌ تا من خه‌وم ئه‌هات. یاش ئه‌وه‌ ئه‌چوو ده‌ستتۆ‌پریکی ئه‌شۆرد. هه‌ندئێ قورئانی ئه‌خویند. دوو رکات

نویژی ئەکرد دواى ئەوه خەریکی نووسینی سەر مەقالەو نووسینی پەندی پێشینیان بەشەر بۆ رۆژنامەکی ژین [ئەبوو].

ئەمەنموونەیک بوو لەرابوردنی ئەو سەی سولەیمانی.

- ئەوا ئینگلیز ئیحتلالی عێراقی کردووە. مێجەرسۆن لەسولەیمانی تۆز ئەکا. زەبرو زەنگیکی وائەنۆینی هەر نەبیتەووە. فەرمانی دەرکردووە کە بە هەر شوپێنیکا ئەو برۆا ئەبێ خەلکە کە هەموو راوەستن و نەرۆن تا ئەو ئەپروا. ئەگەر بەناو بازارا تێپەری ئەبێ دوکاندارەکان بەرزەبێ هەموو راوەستن.

مەلا عەلی مەلکەندی هەموو رۆژی لە مالهووە ئەهات. دوکانەکی لەخوار مزگەوتەکی ناو بازارەووە بوو، ئەچوو لەوئ دانه‌نیشت مۆری هەلئەکەند.

رۆژیک مێجەرسۆن ئەیهوئ بچێ بۆ ناو بازار، لەسەرا دەرئەچیت و راست سەرەو خوار ئەبیتەووە بۆ ناوەراستی بازارەکە. بەبەر هەر دوکانیکا ئەپروا خاوەن دوکان بەرزەبێ راست ئەبیتەووە. بەو جۆرە ئەپروا تا ئەگاتەبەر دوکانەکی مەلاعەلی. سەیر ئەکا مەلا عەلی قورئانیک لەو لایەووە مۆریکیش بەدەستیەووە هەلئەکەنی؛ نە هەستاو و نەسەریشی لەسەر مۆرەکە بەرز ئەکاتەووە.

مێجەرسۆن لەمەزۆر توورە ئەبێ، گۆی ناداتی ئەپروا سەرەو خوار. لەو لاوە ئەگەرپیتەووە، تەماشای ئەکا مەلاعەلی هەر لەبەری هەلئەسێ. ئەچێ لەبەر دوکانەکیا رانەووەستی ئەویش سەر بەرز ناکاتەووە. بە توورەبێهەووە ئەلی: مەلاعەلی ئەووە بۆچ هەلئەسێ؟ مەلاعەلی سەر لەسەر مۆرەکە بەرز ئەکاتەووە تەماشای ئەکا ئەمە مێجەرسۆنە. ئەلی: بۆچ هەستەم؟ ئەلی: نامناسی؟ ئەلی: بۆچ ناتناسم مێجەرسۆنیت. ئەلی: فەرمانەکی منت نەبیتەووە؟ ئەلی: بەلی بیستومە. ئەلی: کەواتەبۆچ هەلئەسێ؟ ئەلی: ئەم قورئانە ی ئیمە ئەفەرموئ: «لا یتخر المومنون الکافرین اولیاء من دون المومنین».

مێجەرسۆن زۆل و شەیتان ئەبێ ئەلی: مەلاعەلی تۆ ئەو ئایەتە بۆ من ئەخوینیتەووە ئەی سەیری ئەو ئایەتە بۆ ناکەی کە ئەلی: «قل اللهم مالک الملک توتی الملک من تشاء و تنزع الملک ممن تشاء و تعز من تشاء و تزل من تشاء».

مەلا عەلی واهەر دانیشتوووە هەلئەسێ ئەلی: بەلی ئاگام لەوەش هەیه، بەلام تۆ و غەیری تۆیش ئەبێ ئاگاتان لەو ئایەتەش هەبێ کە ئەفەرموئ:

«وابتغ فيما اتاك الله الدار الاخره و لا تنس نسيبك من الدنيا و احسن كما احسن الله اليك و لا تبغ الفساد في الارث ان الله لا يحب المفسدين».

میجهرسون هەر چاوه‌ری ئه‌وه‌یه که مه‌لاعه‌لی له‌به‌ری هه‌ستێ. حاجیاغا ئه‌و سه‌رده‌مه مودیری پۆلیس ئه‌بێ له‌سوله‌یمانێ، که ئه‌چینه‌وه ئه‌نیرێ به‌شوین حاجیاغادا ئه‌لێ: بچۆ مه‌لاعه‌لیم بۆ بینه. مودیری پۆلیس دیت و مه‌لاعه‌لی هه‌لته‌گرێ، له‌رێگادا پتی ئه‌لێ: من کار به‌ده‌ستیتکم له‌به‌ر ده‌ست ئه‌م حاکمه‌دا ئه‌بێ بێم و فه‌رمانه‌که‌ی جێ‌به‌جێ بکه‌م، تۆیش خه‌لکی ولاته‌که‌می و پیاویکی پیر و موخته‌ره‌می، تکات لێ ئه‌که‌م نه‌ختێ به‌نه‌رم و نیانی له‌گه‌لیا بجوولێوه‌و ره‌وشتی چا و پتکه‌وتنت له‌به‌رچا و بێ. میجهرسون پیاویکه‌ کۆ له‌هیچ ناکاته‌وه‌و ئیسته‌ حاکمی ئه‌م ولاته‌یه. بێ ئیحه‌رامیه‌کت له‌گه‌ل بکا ئیمه‌ هه‌موو به‌مه‌ دلبریندار ئه‌بین و هیچیشمان له‌ده‌ست نایه.

مه‌لاعه‌لی ئه‌با و له‌لای مسته‌فا به‌هجه‌ت دایه‌نێ- که ئه‌و سه‌رده‌مه ئه‌و سه‌کرته‌ری نووسینی میجهرسون بوو- خۆی ئه‌چینه‌ ژووره‌وه ئه‌لێ: جه‌نابی میجهرسون مه‌لاعه‌لی حازره. ئه‌لێ: با بینه ژووره‌وه. ئه‌و ده‌رئه‌چێ و مه‌لاعه‌لی ئه‌چینه‌ ژووره‌وه. مودیری پۆلیس و سه‌کرته‌ر و کار به‌ده‌ستانی تر له‌په‌نجه‌ره‌وه بێ، له‌ هه‌ر کویکه‌وه بێ سه‌یر ئه‌که‌ن بزانی چێ روو ئه‌دا.

که مه‌لاعه‌لی ئه‌چینه‌ ژووره‌وه میجهرسون له‌ شوینه‌که‌ی خۆی هه‌لته‌ستی و دێ به‌ پیره‌وه دایه‌نێ و خۆی له‌لای خواروویه‌وه دانه‌نیشی. ئه‌نیرێ چا و قاوه‌و شته‌دیتن و ئه‌که‌ویته‌ قسه‌کردن له‌گه‌لیا، وه‌کوو ئه‌و کاره‌ساته‌ی بازار هه‌ر رووی نه‌دایێ. له‌پاش قسه‌و ماریفه‌تیکی زۆر ئه‌لێ:

مه‌لاعه‌لی تۆ پیاویکی له‌ باری گوزه‌رانه‌وه زۆر ته‌واو نیت. ئیمه‌ش ئه‌مانه‌وی پیاویکی زانی وه‌کوو تۆ ئه‌م ولاته‌ که‌لکی لێ وه‌ربرگێ. ئیسته‌ئه‌وا من داته‌نیم به‌مامۆستای مه‌که‌تب مانگی به‌ ۲۵۰ روپیه. تۆیش بۆ خۆت نه‌ختێ ئه‌بووژیته‌وه‌و باری ژیان و گوزه‌رانت چاک ئه‌بێ.

مه‌لاعه‌لی ئه‌لێ: جه‌نابی میجهر سوپاستان ئه‌که‌م من گوزه‌رانم هه‌یه. میجهرسون ئه‌لێ: ره‌نگ بێ به‌که‌می بزانی سێ سه‌د روپیه بێ. مه‌لاعه‌لی ئه‌لێ: جه‌نابی میجهرسون خوا ئه‌فه‌رمووی: «فابتغوا عند الرزق و اعبدوه واشکروکه» دیسان ئه‌فه‌رمووی: «ان الله هو الرزاق ذو القوه‌المتین».

جەنابی مێجەرسۆن من لەمزگەوتەکە ی مەلکەندی نوێژ ئەکەم، هەموو روژی دێمە دوکانەکەم مۆر هەلشەکنەم، ئەوا خوا بەو رزقی داوم و پێو بە پێو ئەچم؛ لەو زیاترم ناوی. وه «من يتوکل علی الله فهو حسبه».

مێجەرسۆن گەلێکی لەگەلا خەریک ئەبێ بێ کەلک ئەبێ. لەپاشا ئەلن: مەلاعەلی ئەوێ من تاقیم کردیتەوێ بەو دینە ی کە من هەمەو تۆ هەتە قەبوولت بکر دایە ئەموت: ئەوی خراب و ناشایستە یە لە گەلیان بکر دیتایە تا ئەیانبر دێوێ دوکانەکە ی خۆت. بۆم دەرکەوت لەم ولاتەدا هەر مەلاعەلی مەلکەندی هە یە. وە لە ئێستە بەدواوێ تۆ هەر ئیش و کاریکت ئەبێ بە هەر دایەرە یە ک بەبێ گیر و گرفتێ هەموو ئیشیکت بۆ پروین.

ئەلن: جەنابی مێجەر هیچ ئیشیکم بە هیچ دایەرە یە ک نییە؛ ئیشم بەتەنیا دوکانەکە ی خۆم هە یەو مزگەوتەکە ی مەلکەندی.

باش ئەم قسانە هەلشەستیت و مێجەرسۆن بەرێ ئەکا تا لە ژوورەکە ی دەرئەچێ و زۆر نەوازشیشی لەگەل ئەکا.

لەر استیدا مەلاعەلی لەو سەردە مەدا لە باری گوزەرانەوێ زۆر پەریشان بوو؛ بەلام ئەو تەوێ کول و بروایە وای لێ کرد لەپاشا بوو بەدوێ مەندیکێ باش و چەند حەجی کرد و لەئەو پەری خۆشگوزەرانی ئەو سەردە مەدا رایشە بوارد.

هەندیک لەم بەسەر هاتی مەلا عەلییە خەسەرە واغای حاجیاغا بۆی گێرامەوێ.

- نەسرت خانمی سەقزی سەرەتا هاوسەری عەبدوللابەگی مسباح بوو. ئەو نەسرت خانمە کە لە هەموو ئەو ولاتەدا بە یە کەم نازدار و کلوالار ناویانگی دەر کردبوو. لەگەل مسباحدا رێ نەکووتن، دوا ی ئەو میردیک و دوو و سەرە هاتە سەر سەیفەدین خانمی سەقزی. سەیفەدین خان کەوتە سەر ئەوێ کە بیهینی، هەر لەو سەردە مانەدا برازایەکی عەلیاغای گەورک - کە ئەم عەلیاغایە ش کۆنە میردی نەسرت خانم بوو - ئەویش هەر کەوتە سەر ئەوێ کە نەسرت خانم بیهینیت. ئەو کورپە بە راستی جوان و چاک و شوخ و شەنگ بوو؛ تازە پێ نابوو بە هاری گەنجی. هەر تە ی هەر زە کاری بوو؛ وە کوو گوزارشتیکێ کوردی هە یە ئەلن: خوشکی خزی ئاشقی ئەبوو. سەیفەدین خان تۆزی چوو بووێ سەلەوێ لە چاو ئەودا هیچ نەبوو.

ریکەوت شتی سەیر دینتە پێشەوێ. لەو وەختەدا کە سەیفەدین ئەچێ بۆ خوازیننی نەسرت خانم، کورپەکە ی برازای عەلیاغاش هەر ئەچێ بۆ ئەو نیازە. ئەو بەجلوبەرگ و

تهداره‌کی سه‌قزی و ئەم بە شه‌روال و مراخانی و پشتینی په‌شمی ده‌ستووری گهورکیه‌وه له مالی نه‌سره‌ت خانم کو ئەبنه‌وه. سه‌یفه‌دین خان هه‌ست ئەکا که ئەو کورپه‌ ته‌داره‌که بوچی هاتوو، وه‌ئەگەر بیته‌سه‌ر جوانی و ته‌مه‌نیش ئەو کورپه‌ له جوانی و له ته‌مه‌نیشا له‌می ئەباته‌وه. وه‌ئەزانێ که نه‌سره‌ت خانمیش ئەکه‌ویته‌شوین ئەو جووره‌شتانه. ئەلێ: ئەگەر نه‌که‌ومه‌ خوۆم ئیشم له‌ده‌ست چوو.

هه‌ردووکیان دوو به‌دوو له‌ ژووره‌که‌ی مالی نه‌سره‌ت خانمدا دانیشتون. ژووریکێ تریش به‌ته‌نیشته‌ ئەو ژووره‌وه ئەبێ. که ده‌رگایان به‌سه‌ر یه‌که‌وه ئەبێ. نه‌سره‌ت خانمیش هه‌ستی به‌وه کردوو که ئەم دووه‌ له‌دلا به‌ته‌مای ئەون و گوايه به‌ جووریکێ نادیار بو خوازینی ئەو هاتوون. سه‌یفه‌دین خان چاوه‌ڕێ ئەوه ئەکا که نه‌سره‌ت خانم رێ بکه‌ویته‌ ژووره‌که‌ی ته‌نیشته‌ ئەمانه‌وه بو ئەوه‌سه‌ری هه‌ندێ قسه‌ دابه‌زرینی. نه‌سره‌ت خانم به‌ئیش رێ ئەکه‌ویته‌ ئەو ژووره‌ سه‌یفه‌دین خان چاوی ئییه ئیتر به‌سه‌ریا ناروا. خیرا روو ئەکاته کورپه‌که‌و ئەلێ:

به‌راستی ئەم شه‌روال و مراخانی و شه‌ده‌یه شتیکی نایابه‌و موباره‌کت بێ! جوانیکێ وه‌کوو تو هه‌ر ئەبێ شتی وا له‌به‌ر کا. ئەتوانم بلێم جوانی و شه‌وکه‌تی تو به‌وا ئەم جلوه‌ به‌رگه‌ی جوان کردوو.

نه‌سره‌ت خانم گوی له‌م قسه‌یه ئەبێ هه‌رچه‌نده به‌ئیش هاتبوو بو ئەو ژووره‌، به‌لام ئیستیکی بو ئەکا و گوی رانه‌گرێ بو قسه‌که. سه‌یفه‌دین خانیش ئەزانێ وا ئەو له‌وئ خۆی داگرتوو له‌ سه‌ر قسه‌ی خۆی ئەروا ئەلێ:

شه‌وکه‌تی وا و جلوه‌به‌رگی وا ئەبێ سه‌ر و سواریه‌کی چاکیشی هه‌بێ. کورپه‌ش ئەلێ: خان ئەوه تو لوتفته هه‌یه، هه‌رچه‌نده عه‌یبیشه‌خۆم بلێم به‌لام له‌سایه‌ی سه‌ری تووه ئەتوانم بلێم له‌ هه‌موو گهورکدا رهنگ بێ سواریکی تر وه‌کوو من نه‌بێ. له‌نیشان شکاندنیشا مه‌ل به‌ هه‌واوه ئەخه‌مه خواره‌وه. سه‌یفه‌دین خانیش ئەلێ: ئەله‌مه‌دولیل! زۆرم پینخۆش بوو که ناسراویم له‌ گه‌ل جوان چاک و سواریچاکیکێ وه‌کوو تو دا په‌یدا کرد. ئەوا نه‌سره‌ت خانمیش له‌و دیوه‌وه هه‌روا گوی ئییه. سه‌یفه‌دین تی هه‌له‌ه‌چیته‌وه ئەلێ: ئاغه‌واتی گهورک ده‌وله‌مه‌ندن و له‌ هه‌چ شتیکا ناته‌واویان نییه، به‌لام ئاخ هه‌رچه‌نده خو ئەوه‌ش پیاوه‌تییه له‌رووی مال و مالداریه‌وه به‌ره‌لایه‌کیان هه‌یه‌و هه‌چ گوی ناده‌نی. خو منیش هه‌ر وامه، به‌لام دیسان هه‌ر پیم ناخۆشه. نازانم تو له‌و رووه‌وه چۆنیت؟ کورپه‌ش ئەلێ: ده‌سا وه‌للا من وانیم پوول به‌پوول و شاییه‌شایی حساب ئەکه‌م و نایه‌لم له‌و مالده‌دا ده‌نکی گه‌نم به‌خۆرايه

پروا. زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ ئه‌کا و ئه‌لئى: خان ئه‌ی له‌م رووه‌وه جه‌نابت چۆنیت؟ ئه‌وئیش ئه‌لئى:

پیم وتی منیش هەر وه‌کوو گهورک به‌ره‌لام؛ له‌و مال‌ه‌ی خۆما به‌بار قهند و چای و برنج و رۆن و کووتال ئه‌خه‌مه‌ به‌ر ده‌ستیان و ئاگام له‌ هیچ نیه‌یه‌ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ نه‌بێ پیم ئه‌لئین زه‌خیره‌ نه‌ماوه، ئه‌نیرم ئه‌وه‌نده‌یتر دینن و ئه‌یخه‌نه‌ به‌رده‌ستیان. ته‌نانه‌ت بۆ ئیش و کاری ملکه‌داریش هەر هه‌مووی ئه‌ده‌مه‌ ده‌ست کابانی مال و ئه‌و به‌سه‌ر رانه‌گات. من تاقه‌تی ئه‌و حساب و ورده‌کارانه‌م نیه‌یه‌.

نه‌سه‌ره‌ت خانم گوی له‌ هه‌موو ئه‌م قسه‌نه‌ بوو وه‌ئه‌شی زانی که‌نیازی ئه‌م دووه‌ هه‌ردووکیان خوازیینی ئه‌وه‌. له‌دلا وتی: من می‌رد به‌ یه‌کیک ئه‌که‌م که‌ حسابم له‌گه‌ل نه‌کات. نه‌یه‌کیک بێت که‌ له‌سه‌ر هه‌موو شتیکی ورد و درشت له‌گه‌لما حسابم بکۆلئیته‌وه‌. پیریاری خۆی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ دا که‌ می‌رد به‌سه‌یغه‌دین خان بکا، نه‌ک به‌و کوره‌. قه‌ده‌ر هینای له‌ ئاخرا می‌ردی به‌سه‌یغه‌دین خان کرد و کوریشی لینی بوو. سه‌یغه‌دین خانیش به‌و ته‌ونه‌ که‌ نایه‌وه‌ بۆ کوره‌ که‌ بوو به‌خواه‌نی نه‌سه‌ره‌ت خانم.

- له‌سالی ۱۹۶۶به‌دواوه «مدرسه‌شرافت»ی ئیرانی هه‌بوو له‌به‌غدا له‌به‌ری که‌رخ له «بیت النواب» به‌سه‌ر رووباری دجله‌دا ئه‌پروانی. پاشان ئه‌و مدرسه‌یه‌ ها‌ته‌به‌ری «رسافه» شارع ره‌شید هه‌یده‌رخانه‌. کتیبخانه‌یه‌کی چاکیان هه‌بوو من ئه‌و سه‌رده‌مانه‌له‌گه‌ل گۆفاری گه‌لاوێژ خه‌ریک بووم. جگه‌له‌مه‌ش گه‌لاله‌ی می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردیم دانا‌بوو. له‌و می‌ژووه‌ی پێشوو به‌دواوه‌ ها‌تووچووی کتیبخانه‌ی ئه‌و مدرسه‌یه‌م ئه‌کرد بۆ سه‌یر کردنی سه‌رچاوه‌، هه‌م بۆ می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردی، هه‌م جار جاریش بۆ گه‌لاوێژ. به‌و بۆنه‌وه‌ ناسراویم له‌گه‌ل ده‌سته‌و دایه‌ره‌ی مامۆستا‌کانا په‌یدا کردبوو.

ئاقای موحه‌مه‌دعه‌لی خوانساری موغه‌تشی هه‌موو مدرسه‌کانی ئیرانی له‌عیراق گه‌لێ جار له‌و مدرسه‌ی شرافه‌ته‌ یه‌که‌مان ئه‌گرت و قسه‌مان ئه‌کرد. جاریک قسه‌مان سه‌ری کیشا به‌لای کوردو زمان و ئه‌ده‌بی کورده‌وه‌، هه‌له‌یدا‌یه‌وتی:

کورد و فارس یه‌ک ره‌گه‌ز و نه‌ته‌وه‌ن. وتم به‌لئى وایه‌و هەر دووکیان له‌ ریشه‌زمانه‌کانی تارین. وتی: زیاده‌ له‌مه‌ ئه‌مانه‌ هەر دووکیان بران و له‌ئیرانا هیچ جیا‌یه‌ک له‌به‌نیانا نیه‌یه‌.

وتم: وه‌کوو جه‌نابت ئه‌لئیت له‌وئ هیچ جیا‌یه‌ک نیه‌یه‌، به‌لام ئیمه‌ی کورد ئه‌وا له‌عیرا‌قدا گۆفار و رۆژنامه‌مان هه‌یه‌و به‌زمانی خۆمان له‌قوتابخانه‌کانا ئه‌خوئین و به‌زمانی خۆمان

کتیب دانه‌نین. وتی: به‌لئی، به‌لام له ئیرانا له‌بەر ئه‌وه که بران ئه‌و جیا‌یه له به‌ینانا نییه؛ هه‌موو به‌زمانی فارسی ئه‌خوینن. وتم: باشه برا، به‌لام ئه‌م برایه‌تیه هه‌ر ئه‌بی به‌لای فارسیدا به‌روا؟ بۆچ ئه‌بی تو‌زیکیشی به‌لای برا به‌جوو که‌دا نه‌روا. خو بران با له‌ناوچه‌کانی کورددا تو‌زی به‌کوردی به‌خوینن و که‌مه‌کتیکیش له‌ناوچه‌کانی تریا به‌تو‌زیک له‌م زمانی براییه بزانی و به‌خوینن. له هه‌موو ولاتی کورده‌واری ئیراندا ئه‌گه‌ر یه‌ک تاقه قوتابخانه هه‌بوو که به‌ زمانی کوردی به‌خوینن ئه‌و وه‌خته من هه‌موو حه‌قیکت ئه‌ده‌می. ئه‌گه‌ینا برای چی و که‌ی برایه‌تی وا ئه‌بی؟ وا دیاره‌برایه‌تیه‌که‌ی کوردو فارس له‌ئیرانا وه‌کوو مال به‌شکردنی دوو برا‌که‌یه‌وتی: ئه‌وه‌چی بوو؟ وتم: ئه‌گه‌ر برا بو‌ینایه، تو‌زیک له‌زمانی ئه‌م برایه‌ی خو‌تان ئه‌زانن. بۆ ئه‌وه ئه‌و کاره‌ساته له‌ گو‌فاری گه‌لاوێژ به‌خویننه‌وه که‌ گه‌یشه‌ ئه‌م شوینه ئه‌و دوایی به‌قسه هینا و ئیتر منیش له‌سه‌ری نه‌رۆیشتم.

- مه‌لا ئه‌مینی جه‌فهار هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی تا شه‌ری گه‌وره‌ی یه‌که‌میش هه‌ر ما‌بوو. که‌واو سه‌له‌نی له‌به‌را بوو. جامه‌دانه‌ی ئه‌به‌ست به‌سه‌روهه، هه‌ندئ جاریش می‌زه‌ره‌ی سپی. کتیبی جه‌فره‌که‌ی له‌ باخه‌لا بوو دایه‌نا به‌ناو شارا ئه‌گه‌را. زۆر خه‌لک ئه‌چوون بۆ لای جه‌فریان یی ئه‌گرته‌وه.

جه‌فر زانیاریه‌که‌ که‌ ده‌نگوباسی له‌مه‌و دوا ئه‌دا به‌ده‌سته‌وه. ئه‌م زانیاریه‌ زانیاری ئه‌ستیره‌ژمیر نییه؛ عیلمی «ره‌مل» یش نییه. ره‌مل ئه‌وه‌یه که‌ کابرای «ره‌ممال» هه‌ندئ «لم» ئه‌کاته ناو ده‌وریکه‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌چن رملی بۆ به‌گریته‌وه کابرا له‌که‌ له‌ناو ده‌وریه‌که‌دا پان ئه‌کاته‌وه‌سافی ئه‌کا. به‌ په‌نجه‌ چنده‌ خه‌تیکی پیادینن و پینچه‌لیوو چینکی تیدا ئه‌کاو پاشان به‌کابرا ئه‌لن: ئیشه‌که‌ی تو‌ ئاویه‌و ئاویه. ئه‌م ره‌مل گرتنه‌وه‌یه وه‌نه‌بی شتیکی به‌بناغه‌ بیت، به‌لکوو کابرای «ره‌مال» به‌ئاره‌زووی خو‌ی قسه‌نه‌کاو بۆ خه‌لک هه‌لخه‌له‌تاندنه. به‌م ناوه‌وه نانیکی پیوه‌ئه‌خوا. به‌لام جه‌فر وانیه، بناغه‌ی هه‌یه به‌لکوو عیلمه. مه‌لا ئه‌مینی جافار که‌ کتیبه‌که‌ی ئه‌گرته‌وه به‌رده‌مۆره‌که‌ی ئه‌هینا. ئه‌م به‌رده‌مۆره‌یه شه‌ش پالووی هه‌بوو له‌وینه‌ی قالبه‌سابو‌نیکا؛ به‌لام به‌جووک بوو. تو‌زی له‌ نوکی گه‌وره‌تر. له‌ هه‌ر لایه‌که‌وه حه‌رفیک نووسرا‌بوو. هه‌ر جاره که‌ هه‌لیئه‌دا ئه‌و حه‌رفه‌ی که‌ ئه‌هینایه قه‌له‌میکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو کاغه‌زی له‌ به‌رده‌ما بوو، حه‌رفه‌که‌ی ئه‌نوووسی. ئه‌مجا هه‌لیئه‌دایه‌وه حه‌رفیکی تری ئه‌هینا وه‌یا هه‌ر حه‌رفی پینشووی ئه‌هینایه‌وه. ئه‌ویشی له‌پال ئه‌ویترا ئه‌نوووسی تا بیست جار ئه‌م ئیشه‌ی ئه‌کرد پاشان حه‌رفه‌کانی لێک ئه‌دا تا وشه‌ی لێ دروست ئه‌بوو ئه‌م

وشانه‌ی به‌دیرپکی تر نه‌نووسی. دوا‌ی ئەمه ئەو که‌لماتانه که‌سی حەرفی یونایه‌و مه‌عنا‌یه‌کی بدایه ئە‌گەر له که‌لمه‌که‌ی ته‌نیشتی حەرفی‌کی بخرایه‌ته‌سه‌ر مه‌عناکه ئە‌بوو به‌شتی‌کی تر. که‌لمه‌که‌ی ته‌نیشت ئە‌وا حەرفی‌کی لێ‌ی که‌م بو‌ه‌وه له که‌لمه‌که‌ی ته‌نیشتی ئە‌وه به‌لای چه‌په‌وه‌حەرفی بۆ ئە‌هینا‌و ئە‌یخسته‌سه‌ری تا ئە‌بوو به‌که‌لمه‌یه‌کی مه‌عنا‌دار. له‌سه‌ر ئە‌م جو‌ره‌ش دیرپکی‌تری دروست ئە‌کرد. به‌م تا‌وتوه که ئە‌یک‌رد پینج شه‌ش دیر دروست ئە‌بوو؛ پاشان کتیبه‌که‌ی ئە‌کرده‌وه سه‌یری ئە‌و وشه‌و دیرانه‌ی ئە‌کردو سه‌یری کتیبه‌که‌ی ئە‌کرد. کتیبه‌که ئە‌یوت: ئە‌گەر فلانه وشه له گە‌ل فلانه وشه‌دا بو‌و وه‌یا چه‌ند وشه‌ی ئا‌وا و ئا‌وا که‌وتبو‌ونه پال یه‌ک، مه‌عناکه‌ی ئە‌وه‌یه ئە‌و ئیشه ئە‌وه‌یه و ئا‌ویه. له راستیدا ئە‌و ئیشه و مه‌رامه نادیاره هەر شتیک بب‌وایه روونی ئە‌کرده‌وه و وه‌کوو هیلکه‌ی پاک کرا‌و ئە‌یدا به‌ده‌سته‌وه. مه‌لا ئە‌مینیش ئیتر مه‌به‌سته‌که‌ی ئە‌وت به‌کابرا. له‌ئه‌نجا‌ما ئە‌و ئیشه وه‌کوو جە‌فره‌که‌ی وتبوی هەر وا ئە‌هاته‌پیشه‌وه. بۆ ئە‌م جە‌فره ئە‌توانی‌ی بوتری‌ی مه‌لانە‌مین یه‌که‌مین که‌س بو‌و له‌سه‌رده‌می خۆ‌یا و له‌چه‌رخ‌ی خۆ‌یا.

- جاران له‌و کورده‌واریه - نه‌وه‌ک جاران به‌لکوو ئیسته‌ش - یه‌ک‌یک که‌ ژنی ئە‌هینا نه‌ئه‌بوو به‌زا‌وا ئە‌یانوت ئە‌مه «به‌ستراوه». کابرا ئە‌که‌وته گه‌را‌ن بۆ لای شیخ و مه‌لا بۆ نو‌شته‌کردن و چاری ئە‌م ده‌رده‌ی که به‌لکوو بکریته‌وه.

«عاسه‌بیجه‌رینه» هه‌بوو له‌سوله‌یمانی که ئیشه‌ی هەر ئە‌وه‌بوو به‌سترا‌وی ئە‌کرده‌وه. کابرا‌ی به‌سترا‌و که له هیچ لایه‌ک هیچی بۆ نه‌ئه‌کرا به‌نا‌ویانگه‌ی عاسه‌بیجه‌رینه ئە‌هات بۆ سوله‌یمانی و ئە‌چوو بۆ لای ئە‌یوت: میمه‌که‌عاسه! بیکه وه‌خاتری خوا چاریکمان بکه. میمه‌که‌عاسه‌ش خۆ ته‌نگ ئە‌کرده‌وه ئە‌یوت: برۆن با‌وکم بۆ وازم لێ‌ نایه‌ن. به‌هۆ‌ی جه‌زبه‌ی جنۆکه‌و شه‌یتانی ئیوه‌وه ئە‌وته هەر ئیسقانه‌که‌م ما‌وه. کابرا که گوی ئە‌مه ئە‌بوو ئە‌وه‌نده‌یتر شیرگیرتر ئە‌بوو ده‌ستی ئە‌پینجان به‌دا‌وتیا ئە‌یوت: بیکه به‌خاتری ئە‌و خوا‌یه که ئە‌و به‌هره‌یه دا‌وه وه‌تۆ ئە‌گەر چارمان نه‌که‌ی. عاسه‌ش ئە‌یوت: بلێم چی باشه با ئە‌م چاره‌ش بۆ ئیوه بێ.

عاسه دوو ژووری له‌ خانوه‌که‌یا هه‌بوو، کابراش که ئە‌هات به‌ خۆ‌ی و ژنه‌که‌یه‌وه ئە‌هات. ئە‌مجا میمه‌که‌عاسه له یه‌ک‌یک له ژووره‌کانی جامی‌ی ئا‌وی روونی ئە‌هینا چارۆکه‌یه‌کی ئە‌هینا ئە‌یدا به‌سه‌ر جامه‌ئا‌وه‌که‌دا، داریکی ئە‌دایه‌ی ژیر چارۆکه‌که. چارۆکه وه‌کوو چادری لێ‌ ئە‌هات به‌سه‌ر ئا‌وه‌که‌وه. ئە‌مجا کابرا‌ی به‌ستروو ژنه‌که‌ی ئە‌هینا تو‌زی نزیک له ئا‌وه‌که‌وه

دایه‌نان خوی ئەچووہ ئەو لای چارۆکه‌کەوہ بەجۆری دائەنیشت کە چارۆکه‌کە بەکویتەبەینی ئەو و ژن و پیاوہ کە. مەقلەبەکی ناگریشی لەو لای خۆبەوہ دائەنا قانگی ئەکرد بەسەرا کۆتو هەقلەمیک و تۆزی کاغەزەشرەشی لەتەنیشت خۆبەوہ دا ئەنا.

لەپشت چادەرە کەوہ دەمی ئەدا بەیەکا هەندئ شتی وەکوو: «جۆلوو، تەپیوو جادوو، گالیک بینەوہ بزائەم». کابرا و ژنە کە ئەوہەندەیان ئەزانی شلپەشلپ و جرووکە جرووکیک لەناو جامە ئاوہ کەوہ پەیدا ئەبوو. ئەمجا باجی عاسم هەر لەپشت پەردە کەوہ رووی ئەکردە جرووکە کەو ئەیوت:

قسەبکە کئی ئەحە بەستوہ؟ ئەگەر کابرا ناوی ئەحە بوایە ئەگەر شتیکی تری ناو بوایە بەناوہ کە ی خۆبەوہ ئەیوت. جرووکەو شلپە کە کز ئەبوو ئیتر دەنگی نەئەهات. باجی عاسم توورە ئەبوو ئەیوت: مەلعوون قسە بکە لە منی مەشارنەوہ شلپەو جرووکە ئەکەوتنەوہ دەنگ. ئەمیش ئەیوت: ئی کام چال؟ کە ی؟ ئەوا جرووکەش هەر جرووکە ی دیت و ئاوہ کەش هەر شلپەشلپ ئەکا. ئەیوت: «بۆم بینن». ئەیوت: چۆن ناتوانن؟ ئەیوت: ریگا دوورە یا نزیکە، چال قولە یا قول نییە، من ئەمانە نازانم. ئەبئ هەر ئیستە بۆم بینن. ئەمجا ئەیوت: ئەو مەلعوونە ناوی چی و کور ی کئی بوو؟ جرووکە کە تۆزی دەنگی نزم ئەبۆو ئەیوت: ها تۆلپە ی کور ی گۆلپە؟ ئەیوت ئە ی چی؟ ها شلخە ی کور ی ملخە چیڕەبەکی لەقلەم و کاغەزە کەوہ ئەهینا و ئەیخستەناو مەقلەبە ئاگرە کەو ئەمە گواہ ناوی شلخە ی کور ی ملخە ی نووسی و سووتاندى.

لەو وەختەدا کە کاغەزە کە ی ئەخستە سەر مەقلەبە کەوہ باجی عاسم خویشی دەنگی لێوہ ئەهات و ئەکەوت و ئەکەوت بەلادا. کە ئەمە لەبەر دەستی جنۆکە بیتھۆش بوو. کور و ژنە گویان لە ئەم هەموو کارەساتە یە.

جرووکەو شلپە ئیتر بئ دەنگ ئەبوو باجی عاسم ئەهاتەوہ هۆش. چەند تالەموو وەیا چەقۆبەکی پیشتر حازر کردووہ هەلئەستا ئەهاتەوہ بۆ لای کور و ژنە کە ئەیوت:

کورم شلخە ی کور ی ملخە کە لە خێوہ کانی کئیوی قافن لە وەختی مارەبەرینتانا وەیا ئەیوت لە نیوہشەوی دوا ی مارەبەرینتانا تۆی بەستووہ و فووی کردوہ بەم مووانەدا و کردوونی بەگرئ کویرەوہ خستوونبە چالی مەغربەوہ بۆ یەکیکی تر. ئەیوت ئەفسوونی خۆیندوہ بەم چەقوہدا و دەمی ئاوہ تەبەک خستووہ تەچالی جابولقاوہ.

من ئەو خێوانەم بانگ کرد نکە لەناو ئاوہ کەدا بوون تیم خور ی نکە بچن بەینن هینایان ئەمە مووہ کانه کراونەتەوہ. ئەوہ چەقۆبە کە یە کراوہ تەوہ ناوی ئەوشەلخە مەلعوونەشم نووسی

خسته سهر ناگره که و سووتاندم. که نه مسووتان عشره تی شه لخه هم موو دهوریان لی دام من دعای نه بوو دوجانهم له بهر بوو خویتمد؛ نه گهینا نه یانکوشتم. بهلام له بهر نه وه که نه و نه ناشیرین بوون بیهوش که وتم. هم موو نه و عزیه ت و نازارانیه بویه من هه روا چلو چیه که م ماوه. دههستن بچه نه و زوره بهی ترس ئیشی خوتان بکن.

کابرا پهلی ژنه که نه گری و نه چنه زوره که دلی به هیزه؛ چونکه گوی له هم موو شت بووه و کراوه ته وه. شاپلیته نه که ویتته کارو رووباری ماوه ران نه رزی. سه رباری نه و دیاریه که بیشتر هیناویانه بو باجی عاسم، هندی یاره ی تریشی به دهه ستخوشانه بو دانه نین. مالاوایی نه کن له گه له لگرتنی په روی بوو کیتی نه چنه وه بو ماله وه.

نووسینی نه م باسه ته نیا بو ده رکه وتی «عاسه بیجه رپته» بوو. دوور نییه هندی که س بلین: مچی حه بی کشمیش و عاسه بیجه رپته بوچی نه بی بنوسرین؟ منیش نه لیم نه گه ر نیمه تا ئیسته له هم موو رویه که وه شتمان بو بنوسرایه، نه ده به که مان زور زور ده وه له مند نه بوو نه گه ر ئیسته نرخه نه مانه نه زانری روژیک نه بی نرخان زور چاک نه زانری.

بو میژوو

- جه مال عارف بوی گیرامه وه وتی:

سالی ۱۹۳۲ له سوله یمانی به ناوی مه ولوو دییه وه کۆ بوونه وه یه که له مزگه وتی گه وره دا کرا و هندی قسه و باسی نه یینی له و کۆ بوونه وه یه دا له گه ل چند که سینکا کرا. شیخ مه محمود کاغزه یکی بو شیخ نه حمده دی بارزانی و هندی له سه روک عشره ته کانی ولاتی بادینان نووسی که نه وان له و ولاته وه شیخیش له ولاتی نه م لا قول بکن به قولی یه کاو به هم موویانه وه بچن به گز حوکومه تی نه و وه خته دا بو وه رگرتنی حقی کورد. وتی: نه م کاغزه درا به من که من بچم بیگه نیم و ولام بینمه وه. وتی: رویستم به بی دهنگی و چاوم به گه لی له و ره ئیس عشره تانه که وت و کاغزه م دان.

ماجد مسته فا نه و وه خته قائمقام بوو له نامیدی، به ناوی هاوولاتی و زابتی و دوستایه تیه وه بووم به میوانی نه و. پین وتم جه مال چۆن هاتووی بو نه م ولاته؟ وتم بو گه ران و بو دیده نی تو. یه که دوو روژی تری پینچوو دیسان لی پرسیمه وه چۆن هاتووی بو نه م ولاته؟ منیش هه ر به و جوړه ولامم دایه وه وه مانه وه شم نه و چند روژه له وی بو نه وه بوو که ره ئیس عشره ته کان هم موو پینان وتم نیمه له گه ل نه م بزوو ته وه یه داین. پاش چند روژیک وه ره وه جوابی کاغزه که شت نه ده یه وه، بییه وه بو شیخ مه محمود.

وتی ئەوەندەم زانی ماجد دەستی برد یە کە یە کە ئەو کاغەزانی کە من هینا بووم بۆ سەرۆکی عەشرە تەکان و زۆر بە نەینیش ئیشە کەم گرتبوو دەر بهینا و خستییە بەر دەستم. وتی: هەر وا لە شوینە کە ی خۆم و شک بووم. بە شوین ئەوە دەر دەستی برد کاغەزیکی تری دەر هینا کە لە لایەن «موتەسەرفی» موسڵەو نیراوە تەسەر ئەو کە بەو ناوێوە قائمقام بـمگـری بە بالەستی بـمـنـیرـی بۆ موسڵ و لەوێوە بـمـنـیرـن بۆ بەغدا.

وتی کە ئەمەم دی هەر بەجاری و شک بووم. و شک بوونەو کەم لە ترسی گرتنە کە نەبوو، لەو بوو کە من ئەم ئیشەم زۆر بە نەینیش گرتو، کەچی بەمجۆرە بلاو بوو تەو. وتی: ماجد پـیـ و تم جەمال ئەگەر تۆ راست ئەکە ی وەرەو ئەوا ئیستە من پیاوی حوکومەتم، لەم دەقیقە یە زیاتر نییە تەنگ ئەکە مە شانم، ئەوا ئارارات دیارە پیکەو ئەچین و ئەدیەنە شاخ. چیمان پـی بـکـری ئەیکە یـن. خەلکی تریش لەوێ هە یە لە گەل ئەوان دەست ئەکە یـن بە ئیش کردن. تۆ هاتوو بیت بۆ لای ئەمانە؛ ئەمانە هەموو درۆ ئەکەن، هەموویان لە ژیرەو لە گەل حوکومەتن. یە کە یە کە ئەو کاغەزە نەینیانە کە تۆ هیناوتە بۆ ئەوان، هەموویان هیناوتە بۆ من. بەو شەو نەوستان خەبەری ئەم هاتنە تیان گە یاندۆتە بە موتەسەرفی موسڵ. ئەویش بە فەرمانیکی رەسمی کردوو یە تە سەر من کە بتگرم و بە بالەستە یی بـنـنـیرـم. ئەمە یە حالی ئەم سەرۆکانە. بە یی چرپە بەو شوینە دا کە هاتویت هەر بەو شوینە دا بگەریو و خەبەرە کە بەرەو بۆ شیخ؛ منیش ناتگرم ئەگەر سە ریشم تیدا چوو. وتی: هەندێ پارە ی دامی خۆ ی لە گەلم هات تا قەراخی شارە کە بە یی ئەو پۆلیس بزانی رەوانە ی کردم خستیمە سەر لاریگە یە ک و وتی لیرەو بەرۆ. وتی تا لە سنووری ئامیدی دەرچوووم هەر بە لاریگا و بە ترسەو ئەهاتم. بەو جۆرە گە یشتەو وولاتی سولە یمانی و چوومەو بۆ لای شیخ و کارە ساتە کەم تیگە یاند.

- شیخ بورهان

شیخ بورهان گوندیکە لە ولاتی موکریان. شیخیکی لـی بوو بە ناوی شیخی بورهانەو ناوی دەر کردو. ناوی ئەسلیە کە ی «یوسف» و لە قەبی شەمسە دین بوو. سەر دەمی ژبانی سە دە ی نۆز دە هەم بوو. شیخی بورهان یە کتیک بوو لە شیخە پایە بەر زە کانی سەر بە بنە ماله ی شیخانێ تەوێلە لە کۆری ئاگردانی مەولانا خالدی نە قشە ندی.

پایە ی شیخی بورهان شیخی راستە قینە بوو. خۆ ی پیاویکی دەوڵە مەندی بە راستی دەوڵە مەند بوو. دەوڵە تە کە ی لە کۆششی خۆ ی و لە میراتی باوو با ییریەو بۆ ماو تەو. چاوی لە دە ستی خەلک نە بوو؛ نانی داو بە خەلک، نانی کە سی وەر نە گرتوو.

له مالى تايبه تى خۆى ٣٠ مانگا، پينچ جووته گا و ده ئىستىرى تەرخان كەردووە بۆ خانەقا. گاوان و جووتيار و داركيشى بۆ راگرتون. شبرى ئەم مانگايانە بۆ ماست و دۆى ئاوەن و رەوەنى مەيدانى خانەقا، بەرھەمى جووتەكانيش بۆ خانەقا. ئىستەره كانيش ھەموو رۆى تىروان بۆ دار و سووتەمەنى خانەقا.

ئەو عالەمە لە دوور و نزیکەو ھاتون نان و شۆربا و ھەموو شت حازر بوو. چەند لەوئى ماییتنەو بەزکەر و فیکرەو ەرایانواردووە. ئەگەر مەیدەکانیش شتیان ھێنابى، پیاوی تايه تى ھەبوو لى وەرگرتون، ھەر لەخانەقادا ەمار ھەبوو براو تە ئەوئ و دەرخواردى مەيدان دراوہ بەبئ ئەو تیکەلاو بەمالى شىخ کرابى.

رابووردنى خۆيشى وا بوو گویدرژیکى ھەبوو ھەموو رۆژ سواری بوو چووہ بۆ سەر رەزو زەوى و زارى خۆى. خۆى بەدەستى خۆى بژارى رەزى کەردوو، بیلکاری کەردوہ. بەدەستى خۆى گەنمى و ەشاندوو، ئاوى داوہ و دروبەتپوہ، شەن و باى کەردوہ. بردوو پەتە ئاش و ھارپو پەتە. لەوہ لە مالەو نانى بۆ دروستکراوہ و ەکوو بلیت دائما لە رىازەت و چەوسانەوئى نەفسدا بوو. زۆرتر خواردنى لەوہ نان و شۆربا پە بوو کە خۆى بەدەستى خۆى ھێناو پەتە دەست. مپوہى ئەخوارد، ئەویش ھەر لەوہ کە خۆى بەدەستى خۆى لە رەزەکانا ئەھێنا پە ئەنجام. ھەموو دەم دەرزی و دەزووى پى بوو، جەلەکانى خۆى پى ئەدوو رپوہ. بە ھىچ جۆر ئەرکى نە ئەخستە سەر کەس. لە کۆرپى مرقابەى سۆفپەکانا ئەچوو سەرى ئەنا بە سنگيانەوہ مرقابەى ئەکەردن. ھەموو سالیکیش چلەى ئەکیشا. ئەمەبوو شىخى بورھان.

- ھەتا جەنگى پەکەمى جپھانىش (١٩١٤ - ١٩١٨) لەو کوردەوارپپە زۆر جار جەماعەتى مزگەوت سەپریان ئەکەرد پەکنى لە ئەھلى جەماعەت ديار نپپە، وەپا لەگوزەرى بازار تەماشاپان ئەکەرد پەکنى لە دراوسى دوکانەکان ديار نپپە و دوکانەکەى داخراوہ، ئەچوون بەسەر وەختپوہ بزائن بۆچى ديار نپپە. کە ئەچوونە مالەکەوہ خەبەریان ئەپرسى ئەپوت ئەوى راستى بئ ھەریەک کراس و دەرپى وەپا پەک کەوام ھەپە، چلکن بوو شۆردیان ھىچى تر نەبوو لەبەرى پکەم؛ لە مالەوہ دانپشتم تا وشک ئەپپتەوہ بپکەمە بەرم و پپمە دەرەوہ.

- شاره‌زوور جوغرافی زانه‌کانی پیشوو وتوویانه له کلکه‌شاخه‌کانی هه‌ورامانه‌وه ده‌ست بێ ئه‌کات تا ولاتی که‌رکووک. به‌لام له‌م ئاخ‌رده‌ا شاره‌زوور له‌ناو کورددا وا ناسرا که له‌بناری هه‌له‌بجه‌وه تا سوله‌یمانی شاره‌زووره.

جا ئه‌م شاره‌زووره که ئه‌گه‌شیته سوله‌یمانی هه‌تا سالانی ۱۹۲۵گی‌او قامیشه‌لانی‌ک بوو سوار له‌ ناویا ون ئه‌بوو. سه‌رده‌می هه‌ره پیشووی نه‌ به‌لام له‌ می‌زووه‌کانی دواییدا له‌به‌ر ئه‌وه ریبازی جاف بوو بۆ شلیتر و ناو خوان ئاوه‌دانی زۆر که‌م بوو. له‌م لایه‌وه عه‌ریه‌ت و بی‌ستانسوور هه‌بوو عه‌ریه‌ته‌که‌ش له‌ دوو‌پشکه‌نا‌قولا‌کانی مه‌گه‌ر ئه‌هله‌که‌ی خۆی نه‌بی که‌سی تر نه‌یئه‌ویرا شه‌وی تیا رۆژ کاته‌وه. دوو‌پشکی عه‌ریه‌ت بیدایه‌ به‌ هه‌ر که‌سیکه‌وه ئه‌و که‌سه ئه‌گه‌ر خۆی پیس بکه‌ردایه‌ رزگاری ئه‌بوو ئه‌گه‌ر وا نه‌بوایه‌ ئه‌یکوشت.

- هه‌تا سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌ی بیستمه‌و به‌لکوو تا جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م سه‌نه‌ یه‌کنی بوو له‌ شاره‌ به‌ناو بانگه‌کانی کوردستان که به‌ پیشه‌سازی ده‌ستی، گوێ هونه‌ری بردبووه‌و هونه‌رمه‌نده‌کانی ئه‌وئ ئه‌هاتن له‌ داری گوێز قوتو جگه‌ره، سینی و قه‌له‌مدان و کاسه‌یان دروست ئه‌کرد، به‌نه‌خش و نیگاری نایاب ئه‌یان‌زانه‌وه. زیاتر هونه‌رمه‌ندیه‌که‌ له‌ بۆیه‌کاریه‌که‌یا بوو. ئه‌و ره‌نگ و بۆیه‌یه‌ به‌ جۆری ئه‌کرا که‌ چوونه‌وه‌ی نه‌بوو. ئه‌م ئه‌وزارانه‌ که ئه‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ ئه‌یان‌کرد ئه‌برایه‌ ولاتانی ده‌ره‌وه‌و ئاوروویا. عه‌نتیکه‌سینه‌کان ئه‌یان‌کړی، پیاوانی ده‌وله‌مندی هۆگری عه‌نتیکه‌، به‌پاره‌یه‌کی زۆر وه‌ریان ئه‌گرت؛ نه‌ک بۆ به‌کار هێنان به‌لکوو بۆ ئه‌وه که له‌ناو جامخانه‌و له‌سه‌ر میزی دیواخان دایبنین بۆ سه‌یر کردن و ته‌ماشایه‌ کردنی میوان و هاتوو‌چوو‌که‌رانی.

تافگه‌ی ئیلاخ

- مه‌لا حه‌سه‌نی شاتری بۆی گێرامه‌وه وتی:

عیل سه‌ره‌و ژوور ئه‌چوو بۆ کویستان، منیش ئه‌چووم بۆ «کفری». پیاویکی جاف هه‌بوو «ره‌وه‌»ی ناو بوو، له‌ریگادا تووشم بوو؛ ئه‌ویش هه‌ر بۆ کفری ئه‌چوو. وتی: مه‌لا حه‌سه‌ن تو خویته‌ هه‌س؟ وتی: سابه‌خوا براکه‌من نیمه‌، منیش هه‌ر تیم بۆ مالی خانه‌خوێکه‌ی تو. وتم: باشه‌.

گەشتینە ناو شار کابرایەک تروزی ئەفرۆشت. کۆمەل کۆمەلی کردبوو و بانگی ئەکرد کۆمەلی بەپینج قرۆش. رەوە لیم دوور کەوتبوو و کە گویی لە کابرای تروزی فرۆش بوو هەر لە دوورەو لەو ناو بازارەدا بەدەنگیکی قایم بانگی کرد «هۆ مەلا حەسەن! مەلا حەسەن! ئا پینج قرۆشێکم بۆ بسینە». منیش تروزیەکم بۆ کپی و شەوی چوینە مالی خانەخوێکە ی من.

شەو ئەوا دانیشتووین کۆتوپر کابرا لە ماله کەدا نیرگە لەیەکی بەمارپینجەکیەو بەرچاو کەوت هەر راست بوو و هەواواری کرد «کۆر گەل! ئای کەوێکی خواردمانی». نیرگە لەو مارپینجی دایە بەر گۆل.

لەمە بووینەو دانیشتووین ئاویتەیک بەقەد دیوارە کەوێ بوو منالیکیشمان لا دانیشتوو. منالە کە لەناو ئاویتە کەدا لە رەو و دیار بوو، کە دیاریش بوو بەسەرەو لیزی دیار بوو. رەو هەر چاوی بەمە کەوت پەلاماری منالی ناو ئاویتە کە ی داو وتی: «یا غەوس! نەتکردۆی یا غەوس نەتکردۆی». لای وا بوو ئەمە ئەکەوێتە خوارەو.

- مەلا برایمی «کەلۆس» هەبوو شەویک لەخەویا خەریکە سلکە گوویەک ئەخوا، کە ئەکەوێتە بەیانی لیرەیک ئەدۆزیتەو. ئەمجا هەموو نوێژێکی دەستی بەرز ئەکردەو و دوعای ئەکرد ئەبوت: «خوایە هەموو شەوی سلکە گوویەکم دەرخوارد دەی».

- سالیکی لە سولەیمانی بی بارانی هات بەسەرا و خەلکە کە زۆر شلەژان کەوتنە نوێژە بارانە. نوێژە بارانەش لەدەرەو ی شار ئەکری؛ مەلا و حاجی و پیاوی پیرو منالی ساوا و مالات لەگەل خویان ئەبەن دەست ئەکەن بەنوێژکردن و پارانەو لەخوا کە بارانیان بۆ بیاریتی.

خۆت ئەزانی مزگەوتی گەورە ی سولەیمانی حافزی زۆری لێهە حافزە کانیس لەگەل خویان ئەبەن بۆ ئەم نوێژ و نزا و پارانەو یە بۆ ئەو بەلکۆو خوا رەحم بەم هەزار و بی چاو و ساوا و مالاتە بکا و باران بیاریتی. ئەو دەشتە لەبەر دەنگی مەلا و نزای پیر و بارەو قارە ی مەر و گریانی منال ئەبێ بەرۆزی قیامەت. هەر یەکە بەجیا هاوار ئەکا و ئەپارپتەو. سەرە هاتەسەر حافزەکان بۆ ئەو دەست بکەن بەدوعا و پارانەو. لە ناویانا مەلا سەعیدیکی بانەیی هەبوو هەستا گۆچانە کە ی گرت بەدەستەو و پینشکەوتو دەستی بەرز کردەو و وتی:

خواه! تو نه زانی ناو شاری سوله‌یمانی که باران نه باری نه بئ به چ قور و چلپاویک؟
 ئیمه‌ش که کویره کانی مزگه‌وتی گه‌وره‌ین له‌ناو قورو چلپاوی کولانه‌کانا حالمان حالی
 سه‌گه‌و هه‌ر ته‌پ و کوتمانه. جا تو هیچ گوئی مه‌ده به‌فلته‌فلتی نه‌مانه، بیکه‌به‌خاتری
 گه‌وره‌یی خۆت و خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر ده‌رگای ئاسمان بیه‌سته‌و مه‌ی‌لا تنۆکی باران
 بینه‌خواره‌وه. حالی ئیمه‌به‌ته‌واوی شر نه‌بئ و نه‌و وه‌خته‌خۆت نه‌زانی چیت بئ نه‌که‌م.

- کتیبیک هه‌یه «جمع الجوامع» ی پئی نه‌لین. ئەم کتیبه‌ی باوی هه‌بووه له‌ناو فه‌قیه‌کانا
 نه‌یانخویند. حاشیه‌یه‌ک به‌سه‌ر ئەم کتیبه‌وه هه‌یه «بنانی» پئی نه‌لین. خاوه‌نی ئەم به‌نانه‌یه هه‌ر
 وه‌خت زۆر تیگی‌رایێ ده‌ستی کردووه به‌سویند خواردن ویستوو به‌سویند قسه‌که‌ی خۆی
 به‌پینێ به‌سه‌ر خه‌لکا.

شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌یی له‌سوله‌یمانی ده‌رزی ئەم کتیبه‌ی به‌ فه‌قییان نه‌وته‌وه، هه‌ر کاتی
 که نه‌گه‌یشته سه‌ر سوینده‌کانی به‌ننانی پشتینه‌که‌ی لئ نه‌کرده‌وه، پالی لئ نه‌دایه‌وه‌و نه‌ویت:
 ئیش که گه‌یشته سویند ئیتر نه‌وا من په‌کم که‌وت. ده‌ستی نه‌خسته‌سه‌ر ده‌می و نه‌یوت:
 «ئەم».

- کابرایه‌کی «ته‌رخانی» له‌و کویستانه «خوئی» یان نه‌ما بوو «گا» شیان له‌ماله‌وه نه‌بوو.
 که‌ریکی دایه‌ پیش خۆی چوو بۆ خوئیلین. گویدریژی بار کرد و له‌واوه گه‌رایه‌وه. شه‌وی
 به‌سه‌را هات کردی به‌باران، خویکه هه‌مووی توایه‌وه. کایرا باران سه‌ری لئ تیکدا گورگ
 هات که‌ره‌که‌شی خوارد؛ پاشان کردیه برووسکه. جا ئیتر کابرا نه‌یوت:
 «ئەم گووت لئ نه‌واری! بارانه‌که خویکه‌می تونده‌وه، که‌ره‌که‌م گورگ خواردی
 ئیسته‌خه‌ریکه چرا هه‌له‌کا ئیژی خویشم که‌ره‌گه. ئەم برا بۆ واز نایری هیچ وه‌زانی باوکتەم
 کوشنگه».

- شیخ حسینی قه‌ره‌داغی هه‌بوو بۆی گێرامه‌وه وتی:

نه‌وه نه‌مه‌وی بچمه‌وه بۆ ماله‌وه، تووشی دروشکه‌یه‌ک بووم. به‌درووشکه‌چیه‌که‌م وت به
 چهند سواری نه‌که‌ی؟ وتی به‌دوو روپیه. وتم پیاوی چاک به‌زه‌لامیک به‌روپیه‌یه‌ک سواری
 نه‌کرئ، ئیسته‌چۆن نه‌لئیی دوو روپیه؟ وتی ناخر تو زۆر زلی له‌دوو زه‌لامیش زلتی. وتم
 نه‌مه‌ قسه‌نییه تو نه‌یکه‌ی هه‌ر وه‌کوو خه‌لکی تر دوو ده‌ستم هه‌یه‌و دوو قاچم هه‌یه‌و دوو چاو

و دوو گوی، ئیتر چیم زیاتره له خەلک؟ وتی: بە هەر جۆر بوو له گەل ئەوهش
که خەلکی تری به رویه ک سوار ئەکرد به رویه و نیوی ری که وتین. هاتم سوار بم وتی:
«نەکهی بچۆ له پستی عەرا به کانهوه بسوورپوهه وه ره به دزی ئەسپه کانهوه خۆت بکو تره ناو
درووشکه کهوه؛ ئەگهینا ئەسپه کان چاویان پیت بکهوی بە دوو زه لامت تی ئەگن نایه لن».

- حاجی دهرویش هه بوو بۆ گێرامه وه وتی:

سالیک له خیلکی که مالهیی بووم. خیله که گاوانیان نه بوو خه لکه که خویان به نۆبه هه
رۆزی به کیکیان ئەچوونه لای گاله که. وتی کابرایه کی بی کوره ی پیر هه بوو رۆژیک نۆبه
که وه نۆره ی ئەوه وه. گاگه لی دایه پیش و چوو بۆ له وه. ئەگه نه شوینی له وه ر گاگه ل
خه ریکی له ور ئەبی و ئەمیش بۆ رانه کشن خه وی لی ناکه وی، هه تا وه که ی تۆزی گه رم
ئەبی کابرا که ی ئەکه ویته نزگه ره. مرخ له جاشوله یه ک خۆش ئەکا بۆ ناگیرئ. ماکه ری
دایکی جاشکه که ئەداته به ر. ئیواره گاگه ل دینتته وه، ماکه ره که به خۆی و جاشکه که یه وه روو
ئەکا ته وه مالی خاوه نی. که ئەگه نه نزیکی مال، جاشه که به ده وری دایکه که یا هه لئه په ری و
جووته ی ئەوه شان دو غار غارانی ئەکرد. وتی گویم لی بوو کابرا رووی کرده مالی خاوه نکه ر
و وتی:

جاشکه که تان ئەزانئ ئیمرۆ زه ماوه نی دایکی بوو، بۆیه وا که وتگه خۆشی خۆشی و
جه مازه.

- له مزگه وتیک له به غدا وه یا بلین له مزگه وته که ی لای خۆم، ئەوا نوێری نیوه رۆیه
خه ریکی ده ستوێژ شتن بووم. دوو زه لامی کوردی ئەو بناری کفریه هاتن بۆ نوێژ.
یه کیکیان ریشی سپی و ئەوه یکه یان له ده وری سی سالانیکا ئەبوو. ئەمی سی ساله که زۆر
ته نگه تاو بوو مه سینه یه کی هه لگرت و چوو سه ر ئاو ده سه ته که و ریش سپیه که له ده ره وه
وه ستا بوو. کابرا که هاته ده ره وه ریش سپیه که پتی وت بۆچی مه سینه که ت نه هینایه
ده ره وه؟ ئەویش وتی: ئەوه نده ی ئاو تیا به ئەگه ر هه ر میز بکه ی به سه ته. مامه ی ریش سپی
هه ر وا له سه ر خۆی وتی: «ئاخر ئەترسم گوویشم وه ریشه وه بوئ». ئەویش وتی: کوره
قیروسیا ئەگه ر وه ریشیشه وه بوئ هه ر به سه ته».

- شیخ محمده دی شیخ جه لال گێرایه وه وتی:

شیخ محمدهدیک هه‌بوو له‌ته‌کیه‌ی لای ئیمه (ته‌کیه‌ی قهره‌داغ) پینان ئه‌وت شیخ محمدهده‌جنۆکه. ئه‌م شیخ محمدهده نووشته‌و شتی ئه‌کرد. پارچه زه‌ویه‌کی هه‌بوو له‌گه‌ل پیریژنیکا هاوسنور بوون. به‌دریژی زه‌ویه‌که به‌ردیان دانا‌بوو به‌به‌ینا بۆ ئه‌وه زه‌وی هه‌ر دوو لایان دیار بێ.

ئه‌مجا ئه‌م شیخ محمدهده‌جنۆکه‌یه هه‌موو رۆژی ئه‌چوو سه‌ر به‌ردی سنوره‌که قورعانیکی هه‌بوو له‌گه‌ل خۆی ئه‌بیرد ئه‌یگرت به‌به‌ر چاویه‌وه‌و به‌ده‌م گه‌رانه‌وه‌قورعانی ئه‌خویند، له‌ ژیریشه‌وه به‌پێ پیتی ئه‌دا له‌ به‌ردی سنوره‌که‌و ئه‌بخشانه ناو زه‌وی پیریژنه‌که‌وه. به‌م جووره‌گه‌لی له‌ زه‌وی ئه‌و پیریژنه‌ی خستبووه سه‌ر زه‌ویه‌که‌ی خۆی؛ به‌لام ئه‌م شیخ محمدهده له‌ نه‌جاما به‌ نه‌خۆشی سیل مرد و دنیا و زه‌ویه‌که‌ی به‌جیه‌تشت.

- کابرایه‌کی «مامیزه‌ک»ی جاریک له‌ مانگی موحه‌رمدا ئه‌چیته کرماشان. ئه‌م مامیزه‌کیانه سوننی مه‌زه‌بن. له‌کرماشان به‌زۆر راپیچی ئه‌ده‌ن و ئه‌یخه‌نه‌ناو ده‌سته‌ی سینه‌زه‌نه‌کانه‌وه. ئه‌ویش چارناچار ده‌ست ئه‌کا به‌سنگ کوتان و به‌ لایه‌وه‌ و ئه‌بێ ئه‌م سنگ کوتانه‌و دوژمنایه‌تییه بۆ عومه‌ره. جا به‌ده‌م سنگ کوتانه‌که‌یه‌وه ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ی ئه‌وت:

یه‌کار زووره یا ئۆمه‌ر	چه‌مانم کووره یا ئۆمه‌ر
ئه‌ی ده‌سته‌ی من له‌سه‌ر سینه	تۆ مه‌وشه ئه‌ی کاره‌کینه
جه‌رگم سووتایه یا ئۆمه‌ر	ئه‌رات وه‌داخه یا ئۆمه‌ر
هه‌له‌ق مه‌له‌ق ئه‌وشم وه‌تۆ	وه‌ زوور ئه‌وشن بۆشینم وه‌تۆ
یانه‌ رای من گوو خواردنه	سه‌یه‌ل وه‌ئاسمان خسته
یه‌کار زووره یا ئۆمه‌ر	چه‌مانم کوره‌یا ئۆمه‌ر

- له‌و خۆشناوه‌تییه پیاویک هه‌بوو «هه‌مزۆکه»یان پیتی ئه‌وت. ئه‌م هه‌مزۆکه‌یه چوو بوو بۆ کاروان بۆ ئه‌و ده‌ستی دزه‌بییه بۆ ترێ فرۆشتن. تریکه‌ی نه‌ئه‌فرۆشرا، له‌ گه‌رانه‌وه‌ زۆر دواکه‌وتبوو. رۆژیک ژنه‌که‌ی به‌کاروانچی ترا خه‌به‌ری بۆ ئه‌نیرێ که‌ بگه‌رپه‌سه‌وه ترێ ئه‌فرۆشی نافرۆشی قیروسیا مال بێ خاوه‌نه‌ با له‌مه‌ زیاتر دوا نه‌که‌وی.

هه‌مزۆکه ئاگری جگه‌ر و ئاگری گزه‌ر هه‌له‌یه‌گرێ ترێ به‌جێ دیلی و سواری نیره‌که‌ره‌که‌ی ئه‌بێ و ئه‌گه‌رپه‌سه‌وه‌و به‌تاو ئه‌روا. له‌ ریگادا هه‌ر جاره به‌ هه‌ر دوو پیتی ئه‌مالن به‌ژیر سکی نیره‌که‌را بۆ ئه‌وه خیرا بروا. جارجار پینی ئه‌که‌وی له‌شتیکی ره‌پی ره‌قی درێژ به‌

لایەوه سەیر ئەبێ، لای وا ئەبێ سەری قەیاسە کە یە شەر بوە تەوێ دەست ئەبا هەلیگرێتەوێ و بیەستیتەوێ، کەچی کێری رەبی نێرە کەری دێ بە دەستەوێ. ئەمەش ئەوا لە نزیکێ ئاوابی و مالمەوێ روو ئەدا.

هەمزۆکە توورە ئەبێ و دائەبەزێ و دیتە و یزە ی کەری بەستە زمان، ئەلێ: «دایکت دەگێم ما بە شوێنی توێانا ناردیە یا من وا بەم جوورە ئیرەقت کردیە؟ چما هەمزۆکەیت و لۆ لای سەمەنی دەچیەوێ. من هەمزۆکەم تۆچ رایەت دەکەوێ دەستی لۆ سەمەنی درێژ کە ی؟ چما داکوو ناگێم ئەوی من گۆتم تۆ بیریت». سەمەنی ژنی هەمزۆکە بوو.

- لەو خێلە کورپیک هەبوو «گۆلە» و کچیکیش هەبوو «سۆسە» یان ناو بوو. گۆلە و سۆسە هەردووکیان لەو بەری رووباری «کارێژ» ی لای سەقزە لای ران ئەبن. گۆلە لەم بەر ئاوە کەوێ و سۆسە لەو بەرەوێ شەوێ مەر تیری خوار دەوێ و مۆلی بەستوێ، دنیاش مانگەشەوێ و فینکە. سۆسەش بە لای رانە کەوێ لە سەر گازی پشت رائە کشی و خەوی لێ ئەکەوێ. خەویشی ئەوێندە گران ئەبێ هەر شتیکی لێی بکەن بە ئاگا نایەت.

گۆلە لەو بەرەوێ کە سەیر ئەکا و سۆسە بازاری خستوێ ئەو دەشتەو مانگەشەو لێی داوێ ئەوێندە یتر بە یاتە بوو تەوێ ئاگری دەروون هەلێنە گری، ئەکا ئە ئەم بەر ئاوە کەوێ خۆی ئەدا بە سۆسەدا. بەلام سۆسە هیچ خەبەری ناییتەوێ. ئەو ئیشی خۆی تەواو ئەکا و ئەگەر پیتەوێ بۆ جیگای خۆی. بە یانی کە سۆسە هەلنەستی سەیر ئەکا ناو گەلی شلەقاوێ، زۆر سەری سەر ئەمینێ. بانگ ئەکا هۆ هۆ گۆلە ی شوانی ئەو وەری ئاوە کە! ئیمشەو تۆ نە تکر دگەس ئەم وەری ئاوە کە؟ گۆلەش ئەلێ: نا نا سۆسە. ئەلێ: ئیمشەو تۆ منت نەگاگە؟ ئەلێ: نا نا ئەوێ تۆ ئیتر چی؟ گۆلەش بۆیەوا ئەلێ چونکە بیری تازە ئەبیتەوێ.

سۆسە ئەلێ ئە ی کوچکت لێی نەواری ناو گەلی من بۆچی شلتیاگە؟ گۆلە ئەلێ ئەوێ ئاونگ لێیداگە. سۆسە ئەلێ: ئە ی چەکی لە مووێ کە بۆچی چووگەوێ ناوا. ئەلێ: ئەوێ مێ پەری مالی لالەت پیتی پیا نیاگە. ئەمجا سۆسە ئەلێ: ئوخە ی خوا کەس نە یگاگم، مێ پەری مالی لالەم پیتی پیا نیاگم.

ئەم راز و نیازە ی نیوانی هەر دوو لاشیان هەر لەم بەر و لەو بەری ئاوە کە ئەبێ.

- خورشید ئەفەندی رواندزی هەبوو حاکم بوو لە کەرکووک. رۆژیک کابرایەکی زرتەبۆز ئافەرەتیک خراب ئەکا. ئیش ئاشکرا ئەبێ کەس و کاری ئافەرەت شکات ئەکەن.

کابرا و ژنه که دینته مه‌حکمه مه. خورشید ئه‌فهندی له ژنه که ئه‌پرسی ئه‌م کابرایه کوو هات‌ل‌ات و کوو رازی بوویت؟ ژنهش ئه‌لئ: قوربان جه‌نابی خورشید ئه‌فهندی! هیج ناگام لئ نه‌بوو نازانم چۆن شتی وا بووه. کابرا وا به‌و لاوه راوه‌ستاوه، به‌لام کابرا کابرا نیبه له‌نده هوورپکه. خورشید ئه‌فهندی هه‌لده‌ستی کورسی به‌جئ دیلئ دار عه‌ساکه‌ی هه‌لئه‌گری ئه‌ینی به‌سه‌ر سنگی کابراوه‌و روو ئه‌کاته ژنه‌که‌و ئه‌لئ:

هدی قه‌حبه‌ی ماکه‌را! ئانه‌م کسووک بابه‌ کهر بگئ سه‌قه‌تی ده‌کا هه‌نووکا تو کو ئه‌لئیی ناگام لئ نه‌بووه؟ به‌مجۆره مه‌حکمه‌میان ئه‌کا.

- مه‌لا ناسح له‌ کهر کووک - به‌ره‌حمه‌ت بی - له‌ نوێی به‌یانیا نا زۆر درێژه‌ی ئه‌دا به‌ نوێه‌که. به‌یانیه‌ک خۆی پیش نوێژ ئه‌کا و سووره‌ی «البقره» له‌ نوێه‌که‌دا ئه‌خوینئ. کابرایه‌کی کونه‌کۆتری به‌ خه‌لوز فرۆشتن چوو بوو بو بۆ کهر کووک. ئه‌و به‌یانیه‌ له‌ پشت سه‌ری مه‌لا ناسحه‌وه نوێژ ئه‌کا ئه‌یه‌وئ زوو لئ بیته‌وه و بروتاوه‌وه. مه‌لا ناسحیش هه‌ر له‌نوێژ ناییته‌وه. کابرا ته‌نگه‌تاوه ئه‌بئ نوێزه‌که ئه‌برئ و ده‌نگی به‌رز بانگ ئه‌کا ئه‌لئ: «مه‌لا گوو به‌ریشی باوک ئه‌و که‌سه له‌ پشت سه‌ر تووه نوێژ ئه‌کا وه‌خوا بیبرئ ئه‌م نوێزه‌ش که‌ تو ئه‌یکه‌ی». ئه‌مه ئه‌لئ و ئه‌کا به‌پێلاوه‌کانیا لئیی ئه‌دا ئه‌روا.

- جه‌میل ناغای هه‌وێزی له‌ کۆیه‌ پیاویکی به‌نان و خوان و دیواخان گێر بوو. هیتشا ئه‌م پاکه‌ت و ماکه‌ته‌ دانه‌هاتبوو، باو هه‌ر باوی جگه‌ره‌ی قامیش بوو. جه‌میل ناغاش دوو جۆره جگه‌ره‌ی له‌ باخه‌لا بوو، جوړیکی تووتنی بېشه‌مه‌ بوو، ئه‌و هه‌ر بۆ خۆی بوو؛ جۆره‌که‌ی تری تووتنی کۆیه‌ بوو. که‌ میوانیک ئه‌هات ده‌ستی ئه‌برد له‌ تووتنه‌که‌ی کۆیه‌ جگه‌ره‌یه‌کی ئه‌دایه‌و له‌ پېشه‌مه‌که‌ش جگه‌ره‌یه‌کی بۆ خۆی ده‌رئه‌هینا. خه‌لکیش وایان ئه‌زانی هه‌ر دوو تووتنه‌که‌ی هه‌ر یه‌که، به‌لام له‌ ئاخرا هه‌ستیان پئ کردبوو که‌ ئه‌مه‌ وا نیبه.

روژیک له‌ دیوه‌خان دانه‌نیشن و له‌سه‌ر عاده‌تی جاران جگه‌ره‌ ده‌رینئ بۆ میوان و جگه‌ره‌یه‌کیش له‌ بېشه‌مه‌که‌ بۆ خۆی ده‌ردینئ. قوتو جگه‌ره‌که‌ی خۆی که‌وتبووه سه‌ر گۆی مه‌مکی. له‌و کاته‌دا که‌ ئه‌بیتته‌وه به‌یه‌کا به‌ر مه‌مکی ئه‌که‌وئ زۆر عه‌زیه‌تی ئه‌دا. له‌ تاوانا ناو چاو دینیتته‌وه یه‌ک. هه‌مه‌ی خۆمان له‌وئ ئه‌بئ هه‌ستی پئیی ئه‌کا که‌ چ باسه‌ ئه‌لئ: «ناغا جگه‌ره‌یه‌کمان به‌ه‌رئ و خۆت به‌و ده‌رده‌ مه‌به، جگه‌ره‌یه‌ک ئه‌وه‌ی ناوئ که‌ پیاو خه‌ریک ئه‌و فرت و فیله‌ بیت بۆی و مه‌مکی خۆی بۆی بریندار بکا».

جەمیل ناغاش ئەلنی: هەمزه مردووت مرئ! جارئ وهختئ ئەو قسانه نیهه. هەمزهش ئەلنی: ئاخەر نالیم.

- مەلا پیرۆت لەدئ بیواته بوو، شهوئ له گەل مەلاژنا ئەکەونه گەمەو گالته. کەخۆت ئەزانی داخوازی ژنیش هەر دوایی نایه، شتیکی بۆ جئ بهجئ ئەکەئ دوو شتی تری دینتەسەر. به تایبەتی جا لەو وهختەدا مەلا ژن هەر داوای کراس و کەواو چارۆکەئ ئەکرد. مەلا پیرۆت هیچی بۆ نەمایهوه ئەوه نەبئ دەستی برد میتزەرەکەئ له تەنیشت مەلا ژنەوه دانا وتئ: مەلا ژن بیکه بەخاتری ئەم میتزەرەیه وازم لئ بینهو لەمە زیاتر سەرم لئ تیکمەده.

- خورشە تازه میردی کردبوو بەحمەوههیس. یەکتیشیان زۆر خۆش ئەویست. ورشه هیشتا جلی بووکینی لەبەر دانەکەندبوو مردن له ریگای هەموو کەسیکایه،حمەوههیس مرد. خورشە هەموو ئیوارانیک ئەچوووه سەر گۆرەکەئ و تیرو پر بۆئ ئەگریا. ئیوارەیهکیان چوو بۆ سەر زیارەتان لەجۆشی گریانا بوو، کورپیکی گەنجیش هات لەو بەری قەبرەکەوه دانیشت و لەو بەکۆلتر دەستی کرد بەگریان. پاش لئ بوونەوه خورشە بەکۆرەکەئ وت: خوا سواوت بنوسئ براکەم. کورپەش چاوی سڕپهوهو تئ تۆ خوا خوشکم ئەوهچیت بوو؟ خورشە وتئ: وهللا براکەم میردم بوو. وتئ زۆرت خۆش دەویست؟ وتئ بئ یەک نەمانتەکرا وائیتسا خاک لئکی جیا کردینهوه. ئیتر خورشە نەپیرسی له کورپەکە که تۆ چی ئەم بوویت وابهو جۆره بەکۆل بۆئ ئەگریا. ئەمجا کورپە وتئ: دەسا خوشکم بیکه بەخاتری ئەو خۆشهویسته جوانەمەرگت ئەگەر لەو شوینەدا یەکتیکم نەدهتئ؟ خورشەم خورشەبوو هەر گوئئ لەمەبوو هەستا لووس و باریک بۆئ پان بووهوهو وتئ: وا سویندم ئەدهئ بەگۆرئ حمەوههیسئ جوانەمەرگ ناتوانم دلئ بشکینم وەرە پیتشهوه. ئیتر کار لەکار تراز.

- مەلاعەلئ قووچەبەلباسئ کتیبیک لەبەر دەستیا بوو وتم ئەوهچییه؟ وتئ: «قلل الانبیا»یه. وتم کتیبیکی باشه بۆ وهعز کردن. وتئ: بەلئ کتیبی چاکه بەلام خەلکەکهزۆر سەگ بوون برۆای بئ ناکەن.

- حاجئ غەفووری مەلا لەر ماینەگەرپکی هەبوو زۆری ئەپرەتان. هەموو جار لەناو خەلکیشا بۆ ئەوه خۆئ پیشاندا که ماینئ هەیه زۆری باس ئەکرد. رۆزیک ئەکەوێتەشوین

که رویشکیک هر چه‌نده ئەکا بۆی ناگیریت، له پاشا لییان پرسى حاجى غه‌فوور ئەوه بۆچ
که رویشکه‌که‌ت بۆ نه‌گیرا؟ ئەویش بۆ ئەوه ماینه‌که نه‌شکینى وتى:
برا ئەوى به‌سه‌ر ئەو ماینه‌ی منا هاتوو به‌سه‌ر حه‌سه‌ن و حوسیندا نه‌هاتوو.

- حاجى برايماغای عه‌نبار جاریک حاجى له‌قله‌قیكى له‌سه‌ر بانه‌که‌ی خۆیان به‌ر چاو
ئەکه‌وى توورە ئەبى و ئەلى: ئەوه‌قه‌حبه‌بابه‌ی رانک له‌پتیه‌ کینه‌ چوووه‌ ته‌ ئەو سه‌ربانه‌؟
تۆمه‌س ئەمه‌حاجى له‌قله‌قه‌ به‌ زه‌لام تیگه‌یشتوو.

- کابرایه‌کى خه‌لکى ئەو گریزه‌و مووانه‌ ئەچیته‌ خزمه‌تى کاکه‌حه‌مى شیخ تۆبه‌بکا.
دنیاش چله‌ی زستان ئەبى، هه‌ر به‌رۆکى کاکه‌حه‌مه‌د ئەگرى و وازى لى نایه‌نى له‌ئه‌نجاما
سه‌ر ئیواره‌یه‌ک کاکه‌حه‌مه‌د پتێ ئەلى: بچۆره‌ئه‌وه‌ حه‌وزه‌وه‌. کابراش ئەچیته‌حوزه‌که‌وه‌و
تابه‌یانی تیايا ئەمینیته‌وه‌. به‌یانی کاکه‌حه‌مه‌د به‌ویدا تى ئەپه‌رى کابرا له‌ناو حه‌وزه‌که‌وه‌ بانگی
ئەکا ئەلى: قوربان خووسیاگم؟ شیخیش ئەفه‌رموى خووسیاگی وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌.
پاشان له‌کابرا ئەپرسن مردووت مرى چۆن شه‌وى له‌و حه‌وزه‌دا سه‌رما نه‌یکوشتى؟
ئەویش ئەلى: برا له‌دوووره‌وه‌ چاوم له‌ ئاگره‌که‌ی گلزه‌رده‌ بوو ته‌سکینیم بۆ ئەهات.

- کاک مه‌سه‌وود گێرايه‌وه‌وتى:

له‌و مه‌نگوورایه‌تیه‌ ناغایه‌ک دوو خزمه‌تکارى هه‌بوو، یه‌کیکیان نه‌خۆش که‌وت و
له‌جیگه‌دا بوو. ئاغا خزمه‌تکاره‌که‌ی تری له‌گه‌ل خۆی برد و چوو بۆ سه‌ردانى. ده‌ستی کرد
به‌ دلنه‌وايى و دلدانه‌وه‌. خزمه‌تکاره‌که‌ش وتى: قوربان ئەترسم له‌م نه‌خۆشیه‌ راست
نه‌به‌وه‌و بمرم؛ گه‌ردنم ئازادکه‌. ئاغاش وتى تۆ کوپى چاک بوویت و هیچ خراپه‌یکت
به‌رانبه‌ر به‌من نه‌بووه‌ تا گه‌ردنت ئازاد که‌م. ئیشه‌للا ناشمرى و هه‌لئه‌ستیه‌وه‌.
خزمه‌تکاره‌که‌ش وتى قوربان ئەترسم هه‌لئه‌ستمه‌وه‌ هه‌ر ئەبى گه‌ردنم ئازا که‌ی. ئاغاش
وتى: ئاخه‌ر هیچ خراپه‌یه‌کت نه‌بووه‌ تا گه‌ردنت ئازاد که‌م. خزمه‌تکاره‌ وتى راست
ئه‌فه‌رموى هیچ خراپه‌یکم نه‌بووه‌، به‌لام دوو جار ئاغا ژنم گاهه‌ ئەبى گه‌ردنم ئازاد که‌ی.
که‌ئمه‌ی وت. ئاغا زۆر تووربه‌بوو هه‌ستا به‌جیه‌یشت و هاته‌ ده‌ره‌وه‌، هه‌ر قسه‌ی ئەکرد و
جینوی ئەدا. خزمه‌تکاره‌که‌ی تر که‌ پشت سه‌ریه‌وه‌ بوو وتى:

خۆت عاجز مەکە ئەم کاربایە کەرە وا قسە ئەکا. من تا ئێستە پەنجا جارێش ئاغازم
گاوه و هیچ قسەشم نەکردوو.

- حەمەسابلاخی بۆی گیرامهوه وتی:

حاجی میرزا رەحمەتی سابلایخی ئەو سەر دەمە کە ترومبیل و شتە نەبوو، قافلە ی ئەو لە
هەموو ولاتی سابلایخ و موکریانا مەنشور بوو. جاریک قافلە ئەچن بۆ تەوریز بارخانەبار
ئەکا و ئەگەر پێتەوهو ئەگەنە سەر چۆمە کە ی سابلایخ. لەم لاوه هەموو خەلکی سابلایخ و
حاجی میرزا رەحمەت خۆیسی دەر ئەچن بۆ سەیری قافلە. پێشەنگی قافلە کە لەو بەری
ئاوهو مان ئەکا و ناپەر پێتەوه؛ کە پێشەنگیش نەجولنی هەموو ئەوهستی. هەر چەندە
قەتارچی هەیدە ی لێ ئەکا کە لکی نابێ.

حاجی میرزا رەحمەت لەم بەرەوه بانگ ئەکا: کورە ئەوه ی کە جارێ پیت و توه
ئەوه ی بێ بلی. قەتارچیش ئەلێ: قوربان هیچم پێ نەتوه، هەر هەیدە بێم لێ کردوو.
ئەمیش بێ ئەلێتەوه کورە چیت بێ و توه ئەوه ی بێ بلیتەوه؛ ئەگەینە ئەبێ ئەو عالەمە هەر
چاوه بێ بکەن. قەتارچی کە ئەزانێ هیچ کە لک ناگرێ لێ ئەوهستیتەوه لە پێشەنگ تێ
ئەسرهوینێ و ئەلێ: دەبرۆ لەقوزی دایکی خیت بەرم.
پێشەنگ ئەپەر پێتەوهو هەموو عالەم بەمیرزا رەحمەتەوه دەست ئەکەن بە پێکەنین.

- مەحمودی عدلی مراد گیرایهوه وتی:

لەو سەرە کابرایە ک هەبوو توولە یەکی هەبوو. توولە تۆبێ و کابرا زۆر بە پەرۆش بوو بۆی؛
هەموو جار کە باسی ئەکرا ئەبوت: رەحمەتێه کە. مەلاکانی مەنگورپە کردیانە سەری و پێیان
وت کابرا ئەمە حەرەمە تۆ چۆن بۆ توولە سەگێکی تۆبێ و ئەلێت؟ کابرا وتی: مەلاینە!
رەحمەتی گەلێ خەسلەتی چاکە ی هەبوو. خێرو خێراتیکێ زۆری هەبوو، مالی میراتی
هەبوو تەنانەت لە کاتی سەرەمەرگیشدا وەسپەتی بۆ من کرد کە سەد تەمەنیشی بۆ بکەم
بەئیسقات. مەلاکە کە ئەو ئەو قسە یە بۆ ئەکرد وتی: چۆن مەرحووم ئەو قسە شیه فەرمووه؟

- مەلایە ک لە دەشتە تال هەبوو، هەر ئیشیک رووی ئەدا ئەو ئەبوت: خوا خراپتر نەدا.
رۆژیک هاتن بۆ لای مەلا وتیان پیاویکیان بەسەر فلانە ژنە وەرگرتوو. وتی: خوا خراپتر

نەدا. وتیان کورە خراپتری چی؟ لەمە خراپتریش؟ وتی: کورە ئەوە ئێوێ ئەلێن چی؟ ئەگەر نیو سەعات لەمەو پێشتر بوا یە پیاوێ کە من ئەبووم.

- شیخ سەعیدی حاجی شیخ عەلی گێرایەوێ:

عەبلانی عەلاف هەبوو لەسولەیمانی بیوێ ژنیکی ماره کرد بوو. لەپاش بەینیک تەلاقێ دا. کابرایەکی تری عەلاف ماره‌ی کرد. لەپاش چەند مانگیکی ئەویش تەلاقێ دا. عەبلان ماره‌ی کردووە دیسان تەلاقێ دایەو، ئەوتر ماره‌ی کردووە. لەسەر ئەم ئاوو دانە شەش حەو جار ئەمیان تەلاقێ ئەدا گورج ئەوی تریان ماره‌ی ئەکردووە. بیوێ ژنی هەزار ئەتوت تۆپی جلیتینە ئەم هەلی ئەدا بۆ لای ئەو ئەوێتریشیان تی هەلنەدایەو بۆ لای ئەم. لەئاخر جارێک لە بیوێژیان پرسی: باجی عاسم ئەم دوو میژدەت کامیان باشتەر بوون بۆت؟ وتی: بەخوا براکەم خێری خێر بێ لە هیچیانم نەدی، تەنها ئەو نەبێ ئەوان بەسەر منەوێ کاوێریان ئەکرد.

- حەمە‌ی عەول هەبوو دوو ژنی هەبوو، هەر یەکە‌ی دەنکە مووروویەکی دابوونە دەست بێ ئەو‌ی هیچیان بە‌وی تریان بزائن. کە پێکە‌وێ دانه‌نیشتن لێیان ئە‌پرسی کامیان ت خۆش ئە‌و‌ی؟ ئە‌یوت: «ئە‌و‌ه‌یانم خۆش ئە‌و‌ی کە دە‌نکە‌موورووێ کە‌م دا‌و‌ه‌تی».

- کابرایەک لە‌گوندی «شێنێه» هە‌بوو ناوی رە‌شە‌بوو. رۆژیک ئێ‌ستریک ئە‌داتە‌پیش خۆ‌یە‌و ئە‌چیت بۆ دار قیسپان بۆ قۆریه‌گیا و گاو شتی وا. باره‌قیسپ ئە‌برێ و پاشان هەر‌چە‌ندە ئە‌کا نازانی باره‌کا لە‌ئێ‌ستره‌کە بنی، مە‌حتەل ئە‌بێ؛ پاشان دێ بە‌یریا کە باره‌کە لە کۆلی خۆی بنی و خۆ‌یشی سواری ئێ‌ستره‌کە بێ. بە‌مجۆره‌ بار رێک ئە‌خا و بە‌ره‌و مال بە‌رێ ئە‌کە‌وێ.

لەرێگادا دوو داری گه‌وره‌ له‌و بە‌ره‌و بە‌ری رێگاکە‌دا ئە‌بیت، ئە‌میش باری توند لە‌خۆی شتە‌ک داو. دار قیسپه‌کانی کۆلی له‌ دوو داره‌ گه‌وره‌کە ئە‌گیرین. ئێ‌ستر بە‌گور ئە‌روا کابرا بە‌ه‌لوسراوی له‌ویدا ئە‌می‌تێته‌و. ئێ‌ستر بە‌ خالیه‌تی ئە‌چیته‌و بۆ ماله‌و.

خزمان کە‌تە‌ماشای ئە‌مە ئە‌کە ئە‌لێن: شتیکی له‌ رە‌شە‌ قە‌وماو. دین بە‌ هاواریه‌و. کە ئە‌گە‌نە ئە‌و شوێنه‌سەر ئە‌کە‌ن رە‌شە‌ به‌و هە‌واوێ رە‌پ راو‌ه‌ستاو. ئە‌لێن: کورە رە‌شە ئە‌مە‌چیه‌؟ دایه‌گرن و ئە‌مجا ئە‌لی:

ئەو ئىستىزۆكەكەم بۇ بىنن ھەر ئەبى ئىستەورگى بىدەرم. مەن و تەم با بارەكە لەو نەنەم بۇ ئەو
عەزىتە تى نەگاتى ھەتتەم لەخۆم نەو سوارى بووم؛ كەچى گەشتىنە ئەم شوپنە ھەر چەندە
كشوم كەرد، ھىچ گوىى نەدامى. ئەو بۇ خۆى چوہوہو مەنى دا بەدەست ئەو دارانەوہ؛ ئاوا
تۆلەى پىاوە تىم ئەداتەوہ؟

- مەلا ئەورەحمەنى تائىشەى گىتەراپەوہوتى:

لەم ئاخەردا لەو دەشتى گەرمىانە لە خىلىكا وەعزم ئەدا. لە وەعزەكەدا و تەم كىتەب ئە
فەرمووى:

كاتى كە خواتنەعەلا كەردىە سەر ئىزرايىل كە گىانى خەلكى بكىشى و ئەو ئىشەى بەو
سپارد ھەزەرەتى ئىزرايىل وتى بىناىى چاوان! ئەم ئىشەب و مەن زۆر گرانەو لەئەھو نرۇولەى
ئەو عەلەمەچۆن دەرتەچەم، كە نام بەسەر زمانى ھەموو كەستىكەوہەبىت؟ ئەم ئەركەبەمەن
ھەلناگىرى. خواتنەعەلاش فەرمووى يا ئىزرايىل تۆ بچۆ ئىشى خۆت بكە كەس ناوى تۆ
ناھىتى. يەككىك ئەلنى: لەسەربان كەوتەخوارەوہ مرد؛ يەككىك ئەلنى لە ولاخ گلاو مرد. ھەر
يەكە شتىكى بۇ ئەلەن، كەس بەلەى تۆدا ناچىت و ناوت ناھىتن. وتى حاجى مەھمەدىكى
شاترى ھەبوو لەوہەعزەكەدا دانىشتىبوو ھەلەداپەوتى:

ئەرى مەلا خوا وەقوروانى وم ئەو وەختە لە بىرى نەبوو باسى ترومبىل و تەبارىش بكا؟
چاوت لىيە حاجى مەلا شەرىقى سەعاتچى ئەو پىاوە نوورانىيەو مەلا عەلى لەيلان ئەو
پىاوەدەم وە قورحانە چۆن وەترومبىل و تەيارەرۆشىتن. ئەويان بەترومبىل كەوت و ئەمىان
لە تەيارە كەوتە خوارەوہو بەو جۆرەسەربان تىاچوو. دەسا مەلا ھەرچى ئىزىت بۇ خۆت
ئىزىت گشتى ھەر ئەو ئىزرايىلە بىتفەرەس.

- قانەى شاعر گىتەراپەوہوتى:

ئەوا دەستەيەكىن چووين بۇ مالى شىخ عەولى سەركان و بووين بە مەوانى ئەوان و دامان
نابوو كە ئىستە مەرىكمان بۇ سەر ئەبەرى و مەنەجەلى پلاو و گوشتمان بۇ ئەخەنەسەر. كە
چووين و دانىشتىن شىخ عەول خۆى بەخىراتتىكى زۆر گەرمى كەردىن و لەپاشا دەستى كەرد
بە گىرانەوہى راوى ئەو رۆزەپان. كەردى بەگالە كە چۆن كەروىشكىتان ھەستاندوہو
كەوتوونەتە شوپنى. وتى: لەو لاوہ تانجىمان تىي بەردا و كەردمان بەقريوہ لىي، لەم لاوہ

چهند زه لامتیک بهریان له کهرویشک بریهو دهستی بن راو کردیان به هه‌را. ئەمجا له ناکاو و له‌سەر خۆی به‌ری کرد به‌و لاوه‌و وتی:

نامینه نا ترشاویک لی نئی بۆ ئەمانه.

دیسان تیی هه‌لچوووه‌و به‌گه‌ف و کوره‌وه وتی: به‌خوا تانجیم تانجی بوو له په‌له‌که‌دا خۆی گه‌یانده به کهرویشک و گرتی. خیرا حه‌مه‌چوو له‌ده‌می وه‌رگرت و سه‌ری به‌ری به‌راستی راوی ئیمپرومان زۆر خۆش بوو.

ئەمجا قانع وتی: ئیمه‌ش ده‌مان بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌وه به‌ ته‌مای چی بووین و که‌چی تووشی خواردنی چی هاتین؟

- له‌سه‌رده‌می شه‌ری شیخ مه‌حمودی مه‌لکدا له‌ ته‌لان و جاسه‌نه ته‌یاره بۆم بۆردمانی نه‌کرد، ده‌رویش ماریکی رۆغزایی هه‌بوو له‌ترسی ته‌یاره خۆی دا‌بووه‌پال که‌نده‌لانیکی. له‌ویدا هه‌ر ئەوه‌ی ئەوت: گروت لی واری ته‌ره‌شقه‌که خوای لینی وپه‌گمه‌وه تا ده‌میکم وه‌خوا بگا بیژم بۆچ وا نه‌که‌یت؟

- با‌به‌کرا‌غای پشه‌ری گه‌یرایه‌وه وتی:

پیاویک ژنیکی هینا له‌و ولاتی سویسنایه‌تییه. ژنه مه‌رجه‌که‌ی ئەوه‌بوو که‌کابرا شه‌وی ده‌بکا. کابرا تا ماوه‌یه‌ک وابوو، پاشان هاته‌سه‌ر شه‌وی پینج و پاشان بوو به‌یه‌ک. دیاره ژنه به‌مه‌دا ناسکی چوو له‌ی مه‌لا شکاتی کرد، نه‌شینه‌ویست به‌ته‌واوی و به‌ئاشکرا بیلیت هه‌ر ئەوه‌نده‌ی وت وتی:

تا بوو وا بوو لار بوو وا بوو چبکه‌م، ئیسته له‌م گۆله به‌ په‌نجه‌شی له‌گه‌ل قسه‌کانا ئیشاره نه‌کرد.

ئەمجا مه‌لا له‌ پیاوه‌که‌ی پرسی تو ئەلی چی؟ ئەویش وتی:

تا بوو وا بوو لار بوو وا بوو چبکه‌م ئیسته له‌م دۆله.

ئەمیش دیسان به‌په‌نجه‌و به‌ بال ئیشاره‌ی نه‌کرد کاره‌ساته‌که‌ش به‌مجۆره‌بوو.

ژنه له‌ گه‌ل وتی تا بوو وا بوو هه‌ر ده‌په‌نجه‌که‌ی راست کردۆته‌وه‌و رووی کردۆته‌ مه‌لا یانی ده‌جار. که‌ وتی لار بوو وا بوو، پینج په‌نجه‌ی لا برد و پینجی هه‌یشه‌وه‌و توژی لاریشی کرده‌وه یانی ده‌یه‌که هاته‌سه‌ر پینج و پینجه‌که‌ش ئەو هه‌یزه‌ی نییه؛ واته‌ ده‌عباکه‌ی شل بووه‌و ئەو هه‌یزه‌ی نه‌ماوه که‌ وتی چبکه‌م ئیسته له‌م کۆله هه‌ر یه‌ک په‌نجه‌ی راست کرده‌وه ئەویش

سەری پەنجەى چەمانەو، وەکوو کۆلى لىن ھات؛ يانى ئىستە ھەر ھاتۆتەسەر يەكى يەكەكەش وانىكەكەى بەتەواوى لووتى داژەندوھ و كۆل و كۆل بوو. من چى بكمە لەوہ بە كەلكى من ناىە. ئەمجا كابر اش وتى:

تا بوو وا بوو بە دەستى چەپى پەنجەگەرەو دۆشاومژەى گەياندەوہ يەك و وەكوو ھەلقەى لىن كۆل يانى لەكاتى خۆيا بلامانىكەى تەسك بوو، كە وتى لار بوو وا بوو ھەر دوو پەنجەگەرەى ھەر دوو دەستى نووسان بە يەكەوہ لە گەل ھەر دوو دۆشاومژەى ھەر دوو دەستى ئەوانىشى پىكەوہ نووسان و وەكوو ھەرەبانى لىن ھات؛ واتە فلق بووہ كە وتى چىكەم ئىستە لە دۆلە. پەنجەى دەستى چەپى خستەسەر كە لەكەى خۆى و بە دەستى راستىشى ھاتوو چوو ي پيا ئەكرد، يانى بلامانىكەى ئىستەببوہ بە شىو و دۆل ھىچ بەخۆى نازانى من چى بكمە لەو دۆل و دۆليانە.

- لەو بەر كىوہ كابر يەك ھىزەرۆنىكى ھەبوو نو ھۆقە رۆنى تىدا بوو. رۆژىك چووہ سەرى سەرى كۆل ھىچى تىدا نەماوہ. لەژنەكەى خۆى پرسى چى لىن ھاتووہ؟ ژنەش وتى با حسابت بۆ بكمە. كابر وتى: ئادەى. ژنەوتى:

ئەمەن يەك و ئەتۆ دوو ئەوہ ھەشت و ئەوہ نو
پياوہ وتى دلم بوو بەئاوینە.

به‌رگی هه‌شتم

۱۹۸۳ - ۲۶۸۳ م

پێشەکی

رۆژ و حەفته ئەروا مانگ و سال دیت. مانگ و سال ئەروا کارەساتی یەک بە شوین یەکدا دیت. من لە سالی ١٩٥٧ هە دەستم دابە نەخشە «رشتهی مرواری» یەوه. لەم ماوەیەدا تا ئێستە حەوت بەرگی دەرچوو، ئەمە بەرگی هەشتەمیەتی که لە بەر دەستتایە. دیارە لە هەوڵەوه گەلی قەشەم لە سەریان خواردوو، بەلام بەرە که تدا کۆلم نەدا. لام وایە هەموو نیشیکی تازە سەرەتا خاوەنەکانیان کەوتوو نەتە بەر پلاری پلارهاو پێزان؛ ئەوانەتی که هیزی خۆراگرتیان نەبوو وازیان هیناوه و نیشەکیان پوکاوه تەوه. ئەوانەشیان که خۆیان راگرتوو لە ئەنجاما گەیشتون بە ئارەزوو. ئەمە ئامۆزگارییە که بۆ ئەو کەسانە که ئەیانەوی پایەدار بن لە نیشەکانیان.

لە سەر چوون و خۆراگرتن «بەر» ئەدا بە دەستەوه، ئەوانەتی که لە فرمانەکانیان سەر کەوتوون، فرمانەکانیان زانستی بووبن، یا پیشەسازی، وه یاسایی، بی گومان گەلی تەنگ و چەلمەیان هاتوو تە سەر ری. وەلن کۆلیان هەر نەداوه تا لە ئەنجاما گەیشتون بەو ئامانجەتی که هەیانبوو. من نالم بالۆنیکم بالداوه تەوه بە ئاسمانەوه هیناومە تەوه، ئەمە نالیم چونکه ئەو نیشە نیشی من نیە؛ «نان بۆ نانهوا و گوشت بۆ قەساب». بەلام ئەتوانم بلیم کتیبیکی وه کوو «رشتهی مرواری» دینمە بەرهم که ئەو جۆرە شتانه که لە پووری نەتەوایدەتی منو بە لامهوه وایە سوودی هەیه لە رووی ئەدەبهوه بۆ نەتەوه کهم؛ چونکه ئەدەب بناغەتی نەتەوه یە. لە هەموو نەتەوه یە کدا-چ کۆن چ تازە- دەستەیه کی تاییەتی خەریکی زیندوو کردنەوهی ئەم که لە پوورانە بوون و بەم شتانه لەم رووهوه ناوبانگی نەتەوه یان بلاو کردوو تەوه. ئەم جۆرە شتانه میزووی بە سەرھاتی نەتەوه یە.

به لئی ئەمانه له رووالتا زاخاوی مێشکن؛ بهلام هەر یه که ده‌رسیکیان تیدا هه‌یه و هەر یه که په‌ندیکی لئی وه‌رئه‌گێڕی! ئاخ خۆزگا چه‌رخێ له‌مه‌و پێشتر ئیمه‌ ئەم شتانه‌مان به چاپکراوی ئەکه‌وته به‌ر ده‌ست، ئەو وه‌خته ئەم‌زانی که ئێسته ج سامانیکی ئەده‌بییمان هه‌یه. له سه‌ره‌تای سالی ۱۹۵۷ه‌وه تا ئیستا ئاخۆ من چه‌ند دۆستم له ده‌ست ده‌رچووینت؟ ئاخۆ چه‌ند له‌و دۆسته دیرینه‌م- که سه‌رچاوه‌ی بوون به به‌رهم هینانی رشته‌ی مرواری- له ده‌ست ده‌رچووبن و روویان کردووته‌وه بۆ مه‌زاری خاک و مینان به داخی کۆچی خۆیا‌نه‌وه هیشتۆته‌وه؟ گومانی تیدا نییه ئەو ریگایه ئەوان گرتیان منیش ئەیگرم و منیش ئەچم بۆ دیده‌نیان. به دیده‌نیه‌کی هه‌تا هه‌تایی؛ بهلام تۆ خوا واز بینه به‌لکوو یه‌ک دوو هه‌نگاوی‌تر بینم، ده‌نگی زه‌نگی کاروان ده‌نگ ئەداته‌وه؛ با هه‌موومان گویمان لێ بێ «زله‌ی زاپه‌له‌ی دوکانچه‌ی ده‌ماخ / ئەداته‌وه دل ئەکا ئاخ و داخ». تاي حاجی محمهد عه‌نبه‌ر له کویته؟ خه‌بیام به زاته‌وه له سه‌ده‌ی پینجه‌م و شه‌شه‌می هه‌جریدا روو ئەکاته خوا و ئەللی: تۆ منت هینایه دنیاوه ئایا هه‌یج پرست به من کرد؟ هاتم بۆ ئەم دنیا‌یه به بێ ره‌زاهه‌ندی خۆم. شێخ سه‌لامی شاعیری ئیمه دیوانه‌که‌ی ئەوی کرد به‌کوردی و له سالی ۱۹۹۱دا چاپکرا. له سه‌ر ئەو شوینه من قسه‌یه‌کم کردووه و توموه وه‌کوو هاتنه‌که پیاو به ئاره‌زووی خۆی نه‌بووه؛ چوونکه چوونه‌که‌ی ئەو به ئاره‌زووی خۆی نییه. چونکه هه‌ز ئەکا به کپری و کویری و ئیفلجی بمینینه‌وه، هەر به‌و مه‌رجه له دنیا ده‌رئه‌چیت. که‌چی پالی پێوه ئەنێن و به بێ خواستی خۆی له دنیا ده‌ری ئەپه‌رینی.

دۆسته‌کانی من پالیان پیا‌نه‌وه نان و رویشتن، به‌و مه‌رقه‌ده‌ی کاکه‌مه‌ده پال به منیشه‌وه ئەنێن و ئەرۆم؛ تۆ خوا تا نه‌رویشتووم بازلیا و پلایویکی‌تر بکه‌م.

ئەو ساله‌ هه‌مه‌ی شاهه‌مانی ره‌حه‌تی هه‌ندی که‌وچکی هه‌له‌دنی هینابوو، له بناری میزگه‌پان بانگی ئەکرد: که‌وچکی هه‌له‌ده‌ن ناوی قووله و ده‌سکی پان، نه‌خشی هه‌یه وه‌ک خۆتان، بۆ ماستاوی سه‌ردی نیوه‌رۆان، ئەحه‌ی ساب‌ر و عه‌لی ماستاو ده‌نگ ئەکه‌ن به یه‌ک بۆ پیا هه‌لدان. پێیان ئەوت: تۆ لێره‌وه ئەم بانگه‌وازه بۆ ئەکه‌ی؟ ئەیوت: با ده‌نگم بگاته ناو شار و بێن به پیرمه‌وه. منیش ئەلیم رشته‌ی مرواری کۆرپه‌ی گویی ناگرده‌نه، ئەگه‌ر تۆ ئەو نه‌دوینی ئەو تۆ نادوینی.

هه‌موو ئەده‌بییک له هه‌موو سه‌رده‌می‌کا و له ناو هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کدا چۆنیه‌تی پایه‌ی ئەو نه‌ته‌وه‌یه ده‌رئه‌خا. هه‌ندی‌ک له‌و ئەده‌به سه‌لیقه‌ی تاکه‌تاکه‌ی نه‌ته‌وه‌که پێشان ئەدا، هه‌ندیکی گوزارشت له رابواردنی هه‌موو نه‌ته‌وه‌که ئەداته‌وه. به هەر دوو لایه‌نه‌وه پایه‌ی زیره‌کی و

زهوقی گشت نه تموه که پیشان نه دن. نه تموه کانی تر مایه یان زور بووه بو دروستکردنی
 نه ده به که یان، نه مایه که نه وان بوویانه کورده که نه بووه، له گهل نه وه شا زهوقه ی
 ناکه تاکه ی وه یا هموویان له جم و جوولا له دروستکردنی نه ده به که یان لام وایه که متر
 نه بووه له وان. بویه وا ئه لیم چونکه نه تموه کانی تر نیوه ی سه رچاوه ی نه ده به که یان له
 حوکمه وه هستاوه. کورد نه حوکمه ی نه بووه، که چی سه لئقه و زهوقی خو ی هر به
 زکماکی کؤگایه کی زیرینی نه ده بی دروستکردوه.

به نه ندازه ی توانا که وتمه سر کؤ کردنه وه ی نه وان وه له توی دووبه رگی رشته ی مرواریدا
 خستمه بهر دهستی تو؛ ئیر تو ش که یفی خو ته. من به تو و تو به خوا. له گهل نه وه شا بو
 ئیسته که بخوئیتته وه نه لئ: په ککوو لهوی حلامه ته ی، نه مانه ی کوو لو ری که تینه. عه ولی
 عه زه ی کؤنه ماسیش له ولاتی سلیمانی وه سیپکی رشته ی مرواری ناردبوو نه لئ:

تاقانه ی ناو تاقانه دهسته گولی دیوه خانه

مووروی دهستی نازدارانه گولی دهستی عه دالانه

علاءالدین سجادی

۱۹۸۲/۱۲/۴

گه‌نجی دره‌خشان

- صالح قازی هه‌بوو گنڀاره‌وه وتی:

ئه‌وا زابتی لیوایم له هیندوستان له گهل زابتیکی زۆر گه‌وره‌ی سیخ - که هه‌ردوو کمان له له‌شکری ئینگلیزدا بووین - دۆستایه‌تیه‌کی ته‌واومان په‌یدا کرد. زابته سیخه‌که وتی تو من فیزی کوردی بکه منیش تو فیزی ئینگلیزی نه‌که‌م و هه‌ر یه‌کیش ده‌فته‌ریکمان هه‌بی بو نووسینه‌وه‌ی شته‌کان. وتم باشه.

ده‌ستمان کرد به فیر کردنی یه‌ک. به‌یارمان وابوو یه‌که‌مجار وشه و پاشان رسته، ئه‌و که‌لیماتی ئینگلیزی ساغی به من ئه‌وت ئه‌م نووسی، منیش که‌لیماتی کوردیم ئه‌وت ئه‌ویش ئه‌ینووسی. مه‌سه‌له‌ن من ئه‌موت به کوردی به نان ئه‌لین: پلوو، به ئاو ئه‌لین تلوو، ئه‌یانینووسی. به مه‌رحه‌با ئه‌لین گویت. به خیره‌هاتن ئه‌لین چکوو پکوو. به بچۆ بو بازار ئه‌لین گیپ لی پیت. به وه‌ره بو ئیره ئه‌لین: شه‌له‌ی پنه. ئه‌مانه‌ی هه‌موو ئه‌نووسی و وه‌کوو بولبوول له‌به‌ری کردبوون. شته‌کان ئیجگار زۆر بوون، ئه‌ویش هه‌مووی ره‌وان کردبوو، به‌لام له‌وه زۆر ئه‌ترسام که ئه‌گه‌ر جاریک شتیکم لئ بیرسیتته‌وه من نازانم چیم وتوو. له‌وانه‌یه شتی تر بلیم و به درۆ بکه‌ومه‌وه، ئه‌وه‌نده هه‌بوو ئه‌و وای ره‌وان کردبوون هیچ که‌لکی نه‌ئه‌که‌وته ئه‌وه که لیم بیرسیتته‌وه.

به‌م جو‌ره تا نزیکه‌ی سنی مانگیک رویشتن، همه‌ی پووره نازی هه‌بوو، خه‌لکی سلیمانی بوو، ئه‌ویش عه‌سکه‌ری لیوا بوو، له فه‌وجیکی تر بوو؛ نه‌قل بوو بوو بو ئه‌و فه‌وجه‌ی لای ئیمه. روژیک زابته سیخه‌که تووشی ئه‌بی و ئه‌زانی کورده به‌و کوردیه که فیر بوو بوو له گهل حه‌مه‌دا ده‌ست ئه‌کا به قسه‌کردن. زۆر به گه‌رم و گوری تیی هه‌ل ئه‌چن، حه‌مه‌ش به لایه‌وه سه‌یر ئه‌بی. حه‌مه هیندی ئه‌زانی، پتی ئه‌لئ ئه‌وه تو چون قسه نه‌که‌ی؟ زابته‌که‌ش ئه‌لئ به کوردی. ئه‌لئ: باوکم ئه‌مه کوردی نییه. ئه‌لئ: ئه‌ی چیه‌؟ ئه‌لئ: نازانم. منیش وا له دووره‌وه چاوم لێیانه، ئاگام لئ بوو گه‌لئ له گهل حه‌مه‌دا قسه‌ی کرد به هیچ ده‌رچوو. تیگه‌یشت هه‌ر شتیگ فیر بووه هه‌مووی قسه‌ی قۆره و هیچی نییه.

ئه‌وه‌نده‌م زانی شیره‌که‌ی هه‌لکیشا که‌وته ناو عه‌سکه‌ره‌کان وه‌کوو هار هه‌را ئه‌کا و په‌لامار ئه‌دا، که‌ف ئه‌چه‌رینئ به ئینگلیزی و به هیندی ئه‌دا به یه‌کا به شوینما ئه‌سوورپته‌وه به‌مکوژی. وتم به قورعان خوینی خۆم کرده ته‌شته‌وه، وا ئه‌ویش نزیکم بۆوه. هیچ چارم نه‌ما چوومه چادری میچه‌ره‌که‌و له پشت ئه‌وه‌وه خۆم شارده‌وه؛ ئه‌ویش چاوی لیم بوو که

رووم کردە ئەوئ. هات خۆی کرد بە ناو چادەرە کەدا. ئینگلیزه کان شلەژان و گرتیان، نازانن مەسەلەیش چیه؟ پێیان وت: چیه بۆ وا شیت بویت و ئەم شیرە رووتە چیه بە دەستتەوه؟ ئەمجا بە ئینگلیزی وتی: ئەو سەگی سەگبایە ئەمە سێ مانگە گوايه منی فیری کوردی کردوو، بە دل و بە گیان هەمووم نووسیوه تەوه و لە بەرم کردوو، کەچی ئیستە وه کوو تیکە یشتەم هیچی بە سەر هیچهوه نییه. ئەبێ دوو سال خەریک بم تا ئەوانەم لە بیر بجیتەوه. ئەم قەحبه بابە بەم جۆرە منی کوشتوو، ئیستە هەر ئەبێ پارچە پارچە بکەم. وتی ئینگلیزه کان کە ئەمەیان دی هەموو دەستیان کرد بە پێکەنین و ساردیان کردەوه، میان هینا دەستم ماچ کرد و ناشتیان کردینهوه؛ بەلام دواي ئەوه ئیتر هەر بە خێستەوه سەیری ئەکردم.

- ئەمەیان من خۆم بەروهوه بووم:

بەشیر مشیر لە وهختی هەرمینی خەیاتیه کە لە بەغدا لە هەرمینانە بوو. پیاوه گەوره کانی عەسکەری و مەدەنی هەموو لە لای ئەو جل و بەرگیان ئەدووری. زەمان هینای بە سەرا هیچ ئیش و کاری نەما، هەر مایهوه سەر دووکانە رووتە کە ی. دەرە دلی ئەم بێ ئیش و کاریە لە لای سالح قازی زۆر ئەکرد، ئەویش بە پێک خستبوویه سەر ئەوه کە ئیشیکێ باشی بۆ دۆزیوه تەوه. لە ئەنجام هاتە سەر ئەوه منیش لەوئ بووم پێ وت: هەشت کەر لەم کەرە سپیانە بکەر، هەموو روژی لە «باب الموعظم» وه تا «باب الشرجی» بە چەند کاروان خەلکی سوارکە و هات و چووین پێ بکە، ئەمە دەرەمە تیکێ باشت ئەداتی.

بە شەرتی ئۆتۆمۆبیلێش لە جادهی رەشیدا زۆر بوو، بەلام وهستا بەشیر برۆای بە قسە کە کرد. وتی ئاخر پارەم نییه بکەم. سالح قازی وتی: کەواتە ئیشیکێ باشتتر بۆ ئەدۆزمهوه. زۆر بە تانوو پۆی ئیشە کەدا چوو، بە تەواوی وهستا بەشیری خستە مەراقهوه، هەر ئەبوت دەپێم بلێ. ئەبوت: پێت ئەلیم. زۆر لە گەلی خەریک بوو پێی بلێ. لە ئەنجاما سالح لە سەر خۆ پێی وت: خەیاتێ بکە. بەشیر توورە بوو وتی: راست نەبیتەوه بۆ ئیشی بۆت دۆزیمهوه، ئە ی ئیستە چی ئەکەم؟ سالح وتی: مردوت مرئ هەموو ئیشیک ئەکە ی هەر خەیاتێ نەبێ، کتیب ئەنووسی، نووسەر نیت؛ سیاسەت ئەکە ی، سیاسی نیت؛ خوتیه ئەدە ی، خەتیب نیت؛ فەلسەفە ئەنوینی، فەیلەسووف نیت. ئەوا ئەلیم کاروانچیه تی بکە ئەلێی: پارەم نیه. تۆ خەیاتیت ئەبێ خەیاتێ خۆت بکە ی.

- به شیر مشیر هه‌بوو له به‌غدا، کورپکی هه‌بوو له به‌غدا «شامل» ی ناو بوو؛ به‌لام که نه‌بیرد بۆ کورده‌واری ئه‌بوت «شاهۆ» ی ناوه. کچی به‌گلهریکی شه‌قلاوه‌ی بۆ ماره ئه‌کات. به‌گه شه‌قلاوه به‌شیر به‌تجاریکی گه‌وره‌ی به‌غدا ئه‌زانی، به‌شیریش به‌گه‌که‌ی شه‌قلاوه به‌بگی مالی میران ئه‌زانی. ئه‌مانه هه‌ر یه‌که به‌نیازیک ده‌ستخه‌پۆی ئه‌و یه‌که‌یان بوو بوون. جاریکیان به‌شیر و کورپه‌که‌ی ئه‌چن بۆ شه‌قلاوه بۆ گواستنه‌وه‌ی کچه و ئه‌چنه مالی باوکی کچه. باوکه ئه‌که‌ویته په‌لپ و بیانوو و ریک ناکه‌ون. شاهۆیش دیار بوو کچه‌که‌ی بینیبوو تۆزی حه‌زی لئ کرده‌بوو. به‌شیر روو ئه‌کاته کورپه‌که‌ی ئه‌لئ: هه‌تیو هه‌سته با بچینه‌وه هه‌ر سئ ته‌لاقی ئه‌و کچه که‌وتبئ. کورپه‌که‌ش واقعی وپ ئه‌مینئ، ئه‌لئ بابه ته‌لاقی چی؟ ئه‌لئ: هه‌سته هه‌تیو با بروین ئه‌وا هه‌ر سئ ته‌لاقم دا، به‌م جوړه ئه‌گه‌په‌نه‌وه بۆ به‌غدا.

- سه‌مه‌د مه‌نجه‌ل هه‌بوو خه‌لکی کۆیه بوو، به‌بئ په‌رده قسه‌ی ئه‌کرد. کاک مه‌سه‌عود محمه‌د بۆی گنپه‌امه‌وه وتی:

ئه‌وا حافز قازی له جووشی به‌رزی و ده‌ست رویشتنايه له به‌غدا و یه‌کیکه له شه‌خسیه‌ته ده‌وله‌مه‌نده‌کانی به‌غدا. روژیک سه‌مه‌د به‌ به‌ر موغازه‌که‌ی حافز قازیدا تئ ئه‌په‌رئ ته‌ماشاشا ئه‌کا وا حافز قازی له گه‌ل هه‌ندئ که‌سی تر له به‌ر موغازه‌که‌ی خویا راوه‌ستاه له سه‌ر جاده‌ی ره‌شید. سه‌مه‌د له ته‌نیشتیه‌وه خۆی ئه‌داته پال کۆله‌که‌یه‌ک و سه‌ری ده‌ردینئ، ناسراوی پیتشویشیان له گه‌ل حافزدا نییه به‌هه‌موو ده‌نگی خۆی بانگ ئه‌کا: گه‌وادا! حافز لا ئه‌کاته‌وه. سه‌مه‌د ئه‌لئ: عه‌می موویاک؛ واته له گه‌ل تۆم نییه. حافزیش ده‌می ئه‌بئ به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه. ئیتر چی بلئ.

- هه‌ر ئه‌و گنپه‌ایه‌وه وتی:

ئه‌وا له تاقی هه‌ره سه‌ره‌وه‌ی ئوتیلی ترۆکادیرۆ له به‌غدا له بالکۆنه‌که‌دا دانیشتبووین و سه‌یری رووباری دجله ئه‌که‌ین، کاتیش ده‌مه و ئیواره‌یه، سه‌مه‌دمان له گه‌لایه. ئوتیلی «لیدو» یش هه‌یه له ته‌نیشت ترۆکادیرۆوه‌یه، یه‌ک دوو شیخی عه‌ره‌ب ئه‌وانیش له بالکۆنی ئوتیله‌که‌ی خویان دانیشتوون و میزبان رازاندۆته‌وه. هه‌ر دوو بالکۆنه‌که‌ش زۆر نزیک به‌رامبه‌ر یه‌کن. هه‌ر وه‌کوو ئه‌وه وایه له یه‌ک مه‌جلس دانیشتبیین وا بوو؛ چونکه ده‌نگی قسه‌کردنمان ئه‌گه‌یشه‌ یه‌ک.

ئەوێندەمان زانی سەمەد بە دەنگی بەرز دەستی کرد بە جێتۆدان بە یەکنێ لە عەرەبەکان. جێتۆ وەکوو گەلای دار بە بێ ئەوێ بێشیناسن. کابراش هاتە جۆاب و وتی: کابرا تۆ شیتی و جێتۆ ئەدەیت؟ ئەم هەر لە جێتۆ دانی نەکەوت. وتمان کۆرە سەمەد خوا بتگری بۆ و ئەکە؟ کابرا ئێستە دیت و ئەتداتە بەر شەق. وتی: نایت من هەر سەیرانیکە دروستی ئەکەم. وتمان چۆن؟

وتی: ئەو پەری ئەوێ بە ئەوێش دەستبکا بە جێتۆدان بە من؛ چونکە ئێوێ و مەزانن ئێمە وازیکیان و بە ئاسانی ئەگا بە من، ئەبێ لە شوێنەکە خۆی هەستی چل پەنجا پێ پلێکانە بیری تا ئەچیتە خوارووە، ئەمجا بیتە ئوتیلەکە ئێمە؛ چل پەنجا پێ پلێکانە تر بیری تا ئەگاتە من. کابرا تاقتی ئەمانە ئێمە، ئەو وتمان ئەم هەموو قالدەرمانە بیری و هات، زانیم کە دەرکەوت من خۆم و ئەکەم ئەو ئەوێندەتر توورە ئەبێ.

لە جێتۆدان بەو لاوە هێچی تری بۆ نامینیتەو بە بۆ خۆی هەر جێتۆ بەدا. بەلام ئەشانم نایەت ئەگەر بیتیش تا ئەگاتە ئێرە سارد ئەبیتەو.

- خدرەسوور هەبوو لە «کەلوی» ئەبوت: ئاغا شەرە یانە کە لێ ئەکەون ئەبێ بە ئاشەوان؛ چونکە لە ئاشەوانیشدا برۆ بەردە ی تێدا هەبێ.

- کابرایەک هەبوو ناوی «برایمۆکە» و خەلکی کونەفلوسە خۆشناو بوو. رۆژیک چوار بار تری دینی بۆ هەولێر. تریکە ئەفرۆشی و ئەگەریتەو. سواری یەکنێ لە گویدرێزەکان ئەبێ و سێکە ی تری ئەداتە پێش خۆی. لەو سەرۆزوورەکە ی لا پیرمادا سەیر ئەکا و سێ کەری لە پێشە. ئەلێ من کە هاتم بۆ هەولێر چوار بوون، ئێستە مابوون بە سێ؟ دائەبەزێ ئەیانزیمیریتەو سەیر ئەکا چوارن. سوار ئەبیتەو ئەبەنەو بە سێ. ئەلێ: دەسا شەرت بێ دەسا هەولێری یان کەریکیان لێ دزیمە.

دائەبەزیمە ئەیانزیمیریتەو چوارن، سوار ئەبیتەو سێن. ئەلێ: یارەبێ بە گوناحم لێ نەگری هەولێریان نەیانزیمە، ئەمە ئێشی ئەم پیرمەمە، پیر بوو ناتوانی بڕوا لۆ عەجان کەر لە من ئەدزێ. ئەمە لای خۆی شیخی دووگردانە کەچی دزیش دەکا.

لەو سوار بوون و دابەزیمە کابرایەکی ماوەرانی چاوی لێ ئەبێ، ئەچی بە لایەو پێی ئەلێ: ئەوێ لۆ وادەکە؟ ئەلێ: چسوانم کەرنام بردیمە لۆ هەولێر چوار بوون، کەچی هەنووکە دەمی چوارن و دەمی سێن. ئەلێ ئەی ئەوێ خۆت حیساب ناکە ی کە سواری

بووی؟ ئەلنی: دەک مارت بە قۆر نەگیری ئەوه کوو زانیت؟ دەسا دەبی پیم برتی من کەینێ دەمرم، دیارە تۆ هەموو شتان دەزانی.

کابرای ماوهرانی بە لایهوه زۆر سەیر ئەبی ئەلنی: ئەو کەرە ی سواری بوویت هەر وەخت سێ تێ و نیوی کەند لەو هەوارەدا تۆ دەمریت. لێک جیا ئەبنهوه.

برایمۆکە زۆر ناپوا پیره کەر تریک ئەکەنی. کابرا ئەلنی: ئەوا هەندیکێ چوو، تریکی تێ و تریکی تێ. ئەلنی: مایهوه سەر نیوهکە، زۆر ناپوا کەرەکە تسیک ئەکەنی، کابرا ئەلنی ئەوا تەواو من مردم. لە کەر دائه‌به‌زی و لەو ناوه‌دا لێ رانه‌کشی و کەر به‌و ناوه‌دا بلاو ئەبنه‌وه. لە لای ئیواره‌دا کابرایه‌ک به‌ویدا تێ ئەپه‌ری، سەیر ئەکا وا زه‌لامیک له‌ویدا کەوتوو. ئەچیتە سەری نووکە پیکێ تیه‌و ئەژهنێ ئەلنی: کابرا بۆ لیره کەوتوی؟ ئەلنی: لیمگه‌ری من مردیم. ئەلنی: چۆن؟ ئەلنی: خدری زینده‌ یی وتم هەر وەخت کەرەکەت سێ تێ و نیوی کەند تۆ دەمری. هەنووکە ئەو کەندی و من مردم. بێی ئەلنی: هەستە هە ی کەرە، هەستە هیشتا ماوتە، هەلی ئەستینی، کەرەکانی بۆ کۆ ئەکاتوه و ئەلنی: برۆ لە ماله‌وه بمره.

- لە سابلاخ مه‌لایه‌کی شه‌ره‌فکه‌ندی هەبوو ده‌ستی دوکتۆری هەبوو. رۆژیک کابرایه‌ک ئەچیتە لای ئەلنی: ناغە ی حکیم مه‌لا! چاوێکم نازانم چیه‌ حەراره‌ تیکێ زۆری تیکه‌وتوو، ئەنیلینی وه‌کوو تەنوور. لە به‌ر ئەوه هەم وشک هەلگه‌راوه، هەم تەنگیش بۆتوه. حکیم مه‌لاش ئەلنی: وه‌للا من ئەمانه‌ هیچی لێ نازانم، به‌لام ئەوه‌نده ئەزانم تۆ پیاویکی لە خوا ترسیت و دوعات قه‌بووله، دوعا بکه ئەم ده‌ردانه لە چاوی تۆ هەلگیریت و بیخاته قوزی ژنی دوکتۆره‌وه.

- کابرایه‌کی جافی تەرخانی سواری ماینیک ئەبی و ئەچن بۆ لای مه‌حموو پاشای جاف. کە ئەگاته به‌ر ده‌واره‌کە دائه‌به‌زی و ماین په‌و ئەکا و هەلدیت. مه‌حموو پاشا ئەلنی: کوره‌ کاورا ئەو ماینه‌ بۆ هەلدیت؟ کابراش ئەلنی: پاشا بیژم چی؟ نەگه‌تیه، ئەوه‌ چووم بۆ شار نالم کرد، کاواری نالوه‌نی باوه‌حیز خاس نالی نەکردوه‌ عەزیه‌تی دا و ئیسته‌ کە چاوی وه‌ تۆ کەوت وایزانی ئەوه‌ تۆیش نالوه‌نه‌کە ی، وا په‌وی کرد.

- کابرایه‌ک «مایندۆلی» پیره‌ داکیکی هەبوو زۆر ده‌ست بلاو بوو، به‌لام کوره‌ خۆی ده‌وله‌مه‌ندیکی چاک بوو. ده‌رده‌ دلی بوو لە دایکه‌کە ی ئەیوت: ئەمه‌ مالی باوکمی هەموو لە ناو دا. وتیان کە تۆیش بمری ماله‌کە ی تۆیش به‌و جۆره‌ لە ناو ئەدا. وتی: جا خۆ ئەو

نابیی بە میرانگری من. وتیان چۆن ئەوی دایکت نییە؟ وتی: نەوہ لایلا باوکم لە پیش ئەوہ دا بیعتالی
بمری تەلاقى داوہ.

- لە گوندیکی ئەو سەرە ژن و میددیک شەوئى لە زوورەوہ راکشابوون، سەیریان کرد
یەکی لە سەر بانەوہ لە کونا رۆژنەکەوہ سەیری خوارەوہ ئەکا. ئەمان تێگەشتن کە ئەمە دزە
هاتۆتە سەریان، چاوەرپی ئەوہ ئەکات کە ئەمانە بنوون. ئەمانە تەنانەت داریشیان لا نییە، بە
دەم قسەوہ ژنە بە پیاوہکەى وت: ئەرئ پیاوہکە تو باوکت هیجى بۆ بە جى نەهیتیت؟ خو
هیشتا کاسیبهکی وات نەکردووە ئەم سەرۆت و سامانەت چۆن وا پێکەوہنا؟ پیاوہ وتی:
وہ لایلا ژنەکە لە دزی. وتی چۆن؟ وتی: بە شەو ئەچووم بۆ دزی دەنگم نەئەکرد تا تۆزى شەو
دەرنگ ئەبوو، مانگ ھەلئەھات. شەوقى مانگەکە لە کونا رۆژنەى زوورەکانەوہ ئەچووە
خوارەوہ، ئەبوو بە کۆلەکە، دەستم پێوہ ئەگرت و ئەچوومە خوارەوہ. چى ھەبوو نەبوو کۆم
ئەکردەوہ ئەمدا بە کۆلما. دیسان بە کۆلەکەى مانگەکەدا سەر ئەکەوتەوہ، ئیتر ئەمە ئیشم
بوو ھەتا ئەم سامانەم بەم جۆرە پێکەوہنا.

کابرای دزە لە سەر بانەوہ گوی لە قسەکانیان بوو؛ لە دلئى خوئیا وتی ئەمە فلیمیکی باش
و بئى عەزىت و بئى ترسە. دەنگى نەکرد تا مانگەکە ھەلات، خوئى لە سەر کونا رۆژنەکە
لادا، شەوقى مانگەکە چووە خوارەوہ، ئەویش دەستى پێوہ گرت کە بچیتە خوارەوہ. تریەى
ھات و کەوتە خوارەوہ. ئەستۆى ورد بوو؛ ئەمجا ژن و میرد ھەستان ھاتنە ویزەى،
ئەوہندەى تر شل و کوتیان کرد. کابراش ئەبوت: من کەوتنە خوارەکەم بەس نییە ئیوہش
ئەوہندەى تر شل و کوتتان کردم. بە باشەلیکی باشەوہ ئەگەر پیمەوہ داوہ.

- مەلا ئەورەحمانى پینجۆین، ئەو عالمە بە ناو بانگە بوو کە یەکیک لە فەقیکانى مەلا
حسینی پێسکەندى سلیمانى بوو. مەلا ئەورەحمان وەکوو ئەو عالمە بەرزە بوو، جار جار
شیریشى ئەوت. کابرایەکی یۆسۆجانی پەیدا بوو چکیکی خویندبوو، ئەبوت: ئەمە ھەر
ئێژن مەلا ئەورەحمانى مەلایە و شاعیر، کەى وایە؟ من لەو مەلاتر و شاعرترم. وتیان ئەگەر
وایە تۆیش شتیکی بلئى. وتی:

مەلا ئەورەحمان، مەلا ئەورەحمان

مەلا ئەورەحمانى پینجۆین

را زەرپەر سەر فولاد

نه هی نهرم شه و درآ

وتیان ته‌واو شاعیری له‌مه چاکتر چون نه‌بئی؟

- مه‌لا حه‌سه‌نی شاتری گتیره‌پوه وتی:

له مه‌سته‌کانی لای ئیمه پیاویکی موباره‌کی ریش سبی هه‌بوو، خزیمان بوو، لاله حه‌مه‌مان بئ نه‌وت. رۆژیک له مزگه‌وته‌که‌دا لاله‌حه‌مه نوێژی نه‌کرد، خه‌لکه‌که‌ش له‌م لاوه دانیشتیبوون و له به‌ین خۆيانا قسه‌یان هاته سهر لاله‌حه‌مه که پیاویکی له خوا ترس و نوێژکه‌ره. لاله‌حه‌مه‌ش نه‌وا گوئی لینه، ههر نوێژه‌که‌ی بپی و وتی: به رۆژویشم، ده‌لانیل الخیراتیش نه‌خوینم. وتی هه‌لچوه‌وه له نوێژه‌که.

- کابرایه‌کی «سونقر»ی مانگی محرم بوو، شین و شه‌پۆر بۆ ئیمامی حوسه‌ین نه‌کرا، نه‌و کابرایه له هه‌موو که‌س زیادتر له خۆی نه‌دا و ناوی عدلی و حوسینی نه‌هینا. پێیان وت: تۆ عدلی نه‌ناسی؟ وتی: را نه‌ناسم. وتیان: چه‌نده‌م خه‌لیفه بوو؟ وتی: من یانه نه‌زانم، نه‌وه نه‌زانم که ئیمام هوسه‌ین نه‌وی له‌و ده‌شت که‌روه‌لایه شه‌هید کرد.

- شیخ محه‌مه‌دی به‌رزنجی له مزگه‌وته‌که‌ی خۆیا وه‌عزی دانه‌دا، له وه‌عه‌زه‌که‌یا وتی کتیب نه‌فه‌رموی: ههر که‌سه رۆژی عه‌ره‌فه به رۆژوو بپی وه‌کوو نه‌وه وایه که سالتیک به رۆژوو بوو بپی. نه‌حه‌ی جاو له کۆری وه‌عه‌زه‌که‌دا بوو، ده‌نگی نه‌کرد تا رۆژی عه‌ره‌فه هات، نه‌و رۆژه به رۆژوو بوو تا نیوه‌پۆ؛ پاشان شکاندی. پێیان وت: خاله حه‌مه‌د نه‌مه چون نه‌بئی؟ وتی: من تا نیوه‌پۆ به رۆژوو بووم، به شه‌ش مانگ نه‌شی، له‌وه زیاترم ناوی.

- ههر ئه‌م نه‌حه‌ی جاوه، سالتیک له رۆژی دووه‌می ره‌مه‌زانا وتی باش بوو ره‌مه‌زانمان گرت و له کۆلمان بۆوه. وتیان چون شتی وا نه‌بئی، خاله حه‌مه‌د ئیمه‌رۆ دووی ره‌مه‌زانه؟ وتی: مردووتان مرئ ئیوه نایزانن، ئیمه سی که‌س له ده‌سته‌که‌ی خۆمان کۆ بوینه‌وه دوینتی هه‌موومان به رۆژوو بووین. ره‌مه‌زانیش سی رۆژه، نه‌وه سی رۆژه‌که‌مان ته‌واو کرد.

- کابرایه‌کی نه‌و ناو «شوان»ه له قنگی شیخ و مه‌لادا گه‌وره بوو بوو، ناوی سوره‌ته‌کانی قورئانی هه‌موو نه‌زانی. شه‌ویک چه‌ند باری خه‌لووزی برد بوو بۆ که‌رکووک بۆ فرۆشتن.

دەمەو بە بیان ئەگاتە کەرکووک. بە بەر مزگەوتەکەى مەلا ناسحدا تى ئەپەرئى، لا ئەدا بۆ نوێز کردن. مەلا ناسح خۆى پيش نوێزیهکەى ئەکرد، سوورەتى «البقره»ى لە نوێزەکەدا خویند، تالى بوەووە هەتاو کەوت و بازاړى هەر مینى خەلووز فرۆشتن نەما. پاش نوێز لە مزگەوت دەرچوو، بە هەر حال جۆرکوو خەلووزەکەى فرۆشت و هەندى ئیش و کارى ناو شارى هەبوو تا جى بە جى کرد رۆژ درەنگ بوو، فەريانى گەرانەووە نەکەوت. وتى تازە ناگەمەووە مال، ئيمشەو لە کەرکووک ئەمىنمەووە لەو سەرەووە زوو هەلئەستم و ئەرۆم. ئەو شەو مایەووە، بەيانى زوو ولاغى دایە پيش و رۆيشت. رینگاکەى هەر بە بەر مزگەوتەکەى مەلا ناسحدا بوو، وتى با يە کجار نوێزەکەشم بکەم، مەلا ناسح ئەمجارە سوورەتى «الفيل»ى خویند. کابرا کە گوێى لە الفيل بوو نوێزى پرى و کردى بە پىلاووەکانیا و بۆى دەرپەرى وتى: مەلا بۆچى من نازانم «بەقەر» بە مەعناى «گا» يە و «فيل» يەش فيلە. دوێنى سوورەى گات خویند هەموو ئيشيکت لە دەست دەرکردم، ئيمرۆ فيل ئەخوینى، فيل دە ئەوئەندەى گا ئەبى، تا بانگى خەوتنان ناگەمەووە مالهووە. گوو بە ريشى باوک ئەو کەسە لە پشت سەر تەووە نوێز ئەکا.

- مەلا يوسفى تەنگيسەر جاريک لە گەل شىخ محەمەدى گولانيدا لە سولەيمانى قسەيان ئەگىرپتە يەک. قسەکەشى لە سەر ئەو ئەبى کە شىخ محەمەد لە باسى نەتەوايەتیهووە قسە ئەکا و زۆر بە سۆز تى هەلئەچى. ئەو سەردەمەش باسى نەتەوايەتى لە ناو هەموو جىگايەکدا ئەوئەندە باوى نەبوو. مەلا يوسف بى ئەلئى: کافر بویت و دان بەوئەدا بنى کە تۆ لە دین دەرچوویت. شىخ محەمەدیش ئەلئى: مەلا يوسف دان بە کوفرى خۆما نانيم، تەنيا بۆ ئەو ئەبى کە بەرپەرەکانى ئەو کەسانە ئەکەم کە لایان وایە کە خوا تۆى لە سەر جواترین سوورەت دروست کردووە (لقد خلقنا الانسان فى احسن التقويم) ئەمە لە تۆدا نەهاتووە دى. رەنگبى بەمە کافر بيم.

- کابرایەکى «باوہجانى» چوو بوو بۆ حەج، پاشان لە گەل کاروانا چوو بۆ مەدينە. سەيرى کرد و حاجیەکان هەموو لە دەورى بارەگای پىغەمبەرە خىر و خىرات ئەکەن؛ ئەویش هەرچىکى هینابوو بۆ حەج هەمووى لە کەعبەدا بلاو کردبوووە، هىچى پى نەمابوو بۆ مەدينە. ئەمجارە دەورى گومبەدى پىغەمبەر ئەسوورپایەووە و ئەبوت: لالە حەمە بيم وە ساقەت! ئەو کاوراکانى کاوہ هىچيان پى نەهيشتم بۆت بىرم، ئەووە لە رىگای تۆدا هەر تەلاقى خازەى کارەکەرتەم دا. خازە ژنى بوو.

- نه‌ه‌ی کړنوو هه‌بوو له‌سوله‌یمانی، خانوویه‌کی هه‌بوو فروشتبووی؛ که‌چی هه‌موو جار هه‌ر نه‌چوو نه‌وی، نه‌وانیش ده‌ریان نه‌کرد. چه‌ند جاریک شتی وا رووی دا له‌ئاخرا وتی: من له‌م خانوه‌دا هاتوومه‌ته دونه‌اووه له‌بیرم ناچیته‌وه؛ خه‌ریک بوو له‌بیرم بچیته‌وه که‌چی دایکه ره‌حمه‌تیه‌که‌م هاته‌ه‌وم و پی و تم رۆله‌ شیره‌که‌م به‌ه‌رامت بیت بی نه‌گه‌ر خانووه‌که‌مان به‌جی بیلیت.

- دوو کابرای «سیان» نه‌بن به‌هاورپی و نه‌چن بو هه‌ولیر. له‌ریگادا هه‌روا ده‌ست نه‌که‌ن به‌قه‌کردن بو نه‌وه ریگاکه‌به‌قه‌بیرن. یه‌کیکیان نه‌لی: ئیسته‌له‌م ریگایه‌دا کووپه‌له‌یه‌ک لیره‌نه‌دۆزینه‌وه به‌شی نه‌که‌ین له‌به‌ینی خو‌مانا. من به‌شه‌که‌ی خو‌م نه‌چم رانه‌مه‌ریکی پی نه‌کرم پیوه به‌ته‌واوی نه‌ه‌سپمه‌وه. نه‌ویکه‌شیان نه‌لی: ده‌سا من به‌به‌شه‌که‌ی خو‌م چه‌ند گورگیک په‌یدا نه‌که‌م بکه‌ونه ناو می‌گه‌له‌که‌ت بیانخون، توله‌باب کوو مه‌ر رانه‌گری؟ له‌سه‌ر نه‌ه‌ی به‌شه‌ریان و سه‌ر و گویلاکی یه‌ک نه‌نینه‌یه‌ک.

له‌وکاته‌دا سه‌ر نه‌که‌ن وا پیاویکی ریش سپی له‌ریگای خو‌شناوانه‌سواری که‌ریک بووه و جه‌وه‌نه‌یه‌کی له‌به‌ر ده‌مایه‌هات. وتیان با نه‌و پیاوه‌شه‌رعمان بکات، بزانیان کاممان له‌سه‌ر حه‌قین. که‌ر سواریان راگرت و کیشه‌که‌ی خو‌نیان بو گتیرایه‌وه. نه‌ویش تووره‌بوو، هه‌ر ده‌ستی برد پشکی جه‌وه‌نه‌ی کرده‌وه دۆشاوی تیدا بوو، دۆشاوی به‌وناوه‌دا هه‌ل‌پشت و وتی: خودا خینم وه‌کی وی دۆشاوه‌ی له‌سه‌ر وی عه‌رده‌ی بریژی، ج بران هه‌قرتان نینه‌و شینن.

- شیخ باب‌عه‌لی ته‌کیه‌یی و مه‌لا عه‌ولای په‌سو‌ی کتیبی «خلاسه‌الحساب» له‌لای مه‌لا عومه‌ر نه‌فه‌ندی هه‌ولیر نه‌خوینتیه‌وه. باب‌عه‌لی به‌مه‌لا عه‌ولا نه‌لی: من تا‌قه‌تی به‌ری، به‌ری و هه‌نوکه، هه‌نوکه‌ی مه‌لا عومه‌ر نه‌فه‌ندیم نییه‌ و لیتی تیناگه‌م. بینه‌وه نه‌چین له‌کۆری ده‌رسه‌که‌ دا‌نه‌نشین، تو به‌پوختی وه‌ری بگه‌ره و پاشان به‌منی ره‌وانکه.

مه‌لا عه‌ولا نه‌لی: باب‌عه‌لی شتی وا چۆن نه‌ی؟ باب‌عه‌لی نه‌لی: به‌گویم نه‌که‌ی باشه‌به‌گویم نا‌که‌ی به‌و دا‌ره‌سه‌ر و به‌چکت نه‌نیمه‌یه‌ک. ناچار مه‌لا عه‌ولا رازی نه‌ی. له‌پاش ته‌واو کردنی کتیبه‌که‌به‌جووته‌پنکه‌وه نه‌چن بو «بیاره» بو لای مه‌لا قادری بیاره. له‌بیاره مه‌لا نه‌بی ناویکی خه‌لکی نه‌و باله‌کایه‌تیه‌ی لی نه‌ی، که‌نه‌ویش هه‌ر بو نه‌وه چوووه‌که‌له‌لای مه‌لا قادر بخوینتی.

ئەم مەلا نەبیبە پیاویکی زیرەک و لە گەل زیرەکیەکیەکیە شیا تۆزێ بێ ئەقڵی هەبوو. هەر فەقیهێک بچوايه بۆ بیاره لە گەل ئەگەیشته ئەوئ بە بێ ئەوه چاوی بکاتەوه مەلا نەبی بە پرسیار لێی کردن دایه‌گرت و ئەیشلەژاند، وای لێ ئەکرد که بە تەواوی بۆ لەوه بە دوا چاوی ترسین ئەبوو.

بابەعەلی و مەلا عەولا، ناوی ئەم مەلا نەبیبەیان بیستبوو کەوايه. ئەگەنە نزیکێ بیاره مەلا عەولا ئەلێ: بابەعەلی ئیستە ئیمە ئەچین و مەلا نەبی بە پرسیار دامانەگرت، لەوانەیه نەیزانین، بە تەواوی حەيامان ئەچن. بابەعەلی ئەلێ: مەلا عەولا ئەمە لێ گەرێ بۆ من، من عیلاجی ئەکەم. ئەچن و ئەگەنە جێ. مەلا نەبی و فەقی‌کانی تر دین بە پیشوازبانەوه. خەلکیکی تری زۆر کۆ ئەبنەوه. بابەعەلی بە بێ ئەوه بێلێ مەلا نەبی بێتە زمان ئەلێ: مەلا نەبی پرسیارێکی فەراژ: «پیاویک مرد، ژنیک و کچیک و کەرێکی لە شوین بە جێ ما؛ چۆن میراتەکیان بۆ بەش ئەکە؟» مەلا نەبی ئەلێ: ژنەکه هەشت یەک ئەبا، کچەکه نیوهی ماله‌که ئەبا و ئەوه‌ستی، هەر چەندە فیکر ئەکاتەوه هیچی تری بۆ نایه، لە پاشا ئەلێ ئەوه ئەوان ديارن، بەلام شەرعی شەریف بۆ ئەم کەرە نایەتە خەیاڵم ئیستە کە چی دانابی. ئەم مەسەلەیه من نایانم، دواچار سەیری ئەنوارێ مەزنی بۆ ئەکەم. ئیتر بپرای بپرای مەلا نەبی نەبویرا جارێکی تر لە عاستی ئەوان بێتە زمان. بەلکوو ئەو چاوی ترسینی ئەوان بوو. ئەوانیش پاش ماوه‌یه‌ک خویتدن لە بیاره ئەگەرینەوه بۆ هەولێر، ئیجازە لە مەلا عومەر ئەفەندی وەرئەگرن.

- شیخ رەزای تالەبانی بۆ شاعیری ناوی لە هەموو لایەک دەرکردبوو. گەلێ جار شاعیرانی ئەو سەردەمه شیعریان داتەنا، بۆیان ئەبرد بۆ ئەوه ئەو پەسەندی لە سەر بنووسی. ئەویش ئەو شتانەیه‌کە بە دلێ نەبوايه یەک شعر دانا بوو بۆی لە سەر ئەنووسین؛ وەکوو لە گەل شاعریکی قزلبجەیشا ئەمەیه‌کە کردبوو.

یه‌کینک هەبوو لە کۆیه مەلا تەماتەیان بێ ئەوت. هەندێ شعرێ دانابوو، بردبووی بۆ شیخ رەزا پەسەندی بۆ لەسەر بنووسی. کابراش ناوی شعرێ نابوو «رەعد»؛ شعرەکانیش ئەمانەبوون.

شاعری بلند هەر دوو ولایەت	خوا بەتھێلێ بۆ فەیزو کەرەمەت
یا خوا بە خیرییەت بۆ ولاتی کۆیه	دایم بە خزمەتان وەک من بۆ تۆیه
تۆ شیخ رەزایەت و تەخلسی من رەعد	با بیزانی من شاعریکی پڕ ئاوازم

ئیمه شاعیر بووین له باوک و باپیر
 نومان له دونیا وهک ناوی تویه
 دوعا گۆی شعرین شاعری ئیعزازم
 تقدیمتان ئەکەم ئەم غەزەله جوانەم
 زمانیک بوو بۆ دیدارت ئاوات خوازم
 «تقریف»ی بفرموون بۆ سەرفرازیم
 ئومێدەوارم بە لوتفی باری
 بۆ من داپم مەعدەنی رازم
 ئەمە ئەینوسی و ئەینیری بۆ شیخ رەزا. شیخ رەزایش بەم شیعەری خوارەوه پەسەندی
 ئەکا و بۆی ئەنیریتەوه.
 ئەی تەرت رەعد و تست رەشەبا
 هکرا ارسکم جدا و اباء

- شیخ عبدالحمیدی ئەتروشی بۆی گێرامه‌وه وتی:

شیخ نوورمحەمەدی بریفکانی پیاویکی بە دیمەن و ناودار بوو. کە ئەهاتە مووسل
 خانووێهکی سەر بە خۆی هه‌بوو له‌وئ ئەبوو. پیاوه گه‌وره‌کانی مووسل هه‌موو ئەهاتن بۆ
 دیدەنی. دیوه‌خانی هه‌موو دەم گه‌رم بوو.
 مام ته‌هایه‌کی قسه‌خۆش هه‌بوو موختاری یه‌کێ له‌ گونده‌کانی ئەترافی مووسل بوو.
 رۆژیک ئەویش دێ بۆ دیدەنی شیخ. ئەو دائەنیشی به‌ره‌به‌ره مووسلیه‌کانیش دین، هه‌ر
 مووسلیه‌ک دیت شیخ بێ ئەلێ «فه‌وق». هه‌ر فه‌وقێک ئەکرێ مام ته‌ها تووزیک ئەخشیتە
 خوارەوه تا ئەکه‌وتیه‌ لای ده‌رگا‌که. جارێکی شیخ چاک و چوونی له‌ گه‌ل ئەکا ئەلێ: مام
 ته‌ها چه‌فه‌نی؟ مام ته‌هایش ئەلێ: ئەزبه‌نی چه‌فه‌نم «فه‌وق» یه‌کی تر بکه‌ی ئەز له‌ ده‌ریمه‌.
 شیخ نوور محەمەد دەست ئەکا به‌ پیکه‌نین ئەلێ: مام ته‌ها ئەمانه‌ به‌میقانی هاتینه‌ ده‌بی
 بیانریزین. مام ته‌هاش ئەلێ: ئەزبه‌نی وه‌کوو بزانی ئەز قوزلقورتم.

- مه‌لا حه‌سه‌نی شاتری بۆی گێرامه‌وه وتی: لاله‌ مارفیکێ خزیمان هه‌بوو ده‌رویشی
 شیخی کربچه‌ش بوو. پیاویکی پیر بوو. من تازه‌ خه‌تم دا‌بوو، لاله‌ مارف فره‌ شوین گه‌را
 بوو: سنه‌ و سوله‌یمانی و بانه‌ چوو بوو. کە خێل ئەچوو بۆ کویستان به‌ ته‌نیا به‌ گوشه‌ی
 هه‌ورامانا ئەچوو بۆ مه‌ریوان و شلیر و ناو خوان. وه‌کوو بلیت دیوانه‌یه‌کی هه‌بوو.
 ئەو سه‌رده‌مه‌ شاره‌زورور وه‌کوو ئیستا نه‌بوو، به‌ ده‌گه‌من ماله‌ جافی تیدا هه‌بوو. ئەو
 ده‌شتی شاره‌زوروره‌ هه‌موو گز و گیا و قامیشه‌لان بوو. وتی من تازه‌ بێ ئەگه‌یشتم، جارێک
 له‌ گه‌ل لاله‌ مارفا چووین بۆ هه‌له‌بجه‌. ماموستا شیخ ره‌سول زۆر نه‌بوو، بوو بووه‌ مه‌لای
 مزگه‌وتی پاشا، وه‌عزی ئەدا ئیمه‌ش چووینه‌ وه‌عه‌زه‌ که‌یه‌وه. ئیسته‌ش له‌ بیرمه‌ ماموستا شیخ

رەسوول لە ۋەزەھەدا وتى: خواتنەعالا كە وىستى نادەم دروست بكا، جبرائىلى نارد مستى خۆلى لە «دەجنا»ى لای تايڤه ۋە برد ۋە بە تۆزى لە ئاوى تايڤ كرديان بە قور ۋە ئادەمى لە قورە دروستكرد. مەلا حەسەن وتى: ھەر ئەۋەندەم زانى لالە مارق راست بوو ۋە وتى: ئەرئ مەلا ئەۋە تۆ ئىزى چى؟ ۋە لای خۆتەۋە عومرت كردگە! بۆچى نايىزى بينايى چاوان جورەيلى نارد مشتى خۆلى لە گوچكەى سەى ساق ھەلگرت ۋە قىمى ئاوى لە ئاۋە جوانەكەى سەراۋى سوبحاناغا بۆ برد؟ ئەگەر ۋە ۋەش رازى ناۋى لە كانياۋەكەى حەوش ۋە بارانى بۆ برد ۋە دەسى موبارەكى شىلاى، دواچار پڤىكى پيا كرد باوكە ئادەم دروست بوو. چىت داگە لەم دەجاج ۋە مەجاجە؟ تۆ خوا مەلا تا ئاۋى سەراۋى سوبحاناغا ۋە حەوش ۋە بارانى بويسى، بينايى چاوان ئەچى لە ئاۋە بىڤەرەكەى ئەۋ خوارە تىرى؟ ھىچ نەۋى خۆ تۆ خويندگتە تا ئەۋ خۆلە موارەكەى سەى ساق ھەۋى پياۋى ھەقلى بۆى ئەچى ۋە لای شتى ترەۋە؟ تەماشاكە ئەم دەشتى شارەزورە خوا نەۋىرئ ئىزى ھۆرى مالە گەورەس گول گول بووگەسەۋە، ئەۋ گشتى ھى ئەۋ ئاۋە جوانەس كە ۋە سەريا لرفە ئەكا، تەۋاشاكە ئە شۆرە سواری تەرخانى ۋە روغزايى ۋە شاترىيە كە ئىزى مەلايكەى سەر عەرزى، ئەگەر ھى ئەۋ ئاۋ ۋە خۆلە نەۋن چۆن كورە كورى وايان تيا ھەل ئەكەۋى؟ بچۆرە ئەۋ دەشتى كە ماجر ۋە حەوش ۋە بارانىيە كە بەر بۆنى عەتر ۋە عەۋىر ئىزى بەھەشت لە ۋىنەى كە وتگەسە خوارەۋە. كە بينايى چاوان ئاۋ ۋە خۆلى ۋى لە بەر دەسا ھەۋى چۆن ئىزى ۋە جورەيل بچۆ لەۋ خوارەۋە ئاۋ ۋە خۆلم بۆ بىرە؟ ۋە قەورەكەى حەمەپاشا خواۋىت ۋە قەسى ۋە اناكا. ئەۋە نازانم جورائىل دزى لى كردى. تۆ ۋىزى خوا ئەۋەندە بى ئاگا ۋى برۋا ناكەم؛ با ئىش ۋە كارىشى فرە ۋى ئاگای لەۋە ھەر ئەۋى. خۆ خەۋى لى نەكە وتگە جا مەلا ئەۋا پىت بىتزم ۋە ۋە كەرىمە سوورەى كەس نەزانە جارىكى تر ۋە عەزى ۋە بەدى ۋەم گالۆكە سەر ۋە بەچكت ئەنئىمە يەك.

- قاراغى قارەۋا پياۋىكى ھەبوو «بايز»ى ناۋ بوو، ناردى بۆ شار ھەندى شتومەكى بۆ بكرى، پىشى ۋە ئەگەر تانجىكى رەسەنىشت بەرچاۋ كەوت، بە ھەر پارە يەك بوو بەلكوۋ لە خاۋەنەكەى ۋەربگرى ۋە بىھىنى.

بايز چوۋ شتەكانى ھىتا، بەلام تانجىكى ۋى بەرچاۋ نەكەوت گەراپەۋە. قاراغا كە زانى تانجى نەھىناۋە زۆر توورە بوو. بايز وتى: ئاغا ئەم توورە يەى پى ناۋى، بەلكوۋ من نازانم تانجى چۆنە! ئاغا وتى كەس ھەيە نەزانى تانجى چۆنە، تانجى گوپكانى درىزە، كلک ۋە ناۋ

قەدی باریکه. بایز وتی: جا ئاغا ئەمە ئاسانە. من ئەجم ئیستە ھەر لە قارەوادا سەگیک دینمە ئەم ماله. قسەت ئەدەمێ ھەر بە یەک حەفتە لە برسانا گوینی شۆر بیتەوہ کلک و ناوقەدی وا باریک بیتەوہ بە کونی سووژنەوہ فرتە بکات.

- کابرایەک ھەبوو لە سولەیمانی «عەلی یوزباشی»یان پێ ئەوت، خەلکی ئەو خوارە و تەقاویت کرابوو. ھاتبووہ سولەیمانی ژنیکی ھینابوو، لە گەرەکی قەزازەکان دانیشتبوو. پیاویکی خوا ھەقە بە دینیش بوو. رۆژیک ئەچیتە لای شیخ بابەعەلی تەکیەیی ئەلی: یا شیخ من لەو خوارە لە سەر مەزھەبی حەنەفی بووم، کە ھاتمە ئەم شارە بووم بە شافعی؛ بەلام ھەر لە سەر دوو مەزھەب دەستتوێژ ئەشۆم؛ ئیمرۆ نوێژی نیوہەرۆم کرد ھەستم بە تەرایەک کرد لە ناو دەرپێکەما پەیدا بوو، لە پاش نوێژەکە کە بۆنم کرد بۆنیکی پیسی لێ ھات ئەوہ چۆن ئەبی؟ شیخ بابەعەلیش ئەلی: خوا سەلامەتت کا نەوہک لە سەر دوو مەزھەب بەلکوو بە ھەر چوار مەزھەب تو گووت کردوہ بە خۆتا قاج و قۆلت بشۆ و نوێژەکەت بگێرەوہ.

- لەو بنارە کابرایەک پێی ئەکەوێتە مالێک (وہ کوو بۆیان گێرامەوہ لە دێ تەمووتە). کابرایەکی میوان لەو ماله دانیشتبوو نانیاں بۆ داناوو نانی ئەخوارد، خاوەن ماله کەش لە مال نەبوو. کابرای رپیوار سەلامی کرد و لەو لاوہ دانیشت. کابرای میوان جوابی سەلامەکی دایەوہ ئیتر خولکی نەکرد بۆ نان خواردن وا دیار بوو یەکتیشیان ئەناسی. کابرای رپیوار وتی: کە ھاتم بە سەر مالی ئیوہدا تێ پەریم. کابرای تر وتی: پێگەکەت لەویوہ بوو. وتی: ژنەکەت سکی پر بوو. وتی: خۆیشم ئەزانم. وتی: منالی ھینا. کابرا وتی: ژنی سکی پر بی ئەبی منالی بی. وتی: دوو کورپی ھینا. وتی: خەسویشم ھەموو جار دوو دووی ئەھینا. وتی: یەکیکیان مرد. وتی: دیارە ژنەکەم نەیتوانیہ شیر بە ھەر دووکیان بدا؛ شیری کەم بوو. وتی: لە پاش بەنییک ئەوێتیشیان مرد. وتی: کە براکەمی مرد وا دیارە ئەویش لە بەر جیابوونەوہی ئەو لێ مردووہ. وتی: زۆری پێ نەچوو دایکەکەشیان مرد. وتی: لە تاو کورپەکانی سوێ بوہتەوہ. وتی: وا دیارە خواردنت بە لەزەتە. وتی: لە بەر ئەوہی ئاخەر منیش ئەبخۆم؛ وتی کابرا خەیاڵ مەکە تو بیت و ئەم ھیلکەو رۆنە ناچێژیت.

- کابرایه کی خه لکی نهو ولاته بۆ کاسبی چوو بوو بۆ نهو ولاتی نهسته مووله، به هر چه رمه سهری و پهریشانیه ک هه بوو شتیکی پینکه وه نابوو. ژنیک خستبوویه دوا ی خۆیه وه خۆی لئ ماره کردبوو. ژنه کولکه مالیکی هه بوو، پیلوهی بردبووه لای خۆی. رۆژیک پیاوه که به کیکی خه لکی ولاتی خۆیانی بهرچاو نه که وی بردیه ماله وه. ئه م پیاوهش که وا ری که وتبووه نهو ولاتی نهسته مووله و له وی به هه ژاری نه ژیا و که وتبووه داوی نهو ژنه وه، له کاتی خۆیا و له ولاتی خۆیا پیاویکی پیاو و دهوله مه ند بوو. وا دیار بوو شتیکی لئ قه وما بوو؛ ولاتی به جیهیشتبوو که وتبووه غه ربیی و که وتبووه لای نهو ژنه.

که چوونه ماله وه ژنه نانی بۆ میوانه که دانا و میوانیش زۆری برسیبوو دهستی کرد به نان خواردن. ئه مجا کابرا خه بهر و حال و نهحوالی ولاتی خۆیانی لئ پرسی وتی:

تۆ خوا ئیستا باشه ی کورم چۆنه؟ کابرای میوان وتی: کوری وا هر نییه، هه موو نهو ولاته به سهری نهو سویند نهخۆن. وتی: نهی دایکی چۆنه؟ وتی: مه پرسه نه گهر چاکی و به سهره بهری نهو نه بی باشه ی کورپ ئاوا ده رناچی. وتی: ماله که چۆنه؟ وتی: دیواخانه که شه و رۆژ نه گه ری. وتی: مه رو مالات چۆنه؟ وتی: باره باری مه ر و به رخ ئیواره و به یانیان له ده وره ی ره شمالا نه لئی دهنگی ساز و ئاوازی به هه شته. وتی: تۆ خوا گه ماله بۆره چۆنه؟ وتی: به ده وری رانه که دا هر وه کوو شیر نه سوو رپته وه؛ بۆچ دیلئ یه کئ توخنی نهو مینگه له بکه وی. وتی: هیچ خه بهرت له ماینه که وه هه یه؟ وتی: ماین، ماین نییه؛ دوو جوانووی به شوینی وه یه. له ناو قه رسیل و سی په ردا به ئاره زووی خۆیان نه له وه پین. ژنه که زانی وا پیاوه به و جۆره دهستی کردوه به قسه کردن و به شان و بالی سامانی مه زده که یا دیت و مه زده یه و گوی بۆ راگرتووه هات نانه که ی له به رده م کابرای میوانی هاوشاریدا هه لگرت. میوانیش هیشتا تیری نه خواردوه. ئه مجا کابرا وتی: ده ی چاوه که م له سهر قسه کانت برۆ، کابراش وتی: بیرسه نا ولامت بده مه وه. کابرا وتی: قسه کاتم نه وه نده پی خۆشه نه مه وی دیسان لیت بپرسه مه وه گه ماله بۆر چۆنه؟ وتی: وه للا تۆبی. وتی: چۆن بۆچی تۆبی؟ وتی: گورگ نایه ناو رانه که که لاکیکی زۆر که وتبوو نه ویش خه ریکی خواردن بوو، ئیسقانی گپرایه گه رووی و خنکا. وتی: به راست مه ره کان نه مان؟ بۆچی نه مان؟ وتی: پیم وتی گورگ تیان نیشته. نه ویش له بهر نه وه بوو ماینه که وه به خۆی و جوانووه کانی وه دز بردنی ئیتر گورگ به ته واوی ده رفه تی هینا و له گۆشه یه که وه که وته رانه که. وتی: نهی باشه، دایکی باشه نه یوانی باشه بنیریت چاریک بکا؟ وتی: دایکی باشه مرد. وتی: بۆچی دایکی باشه مرد؟ له بهر چی مرد؟ وتی: نه وه نده گریا به سهر تهرمی باشه ی کورپا هه تا سوئی بووه

و مرد. وتی: بۆچی باشه‌ی کورم مرد؟ بۆچی مرد؟ وتی: ماله‌که‌تان رووخا کهوت به سه‌ریا بوو به ژیره‌وه و مرد.

ژنه‌ش له و لاوه گوی لهم قسانه‌یه هه‌ر چه‌نده تی ناگا که ئەم کابرایه چی ئەلنی، به‌لام به‌رەنگ هه‌لبزرکاوی می‌رده‌که‌یا ئەزانی خه‌به‌ری ناخۆشه. ئەو زۆری پینخۆش بوو. کابرای میوان هه‌ر هه‌ستا کردی به‌که‌وشه‌کانیا و بۆی ده‌رچوو وتی: له خراپی ئەم ژنه‌ت له‌وانه‌یه ئەم ماله‌ش بروخیت با برۆم.

- جاران ئەمه هه‌بوو دوو که‌س یا سێ که‌س له ئەسپیتکا ئەبوون به‌شه‌ریک، سا یا میراتی بوايه یا کرین. له «مایندۆل» دوو کابرا به‌شه‌ریکی ماینیکیان کرپوو، رۆژیک یه‌کێ له کابراکان به‌داره‌ته‌ وێزه‌ی ماینه‌که‌ زۆری لێ‌دا. ئەوێتر وتی: ئەوه بۆ له‌وه‌ به‌سته‌ زمانه‌ ئەده‌ی؟ ئەمیش وتی: برا من له‌به‌شه‌که‌ی خۆم داوه‌ تۆ هه‌قت چیه‌؟

- مه‌لا سمایل کانیسکان جارێک له «زێوه»‌ی لای پیره‌مه‌گروون وه‌عزی ئەدا ئەبوت: له «بدایع‌الظهور»‌دا ئەفه‌رموی: هه‌رکه‌س ناوی ئاده‌م و حه‌وا بنوسی و له‌مالا هه‌لیواسێ شه‌یتان روو ناکاته‌ ئەو ماله‌. مام سمایلکی زێویه‌ی هه‌بوو له‌وه‌عه‌که‌دا بوو، سه‌ریکی با‌دا و وتی: مه‌لا ئەوه‌ تۆ به‌ریشی خۆت پێ ئەکه‌نی یا به‌هی ئیمه‌؟ ئاده‌م و حه‌وا له‌به‌هه‌شتدا له‌گه‌ل خودا بستیک به‌ینیان بوو، شه‌یتان چوو هه‌لیفرواندن، ئیسته‌ چۆن کۆ له‌ناوه‌که‌یان ئەکاته‌وه‌؟ تۆ قسه‌یه‌ک بکه‌ که‌ ئەقل بیگرێ. مه‌لا سمایل وتی: باوکم! من بلیم چی «بدایع‌الظهور»‌ و ئەفه‌رموی نه‌من پاژنه‌ هه‌لکیشم و نه‌تویش مشتوی هه‌مانه‌.

- جارێک ژنه‌ کوردیک ڕپی ئەکه‌وێته‌ سوله‌یمانی، تووشی ئەحه‌ی کرپوو ئەبێ لینی ئەپرسی: ئەری لاله‌! بازاڕی نه‌وات فرۆشه‌کان له‌کویس؟ ئەویش ئەلنی: خوشکم له‌ژیره‌ ئاوه‌ل کراس و که‌واکه‌ی خۆتایه‌. ژنه‌ ئەلنی: ئەی گووی تۆی لێ نه‌واری! دهم و دگانی ئیتری چیغی شه‌ره‌ و دریاگه‌ وه‌ سه‌ر ده‌وارا. من ئیژم نه‌وات ئەو ئیتری که‌وات و ئەزانی تاره‌ره‌ و له‌هۆز به‌جی ماگم.

- حه‌مه‌عه‌لی مه‌لا محه‌مه‌د گێرايه‌وه‌ وتی:

له مزگه و ته كه می «بیژوی» دوو قهبر ههیه ئەلین هی ئەسحابانە. رۆژیک کاربایه کی «بانالی»ی ئەچیتە بیژوی و له مزگه و ته كه دا له گەل یه کیکی بیژوی قسه یان ئەگێرته یه ک و دەست ئەکەن به قسه و پلارگرتن له یه ک. بانالییه که به بیژوییه که ئەلی: ئیوه هەر مه گەر خه ریکی نووکه نووک کردن بن، بزانه قهت له شه ریکا توانیتان ده رکه ون؟ بیژوییه کهش دهست بۆ قهبره کان پانه کیشی و ئەلی: «ئیمه خه ریکی نووکه نووکین؟ ئەی ئەو دوو شیره کینه له وی پراکیشاون و شه هیدی کردون».

- کاربایه کی جاف سالتیک ئەچی بۆ حەج. ئەو سه رده مه له ده ریادا پاپۆر و له وشکانیا حوشتر بوو. ئەویش ئەوانه ی هه یج نه دیوو، چ له پاپۆره که دا و چ له سواری حوشتره که دا زۆر تووشی عه زیه ت بوو بوو. جا ئەیوت: ئیمه نهم هه موو عه زیه تمان کیشا و ئەچین بۆ مالی خوا، خوا له مال هوه بوایه خاس بوو، نهم جرت و فرته مان به هه یج ده رنه چوایه. برواش ناکه م له مال هوه بئ؛ چونکه تاقه تی ئەم گشت په وه یه نییه که ئیژی ئەچن بۆ سه راوی سو بجاناغا ئاو ئەخۆنه وه.

- هەر حه مه عه لی گێرایه وه وتی:

له «قه شان» پارچه به راویک هه یه دانراوه بۆ مه لا که بیکا به بیستان بۆ خوی. بیستان هاتۆته به ره م و خه یار و ترۆزی و هه موو شتیکی تیدا یه. رۆژیک ده سه ته یه ک ئەچن خه یاریکی زۆر ئەکهنه وه له سه ر کانیه ک له نزیک بیستانه که وه دائه نیشن و ده ست ئەکهن به خواردنی. مه لا ئەچی به سه ریانا ئەزانی ئەمه له بیستانه که ی ئەویان هیناوه.

مه لا حه سه ن هه بوو له پینشا له «ولا غلوو» بوو، مالی باری کردبوو چوو بوو له قه شان دانیشتبوو. مه لا ئەچیتە لای مه لا شکات ئەکا ئەلی: ئەو ده سه ته یه هاتوون بیستانه که میان رنیوه و هه موویان خواردوو. مه لا حه سه نیش ئەلی: مه لا ئەمانه تاوانیکی گه وره یان کردوو، شه ر ئەفه رمووی ئەمانه به رۆژ بیانبه له بیستانه که دا حه پسیان بکه به شه ویش بیانبه مال هوه نه وه ک هه را بکه ن هه تا سی چوار رۆژ پاش ئەوه بیانیه نه وه منیش خۆت ئەزانی له سه ر سه فه رم تا ئەو وه خته ئەگه ریمه وه، کتیب چی فه رموو به و جو ره جه زایان ئەده م.

مه لا ئەلی: که واته مه لا حه سه ن به و جو ره تو ئەلیت من ئەبی دابه سه ته رابگرم. من ئەم شه رعه ناکه م و هه یچم ناوی با بچن به ری خۆیان هه وه. مه لا حه سه ن ئەلی: «باوکم نابن،

نه‌گەر تو ئیسته به‌ره‌لایان بکه‌ی ئیتر فیر ئه‌بن، دزی ره‌چا و ئه‌کن و تۆیش ئه‌بی به
هاوبه‌شی گوناحیان». مه‌لا خواخوای بوو رزگار بیی؛ که‌چی مه‌لا حسه‌ن وازی نه‌ئه‌هینا،
ئه‌بیوت: حوکی شهرع ئه‌بی جی به‌جی بکریت.

- سه‌ی زوبه‌یری تالشی هه‌بوو گه‌یرایه‌وه وتی: له‌و لاجانه‌ بو «په‌سوئ» نه‌چووم بو
خزمه‌تی مه‌لا عه‌بدوللای په‌سوئ بو خویندنی ریازیات. ریم که‌وته مالیک به‌ میوانی،
پیاوه‌که له‌ مال نه‌بوو، خیزانه‌که‌ی هات به‌ پیرمه‌وه رایه‌خی بو راخستم به‌ خیره‌هاتیکی گهرم
و گوری کردم. هه‌ر خیرا مه‌نجه‌لی خسته‌ سه‌ر ئاگر. له‌و لاهه‌ حه‌و جۆشی دایه‌ پال بو‌ چا،
هه‌ر به‌ ده‌میشه‌وه به‌ خیراتم نه‌کا. ئه‌وه‌نده‌ ماریفه‌تی له‌ گه‌ل نواندم خۆم له‌ خۆما ته‌ریق
ئه‌بوومه‌وه، زۆری پینه‌چوو نایکی تیر و ته‌سه‌لی دروست کرد و چای پی گه‌باند.

له‌و کاته‌دا که‌ ئه‌و هه‌موو شتیکی حازر کردوه‌ میترده‌که‌ی هاته‌وه. چاوی به‌و نان و خوانه
و به‌ من که‌وت ناوچاوی تیکدا و پیشی کرد. ئاخه‌ره‌که‌ی خۆی بو‌ رانه‌گیرا وتی: ئه‌ری
ئافره‌ت هیچ وه‌ بزانی من دیواخانم داناوه‌ تو له‌ مالی باوکت ئه‌مه‌ت هیناوه‌ وائمه‌ خوانه‌ت
پازاندووته‌وه‌ بو‌ ئه‌م کابرا گه‌ریده‌به‌؟ وتی: منیش ئه‌وا وه‌خته‌ بچم به‌ عه‌رزه‌که‌دا.

ژنه‌ وتی: پیاوه‌که‌ تو بو‌چ وائه‌که‌ی؟ ئه‌مه‌ مه‌لایه‌کی سه‌ر عه‌رزه، ئه‌م ماله‌ هه‌ر چه‌نده
میوان رووی تیکا خوا زیاتری ئه‌کات؛ تو بو‌چی خوا وای لی کردووی؟ روویش ئه‌کاته‌ من
ئه‌لی: کاکه‌ مه‌لا تو فه‌رو به‌ره‌که‌ت هیناوه، بو‌ خاتری ئه‌و قورعانه‌ که‌ خویندووته‌وه‌ ئه‌گه‌ر
دلگران بیی و نانی خۆت به‌ ته‌واوی نه‌خۆی. وتی: به‌ هه‌ر جۆر بوو چه‌ند پاروویه‌کم خوارد
و لیم دا رویشتم. ژنه‌ به‌ رپی کردم تا به‌ر قابی و هه‌ر دللی ئه‌دامه‌وه، پیاوه‌ش هه‌ر بۆله‌ی
ئه‌هات و له‌ شوینی خۆی نه‌جوولا.

وتی: چووم بو‌ په‌سوئ و له‌ باش چه‌ند مانگیگ گه‌رامه‌وه بو‌ سابلخ. له‌م سه‌ریشه‌وه‌ ریم
که‌وته‌ مالیک و لام دا. هه‌رکه‌ سه‌رم کرد به‌ ماله‌که‌دا پیاویک به‌ روویه‌کی خۆش و ده‌مینیکی
به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پیشوازی کردم و بردمیه‌ ژوره‌وه، رایه‌خی بو‌ راخستم و وه‌کوو شه‌کر به
ده‌مه‌وه‌ ئه‌توایه‌وه. گورج هه‌ستا ملی گیسکیکی گرت دای به‌ عه‌رزا سه‌ری بری، گرووی و
مه‌نجه‌لی هینا خسته‌ ناویه‌وه و نایه‌ سه‌ر ئاگر و حه‌و جۆشی خسته‌ پال بو‌ چا. وتی:
ژنیکیش له‌و لاهه‌ دانیشتبوو هه‌ر پرته‌ و بۆله‌ی لئوه‌ ئه‌هات. حه‌رام بی له‌ شوینی خۆی
نه‌جوولا. که‌ سه‌یری ئه‌کردم وه‌کوو سه‌یری به‌راز بکا وابوو. کابرا به‌ هه‌ر جۆر بوو ژنه‌ی
هه‌ستان برنج و روئی پی هینا و پی خسته‌ سه‌ر ئاگر.

به لام پیاوه که خویشی هه ر خه ریکه، به دهست ئیش نه کا و به دهم قسه‌ی خوش له گهل من نه کا. ژنهش له خوته و بۆله به و لاوه هیچی تری له دهست نایه، تا دهست نه با بۆ شتیک وه کوو بکیشن به تهوقه سه ریا وایه. وتی: منیش بهمه زۆر عاجز بووم، به لام رووخوشی پیاوه که و گفت و لفتی گلی دابوومه وه.

به هه ر جوو بوو نان پیگه‌یشت و ژنه نانی تیکرد. به لالوو تیکه وه هینای داینا و گویم لئ بوو وتی: ها بیکه نه قوزلقورتان. من دیواخانم راگرتووه هه ر رۆژه نه رۆژیک به کیکم بۆ دینیت.

وتی به راستی زۆر دلیم ناره‌حت بوو. له گهل پیاوه که دا پیکه وه نان نه‌خوین وتم «سبحان الله». پیاوه وتی: ماموستا گوئی مه‌ده‌ری نانی خۆت بخۆ، مال مالی منه، نه سه‌عته بئ زیندوو و نه‌مه‌وه که له خزمهت زاتیک و هه‌کوو تۆدا دانیشم. وتم: برا سبحان-الله کهم بۆ ژنه‌که‌ی تۆ نه‌بوو بۆ به سه‌رهاتیک بوو که له‌م سه‌فه‌رده‌دا چاوم پیکه‌وت.

وتی: تۆ خوا ماموستا چی بووه؟ وتی: منیش به ته‌واوی بۆم گپرایه‌وه که چه‌ند مانگئ له‌مه‌وه پشتر نه‌چووم بۆ په‌سوئ، له‌فلانه شوینا ریم که‌وته مالیک. ژن و میردیکی لئ بوو ژنه‌که هه‌تا بلیت به‌رچاو تیر و شازن بوو، پیاوه‌که‌ی به پتجه‌وانه‌ی نه‌و زۆر چرووک و به‌رچاو ته‌نگ بوو؛ که‌چی هاتمه ئیره به‌رعه‌کسی نه‌وه‌م چاو پیکه‌وت؛ پیاوه‌که تا نه‌و په‌ری پیاوه‌تی پیاو، ژنه‌ش نازانم بلیم چی.

وتی: پیاوه‌که زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و ده‌نگی نه‌کرد. وتم: تۆیش نه‌بئ له‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه خۆتم تی بگه‌یه‌نی. وتی: ماموستا نه‌و ژنه‌ی که تۆ له‌ویدا چاوت بئ که‌وتوووه نه‌وه خوشکی منه. نه‌م ژنه‌ی منیش خوشکی میرده‌که‌ی نه‌وه.

- پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند که به‌چرووکی ناوبانگی ده‌رکردبوو، رۆژیک پیاویکی ماقوول نه‌بئ به‌میوانی. خزمه‌تکاره‌که قاوه‌یان بۆ دینیت و فنجانیکیش بۆ ناغه‌ی تی نه‌کا. ناغه‌ی که نه‌بخواته‌وه پیتی نه‌لئ: نه‌ری هه‌تیوا! نه‌مه‌ چیه‌؟ نه‌م قاوه‌یه هه‌م زۆر تاله و هه‌م له‌به‌ر کۆنیش بۆگه‌نی کردوه. خزمه‌تکاره‌که نه‌بزرکئ نازانی میوانه‌که هه‌ر دانیشتوه نه‌لئ: ئای به‌خوا ناغه‌نه‌مزانی به‌خوا له‌بیرم نه‌بوو چووم له‌قاوه‌ی میوانه‌که بۆ جه‌ناییشتم تیکرد.

- له و ماله دوو سڼ منالیان هینابوو خه‌ته‌نه‌یان ئه‌کردن، کچیک له‌وی بوو ئه‌ویش ده‌ستی کرد به‌گریان و هاوار هاوار. وتیان تو بوج ئه‌گری؟ خو تو خه‌ته‌نه‌ناکمن. وتی: ئاخر بو منی تیژ ئه‌کمن.

- کابرایه‌ک بوو «پیروټ» ناو‌خواه‌نی مهر و مالات و سامانیکي زور بوو؛ به‌لام له‌به‌ر پیسکه‌یی خواردنی شه‌و و پروژی خوی و منالانی بوو بوو به‌ساوه‌ر. ژنه‌که‌ی هه‌ر چه‌نده ئه‌پاراپاره‌وه که‌ پیاره‌که‌ خوا‌قه‌بوولی نییه‌ خووم و مناله‌کانم و شک‌هه‌لگه‌پاروین به‌ساوه‌ر خواردن، خوا‌نه‌بیرئ ده‌وله‌تیکي زورت هه‌یه‌ با هه‌یج نه‌یج حه‌فته‌یه‌ک، جاریکیش برینجیکمان ده‌رخوارد ده‌ی، سویمان بووه‌.

پیاره‌وتی: دایکم ساوه‌ر، باوکم ساوه‌ر، ئافره‌ت تو ئه‌قلت نییه، ساوه‌ر ئاوسڼ، پیاو‌قه‌له‌و ئه‌کا. له‌سه‌ر پيشاو زوو ده‌رئه‌چڼ، خواردنی پیغه‌مه‌رانه، قه‌راوانه‌ی پری شوانانه، گه‌نمی به‌هاره‌ی کویستانه، به‌رداش خوی له‌به‌ریا ناگرڼ، ته‌شپی لاره‌شی بو ئه‌گرته‌وه، له‌زستانا ئازوخه‌ی ماله، له‌به‌هه‌را خواردنی مناله، له‌هاوینا ره‌نگی ئاله، له‌پایزا خیری خوایه، له‌هه‌ر چوار وه‌خت بومان مایه، جاریکي تر ناوی نایه، خوا‌یه‌که‌ و نه‌بووه‌ به‌دوو، بو ساوه‌ر تو‌ی دا به‌شوو.

ئافره‌تی هه‌ناسه‌سارد هه‌یجی بو نه‌مایه‌وه ئه‌وه نه‌یج که‌ بچته‌لای مه‌لاکه‌ی دراوسینان ده‌رده‌دلی خوی و مناله‌کانی له‌لا بکا. وتی: ماموستا چ‌بکه‌م؟ خووم و مناله‌کانم وه‌خته سویمان بیته‌وه بو چیشتیکی برنج، میرده‌که‌شم ئه‌وه‌هه‌موو سامانه‌ی هه‌یه ئیمه‌ی گرتوته ساوه‌ر. له‌ساوه‌ر به‌و لاره‌ نابڼ شتیکی تر بخوین. له‌پری خودا به‌لکوو چاریکمان بکه‌ی و له‌م‌په‌رزه‌ په‌شه‌ر زگارمان بیڼ.

مه‌لا زور دلی بی سووتا وتی: خوشکم بچو به‌لکوو چه‌ند ده‌نکه‌حه‌بی سڼوی توورش په‌یدا که‌ی له‌گه‌ل چه‌ند هه‌ودایه‌کی جالجالۆکه‌پنکه‌وه بیسووه‌وه و بیده له‌لووتیا ئیتر وازی لی بیته‌بو من. ژنه‌چوو به‌هه‌ر جور بوو چه‌ند ناوکه‌سڼویکی په‌یدا کرد و له‌گه‌ل جالجالۆکه‌دا وه‌کوو مه‌لا وتی وای لی کرد. سه‌یری کرد میرده‌که‌ی له‌خوی بووردوو و بی هۆش بوو. ژنه‌شپه‌رزه‌بوو هات بو لای مه‌لا. مه‌لا وتی: خه‌مت نه‌یج وازی لی بیته‌تا شه‌وی.

شه‌وی مه‌لا دوو‌فه‌قی ئازای هه‌بوو، وتی له‌گه‌لم وه‌رن. هه‌رسینکیان چوون کابرایان هه‌لگرت و جله‌کانیان له‌به‌رداکنه‌ند. کفنیان کرد و بردیان بو سه‌ر قه‌بران چالیکیان بو هه‌لکه‌ند و خستیانه‌چاله‌که‌وه، مه‌لا ئه‌وی پنیوست بوو به‌فه‌قینانی وت.

كابرا زۆرى پى ئەچوۋ ھاتەو ھۆش تەماشى كىرد ئەوا كفىنى پىتو ۋىچراۋە لە ناۋ قەبراىە. وتى: ئۆف رۆژە كە بوو كە لى ئەترسام. يەكى لە فەقى كان چوۋە لای سەرىەو ە وتى:

چەند خوا؟ وتى: ھەر يەك خوا.

چىيە ناوت؟ قوربان پىرۆت.

چىيە خواردن؟ نانى ھەرزىن.

شىۋى مالت چىيە بە ناۋ؟ خوا نەپىرى ساۋەر بە ناۋ.

نابى برنج لەۋى ھەبى؟ ساۋەر ھەبى ئەو نابى بى.

چى دى نابى بخۆن ئىو؟

وتى: قوربان ساۋەر بابە، ساۋەر داكە،

ساۋەر ئەبى برنج نابى

ساۋەر جىنگاى گشت پىتاكە.

فەقى كوتەكىكى پىا مالى و وتى:

رۆژى رەشت ئاۋا ئەبى. ھاتتە ۋىزەى بە كوتەك داىانگرت، مەلا. كە ئەو بە ئەنكىر

مەنكىرى ئەزانى وتى: ھەر كەس ساۋەر بخوا لە قەبرا كوتەك كارى ئەكرى و دواى قەبرىش

ئەخرىتە جەھەنمەو. ھەر كەسىش برنج و شتى خۆش بخوا لە قەبرا بە باۋەشىنى رەھمەت

باۋەشىن ئەكرى و لە دواى قەبرىش ئەچىتە بەھەشتەو. دە بگرە بخۆ بۇ خۆت.

ھاتتە ۋىزەى دەستىان كىردەو بە كوتەك كارى كىردى. ئەۋەندەيان لىدا تا بىھۆش بوەو،

ئەمجا ھەلىانگرت و ھىتايانەو بۇ مالەكى. كفتەكەيان لە بەر داكەند، جەلەكانيان كىردەو

بەرى و لىياندا رۆىشتىن.

كابرا كە كەۋتە بەيانى ھاتەو ھۆش. خۆى بە زىندوو بىنى، قەبر و ئەنكىر و مەنكىرە كە

نىيە. گەلى شوكرى خۋاى كىرد، ھەر چەندە ھەموو لەشىشى شكا بوو، بەلام ھەر خۆى

رانەگرت، دەست بە جى چوۋ بۇ بازار لە برنج و رۆن، لە مئو، لە تۆقل و نەبات، لە خواردىنى

خۆش، ھەرچى بوو لە بازارا ھەموۋى كرى و داي بە كۆلى چەند ھەمالىكا و ھاتتەو بۇ

مالەو. ژنەكى كە ئەمەى چاۋ پىكەوت ھەروا ھەپاسا. قەت شتى واى نەدىوو. وتى

پىاۋە كە ئەمە چىيە؟ وتى: ئافرەت دەنگ مەكە من بە چاۋى خۆم چاۋم پىكەوت، ھەر كە

ساۋەر بخوا ئەبى لە گەل ئەوا كوتەك بخوا، دواى ئەۋەش ئەبى بچىتە جەھەنم؛ ھەر

كەسىش خواردىنى خۆش بخوا جىنگاى خۆى و باۋ باپىرى بەھەشتە. تا من ماۋم ئىتر ساۋەر

نایه بهم مالدها، له خواردنی خوش بهو لاهه هیچی تر ناچیتنه سهر زمانی ئەم منالانەم، جاریکیکه تۆبه له ساوهر خواردن.

- حەمه بەگی حاجی ره‌سوول بەگ گێراپه‌وه وتی:

کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و جافه‌تیبه «شانه‌زه‌ر»یان پێ ئەوت. دۆستیکی هه‌بوو له‌ ناو گۆرانه‌کانا زۆر زۆر هاتوو‌چووی ئەکرد. پێ ئەوت برا تۆ به‌ری جووت و گاکه‌ت به‌شت ناکا؛ من ده‌ستم ئەروا له‌ لای مه‌حمووپاشا، پیتی ئیزم بتکا وه‌ سه‌گه‌وان له‌ لای خۆی. هه‌م ئەوی وه‌ ئیمه، هه‌م نانیکی فره‌شت ده‌س ئەکه‌وی. به‌ بیانووی ئەم قسه و ئیتر هه‌موو رۆژیک له‌ مالی کابرای گۆرانه بوو. ئیواری گالۆکی خۆی هه‌له‌گرت و ئەچووه‌وه بۆ مالی خۆی له‌ هۆبه‌که‌یان، به‌یانی دیسان ئەهاته‌وه. کابرای گۆرانیش له‌ به‌ر ئەوه رۆژیان کولا بوو به‌ ده‌ست کورده‌کانه‌وه له‌ به‌لێ به‌و لاهه و له‌ نان بۆ دانان به‌و لاهه هیچی تری بۆ نه‌ما‌بوو.

ئەو ساله له‌ سهر چوو، که‌وته پایز عیله‌ گه‌راپه‌وه بۆ گه‌رمیان. که‌وته به‌هار دیسان عیله‌ سهره‌و ژوور بوه‌وه بۆ کوێستان. کابرا ناسراویکی تری هه‌بوو له‌و ده‌شتی شلیزه بیستبووی که‌ نه‌خۆشه، هه‌ر به‌ ده‌م کۆچه‌وه چوو سه‌ریکی لێ داو بۆ نیوه رۆژه له‌وئ بوو. پاشان وتی: برا وا کۆچ رۆیشت، توئ پرۆم پیا بگه‌م. لێره وه‌ سهر پینوه هاتم سه‌ریکتان لێ ده‌م، ئیمه ئەچین بۆ کوێستان. ئەگه‌ر نه‌خۆشه‌که‌تان مرد خۆتان خوش ون، رینگام دووره ناتوانم له‌ کوێستانه‌وه بگه‌ریمه‌وه. ئەگه‌ر وه‌خیر له‌و سه‌ره‌وه گه‌راپه‌وه بۆ گه‌رمیان لا ئەده‌م و سه‌ره‌خۆشیه‌کی تران لێ ئەکه‌م؛ ئیتر وه‌ دوعا.

که‌ گه‌یشتنه کوێستان ده‌واریان دامه‌زراند و جێگیر بوون، پاشان ده‌ستی کرده‌وه به‌ هاتوو‌چوو کردن بۆ مالی گۆرانه‌ی دۆستی. ئەمجاره رۆژیک به‌ کابرای گۆرانه‌ی وت: برا وه‌ پاشام وت بتکا وه‌ سه‌گه‌وان. ئەویش فه‌رمووی خاسه، به‌لام با هه‌ر له‌ ئیسته‌وه پیت بیزم خاسه‌ وایانه تۆ ویت وه‌ سه‌گه‌وان لای پاشا. پاشا مرد تۆ ئیتر سه‌گه‌وانیه‌که‌ت نامینێ، ئەکه‌ویتنه‌وه باره‌که‌ی خۆت. من هه‌ر له‌ ئیسته‌وه خه‌ریک ئەوه‌م ئیشیکێ ترت بۆ بدۆزمه‌وه. وه‌خیر که‌ عیله‌ گه‌راپه‌وه بۆ گه‌رمیان ئەو وه‌خته خه‌وه‌رت بۆ ئەنێرم تۆیش بێ بۆ ئەوئ. تۆ بیت بۆ مالی ئیمه، ئیشه‌که‌ت پێ ئیزم و یه‌ک دوو رۆژ چاوت پیمان ئەکه‌وی و دوا‌ی ئەوه ئەگه‌ریته‌وه بۆ کوێستان. ئەگه‌ر ئەو وه‌خته چه‌رچیش هات بۆ ئیره و موورگی بچوو تۆ خوا نه‌ختی موورگی کوێستانیش بیرانه بۆ ده‌زوینکی ئەو که‌نیشکه‌ بینه‌ره‌ بچوکه که‌ هه‌ر داوا له

دایکى ئەکا. ئیتر ئەم قەسە یەش بوو بە پینخۆرى ئەو سالەیان. کابرای گۆرانەش چارى ئەنەما هەر ئەبوت: خوا لە برا یەتى و هاوسەرى کەمتان ئەکا.

- مەلا سالحى کۆزەپانکە لە لایەن حەجەووە وەعزى دانەدا کە هەر کەسە جارێک برۆا بۆ مالى خوا، خوا لە هەموو گوناحى خۆش ئەبێ. حەسەنى مەلا لە کۆرى وەعزە کەدا بوو وتى: مامۆستا ئەگەر یەکیک نەیبوو ئەبێ چى بکا؟ مەلا سالحیش وتى: کە نەیبوو هیچ، با هەر لۆ خۆى گوناحان بکا. وتى: ئەگەر خانوویەکی هەبوو خانووەکەى بفرۆشێ و پینووە بچێ بۆ حەج یا هەر گوناحان بکا؟ وتى: حەسەنى مەلا خۆ من کفرم نەکرد ئەو قەسە یەم کرد. دەبا بپفرۆشێ و بچێ حەجى خۆى بکا. ئەمجا وتى:

تۆ خوا مەلا سالح! من بە تۆ دەریتم، ئەوا کابرایە خانیهکەى فرۆشت و چوو لۆ عەجێ. ئەوا عەجێ کرد یا دیتەووە یا نایەتەووە. ئەگەر هاتەووە لە کۆى دانیشی؟ ئەگەر نەهاتەووە ئەبێ لە عەجێ لە ماری خودادا بێ، ئەو وەختە خودای لى ناپرسی: ئەرى هەى کەر! تۆ چوویت خانى خۆت فرۆشتی هاتوویت لێرە لە بن ماری منا دانیشیت و منەتى من هەردەگرى. دە هەستە هەرپو لۆ خۆت لۆ کۆى دەچى بچۆ. کە هاتەووە لێرەش خانى نەمایە، دەست لە گونانى بەرە و ژیرتر. ئەمە رێگایە تۆ لۆ ئەو غەریبەى دانەنى؟ مەلا سالحیش وتى: حەسەنى مەلا من چوسوانم تۆ بوویتە معامى ئەو کابرایە دەبا نەچیت و ملی ورد بێ. هەر لۆ خۆى گوناحان بکا تا چاوى دەردیت وە بزانی عەج لۆ من دەکا؟

- کابرایەک دۆستیکى هەبوو، بەووە خۆى ئەبردە پینشەووە لە لایەووە کە ئەبوت من زۆر ئازام و باکم لە هیچ نییە. رۆژێک ئەم کابرایە لە دزیدا گیراو و خستیانە ژیر شکەنجە و دارکاری. داری وایان لى ئەدا ئەگەر لە بەرازیان بدایە ئەیبوراند، کەچى ئەم ورتەلە دەنگى نەئەهاتە دەرەووە. لەپاشا یەکنى لى پرسی ئەووە ئەو لیدانە ژانتى ئەئەکرد؟ وتى: بەریووە لالا لەوانە بوو [گیانم] دەربچیت. وتى: ئەى بۆچ هاوارت نەئەکرد؟ وتى: ئاگام لى بوو دۆستەکم وەستا بوو سەیری ئەکرد، منیش هەموو جار بە لای ئەووەوە ئەموت ئازام و باکم لە هیچ نییە. لەو لیدانەما هیچ هاوارم نەئەکرد بۆ ئەووە وانهزانى کە من درۆم کردووەو بۆى دەرکەوئى کە من باکم لە هیچ نییە.

- له سوله‌یمانی لهو گه‌رپه‌کی سه‌رکاریزه پیاویک هه‌بوو مه‌حمووی ناو بوو. خوشکینکی هه‌بوو فاتی ناو بوو. مه‌حموو منالینکی زوری به‌ریشه‌وه بوو بوو، هه‌ر له به‌یانیه‌وه بوی نه‌کیشان تا ئیواره باشاری نه‌ئکرد. فاتی هه‌ر خه‌ریکی ناو‌کیشان بوو بویان، زور‌تریش که مه‌حموو نه‌چه‌وه شتی نه‌برده‌وه تووشی فاتی نه‌بوو نه‌چوو بۆ ناو. رۆژینک له‌کاتی هاتوو‌چوودا مه‌حموو له‌ فاتی نه‌پرسی چۆنی، نه‌ویش نه‌ئ: چۆنم له‌م مال‌دا خوا له‌ من و تو به‌دبه‌ختری دروست نه‌کردوه؟ تو هه‌ر خه‌ریکی حه‌مالی و من هه‌ر خه‌ریکی ناو‌کینشی.

- له‌ سنه‌ له‌ مزگه‌وتی فاروقیه‌ له‌ سه‌رده‌می مه‌لا علیدا مجه‌ورینکی لێ بوو شه‌ل بوو؛ ده‌ستیکی کۆچ بوو، چاویکی نه‌بوو، سه‌ریکی زیرگنی پتوه‌ بوو.
میرزا مه‌هدیه‌کی مونیسی هه‌بوو پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند و خانه‌دان بوو. زه‌مان فیری تلیاک کیشانی کردبوو. له‌ رینگای تلیاکا هه‌موو مال و سامانه‌کی دۆراندبوو، جینگای نه‌ما‌بۆوه بۆ ستارگرتن نه‌نیا مزگه‌وتی فاروقیه‌ نه‌بێ. نه‌گه‌ر به‌ سوال‌کردن، وه‌یا به‌ ره‌شه‌ دزی دوو قه‌رائینکی ده‌ست که‌وتایه‌ نه‌یدا به‌ تلیاک. سوچینکی په‌نای دیتبووه‌وه له‌ حه‌وشه‌ی مزگه‌وته‌که‌ نه‌چوو له‌ویدا تلیاکه‌کی نه‌کیشا.

له‌ پاش به‌یینیک مجه‌وره‌که‌ پێ زانی و ده‌ستی کرد به‌ قسه‌ وتن پیتی، که‌ تو چۆن له‌ حه‌وشی مزگه‌وتدا تلیاک نه‌کیشی. میرزا مه‌هدیش له‌ به‌ر بێ‌ده‌ره‌تانی هه‌موو قسه‌یه‌کی لینی قه‌بوول نه‌کرد. به‌لام مجه‌وره‌که‌ هه‌ر له‌ تامیا نه‌هیشت و هه‌ر نه‌یوت تو له‌ مزگه‌وتا چۆن تلیاک نه‌کیشی.

میرزا مه‌هدی ئیتر له‌ وه‌زیا نه‌ما وتی: ئاغه‌ی خادمی شه‌لی کویری کۆچی که‌چه‌ل، خوا نه‌وه‌ننه‌ میهره‌وانی نه‌کردگه‌ له‌ گه‌ل تودا وا نه‌وه‌ننه‌ تو له‌ سه‌ری نه‌که‌پته‌وه‌وه مزگه‌وته‌که‌ی بۆ نه‌پاریزی، وازم لێ بێرا با به‌ ده‌ردی خۆمه‌وه‌ بته‌پته‌وه‌وه. چه‌س نه‌یژی به‌ کراهه‌ گیریاگی بۆ نه‌وه‌ له‌ سه‌ر خوا بکه‌پته‌وه‌وه.

- له‌ سه‌فه‌ر به‌رلگه‌که‌دا ره‌ش‌بگیر بوو. زه‌فته‌ی تووشی هه‌رکس ببوايه‌ نه‌یگرت به‌رگیان له‌ به‌ر نه‌کرد و نه‌یاننارد بۆ جه‌به‌ی شه‌ر. کابرایه‌کی شه‌ره‌زووریان گرتبوو ناردبوویان بۆ جه‌به‌ه. له‌ رینگادا خۆی دزیبوه‌وه هه‌لاتبوو گه‌رابۆوه. پیاوت: بۆچ خۆت دزیبوه‌ته‌وه هاتویته‌وه. نه‌مه‌ غه‌زایه‌ چۆن پشتی تیه‌له‌ته‌که‌ی؟

وتی: برا شەری چی و غەزای چی، نە من ئەوان ئەناسم، نە ئەوانیش من ئەناسن. ئیتر ئەم دوژمنایەتییە لە کۆی کەوتۆتە بەینمان، تا من بچم دەست بەدەمە یەقەیان؟ شەڕیش بە کۆنە قین ئەکری، کۆنە قینیش نییە لە بەینمانا، کەواسە حوکومەت با ھەر بۆ خۆی بچری.

- حاجی عەزیزی شەری، خێزانەکی لە گەلیا ری ئەئەکەوت. ھەر پۆژە نە پۆژیکی ئەچوو لە قازی شکاتی لێ ئەکرد. قازیش ئەینارد بە شوین حاجی عەزیزدا ئەیوت ئەمە چییە؟ حاجی عەزیزیش ئەیوت: بلیم چی قوربان لە باتی کراسیک دوو کراسی بۆ ئەکەم، لە باتی کەواپەک دوو کەوا ی بۆ ئەکەم، خەلکی ڕەبە بەرنج ئەنیریتە مالهو، من دوو ڕەبە ئەنیرمەو، دراوسی نیو ھۆقە گۆشت ئەنیریتەو، من ھۆقە یەک ئەنیرمەو، ئیتر چی ئەوی؟ قازی وتی: باشە کەستیک نییە ڕیکتان بختەو بە ھەموو پۆژی بەر دەرگای مەحکەمە نەگرن؟ ئەویش وتی: قوربان جەنابی قازی ئەو کەسە ی ریکی ئەخستینەو مرد.

- مچە ی حەبێ کشمیش ھەبوو لە سولەیمانی نیرمووک بوو، کەوا ی تا قە و سلتە ی ماوتی رەشی ئەکرد بە سەرا. پشیتینی پەشم و قۆندەری نایابی بە جیرە، قۆکە ی سەری ھەر ئەوئەندە رەش و جوان بوو کە شانە ی ئەکرد و ئەرژایە ناو شانە ی ئەتوت خەیاتە ی خاوە. ھەندئ جاریش ئەپھۆنیەو ئەیکردە بسک چەفتە و مشکی رشیوو داری لوول ئەدا بە دەستووری ئەو سەردەمە ی سولەیمانی ئەیبەست بە سەرەو. سمیلەکی قەفی قەترانی ھەبوو لە وسمە ی ئەگرت، چاوی ئەرشت، ریشەکەشی ھەموو رۆژی لووس و پووس ئەتاشی، پیاو کە چاوی ی ئەکەوت ئەیوت ئەمە پالەوانیکە لە پالەوانەکان. خۆ ئیجگار کە فەقیانەکانی ئەشەکاندەو بە لەنجە یە کەو، پیاو ئەیوت ئەمە خەرامانی چینە. ھاتووچووی دیواخانە ی پیاوان و ژنانی ئەکرد، دەنگیکی ناسکی ژنانە ی ھەبوو، ئەتوت کچی چوارە سالە. کە ئەچوو ناو بازار و سەر دوکانەکان پیاوان لێی کۆئەبوونەو بە دەنگە ناسکەکی ئەیوت: «ئەبەرۆ لاچۆ بچۆ بەو لاو».

کە ئەچۆ ناو ژنان دەنگی خۆی ئەکرد بە وەکوو پیاو بەلام لێی ئەئەھات. ژنان ھەموو ئەیاناسی بە بێ پەردە ئەچوو ژوورەو، ھەموو مالە گەورەکان ئەگەرا. ژنان ئەیانویست گالته ی لە گەل بکەن لێی کۆئەبوونەو لە ئەوئەوئەو ئەو بە دەنگی وەکوو دەنگی پیاو ئەچوو مەیدانەو، بەلام لە بەر ئەو کە درۆ بوو ئەچوو ھەو سەر دەنگە راستیەکی خۆی.

نه‌وانیش ده‌ریټکه‌یان دائه‌که‌ند. ئیتر به ته‌واوی نه‌که‌وته سهر قسه‌ی ژنانه. خوی نه‌یوت:
«کچی نه‌یهرق مه‌که لاجق بچق به‌و لاه».

ژنان و پیاوانی نه‌و سهرده‌مه‌ی سوله‌یمانی بو ژیان و گوزه‌رانی هم‌وو یارمه‌تییان نه‌دا،
نه‌ویش به ژیان و رابواردنیکی پاک و پوخت رایته‌بوارد؛ چونکه له ناو ژنانا بونی پیاوی لی
ته‌هات و له ناو پیاوانیش بونی ژنانی لی ته‌هات، به‌م بونه‌وه نانی که‌وتبووه رونه‌وه. وه‌با به
کوردی تر وه‌کوو مه‌سه‌له کوردیه‌که‌ی لی هاتبوو. نه‌مجا که‌ عمری خوی کرد نازانم باجی
مریمه‌ شوردی یا مه‌لا غه‌فووری مزگه‌وتی ناو بازار، یا خه‌لیلی لای حاجی توفیقی پیره‌میزد؛
چونکه خه‌لیلیش وه‌کوو مچه‌نیره‌مووک بوو. نه‌مه له مه‌لاکان پیره‌سه.

- جاران ههر به‌ینه نه‌ به‌ینیک یه‌کیک راست نه‌بووه‌وه یا داوای خوایی نه‌کرد یا داوای
پنغه‌مبه‌ریه‌تی. وه‌کوو نه‌وه که‌ نه‌لی: جاریک له‌و خواره‌ کابرایه‌ک په‌یدا بوو داوای خوایی
کرد، گرتیان و بردیانه لای خه‌لیفه وتی نه‌مه چیه‌ ههر رۆژی یه‌کیک سهر راست نه‌کاته‌وه
نه‌لی من خوا وه‌یا پنغه‌مبه‌رم؛ نه‌ی ئیمه‌چین؟ ئیمه‌ خوی سهر زه‌وین ئیتر نه‌مانه‌ی تر چین؟
رووی کرده‌ کابرا و پتی وت نازانم نه‌م هم‌مووه چیه‌؟ نه‌وه پاریش یه‌کنی په‌یدا بوو داوای
پنغه‌مبه‌ری نه‌کرد وتم بیکوژن. کابرای خوا وتی: چاکت کرد من هیچ ناگام له ناردنی نه‌و
نه‌بووه.

هه‌روه‌ها یه‌کیکی‌تریش په‌یدا بوو داوای پنغه‌مبه‌ری نه‌کرد نه‌ویشیان گرت و بردیانه لای
خه‌لیفه. خه‌لیفه وتی: تو پنغه‌مبه‌ریت؟ وتی: به‌لی. وتی: موعجزه‌ت چیه‌؟ وتی:
موعجزه‌یه‌کی زور ناشکرام هه‌یه. خه‌لیفه دل‌ی راجه‌نی وتی چیه‌؟ وتی: نه‌وه‌یه که‌ نه‌زانم
چیتان له دلایه. وتی: چیه‌؟ وتی: نه‌وه‌یه که‌ هه‌مووتان ئیسته‌ نه‌لین من درو نه‌که‌م. خه‌لیفه
ده‌ستی کرد به‌ یتکه‌نین و به‌ره‌لای کرد.

جاریکی تر کابرایه‌کی تر داوای پنغه‌مبه‌ریه‌تی کرد گرتیان و بردیانه لای خه‌لیفه، خه‌لیفه
وتی: نه‌مه له برسا شیت بووه‌وه له چلکا هار بووه. بیبه‌ن له ناشخانه‌ی باره‌گا بیگره‌ گوشت
و رۆن و بیبه‌نه‌ حه‌مام بیشوون و جلی پاک و پوختی له به‌ر که‌ن چاک نه‌بیته‌وه. بردیان
وه‌کوو خه‌لیفه وتی وایان لی کرد.

له پاش ماوه‌یه‌ک خه‌لیفه بانگی کرده‌وه پتی وت: ئیسته‌ش جبرئیل دیت به‌ لاته‌وه چیت
بو دیتس؟ وتی: به‌لی. وتی: چیه‌؟ وتی: نه‌لی شوینتیکی چاکت ده‌ست که‌وتوه هیچ

پێغه‌مبەریک هەرگیز ئەم خۆشی و ناز و نێعمەتەتی دەست نەکەوتوو؛ نەکەمی بە جێی پێلێت. خەلیفە وتی: دە باشە بۆ خۆت هەر بخۆ.

- ئەم شارەزوورەیی ئێستە ئەوسا هەمووی قامیشەلان و جقل بوو، زۆر کەم ئاوەدانێ تێدا هەبوو؛ بە تاییەتی لە بەر ئەوە کە رێبازی جاف بوو، ئاوەدانێ هەلنەئەگرت. لە نزیکێ بیستانسورەوه رووباری هەبوو لە «تەپی سەفا»وە بە سەر رووبارەدا ئەهات بۆ بیستانسور. «مار» یک لە سەر ئەو رێگایەدا پەیدا بوو، رێگایەکی گرتبوو نەیتەهێشت کەس بەو رێگایەدا هاتووچوو بکا، تەنانەت سواری ئەگتیرایەوه دواوه. زیاتر لە دوو مانگ ئەو رێگایەیی بردبۆوه بەست. بە رێکەوت جاریک دوو کەسی نەشارەزا بە حالی ئەو مارە، بەو رێگایەدا نەرۆن. مارە کە لەو کاتەدا لە چەقی رێگاکەیی ئەوانا لە سەر رووبارە کە ئاوەخوا تەوه. ئەو دوو کەسە بۆیان رێ ئەکەویئ مارە کە ئەکوژن.

لە رۆژی دوایدا لە بیستانسور بلاو ئەپێتەوه کە مارە کە کوژراوه. پیاویک لە دیکەدا هەبوو «مێنەیی» ناو بوو، کور و کال سەریان ئەخستە سەری کە تۆ مارە کەت کوشتوو؟ ئەویش وتی: نە. هەر وازیان لێ نەهینا، ئاخەرە کەمی کابرا لە خۆی کەوتە شکەوه وتی: ئەو عالەمە هەموویان ئەلێن تۆ کوشتوو تە، کەواتە رەنگبێی من کوشتبێت. وتی: بەلێ من کوشتوو مە.

ئەمجا مێنەیان هەلگرت و چوون بۆ سەیری مار. مار مار نەبوو، ئەژدەهایەک بوو. مێنە کە چاوی بە مار کەوت بوردەوه لە هۆش خۆی چوو. ماریش ئەوا تۆپیوه. بە هەر جۆر بوو مێنەیان هینایەوه هۆش خۆی. ئەویش بوو بە قسەیی خۆیەوه هەر ئەبوت من کوشتوو مە.

- دوو کتێب لە ناو فەقیانایا باوی هەبوو ئەخوێترا، یەکیکیان «عوامل»یان پێ ئەوت؛ ئەوێتریان «جمع الجوامع». ئەو کەسەیی کە سەرەتا ئەچوووه فەقییتی دەستی ئەکرد بە عوامل و ئەوهی ئەخویند. ئەوهش کە لە فەقییتی ئەبووهوه هەموو عیلمەکانی ئەخویند دەستی ئەکرد بە جمع الجوامع. مەعنای وایە ئەم دوو کتێبە تەقربەن ئەم سەر و ئەو سەری خویندنی فەقیتەتیه. شیخ عەلی پەرۆ هەبوو لە سولهیمانی، مەلایەکی و نەبوو، شیخ بابە عەلی تەکیهیی هەموو جار ئەبوت: شیخ عەلی عوامل و جمع الجوامع وەکوو یەک ئەزانن. شیخ عەلی ئەمەیی پێخۆش بوو؛ یەعنی چۆن عواملی بە لاوه ئاسانە بۆ زانینە کەمی، جمع الجوامعیشی بە لاوه ئاواپە و بە باشی ئەزانن، لە گەل ئەوهشا مەبەستی شیخ بابە عەلی ئەوه نەبوو. مەبەستی ئەوه

بوو که چۆن عوامل بهو ئاسانیه نایزانی جمع‌الجوامعیش ههروه‌ها نازانی. له نه‌زانینانا ههروه‌کوو یه‌ک وایه.

- شیخ باه‌عه‌لی ته‌کیه‌یی زیاتر له هه‌شتا سال عومری کردبوو، یه‌کیک بوو له عالمه هه‌ره‌گه‌وره‌کانی سوله‌یمانی. له بن ده‌ست ئه‌مه‌شه‌وه له نوکته و قسه‌ی نه‌سته‌قدا هه‌ر یه‌کیک بوو له نوکته بیژه‌کانی سوله‌یمانی.

جاریکیان وتی: ئیوه وا ئه‌زانن که من پیر بووم و گوپی زه‌مانی جوانیم نه‌ماوه. وتیان چۆن یاشیخ؟ وتی: ئیمه له ته‌کیه له ته‌نیشت ماله‌که‌مانه‌وه به‌ردیکی گه‌وره هه‌بوو، ئه‌و سه‌رده‌مه که منال بووم ده‌ستم دایه بۆم نه‌ئجولا. که بووم به‌گنج و هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاری هه‌ر ده‌ستم دایه بۆم نه‌جولا. ئیسته که ئیوه ئه‌لین پیر بووم هه‌ر ده‌ستی ئه‌ده‌می، که‌چی دیسان بۆم ناجوولی. که واته ده‌وری منالی و گه‌نجی و پیریم وه‌کوو یه‌ک وایه و هیچ فهرقی نه‌کردوه.

- شیخ ره‌زای تاله‌بانی له گه‌ل وه‌سمان پاشای جافدا سه‌رو سه‌ودای هه‌بوو. هه‌موو جار هاتوچووی ئه‌کرد. هه‌روه‌ها له گه‌ل خانمی وه‌سمان پاشاشا ئه‌و ناسراویدی هه‌بوو. رۆژیک شیخ ره‌زا به وه‌سمان پاشا ئه‌لئ: پاشا تو ئه‌رکیکی زۆری عه‌شیره‌تی جافت به سه‌ره‌وه‌یه، ئه‌م عه‌شیره‌ته گه‌وره‌یه ئیداره‌ی ئه‌وی، ئه‌م دیواخان و ده‌واری دوانزه هه‌ستوونیه ئیداره‌یه‌کی تری ئه‌وی. تو خۆت که‌نار گرتوه، خانم ئیداره‌ی عه‌شیره‌ته که ئه‌کا. حه‌قیقه‌ت سه‌رو کاری دیواخان و میوان و میوانداریش ئه‌کا، به‌لام ئه‌مه بۆ ئه‌و ئه‌رکیکه زیاد له تا‌قه‌ت، خواش قه‌بوولی نییه. خانه‌دان و بنه‌ماله‌ی به‌ناوبانگ زۆره له‌م کورده‌واریه، ئه‌توانی ژنیکی تر له یه‌کیک له‌و خانه‌دانانه بی‌نییت ئه‌و سه‌رو کاری دیواخان و میوانان بکا؛ خانمیش یه‌کچاو بی‌ته‌وه بۆ عه‌شیره‌تداریه‌که‌و ئیداره‌ی ئه‌م توپی جافه. شیخ به‌م جو‌ره دلی وه‌سمان پاشا کریمی ئه‌کا.

ئه‌م قسه‌یه ئه‌گاته‌وه به خانم. خانم له شیخ ره‌زا تووره ئه‌بیته و ئه‌نیری ئه‌یه‌نین. پتی ئه‌لئ: شیخ ره‌زا تو چۆن قسه‌ی وات له لای پاشا کردوه؟ گوایه من که عادل به‌م و له بنه‌ماله گه‌وره‌کانی سه‌نه به‌م وه‌کوو ئیداره‌ی عه‌شیره‌تداریم پی ئه‌کرئ، ئیداره‌ی دیواخان و میوانداریم پی نا‌کرئ.

شیخ رەزا ئەلنی: خانم من قسە ی وام نە کردوووە بە درۆ ئەمەیان بۆ هەلبەستووم. خانم ئەلنی: چۆن؟ لەوانە یە من ئەمەم لە ناو چاوە پاشاشەووە خۆیندۆتەووە. شیخ رەزا ئەلنی: ئەمە ی بێ ناوی لە گەل پاشادا ڕوو بە ڕوومان بکەرەووە ئەگەر من قسە ی وام کردبوو ئەو وەختە تۆ هەقی گلەییەت هەبە و ئەتوانی ئەوی لە دەستت دێ بەرانبەر بە من بیکە ی. خانم ئەلنی: باشە.

خانم بۆ سەبەینی کۆریکی سێ قۆلی بۆ خۆی و شیخ رەزا و وەسمان پاشا ڕیک ئەخا و سێ بە سێ دائەنیشن. خانم ئەلنی: شیخ رەزا ئەووە تۆ و ئەووە وەسمان پاشا، فەرموو قسەکانی خۆت بگێرەووە. ئەلنی: قسە ی چی؟ ئەلنی: ئەو قسانە کە هانی پاشا ئەدە ی ژنی تر یینێ. ئەلنی: خانم ژنی تری چی؟ ئەو پاشا خۆی بە ڕووەو یە و ئەو تۆیش دانیشتوی، پاشا وەکوو لە ناوچاویا خۆیندبوو مەووە لە بەر ئەووە کە تۆ ئەرکیکی زۆرت بە سەرەو یە ژنیکی تر یینێ ئەو خەریکی دیواخان و میوانداری بێ، تۆیش سەرکاری عەشرەتە کە بکە ی. منیش وتم پاشا شتی وا مەکە، هەوێ لە بەینی یە کە ڕێ ناکەون. ئەوی بە خانم ئەکرێ بە کەسی تر ناکرێ، ئەگەر ژنیکی تر دیتیت وەکوو تۆبی مندالانت لێ دێ بە دەستیانەووە؛ ئەو فریت ئەدا بۆ ئەو، ئەو بۆ ئەو. ئەگەر دوو ژنی تر دیتیت وەکوو مەنجەلی سێ کوچکە ی ئاگردانت لێ دێ، هەر ئەبێ دەستبکە ی بە کولان و جۆش دان بە سەریانەووە و هێچیشت لە دەست نایە. ئەگەر سێ ژنی تر دیتیت وەکوو چوار گوریسی دەوارت لێ دیت، هەر یە کە بە لایە کە ڕاتەکیشتن و تۆیش لەو ناویدا پرزەت ئەبریت. خانم من ئەمەم و تۆ.

خانم ڕەنگیکی سوور و گەشی هەلینایەووە هەر لەو وەختەدا بانگی کرد خەلاتیکی باشیان بۆ شیخ رەزا هینا و وتی: لە ڕویش و کەشک و دوینەش بارکەن با شیخ رەزا بێنیریتەووە بۆ منالەکانی، وتی: یا شیخ! هەموو جار هەر قسە ی وا بکە. وتی: چۆنی ناکەم خانم. ئەمە لەم لاووە خانم وا، لەو لاووە وەسمان پاشا ڕەنگ لە ڕوویا پەری وتی: خوا بتگرێ شیخ رەزا تۆ کە ی بەلای منەووە وات وت؟ تۆ خۆت ڕزگار کرد و منت تووش کرد. شیخ رەزا وتی: وەسمان پاشا تۆ هێچت لە دەست ناییتەووە هەموو شت هەر لایقی خانمە. بە خوا سا هەموو جار هەر قسە ی وای بۆ ئەکەم جا تۆیش کەیفی خۆتە.

- سالی ۱۹۲۳ سەید عەبدولعەزیزی شیخولئیسلامی سنە، سەرھەنگ ئەحمەد خانیکی حاکمی ئەو ولاتە دووری ئەخاتەووە و ئەبیری بۆ هەمەدان. ئەگاتە «قروە» لەم لاووە بۆی

تی‌ئه‌که‌ون ئه‌و دوور خستته‌وه‌یه لا ئه‌بری و شیخولئیسلام ئه‌گه‌رپته‌وه سنه. مه‌لا فیزیوللایه‌ک هه‌بوو شاعر بوو، شعری بۆ پیاوه‌گه‌وره‌کان دانه‌نا شتیان ئه‌دایه.

به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ی شیخولئیسلام پارچه‌شعریکی فارسی سه‌رسه‌لامه‌تی شیخولئیسلام و گه‌رانه‌وه‌ی دانه‌نی و ئه‌چنی له‌دیوه‌خانا بۆی ئه‌خوبیتته‌وه. مه‌فهوومی شعره‌کانی ئه‌وه ئه‌بن: له‌پاش سه‌رسه‌لامه‌تیت نه‌زرم کردوو له‌سه‌ر خۆم که‌تۆ قسه‌ی خۆشم له‌گه‌لا بکه‌یت و به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌شت زیافه‌تیک بکه‌ی بۆ ئه‌و عالمه‌و منیش بانگ که‌یت. ئاغه‌ی نیزامولئیسلام هه‌موو جار قسه‌ی خۆشم له‌گه‌ل ئه‌کات و ئه‌مدوینن، بۆ ئه‌وه‌شت نییه.

ئه‌مجا شیخولئیسلام ده‌ست ئه‌کا به‌قسه‌کردن له‌گه‌لیا ئه‌لی: مه‌لا فیزیوللا فره‌خاسی شوکر، ئه‌حوالتان چۆنه، ئه‌وه بۆچه‌سه‌رمان لئ ناده‌یت؟ من گجاری تۆم به‌دلا تیت، خۆشتم گه‌ره‌که‌حه‌ز ئه‌که‌م جار جار ده‌رکه‌فیت. مه‌لا فیزیالله‌ ئه‌لی: شا، شا ئه‌وه‌ی پوولی تی ناچنی ئه‌یکا، وه‌لئ ئه‌وه‌ی پوولی تی ئه‌چنی ناکه‌فیتته‌قه‌ره‌ی.

شیخولئیسلام و دانیشتوانی مه‌جلس هه‌موو ده‌ست ئه‌که‌ن به‌پیکه‌نین. شیخولئیسلام ئه‌لی: نه‌زره‌که‌ی تریجت ئه‌که‌ین، هه‌ر له‌ویدا ئه‌مر ئه‌کا پاره‌یه‌کی باشی ئه‌ده‌نی. ده‌عه‌تیکه‌ی گه‌وره‌ش ئه‌کا و مه‌لا فیزیوللاش ئه‌چیتته‌ناویه‌وه ئه‌لی: «ئاغه‌ی شیخولئیسلام ئاوا ئه‌وی».

- پیاویک ئه‌چیتته‌لای مه‌لا عه‌بدوللای بیژوی ئه‌لی: مامۆستا به‌رۆژوو بووم چوومه‌وه بۆ ماله‌وه. مناله‌کان به‌روویان ئه‌برزانن، نه‌فسم بۆی چوو ده‌ستم برد ده‌نکیکم هه‌لگرت خواردم ئیسته‌چی بکه‌م؟ وتی: بابم رۆژیکه‌تر له‌باتی بگه‌ره‌وه. وتی منیش ئه‌وه‌م کرد، به‌لام چوومه‌وه بۆ ماله‌وه مناله‌کان کرۆسکیان هینا بوو، دلم لئ چوو ده‌ستم برد ده‌نکیکم لئ خواردم. وتی: رۆژیکه‌تر له‌باتی ئه‌و رۆژه‌بگه‌ره‌وه. وتی: به‌لئ به‌رۆژوو بوومه‌وه، به‌لام چوومه‌وه بۆ ماله‌وه مناله‌کان گیزی قه‌شانیان هینابوو، ده‌ستم برد ده‌نکیکم لئ خواردم. مه‌لا عه‌بدوللا ئیتر ناگری گرت و وتی:

بابم من وا به‌باش ده‌زانم به‌رۆژوو نه‌بیت تا ده‌ستانت وه‌کوو که‌ران ده‌به‌ستنه‌وه ئه‌یخه‌نه ملت. هه‌ندئ قوزلقورتیش ده‌که‌ن به‌مه‌میتته‌وه، جا ئه‌و وه‌خته‌ی به‌رۆژوو به‌و چاوت ده‌ردیت.

- پیاویک له‌وه‌سه‌ره‌تاریکه‌شه‌و بوو، ریبوار بوو ریگاکه‌ی لئ تیکچوو؛ سه‌ری لئ تیکچوو پاشان مانگ هه‌لاتبوو به‌مانگه‌شه‌و ریگاکه‌ی دۆزیه‌وه. ئه‌مجا رووی کرده

مانگه که و وتی: نازانم چی بلیم؟ نه گهر ئه لیم خوا نوورائیت کا، نورائیت. نه گهر ئه لیم خوا جوانت کا، جوانیت. نه گهر ئه لیم خوا عومرت دریزکا، عومرت دریزه. که واته هر ئه وه ئه لیم «ئهی له ده ورت گهریم خه پله ی ئاسمان».

- له راویژی زمانی عده بیدا هه ندی شت هه یه نه نیره، نه مییه، نه نیره مووکه؛ که چی به ناوی میشه ره بیستراوه. وه کوو «ارف، قوس، ارنب، نار» وه زور شتی تریش. ناچار به مانه یان وتوه «موئنه سی سه ماعی». ئه م جوژه راویژه له زمانی کوردیدا نییه. به لام ره حمه تیه که له م ره وه شتیکی ئه فهرموو، ئه یفه رموو، ئه و پیاوه ی که له سهر قسه ی ژن بجوولیته وه و هر به قسه ی ئه و بکا، ئه وه ئه و پیاوه له زمانی کوردیدا پیتی ئه لین: «موئنه سی سه ماعی». ههروه ها ژنیکیش که سواری قسه ی خوی بی و هیچ به گوئی میترده که ی نه کا، ئه وه ئه و ژنه ش له زمانی کوردیدا پینی ئه لین: «موزه که ری سه ماعی».

- ره حمه تیه که فهره نگیکی هه بوو، له و فهره نگیه یا گه لی شتی باسکرد بوو، رشته ی مرواری قیدی چیه با باسی هه ندیکی بکا، خو قوفلی که عبه که چ نابن؛ ئه فهرمووی: قران النحسین: ئه وه یه که دوو سه رخوشی ریشدار ماچی یه کتر بکه ن. عه ربه ده: نوژیکه له گوپی سه رخوشانا بکری. پاله وان: ئاقلیکه له ناو سه رخوشانا دابنیشی. به رات: ئه وه یه که له وه ختی سه رخوشیدا وه عده ی پینی بدا، به لام که هاته وه هوش خوی نهیدا و په شیمان بیته وه.

فزوولی: ئه و که سه یه که لای دامه و تاوله داننی و یه کتی له دوو که سه که فیر ئه کا. زولقه رنه یین: ئه وه یه که دوو ژنی هه بی. موده پیر: ئه و که سه یه که مه ساریفی له ده رامه تی زیاتر بی. ریش: ته زبیحی دهستی ئه و که سه انه یه که ئه چنه ده رباری فیکره وه. رووره ش: ئه و که سه یه که یه که مجار تووشی یاره که ی ئه بی و حدیته که ی لووت به رز ناکاته وه.

مال ویران: ئه و که سه یه که ژنی دهسته موی له مالا هه بی.

بازاری: وه ستای جنیو.

هونه ر: قسه دز.

موجزه: ئەو کەسە پە کە لە لای دامە و شە ترەنج و شتە دائەنیشی راستیە کە ی ئەزانی

نایلی.

ئەلته‌قاو لساکنین: دوو فەقین لە حوجرە یە کدا.

رەمەزان: بە هیوای بەهەشت چوونە ناو جەحەنمەوه.

سوین: پیتخۆری درۆ.

عەرزە فووت: ئەو کەسە یە شەری خۆی ئەخوینیتەوه سەری بۆ ئەلەقینی.

راست گۆ: دوزمەنی هەموو کەس.

بەن گوناح: ئەو کەسە یە کە کەوتیبتە ژیر دەستی سەرتاشی ناشیەوه.

نادر: ژنیکە کە قسە ی بەرپی و جێ بکا.

بەدبەخت: جوانیکە کە ژنی پیری هەبێ.

پنۆلەت: پیریکە کە ژنی جوانی هەبێ.

زەبانیه: سەرتاشی ریشدار.

زەقوم: ئەو پارە یە یە کە ئەیدەیتێ.

مەلا: عەزرائیلی منالان.

دیق و دەرد: هاوپی خراب.

بەرگ دووری چاک ئەو بەرگ دوورە یە کە جەلە کە بە ئەندازە نەرویت.

تەوقی لەعەنت: ئەو زاوایە یە کە هەر لە مالا بیت.

زیرەکی تەواو: ئەو کەسە یە کە شەری بنووسیتەوه و بیخوینیتەوه و هیچی لێ تێ نەگا.

داماو: پیرە ژنیکە کە سێک بۆ ئیشیکێ خێر لای لێ نەکاتەوه.

نمایشگا: کۆری سەرخۆشان.

خەناق: میوانی دایمی.

نووستن: زلیا و پلایوی هەزاران.

خرخال: ئەنگوستیلە ی بێ.

دوعای خێر: ئیحسانی هەرزان.

ژێرکراس: مەحرەمی دایمی.

ئومید: کە شکۆلی بێ نەوایان.

شەونم: فرمیسکی چاوی شەو.

مامان: دەرکەوانی دواپراوه کە.

چاۋ: دەروازەى دل.

حاجى لەقلەق: مالاۋايى زستان.

گۆرەوشار: بن دەستى پىرەژن.

بانگىز: جارچى خوا؛ دوژمنى خەو.

پشتەمل پان: گىل. (ورىا بە دەست نەبەى بۆ پشت مىلى خۆت).

له باخنی گولیک

- مه‌لا هه‌مزهی کورپی محمه‌د، سه‌ره‌تا له گوندی «ده‌مه‌رقوس» هاتۆته دیاوه. ئەم گونده به‌رقه‌زای شاخی سه‌کاری ولاتی «نۆدیز» و له عه‌شره‌تی خانی له لوای «وان» له ولاتی تورکیایه.

ئەم پیاوه یه‌کێک بووه له زانا پایه به‌رزه‌کانی ئەو ولاته. هه‌موو ولاتی کورده‌واری به سۆران و بۆتانه‌وه له‌و سنوورانه‌دا گه‌راوه بۆ خویندن و له گولی زانایی هه‌ر مزگه‌وت و هه‌ر عالمیک شیریه‌کی شیرینی وه‌رگرتوو. جگه له پایه‌ی زانایی ناینیه‌که‌ی شماره‌زایه‌کی ته‌واوی هه‌یه له باره‌ی کورد و عه‌شایری کورده‌وه. له شێوه‌ی سۆرانیدا به پۆختی قسه ئەکا و ئیمام و خه‌تیب و موده‌رپسه له یه‌کێ له مزگه‌وته ئەهله‌یه‌کانی ناو شاری زاخۆ. دوو کورپی هه‌یه. ئەم کاته ته‌مه‌نی له ده‌وری هه‌شتا سالتیدا ئەبوو.

له رۆژی ۱۹۷۳/۸/۳ له ژیر خێوه‌ته‌که‌دا له حاجی هۆمه‌ران پێکه‌وه دانیشتیبوین گه‌لێ سهر گوزه‌شته‌ی رابوردووی بۆ گێترامه‌وه. یه‌کێک له‌وانه ئەم کاره‌ساته‌ی خواره‌وه‌یه که به‌رانبه‌ر به ره‌وپه‌وه‌ی میژوو ریکه‌وتیکی سه‌یره. وتی:

له‌و گوندی ده‌مه‌رقوسه بنه‌ماله‌یه‌ک هه‌یه به میراتی به ته‌مه‌ندریژی هاتوون. پیاویک هه‌یه «میرخان» ی ناوه، ژنیکی هه‌یه «عه‌جه» ی ناوه (نازانم ئیسته ماون یا نه‌ماون، چونکه زۆر له میژه من له‌وی ده‌رچووم). ئەمانه نه‌ته‌وه و به‌ره‌یه‌کی زۆریان لێ که‌وتۆته؛ ئەتوانم بلێم ته‌نیا ئەوان بوون به گوندیکی سه‌ر به‌خۆ. عه‌جه ده‌ستتوژیی له ۲۱ که‌س له‌وانه ناشکی. ئەو سه‌رده‌مه که من چاووم پێیان که‌وتبوو هه‌موو مابوون ئەمانه‌ش به‌م جۆره.

دوو یان باوک و باپیری میرده‌که‌ی، دوو کورپی خۆی، چوار زاوا، دوویان می‌ردی، دوو کچی میرده‌که‌ی خۆی بوون که له ژنی تر بوو بوون. دووشیان کورپی زڤ کوره‌کانی بوون، دووشیان یه‌کێکیان کورپی کوربه‌که‌ی بوو، یه‌کێکیان کورپی کچه‌که‌ی، شه‌ش کورپ و خوشکه‌زای شیر، سێ له‌مانه خۆی شیر دابوون، سێکه‌ی تریان ژنی پێشووی میرده‌که‌ی -میرخان- شیر دابوون که ئەو ژنه و ئەم (واته عه‌جه) خوشکی شیر یه‌ک بوون. یه‌عنی پیاویک شیر دابوو به‌مانه.

مه‌لا هه‌مزه وتی: ئەمانه هه‌موو مابوون و پیاو بوون تا ئەم شوینه ناگاداریه‌که‌ی مه‌لا هه‌مزه بوو. منیش به‌م هۆیه‌وه شتیکی میژوویم که‌وته‌وه بیر، هه‌ر چه‌نده ناشنایه‌تی به

کوردده‌وه نییه، به‌لام شتیکی میژوویی و عاجباتییه بۆ زانیاری بی که‌لک نییه. ئەوه‌نده هه‌یه من هی «عه‌جه» به‌لاوه رووداویکی سه‌یرتره ئەوه‌ش ئەوه‌یه که:

«عاتکه» کچی یه‌زیدی کوپی مه‌عاویه‌ی کوپی ئەبی‌سفیان دایکی یه‌زیدی کوپی عه‌بدولمه‌لکی کوپی مه‌روان بوو. له یه‌ک کاتا حه‌رام بوو له یانزه‌که‌س له خه‌لیفه‌کانی ئومه‌وی که ئەو یانزه که‌سه‌ی له ژیانیا چاو پین که‌وت ئەوانیش:

۱- یه‌زیدی باوکی ۲- مو‌عاویه‌ی باپیری ۳- مه‌روانی باوکی عه‌بدولمه‌لک (که ئەم ژنی عه‌بدولمه‌لک بوو و مه‌روان ئەبی به‌خه‌زووری) ۴- وه‌لیدی کوپی عه‌بدولمه‌لک ۵- سلیمانی کوپی عه‌بدولمه‌لک ۶- هوشامی کوپی عه‌بدولمه‌لک (که ئەم سینه هه‌نه‌زای بوون) ۷- وه‌لیدی کوپی یه‌زیدی کوپی خۆی (که وه‌لید ئەبیته کوره‌زای) ۸- یه‌زیدی کوپی وه‌لیدی کوپی عه‌بدولمه‌لک ۹- ئیبراهیمی کوپی مه‌روانی کوپی وه‌لیدی کوپی عه‌بدولمه‌لک (که ئەم ئیبراهیمه‌ش کوپی هه‌نه‌زای بوو) ۱۰- یه‌زیدی کوپی عه‌بدولمه‌لک (که ئەم یه‌زیده کوپی خۆی بوو) ۱۱- مو‌عاویه‌ی برای خۆی که ئەکاته مو‌عاویه‌ی کوپی ئەبی‌سفیان.

له‌مه‌وه ئەوه دهر ئەکه‌وئ که عاتکه خه‌لافه‌تی دوانزه که‌سی له ئومه‌وی دیوه. یه‌کیکیان که عه‌بدولمه‌لک کوپی مه‌روانه، می‌ردی خۆی بووه و ئەوانیتر به هۆی نه‌سه‌ب و ژن و ژنخوازیه‌وه لپی حه‌رام بوون و ده‌ستتویژی لپیان نه‌شکاوه.

- ژنیک کچیکی هه‌بوو، می‌ردی کرد. ئەو شه‌وه که بی‌گۆزنه‌وه ئەو قسانه‌ی له گه‌ل کرد وتی: کچم ئەو مال‌ه‌ی که چاوت تیا یا پشکووت، که به ناز له ناویا گه‌وره بوویت، که به تیلی خۆشه‌ویستی باوک و دایک گه‌شکه‌ت ئەکرد، ئەوا ئیسته به جی دلیت. ئەبی به هاوسه‌ری که‌سینک، دوور نییه تا ئیستا یه‌کترتان نه‌دیبت؛ هۆگرتان پیکه‌وه نه‌بوویت؛ ئەبی به به هاوسه‌ری یه‌کیک که پیکه‌وه رانه‌هاتوون. ئەبی بی به کاره‌که‌ریک بۆی تا ئەویش بی به خزمه‌تکاریک بۆت. ئەچیته مالیک نه‌ده‌نگی باوکی تیدا به نه‌هی دایک، به پارێزه‌وه پتی تیا دانه‌نی. هه‌ر هه‌نگاو یکت سه‌له‌مانه‌وه یه‌که.

کچم ئەگه‌ر به‌هۆی له‌م ژیا نه‌تازه‌یه‌تدا به‌رخورداریت، ئەم ئامۆزگاریانه‌ی من بکه به گواره‌ی گویت بۆ ئەوه هه‌موو ئەو ژیا نه‌تازه‌یه‌ت وه‌کوو گولی تازه‌ی به‌هار گه‌ش و تیراو بیت:

به قنیاات به، چیت هاته بهر دهست پین رازی به، میردت هاته‌وه به روویکی خو‌شه‌وه بچو به پیریه‌وه، نه‌گه‌ر شتیکی هینایه‌وه‌وه دای به دهسته‌وه -با که‌میش بی- وای لی وه‌ر‌بگه‌ر و به جووری له رووی ئه‌وا بیت خو‌ش بی که تو هه‌ر‌گیز شتی وا خو‌ش و جوانت نه‌دیوه. با له مالی باو‌کیشتا ئه‌و شته‌ت زور دبیی، قسه‌ی له گوئی بگه‌ر و چه‌له‌حانی له گه‌ل مه‌که.

سه‌یری ئه‌و شوینه بکه که ئه‌و سه‌یری ئه‌کا، ناگاداری ئه‌و شوینه به که ئه‌و بوئی ئه‌کا؛ چونکه ئه‌و شوینه نه‌گه‌ر پیس و پوخل بوو توئی له بهر چاو نه‌که‌وئی، نه‌گه‌ر بوئی ناخو‌شی کرد لووتت پیا نایه‌نی، پیاو حه‌ز له شوینی پاک و خو‌ش ئه‌کا. ناگاداری وه‌ختی خواردن و نووستنی به، له وه‌ختی خو‌یا نانی بو دانی و له وه‌ختی خو‌یا بی‌نوینه؛ چونکه برسیتی نانی هاری به ده‌مه‌وه‌یه‌و بی خه‌وی ناگری تووره‌یی و غه‌زه‌بی تیژ ئه‌کا.

ناگاداری مالی به‌و ناگاداری منالی به. که مالیت به خو‌رابی دۆراند خو‌ت بی مال نه‌بیت. که بی ناگا بووی له منالی، وه‌قار و سه‌نگینی ئه‌و پیاوه نامینی؛ که هی ئه‌و نه‌ما تو سووک نه‌بیت. په‌روه‌ده‌ی منال به ده‌ست دایکه نه باوک. بی قسه‌یی مه‌که. نه‌پینه‌کی که هه‌بوو ناشکرای مه‌که؛ چونکه نه‌گه‌ر بی قسه‌یی بکه‌ی ئه‌وجا دلی لیت پر ئه‌بی. نه‌گه‌ر نه‌پینه‌کی ناشکرا بکه‌ی ئه‌مین مه‌به له‌وه که تو‌له‌ت لی نه‌کاته‌وه. خو‌شی و ناخو‌شی ئه‌و و خو‌ت هه‌ر دووکی کلله‌که‌ی له ده‌ست تو‌دایه.

پیاو‌یکیش نامۆزگاری کوره‌که‌ی ئه‌کرد پینی وت:

رۆله! که ویستت ژن بی‌نیت زوو به‌ینه با پیکه‌وه پیر ببن و منالیشتان بیی به سوار له دواتانه‌وه. تو پیر و ئه‌و جوان له ئاخ‌ر عومرا ری ناکه‌ون. خزم باشتره له بیگانه. هه‌موو جار قسه‌ی خو‌شی له گه‌لا بکه. بیرو‌رای وه‌ر‌بگه‌ر مه‌رجیش نییه به گوئی بکه‌ی. له به‌ر‌چاوی خه‌ل‌که‌وه به ده‌می پیکه‌نین و به چاوی به‌رزه‌وه سه‌یری بکه.

ئه‌و ژنه‌ی که نه‌به‌ینی نه‌گه‌ر له عومری شانزه تا بیست و چوار بوو زیاد له ئه‌ندازه مه‌چۆره لای؛ چونکه ره‌نگ بی تو له هه‌وه‌له‌وه برسی بیت ناگات له خو‌ت نه‌بی، به‌لام له پاش ماوه‌یه‌ک تو وا نامینیت و بو‌ت تیر ناکری. ئه‌ویش به ئاوه‌دانیکی تر فیر بووه له‌وانه‌یه بو‌ت زه‌وت نه‌کری، ئیشی وا بکا ئابرووی هه‌ر دوو لاتان بر‌وا. هه‌ر جاره که شتیکی نه‌بینی بوی بی‌نه‌و به روویه‌کی خو‌شه‌وه بیده‌ری، بلنی ئه‌مه‌م بو تو و له‌به‌ر تو هیناوه.

- مه‌لا توفیقی عه‌تار نامۆزگاری حه‌مه‌ی کوری خو‌ی ئه‌کرد ئه‌یوت: رۆله! خواردن مه‌که به سه‌ر خواردنا، به رو‌یشتنا که هیلاک بوویت دانیشه. به تیری مه‌چۆره حه‌مام.

مەچۆرە لای پیرەژن. لە سەر تیری مەچۆرە لای ژن. هیچ نەبێ حەفتەیهک جارێک بە
 ڕشانەووە مەدەئە خۆت پاک بکەرەووە. مێوێ تا نەگات مەبخۆ. باشوورمە زۆر مەخۆ. کە
 نێوەرۆژەت کرد بە سەریا بخەووە. کە شیتوتکرد بە سەریا بگەرێ. کە نووستی بە سەر لای
 چەپا بخەووە. زیاتر لە شەو بە سەر لای راستا مەخەووە. تا برسیت نەبێ نان مەخۆ. کە هیشتا
 دلت ئەبا دەست بگرەووە. کە تیرت لە شتیک خوارد، شوین چاوت مەکەووە کە پیت ئەلێ
 ئەوێشێ هەر لێی بخۆ؛ واتە چاوت دلی لەو شتە ئەچێ. بە شەو کە ویستت بنوی لە پیتشا
 بچۆرە سەر ئاودەست ئیشت بەو چوونە هەبێ یا نەبێ. شتی گەرم مەخۆ. ماست و ماستاو
 زۆر بە کەلکە بۆ لەش. دەستوور بۆ لەش «حوقنە» وەکوو ئاو وایە بۆ دار.

بۆ قازیەکان

بەو پیری شەو کێلە هەر کامیکتان نەیزانن لە قازیەتیتان ئەخەم؛ جا وریای خۆتان بن.
 دوو پیاو هەر یەکیکیان دایکی ئەوێکە یانی هینا، وە هەر یەکە لەو ژنانە کورپکیان بوو،
 ئەم کورپانە ئەبێ بە چی یەک؟

بۆ میژوو

- یەکەم کەس لە ولاتی سۆراندا کە هۆنراوێ لە شێوێ هەورامیەووە خستە ناو شێوێ
 موکری «نالی» بوو.
- یەکەم کەس کە مەقاماتی کوردی خستە سەر قەوانی گرامافۆن سید عەلی ئەسغەری
 کوردستانی و پاشان کاویساغای شەقلاوا و حەمدیەفەنی چایچی بوو لە سولەیمانی.
- یەکەم خانووێک کە لە سەر شێوی تازە دروست کرا لە سولەیمانی ئەو خانووێ بوو کە
 ماوەیەک کرا بە ئیدارەخانە زانکۆی سولەیمانی. لە سالی ۱۹۳۵ دەستی پینکرا. پاش ئەو
 مالی حاجی برایماغای خەفاف و مالی حاجی مەلا سەعیدی کەرکووکی زادهبوو. ئەمە
 بیجگە لە سەراکە کە لە سەردەمی میجەرپسۆندا دروستکرا و نەخشەکە لە گەل سەرای
 هەولێردا یەکیک بوو.
- یەکەم کەس - جگە لە مەعموورەکان - لە ئەهلێ دا سەترە و پانتۆلی لەبەر کرد لە
 سولەیمانی توفیق قەزاز بوو.

- یه‌که‌م که‌س له ناو مه‌لاکانا له سوله‌ی‌مانی که فیستی سووری به میزه‌روهه له سه‌رنا، مه‌لا مسته‌فای حاجی مه‌لا ره‌سوول بوو. ئەمه ئەهلی و مه‌لاکان ئەلیم ئەگه‌ینه حاجی مه‌لا سه‌عیدی مه‌بعوس پیشتر له سه‌ریا بوو.

- یه‌که‌م کتیبکی گه‌وره‌ی کوردی که چاپکرا و به جزوه‌به‌ندی فه‌نیه‌وه که‌وته بازار چاپی دووه‌می میژووی ئەده‌بی کوردی بوو که له سالی ۱۹۵۲دا ده‌رچوو.

- یه‌که‌م «گه‌شتیک» که به کوردی نووسرابی و چاپکرا بی گه‌شتیک له کوردستانی عه‌لاه‌دین سه‌جادی بوو که له سالی ۱۹۵۶دا ده‌رچوو.

- یه‌که‌م کتیب که له باره‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بی کوردی (نه‌قدی کوردی) به کوردی له چاپ ده‌رچوو بیت، کتیبی «نرخ شناسی» عه‌لاه‌دین سه‌جادی بووه که له سالی ۱۹۶۹ چاپکراوه. ئەمه پر و پاگنده نییه، عه‌لاه‌دین سه‌جادی پینوستی به‌وه نییه به‌لام ئەمه بق میژووه.

- ته‌زییح: له سه‌رده‌می یه‌که‌می کۆچییه‌وه ته‌زییح له بی‌زتییه‌کانی رۆژه‌لاه‌توه که‌وته ناو عه‌ره‌به‌کانی سه‌ره‌تای ئیسلام و پاشان هه‌موو ئیسلامه‌کانه‌وه. پیشتریش له هیندییه‌کانه‌وه که‌وتۆته ناو بی‌زه‌نتیه‌کانه‌وه که که‌وته ناو ئیسلامیسه‌وه، هه‌روا به بی نازی مایه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ده‌ی سته‌می کۆچیدا زیاتر ژنان و پیاوانی پاریزگار به‌کاریان ئەهینا. پاش ئەوه زرده‌ورده له هه‌موو ولاتانی ئیسلامیدا بلاو بووه.

ته‌زییحات به سه‌ره‌تای داهاتنی ئیسلام و سه‌رده‌می پینغه‌مه‌ردا (د. خ) به ورده به‌رد (چه‌و) و ناوکی زه‌یتوون ئەکرا. که ته‌زییح بلاو بووه ئەم شوینی ئەوانی گرته‌وه. له کورده‌واری خانه‌فاکانی نه‌قشه‌ندی هه‌ر به‌و ورده به‌ردانه زکر ئەکه‌ن، به‌لام ته‌کیه‌کانی قادری ئەو به‌ردانه‌یان گۆریه‌ته‌وه به ته‌زییحی ده‌نک گه‌وره‌ی سه‌دویه‌ک دانه‌یی. له خانه‌فاکانا ئەو ورده به‌ردانه کۆمه‌ل کۆمه‌ل دانراون هه‌ر سوفینیک سه‌د دانه‌ی لینی دیتیت و زکری خۆی بی ئەکا.

- کووره‌ی رۆژ: کووره‌ی رۆژ شتیکی خری وه‌کوو توپه به ناو خۆیا هه‌موو وه‌کوو پزیسکه‌ی ناگره. ئەم پزیسکانه به یه‌کا دین و ده‌چن و ئەته‌قینه‌وه. له هه‌ر ده‌قیقه‌یه‌کا گه‌لێ ملیار ته‌قینه‌وه له ناو ئەو کوره‌یه‌دا دروست ئەبی. له‌م پزیسکانه‌وه له ته‌قینه‌وه‌ی ئەم پزیسکانه ئەو کووره‌گه‌وره سووتینه‌ره په‌یدا بووه. خۆر ملیۆنی جار له زه‌وی گه‌وره‌تره، سیسه‌د هه‌زار جار له ئەرز قورستره.

ئەم کوورەییە درێژە کە لەم سەرەووە بۆ ئەو سەر - واتە قوتەرە کە - هەشت سەد و شەست و پێنج هەزار میل دوورە. ئەو ئەستێرە هەرە بچووکانه کە ئێمە بە ئاستەم ئەیانینین ئەوانە زۆر لەو کوورەیی پۆژە گەورە ترن. تۆ ئەزانی ئەستێرە قوتب چەندە دوورە لە ئێمەو؟ ئەستێرە قوتب چوار سەد و شەست و پێنج سال بە برینی تیشکی پۆژ لە ئێمەووە دوورە؛ واتە کاتی کە پووناکی لەم ئەستێرەووە سەر هەلئەدا بە ٤٦٥ سال ئەگا بە ئێمە بە مەرجیک لە هەر سانیه کەدا سەد و هەشتا و شەش هەزار مايل بپری، وە بلاو بوونەووە و پەرە سەندنێ ئەو ئەستێرەییە دوو هەزار و پینج سەد جار زیاتر و بە هیزترە لە بلاو بوونەووە و پەرە سەندنێ پووناکی کوورەیی پۆژ.

- کورد بە سروشت رەنگی سووری خۆش ئەوی، پیرە میرد ئەلی:

من رەنگی سوورم بۆیە خۆش ئەوی
مژدەیی شەفەقی لێ دەر ئەکەوی
بەلام لە راستیدا شتیکی سروشتییە. کورد خۆشی هەستی پێ نەکردووە، ئەو ئەندە هەیه غەریزە کە ویستوویەتی. ئەو هیزە کە هیزی بینینەو لەچاودایە، واتە ئەو هیزە کە شت ئەبینن، کاتی کە رووبەرۆوی تی ئەکا کە هەموو زەرەتە کە لە ئوینی خۆی ئەکشیتەو بە هەموویانەو روو ئەکەنە ئەو رەنگە سوورە. وە کوو بلیت رەنگە سوورە کە لە خۆیا کۆ بکاتەو بە پینچەوانەیی رەنگی رەش و رەنگە کانی تر ئەوان هیزی بینینی چاوە تەنگ ئەکەنەو، نایەلن ئەو نوورە بە تەواوی بگاتە ناخی رەنگە کە. جا ئەمەیه فەلسەفەیی ئەو کە کورد بە غەریزە رەنگی سووری خۆش ئەوی؛ ئەو غەریزەیه ئەمەیی دۆزیەو.

- کورد ئەلی:

پیاو پارە پەیدا ئەکا و ژن ئاگاداری ئەکا. ئەم قەسەیه لە فەلسەفەیه کی قوولەووە هاتووە. ئەبوا هەر وا بوایه کەچی ئیستە پینچەوانە بۆتەو. بە مەرقەدی کاکە حەمەد پیاو پارە پەیدا ئەکا و ژن بە قوریا ئەبا.

- سەرینی نەرم و رەق لە کاتی نووستندا کار ئەکاتە سەر خەو بینینی خۆش و ناخۆش. چونکە ژیر سەر کە رەق بوو دەماری سەر کرژ ئەبیتەووە و وردە دەمارە کانی سەر ئەوانیش توند ئەبنەووە. لەم ئیشە ئەو هەلمەیی کە لە ناو میتشکە کەدا پەییو ئەندە بە هەست پۆشراووە کانهووە جموجوولە کە لە عەدەتی خۆیا نامینن، خەو بینینە کە بە شتیکی سامناک دەر ئەکەوی.

- نهم ناسامانه‌ی ئیمه وائەزانین چاومان لئیهو کهچی چاویشمان لئی نییه، زۆر سهیره. هەر تەنیا قسه‌یه‌کی کورت له ئەستیره‌کانیهوه ئەکەین وائەزانین هەزاران ئەستیره‌ی تێدایه کهچی وائیه؛ بەلکوو تەنگی بەگەلئ ملیۆن هەلچنیوه. ئەگەر واتزانئ کمی کردوه هیچ لئی رامه‌وه‌ستهو بیژیره.

تیشکی رووناکی له هەر سانیه‌یه‌کدا ۱۸۶ هەزار مایل ئەبڕئ و تیشکی مانگ بەسانیه‌یه‌ک ئەگا بەئیمه‌ی رموزنی سەرزه‌وی. که ئەرزه‌که‌ی ئیمه به چاو ئەو ئەستیرانه‌وه ئەلئئ خرنووکه‌یه.

هئ رۆژ به ههشت ده‌قیقه، واته‌به ۴۸۰ سانیه. که‌واته دووری رۆژ له ئیمه ۴۸۰ نه‌وه‌نده‌ی دووری مانگه. ئەگەر شه‌و و رۆژیک بیست و چوار سه‌عات وه‌یا ۱۴۴۰ ده‌قیقه وه‌مانگیک ۳۰ رۆژ و سالیک ۱۲ مانگ بی، رووناکی ئەستیره‌ی قوتب به ۴۸۶ سال ئەگا به‌ئیمه.

ئەستیره‌یه‌کی تر هه‌یه له‌و سه‌ره ئیمه‌پنی ئەژین «ژنه‌تاوسه». رووناکیه‌که‌ی به‌ دوو ملیۆن سال ئەمانگاتی. ماشانه‌للا له ئیشی خوا! له‌م ناسمانه‌دا وه‌یا بلئین له‌م بۆشایی دواپی نه‌هاتوه‌ی ناسمانه‌دا به‌میلیارد ئەستیره هه‌یه که گەلئ ملیارد سالی ئەوئ تا رووناکیه‌که‌یان بگا به ئیمه. ئەگەر بڕوا ناکه‌ی گوریستیک بگره به ده‌سته‌وه به تیشکی ئەستیره‌که‌دا هەلزنئ تا ئەگه‌یته ئەو سه‌ر. له‌و لاوه به گوریسه‌که ورده‌ورده بیپتوه تا ئەگه‌یته نهم سه‌ر.

له‌م گه‌رانه‌تا بناو ئەستیره‌کانا تووشی فره شتی سه‌یره‌سیر ئەبی. ئەو وه‌خته دیتته سه‌ر ئەوه که تەنیا ئەرز جیگای ئاده‌میزادو گیانله‌به‌ر نییه، بەلکوو له هەندئ له‌وانا گەلئ زیاتر هه‌یه‌و ئەوان رشخەن به‌ئیمه ئەکەن؛ «ئیمه‌ی ئاده‌میزاد» په‌ککوو له‌وی عه‌لامه‌تی.

- له‌ناو کورددا له‌ خۆپایی نهم قسه‌یه بلاو نه‌بۆتوه که ئەلئ:

«بونگۆسه بالا و چل گه‌زه ریشه».

لویس کولون له‌ فەرهنسا که «۷۸» سال عومری بوو وه له‌سالی ۱۹۰۴دا تو خۆش تەینا ریشه‌که‌ی سئ مترو نیو بوو. وه‌کوو چۆن جارن پادشا و که‌شیشه‌کان داوینی جوبه‌کانیان له‌ دواوه‌ خولامه‌کان بۆیان هه‌لئەگرتن، «لویس کولون» یش له پتیشه‌وه ئەبوا په‌کیک داوینی ریشه‌که‌ی کلافه‌ بکرده‌یه و بیگرتایه به ده‌ستیه‌وه بۆ ئەوه نەڕژیتته ئەرزه‌که‌وه.

- تو خوا برا ئەگەر نه‌ترانیوه بیزانه:

هر تاقه زه لایمیک تو بیگری، به جوریکی ئیعتیادی له ماوهی ۷۸ سالدا ۶۶۶ ملیون جار هه ناسه نه دا. نه گهر پروا ناکهی له خوتا تاقی بکهره وه که به یه ک ده قیقه شانزه جار هه ناسه نه دهیت، وه یا چکی بچو به ولاتره وه له سه عاتیکا هه زار هه ناسه نه دهیت.

- نه زانی نه گهر له کاتی پزمینا مرؤف چاوی نه نوقینی دهست نه کا به تر کهندن. سا به خوا برا چاو بنوقینی و نه نوقینی هه نه بی بنوقینی؛ چونکه پزمینی بی چاو نوقاندن هه نابنی. نه مهش له بهر نه وه یه که ده ماری ناو بۆریه ی «سی» و گه روو به ته وژی می پزمینه که کوور نه بیته وه. نه وه ماره چووه ته ناو پیلوه کانی چاویشه وه به وه یه وه پیلوه کان گرژ نه بنه وه و چاوه که نه نوقنی.

- تو خوا نه مه موجزه نییه:

- منالی شیره خور نه توانی له گهل شیر خواردنه که دا هه ناسهش بدا پیکه وه. که چی

گه وه نه مه ی پی ناکری.

- نه زانی هه تاقه عینسایتیک نه وه نه ده ی ئاسنی تیدایه که بزماریکی پی دروست بکری.

کوره بیجگه له مهش نه وه نه ده ی فسفوری تیدایه که دووسه د دارکهش قارته ی پی دروست بکری.

- کوره موجزه یه کی تر:

میشووله تو چیت ۲۲ دانت هه بی.

به خوا سهیره نه سپ بۆیه به پشووه له ههراکردنا چونکه سپلی نییه.

خوا هه قه حوشتریش زراوی نییه.

حه یوانی شاخدار سمی نییه. دیاره نه وه حه یوانه ی سمی هه بی شاخی نییه. کوره بیجگه

له ئاده میزاد نه ویش حه یوانه، که چی نه سمی هه یه وه نه شاخ. نه وه نازانم که له وه ختی په شیمانیدا شاخی لی بروی.

- بورجه که ی شاری «بیزا» له ئیتالیا گوایه بستیک به لایه کدا خوار بوته وه وه هه ناکه وی.

نه مه له هه موو دونیادا ناوی ده رکردوه، که چی مناره که ی مزگه وتی ئامیدی له خواره وه تا سه ره وه زیاتر له بستیک خوار بوته وه هه ناشروخنی که چی کهس ناوی ناهیننی.

- شای فهره نسه «شارلی» هه هشتم که له ۱۴۷۸ دا مرد، ژنه به مهینه ته که ی بۆی ره شپوش

بوو. نه مه ره شپوشیه ی نه وه - به داخه وه - بوو به باو له ولاتانی تر دا. نه ری بابه ئیمه چیمان داوه به سه ره شپوشیه وه؟ بۆچ واز ناهینن.

- هر گیان له بهریک له‌سەر زه‌ویدا هه‌یه له ده‌ریاشا هه‌یه، به‌لکوو زۆری واهه‌یه له ده‌ریادا هه‌یه و له‌سەر زه‌ویدا نییه. هه‌ندی له گیانله‌به‌ره‌کانی ده‌ریا میژووی دروستبوونیان ئه‌گه‌رینه‌وه بۆ هه‌شتا ملیۆن سال له‌مه‌و پێشتر. برۆا ئه‌که‌ی بیکه، برۆا ناکه‌ی بچۆ تا‌قی بکه‌ره‌وه.

تاڤگه‌ی ئیلاخ

- دوو پیاوی لال له‌و سه‌ره‌وه له‌ریه‌کی چۆلا به‌یه‌ک ئه‌گه‌ن. یه‌که‌میان له‌وێتر ئه‌پرسی: ئه‌هه‌ررری بېرا گه‌گیان بېو کوی ئه‌وگر ئه‌هه‌ررری؟
کارای دووه‌م واتنی ئه‌گا که‌ ئه‌م پیاوه‌ گالته‌ی بێ ئه‌کا به‌لام گوێ ناداتی. ئه‌میش ئه‌پرسی:

ئه‌هه‌ی بېرا گه‌گیان ئه‌هه‌ررری بېو ککووی ئه‌هه‌چی؟ کارای یه‌که‌م واتنی ئه‌گا که‌ پیاوه‌ی دووه‌م لاسایی ئه‌کاته‌وه، تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌لنی:
حححیزی ککه‌که‌ران بباوا بېوچی لاسساییم ئه‌که‌یه‌وه؟
دووه‌م ئیتر تووره‌ ئه‌بێ و ئه‌لنی:

هه‌هه‌ی سسه‌سه‌گه‌گیاب بېوچچی جججینیوم دده‌ده‌یه‌تی؟ ئه‌هه‌ی تته‌و بېوچی لاسساییم ئه‌هه‌ررری بېوچی؟

به‌م جو‌ره‌ له‌م وتیه‌ک و له‌و دووان لێیان ئه‌بێته‌ جه‌نگ. پاش ئه‌وه‌ باش له‌یه‌ک هه‌له‌ئده‌ن و هه‌ر یه‌ک ته‌ماشای ئه‌کا ئه‌وه‌یتر لاله، یه‌که‌م ئه‌لنی: «خخو ئه‌هه‌وه‌خخخوم وه‌هام». ئه‌وێتریش ئه‌لنی: «ککه‌که‌ره‌ممنیش وووه‌ک تته‌وم». ئه‌مجا ده‌ست ئه‌که‌نه‌ ملی یه‌ک و هه‌ر یه‌که‌ رینی خۆی ئه‌گرێ و ئه‌پروا.

- کارایه‌کی زه‌فته‌یه‌ فیر بووبوو هه‌ر جاره‌ که‌ ئه‌چوووه‌ حه‌مام و ئه‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ حه‌مامچه‌که‌ی ئه‌وت مالتاوا بێ و لینی ئه‌دا و ئه‌رویشته‌ به‌بێ ئه‌وه‌ هه‌چ پاره‌ی حه‌مام بداتی. وه‌خت واش بوو مالاوا بیه‌که‌شی نه‌ئه‌کرد راست لینی ئه‌دا ئه‌رویشته‌. بۆیه‌ش وای ئه‌کرد چونکه‌ زه‌فته‌یه‌وه‌ خه‌لک ناوێرن قسه‌ی له‌ گه‌ل بکه‌ن. روژیک له‌سەر عاده‌تی جارێ ئه‌چێ بۆ حه‌مام خۆی رووت ئه‌کاته‌وه‌ ئه‌چینه‌ حه‌مامه‌ گه‌رمه‌که‌. کاتێ دینه‌ده‌ره‌وه‌، سه‌یر ئه‌کا جله‌کانی هه‌چی نه‌ماوه‌ ته‌نها بۆستاله‌چه‌که‌وه‌ قایشه‌ دراوه‌که‌ی پشته‌ی نه‌بێ. ئه‌ویش به‌

حەمامچیه کە ئەلنی: کوا جله کانم؟ حەمامچیش ئەلنی: نازانم جلت هەبووه یان نەتبوه. بڕوا ناکەم هەتبوو بێ. ئەکە ونه کیشه وه له ئاخرا کابرای زهفتیه ههلهستنی پۆستاله کانی ئەکاتە پێ و قایشه شره کە ی ئەبەستیتە پستی و ئەچنی له بەردەمی کابرای حەماچیدا تەق سەلامتیکی بۆ ئەگری و روو ئەکاتە خەلکە کەو ئەلنی:

خەلکینه به ویزدانتان من بهم جۆره هاتووم بۆ حەمام؟ حەمامچیه کەش ئەلنی: «بەلنی بەو جۆره هاتووی. تۆ بۆ حەمام نەهاتووی بۆ سیبەری ئەشکەوتنی جاسانە هاتووی. یەکنی بچنی بۆ سیبەری ئەشکەوت دیاره گەرمایەتی نەچنی بۆ ئەوه فینکی بیتەوه؛ کەواتە له بەر گەرما خۆی رووت ئەکاتەوه».

کابرای زهفتیه تی ئەگا کە حەمامچی له کویوه قسه ئەکا.

- سالیکی ده سته یه پۆلیس ئەچن بۆ ئەو شارە زووره له ئاوابی «قەدە فەر» ئەمیننەوه. له پاش ماوه یەک ئەمریان بۆ دێ کە بگەرینەوه بۆ سوله یمانی. هەموو کۆ ئەبنەوه. تەماشای ئەکەن یەکیکیان کەمە. ئەو یە کەش حەمەچاوشین ئەبێ. مەکە ئەم حەمەچاوشینە حەزی له ئافرەتییکی جوان کردووه. کە ئەزاننی ئافرەتە کە له مالهوه نان ئەکا بەبیانوی برسیه تیهوه ئەچیتە زوورهوه. ئەو کە جارن ئەیبینی ئافرەت خۆی داپۆشتیوو شیت بوو بوو بۆی، ئیستا ئەم مەچە کە نەرم و شلانە ی هەلکردوه، هەر بەتەواوی هار ئەبێ.

ئەچیتە پێشەوه داوای نانی لێ ئەکا. ئافرەتەش نایەوێ دەری بکا چونکە رهوشتی لادێ وانیه یەکنی دەرکەن کە داوای نان ئەکا. پنی ئەلنی: بڕام فەرموو نان ئەوه تە هەلگەرە. کابرا له خۆشیا خەریکە بکەوینە بال. هیز ئەداتە خۆی ئەچیتە پێشەوه نانی هەلئەگری. کە یە کەم پاروو ئەگری یەکنی لێ ئەدا. چی بکا، هەر ژنە ئەگریتە خۆیا دەست ئەکاتە ماچ کردنی و خیراخیرا ئەلنی: بەقوریانی چاوه کانتەم لای کەس مەلنی با ئابرووم نەچنی. ژنە ی بەسە زمانیش بەفیلە کە ی نازاننی ئەلنی: مەترسه بڕام مەترسه لای کەس دەنگ ناکەم.

نەخیر کابرا دەست ئەداتە نانی دووهم هەر بەچەشنی یە کە مچار تریک تر بەر ئەداتەوه. ئەمچارەش پەلاماری ژنە ئەداتەوه ئەلنی: بیکە بەخاتری ئەولیا یان لای کەس دەنگ مەکە با ئابرووم نەچنی.

ئەمچارە ژنە باش له کابرا ئەگا. خۆی رانەپسکینی و گور ئەداتە خۆی. تاو ئەداتە سەرە بزووتییکی قەوی و پەلاماری ئەدا. زۆر باش دوو سەری بزووت ئەمالنی بەسەر و گولاکیا و ئەلنی: قەحیباب! نیازت هەیه بە تێ سواریشمان بێ؟ یاللا دەی. کابرا بەپەلە دەر ئەپەری

نانه‌کشی به ده‌سته‌ویه. لهو وه‌خته‌دا ده‌رئه‌په‌رئ مال‌که‌سه‌گی درپان نه‌بن. سه‌گه‌په‌لاماری کابرا نه‌دا. کابرا له‌په‌له‌په‌لی و لهو لاوه‌سه‌ر بزووت و له‌ملاوه‌سه‌گ، پی‌ه‌له‌نه‌نگویت نه‌که‌وئ. نانی له‌ده‌ست نه‌که‌ویت‌ه‌خواره‌وه. نه‌میش له‌که‌تنه‌که‌یا سه‌رو گوئ نه‌که‌ویت‌ه‌لای نانه‌که. سه‌گ که‌چاوی به‌نان نه‌که‌وئ په‌لاماری نان نه‌دا که‌نان ه‌له‌نه‌گریته‌وه‌که‌لبه‌ی به‌ر گوئ کابرا نه‌که‌وئ. نیوه‌ی گوئ و نانه‌که‌پیکه‌وه‌نه‌با. کابرا خه‌لاتی خوین نه‌بی.

پولیسه‌کانی‌تر و خه‌لک کو‌نه‌بنه‌وه‌و نه‌لین نه‌مه‌چییه؟ ئافره‌تیش له‌مال دیت‌ه‌ده‌ره‌وه نه‌لئ: نه‌م کابرایه‌هات برسی بوو داوای نانی کرد. نانم دایه‌و گه‌رایه‌وه‌داووه؛ سه‌گیتی درمان هه‌یه‌سه‌گه‌که‌په‌لاماری دا کابرا -بلامانی- ده‌ستی کرد به‌ترکه‌ندن. سه‌گه‌که‌لای وابوو نه‌مه‌ده‌مانچه‌ی بیته‌نه‌ئ. هیچ‌ده‌مانچه‌شی دیار نه‌بوو. لهو وه‌خته‌دا نه‌میش که‌وت، سه‌گه‌که‌نیشته‌ملی و وای لیکرد. سه‌گه‌که‌ی ئیمه‌زور به‌سته‌زمانه، به‌لام کابرا ترکه‌ی خوی وای لیکرد.

پولیسه‌کان کابرایان ه‌له‌گرت بردیانه‌وه‌بو سوله‌یمانئ. ئیتیر له‌دوای نه‌وه‌مه‌نشور بوو به‌حه‌مه‌ترکه‌ن.

- ره‌فیق نه‌مین قادر ناردی بو رشته‌وتئ:

له‌ولاتی ئالانه‌پیره‌ژنیک نه‌بن ئیشی ه‌ر چیله‌که‌کیشان نه‌بن و له‌گه‌ل کچانا نه‌چوو. هه‌موو جار رووی نه‌کرده‌کچه‌کان نه‌یوت: هاوری‌کانم بابچین بو چیله‌که‌مان. خوی نه‌برده‌ریزی نه‌وان. کابرایه‌کی پیر که‌کونه‌هاورپی پیره‌ژنه‌که‌نه‌بن و نه‌م قسه‌یه‌گوئ لی نه‌بن، روو نه‌کاته‌پیریزنه‌و نه‌لئ: «پرتی قوونت نه‌ماوه‌و به‌قوزی کچان ده‌میزی».

- مه‌لا محمه‌دی یاخیانی گتیراپه‌وه‌وتئ:

له‌«دولیتشک» پیاویک هه‌بوو کوپخا نه‌ولایان پی نه‌وت. نه‌م کوپخا نه‌ولایه‌پیاویکی ده‌وله‌مند و به‌رچاوتیر و میوانپه‌روه‌ر بوو، به‌لام له‌له‌ش و لارا زور بچووک و که‌م نمود بوو.

جاریک ژنیک باری ترئ نه‌با بو نه‌وئ بیگورپه‌ته‌وه‌به‌رزقی‌تر له‌ناو دیدا نه‌پرسی مالی کوپخا نه‌ولا کامه‌یه، پیشانی نه‌ده‌ن. نه‌چینه‌نه‌وئ بارنه‌خوا له‌سه‌ریان ده‌ست نه‌کا به‌بانگه‌واز کردنی ترئ.

کوێخا ئەولا لەمال ئەبێ، دێ بەلای تریهوه دەست ئەکا بەسەبەتەدا هەر چاره فۆله تریهک دەردێتی و ئەبخوا. ژنەنایاسی، ئەلی: کوره ئەوه بۆ لووتت داژەندوو بە سەر تریکه؟ نازانی مالی فرۆشتنه؟ بەخوا مەگەر کوێخا ئەولا نەپەتەوه ئەبێ پیتی بلیم هەر بەشەق بئکوژی. کوێخا ئەولاش ئەلی: برۆ برۆ لە ژنی کوێخا ئەولا بەم! ژنە ئەلی: گووت خوارد تۆ چۆن قسە و ئەکە ی بە کوێخا ئەولا؟

ژنەبانگەوازی تری لەبیر ئەچیتەوه و ئەکەوێتە کۆستی کوێخا ئەولادا، لەپاشا پیتی ئەلین: کچی ئەوه کوێخا ئەولا خۆپەتی. ئەلی: کوێخا ئەولا بەم خانەدانیە بەخوا حەیفە ئەمە ئەگەر ئەویش بێ ناماقوولی واکا. شەللا هەر وام بزانیایە کە لەمال نییە چاوم بەو قەدو بالا یە نەکەوتایە.

ئەنجا کوێخا ئەولا قاقا دەست ئەکا بەپیکەنین و ئەلی: تۆ بانگەوازی خۆت کردوو، ئیتر مەیکە. ئەلی: بارەکە ی بۆ بارکەن لە گەنم و سەرباریشی بۆ بخەنەسەر.

- هەر رەفیع گێراپەوه وتی:

جاریک مەلا حسینی دەشتیوی وەعزی ئەدا لەسولەیمانی لەمزگەوتەکە ی خۆیا. لە وەعزەکەدا وتی: لەحەدیسدا هەیه ئەلی: «ئەرز لەسەر پستی گایە. گا لەسەر پستی ماسییە. کاسە لە سەر ئاوه، ئاو لەسەر پایە». کابرایەکی «زەرەوون» ی لەکۆری وەعزەکەدا بوو هەر کردی بەکەوشەکانیا و بۆی دەرچوو. وتیان بۆ کوی؟ وتی وازم لێ بینن با سەری خۆم دەرکەم وتی: «لە وە زۆر ئەترسم منالیکێ لاسار پخیک لە گاکە بکا، کە راجەنی ئەرزەکە ژیره و ژوور ئەبێ».

وتیان منال چۆن ئەگانهلای گاکە؟ وتی: برا منالی سولەیمانی شەیتان ئەدۆزەوه، ئیستە ئەو گایە چۆن نادۆزیتەوه؛ کە دۆزیهوه پێش هەموو لایەک سولەیمانی ئەروخی. نەو لەلایا تا زوووە سەری خۆم دەرکەم.

- کابرایەکی دەولەمەند ژنیکی هینا زەماوەندو ئاھەنگیکێ زۆری گێرا. لەپاش سێ مانگ ژنەکە خولامیکێ تۆی بوو. لە باوکەکیان پرسنی ناوی بینن چی؟ وتی:

«ئەم منالە دیارە شاتری چاکە، نو مانگی بەسێ مانگ برپوه. کە واتە ناوی بنین

پۆستەچی».

- کابرایه‌کی «کرنده»ی به‌یانی له‌مال دهرچوو پاش نیوه‌رؤ گه‌رایه‌وه بؤ مال‌ه‌وه. سه‌یری کرد وا کوره گه‌نجیکی جوان له مال دهرچوو و له‌ناو راره‌وه که تووشی یه‌ک بوون. کابرا زانی چ باسه، رووی کرده‌کوره که وتی: «خوا بیبری ئه‌م ژبانه‌ی تو هه‌ته هه‌ر رۆژیک سه‌ر به‌مالیکا ئه‌که‌ی. بچؤ بؤ خۆت ژنیک بینه وه‌کوو ئیمه هیناومانه با چوار که‌سیش له تۆوه ختیریکیان ده‌ستکه‌وی».

- کابرایه‌کی زۆرده‌یی حه‌فده ژنی هینابوو. سه‌ره هاته سه‌ر ژنی هه‌ژده‌مین. لیره‌دا تووشی بوو به‌تووشی پیره‌ژنیکه‌وه. یه‌که‌م شه‌و ئه‌چیته په‌رده‌وه ئه‌لنی:

«سه‌لاموعه‌لیک ئه‌ی بووکی په‌رده، حه‌فده‌م هیناوه به‌ تۆوه هه‌ژده». ژنه‌که‌ش به‌نازیکه‌وه لایه‌کی لئی ئه‌کاته‌وه گۆشه‌یه‌کی چارشویه‌که‌ی لا ئه‌دا و ئه‌لنی:

«عه‌له‌یکه‌سه‌لام ئه‌ی زاوای زۆرده، هه‌ژده‌م کردوو به‌تۆوه نۆزده».

له‌پاشا ده‌ست ئه‌که‌ن به‌ئیشی خیر له‌کاتی ئیشا کابرا ده‌ست ئه‌خاته‌بینا‌قاه‌ی ژنه، ژنه‌ش هه‌ر دوو گوی کابرا ئه‌گرئ. کابرا ئه‌لنی: ئه‌وه‌چی ئه‌که‌ی؟ ژنه‌ئله‌لنی: ئه‌ی تو چی ئه‌که‌ی؟ پیاوه ئه‌لنی: نه‌وه‌ک له ده‌مته‌وه بیته‌ دهره‌وه. ژنه‌ش ئه‌لنی: منیش بویه‌ گویت نه‌گرم ئه‌گه‌ر که‌وتیه‌ ناویه‌وه بنه‌وم له‌گویت راتکیشم و ده‌رت بینمه‌وه.

پیاوه‌ئله‌لنی: که‌واته‌ هیچمان له‌هیچ. من ئه‌یکه‌م به‌ نۆزده‌و تویش بیکه‌به‌بیست. هه‌ر له‌ویدا لیک جیا ئه‌بنه‌وه.

- له‌و به‌رکیوه‌ پیاویک هه‌بوو «سۆفی حه‌مه‌سه‌ن»ی ناو بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که‌ ده‌وله‌مه‌ند بوو منالی نه‌بوو. هه‌ر ژنیکه‌ی ئه‌هینا له‌پاش ماوه‌یه‌ک ژنه‌بؤ ئه‌وه منالیکه‌ی بیی ده‌ستی ئه‌کرد به‌چه‌ته‌په‌تی. سۆفی حه‌مه‌سه‌ن بیی ئه‌زانئ و ناچار ته‌لاقی ئه‌دا و ژنیکه‌تری ئه‌هینا، ئه‌ویش وه‌کوو پینشوو دهر ئه‌چوو.

جاریک ژنیکه‌ی جوانکه‌له‌و ریکوپینکی هینا که‌ له‌ ئاوی شه‌و باریزی ئه‌کرد. به‌مه‌ زۆر دل‌ی خۆش بوو. ده‌میکیش بوو که‌ حه‌جی له‌سه‌ر واجب بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه که‌سی نه‌بوو له‌ لای مال‌ه‌که‌یه‌وه داینئ پی‌نه‌ئه‌کرا بچی بؤ حه‌جه‌که‌ی. ئه‌مجاره‌ ئیتر دلنیا بوو هاته‌سه‌ر ئه‌وه که‌ یه‌کینک راگرئ لا مال‌ه‌که‌ داینئ با به‌شه‌و مال بیی پیاو نه‌مینتیه‌وه. چوو گه‌را که‌سی به‌دل نه‌که‌وت، رۆژیک کورپیکه‌ی گیلۆکه‌ی به‌رچاو که‌وت پی و ت: رۆله‌ وه‌ره

لای ماله‌که‌م؛ من ئەچم بۆ حج تا دیمه‌وه ناگاداری مال و کابانی مال بکه. ئەمە‌ی بێ وت.
وتی: با تاقیشی بکه‌مه‌وه له هیچ ئەزانی؟ بیتی وت:

رۆله ئەزانی کوز چیبه؟ وتی: ئە‌ی چۆن نازانم کوز ئە‌و کوزە‌له‌یه که شین ئە‌بێ و به
نانه‌وه ئە‌دیخۆن؛ زۆر خۆشه. سۆفی حەمه‌حەسن وتی: خوا داویه. کورە‌ی برده‌وه بۆ ماله‌وه،
خۆی بارگە‌ی پینچایه‌وه چوو بۆ حج. کورە له مالا بوو به ره‌نجبه‌ریکی باش.

کورە‌ی ره‌نجبه‌ر بۆره زه‌لامیکی چاک ئە‌بێ، سۆفی ژن خۆی لێ خۆش ئە‌کا. به‌لام
کورە زۆر گیل ئە‌بێ. ئیواره‌یه‌ک ئاگر ئە‌که‌نه‌وه له گە‌ل کورە‌دا دوو به‌دوو له‌م به‌رو له‌و
به‌ری ئاگره‌که‌وه دانه‌نیشن. حاجی ژن ده‌ریسی له‌پیدا نابێ. به‌جۆری دانه‌نیشتی که
دواپراوه‌که‌ی دەم بکاته‌وه کورە چاوی پێ ئە‌که‌وێ. ئە‌لێ: خانم ئە‌وه ئە‌و قە‌له‌شه چیبه
له‌وئ؟ ئە‌ویش ئە‌لێ: رۆله ئە‌وه رۆژیک ئاغە‌ت به‌ته‌ور داری ورد ئە‌کرد منیش هه‌روا
دانیشتی‌بوم، ته‌وره‌که ده‌ریه‌ری دای له‌وئ برینداری کرد وا به‌م جۆره ده‌می کراوه‌ته‌وه. کورە
وتی: ئە‌ی چاک نابینته‌وه؟ وتی: به‌ریوه‌للا ئە‌گەر تیمار بکری چاک ئە‌بیتته‌وه، ئە‌بێ رۆنی
تیکری.

کور ناگای له هیچ نییه زۆر بۆی ئە‌که‌وینته خە‌م و په‌زاره‌وه. ژنه ئە‌زانی کورە دۆش داماو
ناگاشی له هیچ نییه، بیتی ئە‌لێ: رۆله! خە‌م مه‌خۆ تو ئە‌توانی تیماری بکه‌ی. کورە ئە‌لێ:
ئاخر نازانم. ئە‌لێ: من خۆم فیرت ئە‌که‌م چۆن ده‌رمانی ئە‌که‌ی. هه‌له‌ستنی لنگه‌و قووج بۆی
ئە‌که‌وئ و به‌کورە ئە‌لێ: وه‌ره ناو لنگه‌مه‌وه. که ئە‌چئ و حه‌ینه بۆنی دواپراوه‌که ئە‌کا راست
ئە‌بیتته‌وه. ژنه ئە‌لێ: بیخه‌ره سەر کونه‌که‌وه پالی پینوه‌نی. به‌لێ ئە‌ویش وا ئە‌کا. له‌و وه‌خته‌دا
که ئە‌یه‌وئ ره‌حه‌ت بێ ژنه‌سه‌یر ئە‌کا کورە زۆر شه‌ره. ئە‌لێ: ئە‌وه چیبه؟ ئە‌لێ: خانم نازانم
یا ئە‌مرم یا گوو ئە‌که‌م به‌خۆما. ئاغازنیش ئە‌لێ: قوونی خۆت توند بگره نامریت.

نیت‌ر به‌م جۆره‌کورە فیر ئە‌بیت هه‌ر به‌ینی نه‌ به‌ینی ئە‌لێ: ئاغه‌ژن هه‌سته با شوین
ته‌وره‌که‌ی ئاغام تیمار بکه‌ین، به‌لکوو تا دیتته‌وه‌چاک بیتته‌وه.

حاجی له‌حج ئە‌گه‌ریتته‌وه و کورە ئە‌چئ به‌پیری‌ده‌وه هه‌ر له‌دووره‌وه بانگی ئە‌کا ئە‌لێ:
«ئاغا شوین ته‌وره‌که‌ی تو که ده‌می کردبووه‌وه له‌ناو لنگی ئاغازنما هه‌موو رۆژی تیمارم
ئە‌کرد، که‌چی تا ئیسته هه‌ر چاک نه‌بۆته‌وه».

حاجیاغای هه‌ناسه‌سارد به‌جاری چوو هه‌ناسه‌وه‌وتی: باشه‌باشه.

- ره‌فیق محمه‌دنه‌مین قادر مه‌لا له سوله‌یمانیه‌وه ناردی؛ وتی: سالنیک فه‌قییه‌ک له «چه‌قز» هه‌بوو، هه‌ندی ته‌له‌به هاتنه‌ئوئی. یه‌کیک له‌ته‌له‌به‌کان ویستی گالته‌یه‌ک به‌فه‌قینه‌ک بکا. لئی پرسنی: کاکه‌فه‌قی ناوت چییه؟ وتی: نه‌حمه‌د. وتی: کاکه‌فه‌قی ئی‌عراپنیکت لئی نه‌پرسم بزائم نه‌یزانی. وتی: فه‌رموو. وتی: «یا احمق الحمار» م بۆ ئی‌عراپ که. فه‌قینه‌ک وتی: به‌لئی. وتی:

یا حه‌رفی ندا نه‌حمه‌ق ته‌رخیمه	میم مونا‌دای موفه‌ده، مه‌عه‌فه‌ی میمه
فعل و فاعل بۆ وا مه‌جه‌وولن	ته‌له‌به‌ حمار هه‌ر دوو مه‌جه‌وولن
باشه‌وا حمار هه‌ر ساله‌و ساله	به‌لام ته‌له‌به‌ دايم به‌فاله

ئه‌لئی: ته‌له‌به‌که به‌جاری واقی وپما. وتی: کاکه‌فه‌قی ئی‌جگار واش نه. ئه‌ویش وتی: کاکي خۆم جوابی سننان، قوزه‌لقورته.

- هه‌ره‌ی ئه‌وه

جاریکی واش له «فایکه‌ن» به‌سواری ئه‌سپیک ئه‌دا به‌لای ده‌سته‌یه‌کدا دانیشتیبون له‌بن که‌پریکا. قاله‌ ناویکیان تیا بوو سه‌یری کابرای سواری کرد وتی: «سه‌یری ئه‌و ماینه‌که‌ن چۆن مل و کلکی کردوو به‌یه‌ک».

له‌و وه‌خته‌دا کابرای سوار خه‌ریکی ئه‌وه‌بوو سلاو بکا. ماینه‌که‌ی سه‌رسمیکیدا، که‌وت. کابرا به‌هه‌ر جه‌ور بوو هه‌سته‌یه‌وه، ماین خۆی بۆ نه‌گیرایه‌وه چالیک له‌به‌ر ده‌میا بوو گلیر بووه‌وه که‌وته‌ چاله‌که‌و تۆپی. کابرا چوو زینه‌که‌ی لئی کرده‌وه‌و دای به‌کۆلیاو چوو به‌لای جه‌ماعه‌ته‌که‌وه‌ وتی: تو خوا جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌کئ بوو ئه‌و تیره‌ی تیگرتم؟ وتیان فلان که‌س بوو. ئه‌ویش وتی:

«په‌ککوو به‌خوا چاویکی پیس و تیژی هه‌یه». هه‌رکه‌ ئه‌و ئه‌وه‌ی وت کوتوپر قاله‌ هه‌ر دوو چاوی کویر بوو. ئه‌ویش وتی: باوکم هه‌ق به‌هه‌ق.

- وتی ژنیک هه‌بوو له «چه‌قز» پوره‌خاتونیان پین ئه‌وت. مه‌شه‌وور بوو که‌ چاوی زۆر پیسه. رۆژیک دوو کورپی خۆی له‌گه‌لا ئه‌بئ، ئه‌ده‌ن به‌لای خه‌رمانیکی زۆر گه‌وره‌دا. روو ئه‌کاته‌ کوره‌کانی ئه‌لئی: رۆله‌ ئه‌م خه‌رمانه‌ هی کیه‌ه؟ به‌خوا خه‌رمانیکی پین وره‌یه. یه‌کئ له‌ کوره‌کانی ئه‌لئی: دایه -خوا بتگری- ئه‌وه‌خه‌رمانه‌که‌ی خۆمانه. پوره‌خاتوون خیرا په‌شیمان

ئەبیتەوه ئەلن: «گووم خوارد تو خوا ئەوه چنگه کولۆشه که ی^{۱۵} خۆمانه. ئەوه خۆ هەر تۆزیکه».

ئەمه یه کپکه له نامۆزگار به کانی رهحمهتی ئەیفه رموو:

به زه بیته به مانهدا بیته وه تا خواش به زه بی به تۆدا بیته وه:

- ژنیکی جوان که میردی چوو بئ بو سه فەر.
- دل سووتاویک که یه که مجار تووشی یاره که ی ئەبئ و حه یته که ی هه لئاستئ.
- کابرایه ک که ئەچیته ژووره وه بو شایه تی و کابرای تر ئە و شایه تی به دل نابئ؛ چونکه شایه تی به که ی ئە و له قازانجی ئە و نابئ. کابرا لئ مۆر ئەبیته وه ناوچاوی لئ کرژ ئەکا.
- ئە و دهسته یه که له سه ر میزی خواردنه وه دانیشتون قومیکیان خواردوه وه هیشتا سه رخۆش نه بوون عه ره قه که یان رزاوه.
- کورپه گه نجیک که به دهست ژنیکی پیری قولتره وه گیری خواردوه.
- کچیک که «بئ» که ی نه ماوه وه شهوی گواسته وه شی نزیک بوته وه.
- ئە و ژنه که جلیکی ته ری له سه ر ته ناف هه لخستوه وه کوتوپر ته نافه که ئە پچرئ جله کان ئە که ونه سه ر خۆله که. ئە ویش ئەلن: ئە ی.

- عه لی باپیر هه بوو خۆی له خۆیا دنیا یه کی سه ر به خۆ بوو. ئە و ژیا نه ی به لاوه ژیا ن بوو که له گه ل کورائئ نه ونه ماما نا رای بویرئ. تۆیش ئە ی ناسئ.
- جاریک شه و ئەبئ ئە و کورپه ی که دلی له م سه ندبوو وه ئاواره ی دهشت و هه رده ی کردبوو تووشی ئەبئ. دهست ئەکا به گه مه و گالته کردن له گه لیا. کورپه به مسته کۆله به ر ئەبیته سه ر و گویلاکی عه لی عاشق. له م چنگه پرچییه د ادهستی خویناوی ئەبئ یا خوینی خۆی یا خوینی سه ر و پۆته لاکی کاکه عه لی. ئە و نه ده یتر تووره ئەبیت و دهست ئەداته خه نجه ر له کاکه عه لی. ئە ویش ئەلن: به خوینی عاشقان ئە و دهسته جوانه ت وا که ره نگینه، به خه نجه ری دی نییه حاجه ت. چییه ئەم جه ور و ئەم کینه؟

- مهلا سمایلی کانیسکان جاریک له‌سه‌ریانی مزگه‌وتی گه‌وره‌دا بانگی ئه‌دا و به‌دهم بانگه‌که‌وه به‌سه‌ر بانه‌که‌دا هه‌رای ئه‌کرد. شیخ قادری چه‌فید چاوی لئ بوو پی و ت: مهلا سمایل ئه‌وه بۆچ به‌دهم بانگه‌که‌وه هه‌را ئه‌که‌ی؟ وتی: قوریان خه‌لک پیتم ئه‌لین تۆ له‌ دووره‌وه ده‌نگت خۆشه، به‌دهم بانگه‌که‌وه هه‌را ئه‌که‌م با له‌ دووره‌وه گویم له‌ ده‌نگی خۆم بئ بزائم راست ئه‌که‌ن که‌ من له‌ دووره‌وه ده‌نگم خۆشه. شیخ قادر ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین و وتی: خوا بتگری مهلا سمایل بۆ خۆت و بۆ قسه‌ت.

- مهلا‌عه‌لی حاجی ر سوول هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی جاریک ئه‌حمه‌دی کوری ئه‌که‌وته‌ناو بیریکه‌وه. مهلا‌عه‌لی سه‌ر شوێ ئه‌کاته‌وه به‌ سه‌ر بیره‌که‌دا ئه‌بیینی پی ئه‌لئ: «کورم مه‌چوو به‌هیچ لایه‌که‌دا تا ئه‌چم گوریستیک دیتم و راته‌کیشمه‌ ده‌ره‌وه».

- چه‌کیم گنیرایه‌وه له‌ هه‌ولیر وتی:

له‌گوندی قوشته‌به‌ پیاویک ئه‌چیته‌لای مه‌لا که‌ ئه‌لئ: مامۆستا پیاو که‌ ئه‌چیته‌سه‌ر پیتشاو و -بلامانی- تا چه‌ند قنگی بشوا پاک ئه‌بینه‌وه؟ ئه‌ویش ئه‌لئ: برام هینده‌ بشوا تاجیره‌ی لیتوه‌دیت.

ئه‌مجا کابرا ئه‌چیته‌سه‌ر ئاوده‌ست هه‌ر ئاو ئه‌کا به‌خۆیا ئه‌یشوا وده‌ستی پیا دینیت. دیته‌ ئه‌وه جیره‌ی لیتوه‌ بیت، تریک ئه‌که‌نی. ئه‌لئ: «ئه‌ی به‌کیری مه‌لاوه چاک جیره‌ی لیتوه‌ نه‌هات».

- هه‌ر ئه‌و گنیرایه‌وه وتی:

له‌گوندی «عاللای» مام پیرداود ئه‌چوو بۆ شار ژنان ده‌وریان لئ دا هه‌ریه‌که‌چه‌ند دراویکیان دایه‌ بۆیان بدات به‌شت. ژنیکی له‌ناو ژنه‌کانا ئه‌ویش چوو به‌لای مام پیرداود وتی: مام پیرداود به‌ سه‌ده‌قه‌ی سه‌رت بم! وی مه‌جیدیه‌م لۆم به‌ره‌ لۆم بده‌ به‌ دوو گه‌ز جانگ لۆ ئاوه‌ر کراس چم نینه‌.

مام پیر داود دوو گه‌ز جانگی لۆ هینا پلکه‌ه‌مین ئاوه‌ر کراسیکی زۆر ته‌سک و ترووسکی لئ کرد و هه‌ندیکیشی مایه‌وه‌ دای به‌سه‌ریا و چوو له‌ناو ژنه‌کانا ده‌ستی کرد به‌شایی و ئه‌یوت: هاوه‌ر کراسم به‌هاوه‌ر کراستان، چه‌قه‌لانه‌شم^{۱۶} به‌به‌رتان.

- حەممە عەلی مەلا محەمەد گێتێرا یەوێ و تێ:

جارێک لە «چنارانە» رۆژی جمعه ئەبێ و خەلکە کە هەموو ئەچن بۆ نوێژی جمعه؛ لە نوێژی جمعه‌شا ئەبێ چل کەس بن، ئەوان سی و نۆ ئەبن. چاوە ئەگێرن سەیر ئەکەن مامە حەممە نەها تۆوه، ئەچن بەروویا ئەلێن: پیاو هەتیت بێ وەرە با جمعه کەمان تەواوی بێ. ئەویش ئەلێ:

«خۆ مال و بیست نییه؛ من دوو کورم لە جمعه دایە. بەخودای بابم! پێ بیت و نایمە بەر بێ. لە کوێوه هاتوون بچنەو هەبۆ ئەو شوێنە».

- هەر ئەو گێتێرا یەوێ و تێ:

مەلا محەمەد دەرگە لەبێ هەبوو، مەلا بوو لە گەڵاڵە. رۆژی جمعان - کە سەلامی جمعه‌ی ئەدایەو - هەلتهستا رووی ئەکرده خەلکە کە ئەبوت:

«سەگیا بینه! چاوان زەق مەکەن، کێرو رەق مەکەن و لەقوزی ژنی خەلکی رۆکەن».

- پیاویکی سمایلعوزەیری ئەبێ بەمیوانی مەلایەک. مەلا کە دەوریەکی بچووکی چیشتی برنج لە گەڵ دوو سی نان ئەهێنێ و بەمیوانە کە ئەلێ: فەرموو. کابراش دەست درێژ ئەکا بۆ پاروو. مەلا دەستی ئەگرێ و ئەلێ: «کتێب ئەفەرموو ییسمیلا بکە؛ ئەگینه شەیا تین و جنۆکە لە گەلمان ئەخۆن». کە لە نان خواردن ئەبنەو مەلا ئەلێ: چاوت لێ بوو ییسمیلا چەند بە بەرە کە تیبوو؟ کابرا هەر چەندە تیریشی نەخواردبوو بەناچاری و تێ: بەلێ قوربان واسە.

چەند رۆژیکی پینچوو بە ریکەوت مەلا ئەبێ بەمیوانی سمایلعوزەیری. کابرا لەنگەریەکی زل نان و رۆن و شلکینە ئەهێنێ و دایهێنێ ئەلێ: فەرموو: مەلا قۆلی لێ هەلتهکا ئەیهوی بلی بسمیلا، کابرا توند دەست ئەگرێ بەسەردەمیا و ئەلێ: وە کەلام بێزی ییسمیلا دەم و دگانت ئەشکینم. تۆ ئەگەر نازای هەمی جن هەمی جن بکە. خۆی هەر دوو قۆلی رانهو هەشینی و دەست ئەکا بە هەمی جن هەمی جن بێنو.

- کابرایه‌کی کورد روژیک ئه‌بی به‌میوانی پیاویک؛ نان دانه‌نین. میوانه به‌کهم پاروو هه‌ئه‌گرئ بیبا بۆ ده‌می، خانه‌خویکه ئه‌لئ: «برا راوه‌سته پارووه‌کته مویکی پیوه‌یه». کابرا ئیتر پارووه‌که‌دانه‌نی و ئه‌کیشیته دواوه.

خانه‌خویکه ئه‌لئ: ئه‌وه‌بوچی چوینه‌دواوه؟ ئه‌ویش ئه‌لئ: «به‌خوا برا تو ئه‌وه‌نده به‌رچاو تەنگ بی وه‌ها سه‌یری پارووی هه‌وه‌لم بکه‌ی من ئه‌م نانم بی ناخوری».

- که لای ئه‌لئ: له شیخ مراد ئه‌پرسی ئه‌لئ «سه‌ید قلیه وه قاف که‌نه‌ی یا وه‌غه‌ین؟» ئه‌ویش ئه‌لئ سه‌ید که‌لای: نه‌وه قاف که‌نه‌ی نه‌وه‌غه‌ین؛ وه گوشت که‌نه‌ی، بچوو قهرئ باره تا بخونه‌ی.

- سالیکی له زهمانی تورکه‌کانا «داسنی» کوشتن باوی په‌یدا کردبوو؛ خه‌لکی زۆر ئه‌چوون. ههر که‌س که ئه‌هاته‌وه سه‌ری داسنیکی ئه‌کرد به شیر وه‌یا تفه‌نگ حسکه‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌وه به‌خه‌لکی پیشان بدا که داسنیکی کوشتووه.

باوکی عه‌زه‌کونه‌ماسی هه‌بوو ئه‌ویش له‌گه‌ل ئه‌و عیله‌جا‌ره‌دا رویشتیوو. له‌و لاوه که هاتبوونه‌وه ئه‌ویش «پئ» یکی کردبوو به‌سه‌ر لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌یا. لییان پرسى ئه‌مه‌ کئ کوشتوو‌یه‌تی؟ وتی: من. وتیان ئه‌ی سه‌ره‌که‌یت بۆ نه‌هینا؟ وتی: «تا من فریا که‌وتم چوو‌مه‌سه‌ری، سه‌ری پیوه‌نه‌ بوو؛ بردبوویان».

- کابرایه‌کی قه‌لخانی بی تووتنی هینابووی به‌سه‌ریا، له‌و ولانی کرماشانه روژیک سواری خانمیک ئه‌بیته. له وه‌ختی ئیسا خانم -بلامانی- تریک ئه‌که‌نی. کابرا ئه‌لئ: خانم دواى خۆت بگره. خانمیش ئه‌لئ: «ئاغا له شق ئه‌و سه‌ر سووره‌ی تو توانای دواگرتم چوو».

- کابرایه‌ک له‌و گه‌رمیانه مریشکیک ئه‌کړئ و ئه‌بیاته‌وه بۆ ماله‌وه. وه‌خت نزیکه‌ی ره‌مه‌زان ئه‌بی. مریشکه‌که ئه‌دا به‌ژنه‌که‌ی و پتی ئه‌لئ: ئه‌مه هه‌لگره بۆ ره‌مه‌زان.

کابرایه‌کی قوماریازی ره‌مه‌زان ناو گوئی لئ ئه‌بی، ده‌نگ ناکا تا ده‌رفه‌تی بۆ هه‌لکه‌وئ. روژیک میتردی ژنه له‌مال نابئ، کابرا خۆی ئه‌کا به‌ زووره‌وه ئه‌لئ: لاله‌م ناردمی بۆ مریشکه‌که. ژنه‌ش ئه‌لئ: بوچی تو ره‌مه‌زانیت؟ ئه‌لئ: به‌لئ. ژنه‌ئه‌چی له‌ کولین مریشکه‌که

دەرکا، دەرپێ لە پێدا نابێ، مالی حەلال دەرئەکەوێ. کابرا لە دواوە خۆی پێدا ئەدا و ئەبێ بەزاوا. ژنە مەریشکی بۆ دەرئەکا و ئەیداتێ. کابرا بەنان و گانەوێ لێ ئەدا ئەروا. ئیوارێ ژنە میردەکە ی دیتەوێ پێی ئەلێ: رەمەزانی باوە حیز هات مەریشکە کەم دایێ رزگارم بوو لە دەستی. کابرا ئەلێ: رەمەزانی چی؟ ئەلێ: ئەی تۆ نەتوت مەریشکە کە بۆ رەمەزانی؟ مەیش لێم پرسێ تۆ رەمەزانی؟ وتی ئا؛ ئیتر دایم. کابرا وتی: بەخوا چاکی گاویت. ئەویش وتی: تەرحێو با من سەرم لە کولانە کەدا نەبوا یە بیتوانیا یە بیگامایە.

- ژن و میردێک لێک زیز بوو بوون. وا دیار بوو ژنە کە لە میردە کە زیز بوو بوو؛ ئیتر لە بەرچی ئەوێ نایزانم؛ رەنگبێ تۆ بیزانی. ئەمانە منالیان هەبوو. روژیک پیاوێ کە دانوولە ی بۆ منالەکان کردبوو، بۆ دانا بوون. پێی وتن بخۆن دە ی با کێرتان ئەستور بێ. ژنە کە ی لە قوشبێتیکەو گویی لێ بوو وتی: «ئە ی دوژمنی لەشی خۆت! خۆت بۆ دوو دەنک ناخۆ ی؟ هەر ئەیکە ی بەقورگی ئەوانا».

- پیرە ژنیکی زۆر پەرپووتی پیر هەبوو. لەوانە بوو لەبەر پیری تۆزێ ئەقلە کەشی کەم بوو بوو. کور و کال ئەکەوتنە شوپنی ئەیانوت نە نەدەنگی ئەوێ خوارووت چۆنە؟ ئەویش دەستیکی ئەخستە سەر دەمی و ئەویتری ئەخستە سەر دواپراوێ کە ی و ئەبوت: «تا ئەو بیهوێ ئەوێش ئەبیهوێ».

- عوسمان محەمەد سالح گێرایەوێ وتی:

تازە ئەم قەسە یە داها تێو کە هەر شتیکی ناخۆش رووی بکر دایە تە یە کێ پێیان ئەوت «گویی مەدەرێ پێچی مێزەرێکە»؛ واتە زوو بەسەر ئەچێ. پیاویکی کویری قەسە قوت هەبوو لە سولە یمانی براهەکی لە سەر هەر شتیکی، پانزە سال ئەبوا لە بەندیخانە بوا یە. خەلکوخوا ئەچوونە لای براهەکی دلیان ئەدایەوێ ئەیانوت: «هێچ نییە، پێچی مێزەرێکە. ئیشە لالا زوو رزگار تەبێ». ئەوێ نە یان ئەم قەسە بێ و تێو ئیتر جیقلدانە ی هەلنەگرت وتی: «کورە لە قەبری دایکی ئەو مەلایە ئەبەم کە بە پانزە سال مێزەری ئەبەستیتەوێ».

- کابرایه‌ک له «ته‌ویلله» هه‌بوو «زۆراب» ی ناو بوو؛ نوێزی نه‌ئەکرد. کابرایه‌کی درواسییان هه‌بوو پتی وت: «ئه‌گەر نما نه‌که‌ری سان مه‌کشوت». ئه‌ویش له نوێزی ئیواره‌دا سه‌ره‌تا چوو هه‌مگه‌وت و ده‌ستی پینکرد. نه‌ته‌ی هینا وتی:

«نه‌ته‌م هه‌ن یه‌ری رکا ته‌ی نما که‌روو په‌ری سانی. ئانه‌ی نه‌ته‌ مارۆ زۆرابه‌ن. الله‌اکیر».

- جاریک فه‌تیک ئه‌چینه‌ خزمه‌تی شیخ بابه‌عه‌لی ته‌که‌یه‌ی ئه‌لی قوربان: «کافی» کردوو به‌شعر. ئیسته‌ نیوه‌ شعریکم داناوه، نیوه‌که‌ی تریم بۆ نایه‌ت. ئه‌لی: ئه‌و نیوه‌یه‌ چیه‌؟ تا من نیوه‌که‌ی ترت بۆ دانیم.

ئه‌لی قوربان! «الکلمه‌ لفه‌ وقع». شیخ بابه‌عه‌لیش ئه‌لی: «کیری که‌رم به‌قنگت وئ».

- کابرایه‌کی کۆیه‌یی عه‌زیزی ناو بوو، جاریک ئه‌چینه‌ شاخه‌پیسکه‌ له‌ مالی ناسراوه‌که‌یا نان و ماست ئه‌خوا. ده‌م و لێوی پاک ناکاته‌وه‌ ماسته‌که‌ هه‌روا به‌ لێویه‌وه‌ ئه‌بێ. به‌و جووره‌ ئه‌چینه‌ لای کویخا هه‌وێز. کویخا هه‌وێز لێی ئه‌پرسی: عه‌زه‌ ئه‌وه‌ چیت خواردوو؟ ئه‌لی: کویخا وه‌للا ئیسته‌ گه‌یشتمه‌ جێ له‌ مالی خانه‌خویکه‌ما مریشکینکیان بۆ کوشتبووومه‌وه، به‌بێ تۆ ناخۆش، مریشکم خوارد. کویخا هه‌وێزیش ئه‌لی: وه‌للا عه‌زه‌ راست ئه‌که‌ی؛ ئه‌وه‌ ته‌ریقنه‌که‌ی به‌ به‌ر کولانه‌که‌وه‌یه‌.

- مه‌لا محمه‌دی ده‌له‌گه‌له‌یی له‌گه‌لاله‌ رۆژی جمعه‌ن خوتبه‌ی ئه‌خویند. که‌ ئه‌چوو هه‌م مه‌نبه‌ره‌که‌ داریکی ئه‌گرت به‌ده‌سته‌وه‌ له‌ کاتی خوتبه‌ خویندنه‌وه‌که‌دا رایئه‌وه‌شاند. پتیان وت: مامۆستا خه‌تیب که‌ ئه‌چینه‌ سه‌ر مه‌نبه‌ر شیر ئه‌گرێ به‌ده‌سته‌وه، تۆ له‌ باتی شیره‌که‌ داریک ئه‌گری به‌ده‌سته‌وه؛ ئه‌وه‌ بۆچی؟ ئه‌ویش ئه‌یوت: ئه‌م توله‌ بابانه‌ پیبوست ناکا من شیریان بۆ بگرم به‌ ده‌سته‌وه، ئه‌گەر به‌ گویان نه‌کردم به‌م داره‌ سه‌رو به‌چکیان ئه‌نیمه‌ یه‌ک و ئه‌یاترینم به‌ بۆ گۆری بایانا.

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و خواره‌ کورپکی هه‌بوو یه‌کینک لێی پرسی: به‌روا ئه‌که‌ی ئه‌م کورته‌ هه‌چی له‌ تۆ ناکا. ئه‌ویش وتی: «برا بۆچی درواسی دیلی مناله‌کانمان له‌خۆمان بکه‌ن».

- کورپکی باقلانی چووبووه فهقیتی گه‌یشتبووه کتیبی «النموسج». هدرکه کتیبه‌که‌ی نه‌گرت به‌دهسته‌وه خه‌وی لی نه‌که‌وت. وه‌ختی سهردانی مالی خویان هاتبوو چووه‌وه بو سهردان. مانگایه‌کیان هه‌بوو زور لاسار بوو، نه‌یه‌هیشته‌ بیدوشن. دایکی کورپه به‌ته‌واوی به‌ده‌ستیه‌وه که‌وتبووه عه‌زیه‌ته‌وه. ئە‌وا دایکی کورپه‌مانگای هیناوه‌گویره‌که‌که‌ی خسته‌ته‌ به‌رده‌می، خویشی گورانی بو‌ئە‌لی؛ که‌چی مانگا هه‌ر له‌قه‌ئە‌هاویژی و نایه‌لی بیدوشن. کورپه‌ی فه‌قی هه‌رکه‌چاوی به‌مه‌که‌وت، خیرا چوو «النموسج»‌که‌ی هینا له‌به‌رده‌می مانگادا بانی کرده‌وه. دایکی وتی: ئە‌وه‌چی ئە‌که‌ی رۆله‌؟. فه‌قی وتی:

دایه‌ده‌نگ مه‌که‌با خه‌وه‌که‌ی لیلی نه‌زری، هه‌ر ئیسته‌خه‌وی لی ئە‌که‌وی، به‌ئاره‌زووی خوت و به‌شینه‌یی بیدوشه. من هه‌موو جار که‌کتیبه‌که‌ئە‌گرم به‌ده‌سته‌وه‌خه‌وم لی ئە‌که‌وی. لیگه‌رئ ئیسته‌ئە‌میش خه‌وی لی ئە‌که‌وی. هه‌ر تو‌ده‌نگ مه‌که‌با خه‌وه‌که‌ی نه‌زری.

- عوسمان شاربازیری گه‌یرایه‌وه‌وتی:

له‌و به‌ر کتیه‌کابرایه‌کی ره‌زاقورس ئە‌بیت به‌میوانی مالیک. تو‌زی ناسراوی پینشوویان هه‌بوو له‌گه‌ل ماله‌که‌دا. کابرا بو‌ی دانه‌کوتی و هه‌ر ناروا. ماله‌که‌ش هه‌رچه‌نده‌پلاری تی‌ئە‌گرن کاری تی‌ناکا.

روژیک ژنی خانه‌خویکه‌پیتی ئە‌لی: ئیسته‌مناله‌کانت به‌سته‌زمانانه، له‌وانه‌یه‌له‌به‌ر ئە‌وه‌که‌ده‌میکه‌نه‌یاندیویت ئە‌بی دلیان زور ناره‌حەت بی. ئە‌وه‌هیچ بیریان ناکه‌یت له‌وانه‌یه‌ئیمه‌بیریان ئە‌که‌ین، تو‌چون ئە‌بی بیریان نه‌که‌ی؟ تو‌خوا که‌چووته‌وه‌له‌باتی ئیمه‌ش چاوت پینان بکه‌وی. کابرای میوان وتی:

وه‌للا راست ئە‌که‌ی وه‌خته‌سویم بیته‌وه‌بویان. هه‌ر ئیسته‌ئە‌چم رانه‌سپیرم هه‌موو بین بو‌ئیره‌با ئیوه‌ش چاوتان پینان بکه‌وی. ئە‌وه‌باشتره‌بو‌سوکنایی ئیوه‌تا من خوم به‌ته‌نیا بچم و بیانبینم.

- زه‌مانی زوو ئە‌وه‌ی که‌ئیسته‌پیتی ئە‌لین «مه‌حامی»‌وه‌یا «پاریزه‌ر»‌دانه‌هاتبوو. له‌باتی ئە‌م ناوه‌«ئە‌وقات»، وه‌یا «وکیل مرافعه‌»‌هه‌بوو. هه‌ر کاره‌ساتیک رووی ئە‌دا سه‌هرچاوه‌ی هه‌موو «مه‌لا»‌بوو که‌ئە‌و کاره‌ساتانه‌ی ئە‌بریه‌وه. به‌مانه‌ئە‌وترا «شه‌رع». جها ئە‌گه‌ر

کاره‌ساتیک رووی بدایه داواکەر وه‌یا داوا لیبکراو ئەوقات وه‌یا «وکیل المرافعه» رانه‌گرت. ئەم ئەوقات و وه‌کیل مرافعانه‌ش هەر مه‌لا وه‌یا میرزا بوون.

جاریک کاربایه‌ک جینیو ئەدا به‌ کاربایه‌کی تر، ئەلێ: کیری رووت به‌قوزی دایکت. کاربایه‌ی چوو له‌لای مه‌لا شکاتی کرد که جینیوی وای داوه‌تی. مه‌لا ناردی به‌شوین ئەویترا. ئەویش له‌بەر ئەوه که ئیشه‌که زل بوو، «وکیل مرافعه» یه‌کی راگرت. هه‌موویان چوونه‌ له‌لای مه‌لا. مه‌لا رووی کرده‌کاربایه‌ی جینیو ده‌ر، که تو جینیویکی وات داوه به‌م پیاوه‌و ئەمه «قه‌زف» ه «وکیل مرافعه» هه‌لیدایه‌ وتی: ئەمه جینیو نییه، با ئەگەر کیره‌که‌ش کیری باوکی بێ. مه‌لا رووی کرده جینیو پندراو وتی: هیچ هه‌قیکت نه‌ما به‌سه‌ر ئەو پیاوه‌وه. ئەمه «قه‌زف» نییه. بڕۆ با کیری به‌قوزی دایکی «وکیل مرافعه» بێن. «وکیل مرافعه» ده‌می ئەبێ به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌و رازی ئەبێ به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر.

- کاربایه‌کی «که‌له‌کن» ی ئەچینه‌له‌ی مه‌لا توفیقی عه‌تار ئەلێ: ئەو رۆژه چوو مه‌ پیره‌مه‌گروون. له‌ وه‌ختی هاتومه‌ته‌وه مووی ریشم هه‌مووی ژان ئەکا. ئابزانه به‌خیری خۆت ده‌رمانیکم ناده‌یتی توژی چاک بێی. ئەویش ئەلێ: چیت خواردوه‌؟ ئەلێ: وه‌للا له‌وێ پارچه‌ی نانم به‌ سه‌هۆله‌وه‌ خوارد. ئەلێ: بڕۆ مردووت مرئ! بمره‌ بۆ خۆت. نه‌ خواردنت له‌ خواردنی موسلمان ئەکا نه‌ ده‌ردت له‌ده‌ردی گاوران ئەکا.

- دل سووتاوێک ده‌می سال بوو دلی چوو بوو له‌ یاره‌که‌ی، هەر به‌شوین هه‌لیکا نه‌گه‌را له‌ جینگایه‌ک ده‌ستی که‌وێ. ئاخری له‌ پاش چاوه‌روانیه‌کی چهند ساله، جاریک له‌ شوینیکی بێ ده‌نگدا ده‌ستی که‌وت و خۆی تیه‌له‌سوو؛ به‌لام هه‌یته له‌ خه‌ودا بوو هەر بۆی هه‌لنه‌ستا. ئەمجا به‌ناچاری رووی کرده یار و وتی:

له‌پاش چهند سال که ریمان که‌وته ناو ده‌وله‌تسه‌رای رانت، وتت لاچۆ له‌ خه‌ودایه‌ بلوورینم چیه‌ کارت. یاریش ئیتر پینی هه‌لنه‌گیرا وتی: ده‌می بوو لافی مه‌ردیت لێ ئەدا نشته‌ر له‌ کارایه، که‌چی وه‌ک په‌تکی باره به‌لم سه‌ری شوپی له‌ ئه‌رزایه.

- ئەحه‌ی ناسر وه‌کوو گوینده بوو رهن‌دیش بوو. هەر شتیکی به‌سه‌ر به‌هاتایه‌ خۆی ئەه‌یگرایه‌وه؛ ده‌نگی ئەوه‌شی هه‌بوو که سه‌رو سه‌ودای له‌گه‌ل منالاندا هه‌یه. ئەحمه‌ده‌عزیزئاغا بۆی گیرامه‌وه وتی: ئەحه‌ی ناسر خۆی بۆی گیرامه‌وه وتی:

ئەوا جارێک لە کەرکووک منالیکم تاو دا بردمە شوپنیک. کە هاتینە دەرەوێ گوتیم لێ بوو منالیکێ تر بەو منالەیی وت: ئەوێ چیت ئەکرد لەگەڵ ئەو پیاوێدا؟ وتی: وەللا بردمی کیشامی بەسەر خۆیا. منیش وتم: سوبحانەللا هەتیو بازیش حەرام بوو، مەگەر بە وەلی و دوو شاھید نەبێ.

- دیسان ھەر ئەو گێراپەوێ وتی:

ئەحەیی ناسر وتی جارێک ھەتیویکم تاو دا بەدوو تارانێ. ھەتیوێ کە وتی: ھەر بیخەرە ناو رانم واز بێنە. وتی منیش وتم ئەوێ تۆ ئەلێ چی؟ من ئەوێ چل و پینچ سالە لەناو رانێ خۆمایە. جا ئەگەر وابێ ئیتر ئەم دوو تارانێ بۆ بدەم.

- سەیی کەریم لای شێخ حسامەدین گێراپەوێ وتی:

ئەوا لەباخەکۆن مەجلسی شێخ پەرە. مرید و سۆفیەکی زۆر دانیشتوون. لەو وەختەدا سۆفی رەشید کردی بەژوورا و ھات. شێخ فەرمووی: سۆفی رەشید! شێخ حەبیبەللائی خۆشت چۆن؟ ئەویش سێ و دووی لێ نەکرد وتی: عەمری نەمینی وەوێ کەیی خۆی گا. ئەمەش ئەوێ بوو کە چووێ خوازینی ژنیک بۆ کورە کەیی. ئەوانیش وتوویانە کورە کەت پیاو نییە؛ وتوێ کە واتە بیدەن بۆ خۆم. ئەوانیش داویانێ.

- مەلا سماییلی کانیسکانی جارێک تووشی کوریک ئەبێ، سا لەبەر ھەر شتیک ئەبێ سەر ئەخاتەسەر کورە کە. کورەیی تۆزێ خۆی ھەلئەگوشی و ناوچاوی دینیتەوێ یەک، وەکوو یەکنێ ژانیکسی پتوہی. لێی ئەپرسی ئەوێ چیتە؟ کورە ئەلێ: وەللا دوو مەلم دەر کردووە. ئەلێ: لە کوئی. ئەلێ: بلامانی لە کونی قنگمەوێ. ئەلێ: ھەتیو تۆ قسە یەک بەکە بچیتە ئەقلەوێ. ئەلێ: چۆن؟ ئەلێ: دەمەل عادی وایە لە شوپنی تەنگ دەر ئەچێ، چۆن لە شوپنیکێ فراوانی ئەوێ تۆوێ دەر چووێ؟

- دەریش حەمەعلی باخانی گێراپەوێ وتی:

جارێک ریم کەوتە زیوہ یەیی پیرە مەرگروون. رۆژی جمعە بوو چوووم بۆ مزگەوت بۆ نوێژ. مەلاکە دەستی دا بە خوتبەوێ (ناوی مەلاکەشی وت بەلام راستی من لەبیرم نەماوێ کئی وت). کوریکێ ھەبوو لەو کاتەدا ھات دەستیکی خستە ئەم لای دەرگا کەوێ دەستە کەیی تری خستە

ئەو لایەوه. ئەوا مزگەوتەکش پڕە لە خەلک. بانگی کرد بابە! کەرەکه ئەگیت یا بیسەم بۆ لەوەر؟ بابیشی هیچ خۆی تیک نەدا وتی رۆلە بیسە.

- کابرایەکی سمایلەوزەیری هەبوو لەو ولاتی چەقز و قایکەندە دەرویش رەحیمی ناو بوو. نیش و کاری هەر دزی بوو. شەویک ئەچنی بۆ دزی و هیچی دەست ناکەوێ. کەرەکیکی پێ ئەبێ دایەکەنێ ئەیداتەبەن دەستی و دیتەوه. ژنەکی ئەچی بە پیریەوه. کەرەکهی بۆ گرتۆلەکی لێ وەرئەگرێ. لای وائەبێ بوخچە جلی دزیەتییه هیناویەتەوه. کەسەیر ئەکا ئەما کەرەکه‌لۆتی رەحیمە. ئەلێ: رەحیم ئەوه چیت هیناوه؟ ئەلێ: ئەوه کەرەکه. ئەلێ: مال ویران ئەوه کەرەکه‌کی خۆتە. ئەلێ: ئاڤرەت دەنگ مەکه ئەگەر بەدەستی خالی بهاتمایەوه کسەمەکم لێ تیک ئەچوو، ئەوه‌م لەخۆمان دزیوه تا بەدەستی خالی نەگەریمەوه.

- مەحموواغا هەبوو لەو ولاتی دیوکریه. لەکاتی خۆیا دلی چوو بوو لەژنیکی پشت ماله هینابووی. کورپیکی لێ بووبوو، کور گەوره بوو و بوو بەکورپیکی قۆز و جەحیل و لەراستیدا پیاویکی پیاوانە‌ی لێ دەرچوو بوو، بەلام باوکی هەر لینی رازی نەبوو وه بەلکوو هەموو جار هەر قسە‌ی پێ ئەوت و لەوانەبوو لە گەل کورەکانی تریا -کە لە ژنیکی تر بوون- جیای ئەکردنەوه. کورە لە باریا نەما ئیتر رۆژیک وتی: تۆ ئەم هەموو قسە‌یه بە من ئەلینی لەبەر ئەوه‌یه کە دایکم پشت ماله‌یه. ئەمەسووچی خۆت بوو با تۆزێ خۆت بگرتایه بچووینایه ژنیکی خانەدانت بهینایه با کورپیکی ببوایه وه‌کوو خۆت و براکانم پیاو بوایه. مەحموواغا سەری داخست و وتی: رۆلە! تۆ کورمیت من بە هەلەدا چووم.

- سالیکی دەستە‌یه‌کی کور و کالی سوله‌یمانی بۆ سەیران ئەچن بۆ سەراوی سوبحاناغا. لە سەر کانیه‌که رایەخی لێ رانەخەن و بەزمی خواردنەوه ئاماده ئەکەن. پیره‌ژنیکی جافی ئەو ناوه وا دیار بوو ئەو ساله له عیقل بەجێ ما‌بوو. بەلایانا تێ ئەپەرێ سەیر ئەکا ئەوانه شووشه‌و قاپیان داناوه و شتیکی ئەخۆنەوه. بە لایانەوه رانەوستی و سەیریان ئەکا. لەپاشا ئەلێ: ئەرێ برا ئەوه شەرەوتی شارییە ئەیخۆنەوه؟ ئەوانیش ئەلین: بەلێ. ئەلێ: ئا قومیکیش بدەن وه‌من. ئەوانیش لەناو پەرداخیکا لەو شتە خۆشە‌که بۆی تێ ئەکەن و ئەیدەنێ. ئەویش ئەینێ بەسەرەوه. کە ئەیخواتەوه تۆزێ کەیف ئەیگرێ و بزە‌یه‌کی بۆ ئەکا. ئەلێ: برا وه‌که‌لام چکی تفتوو وه‌لێ فرەخۆش وو؛ ئا قومیکێ تریشم پێ نادەن؟ ئەوانیش

قومینکی تری ئەدەنی. پیرهزن بەتەواوی سەرخۆش ئەبن و نەشئە ئەیگری. ئەلئ: ئا تو دەنگ! ئەری کورەشاری ئا لەم شەرەتی ئیو ژیە کانیشتان ئەیخۆنەو؟ ئەلئ: ئەلئ: ئەلئ: دە سا وەو سەساقە هەرچی ژنەکاتتانه وەشەو و وەرۆژە هەر خەریکی مینخ وەنی کوزیان. ئیو کەستان باوکی خۆتان نانسەو.

- کابرایەک کورپکی هەبوو هەر جارە نامۆزگاری ئەکردو ئەیوت: رۆلە هەموو جار پیت ئەلئ: تو ئەبن بۆ ژیان یاشەرۆژت شتیکت بەدەستەوە بێ بۆ ئەو پیتو بێت. پیت ئەلئ تەنافبازی فیر بیه. هونەری سەرمەقولات، جوئ سەگەوانی فیر بیه، قۆمەشکەنی فیر بیه، چەقەنە ی مەلا سمایلی فیر بیه. لۆتیه تی فیر بیه، چاک مەیموون هەلپەرپتە. هەموو جار ئەمانەت بێ ئەلئ هیچ بەگویم ناکە ی. ئەمە ئاخر جارە پیت ئەلئ، ئیتر لە تاقەتە ماو، ئەگەر بەگویم نەکەیت ئەتخەمەبەر خویندن مەلا بۆ ئەو بێ بەعالم و زانا؛ بێ بەشاعرو دانا. بێ بەفەیلەسووفیکی توانا، بێ بەپارچەگەوهریکی درەخشان لە هەموو هونەریکا. بەلام شێوی شەوت ئەبێ بیخۆی و کەسێش پیت ئەلئ کەرت بەچەند.

- هیمنی شاعر بۆی گیرامەو و تی:

کورپکی زیرەک هەبوو لەو سەرە لە گەل دەستەیکە رەفقیقا جارێک خەریکی شەراب خواردنەو و کاغەزبازی بوون. خەبەریان بۆ هینا وتیان باوکت مرد. وتی: هەموو کەس ئەمریت. وتیان کەوتۆتە ناو بیری ناو حەوشە کەتانهو، ترنجاو تە ناویەو دەرناییت. وتی: ئەو بیرە ی مالی ئیمە خۆم ئەیزانم شیریش بکەوێتە ناویەو تیا یا ئەترنجی و ئەمری؛ ئیستە ئەو چۆن تیا یا نامری؟ دەستیشی هەر بەکاغەزە کانهو یەو کاغەز فری ئەدا ئەلئ: نایە کۆرە کە بەجی بیللم.

وتیان بچۆ دەریکە. وتی: وەختی خۆی من نەمەتوانی لە شوینی خۆی بیجوولینم، ئیستە چۆن ئەتوانم کە ترنجاو تە ئەو بیرەو دەریکەم. وتیان باشە ئیمە دەری ئەکەین لەبیرە کە، بەلام لەگەلمان وەرە بابچین کفن و دفنی کەین و بینیزین. وتی: مردووشۆر هەیه خۆ من نایشۆم، بچن بیهین ئەو ئەیشوا. ئەگەر زیر و زیویش بێ من بڕوا بە ئیو ئەکەم بچن بینیزن منی ناوی.

- حەمە بەگی حاجی رەسوول بەگ گیرایەو و تی:

له‌تاریهر عیقل سهره و ژورر ئه‌بوونه‌وه بۆ کویستان، دوو سواری بناری هه‌له‌بجه به‌ویدا تی‌ئه‌په‌رن ته‌ماشاش ئه‌که‌ن وا دوو کوری عه‌شیره‌تی که‌ماله‌یی چالیکیان هه‌لکه‌ندووه پیاویکی ریش سپی خه‌ریکه نان و ماست ئه‌خوا. کوره‌کانیش به‌لایه‌وه قتیچکه‌یان کردووه و سه‌یری ئه‌که‌ن. سواره‌کان ئه‌پرسن له‌کوره‌کان ئه‌لین: ئه‌مه‌چییه؟ ئه‌وانیش وتیان:

برا ئه‌مه‌ باوکمانه. پیر بووگه بۆمان ناگاته کویستان. عیقل خه‌ری کرد چوو؛ ئیمه به‌جی ماگین وه‌لایه‌وه. نان و ماستمان بۆ دانیاهه بیخوا. ئه‌و چاله‌شمان بۆ هه‌لکه‌ندگه که‌نان و ماسته‌که‌ی خوارد بیخه‌ینه چاله‌که‌وه دایبۆشین با قه‌ل و دال له‌م چۆله‌وانیه‌دا نه‌یخوا. خیرا ئیمه‌ش بچین وه‌شوین عیقلدا بیانگه‌ینی.

پیاوه‌ی هه‌زاریش واهه‌ر خه‌ریکه ملجه‌ملج نان و ماستی خۆی ئه‌خواردو بزه‌بزه‌ سه‌یریان ئه‌کا نازانی دنیا چ باسه.

وتی: وتمان کوره‌هه‌ی زۆلینه ئه‌مه‌ ئیوه‌چی ئه‌که‌ن؟ ئه‌وانمان دایه‌ به‌ر قۆناخه‌ تهنه‌نگ ده‌رمانکردن و پیاوه‌که‌مان خسته‌ پاشکۆی خۆمان هینامانه‌وه به‌ختیمان کرد تا عیقل گه‌راپه‌وه بۆ شاره‌زور. هه‌تیوه‌کان باوکه‌که‌یانمان پێ دانه‌وه هه‌تا چهند سالی دوا‌ی ئه‌وه هه‌ر ماو پاشان عه‌مری خوی کرد.

- ئه‌وره‌حمانی خامه‌ له‌ سوله‌یمانی جاریک بۆ نوێژی نیوه‌رۆ ئه‌چینه‌ مزگه‌وتی خومخانه‌ بۆ نوێژکردن. ئه‌چینه‌ سه‌ر ئاوده‌سته‌که‌و دیته‌ده‌ره‌وه‌وه ده‌عباکه‌ی ئه‌گرئ به‌ده‌سته‌یه‌وه له‌به‌ر ئاوده‌سته‌که‌دا ئه‌گه‌رئ و ئه‌کوکی و هه‌ر جاره ئه‌یسوی به‌دیواره‌که‌دا. ئه‌مه‌ به‌ راویژی ئه‌و نوێژکه‌رانه‌که‌ پیر ئه‌بن ئه‌لین «استبرا».

وه‌ستا گوروونیش هه‌ر بۆ نوێژ ئه‌چینه‌ئهوئ. که‌ئه‌بینی ئه‌وره‌حمان وا ئه‌کا پێی ئه‌لی:

که‌ئه‌وره‌حمان دیواره‌که‌ت کون کرد، ده‌ واز بینه. ئه‌ویش ئه‌لی:

وه‌ستا گوروون به‌و سه‌ختی و ره‌پیه‌ نه‌ماوه که‌ تۆ چاوت پێ که‌وتبوو.

- حاجی حسینی کانی که‌وه‌یی هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی ماله‌که‌ی نزیکه‌ی مزگه‌وته‌که‌ی حاجی مه‌لا ره‌سوول بوو. قایی حه‌وشه‌و بانئ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی سوله‌یمانی هه‌موو شه‌ق و شه‌ر بوو. حاجی حسین هیشتا حه‌جی نه‌کردبوو. حاجی مه‌لا ره‌سوولیش ما‌بوو. شه‌ویک دز دیت ده‌رگا شه‌ق و شه‌ره‌که‌ی مالی حاجی حسین ئه‌دزی. ده‌رگا به‌که‌لکی هیه‌چ نه‌ده‌هات، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ دنیا زستان و سارد بوو بۆ سووتان باش بوو. ئه‌ویش شه‌وی دوا‌یی ئه‌چن

دەرگای مزگەوتەکەى حاجى مەلا رەسوول ئەگرى بەکۆلەوهو ئەبەيتنى لەشويتن دەرگای
 حەوشەکەى خۆيانى دائەنى. مالهە راست بەرانبەرى مزگەوتەکە بوو. بەيانى حاجى مەلا
 رەسوول ئەچى بۆ مزگەوت سەير ئەکا دەرگای مزگەوت نەماوه وابه مالهەکەى حاجى
 حەشینهوه. ئەچیتە لای حاجى حەسین ئەلى: بۆچ ئىشى وات کردوهو دەرگای مالى خوا
 چۆن ئەبەى؟. ئەویش ئەلى:

حاجى مەلا رەسوول دز قايى حەوشەکەى منى دزیوه، خوا دزهکە ئەناسى بیدا بە
 دەستەوهو قايى مالى خۆى بەریتەوه.

ئەحەى کەنوو نەخۆش ئەکەوى. ئەو سەردەمەحەکیمیەک لەسولەيمانى ئەبى ئەچیتەلای
 حەکیمەکە دەرمائىكى بداتنى و چاریكى بکا. حەکیمەکە لە پاش تەماشاکردنى ئەلى:
 خالەحەمد تۆ لە دل خالیهتیهوه وات لى هاتوه، ئەگەر دلت تۆزى هیزىكى تیکەوتیهوه
 چاک ئەبیتەوه. دەرمانەکەشى ئەوهیه بىنى تا سى رۆژ هەر رۆزى دوو جار بەيانى و ئیواره
 دوو فرووجى سوورهوهکراو، دوو شلکینه بە رۆن، چوار هیلکە بە میخلەمە بخۆى و کاسەیه
 فەرنى بکەى بەسەریا، پاشان هیلنج بەدهى بەرشیتەوه تا سى رۆژ ئەمە بکەى ئیتر چاک
 ئەبیتەوه. ئەحەى کەنوو تۆزىک رانەمینى و ئەلى:

حەکیم باشى! ئەوه تۆ بەریشى خۆت پى ئەکەنى یا بەریشى من؟ ئەوانەى تۆ ئەفەرموویت
 ئەگەر یەکیكى تر بىخواو بەرشیتەوه من سینهباز ئەيقۆزمەوه.

- مەلا حەسەنى قازى خۆى گىراپهوه وتى:

ئەوا قازین لە چوارتا؛ ژنىک دەستى پیاویكى گرتبوو هاتتەلام. ژنە وتى: قوربان جەنابى
 قازى! ئەم پیاوه مێردمە ئەمەوى تەلاقم بدا و لە کۆلم بىتەوه. وتم: داىکم تەلاق شتىكى باش
 نىیه. بۆچ تەلاقى لى وەرئەگرى. پاش ئەوه ئەگەر تۆ داواى تەلاق بکەى هەموو حەق و
 حوقوقىکت ئەروا. ژنە وتى قەبوولمە. وتم: ئاخەر لە بەرچى وا وەرەز بوویت، نەفەقەت
 ناداتنى چىیه؟ وتى: قوربان نەفەقەم ئەداتنى، بەلام... وتم دەداىکم قسەبکە. ژنەوتى: قوربان
 شەرع شەرمى بۆ نىیه، شەوى دەدوانزە جار هەلئەستیتە سەرم. من تاقەتى ئەوهم نىیه.

وتى: ئەمەم بەلاوه سەير بوو. پیاوهش هىچ دەنگ ناکا. وتى: رىکم خستن لەسەر ئەوه
 کە شەوى پىنج جار ئىشى شەرى بکەن و لەوهزىاتر نەبى. ژنە رازى بوو. پیاوه هەلیدایه
 وتى: قوربان پرسىارى لى بکە ئەگەر پىویستم بە بەرکۆل و قەرەز هەبوو ئەمداتنى؟ ژنە بەمەش

رازی بوو. له پاش سې روژ ژنه هاتهوه وتی: قوربان نه جاتم بده له دهستی. وتم: چی بووه؟
وتی: به سې شهو به کول و قهرزی شهن شهوی لئ سهندگم. نایتوانم هم قهرزه‌ی له کوی
پن نه دریتتهوه.

فدرهنگی تمهل :

حه کیم: چه پهری مردن.
جه هلی موره کهب: دوو سو فی له یهک شوینا.
دهوری بهرهمهت: له فزی سې ته لاقه
به دبهخت: نهو کهسه یه که به دست کچهوه گیری خواردین.
ماج: ده لالی نهو شته که.
خیرخوا: نهو کهسه یه که بیره ژنیک بهوانیکیک بلاوینیتتهوه.
ره سوول: خیری خوی دوژمان.
خواهن پایه: دوژمنی هموو کهس.
سردار له شکر: په تی گهسک.
فهی: هر برسی.
چه پهر: خزمه تکاری خورایی.
پیاوی نازا: به پیرمردنهوه چوو.
داستان نووس: پشیلای ملاز له کونی مشک گرتوو.
نه خوش: سهرمایه‌ی دوکتور.
به لاجهوی: لوتی نوژ کهر.
واعز: نهوه‌ی بیلیت و نه یکات.
خوشبهخت: کهسکه که هرگیز روی حاکم و حکیم نه بینیت.
ژیری: هه گبه‌ی هموو جوړه باس و خواستیک.
خواهن نهقل: نهو کهسه یه که نهقلی گوزه ران و ژیانی نیه.
خولام: ژنی نه زوک.
دیوانه: ریگر.
مهلازاده: کتیب فروشی به هدرزان و تالان.
نهولاد: خوشی دل و نازاری گیان.

- بین مەزە: وشکە مەعرەفەت.
- بین خەم: ئەو کەسە یە کە هەر بە کۆلانا نا بە هیچ و پووج ئە سوو پیتەو.
- کەرۆشک: لەشکری شکاو.
- سەرگەردان: لووسکە ی بین مشتەری.
- بەرتیل: گێری ئۆتۆمۆبیل.
- هاوشاری: کەسێکە کە هەر لە باوبا پیریەو عەیبی یە کینکی تر هەر لە باوبا پیریەو ئەزانێ.
- مورتهد: برا لە مالی خوشکدا.
- دلتهنگ: باوک لە مالی کچدا.
- ناچار: قەرزار.
- ئەکا بر: بەنگکیشی پەنامەکی.
- هیچ: ولامی ئیشی خراب.
- زستان: ئاوی کە پوو.
- هاوین: کیری درێژ.
- فاتحە: سەرما یە دەروۆزە کەر.
- بسمیلا: ئەگەر تیری، مەخۆ.
- باو حیر: ئەو کەسە ی لە نیشتمان هەلدیت.
- ماج: دیسان بەر کۆلی وانیکە کە.
- تەویە: پشتیوانی گو مراهان.
- حافزی قورئان: گویندە ی خوا.
- شکات: بیزاری لەدۆستە کۆنەکان.
- فەلاکەت: ئەنجامی زانیاری.
- پیسسی: شتیکی لە هەنگوین شیرینتر بی.
- پارەدار: بین نیشتا.
- متوکل: چاو لەدەرگا.
- داخدار: باوکی بە ناوی کورەو هە ناو دەرکا.
- مردوو شۆر: ئەو کەسە یە کە کیریکی ئەشوا هەلناستێ.
- هەر بەرۆژوو: وانیکی پیرەژن.
- خوانی پەغما: ئەو کورە یە کە ئەکەوینتە بەر پەلی ئاغە گەلی هەتیوباز.

- خه‌لیفه‌حه‌مه‌سالح هه‌بوو له‌سوله‌یمانی خه‌لیفه‌ی مالی شیخ بوو. روژی‌یک خوی کۆ
ئه‌کاته‌وه‌و ئه‌چین بۆ زیاره‌تی مالی شیخ. شه‌وی ئه‌چیته‌دی‌ی ته‌ره‌مارو ئه‌چیته‌مزگه‌وت. به
رێکه‌وت به‌چکه‌ده‌رویشینیکی جوانکه‌له‌ش له‌وی ئه‌بن. خه‌لیفه‌حه‌مه‌سالح مرخی لێ خوش
ئه‌کا.

فه‌قیکان هه‌ست به‌مه‌ئه‌که‌ن. له‌ نیوه‌شه‌وا ئه‌چن به‌ هیواشی به‌چکه‌ده‌رویش له‌شوینه‌که‌ی
خوی هه‌له‌گرن ئه‌یگوزنه‌وه‌بۆ لایه‌کی تر. مچه‌وریک‌ی گزن له‌وی ئه‌بن که‌ رقیان لێ ئه‌بن
ئه‌و ئه‌خه‌نه‌ شوینه‌که‌ی. خه‌لیفه‌حه‌مه‌سالحیش ئاگای له‌مه‌ نییه. له‌پاش نیوه‌شه‌و ئه‌چیته‌لای
کابرا و لیبی توند ئه‌کا. کابرا هاوار ئه‌کا یاغه‌وسی گه‌یلانی! خه‌لیفه‌حه‌مه‌سالح پانه‌چه‌نی و
ئه‌لێ: من یاغه‌وسی گه‌یلانی، له‌قوزی دایکی ئه‌و که‌سه‌ به‌م تۆی خستۆته‌ شوینی ئه‌و.

- شیروان عه‌لی ئه‌مین گه‌یرایه‌وه‌ وتی:

له‌م سه‌رده‌مانه‌ی دوایه‌دا ته‌نه‌که‌چه‌ک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی وه‌ستا فه‌تحوللای ناو بوو.
روژی‌یک کابرایه‌کی عه‌ره‌ب ئه‌چیته‌لای داوای له‌وحی لێ ئه‌کا. ئه‌ویش هیچی لێ تی ناگا.
له‌ عه‌ره‌بیشدا ته‌نها وشه‌ی «یابه» ئه‌زانی و یچی تر. کابرای عه‌ره‌بیش له‌ وشه‌ی «کاکه‌» وه‌
به‌ولاوه‌ هیچی تر نازانی. که‌چی هیچیان له‌ هیچیان تیناگه‌ن. له‌ئه‌نجاما وه‌ستا فه‌تحوللا
ده‌ستی به‌رز ئه‌کاته‌وه‌ ده‌ست ئه‌کا به‌پلنتۆک لیدان و به‌ ده‌میش ئه‌لێ: «یابه‌ هه‌ی لنگ لنگ
و دنگ دنگ هه‌یه‌ دنگ دنگ».

کابرای عه‌ره‌بیش نه‌ له‌ لنگ لنگ و دنگ دنگ تی ئه‌گا نه‌ له‌ پلنتۆک لیدانه‌که‌ی ینی ئه‌لێ:
«شتگول». ئه‌ویش وه‌کوو به‌ روی له‌ده‌ما هه‌له‌توقیبی به‌کوردی پیا دیت ئه‌لێ: له‌وحه‌کان
دوو جوژن جوژیکیان ته‌نکن که‌ پلنتۆکی لێ ئه‌ده‌ی ده‌نگه‌که‌ی ده‌نگ ئه‌داته‌وه‌و زینگیه‌ی
لیوه‌دی ئه‌لێ: لنگ لنگ لنگ؛ جوژه‌که‌ی تریشی ئه‌ستوره‌ که‌ پلنتۆکی لێ ئه‌ده‌ی ده‌نگه‌که‌ی
ئه‌لێ: دنگ دنگ دنگ؛ جا جه‌نابت کامیانت ئه‌وی؟

کابرای عه‌ره‌ب له‌م فه‌رمایشانه‌ سه‌ری سر ئه‌مینێ و ده‌می ئه‌بن به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌و لێ ئه‌دا
ئه‌روا؛ چونکه‌ له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ له‌ لنگ و دنگ تی ئه‌ئه‌گه‌یشته‌. ئیسته‌ ئه‌م ریس و گوریه‌سه‌شی
هاته‌سه‌ر هه‌ر به‌ته‌واوی سه‌ری لێ تیکچوو.

- محەممەد ئەردەلان حاکم بوو لە هەلەبجە. لەو سەردەمە ژنی هینابوو لەپشوویدا. بوو. میرزا غەفوور هەبوو هەر لەو سەردەمەدا و هەر لە هەلەبجەدا، پیاویکی کوردی جافی لا بوو ناوی «بەراحمە» ئەبێ، ئەبێزێ بۆ بازار نازانم چی بۆ بکڕێ. کەچی لەبەر ئەوە کە زۆر کەس لە ئەهلی بازار لەو وەختەدا لە بانگیشتنی ئاھەنگە کەمی محەممەد ئەردەلان ئەبێن دوکان کەمتر هەبوو. بەراحمە شتە کەمی بۆ ناکرێ بەدەستی خالی ئەگەر پێتەووە ئەلێ:

بازار چۆل بوو حوکومەت ژن دینێ.

- پیاویکی خوا بیامەرز هەبوو لەسەردەمی حوکومەتی عوسمانیدا کار بەدەستیکی تۆزێ گەورە بوو. حوکومەتی عێراق دامەزرا پلە یەک لە ئێشە کەمی هاتە خوارەووە. هەر چەند سالی پلە یەکی تر ئەهاتە خوارەووە، هەتا هاتە سەر میرزا «کاتب». بە ئیستلاخی ئەم دەورە یە. چوووە لای شیخ سەلامی شاعیر پنی وت تو کەین و بەینت لەگەل ئەمێن زەکی بەگدا هە یەو ئەویش ئیستە وەزیرەو لە سەر ئیشە، بەلکوو بەمبە ی بۆ لای پتی بلتیت پلە یە ک سەرم خەن و لەسەر ئەم کاتبیە لام دەن.

شیخ سەلامیش ئەلێ باشەو لەگەل خۆی هەلێه گری ئەبیات بۆی لای ئەمێن زەکی بەگ. ئەچن و دائەنیشن و پاشان بە ئەمێن زەکی بەگ ئەلێ: قوربان! ئەمە فلانە کەسەو دراوستی خۆمانە. هەر لە کۆنەووە کار بەدەست بوووە. هەر رۆژەنا رۆژیک پلە یە ک هیناویانەتە دواووە. ئیستە هاتۆتە لای من کە بیهینم بۆ خزمەتت بۆ ئەوە بە هەر جۆر بوووە بەلکوو ئیشیکی وا بکەن پلە یەکی تر بیهیننە خوارەووەو بیکەن بەفەرێش.

کاکێ خوا بیامەرز کە گوێی لەمە بوو هەر لەویدا بەر بوووە جینیودان و قسە و تن بە شیخ سەلام: هە ی ناچسن! من تۆم بۆ ئەوە هیناوە کە بەمکە ی بە فەرێش یا سەرم خە ی؟ شیخ سەلامیش تیی بەر بوو وتی: هە ی ناچسنی مال و یران! تۆ ئەوە پتە هەر وە کوو میزی حوشر هەر بەرەو دوا ئەگەر پێتەووە، تازە ئەتەوئ سەر کەو پتەووە؟ هیچ شتیکی تر نە ماووە بێتکەن بەووە تەنھا فەرێشی نە یین. من وتم بێتکەن بەفەرێش و ئیتر دوا ی ئەوە هیچی تر نامینیتەووە کە بێتکەن بەووە بۆ خۆت رزگارت ئە یین.

ئەمێن زەکی بە گیش بەم کارەساتە پێکەنین ئە یگری و لام وایە ئیشیکی بۆ خوا بیامەرز

- له‌گوندی «وه‌رتی» له‌و خو‌شناوه‌تیبه‌خه‌لکه‌که‌کۆ بو‌ونه‌وه و تیان بچین بۆ لای میر بۆ دیدنه‌ی و ئه‌بێ دیاریشی بۆ به‌رین. هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که «نیری» یه‌کی بۆ به‌رن. به‌لام «حه‌چه» به‌بێ ده‌ستتوێژ بچینه‌ خزمه‌تی میر نابێ. هینایان خسته‌تانه‌ حه‌وزیکه‌وه‌ و له‌ ئاوه‌که‌یان هه‌له‌که‌شا. هه‌رکه‌ ده‌ریان ئه‌هینایه‌وه «نیری» خۆی رانه‌وه‌شان بۆ ئه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ له‌ خۆی بنه‌کینه‌ی تریکی ئه‌که‌ند. ئه‌یانوت: په‌ککو ده‌ستتوێژه‌که‌ی شکا. به‌ هه‌ر جو‌ر بو‌و ده‌ستتوێژیان پێ گرت و ترکه‌ندن دوایی هات. بردیان بۆ میر و میریش سه‌رو جووت که‌وشی سووری به‌ خه‌لات دانێ و گه‌رانه‌وه‌.

له‌گه‌رانه‌وه‌دا هه‌موو له‌سه‌ر تاشه‌به‌ردیک دانیشه‌ن و قاچیان شو‌ر کرده‌وه‌ سه‌یری که‌وشه‌کانیان ئه‌کرد. پاشان سه‌ریان لێ تیکچوو نه‌یانزانی کامه‌قاچی کامیانه‌ تا هه‌لیکیشه‌وه‌ هه‌روا ره‌ب له‌وئ مانه‌وه‌و رۆژ دره‌نگ بو‌و. له‌ئاوایی چاوه‌ریان ئه‌کردن. له‌ئه‌نجاما هاتن به‌ ده‌نگیانه‌وه‌ سه‌ریان کرد هه‌موو له‌وئ وشک دانیشه‌توون و قاچیان راکیشه‌واوه‌. ئه‌وانیش سه‌ریان لێ تیکچوو نه‌یانزانی چۆنیان هه‌لسینه‌ن.

ئه‌مجا «مامۆتک» هات داریکی هه‌لگرت یه‌که‌یه‌که‌ ئه‌یدا به‌قاچیان، دیاره‌ئیشه‌ی پێ ئه‌گا قاچی ئه‌جوولانه‌وه‌. مامۆتک ئه‌یگرت و به‌خاوه‌ن قاچی ئه‌وت: ئه‌وه‌ قاچی تۆ. ئه‌ویش هه‌لێ ئه‌کیشه‌یه‌وه‌ ئه‌رۆیشه‌ت. که‌ هه‌موو رۆیشه‌ن و تیان: «ئه‌گه‌ر مامۆتک نه‌بوایه‌ ئیمه‌ لێره‌دا هه‌موو ورچ و ده‌عبا ئه‌یخواردین».

- هه‌ر له‌گوندی «وه‌رتی» دوو که‌س هه‌له‌سه‌ستن ئه‌چن بۆ راوه‌میشه‌. «مه‌گه‌ز» گه‌لێک ئه‌سوورینه‌وه‌ هه‌یچیان ده‌ست ناکه‌وێ. له‌ئاخرا له‌سه‌ر کانیه‌ک دانه‌نیشه‌ن، کو‌توپر میشه‌یک ئه‌نیشه‌ن به‌ناو چه‌وانی یه‌کیکیانه‌وه‌. ئه‌وه‌ی که‌ میشه‌که‌ی به‌ناو چاوه‌وه‌ نیشه‌تۆ ته‌وه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ قسه‌ بکا «فیتۆبه‌ک» بۆ کابرای هاو‌پتی دانه‌هه‌یلی و به‌ به‌نجه‌ ئیشه‌ره‌ ئه‌کا بۆ ناوچه‌وانی خۆی و ئه‌لێ: ئه‌وه‌ میشه‌یکه‌ بیکۆژه‌.

کابرای هاو‌پتی فیشه‌ک ئه‌خاته‌ به‌ر تفه‌نگ و ته‌قه‌گولله‌یه‌ک ئه‌نێ به‌ناو چه‌وانی کابراوه‌ ئه‌یکۆژی. دیاره‌ له‌و وه‌خته‌دا کابرا ده‌م و لێوی لێک ئه‌بینه‌وه‌و ده‌دانی ده‌رئه‌که‌وێ. ئه‌مجا ئه‌وینتر پیتی ئه‌لێ: ما گه‌ره‌که‌ی ئه‌که‌ی؟ ما لێم نه‌دایه‌؟ یانی بۆچ پێ ئه‌که‌نی؟ بۆچی لێم نه‌داوه‌؟

- له‌ «وه‌رتی» ئه‌لین: هه‌موو شت ئه‌چینه‌ی چما خوی ناچینه‌ی؟ چه‌ند که‌سه‌یک ئه‌چن خوی ئه‌به‌ن ئه‌په‌رژینه‌ن بۆ ئه‌وه‌ به‌روێ. پاش ماوه‌یه‌ک ئه‌چه‌وه‌هه‌ بزانن شین نه‌بووه‌. دیاره‌

هیچی دیار نییه. یه کیکیان به‌ردیک له‌ناو وهرده‌که هله‌ئه‌گری بۆ ئه‌وه بزانی خویکه چه‌که‌ره‌ی کردووه یان نه؟ به‌ریکه‌وت دوو‌پشک‌یک له‌ژیر به‌رده‌که‌دا ئه‌بن، به‌چه‌که‌ره‌ی نه‌زانی. هله‌ئیه‌گری و ئه‌بیا بۆ ده‌می بۆ ئه‌وه‌بیجژی. دوو‌پشک ئه‌دا به‌سه‌ری زمانیه‌وه ئه‌لی: په‌ککو ماشه‌للا چه‌ند سویر و تیزه! چ بران ناخوری.

له‌باره‌ی حاجی مه‌لاره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌ندیه‌وه

هه‌زاری شاعیر گێزایه‌وه وتی:

چاریک سو‌فیه‌ک له‌ حاجی مه‌لاره‌حمان ئه‌پرسی قوربان ریش هینشتنه‌وه له‌ شه‌رعا خیری زۆرتره؟ ئه‌ویش ئه‌لی: جا سو‌فی چی له‌وه خیری زۆرتره؟ به‌خوا له‌و رۆژه‌وه من ریشم به‌ر داوه‌ته‌وه قوونم هه‌ساوه‌ته‌وه. جاران ئه‌گه‌ر جنتیویان بێ بدامایه ئه‌یان وت: های له‌قوونی به‌م، ئیسته هه‌ر ده‌لین های له‌بن ریشی به‌م.

- مه‌لا که‌ره‌می گول - که‌ سوو‌خۆریکی به‌ناوبانگ بوو - مردبوو. له‌خانه‌قای شیخی بورهان ناشتوبویان. که‌س و کاره‌که‌ی به‌چاوی پر له‌ فرمیسه‌که‌وه له‌ حوجره‌ی شیخ محهمه‌د دانیشتبوون. حاجی مه‌لاره‌حمانیش له‌وئ بوو. شیخ محهمه‌د داینا وتی: قوربان باوکم وه‌سیه‌تی کردووه ئه‌م که‌وله بۆ جه‌نابت بی. منیش وا ئیستا هیناومه‌ته‌ خزمه‌تت. شیخیش له‌به‌ر ئه‌وه‌که مه‌لاکه‌ریمی ئه‌ناسی و ئه‌یزانی ئه‌م که‌وله له‌ پاره‌ی سوو پیکه‌وه نراوه به‌حه‌رامی نه‌زانی، نه‌یویست. وتی: رۆله من پیر بووم و تاچه‌تی که‌ول له‌به‌ر کردنم نه‌ماوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌نامه‌وی.

کورو که‌س و کاری مه‌لاکه‌ریم وتیان قوربان یا ئه‌بی لیمان وه‌ربگری یا ئه‌بی بمانکوژی؛ نابێ وه‌سیه‌تی ره‌حه‌تی بشکێ. شیخیش وتی: باشه وه‌ری ئه‌گرم. ها حاجی مه‌لاره‌حمان با بۆ تو بی. ئه‌ویش وتی: بینه قوربان باشه با بۆ من بی، میراتی که‌ر بۆ که‌متیاره. ئیتر که‌س نه‌ما له‌ به‌ر پیکه‌نین ته‌نانه‌ت که‌س و کاری مردووه‌که‌ش.

- شای ئیران عه‌سایه‌کی به‌خه‌لات دا‌بوو به‌حاجی بابه‌شیخی جه‌میان که‌ سه‌ره‌که‌ی جه‌واهرات بوو. شه‌ویک دز ئه‌چته‌ مالی حاجی بابه‌شیخ گه‌لی شت ئه‌دزن. له‌گه‌ل شته‌کانا سه‌ره‌عه‌ساکه‌ش ئه‌دزن. ئه‌و شه‌وه‌ش حاجی مه‌لاره‌حمان له‌جه‌میان ئه‌بی. به‌یانی ئه‌گه‌رپه‌وه‌وه بۆ «قه‌ره‌گوێز» لینی ئه‌برسن ئه‌ری حاجی مامۆستا مالی بابه‌شیخیان زۆر دزی بوو؟ ئه‌ویش ئه‌لی: «ئه‌ری وه‌للا بابه‌لی سه‌ره‌عه‌ساکه‌شیان لی بردبوو».

- روژیک نه‌حمده ناغای قاقلاوا (کسه‌گه نیریشیان بین نه‌وت) له زهمبیل نه‌بین. حاجی مه‌لاره‌حمانی شهره‌فکه‌ندی لیتی نه‌پرسی: نه‌ری ناغا بیستومه نه‌ته‌وی قاقلاوا بفرۆشی و بچیتنه‌ناو گهورکان؟ خو قاقلاوا زور خوشه بو نه‌وه‌نه‌که‌ی؟ نه‌ویش نه‌لی: به‌خوا قوربان فیری ناو چۆم و ناو نه‌بووم و لیتی ناژیم.

حاجی مه‌لاش وتی: جاریک کابرایه‌ک به‌ناو بازاری عه‌تاره‌کانا نه‌روا، له‌پر نه‌که‌وی و له هۆش خو‌ی نه‌چی. حه‌کیمیکی بو دینن. حه‌کیم هه‌ر چه‌نده‌خه‌ریکی نه‌بین کابرا چاک ناییته‌وه. پاشان نه‌پرسی: نه‌م کابرایه ئیشی چی بووه؟ نه‌لین: له‌ده‌باغخانه‌ئیش نه‌کا. نه‌ویش هه‌ر گورج ده‌رپتکه‌ی دانه‌که‌نی ته‌بین گوو له‌به‌ر لووتی کابرا دانه‌کا. کابرا هه‌ر بو‌گه‌نه‌که نه‌چی به‌ لووتیا پزمه‌یه‌ک نه‌دا و راست نه‌بیته‌وه. به‌لی پیاو که فیری شتیک بوو زور سه‌غله‌ته ده‌ستی لی هه‌لگرئ.

- حاجی سه‌عیدی مه‌لاحه‌سه‌نی عه‌لاف بو‌ی گنیرامه‌وه وتی:
له‌گه‌ل مه‌لاحه‌مه‌ینه‌شیته له‌سوله‌یمانی برپارمان دا که حه‌مووشاغا بچیت دایکی خو‌ی لیتی ماره‌کا. حه‌مووشاغا ئیمه‌ی هه‌لگرت و چوینه‌لای مه‌لا حه‌مه‌مین پنی وت:
مه‌لاحه‌مه‌مین من دایکم هه‌ر چه‌نده پیره به‌لام جوانه. ژنیک دینی نه‌مه‌وی لیتی ماره‌که‌م؛ چونکه‌لام وایه شتی شهرعی نه‌وی. ژنیکیش که نه‌وه‌ی ویست به‌شهرع دروست نییه له‌مالا بمینیته‌وه. تویش خو‌ت نه‌زانی نه‌مه بو‌ نان نییه چونکه من ده‌وله‌مه‌ندم و نانم زوره. بو‌ نان به‌ده‌ست دایکه‌مه‌وه دانه‌ماوم، به‌لکوو -شهرع شهرمی بو‌ نییه- بو‌ گانه.
مه‌لاحه‌مه‌مینیش وتی: باشه، مادام شته‌که به‌ نه‌مری شهرعه‌ منیش سه‌رم له‌به‌ر ده‌میایه. حه‌مووشاغا وتی: ناخر وانابن نه‌بین قه‌ول و قه‌راریک هه‌بین له‌به‌ینا. مه‌لا حه‌مه‌مین وتی: قه‌ول و قه‌راری چی؟ حه‌مووشاغا وتی: حه‌فته‌ی چه‌ند جار نه‌و ئیشه‌ شهرعییه نه‌بیت؟ مه‌لا حه‌مه‌مین وتی: حه‌فته‌یه‌ک جاریک. حه‌مووشاغا وتی: که‌مه. مه‌لا حه‌مه‌مین وتی: بابه حه‌فته‌یه دوو جار.

مه‌سه‌له له‌سه‌ر نه‌مه برپایه‌وه و پینج دینار به‌بعمان له‌ مه‌لاحه‌مه‌مین وه‌رگرت. له‌وه زیاتری بین نه‌بوو. حه‌مووشاغا وتی: نه‌مه نابن، من که‌فیل نه‌وی. نه‌گه‌ر حه‌فته‌یه دوو جار نه‌بوو من چی جوابی دایکم به‌ده‌مه‌وه؟ قه‌رارمان دابچینه‌لای حاجی برپاهاغای خه‌فاف نه‌و بین به‌که‌فیل. مه‌لاحه‌مه‌مینیش رازی بوو وتی: باشه.

چووین بۆ لای حاجی برایماغا و کاره‌ساته‌که‌مان بۆ گێترایه‌وه، وتمان ئه‌وا هاتوین
 جه‌نابت ببی به‌که‌فیلی مه‌لاحمه‌مین. حاجی برایماغا وتی زۆر باشه، به‌لام با مه‌لاحمه‌مین
 ئه‌وه‌بزانی که‌ معنای که‌فالت ئه‌وه‌یه ئه‌گەر ئه‌و ئه‌و ئیشه‌ی بێ نه‌کرا ئه‌بێ من بیکه‌م.
 لێره‌دا مه‌لاحمه‌مین تووره‌بوو ده‌ستی کرد به‌جنتیوان به‌ هه‌موومان وتی: ئیوه ئه‌تانه‌وی
 به‌ هه‌مووتانه‌وه شه‌ره‌فی من بشکێتن و عه‌رزو ناموسم له‌ناو به‌رن. من ئه‌مه‌ناکه‌م هه‌ر خۆم
 ئه‌بم به‌ که‌فیلی خۆم. هه‌مووشاغا وتی: ده‌ سا وه‌للا مه‌لاحمه‌مین من به‌بێ که‌فیل شتی
 واناکه‌م و ناتکه‌م به‌زاوای باوکم؛ برۆ خوات له‌گه‌ل.

- هه‌مووشاغا ئه‌که‌ویته‌ بیریکه‌وه. حاجی حه‌سه‌نی خه‌فاف ده‌ری دیتی. پاش ئه‌وه ئیتر
 هه‌موو جار ئه‌یکوتایه‌وه به‌چاویا. ئاخری رۆژیک پتی ئه‌لئ: حاجی حه‌سه‌ن که‌م بیکوته‌وه
 به‌ چاوما، وه‌ره‌تۆ بچۆ خۆت بخه‌ره‌ بیریکه‌وه، نان و که‌بابیک ئه‌که‌رم بۆ قاده‌راغای
 عه‌بدولفه‌تاح بیت ده‌رتینئ. ئه‌و وه‌خته‌ هه‌یچمان له‌ هه‌یج. ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بێ تو‌نان و که‌بابیک
 قه‌رزار ئه‌مینیته‌وه.

- عه‌به‌ی حه‌مه‌خه‌یات له‌گه‌ل هه‌مووشاغا وه‌ختی خۆی لای حاجی عه‌بدولوه‌فا بوون.
 پاشان عه‌به‌خه‌یات بوو به‌حاجی و ده‌وله‌مه‌ند بوو. رۆژیک ئه‌چنه‌لای حه‌مه‌سه‌عید خه‌فاف،
 هه‌مووشاغا به‌حه‌مه‌سه‌عیایا ئه‌لئ: ئاغا بۆی بنووسه‌ یه‌کت له‌حه‌جه‌کانیم بۆ حه‌واله‌ بکا
 به‌لام حه‌جی دووه‌م و سێهه‌م نه‌بێ، چونکه‌پاره‌ی ئه‌وانه‌ی به‌ مووشین په‌یدا کردوه.

- له‌قه‌سی هاوچه‌رخان:

- به‌گه‌میران هه‌بوو رۆژیک له‌ هه‌ولێر له‌گه‌ل «معلم» یکه‌دا ئه‌بێ به‌ شه‌ریان و شه‌ره‌که‌ زل
 نه‌بێ. پاشان به‌ موعه‌لمه‌که‌ ئه‌لئ: سه‌گباب! تۆ کوو له‌گه‌ل من شه‌ره‌ ئه‌که‌ی؟ من زنه‌که‌م
 موعه‌لمه‌ هه‌موو شه‌وی جاریک سواری ئه‌بم.

- محه‌مه‌د شه‌ریف بۆی گێترامه‌وه وتی:

له‌و ولاته‌ دوو برا هه‌بوون، پیرداود و پیرمه‌م. پیرداودیان وا دیار بوو هه‌ر سه‌ره‌تاوه
 ده‌عباکه‌ی ئیشه‌ی نه‌ئه‌کرد. به‌کوردی هه‌لنه‌نه‌ستا. له‌م رووه‌وه‌ دائمه‌ن ماته‌مبار و به‌
 په‌ژاره‌بوو، ناهه‌قیشی نه‌بوو چونکه‌ بیه‌ش بوو له‌ به‌شیکێ زۆر گه‌وره‌ی زیان.

شه‌ویک دنیا زۆر سارد بوو به‌لکوو به‌فر و کرپوه بوو. هه‌ردووکیان پینکوه له باخه‌لی یه‌کا نووستیوون. له نیوه‌شه‌ودا پیرداود ده‌ستی به‌ده‌عبا که‌وت سه‌یری کرد -بلامانی- راست بووه‌ته‌وه، گرتی و به‌ده‌سته‌که‌ی تری ده‌ستیکی ژهند به‌پیر مه‌می براهیوه وتی: برام خوا کردوویه‌تی وا ده‌عباکم راست بووه‌ته‌وه به‌لکوو به‌هه‌ر جۆر بووه به‌په‌له یه‌کیم بۆ په‌یدا بکه‌ی بجمه‌ لای تا هه‌لم ل ده‌ست دهرنه‌چووه به‌لکوو ئه‌م تلیسمه بشکنی و رزگارم بیت له‌و دهرده نه‌فسیه‌و بۆ خۆم له پاشا ژنیک بیتنم و ببه‌ به‌خواه‌نی مال و مندالیک. پیرمه‌م وتی:

برام ئه‌مه قسه‌یه تو ئه‌یکه‌ی؟ جارێ ئیسته ئه‌م توفه‌یه ماله‌و مال هه‌ر ناکرێ. ئه‌وا کراش به‌ده‌م و ده‌سته تا تو کیرت نه‌نیشته‌ته‌وه من ئه‌م یه‌که‌م له‌کوێ بۆ په‌یدا ئه‌کرێ؟ سته‌یه ئه‌و شته که تو گرتوته‌و به‌هی خۆتی ئه‌زانی ئه‌وه هی برای خۆته گرتوته.

- رویه له عیراق باوی هه‌بوو، دینار هات به‌سه‌ریا. کابراه‌کی برین پیچ هه‌بوو له هه‌ولێر، پیاویکی به‌دیمن و که‌له‌گه‌ت بوو. هه‌موو سه‌رشان و به‌رۆکی خۆیشی پر کردبوو له‌نیشان و جوققه. له هه‌ر شوینیک دانه‌نیشته ئه‌و شوینه چاخانه وه‌یا چیشته‌خانه بوایه پاره‌ی دانیشته‌کان هه‌موو ئه‌و ئه‌یدا. له‌م رووه‌وه هه‌ماغایه‌ک بوو بۆی خۆی.

جا لییان ئه‌پرسی کاکێ خۆم، تو ئه‌م پیاوه‌تی و به‌خشنده‌یه ئه‌که‌ی مانگانه‌که‌ت چه‌نده‌وا به‌م جۆره‌ئه‌که‌ی؟ ئه‌ویش خۆی نه‌ئه‌شکان ئه‌یوت: من و ره‌ئیه‌ی سه‌ه پهنجا و پینج دینار مانگانه‌که‌مانه. به‌مه‌رج مانگانه‌که‌ی ره‌ئیه‌ی سه‌ه پهنجا دینار بوو، هی ئه‌و پینج دینار بوو. به‌لام وای به‌لاوه‌گه‌وره‌یی بوو که‌ خۆی بخاته‌پال ئه‌و.

- مه‌لا جه‌میل گه‌یراه‌وه وتی:

ئه‌وا له که‌رکووک دوو ژن نیشته‌ونه‌ته سه‌رو به‌چکی یه‌ک و یه‌کتریان که‌له‌لا کردووه. له‌و وه‌خته‌دا ئه‌وان به‌و جۆره له شه‌ردان ژنیکێ لای ئیه‌ -روژه‌یان- «کۆلێ کنگری پی ئه‌بێ ئه‌چی به‌لایانه‌وه ئه‌لی: خوشکم کنگر ناکرن؟

- مه‌لا توفیقی حاجی برام ناردی بۆ رشته وتی:

له‌و ده‌ستی بازیانه له گوندێ کابراه‌کی سه‌پان ژنیکێ جوان و جحیلی ئه‌بێ له‌گه‌ل دایکێکی پیرا. ئه‌م ژنه‌ دۆستیکێ ئه‌بێ. به‌دۆسته ئه‌لی: شه‌و که‌ هاتی له‌و دیوی

چەپەرە کەوێ هەلخە. ئەگەر ئامۆزگاریم کردی بەو پێشە برۆ بەرپۆه؛ ئەینا بگەرپۆه. شەویەک وا پێی کەوت میردە کەمی چوو بۆ سەر خەرمان. کاتی کە دۆستە کەمی دێ و دەنگی پێی دیت بەم جۆرە ئامۆزگاری ئەکات. بێشکە کە رائەژەنی و ئەلێت:

رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە	باوکت هەستاوێ چوێ تە چیا یە
پێخەفی بردووێ ئەم شەوێ نایە	تا بەیان ئەروا هیچ دەنگی نایە
ئەو سەگەمی مالمەن ناوی زەنگینە	خەسووشم تۆزێ گویچکەمی سەنگینە
وا لە لای چەپم بۆ خۆی خەفتینە	بێشکەمی کۆرپە کەش لای سەر کەفتینە
کە هاتیە ژوورەو کۆلە کەمی ماله	تۆزێ لەم لاتر تەنورەو چالە
خۆت لادە لێیان بێرە لای راستم	دەست بکەرە مەم هیچ مە کە باسەم
رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە	دەردت لە گیانم بۆچ خەوت نایە

بەم جۆرەو لە سەر ئەم نیشانانە کاو رای دۆستی ئەچیتە لای راستیەوێو تەبەیانێ بۆ خۆیان پێکەوێ رائەبوێرن.

- بۆیان گێرامەوێ کە لە سولەیمانی لە گەرەکی سەرچیمەن مەلا کەرەم وەیس ناویک هاتوێو ئەوێ پێشەمی هەر کتیب گرتنەوێ بوو لە گەل نووشتە نووسینا. ژنیکی زۆر ناشیرین و ناقولای هەبوو ناوی خا حەنیف بوو. مەلا ئارەزووی لێ ئەتە جولا لە بەر ناشیرینی. رۆژی مەلا ئەچێ بۆ کتیب گرتنەوێ لە کاتی نیوێرۆدا دیتنەوێ بۆ مالهوێ پال بە دەرگاوه ئەنی و ئەلێت حەنیف خێرا دایکەنە لە مالی پاشچاوهوش رەقم کردووێ هەتا نە نیشتۆتەوێ.

حەنیف ئەلی: جاری دەستم لە هەویردا یە. مەلا ئەلی: کچی! کە نیشتەوێ مالی پاشچاوهشیکی ترم لە کوێ دەس ئەکەوێ رەقی کەمەوێ؟

- دوو دێ هەیه لەو موکریانە، یەکیکیان «سەراو» ی ناوێ، ئەویکەیان «بناو» ی ناوێ. حەمەمی یۆسوجان هەبوو پیاویکی ئازا و بە دەسەلات و لە جافەکان بوو. شکاتیان بر دە لای حاجی برا یماغای عەنبار بۆ ئەو بۆیان ساغ کاتەوێ.

. ئەویش وتی: بێخەنە حەوزە کەمی بۆکانەوێ، ئەگەر کەوتە سەر ئاوه کە ئەوێ هی سەراویەکانە، ئەگەر کەوتە بن ئاوه کەمی بۆکانە. حەمەمی یۆسوجانیش وتی: بە راستی ناغا حوکمیکی چاکت کرد. لە هەر دوو بارا من ئەخنکیم و تۆیش بە ناقل دەر ئەچێ.

- محمدمدملاشریف بوی گیرامه‌وه‌وتی: له‌گوندی «گۆمه‌شین» له‌و خوشناوه‌تیه‌مام ئەولا کچیککی هه‌شت سالانی هه‌بوو ناوی خه‌جه‌بوو. کوریککی برزاشی هه‌بوو داوای خه‌جه‌ی ئەکرد که مامی بیداتی. خه‌جه‌ش راوه‌ستا بوو مام ئەولاش ئەیوت: کورم زۆر مناله‌ چون ئەبی؟ خه‌جه‌ له‌و ناوه‌دا هه‌لیدایه‌وتی: به‌خودای بابە هیچ پەک له‌من ناکه‌وی. مام ئەولای هه‌زار ده‌می بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌وه‌ ناچار دایه‌و راستیش بوو خه‌جه‌ هیچ پەکی نه‌که‌وت.

- مه‌لاکه‌ی گوندی «هیرۆ» کتیبیککی ته‌فسیری له‌به‌رده‌ستا بوو موتالای ئەکرد. کتیبه‌که‌ ده‌ستتووس بوو، به‌خه‌تی گه‌وره‌و حاشیه‌ی ورد و سور نووسرابووه‌وه. سۆفی شه‌ریفیک به‌لایه‌وه‌ دانیشتبوو ئەویش سه‌ری شوڤ کرده‌وه به‌ سه‌ر کتیبه‌که‌دا و په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر خه‌ته‌ دروشته‌کان وتی: مامۆستا ئەمانه‌ ئەخوینتیه‌وه؟ مامۆستا وتی: ئا. سۆفی شه‌ریف وتی: ئای سه‌گ مه‌لا، ئەمجا په‌نجه‌ی خسته‌سه‌ر خه‌ته‌ورده‌کان وتی: ئەم وردانه‌ش ئەخوینتیه‌وه؟ مامۆستا وتی: ئا، سۆفی وتی: ئای به‌راز مه‌لا. وتی: ئەی ئەو سوورانه؟ وتی: ئا. وتی: ئای نیره‌که‌ر مه‌لا. مه‌لاش وتی: به‌سه‌به‌سه‌ سۆفی هه‌مووی ئەخوینمه‌وه‌ئیتەر هیچ نه‌ماوه‌.

- ئەحه‌ی جاو جاریک زستان ئەبی ئەچی بۆ حه‌مامی مفتی له‌سوله‌یمانی. که‌ دیته‌ ده‌روه‌ له‌ ده‌رگای حه‌مام ده‌رئه‌چی «با» لێی ئەدا یه‌کێ له‌ هیلکه‌گۆنه‌کانی چرچ ئەبی و ئەچی به‌ناوا. ئەمیش ئەگه‌رێ به‌شوینیا و ئەگه‌ریته‌وه‌ بۆ حه‌مامه‌که‌.

فه‌ره‌جی حه‌مامچی لێی نه‌پرسی ئەوه‌ بۆ گه‌راپته‌وه؟ ئەلێ: ئەم حه‌مامه‌دزی تیدایه‌، یه‌کێ له‌ هیلکه‌گۆنه‌کانمیان دزیوه‌. له‌م قسانه‌دا ئەبن هه‌وای گه‌رم لێی ئەدا هیلکه‌گۆن شوڤ ئەبیته‌وه‌و دیته‌وه‌ شوینی خۆی.

مامه‌حه‌مه‌د هه‌ست به‌قورساییه‌ک ئەکا و ده‌ست بۆ ناو لنگی خۆی درێژ ئەکا سه‌یر ئەکا هیلکه‌گۆن له‌شوینی خۆیه‌تی. ئەلێ: فه‌ره‌ج دۆزیمه‌وه‌ شتیک که‌ ده‌ستی دزی لێ نه‌که‌وی هه‌ر ئەدۆزیته‌وه‌.

- حاجی محممه‌دی عه‌نبه‌ر یه‌کیک بوو له‌نوکتیه‌بێژه‌کانی سوله‌یمانی و له‌و که‌سانه‌ که‌ قسه‌ی نه‌سته‌قیان هه‌بوو، پێکه‌نینیش نه‌بوو. ئیواره‌یه‌ک کاتی نوێژی شیوان بوو له‌مزگه‌وتی شیخ جه‌لال له‌سوله‌یمانی. ئەو وه‌خته‌ ترومپایه‌ک له‌به‌ر سه‌کوێ مزگه‌وته‌که‌دا بوو ئەم ئاوی

به لوعه و مه‌لوعه‌یه دانه‌هاتبوو. شیخ جه‌لال له‌ناو محرابی سهر سه‌کۆکه قامه‌تی بۆ کرابوو هی نویژی شیوان. خه‌لکه‌کش هموو له‌پشتیه‌وه راه‌ستابوون.

نیه‌ت دابه‌ستراو نه‌به‌سترا کابرایه‌کی چه‌ته‌ولی خه‌لکی نه‌و شاره‌زووره ههر له‌دووره‌وه هات تینوی بوو چوو‌ه‌سهر ترومپاکه‌ ئاو بخواته‌وه. ههر چه‌ند به‌ده‌وریا هه‌لسوورا نه‌یزانی چۆن نه‌که‌ویته‌ گهر. حاجی محهمه‌د له‌ سه‌فی پیتشه‌وه له‌ نیوه‌ی نیه‌تا بوو ههر خیرا ده‌رپه‌ری بازی دایه‌ خواره‌وه چوو‌ه‌ سهر ترومپاکه‌و به‌کابرای وت: باوکم تینووته؟ وتی: ئا، برا. وتی: ده‌ده‌م بنی به‌ لووله‌که‌یه‌وه. ده‌می نا به‌لووله‌ی ترومپاکه‌وه ده‌ستی دایه‌ ده‌سکه‌که‌ی و خسته‌یه‌ جووله. تا ئه‌م ئه‌مه‌ی کرد خه‌لکه‌که‌ هموو نویژیان دابه‌ست.

که نه‌و ده‌ستی نا به‌ده‌سکی ترومپادا ئاو باسقه‌نه‌ی به‌ست، له‌ لووت و گوپی کابراوه‌ ئاو ده‌رپه‌ری. کابراش ده‌می گیر بووه له‌ لووله‌ی ترومپاکه‌، ههر چه‌نده‌ مل با ئه‌دا ده‌می به‌ر نابی. حاجی محهمه‌دیش ههر خیراخیرا ده‌سکی ترومپا بانه‌دا و ئاو ههر زیاده‌ ئه‌کا و ئه‌لی: ده‌باوکم تیر بخۆره‌وه.

خه‌لکه‌که‌له‌ناو نویژه‌که‌دا ده‌ستیان کرد به‌ هیلکه‌ هیلکه‌ و پیکه‌نین و هموو نویژیان پری. له‌و لاشه‌وه کابرا به‌لادا هات. چه‌ند که‌ستیک چوون ده‌سکی ترومپاکه‌یان له‌ده‌ستی حاجی محهمه‌د سه‌ند ئاو وه‌ستایه‌وه. به‌ ههر جۆر بوو ده‌می کابرایان له‌ لووله‌ی ترومپاکه‌ به‌ره‌لا کرد، ده‌ستیان به‌سکی کابرا‌دا هینا ئاوه‌که‌یان له‌ سکی ده‌رکرد و کابرا به‌ ههر جۆر بوو هاته‌وه هۆش خۆی.

حاجی محهمه‌د وازی نه‌هینا چوو به‌لایه‌وه پینی وت: باوکم تیرت خواره‌وه؟ کابرا وتی: هه‌ی ده‌ویت باوک! ئه‌مه‌ که‌تن بوو تو وه‌منت گیترا! وتی: برا چی بووه ئاووم دایت. یه‌کی چوو‌ه‌ شاره‌وه لووله‌ که‌واوی خوارد نه‌ی نابی ئاو بخواته‌وه؟ کابرا وتی: هه‌ی بچۆ ده‌ویت باوکه‌ی شارییه‌! ریامه‌گۆر باوکتانا! شه‌رت وی وه‌شه‌رتی خوا چوومه‌وه قسه‌نه‌که‌ی سه‌ی ساق بگرم بالانه‌رانتان بۆ بنیری هه‌زار شه‌قتان تی‌هه‌لدات و گشتان گول بکا. بۆچی وا ئه‌زانن ئیمه‌ عه‌شیره‌تین. کابرا رۆیشت و ئه‌وانیش نویژیان دابه‌سته‌وه.

- مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ره‌سوول هه‌بوو له‌سووله‌یمانی. به‌ینی نیوه‌رو و عه‌سر بوو، کابرایه‌کی شاره‌زووری هاتبوو بۆ شار. له‌ بازار که‌وایه‌کی کرپیوو چوه‌سهر تاته‌به‌رده‌کانی مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ره‌سوول. که‌وا شه‌ره‌که‌ی خۆی داکه‌ندو ئه‌و که‌وا تازه‌یه له‌ به‌ر نه‌کرد.

که‌وا به‌و تازه‌بیه هەر چه‌ندی ئە کرد ناوقه‌ده‌که‌ی نه‌ئه‌هاته‌وه یه‌ک. توند‌توند رایئه‌کیشا و هەر ئه‌یوت: «یا غه‌وس! بکه‌م وه‌قنگ دایکته‌وه وه‌سای خه‌یات بۆ که‌وایه‌ک پیت داگم». ئه‌وه‌نده به‌ توندی لێ ئه‌نه‌وی زۆری لێکرد، که‌وا شیره‌یه‌کی لێوه‌هات و دریا. له‌و وه‌خته‌دا کابرا ئه‌وه‌نده به‌تین ئه‌ینه‌وی له‌ ئەم لاو ئه‌و لای که‌واکه‌ خۆیشی تریکی که‌ند. گویم لێ بوو وتی: ترو شیره‌ی وه‌گۆر باوک خه‌یا ته‌که‌! ئەم شاریه‌ ده‌ویت باوکانه‌ ئیژی چوونه «بیتسه‌لمین» لادینی وه‌کافر ئەزانن. وه‌شیره‌ رازی ناو، تریشان گه‌ره‌که‌.

- سه‌رده‌می ده‌سلانی شیخ مه‌حمودی حه‌فید له‌ سوله‌یمانی، [شیخ] له‌ حاجی مسته‌فا پاشای یاملکی توورپه‌ ئه‌بێ و ئەمر ئەکا بیگرن. حاجی مسته‌فا پاشا که‌ ئەزانێ ئیش زۆر خه‌ته‌ره‌و ئەگه‌ر له‌و وه‌خته‌دا بیه‌ نه‌لای، شیخ مه‌حمود ئه‌یکوژی، دبه‌سه‌ر ئه‌وه‌ خۆی به‌شارته‌وه‌. هه‌یج په‌نایه‌ک نا‌دۆزته‌وه‌ ئه‌وه‌ نه‌بێ که‌ په‌لاماری قورئانیک بدات و به‌جیت بۆ گردی سه‌یوان.

به‌په‌له‌ پرۆزی قورئانیک هه‌له‌گه‌ری و ئەچی بۆ گردی سه‌یوان. له‌و کاته‌دا پیاوه‌کانی شیخ مه‌حمود ئه‌ییین و هه‌را ئەکه‌ن به‌شوینیا. ئه‌ویش گورج له‌سه‌ر قه‌بریک دانه‌نیشی و ده‌ست ئەکا به‌قورئان خویندن. پیاوه‌کان دین ئەیگرن و ئەیه‌ن بۆ لای شیخ مه‌حمود.

شیخ ده‌ست ئەکا به‌قه‌سه‌کردن و پنی ئەلی: تو ئیشی نابه‌جی ئەکه‌ی و قومیت له‌دزی من کردووه‌. ئه‌ویش ئەلی: یا شیخ! به‌قه‌بری دایکم من ئاگام له‌ هه‌یج نییه‌و به‌ته‌واوی ته‌رکی هه‌موو شتیکم کردووه‌. ئه‌وه‌ له‌و پیاوانه‌ بیره‌سه‌ بزانه‌ منیان له‌کوئ هینا؟ من له‌سه‌ر قه‌بری دایکم بووم قورئانم بۆ ئەخویند، حه‌قی زۆر به‌سه‌رمه‌وه‌یه‌.

شیخ ئەم قسه‌یه‌ی به‌لاوه‌سه‌یر ئەبێ، چونکه‌ ئەزانێ درۆ ئەکا. دایکی چی و قورئانی چی! له‌ گه‌ل ئەمانه‌شا ئەلی: پرۆ با خاتری قه‌بره‌ درۆزنه‌که‌ی دایکت بێ. له‌راستیشدا قه‌بری دایک نه‌بوو، هه‌روا چوو بوو له‌سه‌ر قه‌بریک دانیشتبوو بۆ ئه‌و رۆژه‌ کردبووی به‌دایکی خۆی.

- عه‌زه‌شووکێ هه‌بوو جاریک رپی ئەکه‌ویتته‌ ئه‌و ناو دزه‌یا به‌تیه‌ ئەچیتته‌ مالی حاجی سه‌لیم. مالی حاجی ساواریان ئەبیت. حاجی و عه‌زه‌ پیکه‌وه‌ دانه‌نیشن، حاجی ژن ساواری لێ نابوو چوو بوو بۆ کانی ژنان بۆ ئاو. عه‌زه‌ش به‌ په‌له‌ بوو ئه‌یه‌ویست برۆا. حاجی کورپکی له‌ مال بوو وتی: رۆله‌ هه‌سته‌ لۆی تیکه‌و لۆی چه‌ورکه‌.

عەزەم عەزەبوو ھەر ھەستا لووس و باریک رویشت. حاجی سەلیم وتی بۆ کوئی؟
عەزەش وتی: نە ئەم نانە ئەخۆم و نە بېشمگین، لۆی چەور کەمە عەنای چیبە؟

- کابرایەکی دەوری شاخە پیسکە ژنیکی خۆشناوی ھینابوو. ژنە کە ئەو ھەل شەو -
بلامانی - یەکیکی پیا ھینا. زۆر تەریق بو ھو. مێردە کە ی دلی دایەو ھو وتی: قەیدی نیبە شتی
وا نیشانە ی ئەو ھە یە کە سالە کە ی خۆش ئە بیت. ژنە تۆزی کرایە ھو ھو شەرمی شکا وتی:
پیاو کە! کەواتە با یە کیکی تریش بکەم. پیاو ھو وتی: ئا فرەت نا مە کە، عە مارە کە جیبی
ھیبی تری تیندا نابیتە ھو.

بە بنچە و باوک و دایک نیبە:

پیاویک ھەبوو لە شار دوو کورپی ھەبوو. پیاو کە خۆی زۆر بە دین بوو، کورپە کانی
گەرە کە یان کە ئەتوت دەنکی ھەنارە لە پیاو کە خۆی بە دینتر بوو. ھەموو دەم ھەر
لە مزگوتای بوو، سەری برۆیشتایە نوێزی نە ئە رویشت. بچوو کە کە شیان دانمەن لە کۆری قومار
و لە گۆشە ی دوکانی عەرەق فرۆشە کانا بوو. کورپە زیاد لە مە، حیزیش بوو.
ھەر لە شار پیاویکی تر ھەبوو ھەرچی خوا حەزی لێی نە کردایە ئەو ئەو ھە ی ئە کرد؛ کە چی
کورپیکی ھەبوو بە پینچە وانە ی ئەو نوێزت لە سەر داوینی بکردایە. بە راستی کورپە ھەلیە ک بوو
بۆ خۆی.

- کابرایەکی سییان ژنیکی ھینابوو، شەوی کە ئەچیتە لای ژن تەماشای ئەکا ژنە بەری
خۆی پاک نە کردۆتە ھو. پینی ئەلێ: ئا فرەت ئەوا من مێرد و مەحرەمتم قەیناکا، بەلام ئەگەر
بەم حالە چووینتە لای یە کیکی نامەحرەم و بینگانە ھیب خەجالەتی ناکیشی و نالیبت عەیبە؟

- رەحمەتیە کە ئەیفەرموو:

روورەش: ئەو کەسە یە کە تووشی یارە کە ی ببی و جیگا چۆل ببی کیری ھەلنەستی.
ھەر ھە ئیفەرموو خیرخوا: ئەو کەسە یە کە پیرە ژنیکی بە گانیک بلاوینیتە ھو.

- شیخ ھادی پشدری ناردی بۆ رشتە وتی:

کورپک له دووز چوو بۆ زوبه‌یر. ئەم کورپه ئاشنیکیان هه‌بوو له دووز دایکی ولامی بۆ نارد کورپم وه‌روهه. ئاو هاتوه‌سه‌ر کاری ئاشه‌که بکه با بکه‌و‌یتسه‌وه گه‌ر نایکی لی بخۆین. کورپه‌ش ولامی بۆ ناردوه‌وه وتی: دایه سم‌تیک له زوبه‌یر بۆ نان خواردن هه‌زار ئاشی دووز دیتیت.

- عه‌زیز به‌گ هه‌رچه‌نده چاوی نه‌ما‌بوو، به‌لام ئه‌وه‌ی خواره‌وه‌ی هه‌ر له‌کارا بوو. روژیک له‌و ده‌شتی لای کانی ماسیه‌یه‌ی ماکه‌ریکی ئه‌گا، ماکه‌ر ئه‌ت‌ری و ئه‌و شوکری ئه‌کرد. نه‌شی ئه‌زانی که خه‌لک دیا‌ره؛ چونکه‌چاوی نه‌ما‌بوو. خه‌لکه‌که‌چوون به‌سه‌ریا و وتیان: ها عه‌زیز به‌گ خیره‌وا شوکری ئه‌که‌ی؟ ئه‌ویش زانی ئیشه‌که‌ی لی ده‌رکه‌وتوه‌وه هه‌یچی بۆ نه‌ما‌یه‌وه وتی:

چۆن شوکر نه‌که‌م؟ به‌عو‌مریکی هه‌شتا سالیه‌وه که‌ر ئه‌ت‌رینم. کیری وا شوکری ناوی؟
- مه‌لا سمایلی کانيسکان له‌و سه‌ره‌ئيه‌ی به‌میوانی مالیک. پیاویان له‌ مال‌ه‌وه نابی هه‌ر ژنه‌که ئه‌بێ. ژنه‌ منالیکي ئه‌بێ زۆر ئه‌گری، هه‌ر چه‌نده له‌ گه‌لی خه‌ریک ئه‌بێ ژیر نایته‌وه. مه‌لا سمایل توورپه ئه‌بێ و مناله‌که وه‌ئه‌گری. ئه‌ویش له‌ گه‌لی خه‌ریک ئه‌بێ هه‌ر ژیر نایته‌وه. ده‌ستیک ئه‌دا به‌سه‌ر پشتیاو ئه‌لێ: ژیر ئه‌بیتسه‌وه ژیر به‌وه، ژیر نایته‌وه ده‌سا وه‌للا دایکت ئه‌گه‌یم. ژنه‌ش ئه‌لێ: ده‌سا مام‌وستا ئەم مناله‌ لاساره‌ خۆم ئه‌یناسم، ژیر نایته‌وه تا ئه‌وه‌ی ئه‌یلتیت به‌چاوی خۆی نه‌یبینێ.

- هه‌ر مه‌لا سمایل گه‌ی‌را‌یه‌وه وتی:

له‌و ولاتی بۆلی و بابۆلییه‌ رێم که‌وته هۆبه‌یه‌ک. به‌شتیکیان ئه‌زانیم. کچه‌یکیان هه‌بوو ماره‌یان ئه‌کرد. رووم کرده‌ کچه‌که وتم: کچم به‌لای مه‌زه‌بی ئیمه‌وه - که‌شافه‌ین - باوک بۆی هه‌یه‌کچی خۆی ماره‌ بکا له‌ هه‌ر که‌س که‌ ئه‌یکا. ئیسته‌ تو کچیت با باوکت ماره‌ت بکا؟ وتی: مام‌وستا کچ بووم خوا عافووم بکا.

- پیاویک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی تووشی داوی ژنیک بوو. پاره‌یه‌کی زۆری تیا خه‌رج ئه‌کرد. هه‌موو که‌سیش ئه‌یزانی وایه. من ئه‌یناسم، لام وایه‌تویش ئه‌یناسی. پینان ئه‌وت: بۆچ هه‌ر یه‌کجار نایه‌ینی و تووشی ئه‌و مه‌ساریفه‌ زۆره‌ش ناییت؟ ئه‌ویش ئه‌یوت: به‌لێ راسته‌،

بەلام لەزەتی ئەوەم لە دەست دەر ئەچێ کە هەر جارە بە دزدە بۆی بچم و ئەویش وەعدەم بداتی و درۆم لەگەڵ بکا.

- کابرایەکی فەقیرۆکە هەبوو لە «زێویە» ئەچیتە لای مەلا سمایلی کانیسکان؛ کە مەلای ئەوی ئەبێ. ئەلێ: مامۆستا شەرع شەرمی بۆ نییە من لەگەڵ خێزانەکەما هەر وەخت کە ئەچمە لای لە وەختی ئیشی شەرعیدا هەر ئەلێ: دەلاچۆ کوشتمت بچۆ بەولاو. منیش سەرم لێ تێک ئەچێ و نازانم چی ئەکەم. ئەترسم لەبەر ئەوە تووشی قەتلیک بێم. ئیستە چارم چییە؟ مەلا سمایلیش ئەلێ: باوکم بچۆ بەو دەرەووە بیکۆزە خوینی لەسەر من. کابرا ئەلێ: خوا دەوامی عومرت بدا.

- محەممەدی مەلا کەریم بۆی گێژامەو و تی: کابرایەکی روغزایی ئەحمەدی شاسواری ناو بوو، ژینکی «ئەحمەد پرنە» یی هینابوو. کابرا ژینکی تریشی هەبوو. کە ژنی تازە ئەگاتە مالی مێردەکە، هەویکە بەم جۆرە بەخێرهاتنی ئەکا:

بەخێرهاتی، بەخۆش هاتی	بەسەر پینج و دوو شەش هاتی
بەشەرمەو و روو رەش هاتی	لەلای خۆتان کێر بوو قاتی
من لێرە بووم تۆ بۆ هاتی؟	

ئەویش ولامی ئەداتەو ئەلێ:

بیتفەر خازە، دەنگت وازە	پۆیت چەرموگ وەک کلکە سەگ
حەبەت خراوتر لە دیلەسەگ	من کە هاتم بۆ تۆ هاتم
با بیزانی من کیم؟ فاتم	ئەترە تینم تا ئەو خوارە
ئاوات ئەکەم لە ئاوبارە	جوانی من بوو دەنگی داو
گشت روغزایی هاتنەو ناو	بەرزبان کردو شانی خۆیان
منیان کردە تاجی سەریان	کە هاتم من لە ولاتی خۆم

بۆ دیقی تۆوا کەوتمەخۆم

- حەمەسەعید بەگی جاف گێژایەو و تی:

لەو دەشتی «کەلار» هەبۆو هەبۆو حەمەعەلی ناو، برایەکیشی هەبوو حەمەی ناو بوو. حەمە تۆزێ شیتۆکە بوو. گویدرێژیکیان هەبوو، حەمەعەلی بەحەمە ئەلێ: حەمەنەکە تەماع بەکەیتە گویدرێژە کە. حەمەش ئەلێ:

کاکه من چون شتی وانه‌که‌م. من ئەو کەرە بە دایکی خۆم ئەزانم، پیاو چون مرخی ئەپەریتەسەر دایکی خۆی.

- شیخ محەمەدی بالیسانی وتی مەلا مەجیدی شەقلایا گێرایەووە وتی:
 مەلا مەحموودی مەزناوا لە وەختی خۆیا لەگەڵ چەند کەسیکا بە کاروان ئەچن بۆ شوپتیک، رینگاکە نازانن. دەرویشیک هەبوو لەگەڵ خۆیانی ئەبەن بۆ شارەزایی. دەرویش هیچی نەخواردوو و ناخوا؛ وای لێ دێ لەبرسانا پەکی ئەکەوێ. هەر چەندە لە گەلی خەریک ئەبن هیچ ناخوا. ئەلین: بۆچ ناخۆی؟ ئەلێ: شیخ فەرموویەتی ل هەکسە دەستی خۆت نەبێ نای شت بخۆی. ئەوانیش سەیر ئەکەن وا کابرا بەلادا دێ و ئەمانیش لەو رینگا چۆلەدا پەکیان ئەکەوێ.

مەلا مەحموود ئەلێ: باوکم وەرە مادام وایە بەکریت ئەگرین بە دوو نان بچۆ ئەو کەرە بگێ. کابرا رازی ئەبێ بەلام لەبەر برستی ناتوانی بچن بەلای کەرەکەو. هەلێئەگرن و ئەیبەن بە لای کەرەکەو، وانیکە کەئەخەنەدوابراوی کەرەکەو. ئەویش هیچ هۆشی لەخۆی نییە. لەپاش بەینیک کە گەرماي ئەگاتن و تۆزی هەستی پیا دیتەووە ئەلێ:
 واز بێنن خیرتان بنووسی، ئیتر خۆم خەریک ئەبم.

- رەحمەتیە کە ئەیفەرموو دوو شت زۆر خۆشە: مووچە و ئەو لەجار. گانی ئەوێل شەو.

- شیخ محەمەدی شیخ عومەر (شیخ محەمەدی خەتیب) گێرایەووە وتی:
 مەلایەک شەوئ مێوانی ماله پۆلیستیک بوو. پۆلیسە کە سەرپوارە خەفەر ئەبێ و لەمال نابێ. ژنەکەشی جوان و روو وە بازارێ ئەبێ. مەلا تەماع ئەکاتە ژنەکەو خۆی بۆ شەوئ حازر ئەکا و جینگاکە دیاری ئەکا. شەوئ پۆلیسە کە دیتەووە ناگاشی لە هیچ نییە، بەلام بێ جوان نابێ ژنەکە بکەوێتە نیوانی ئەو و مەلاو. بەژنەکە ئەلێ: جینگاکە بگۆزیتەووە خۆی لە شوپتەکە ئەو رانەکشێ. مەلاش ناگای لێ نییە.

لەنیوێ شەوا مەلا ئەچیتەسەر جینگا، سەیر ئەکا ئەمە لە باتی ژنە پیاویکەو هیچ دەرە تانیش نەماو. پیاو ئەیگرێ و ئەلێ: ئەووە چی ئەکە و بۆچی هاتووی؟

مەلا ئەلێ:

مه‌یکه به هه‌را من خرووم هه‌یه، هاتووم بمگیتت. کابرا ئه‌لی: باوکم بچۆ بهو لاهه، من تا ئیسته ئه‌م جۆره ئیشانم نه‌کردوه؛ ناتوانم. مه‌لا به‌م جۆره‌خۆی ده‌ریاز ئه‌کا.

کلپشهی رژی

- کابرایه‌کی چه‌رداوه‌روو هه‌بوو هیزه‌یه رۆنی هه‌لواسیوو هه‌موو جار که نانی ئه‌خوارد پاروه‌که‌ی هه‌لئه‌گرت ئه‌یسوو به‌ هیزه‌که‌دا و ئه‌یوت: ئه‌م نانه‌به‌و رۆنه.
کابرا مردوو کورپکی له‌شوین به‌جی ما. کورپه‌که‌ له‌ پاش ماوه‌یه‌ک له‌ دایکی پرسى ئه‌و هیزه‌ رۆنه‌ چیه‌ هه‌لواسراوه؟ دایکی ئه‌لی: رۆله‌ ئه‌وه‌ رۆنه. ره‌حه‌مه‌تیه‌که‌ی باوکت هه‌موو جار پارووی هه‌لئه‌گرت و ئه‌یسوو به‌ هیزه‌که‌دا ئه‌یوت ئه‌م نانه‌به‌و رۆنه. کورپه‌که‌ش وتی: جا دایه‌ نه‌ئه‌ترسا هیزه‌که‌ کونی تی بیی. من نانه‌که‌ هه‌لئه‌گرم و هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ ئه‌لیم: ئه‌م نانه‌به‌و رۆنه. دایکی وتی:
ئوخه‌ی رۆله‌! باوکت شوکر وه‌جاخی روونه. ئه‌گه‌ر قنگلاشک به‌ده‌م باوه‌بی وه‌جاخی باوک کویره‌وه‌ نابیی.

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌سوله‌یمانی پینان ئه‌وت: «ئه‌حه‌چه‌قه‌ل». رۆژیک هات به‌سه‌ریا ئه‌لی دره‌م گوشتی کړی له‌ «ئه‌مین چیتر». گوشتی نایه‌سه‌ر ئاگرو نه‌ینا پینان وت له‌گه‌ره‌کی هۆلی مه‌لولوودییه. هه‌ر خیرا گوشته‌که‌ی له‌ مه‌نجه‌له‌که‌ ده‌رکرد و برديه‌وه‌ بۆ ئه‌مین چیتر. توژیکیش که‌می کردبوو. پاره‌که‌ی هه‌ر لێسه‌نده‌وه. جا ئه‌مین چیتر گوشته‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتبوو بانگی ئه‌کرد: «خه‌لکینه‌! وه‌رن ئه‌مه‌ گوشتی ئه‌حه‌چه‌قه‌له‌ بیکرن».

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌ سنه «سواوله‌سه‌ن»ی ناو بوو. توژی رۆنی کردبووه‌ که‌له‌ شاخیکه‌وه‌ هه‌ر وه‌خت که‌ ئه‌چوووه‌ ده‌ره‌وه‌ نیوه‌ی چه‌وریه‌سانیک له‌ رۆنه‌که‌ی ئه‌هینا به‌ده‌ست و په‌ل و ده‌م و سمیلیا له‌ناو خه‌لکا خۆی پیوه‌ هه‌لئه‌کیشا ئه‌یوت: به‌خوا ئیمه‌رۆ چیتشه‌که‌مان زۆر چه‌ور بوو.

رۆژیک کوتوپر پشپله‌یه‌ک که‌له‌شاخه‌که‌ ئه‌فرینی. کچیکى هه‌بوو هه‌رای کرد بۆ لای باوکی - که‌له‌مزگه‌وت له‌ ناو خه‌لکه‌که‌دا دانیشتبوو - هاواری کرد: بابه‌ هینه‌که‌کتک بردی.

وتی: رۆله هینه که چهس؟ هیچ بیری لای که له شاخه که دا نەرۆیشت؛ چونکه وا به قایمی هه لیگرتبوو شهیتانیش نهیته دۆزیه وه. وتی: بابه ئه وهی سمیله کانت پنی چهور ئه کرد.

- وتی ئه وا سهیر ئه کهم دوو کابرا شه‌ریانه و بهر بوونه ته سه‌ر و گویلاکی یه‌ک. وتم: ئه وه چیتانه؟ بۆج به یه‌کا هه‌لزانن؟ یه‌کیان وتی:

کوره من میوانم هاتبوو چووم مریشکیکم بۆ سه‌رپری. قاچه کانم هینا هه‌لمواسی به‌سه‌ر ده‌رگاکه‌ی خۆمانا بۆ ئه وه خه‌لک بزانه که من مریشکم کوشتۆته وه. کهچی ئه‌م کابرایه هاتوووه قاچه مریشکه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌رگاکه‌ی من لابر دووه و به‌سه‌ر قایی هه‌وشه‌که‌ی خۆیه وه هه‌لیواسیوه بۆ ئه وه شانازی پتیه‌بکا و خه‌لک و بزانه که ئه‌و مریشکی کوشتۆته وه.

- کابرایه‌ک له‌و ده‌وره‌یه‌ری دزه‌یه‌یه ژنیکی هه‌بوو «گوسته»ی ناو بوو؛ تۆزی پویان هه‌لواسیوو. هه‌ر وه‌خت که گوسته شیویکی لی بنایه پیوه‌که‌ی ئه‌هینا له‌باتی تامه‌چیت جاریک ئه‌یکرد به‌مه‌نجه‌له‌شیوه‌که‌دا و خیرا ده‌ری ئه‌هینایه وه.

رۆژیک میوانیان هاتبوو گوسته ساواری لیتابوو هینای داینا. پیاوه وتی: ژنه‌که شیوه‌که هیچ چه‌ور نییه. ژنه ساواره‌که‌ی کرده‌وه مه‌نجه‌له‌که‌و چوو جاریکه‌ پیوه‌که‌ی تیه‌له‌سووران و وتی:

تۆ به‌زه‌یت به‌خۆتا نایه‌ته‌وه ئه‌و برامه لۆج نه‌خۆش بکه‌وی؟ ده‌با سکتان بچی. پاشان نه‌ریی گوسته سووچی تۆ بوو.

- خواجه یاقۆ هه‌بوو له‌سوله‌یمانی دوکانی هه‌بوو له‌بازار. هه‌موو جار نیوه‌رۆان که کولتیره‌ی ئه‌کری، ئه‌چوو ناوه نه‌برژاوه‌که‌ی ده‌رئه‌هینا ئه‌یکرد به‌ پتخۆری ئه‌ویتری. لیتان ئه‌پرسی خواجه یاقۆ ئه‌وه چی ئه‌خۆی؟ ئه‌یوت: نان وه‌ناوه‌که‌ی.

- که‌لای مراد په‌قینه‌ی کردبوو، کوره‌کانی هه‌ر چه‌نده داو و ده‌رمان و حه‌کیمیان بۆ هینابوو هیچ که‌لکی نه‌بوو. چوونه لای شیخ مراد نووشته‌ی بۆ بکا. شیخ مراد ئه‌یناسی و چاکی ئه‌ناسی وتی: پیم بووشن چاوی سۆما که‌ت؟

وتیان: ئا. وتی: نووشته نه‌توات بچن نانینک له‌ مالی خۆی به‌رن وه‌به‌ر چاویه‌وه بخوه‌نه‌ی ئه‌ره‌ق کاته‌وه‌و رزگار ئه‌وت.

- کابرایه کی ده‌روژه‌که‌ر کچینکی هه‌بوو هه‌رکەس داوای ئەکرد نه‌یه‌ته‌دایه‌و نه‌یوت نه‌یده‌م به‌یه‌کینک بتوانی نان په‌یدا بکا و له‌خۆم ئازاتر بێ. ئەو کابراشه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ که‌ سه‌رکه‌رده‌ی سواله‌که‌ره‌کان و زۆر ده‌وله‌مه‌ندیش بوو، چۆله‌که‌ ریزه‌ه‌ولی له‌مالیا نه‌ئەبینی. به‌م جۆره‌ ئەم کچه‌ی هه‌ر مایه‌وه‌و که‌سی وا نه‌بوو بیداتن.

روژیک کابرایه‌کی سواله‌که‌ر هات داوای لیتی کرد. ئەویش هه‌ر وای جواب دایه‌وه‌. ئەمیش وتی: چلۆن له‌خۆت سواله‌که‌ر تر بێ؟ ئەگه‌ر توانی شتیکی له‌من سه‌ند ئەوه‌ له‌خۆم ئازاتره‌. کابرا هات خۆی لیتی گۆری و چهند سالینک شویتنی که‌وت نه‌یتوانی هه‌یچی لیتی بیه‌ستیه‌وه‌.

روژیک باوکی کچه‌ چوو بۆ هه‌مام ئەمیش به‌شوینیا چوو. له‌ ژووری هه‌مامه‌که‌ به‌رۆکی گرت وتی: ئاغه‌بۆ خاتری خوا شتیکم به‌ده‌ری. ئەویش وتی: برۆ سه‌گباب! لیره‌چیت به‌ده‌می؟ چی هه‌یه‌ تا لیمی به‌ستینی. ئەم هه‌ر لیتی نه‌به‌وه‌. ئاخری کابرا به‌ری ئەتاشی، پیتی وت: ئەگه‌ر ته‌لێ له‌ مووی به‌ری خۆیشتم به‌ده‌یتی من هه‌ر پێ رازیم، بۆ ئەوه‌ به‌ ناهومیدی نه‌گه‌ریمه‌وه‌ دواوه‌. کابرا ده‌ستی برد وتی:

ها سه‌گباب! ئەوه‌ ته‌لێ مووی به‌رم. ده‌بچو بیکه‌ به‌ په‌لکه‌ی دایکت. بزانه‌م مووی به‌رت بۆ چیه‌؟ کابرا مووه‌که‌ی وه‌رگرت و ئینجا خۆی لێ ئاشکرا کرد و وتی: گره‌ومان برده‌وه‌یان نه‌؟ کابرا وتی: ئەشه‌دووبیلا له‌ من ئازاترو پیاوتری. که‌ هاتنه‌ ده‌روه‌ ئیتر کچه‌که‌ی لێ ماره‌کرد.

- روژیک دوو سی فه‌قێ «بیبانی» ئەچنه‌مالی کۆنه‌کوێخاکه‌ی بیبانی. ئەم کابرایه‌ش زۆر چرووک ئەبێ و له‌مالیش نابێ. له‌ پاشا که‌ دیته‌وه‌ چاوی پێیان ئەکه‌وی ته‌لێ: یاره‌بی چبکه‌م؟ من خۆم نانم پێ ناخوری ئیسته‌ ئەمانه‌ش هاتن بوون به‌سه‌ر بار. ئەکه‌ویته‌ ئەم ده‌لیای فیکره‌وه‌.

یه‌کێ له‌فه‌قێکان چاوی پێ ئەکه‌وی ته‌لێ: فه‌رموو خاله‌. کابرا ئیتر خۆی بۆ ناشاردیته‌وه‌ دیت دانه‌نیشی. له‌گه‌ل دانه‌نیشتن ته‌لێ:

ئه‌ری فه‌قینه‌ ناگرتان پێ نییه‌؟ یه‌کینک له‌فه‌قێکان ژیر ئەبێ ته‌لێ: کورپنه‌ هه‌لسن با برۆین، ئەم کابرایه‌ ده‌م و دوویه‌کی باشی نییه‌و شتی تر ئەقه‌ومێ. به‌م جۆره‌ کابرا له‌کۆلیان نه‌کاته‌وه‌.

- سردده‌می دره‌م بوو، چوار که‌سی مووسلی چوونه بازار هه‌شت دره‌م گوشتیان کری. هینایان هر یه‌که په‌تیکیان به‌ست به به‌شه‌که‌ی خویانه‌وه و خستیانه مه‌نجه‌لیکه‌وه و خستیانه سر ئاگر. هر که‌سه سرده‌په‌تی خوی به‌ده‌سته‌وه گرتووه. پاش ئه‌وه که‌کولا، هر یه‌که په‌تی خوی راکیشاو به‌شه گوشتی خوی هیناو خواردی. نه‌مجا ئاوه‌که‌شیان به‌شه‌ریکی خوارد.

- هه‌زار وتی:

سواریک راده‌برد له‌کویره دتیک	پیسکه‌یه‌ک گوتی بیه‌میوانم
گورجی دابه‌زی و پرسی ئه‌سپه‌که‌م	له‌کوئ گریده‌م مالت نازانم؟
گوتی نه‌زمانی گویت هینده‌سووکه	من په‌شیمانم بیخه‌ره زمانم

- شیخ به‌شیری ئه‌ترووشی گتیرابه‌وه وتی:

عهدولباری هه‌بوو له‌مووسل بازارگانیکی زۆر گه‌وره‌بوو. «خواجه‌دانیال» یش هه‌بوو له‌به‌غدا. عهدولباری چه‌له‌بی و خواجه‌دانیال تجاره‌تیان له‌گه‌ل یه‌ک هه‌بوو، شتومه‌کی مووسل و به‌غدایان بۆ یه‌ک ئه‌نارد. زۆر به‌دره‌نگیش یه‌کتریان ئه‌بینی؛ چونکه ئه‌و سردده‌مه هاتوچوو له‌به‌ینی شاره‌کانا که‌م بوو. سالتیک عهدولباری چه‌له‌بی له‌هاوینا ریتی ئه‌که‌ویتته به‌غدا له‌حوجره‌که‌ی خواجه‌دانیالا له‌خانی سه‌فافیڕ دانه‌نیشن. ئه‌و سردده‌مه باوه‌شیننه پووشه‌خورماکان هه‌بوو. پیاوه‌گه‌وره‌کان ئه‌یانکرئ و باوه‌شیننی خویانیان پئی ئه‌کرد. له‌و کاته‌دا باوه‌شینن فروش به‌ویدا تپه‌ه‌ری، چه‌له‌بی و دانیال هر یه‌که باوه‌شینتیک ئه‌کرن.

چه‌له‌بی ئیشی ته‌واو ئه‌بئ و ئه‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ مووسل و باوه‌شیننه‌که‌ی خوی له‌گه‌ل خوی نه‌با. له‌پاش سئ چوار سال دیسان ئیشی به‌غدای ئه‌بئ و ئه‌چیته‌وه بۆ به‌غدا و له‌سه‌ر سه‌کۆی حوجره‌که‌ی خواجه‌دانیال دانه‌نیشن. چه‌له‌بی مووسلی ته‌ماشئا ئه‌کا باوه‌شیننه‌که‌ی دانیال جوو کۆن بووه. لیتی ئه‌پرسئ: ب‌روا ئه‌که‌ی باوه‌شیننه‌که‌ی ئه‌و ساله‌پتیکه‌وه کریمان ئه‌لیی کۆنت کردووه؟ دانیالیش ئه‌لئ: باوه‌شیننی ئه‌و ساله‌ی چی؟ له‌و وه‌خته‌وه تا ئیسته هه‌موو سالی باوه‌شینتیکم کرپوه، ئه‌مه هی ئیمساله واتۆ به‌کۆنی ئه‌زانئ.

چه‌له‌بی مووسلی ئه‌لئ: بۆ چی تو چی لئ ئه‌که‌ی واکۆن بووه کۆن ئه‌بئ؟ دانیال ئه‌لئ: چی لئ ئه‌که‌م؟ ئه‌یگرم به‌ده‌سته‌وه باوه‌شیننی خۆمی پئی ئه‌که‌م. چه‌له‌بی ئه‌لئ: مال کاول

چۆن وا ئەبى؟ دەسا هېنەكەى من هەر ئەوهى ئەو سالەبهو هېشتا هەر تازەشه. دانىال ئەلى:
 بۆچى تۆچى لى ئەكەى؟. چەلهبى مووسلى ئەلى: من باوه شىنەكە له سەر دەسكەكەى قىت
 دائەنېم و به دەست ئەيگرم. سەرم بەبەرىيا هاتوچوو پى ئەكەم وه كوو يەكئى «حى الله» بكا.
 ئېوهى جوولهكە مردووتان مرى نازانن چۆن ئەزىن و چۆن پارە خەرج ئەكەن.

- كابرابهك هەبوو له «نەغەدە» كەلەشېرىكى هەبوو هەر چەندە مال و منالەكەى پىيان
 ئەوت با سەرى بېرىن، ئەو هەر ئەيوت: ئىمپرونا سەبىنى. كەلەشېر بەم جوړەچەند سالىكى
 رابوارد. واى لى هات لەبەر پىرى ئىتر هېزى تىا نەما، نەيئەتوانى چىنە بكا و شتىك بۆ خۆى
 پەيدا بكا. كابرالى خاوه نېشى هېچى نەئەدايه له تاوانا وشك هەلگەرا بوو.
 رۆژىك كەلەشېر هاتەمردار بوونەوه، كابرالى خاوهنى خىرا فرىاي كەوت و سەرى بېرى.
 ئەمجا خستىانەناو مەنجەل و خستىانەسەر ئاگر. مال و منال له خۆشيانا كەوتتەسەما
 بەدەورى مەنجەلى گۆشتى كەلەبابا.

ئەو رۆژه هەر لەبەيانىهوه تا ئىوارى كولا و دايانگرت. سەير ئەكەن لەبەر پىرى وه كوو
 ئاگرى هەر نەدېبىن وابوو. ئاوهكەيان ئەو شەوه بە نانەوه خواردو رۆژى دوايى سەر لەنوى
 خستىانەوه سەر ئاگر. لەئىوارهدا داىئەگرن و سەير ئەكەن هەر وه كوو دوپىنى وايە نەكولاه.
 ئەو شەوهش ئاوهكەيان خوارد و گۆشتەكەيان هەلگرتەوه بۆ بەيانى.
 دراوستىكيان هەبوو لە نېهوشەوا مېوانيان هات دەستيان بە هېچ لايەكدا نەگەيشت بە
 كورەكەى خۆى وت: ئا رۆله بچۆره مالى مامت پىنى بلئى باوكم ئەلى مېوانمان هاتووهو
 دەستمان بە هېچ ناگا، كەلەشېرەكەمان بۆ بنىرى تۆزى ئەيخەينە سەر ئاگر مېوانەكەى پى
 رازى ئەكەين و سەبىنى بۆيان ئەنئىرېنەوه.

- كابرابه هەبوو زۆر رژد و چرووك بوو. زىاتر لەحەفتا سال عومرى كردبوو،
 دەوله تىكى زۆرى پىكەوه نابوو. هېچ كەس دەرگای مالى نەدېيوو. تەنانەت مېرووله بەئاوات
 بوو تۆزى وردە نانى لەماليا دەستكەوى، بەو داخهوه مردوو هېچى دەست نەكەوت.
 رۆژىك كۆمەلى سوالكەر كۆ بوونەوه سەرگوزەشتى خۆيان ئەگىرايهوه، هاتتە سەر ئەو
 كابرابه. هەموويان وتيان تا ئىستە هېچمان لى نەديوه. يەككىيان راست بوهوه وتى: كئى
 گرەوم لەگەل ئەكا؟ يەككىيان وتى: من لەسەر دوو سەد قەران گرەوت لەگەل ئەكەم ئەگەر

هر له ئیسته‌وه تا سالیکی تر تاچه پولیتکت لئ سهند من دوو سهد قهرانت بده‌می. له‌سهر ئه‌مه لئیک جیابونه‌وه.

کابرای سوالکهر هه‌ستا چووه‌سهر دوکانی بازرگان وتی: له‌پیی خودا شتیکم بده‌ری. وتی: خوا بتداتی و دوکانی هه‌لگرت و چووه‌وه بۆ ماله‌وه و ئه‌میش شوینی که‌وت. ئه‌و چووه‌وه ژووره‌وه قایی داخست. له‌پاش تۆزیک هاته‌ده‌روهه چوو بۆ مزگه‌وت. دیسان داوای لئ کرده‌وه ئه‌ویش هه‌ر وتی: خوا بتداتی. ئه‌و شه‌وه ئه‌و ده‌رگایه به‌جی‌نه‌هیشته.

به‌یانی کابرا که هات بچی بۆ دووکان سهری رپگای پی گرت‌ه‌وه و وتی: له‌پیی خودا شتیکم بده‌ری، ئه‌ویش هه‌ر وه‌کوو جارن وتی: خوا بتداتی. سهرت نه‌یه‌شینیم لئ نه‌بووه‌وه، هه‌یشی پنی تال کرد. به‌یانی و نیوه‌پۆ و ئیواره هه‌ر هیچی نه‌دایه، وتی: باشه ئیسته هه‌یچم ناده‌یتی، نامده‌یتی به‌لام قسه‌یه‌کم بده‌ری که فلانه وه‌خت شتیکت ئه‌ده‌می. چهند رۆزیکیش به‌م جۆره‌رایانوارد. وای لئ هات مال و منالی وه‌په‌س بوون. وتیان: پیاوه‌که ئیسته چیت لئ که‌م ئه‌بیته‌وه ئه‌گه‌ر بلئیت له‌پاش ئه‌وه‌نده وه‌خت شتیکت ئه‌ده‌می؟ و ئه‌و وه‌خته‌ش نه‌یده‌یتی و ئیسته‌ش له‌کۆل خۆت کردبیته‌وه. کابرا هه‌ر رازی نه‌بوو. ئه‌میش وه‌کوو کئچ هه‌ر لئ نه‌بووه‌وه. بۆ بازار ئه‌چوو، بۆ مزگه‌وت ئه‌چوو، بۆ مال ئه‌چوو هه‌ر به‌شویتیه‌وه بوو. ئاخری کابرای کرده کون چاری نه‌ما وتی: برۆ سه‌گباب له‌پاش سالیکی تر وه‌روهه پولیتکت ئه‌ده‌می. ئه‌ویش وتی: خوا لئیت به‌زیاد کا و رۆیشته.

له‌پاش سه‌عاتیک چوو بۆ ماله‌که‌ی و ته‌قه‌ی دا له‌قایی. وتیان کئیه؟ وتی: منم سوالکهره‌که‌م. عهرزی ئاغا بکه‌ن ئه‌وه له‌ساله‌که سه‌عاتیکی رۆیشته. ئه‌مه‌ی وت و لئ دا رۆیشته. سه‌عاتیکی تری پئچوو دیسان چووه‌وه و ته‌قه‌ی دایه‌وه له‌قایی. وتیان کئیه؟ وتی: منم سوالکهره‌که‌م، عهرزی ئاغا بکه‌ن ئه‌وا له‌ساله‌که دوو سه‌عاتی رۆیشته و لئ دا رۆیشته.

به‌کورتی به‌مجۆره‌ دنیای له‌کابرا کرده پئستی چۆله‌که. هه‌ر سه‌عاتی نه‌ سه‌عاتی هه‌لی ئه‌کوتایه سهری ئه‌یوت: عهرزی ئاغا بکه‌ن له‌ساله‌که ئه‌وه‌نده سه‌عاتی به‌سه‌رچوو. له‌پاش چهند رۆز کابرای ده‌وله‌مه‌ند ئیتر له‌توانایا نه‌ما بانگی کرد وه‌ره‌سه‌گباب ئه‌وه پووله‌که‌ت و وازم لئ بینه. ئه‌وی تۆ به‌منت کرد تا ئیسته عومرم به‌م عومره گه‌یشتووه که‌س پئ نه‌کردووم. سوالکهر پوول لئ وه‌رگرت و به‌مجۆره‌ گره‌وه‌که‌ی برده‌وه.

- کابرایەک لەو کویستانە زۆر برسی بوو، رووی کردە مالتیکی زۆر گەورە. کورپیک هاتە دەروە. کابرا لێی پرسى خاوەنى ئەم ماله له کوییه؟ کورە که وتی: تا پاروویک نانم نەدەتیی پیت نالیم.
کابرا بێ قسە لێ دا رویشت.

- کابرایەکی خۆشناو جووتنی پیتلاوی تازەى هەبوو، چوو بۆ کاروان بۆ ئەو دەشتی «بیتوین»ە، تووشی چرودرک و دالتیک بوو پیتلاوەکانی داکنند و بە پیتی پیتخواهس نایە مل درک و داله که. کوتوپر چقلینک ئەچەقی بە ژیر پیتدا له سەر پیتو دەرنهچنی. لەو کاتەدا که چقله که یان له پێ دەرنههینا ئەبیوت: یارەبێ شوکر! هەر باش بوو پیتلاوەکانم له پێی دا نەبوو ئەگینا کونیان تی ئەبوو.

- کابرایەک هەبوو - منیش ئەیناسم وەللا سا تویش ئەیناسی - ئەبیوت: ئەم ئاوه جوانه هەبێ پیاو نان بە دۆوه بۆچ بخوا.

منیش هەزار سال عومرم بێ، پانکه شریک له مزگهوتە که ما هەبوو له بەغدا له گەل ئەوهشا که خەرچ و باجی له سەر من نەبوو نەم ئەکردهوه. دنیاش گەرم بوو ئەیانوت: بۆچ نایکه پیتەوه؟. ئەموت: ئەم با جوانه هەبێ پیاو بای پانکهی بۆ چییه؟ له گەل ئەوهشا با هەر نەبوو. بەسەری تو هەزار سالیش عومرم نابێ؛ کهواته بلی بەرەحمەت بێ.

- خاله مەحموو جاریک بە رەشەى کورپى ئەلنی: رۆله هەندئى نانم بۆ بینەو دەرگا که داخه. ئەویش ئەلنی: بابە حق ئەوهیه دەرگا که داخەم، ئەمجا نانه که بینم. باوکیشی ئەلنی: بەلنی بەراستی رۆله چه کورپى منیت و تو له من ئاقلتریت.

- هەزار گێراپهوه وتی:

لەو سەرە پاشایەک هات بەسەریا که یاسایەک دا بنی له یاسای پادشاکانی پێش خۆی نەچی و ئەمیش بەداهینانی ئەم یاسایە ناویک بۆ خۆی دەرکا. فرمانی دەرکرد گه ئەبێ له قەلمرەوی ئەودا شوو بێی بەرۆژ و رۆژ بێی بە شوو؛ واتە ئەو ئیشانەى که بەرۆژ ئەکرین ئەبێ بەشو و بکرین، بەرۆژیش خەلک بۆ خۆی بنوی.

روژیک - که شهوی ئه‌وه - هه‌ستا چوو به‌زار بزانی مه‌ردم فه‌رمانه‌که‌یان له‌گویی گرتوو؟
 که چوو سه‌یری کرد وا پینه‌چییه‌ک مؤمیک‌ی داگیرساندوه‌و له‌به‌ری دانیشتوو پینه‌چیتی
 ئه‌کا. وتی: کابرا ئه‌وه تو ئه‌و مؤمته‌ بۆ داگیرساندوه؟ کابرا وتی: قوربان ئه‌گر شه‌و کاری
 به‌ده‌مه‌وه نه‌که‌م به‌ئیشه‌که‌ی روژم پتوه به‌پتوه ناچم.

- هۆلاکو په‌لاماری به‌غدای دا. «موسته‌عسم» ئاخ‌ر خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بوو، هۆلاکو
 ویستی بیکوژی، پیاوانی ئایینی وایان بلاو کردبووه‌وه که ئه‌گر خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی نه‌مین
 دنیا ئاخ‌ر ئه‌بن. ئه‌م قسه‌یه به‌جۆری بلاو بوو بووه‌وه ته‌نانه‌ت به‌رگویی هۆلاکویش
 که‌وتبوو. وه‌بوو به‌ترستیک له‌دلایا.

له‌پاش گه‌لئ سئ و دوو کردن له‌م بابه‌ته‌وه ئاخ‌ر قسه‌ی هاته‌سه‌ر ئه‌وه وتی:
 «موسته‌عسم» بگرن و بیخه‌نه‌ ناو له‌بادیک و بیسوونه‌وه. ئه‌گر ته‌م و مز و نیشانه‌ی دنیا
 ئاخ‌ر بوون په‌یدا بوو ئه‌وا به‌ره‌لای کهن و منیش واز له‌م فیکره‌یه دینم؛ ئه‌گر خۆ هه‌چیش
 رووی نه‌دا ئیتر به‌جاری بیکوژن.

له‌راستیدا هه‌تیان وه‌کوو ئه‌و وتی وایان لئ کرد، سه‌یریان کرد هه‌چ نیشانه‌یه‌کی دنیا ئاخ‌ر
 بوون په‌یدا نه‌بوو. ئینجا هه‌تیان له‌ ۱۲۴۲ ی میلادی کوشتیان و بنه‌ماله‌ی عه‌باسی به‌ده‌ست
 هۆلاکووه به‌ته‌واوی دوا‌ی هات.

- ئه‌زانی «شاییه‌که‌ی بناویله» چییه‌؟

بناویله دێیه‌کی بچووکه له‌ بناری سوله‌یمانی. له‌ سه‌رده‌می خۆیدا هه‌ر حه‌وت مال بووه.
 «شایی» یه‌کیان کردوهو بووکیکیان له‌ناو خۆیان گۆیزاوه‌ته‌وه. ده‌نگی ئه‌م شاییه‌گه‌یشتو ته
 سوله‌یمانی و کۆیه‌و هه‌له‌بجه‌و قه‌لاچوالان. هه‌ر ده‌هۆل و زورنازه‌نیک له‌و ولاتانه‌دا هه‌بووه
 هه‌موویان کشاوون بۆ بناویله. ته‌نانه‌ت له‌ ولاتی سنه‌یشه‌وه هه‌ر بۆی هاتوون. که‌ شایی گه‌رم
 بوو و کۆری هه‌له‌په‌رکئ به‌ستراوه، سه‌یریان کردوه ده‌هۆل و زورنازه‌نه‌کان له‌ده‌سته‌ی
 هه‌له‌په‌رکێکه‌ر گه‌لئ زۆرتر بوون. ئه‌مه به‌مه‌رجی که‌ مه‌حمودی سه‌لیم ئاغا و مسته‌فاغای
 برای که‌ مودیری سرۆچک بوو و ئه‌حمه‌ده‌گی سیاگۆزیش هه‌ر چوو بوون بۆ ئه‌و شاییه.
 ئه‌گر کۆری هه‌له‌په‌رکئ هه‌و که‌س بوو بیت. ده‌سته‌ی زورنازه‌ن بیست که‌س بوون.

خه‌جه‌و مه‌جه‌و فاتیه

ئه‌مه‌بوو شایی بناویله

کۆپانه‌شه‌ری ته‌ویله

خه‌لو به‌لو قه‌ویله

قربوه ئه‌گه‌یشته پۆبی	گه‌رمیان کردبوو به‌چۆبی
بین ئه‌که‌نی به پۆبی	زورنا و ده‌هۆل به‌تۆبی
هیچ نه‌یته‌ماج ناله	پیره‌ژنی سهد ساله
بابمینی له‌م ماله	ئه‌یوت هه‌ر وا ئه‌م حاله

- فه‌قن محهمه‌دی هه‌مه‌وه‌ند هه‌بوو له ولاتی سوله‌یمانی، له‌سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کانا مودیری ناحیه‌ی بازیان بوو؛ وه‌کوو ئه‌مین به‌گی قامیش قائمقامی چوارتا بوو. ئه‌م فه‌قن محهمه‌ده کورپیکی هه‌بوو مه‌حموودی ناو بوو. که مه‌کته‌ب داها‌ت مه‌حموود تا پۆلی شه‌شی سه‌ره‌تایی خویندبوو. ئه‌مه‌بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه زۆر بوو. مه‌حموودیش خۆی له‌خۆیا کورپیکی به‌جه‌ربه‌زه‌و زیره‌ک و زماندار بوو. هه‌ر له‌پاش ۱۹۳۰ سه‌ر بزیوی ئه‌کرد و له‌وانه‌بوو که گه‌لنی جار به‌ هۆی زمان و جه‌ربه‌زه‌یه‌یه‌وه ناوی که‌وتبووه به‌ر ده‌می کاربه‌ده‌ستانی میری.

مه‌جید یه‌عقوبی موته‌سه‌رفی سوله‌یمانی ئه‌بی، ئه‌نیری به‌شوین فه‌قن محهمه‌دا پنی ئه‌لی: نه‌ختی ئامۆزگاری ئه‌م کورپه‌ت بکه‌ با ئه‌وه‌نده سه‌ر بزیوی نه‌کا. فه‌قن محهمه‌دیش ئه‌لی: جه‌نابی موته‌سه‌رف پینج شه‌ش هه‌زار روپیه‌م له مه‌حموودا خه‌رج کردوه له مه‌کته‌بدا تا بووه به‌م مه‌حمووده. ئیسته پینج شه‌ش هه‌زار روپیه‌ی ترتان ئه‌ده‌می مه‌حمووده‌که‌ی جارانه‌م پنی بده‌نه‌وه.

- کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و به‌ر کتیه، مام ئه‌ولای ناو بوو. هه‌ر چه‌ند لێیان ئه‌پرسی مام ئه‌ولا عومرت چه‌نده؟ ئه‌یوت په‌نجا و پینج ساله. وا ری که‌وت له‌پاش ده‌پانزه‌ سالی تر لێیان پرسیه‌ته‌وه مام ئه‌ولا عومرت چه‌نده؟ هه‌ر وتویه په‌نجا و پینج سال. ئه‌یانوت ئاخ‌ر چون ئه‌بی پینج ده‌پانزه‌ سال په‌نجا و پینج و ئیسته‌ش هه‌ر په‌نجا و پینج؟ ئه‌ویش ئه‌یوت: برام پیاو ئه‌بی له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی بی؛ نابێ هه‌ر رۆژی قسه‌یه‌ک بکا.

- کابرایه‌ک له «دۆل په‌موو» فیر بووبوو به‌حوجره‌ی فه‌قییه‌کان، هه‌موو رۆژی له‌کاتی نان خواردندا ئه‌چوو دانه‌نیشت و ئه‌بوو به‌شه‌ریکیان و ئه‌یوت: ئای نه‌سیب. به‌م جۆره فه‌قییه‌کانی بۆزه‌کردبوو.

روژیک له‌سەر شیوه‌ی جاران چوووه. فهقیه‌ک له فهقیکان زۆر داخ له‌دل بوو لێی. کابرا هه‌رکه دانیشته فهقیکه هه‌ستا و هاته‌ویزه‌ی شل و کوتی کردو وتی: ئای نه‌جهل. ئیتر کابرا بپرای نه‌چوووه به‌ویدا.

- مه‌لاحه‌مه‌ینی شانزه‌ری شاتری هه‌بوو، عییل سه‌ره‌و زوور ئه‌بیته‌وه بۆ کویستان، ئه‌م له‌ شاره‌زوور ئه‌چنی بۆ ئاش. گا باره‌که‌ی نه‌مریت و په‌کی ئه‌که‌وئ. ماله‌گه‌وره «مه‌حموو پاشای جاف» له‌ دواوانی زیی زلم و تانجه‌رۆ خستوو به‌تی. هه‌له‌سته‌ی ئه‌چنی بۆ لای مه‌حموو پاشا و ئه‌لئ: تو کیتت؟ پاشاش ئه‌لئ: تو کیتت؟ ئه‌لئ:

من حه‌مه‌مین شانزه‌رم	سه‌گی قایی شا عومه‌رم
عییل سه‌ره‌و زوور بۆ کویسان	من ماگه‌سه‌و ده‌سه‌و سان
گیرم خواردگه‌ له‌ ئاشا	هاوارم برد بۆ پاشا
چارم بکا له‌م ده‌رده	گا باریکم بۆ به‌رده
باری لئ نیم رووه‌و عییل	با بیتم نه‌یژن تووتکی خییل
پاشاش دوو گاباری ئه‌داتئ و ئه‌رۆا.	

- له‌ ولاتی ئه‌رده‌لان منالان به‌ته‌نیشته یه‌که‌وه دانه‌نیشتن و قاج رائه‌کیشتن و به‌م جوژه هه‌لوور بلوور ئه‌که‌ن ئه‌لئ:

هه‌تۆل مه‌تۆل، سه‌گی گه‌رۆل/ ئارده‌کن، ئارده‌نه‌کن/ میخم کوتا میخ هه‌لبه‌زی، تیکه‌ی چه‌پم لئ نه‌به‌زی/ به‌ن سوور بام دا، عایله‌مه‌نه‌ی خوام دا/ کاسه‌ی ماس پر له‌پووش، خوا دای هه‌لیلووش.

هه‌لیلووش: به‌ر هه‌ر قاچیک که‌وت ئه‌وه‌یان ئه‌و قاچه‌ی هه‌له‌کیشیت و دیسان له‌قاچی ته‌نیشته ئه‌وه‌وه ده‌ست ئه‌که‌نه‌وه به‌ یاری تا هه‌موو قاچه‌کان هه‌له‌کیشریته‌وه.

- که‌ری ناقل:

له‌و سه‌نگاوه‌ له‌ دئ «دروژنه» پیاویک هه‌بوو ناوی ئه‌وره‌حمان بوو. ئه‌م ئه‌وره‌حمانه جووت و گا و فه‌لایی نه‌کرد. سالتیکان گه‌نمی کردبووه چال و بۆ سالی دواپی چاله‌که‌ی لئ ون بووبوو. هه‌ر چه‌نده بۆی گه‌را، نه‌یدۆزیه‌وه. گویدرێزیکه‌ی هه‌بوو که‌ سالی پار گه‌نمه‌که‌ی له‌سه‌ر خه‌رمان بۆ بردبوو بۆ سه‌ر چاله‌که‌و هینای له‌سه‌ر جیگا خه‌رمانه‌که‌ی پار

باری گه‌نمی‌نا له‌گویدریتزه‌که‌و به‌ره‌لای کردو خۆی شوینی که‌وت. که‌ر رویش‌تا گه‌یشتسه‌ر چاله‌که‌و له‌ویدا وه‌ستا. که‌ دیانه‌وه سه‌یریان کرد ئه‌مه چاله‌گه‌نمه‌که‌یه. به‌و جوړه‌ئوړه‌حمان چاله‌که‌ی دیه‌وه.

- شیخ سه‌عیدی حاجی شیخ‌علی گنبرایه‌وه‌بو رشته‌وتی:

له‌و سه‌ره‌عالمیکی گه‌وره - که‌ناویانگی پیاوچاکیشی ده‌رکردبوو- ریی ئه‌که‌وئته ئه‌شکه‌وئیک. ته‌ماشاش ئه‌کاسی چوار پارچه‌ئالتوون له‌شکلی چوار گۆشه‌دا دانراوه. ئه‌ویش له‌دلی خۆیا ئه‌لی واکه‌هه‌لیان بگرم؛ بۆچی به‌خۆرای لی‌ره‌دا بکه‌ون، ئه‌یانده‌م به‌هه‌ژاریکی داماو ئه‌و که‌لکیان لی‌وره‌ئه‌گرئ. هه‌لیان ئه‌گریت و دیته‌وه ده‌ره‌وه.

له‌ریگادا تووشی کاربایه‌کی پیری کۆماوه ئه‌بێ خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی چیلکه‌و چه‌واله‌. لئی ئه‌پرسی ئه‌ری مامه‌خه‌ریکی چیت؟ ئه‌لی: قوربان‌ی سه‌رت بم! ئه‌م چیلکه‌و چه‌والانه‌کۆ ئه‌که‌مه‌وه ئه‌یه‌م بۆ شار ئه‌یده‌م به‌س چوار کولتیره‌بۆ منداله‌کانم.

عالمه‌که‌له‌دلی خۆیا ئه‌لی به‌خوا له‌مه‌هه‌ژارترم ده‌ست ناکه‌وی که‌ئالتوونه‌کانی ده‌می. لئی ئه‌پرسی: مامه‌ناوت چیه‌؟. وتی: به‌قوربان‌ت بم! سو‌فی پیرو‌ت. ئه‌مجا ده‌ستی کرد به‌گیرفانیا ئالتوونه‌کانی ده‌ره‌یناو وتی: سو‌فی پیرو‌ت بچۆ ئه‌م ئالتوونانه‌بفروشه‌بیده به‌شتمه‌ک بۆ منداله‌کانت.

سو‌فی پیرو‌ت که‌ته‌ماشای ئالتوونه‌کانی کرد وتی: ئای به‌قوربان‌ت بم! ئه‌مه‌هی ئه‌شکه‌وته‌که‌نه‌بێ؟ وتی: به‌لی. وتی: به‌ساقه‌ی سه‌رت بم! ئه‌گه‌ر له‌هه‌لگرتنی بوومایه ده‌سال بوو هه‌لم گرتبوو. خۆم تووشی ئه‌و گوناچه‌ناکه‌م. چیلکه‌و چه‌واله‌که‌ی خۆم به‌بێ منته‌ئه‌یفروشم و ئه‌یده‌م به‌نان بۆ مناله‌کانم.

- له‌و ده‌شتی دزه‌یی و گه‌ردیه‌ی له‌گوندی «گیزی» روژیک ده‌نگ بلاو بووه‌وه که‌له‌گوندی «گراوی» بزینک ده‌ستی خستۆته‌بنا گوی و حه‌یرانان ئه‌لی.

ئه‌م ده‌نگه‌گونده‌که‌ی شله‌زان. سه‌یدعه‌زیزه‌بوو وتی: ئا ولاغم بۆ بێنن بچم بۆ گراوی بزانه‌م وایه‌؟ وتی سوار بووم له‌کاتی عه‌سرا گه‌یشتمه‌ئه‌وی. پێش هه‌موو شتی په‌له‌ی نوێزه‌که‌م بوو، چووم بۆ مزگه‌فتی ئه‌وه‌نده‌م زانی خه‌رکی پێشیان لئی گرتم وتیان ئه‌ری سه‌یدعه‌زیز راسته‌ده‌رین له‌گیزی بزینک ده‌ستی خستۆته‌بنا گوی و حه‌یرانان ده‌ری. وتی: که‌ئمه‌م زانی خه‌را نوێزه‌که‌م کرد و گه‌رامه‌وه‌لۆ گیزی.

- دست‌په‌کی جهرده‌تووشی کاروانیک ئەبن. کاروانه‌که رووت ئەکه‌نه‌وه. له‌کاروانه‌که‌دا ئافره‌تیک ئەبیت، ئافره‌ت جلو‌به‌رگیتی جوانی له‌به‌را ئەبیت. یه‌کی له‌جهرده‌کان مرخی خۆی له‌جلوبه‌رگی ئافره‌ته‌که‌خۆش ئەکا. ئەلنی ئەمانه‌بو ژنه‌که‌ی من باشه. ئافره‌ت ئەکیشیته‌لاوه ئەلنی: رووته‌وه‌به. ئافره‌ت ئەلنی: پیاوی چاک به‌من ژنم تو چون وێزدانت هه‌لیئه‌گرئ من رووته‌وه‌که‌ی؟ کابرا ئەلنی: من ئەمانه‌نازانم رووته‌وه‌به. ئافره‌ت زۆر ئەلنی و ئەم کەم ئەچنی به‌گوییچکه‌یا.

ئافره‌ت رووت ئەکاته‌وه‌ته‌نها دهرپینکه‌ی له‌پینا ئەمینن، سه‌یر ئەکا دهرپینکه‌شی جوانه، ئەلنی: ئەویش داکه‌نه. ژنه ئەلنی: پیاوی چاک به‌من ماومه‌ته‌وه ئەم دهرپینه. ئاخ‌ر چون ئەویش بده‌م به‌تو هه‌موو له‌شم ئەکه‌وینه‌دهره‌وه. تو هه‌یج غه‌یره‌تی پیاوه‌تیت نییه؟ کابرای جهرده ئەلنی: من ئەمانه‌نازانم ئەبێ دایکه‌نی.

له‌وکاته‌دا پیاویکی ریش سه‌پی نوورانی دهر ئەکه‌وئ، ژنه ئەلنی: ئەو پیاوه‌بکه‌ین به‌حه‌کم و ناو‌جی و پرسی بێ بکه‌ین ئەگه‌ر ئەو وتی دایکه‌نه‌و بیده‌رئ ئەوا ئەتده‌می، ئەگه‌ر خۆ نه‌شیوت ئەوا هه‌یج. کابرای جهرده وتی باشه.

پیاوه‌ی پیر هات و ژنه‌ش وا خۆی گرت‌مۆله‌کرد‌وه‌و دانیش‌ت‌وه‌وه، رووی کرده‌ پیاوه‌که‌و پێی وت: خاله‌ ریش سه‌پی! ئەم پیاوه‌ منی رووت کرد‌ۆته‌وه‌ به‌م جو‌ره‌ی لی کرد‌ووم که ئەمبێنی. ئیستا ماوه‌ته‌وه‌ سه‌ر دهرپینکه‌م ئەلنی ئەویشم بو داکه‌نه‌و بمده‌رئ. تو ئەلنی چی؟ پیاوه‌که‌وتی: دایکه‌نه‌و بیده‌رئ. کابرای جهرده ئیتر قسه‌ی سوار بوو. ژنه‌ چارناچار دهرپینکه‌ی داکه‌ند و ئەویشی دایه‌و خۆی گول‌ۆله‌بوو دانیش‌ت.

کابرای جهرده هه‌موو جله‌کانی پینچایه‌وه‌ دای به‌شانی و رویش‌ت. زۆر دوور نه‌که‌وت‌بووه‌ کوتوپر بروسکه‌یه‌ک له‌سه‌روه‌هات دای به‌ته‌وقی سه‌ری له‌خواریه‌وه‌ دهرچوو و کوشتی و جلو‌به‌رگ له‌واوه‌دا بلاو بووه‌وه. ژنه به‌هه‌ر جو‌ر بوو خۆی گه‌یاند‌ه‌ جله‌کانی و له‌به‌ری کرد‌نه‌وه‌و رووی کرده‌ خاله‌ی ریش سه‌پی وتی: تو بۆچ وات کرد؟ خۆ من هانام هه‌تایه‌به‌ر تو. خاله‌ریش سه‌پی وتی:

رۆله‌ من خدری زینده‌م. بویه‌ وام پێ وتی بو ئەوه‌ کاسه‌پر بێی. ئەگه‌ر دهرپینکه‌ت پیننه‌دایه‌ کاسه‌که‌ پر نه‌ئهبوو. زولم و ستم که‌ گه‌یشته‌ هه‌دی خۆی، ئیتر ئەبێ سه‌ره‌و لێژ بینه‌وه.

- باقلە میسر

له‌داستانی کوردی ئەلێ: له‌سەر دەمی خۆیا، واتە له‌ سەر دەمی فیر عەونەکانا له‌میسر ئەو «ئەهرامانە»ی که‌ئێستە هەن،- دروستکراون. هەموویشی بە دەست و شانی خەلکی میسر کراون و ئەو خەلکە وه‌کوو «قول» وه‌ بەلکوو هەر بەنده‌بوون له‌بەر دەستی فیر عەونەکانا. ئەکه‌وێتە سەر دەمی «دارم» که‌ یه‌کیک بووه‌ له‌ فیر عەونەکانی میسر. ده‌نگه‌ده‌نگیک له‌ناو خەلکا پەیدا ئەبێ که‌ ئێمه‌ بۆج بەم جۆره‌ بچه‌وسیتزینەوه‌؟ ئەم ئەهرامه‌ زلزلانه‌ له‌ سەر شانی ئێمه‌ دروستکری؟

ئەم دەنگ و باسه‌ ئەگاته‌وه‌ بەرگۆی دارم. دارم له‌ گەل وه‌زیره‌کانیا ئەکه‌وێتە راویژ کردن. وه‌زیریکێ ژیری ئەبێ ئەلێ: ماوه‌یه‌ک واز بێنه‌ له‌ ئەهرام دروستکردن و چاری بخه‌ره ئەستۆی من. دارم ئەلێ: باشه‌.

ئەمجا وه‌زیر فەرمان ئەدا که‌ له‌ هەموو ولاتی میسرا دەست بکه‌ن به‌ باقله‌چاندن. خەلک ئەکه‌ونه‌ چاندنی باقله‌و باقله‌خواردن. چوار پێنج سالیک به‌سەر ئەمه‌دا تێ ئەپه‌ری. روژیک له‌ روژان دوو کوری درواسی -که‌ ماله‌که‌یان بەرانبه‌ری یه‌ک ئەبێ- ئەبێ به‌شه‌ریان و شکات ئەگاته‌ لای وه‌زیر. وه‌زیره‌ بانگیان ئەکا و لێیان ئەپرسی که‌ چیه‌؟

یه‌کیک له‌ کوربه‌کان ئەلێ: ئەو کوربه‌ی درواسیم له‌ به‌ر ده‌رگای خانوه‌که‌ی خۆیا سنگیکێ داکوتاهه‌؛ من قایل نابم به‌وه‌. له‌ویکه‌یان پرسی بۆج ئەو سنگه‌ت داکوتاهه‌؟ ئەلێ: روژیک له‌ روژان ئەگەر پارهم هه‌بوو ئەسپیک ئەکرم و له‌ویدا ئەیه‌سته‌وه‌. له‌وی تر ئەپرسی ئەم باشه‌ تو بۆج نایه‌لێ؟ ئەویش ئەلێ: منیش ئەگەر روژی له‌ روژان پارهم هه‌بوو ژن دینم. که‌ ژنم هێنا منالم ئەبێ، منالم کانم ئەچن به‌ویدا ئەسپه‌که‌ له‌قیان لێ ئەدا ئەمرن. له‌بەر ئەوه‌ نایه‌لم سنگه‌که‌ داکوتی.

وه‌زیر هه‌له‌ستنی ئەچیته‌وه‌ بۆ لای دارم ئەلێ: خەلکه‌که‌ پێگه‌یشتون، ده‌ستبه‌که‌ره‌وه‌ به‌ ئەهرام دروستکردن.

- له‌داستانی کوردیه‌ ئەلێ:

له‌و سه‌ره‌ له‌ ئەشکه‌وتیکا پیاویکی «عابد» و خواناس ته‌رکی دنیای کردبوو، هەر خه‌ریکی عبادەت بوو. روژیک کوتوپر له‌ناو به‌ده‌لانه‌کانا پارچه‌یه‌ک قیر ئەدۆزیته‌وه‌ ئەکه‌وێتەوه‌ بیر کردنه‌وه‌ که‌ ئەم قیره‌ چۆن که‌وتوته‌ ئیره‌؟ ئەمه‌ ئەبێ خوا بۆ منی ناردبێ بۆ ئەوه‌ ئیشیکێ بێ بکه‌م. به‌خولیای ئەم بیره‌دا ئەبێ له‌ ئەنجاما دێته‌ سەر ئەوه‌ ئەلێ:

من لهم شویندها عبادت ئەکەم و تەرکی دنیام کردوو؛ عبادەتیش هەتا چەوسانەوی زیاتر تیا بین خیری زۆرتەرە. من دوو چاوم هەیه؛ دوو چاو ئیسرافە. دووم بۆچییه؟ بە یەک چاو ئەتوانم کار و باری خۆم بەرم بەریوە. خواش ئەم قیرە ی هەر بۆ ئەوە ناردوو. قیرەکە هەلشەگری و ئەیخانە سەر چاویکی و بەقیرەکە چاویکی ئەبەستن.

ماوەیەکی زۆر بەم جۆرە نوێژ و عبادەت ئەکا. رۆژیک لە رۆژان عالمیک بەناوبانگیه‌وه ئەچێ بۆ زیارەتی. سەیر ئەکا چاویکی بەقیر بەستوو. لێی ئەپرسی ئەوە بۆچ قیرت ناو بە چاوتەو؟ ئەلێ: وەللا ئیسرافە من کە تەرکی دنیام کردوو و عبادەت ئەکەم تاقەچاویک ئیشی من ئەبا بەریوە؛ ئیتر دووم بۆ چییه؟ ئەلێ: چەند سالە وات کردوو؟ ئەلێ: پانزەسالە. ئەلێ: دەسا ئەبێ نوێژی پانزە سالت بگێرتەو؛ چونکە چاوت تەر نەبوو و ئاری لێ نەکەوتوو

- لەو سەرە مەلا وەسی «جفار» هەبوو بە هۆی رمل و جەفره‌وه دەستی بۆ عەرش و قورش درێژ ئەکردو پاشەرۆژی هەموو شتیکی لیک ئەدايه‌وه و ئەیدا بەدەستەوه. رۆژیک کابرایەک ئەچیتەلای پنی ئەلێ: تۆ ئەم هەموو شتە ئەزانی و ئەم هەموو نەیتیانە ئاشکرا ئەکە ی کەچی ئاگات لێ نییه ژنەکەت لە ماله‌کە ی خۆتا ماله‌کەتی کردوو بە مالی باجی زەمزمەو؛ جوار ئەروا و هەشت ئەچێ.

مەلا وەسی کە ئەمە ئەبیستی شیت و هار ئەبێ. شیرو خەنجەر و دەمانچە هەلشەگری بە پەلە ئەچیتەو بۆ ماله‌وه ژنەکە ی بکوژی. کە نزیک ی مال ئەبیتەو ئەکەوتەو بیری کەئەو هیچ ژنی نییه.

- لەداستانی کوردییه ئەلێ:

لە سەر دەمی خۆیا پادشایەکی زۆر بەدەسەلات هەبوو تووشی نەخۆشیەکی زۆر ناھەموار بوو بوو. هەر چەندی ئەکرد بوی چار نەئەکرا، هەموو پزیشک و حکیمەکانی ولات سەریان لەم نەخۆشییه سوورما بوو، بۆیان دەرمان نەئەکرا. هەر دەرمانتیکیان ئەدايه‌پادشا رۆژ بەرۆژ خراپتر ئەبوو. لە ئەنجاما پزیشکتیکیان لەولاتی چینه‌وه هینا و ئەو لەپاش ئەو کە سەیری پادشای کرد وتی: پادشا چاک ئەبیتەو بەو مەرجه ئەو دەرمانە ی من داوا ی ئەکەم دەستکەوی. پادشا و هەموو وەزیر و پزیشکەکان بەم خەبەرە بە تەواوی گەشانەو و وتیان هەر بەو مەرجه پادشا چاک بێتەو دەرمان ئەگەر لە بنی ئەرزیشا بیت پەیدای ئەکەین.

وتی: دهرمانی ئەم دەرده‌ی پادشا، خۆینی منالیکێ سوورکاری موو زهردی چاو ره‌شی گونا پانی هه‌و سالانه که بدری له‌ له‌شی و پیتی به‌نووی تا سێ جار، ئیتر چاک نه‌بیته‌وه‌و نازار له‌له‌شیا نامینی.

ئه‌مجا که‌وتنه‌قه‌لمه‌ره‌وی پادشا بۆ دۆزینه‌وه‌ی منالیکێ وه‌ها. هه‌ر چه‌نده گه‌ران منالیکێ به‌و ته‌رحه‌یان ده‌ست نه‌که‌وت. که‌لین و قوژین نه‌ما، شار نه‌ما، دێ نه‌ما، که‌لکی نه‌بوو. له‌ نه‌جاما وتیان له‌م ولاته پان و درێزه‌دا ته‌نها ئاشیک ماوه که‌ ئاشه‌وانیکێ لینه‌و نه‌گه‌راپین؛ ئه‌گینا شوین نه‌ماوه نه‌مانیشکینی. وتیان با بچین بۆ ئه‌و ئاشه‌ش بزاین هه‌یچ هه‌یه؟ که‌ چوونه ئاسیاوه که‌ سه‌ریان کرد ته‌نها ژن و پیاویک و منالیکه‌و هه‌یچی تر. که‌ سه‌یری مناله‌که‌یان کرد ته‌ماشایان کرد ئه‌و شتانه‌ی که‌ پزیشکه‌که‌ وتونی هه‌موو له‌م مناله‌دا هه‌یه. به‌ژن و پیاوه‌که‌یان وت: ئەم مناله‌ چیتانه؟ وتیان تا‌قه‌ کورمانه‌و له‌مه‌زیاتر هه‌یچی ترمان نییه. ئیتر پیاوه‌کان ده‌نگیان نه‌کرد و هاتنه‌وه‌ خه‌به‌ریان هه‌نایه‌وه‌ بۆ پادشا که‌ منالیکێ به‌و جوهره‌مان له‌ ئاشه‌کوئیکا دۆزیوه‌ته‌وه‌. پادشا و وه‌زیر و پزیشکه‌کان له‌م خه‌به‌ره‌ وه‌کوو دنیا‌یان سه‌ر له‌نووی یی درابیته‌وه‌ چ خۆشیه‌ک ئه‌که‌ن به‌و جوهره‌یان به‌سه‌ر هات.

ئه‌مجا پادشا ناردی ئاشه‌وان و مناله‌که‌و دایکه‌که‌یان هه‌ینا، مناله‌که‌یان برده‌ لای پزیشکی چینی چاوی پیتی که‌وت وتی: ئه‌و مناله‌ که‌ من ئه‌یلیم و دهرمانی دهردی پادشایه‌ ئه‌مه‌یه. ئیتر که‌وته‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ چۆن ئەم مناله‌ له‌و دایک و باوک‌ه‌ی بستین؟

عالم و وه‌زیر و پزیشک هه‌موو چوونه‌ بن ده‌ست باوک و دایکه‌که‌یه‌وه‌ که‌ پادشای مه‌مله‌که‌ت نه‌خۆش که‌وتوه‌و به‌و نه‌خۆشیه‌ ئه‌مری. ئه‌گه‌ر خۆینی منالیکێ وا نه‌دری له‌ له‌شی؛ وه‌مردنی پادشای مردنی هه‌موو مه‌مله‌که‌ته‌. ئیسته‌ ئیوه‌ بینن ئەم مناله‌ بده‌ن به‌پادشا و بیکه‌ن به‌قه‌زاوه‌گه‌تری ئه‌و. پادشا به‌ گرانی مناله‌که‌ زیر و زیوتان ئه‌دات. باوک و دایک که‌ گویان له‌م قسه‌یه‌ بوو هه‌ناویان هاته‌خواره‌وه‌و وتیان شتی وا ناییت.

به‌ره‌به‌ره‌خه‌لکی تر سه‌ریان کرده‌ سه‌ریان و وتیان سه‌لامه‌تی پادشا له‌مال و ئه‌ولاد واجبتره‌ له‌سه‌ر هه‌موو که‌ستیک. ئیسته‌ ئیوه‌ش تازه له‌ به‌هاری جوانی دان منالی‌ترتان ئه‌بیت. وا بزانتن ئەم مناله‌تان هه‌ر نه‌بووه. ئه‌وه‌نده‌خه‌لک سه‌ری کرده‌ سه‌ریان و ئه‌وه‌نده‌یان چه‌رپاند به‌ گویچه‌کانا رازی بوون.

منالیان لێ سه‌ندن و به‌سه‌نگی مناله‌که‌زیر و زیویان دانێ و منالیان برد بۆ لای پادشا. پادشا وتی بیه‌ن بۆ لای قازی. قازیش وتی بۆ سه‌لامه‌تی سه‌ری پادشا رشتنی خۆینی بی گوناخیک واجبتره‌ له‌وه‌ که‌ پادشا به‌ریت. پادشا خۆی سه‌ر زه‌وییه‌، له‌ نه‌مانی ئه‌و زۆر و

ستم په‌یدا نه‌بیت و بلاو نه‌بیته‌وه. له نه‌مانی یه‌کینک له نه‌هلی مه‌مله‌کەت هیچ روونادا. که‌واته شهرع ری نه‌دا بو سەر برینی ئەم مناله.

بەم جۆره له هه‌موو لایه‌که‌وه بریار له‌سەر سەر برینی مناله‌که درا، به‌پادشا خۆشیه‌وه، چونکه خوینی ئەم مناله بو چاک بوونه‌وه‌ی ئەو بوو. ئەمجا پادشا فه‌رمانی دا به‌سەر برین. جه‌لاد به‌خۆی و کێردیه‌وه هاته مه‌یدان. ته‌شتیکی له‌و لاه‌وانا بو ئەمه کاتی که مناله‌که سەر نه‌برئ خۆینه‌که‌ی هه‌مووی بچیته‌ناو ته‌شته‌که‌و هیچی لێ له کيس نه‌چئ. ده‌ستی مناله‌که‌ی گرت و هینایه‌سەر په‌قره‌جه‌که. پادشا و وه‌زیر و پزیشک هه‌موو له‌و لاه‌و دانیشتبوون سه‌یری ئەم دیمه‌نه‌ئەکن.

کاتی که جه‌لاده‌که مناله‌که‌ی هینا، مناله‌که چاوی به‌جه‌لادو کێردی ده‌ستی و ته‌شت که‌وت ده‌ستی کرد به‌گریان و سه‌ریکی به‌رز کرده‌وه بو ئاسمان و چەند جاریک لێوی به‌یه‌کا داو زه‌رده‌خه‌نه‌به‌کیش گرتی. ئەم دیمه‌نه به‌م جۆره سه‌رنجی پادشای راکینشاو بانگی کرد له جه‌لاده‌که مناله‌که‌م بو بیننه پێش ئەوه‌سه‌ری به‌ری. جه‌لاد په‌لی مناله‌که‌ی گرت و برديه به‌رده‌می پادشا. پادشا مناله‌که‌ی دانا و لێی پرسى رۆله ئەم گریان و لێو به‌یه‌کا دان و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ت چی بوو له‌م وه‌خته‌دا؟ منال وه‌کوو کانیایى ئیلهامی خوایی رزایی به‌سه‌ریا زمانى کرایه‌وه‌و وتی: پادشاهم هیچ؛ ئیشی خۆت بکه. پادشا وتی: رۆله ئەبئ هەر پیم بلییت. مناله‌که وتی: هه‌روا؟ پادشا وتی: به‌لئ ئەبئ بلییت. ئەمجا کۆره‌وتی:

دلسۆزتر کەس و میهره‌باتر کەس به‌چاو ئەولاده‌وه باوک و دایکه. باوک و دایکی من به پاره منیان له‌ده‌ست کرده‌وه و دامیان به‌ده‌ست خه‌نجهری جه‌لاده‌وه که سه‌رم به‌ری. ره‌نگ بی ئیسته خۆشیاڤان له گۆشه‌یه‌که‌وه سه‌یری ئەم دیمه‌نه بکه‌ن. ئەوا ده‌ستم له‌باوک و دایک برأ.

یه‌کئ ئەگەر سه‌مه‌تیکى لئ بکړئ ئەچیت بو لای قازی ده‌ردی زولم لیکراوی خۆی به‌و ئەلئ بو ئەوه به‌یئى شهرع و قانون حوکمی بو بکا و نه‌یه‌لئ ئەو زولمه‌ی لئ بکړئ. که ئیشی من که‌وته به‌رده‌می قازی، قازی فتوای دا که بو سه‌لامه‌تی سه‌ری پادشا خوینتیکی ناهق برێژتیرئ دروسته. ده‌ستم له‌ویش برأ.

پاش ئەوه که ئەگەر یه‌کئ ئیشه‌که‌ی کەس نه‌پیرسی شکات ئەباته لای پادشا بو ئەوه ئەو دادی پیرسی و به‌هانایه‌وه بیت. من ئیشم که‌وته لای پادشا و پادشاش وتی: ئەمه بو ساغ و سه‌لامه‌تی منه، ئەویش فه‌رمانی دا به‌کوشتم؛ به‌کوشتنی منیکى بئ گوناح.

ئیتیر که‌سم بۆ نه‌مایه‌وه. سهرم به‌رز کرده‌وه بۆ ئاسمان، حه‌قمه‌ بگ‌ریم چونکه سهرم نه‌ب‌رن و نه‌مامی ژیانم له‌ ریشه‌ هه‌له‌ئه‌ کیشن. زه‌رده‌ خه‌نه‌ش له‌و کاته‌ ناهه‌مواره‌دا گ‌رتمی وتم‌ خوایه‌ ئیشه‌کانت زۆر سه‌یره، لیویشم که‌ به‌یه‌کادا وتم‌ خوایه‌ که‌سم بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه‌ ته‌نها تو‌ نه‌بی.

پادشا که‌ گوی له‌م قسانه‌بوو سه‌ری شو‌ر کرده‌وه به‌ به‌رده‌می خویا و پاشان هۆنه‌هۆن فرمیتسک هاته‌خواره‌وه به‌چاویا. ده‌ستی برد مناله‌که‌ی هه‌لگرت خستیه‌ سه‌ر کوشی خوی و ماچی کرده‌وه و ده‌ستی هینا به‌سه‌ریا و وتی: رۆله‌! مانه‌وه‌ی ژیانمی من له‌ رشتنی خوینی بی‌ گوناختیکی وه‌کوو تو‌ پیتک بیت من ئەو ژیانهم ناوی. وه‌ تو‌ ئیسته‌ به‌دواوه ئیتیر کو‌ر و جینشینئ منیت. فه‌رمانی دا به‌ جه‌لاد که‌کیرد و ته‌شتی خۆت لابه‌. ئەلئ که‌پادشا ئەم میه‌ره‌بانیه‌ نواند به‌ره‌به‌ره‌ نازاره‌که‌شی له‌ کۆل که‌وت و ئەله‌می تیدا نه‌ما.

- قه‌زا و قه‌ده‌ر هه‌یه. ئەمه‌ شتیکه‌ راسته‌و بی‌نراوه‌.

له‌و نزیککی خۆشناوه‌تیبه‌ پیاویک کو‌ریکی سئ چوار سالانی خوی له‌گه‌ل ئەبی ئه‌چیته‌ ده‌روه‌وه بۆ سه‌ر ر‌ه‌ز و باخ. ئەگاته‌سه‌ر ر‌ه‌زه‌که‌ له‌ پاش هه‌ندیک کو‌ره‌که‌ی خه‌وی لئ ئەکه‌وی. هه‌له‌یته‌گرئ له‌بی‌ن داریکا دایه‌نی، جامه‌دانه‌که‌ی خوی ئەدا به‌سه‌ریا و خوی ئه‌چیته‌وه به‌ لای بی‌لکاریه‌که‌ی خۆیه‌وه. خه‌ریکی بی‌لکاری ئەبی کو‌توپ‌ر به‌ده‌م بی‌له‌که‌یه‌وه دوو‌پشکیکی گه‌وره‌ ده‌ر ئەپه‌رئ و روو ئەکاته‌ مناله‌که‌ که‌ نووستوه‌.

کابرا به‌بی‌له‌که‌یه‌وه هه‌را ئەکا به‌شوینیا هه‌ر چه‌نده‌ ئەکا نایگانتی. کابرا ئەیوت ئەوا ته‌کان ئەده‌م له‌ خۆم که‌ بی‌گه‌می که‌چی وه‌کوو یه‌کئ له‌دواوه پیتی گ‌رتیم هه‌ر چه‌ندم ئەکرد نه‌ئه‌رۆیشتم. وتی: دوو‌پشک له‌ ده‌ستم ده‌رچوو راست رووی کرده‌ کو‌ره‌که‌و چووه‌ ژیر جامه‌دانه‌که‌و پاش تو‌زیک هاته‌وه‌ ده‌روه‌وه ملی پتی گ‌رت و به‌شوینه‌که‌ی خویا گه‌رایه‌وه.

وتی: من له‌تاو کو‌ره‌ ئاگام له‌ دوو‌پشک برا. چوومه‌ سه‌ر کو‌ره‌و جامه‌دانه‌که‌م لادا سه‌یرم کرد ماریک قه‌فی خواردوه‌وه‌به‌ده‌ره‌ی کو‌ره‌که‌دا و سه‌ری نزیککی بن ملی کو‌ره‌که‌کردۆته‌وه، له‌و کاته‌دا دوو‌پشکه‌که‌ گه‌یشتوه‌وه چووه‌ داویه‌ به‌ ته‌پلی سه‌ری ماره‌که‌وه. مار هه‌ر له‌جیتی خوی ره‌ق بووه‌و ئیتیر راست گه‌راوه‌ته‌وه.

وتی: که‌ئه‌وه‌م دی چاوم به‌ دوو‌پشکه‌که‌ش که‌وت له‌ گه‌رانه‌وه‌که‌یا وه‌ منیش ئیتیر گ‌ورج بوومه‌وه ئەمتوانی بی‌گه‌می، به‌لام که‌ ئەو کاره‌ساته‌م دی نه‌چووم به‌شوینیا وازم لئ هینا تا چووه‌وه کونه‌که‌ی خوی.

- له هه‌ولێر خدر به‌گی ئه‌حمهد پاشا پرسه‌ی هه‌بوو. له گه‌ل شێخ به‌شیر ته‌رووشی و شێخ ئه‌حمهدی نه‌قشه‌ندی له رۆژی ۱۲/۱۲/۱۹۷۶ چووین بۆ ئه‌و پرسه‌یه. قسه‌ی مردن هاته ناوه‌وه خدر به‌گ گێزرایه‌وه وتی:

سالتیک له گوندی «قازی خانه» له دیواخانی حسینی مه‌لادا دانیشتیبووین. زۆر بووین باسی مردنی مه‌ر هاته گۆرێ که ئه‌و ساله مه‌ر قرانی کردوه. یه‌کێ وتی: من بیست سه‌رم مردوه. یه‌کێ وتی: من سی سه‌رم مردوه. یه‌کێ وتی: من په‌نجا سه‌ر. هه‌ر یه‌که شتیکی وت. یه‌کێ وتی: ئه‌وه مه‌ر چۆن ئه‌مری به‌م جۆره؟ کابرایه‌ک هه‌بوو «سته‌فا بۆر»ی ناو بوو، ساغ و سه‌لیم له ئیمه‌ ساغتر. هه‌ر هه‌لسا له‌ناوه‌راستی دیواخانه‌که‌دا له‌به‌ر چاوی ئیمه‌وه راکشا و وتی: وا ئه‌مری. ده‌ستی کرد به‌ده‌ست و قاچ وه‌شاندن و لرخه‌لرخ کردن، ئیتر هه‌لنه‌ستا به‌وه. که لێ کۆ بووینه‌وه سه‌یر ئه‌که‌ین مردوه.

- له‌و ناوچه‌ی «ئامیدی» یه‌ سالتیک دنیا به‌کی زۆر تووش و سارد بوو، له‌وانه‌ بوو قران بییت. به‌فر هه‌موو دنیا ی داگیر کردوه. پیاویکی «هه‌راس» ناو له‌گوند ده‌رته‌چێ بۆ راو کردن. که‌له‌گایه‌ک له‌ گونده‌که‌دا شیت بوو بوو چاوی سوور کړدبوو، راوی خه‌لکی ئه‌نا و که‌س نه‌یته‌وێرا به‌رچاوی که‌وێ. وا دیار بوو بۆشیا ن پێ نه‌که‌وتبوو بیکوژن. ئه‌و گایه‌ که چاوی به‌ کابرا ئه‌که‌وێ له‌و چۆله‌وانیه‌دا شوینی ئه‌که‌وێ. کابراش هێچ چه‌کینکی پێ نییه‌و گایه‌که‌ش ئه‌ناسی. هێچ چاری نامینی ئه‌شکه‌وتتیک له‌ نزیکیه‌وه ئه‌بێ به‌هه‌ر جۆر بی خۆی ئه‌کا به‌کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا.

گایه‌که‌ شوینی ئه‌که‌وێ، ئه‌و ناچی به‌کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا. گه‌لیک خه‌ریک ئه‌بێ هێچی بۆ ناکری. ئه‌مجا دینی له‌به‌ر کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ئه‌که‌وێ و پال ئه‌دا به‌کونه‌که‌وه‌و کون ئه‌گرێ و کابراش وا به‌ ژوو ریه‌وه.

کابرا له‌ ژوو ریه‌وه له‌ سووچیکه‌وه‌ کړنوش دا ئه‌دا و له‌ فیکر کړدنه‌وه‌دا ئه‌بێ. تۆزێ به‌رچاوی رووناک ئه‌بیته‌وه‌ ته‌ماشای ئه‌کا و اره‌شه‌ما ریک له‌و به‌ریه‌وه‌ په‌پکه‌ی خوار دووه‌و نیوه‌ی شوینه‌که‌ی داگیر کردوه. کابرا به‌جاری هه‌ناوی دیته‌خواره‌وه. له‌ده‌ره‌وه‌ گایه‌که‌ به‌ر کونه‌که‌ی لێ گرتوه‌وه، له‌ ژوو ریه‌وه‌ ئه‌م ماره‌ له‌ به‌رانبه‌ریه‌وه‌وه. له‌ راستیدا دنیا ی لێ ئه‌بێ به‌چه‌رمی چۆله‌که‌.

له‌م فیکرانه‌دا بوو ته‌ماشای کرد و له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دوو پشکینیک به‌ ئه‌ندازه‌ی بستیک روو به‌رووی هات، هاته‌سه‌ر که‌له‌مووستی پێ و به‌له‌شیا هه‌لگه‌را و چووه‌ ته‌وقه‌سه‌ری و به‌

شوینەکە ی خۆیا گەرایەوه و رووی کردە ماره که. چوه سه ر پشتی ماره که گهرا، گهرا چوه سه ر ته پلێ سه ری دای به که لله ی سه ری هوه و نه مجا له سه ری لا چوو رووی کرده ده رگای نه شک و ته که (وا نه مېش هه ر چاوی لێیه). گایه که به ر کونه که ی گرتبوو دای به گاهه، گا بۆره به کی لێ هه ستاو له شوینەکە ی خۆی جوولا تۆزی چوو به و لاوه که وت و به ر کونه به ره لا بوو. دوو پشک دیسان گه رایه وه هاته وه بۆ لای «هه راس». وه کوو جاری یه که م گه شتیکی به له شیا کرد و پاشان دابهزی له و شوینەوه که هاتبوو له و شوینەوه له چا و ون بوو.

هه راس وتی: پاشان که هه ستام چووم به لای ماره که وه دارم تیوه ژهنه ته ماشا نه که م تۆپیوه. هاته مه ده ره وه پێش نه وه له کونه که ده رچم سه یرم کرد گایه که له و لاوه که وتوه وه هه ر چوار په لی را کیتشاوه. زانیم که نه ماوه. چوومه سه ری ته ماشا نه که م مردا ربه وه ته وه. نه م با سه شێخ نه حمه دی نه قشبه ندی گێرایه وه.

- له داستانی کوردیه وه نه گێر نه وه نه لێن:

دوو پادشای به ده سه لات و ئامۆزای یه ک بوون. ئاقاری قه له مه ره وی هه ر دوو کیان پێکه وه بوو. کاربایه کی ده رۆزه که ره هه بوو له ولاتی یه کێکیان دوو کچی شوخ و شه نگی هه بوو؛ خه رامانی نه رمه ن و په لک سه وزی داستان هاوتایی نه نه کردن. ناوبانگی نازداریان له هه موو ولاتا ده نگی دابوه وه. جوانی نه مانه به رگویی هه ر دوو پادشا که وتبووه وه. هاته سه ر نه وه که هه ریبه که یه کێکیان ماره که ن. نسیب یه کی خستن. دوو نه مامی داستان بوون به هاوسه ری دوو شازاده ی جیهان. نه م دوو کچه له گه رانی به ر ده روازانه وه که وتته ناو ته لاری شاه ی و میترگ و میترغوزاری شادیه وه. نانی جو ره شکه ی به ر ده رمالان بوو به گه نمی به هاره و شیر و شه کری ناو مالان. مه گه ر خوا بیزانی که وتته چ خو شیه که وه.

رۆژی به رپیکه وت یه کێ له و دوو پادشایه چووه وه بۆ ژووری حه ره مه سرا سه یری کرد وا ژنه که ی له هه ر تاقیکی ژووره که یا که رته نانی ره قی داناوه و که س له ژووره که دا نییه، به به ر تاقه کانا نه سوورپێته وه ده ستی راگر توه نه لێ:

خوا له ده ستان نه برێ په نه جیه نا م به ن.

به ده سه ته که ی تری تۆزی نانه ره ق نه خاته نه و ده ستیه وه. تووره که یه ک له ملیایه نه یخاته ناو تووره که که و نه لێ: خوا لێتێن نه برێ. نه چیت به ر تاقیکی تر هه ره ها، تا هه موو تاقه کان

بهو جوړه همموو نه‌گه‌رئ. پاشان ئه‌روا ئه‌و جله شپانه که له‌به‌ریاهه داینه‌که‌نئ. جلی خانمانه له‌به‌ر ئه‌کا و ئه‌چن له‌سه‌ر دۆشه‌ک دانه‌نیشئ.

پادشا لهماه زور سه‌ری سرما. چوووه ژووره‌وه له‌ته‌نیشته‌وهه دانیشته و پنی وت: بانوو تو شتی وا بو ئه‌که‌ی؟ خانم له‌پیشا نه‌چوووه ژیری. پادشا وتی: خووم به‌چاوی خووم دیم. خانم سه‌ری کرد هیچ چاری نییه وتی:

راستی پادشاهم! من وام له‌ناو همموو ناز و نیعمه‌تیکا. له‌هیچ شتیک ناته‌واویم نییه، نه‌له‌خواردن، نه‌له‌به‌ر کردن، نه‌له‌که‌نیزه‌ک و خولامان؛ به‌لام کرمیک له‌سه‌رما جووله‌ی ئه‌کرد وه‌خته بوو شپتم بکا. شه‌و و روژ به‌وه‌وه ئه‌تلامه‌وه. له‌ئه‌نجاما تیگه‌یشتم که ئه‌مه ئیشی چیه. من سه‌ره‌تا به‌ده‌روزه به‌سوالکردن فیر بووم، ئیسته‌ئه‌وه‌م لئ براره، هیچ چاریکم نه‌دیوه ئه‌وه نه‌بی که به‌و جوړه‌خووم شه‌بار بکه‌م و به‌به‌ر تاقه‌کانا بسووریمه‌وه داوای نانه‌ره‌قه له‌تاقه‌کان بکه‌م. به‌و جوړه‌ئیرت حه‌سامه‌وه و هیچ ده‌ردیکم نه‌ما.

ئهمجا پادشاه‌ی تریش روژی که چوووه ژووره‌وه سه‌ری کرد ژنه‌ی پادشاه‌ی تر به‌به‌ر تاقه‌کانا ئه‌سوورپته‌وه داوای پارچه‌نانه‌ره‌قیان لئ ئه‌کا و له‌پاش ته‌واو کردنیان خوئی ئه‌کاته‌وه به‌خانمه‌که‌ی جارن.

پادشا لئی ئه‌پرسی بوج وانه‌که‌ی؟ ژنه‌وتی: پادشاهم: من سه‌ره‌تا سوالکه‌ر و گه‌دا بووم. به‌و جوړه که تو منت بینی له‌به‌ر مالانا گه‌داییم ئه‌کرد. ئیسته‌که‌وتوومه‌ته سه‌ر ئه‌م ناز و نیعمه‌ته. هه‌ر جاره‌نه‌جاریک دینم وه‌کوو پیشوو به‌به‌ر تاقه‌کانا ئه‌سووریمه‌وه و ئه‌و تاقانه به‌ماله‌کان دانه‌نیم که سوالم لئی ئه‌کردن. ئهمجا خووم به‌خووم ئه‌لیم تو سه‌ره‌تا وابوویت، خووت لئ نه‌گورئ. پادشا ناوچه‌وانی ماچ کردو وتی:

نه‌جابه‌ت به‌زاته، نه‌ک به‌ئه‌سل و نه‌سه‌ب.

- له‌داستانی گوی ئاگردانی کوردییه ئه‌لئ:

جاریک خدری زینده له‌ده‌شتیکا تووشی کارایه‌کی ریش سپی پیس و بوخل، چاو دادراو و دهم‌خوار بوو. چوار که‌ری به‌باره‌وهه دابوه پیش، لۆکه‌لۆک ئه‌رویشته. لئی پرسئ تو شه‌یتان نیت؟ وتی: به‌ریوه‌للا هه‌وم یا خدری زینده. وتی: بو کوی ئه‌چی؟ وتی: بو که‌سابه‌ت ئه‌چم شتیک په‌یدا که‌م بو مناله‌کانم. وتی: باری گویدریره‌کانت چین؟ وتی:

ئەوەیان جەور و ستەمە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: بەپادشاهان. ئەوێ دووھەمیشیان
 ھەساده تە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: بەعالمەکان. وتی: ئەوێ سێھەمیان خیانەتەو
 گزی کردنە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: بەتجارو بازرگانەکان. ئەوێ چوارەمیش حیلەو
 فیلە. وتی: بەکئی ئەفرۆشی؟ وتی: لەژنان بەو لاوھەکەسی تر نییە.
 وتی: جا ئەم کەپارانەت دەست ئەکەوێ؟ وتی: یا خدری زیندە! ئەگەر ئێوھ لێم بگەرێن
 و واز لەخەلکەکە بێنن ھەمووی بەرۆژیک ساغ ئەکەمەوھ.

- لەداستانی رابردووھ ئەلنی:

ناسری عەباسی (۵۷۵-۶۲۲ ھجری) کاتی کە خەزەنەو سامانی «عازیدی فاتی» (۵۵۵-
 ۵۶۷ ھجری) کەوتە بەر دەست و داگیری کرد، تەپلێک لە ژووھەکەێ عازدا بوو ئەویشیان
 ھینا. کابرا تەپلەکەێ ھەلگرتوو دەستی کرد بە لێدانی. کابرا کەوتە ترکەندن. خەلکەکە
 دەستیان کرد بە پێکەنین پێی. یەکیکی تر ھەلگرت کە لێی دا ئەویش کەوتە ترکەندن.
 خەلکەکە لەمە توورە بوون و تەپلەکەیان درێ. لە پاشا پیاوی شارەزا ھات پێی وتن ئەم
 تەپلە ھێ ترکەندن نەبوو، بەلکوو چاکەێ ئەم تەپلە ئەوھ بووھ کە لە نزیکی ھەر کەسێکەوھ
 بوایە ئەو کەسە کۆلنجی نەئەکرد. عازد نەخۆشی کۆلنجی ھەبوو ئەو تەپلەیان بو ھینابوو لە
 ژور سەری خۆیوھ داھەنا ئیتر بپرای بپرای کۆلنجی نەئەکرد. خەلکەکە لە درانەکەێ زور
 پەشیمان بوونەوھ، بەلام تازە بێ کەلک بوو.

- لەداستانی کوردییە ئەلنی:

جاریک کابرایەکی بابی چووھ لای مەلایەک وتی: ئێوھ ھەر ئەلین ئیشەکانی خوا
 جینگای رەخنە نییەو کەس ناتوانی رەخنە لە کاری بگری. من سێ رەخنەم لە ئیشی خوا
 گرتووھ، بزانی تۆ ئەیسەلمینی یان نا؟ مەلا وتی: فەرموو بیانلێ. کابرا وتی: خوا شەیتان بە
 ناگری جەھنەم ئەترسینی لەکاتیکا کە خوا شەیتانی لە ناگر دروستکردووھ. یەکیک لە
 شتیگ دروستکرایێ چۆن لەو شتە ئەترسی؟

دووھەم بەلای ئێوھ ئیسلا مەکانوھ وایە کە خیر و شەر ھەمووی لە خواوھیە، ھەرچی
 خوا نەیکرد نابێ. کەچی ئەگەر یەکی ئیشیکی نابەجێ لەگەل یەکیکا بکا تۆلە لەو کەسە
 ئەکەنەوھو ئەو بەگوناحبار دانەنین.

سپیدم نهلین: خوا له هموو شوپتیک هه‌یه، جینگا نییه نه‌وی تیدا نه‌بن. یه‌کیک له هموو جینگایه‌ک بی، نه‌بن هیچ نهلئ؛ نه‌بن جاریک بیبیری بۆ نه‌وه قسه‌که بچیته‌سه‌ر؛ که‌چی نه‌وه‌تی دنیا دنیا‌یه هه‌تا ئیسته نه‌یسراوه یه‌کیک خوی چاو پیکه‌وتیت.

مه‌لا وتی: راسته‌قسه‌کانت، توزی وهره پیشتره‌وه تا ولامت بده‌مه‌وه. بابی چوو هه‌پیشه‌وه. مه‌لا نه‌یکرده نامهدری خشتیکی کال له به‌ر ده‌میا بوو، خشتی هه‌لگرت و دای به‌سه‌ر کابرا‌دا سه‌ری شکاند و خوین فیچقه‌ی کرد. وتی: نه‌وه ولامه‌که‌ته.

کابرا که نه‌مه‌ی دی چوو بۆ لای قازی شکاتی کرد. قازی ناردی مه‌لاکه‌یان هینا و وتی: تو سه‌ری ئەم کابرایه‌ت شکاندووه؟ وتی: به‌لئ. وتی: بۆچی؟ مه‌لا وتی: ئەم کابرایه‌ نهلئ: شه‌یتان له‌ئاگر دروستکراوه بۆج نه‌بن له‌ئاگر بترسی؟ که‌خوا به‌ ناگر نه‌یترسینی. ئیمه‌ش له‌ خاک دروستکراوین بۆج نه‌بن لئی بترسین و سه‌رمان به‌خاک بشکیت؟

دووهم نهلئ: ئیمه‌ نهلین خیر وشه‌ر له‌ ده‌ست خودایه. سه‌ره‌تا چاره‌نووس چی بی نه‌بن بیه‌تی. ئینسان ده‌سه‌لانی قه‌ده‌ری خوی نییه. من به‌ئیراده‌ی خوا سه‌رم شکاندووه هیچ ده‌سه‌لاتیکی منی تیدا نییه؛ بچی ملی خوا بگریت و داوای تۆله‌ له‌و بکاته‌وه، من چیم.

سپیدم نهلئ: ئیمه‌ نهلین خوا له‌ هموو جینگایه‌ک هه‌یه، نه‌و نهلئ: نه‌گر هه‌بیت نه‌بن هیچ نه‌بن جاریک بیبیری. ئیسته بچی به‌ هه‌ر جو‌ر بووه به‌لکوو خوا بدۆزیه‌وه و داوای خۆی له‌گه‌ل نه‌وا بکا. یه‌کی ده‌عوا له‌سه‌ر یه‌کیک دروست نه‌کا نه‌بن یه‌که‌که‌ دیار بی، ده‌عوا له‌ سه‌ر که‌سی نادیار و نه‌بیراوه‌ قه‌ید ناکری. له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی من موده‌عی نه‌و نیم چی داوه له‌ من؟

قازی روو نه‌کاته کابرای بابی نهلئ: نه‌مانه‌ت وتوه؟ نهلئ: به‌لئ و توومه، به‌لام بۆ نه‌وه‌م نه‌وتوه سه‌رم بشکینن. قازی نهلئ: باوکم حه‌قت به‌سه‌ریه‌وه نییه برۆ. کابرا نهلئ: رازی بووم، به‌لام شه‌رت بی له‌مه‌و دوا منیش دایکی نه‌و که‌سانه‌ له‌که‌ر بکیشم که‌ئه‌م جو‌ره‌قسانه‌ نه‌که‌ن و منیان فیری ئەم به‌زمه‌ کردووه.

- له‌داستانی گوئی ناگردانی کوردییه‌ نهلئ:

جاریک مام ریوی پیش مه‌لا بانگدانی به‌یانی له‌ مال ده‌رچوو. سه‌یری کرد وا که‌له‌شیریک به‌ ده‌نگه‌جوانه‌که‌ی له‌سه‌ر داریک قووقه‌قووق نه‌خوینن. چوو به‌لایه‌وه وتی: نه‌وه‌بانگه‌که‌ت دا، وهره‌خواره‌وه با نویره‌که‌مان به‌جه‌ماعه‌ت بکه‌ین. نه‌ویش وتی: ناخر ئیمام هیشتا نووستوه، با هه‌ستیت نه‌و وه‌خته‌ منیش دیم قامه‌تی بۆ نه‌که‌م. مام ریوی وتی: له‌

كۆيىە تا بچم خەبەرى كەمەو. درەنگە ئەترىسم نوێزە كەمان بېروا. كەلە شىزە كە وتى: ئەو ئەتە لە پال ئەو دارەدا نووستو بچۆ خەبەرى كەو خىرت ئەگا. مام رىوى چوو سەبرى كرد وا تانجىك لەوى نووستو، ھەر چاوى بەتانجى كەوت لە ترسانا دەستى كرد بەتەركەندن و بوى دەرچوو. كەلە شىزە كە وتى: ئەو بۆ كۆى ئەچى؟ وەرەبا جەماعەتە كەمان بكەين. مام رىوى وتى: دەستنوێزە كەم شكا. ئەچم ئەيشۆمەو و دېمەو.

- سەبرى ئەم رزق و بەشكردنەكە:

گورگ رىوى ئەگرئ و ئەيخوا. رىوى ژىشك ئەگرئ و ئەيخوا. ژىشك مار ئەگرئ و ئەيخوا. مار چۆلەكە ئەگرئ و ئەيخوا. چۆلەكە كۆلە ئەگرئ و ئەيخوا. كۆلە زەردەوالە ئەگرئ و ئەيخوا. زەردەوالە ھەنگ ئەگرئ و ئەيخوا. ھەنگ مېش ئەگرئ و ئەيخوا. مېش مېشۆولە ئەگرئ و ئەيخوا. مېشۆولە مېروولە ئەگرئ و ئەيخوا. مېروولە ھەر شىتىكى بەرپەل كەوى تى ئەرووكئ و ئەيخوا.

- لەداستانى كوردىيە ئەلئ:

جارىك پەرەسىلكە يەك لەسەر كۆشكە كەى سلېمانى پىغەمبەر نىشتبوو و لەو بەرىەو پەرەسىلكە يەك تەرەبوو روى تېكرد وتى: ئەبى مېردم پى بكەى. ئەوئش مىلى ئەئەھىنايە بەر. ئەمېش بالئىكى راوہشان و وتى: دە سا وەللا ئەگەر مېردم پى نەكەى ئىستە ئەم كۆشكە ژىرە و ژوور ئەكەم؛ بۆت سووتاوم!

سلېمانى پىغەمبەر گۆئى لەم قەسە بوو بانگى كرد پى وت: ئەو تۆ چىت واقسەى وا نەكەى؟ وتى: يا پىغەمبەرى خوا قەسەى عاشق ھىچ لۆمە يەكەى لەسەر نىيە.

- گىسكە كەى ھەياس

ئەزانى داستانى گىسكە كەى ھەياس چۆن بوو؟

لەداستانى كوردىيە ئەلئ:

ھەياسى خاس جارىك لە سولتان مەحمود لە سەر كارەساتىك تۆراو خنۆئى لئ و ن كرد. چوو لە دىيەك لە لای پياويكى دەم سېئ ئەو دىيە بوو بەسەپان. سولتان مەحمود رايىسپارد ھەرچى كەلئ و قوزبى مەملەكەت ھەبوو گەران رىكئان لە ھەياسەو بەدى نەكرد.

سولتان به ته‌واوی که‌وته پەرۆشه‌وه و کارو باری ولاته‌که‌ی له‌بەر نه‌بوونی هه‌یاس به‌ته‌واوی ئالۆزا. ئەمجا که‌وته‌سه‌ر ئه‌وه‌که به‌لکوو به‌فیل بیدۆزیته‌وه. جاری دا به‌ولاتا که هه‌ر که‌س مه‌ردار و شوانکاره‌یه، وه هه‌ر که‌س پیاو ماقوول و کاربه‌ده‌سته ئه‌بێ له‌فلانه رۆژدا هه‌موو له‌باره‌گای سولتان حازر بن و که‌س دوا نه‌که‌وێ. بۆ ئه‌و رۆژی ئه‌وانه‌ی که‌سولتان ئه‌مری دا‌بوو هه‌موو حازر بوون. سولتان هینای هه‌ر یه‌که‌ گیسکیکی دانی، وتی: ئه‌مه‌ی هه‌ر له‌ ئیسته‌وه تا چل رۆژی‌تر هه‌ر یه‌که‌ گیسکی خۆی برد، له‌ دوا‌ی چل رۆژه بیهنیته‌وه، ئەم گیسکه‌ زیاد بکا ئه‌ده‌م له‌سه‌ری، که‌م بکا هه‌ر ئه‌ده‌م له‌سه‌ری.

یه‌کیک له‌و که‌سانه‌ که‌ له‌ناو ئەم حه‌شامه‌ته‌دا بوو ئه‌و کویخاکه‌بوو که‌ هه‌یاس له‌لایه‌وه بوو بوو به‌سه‌پان. عاله‌م هه‌ر یه‌که‌ گیسکی خۆی وه‌ر گرت و رۆیشته‌. کویخای لای هه‌یاسیش یه‌کیک بوو له‌وانه‌. ئەم عاله‌مه‌ به‌ جاری هه‌ر یه‌که‌ له‌عاستی خۆی که‌وته‌ ترس و له‌رزه‌وه‌و ریی ئەم ئیسه‌ی بۆ به‌دی نه‌کرا. گیسک ئه‌گه‌ر شتی ناده‌یتنی مه‌ردار ئه‌بیته‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌یده‌یتنی زیاد نه‌ک، ئه‌گه‌ر ژه‌م ژه‌م ئه‌یده‌یتنی هه‌ر وه‌کوو خۆی نامینیته‌وه. ئەمه‌ش ئه‌نجامه‌که‌ی سه‌رفه‌وتانی تێدا‌یه‌.

کویخای لای هه‌یاس له‌ هه‌موو که‌س زیاتر که‌وته‌ پەرۆشه‌وه. چونکه‌ مه‌رو مالاتیکی زۆری هه‌یه‌و له‌ مه‌رداریدا به‌ پسه‌پۆر ناسراوه، که‌چی له‌ئه‌نجاما هیچی بۆ ناکرێ و ئه‌بێ سه‌ری خۆشی تیا‌ب‌دۆزین. هه‌ر به‌ ته‌واوی که‌وته‌ پەرۆشه‌وه. دنیای رووناکی لێ بوو به‌شه‌وی تاریک. هه‌یاس پرسێ کویخا ئه‌وه‌چییه‌ وا خواردن و خواردنه‌وه‌ت لێ هه‌لگه‌راوه؟ وتی: رۆله، ئەمه‌ کاره‌ساته‌که‌یه. هه‌یاس وتی: ئه‌گه‌ر راستم لێ نالیت من ئەم ئیسه‌ت بۆ چار نه‌که‌م. وتی: کورم من ئەمه‌ بایسی سه‌رمه‌. تۆ ئه‌گه‌ر ئەمه‌م بۆ بکه‌ی سه‌رم ئه‌ستینیته‌وه، چون راستت لێ نه‌لیم؟

هه‌یاس وتی: هه‌ر چه‌نده‌ پراوش ناکه‌م به‌لام نه‌که‌م کردوی. ئەمه‌ت هه‌ر بۆ ئه‌که‌م و رزگارت ئه‌که‌م. بینه‌ بینه‌وه‌ گورگه‌یکم بۆ په‌یدا‌که‌و ئیتر تۆ ئیسه‌ت نه‌بێ.

کویخا چوو بینه‌وه‌ گورگه‌یکه‌ی په‌یدا کرد و هینای دای به‌ هه‌یاس. ئەمجا هه‌یاس که‌وته‌ ئیسه‌. جارێ هینای پیش هه‌موو شتیک ددانه‌کانی بینه‌وه‌گورگی هه‌لکه‌ند و ئەمجا به‌سته‌یه‌وه. هینای گیسکی گرته‌جۆو قه‌رسیل تیری ئه‌خوارد و قونه‌ی ئه‌کرد. که‌ ئه‌که‌وته‌ ئیواره‌ ئه‌یرد به‌لای بینه‌وه‌ گورگه‌که‌وه. گورگ که‌چاوی بێ ئه‌که‌وت په‌لاماری ئه‌دا به‌لام به‌سه‌را‌بووه‌وه‌ هیچی پی نه‌کرا. گیسکیش که‌ چاوی به‌گورگ ئه‌که‌وت هه‌ناوی ئه‌که‌وته‌خواره‌وه. ئه‌وی خواردبووی به‌ترس داینه‌نا‌یه‌وه. ئه‌یرده‌وه‌ تیری ئه‌کرده‌وه، بۆ

بەیانیش دیسان وای لێ ئەکردهوه. گیسکی بەستەزمان ئەوی ئەیخوارد بەترس دایهناپهوه. پاش چل رۆزه تا ماوهی چل رۆز هەیاس ئەمە کاری بوو لە گەل ئەو گیسک و گورگەدا. پاش چل رۆزه وتی بەکوێخا بیپهوه بۆ سولتان.

کوێخا گیسکی برد و چوو. عالەمی تریش هەر یەکە بە خۆیان و گیسکی لای خۆیانەوه هاتنەوه. سولتان سەنگ و ترازووی هینایهوه مەیدانەوه. دەستیان کرد بەگیسک کیشان. سەیریان کرد هەمووی زیادێ کردوه، گیسکی واش بوو هەر ئیسقانهکی مابوو کەمی کردبوو. سەرە هاتەسەر گیسکی لای کوێخا. کە کیشایان سەیریان کرد لە گەل سەنگ و بەردی هەوهولا هەر وهکوو یەک وایه؛ نەزیادی کردووه و نەکەم، لەگەل ئەوهشا هیچ نەخۆشیهکی نییه.

سولتان کە ئەمەیی دەستکەوت لە خەلکەکی تریش خۆشبوو وتی بپرون من هەر مەبەستم ئەمەبوو وا دەستم کەوت.

ئینجا کوێخای هینایه ژیر پرس و جوابهوه کە چون ئەم گیسکەت وا نەهیشتۆتەوه؟ ئەویش بەسەرھاتی گیسک و گورگی بۆ گنپراپهوه. وتی: کێ ئەم تەگبیرەیی بۆ کردووی. وتی: کەس، هەر خۆم کردوومە. سولتان وتی: من ئەمانە نازانم یا ئەبێ پیم بلتیت یا ئەتکوژم. خستیه ژیر ئەشکەنجەوه. لەولاشهوه بە هەیاسی وتو کە دەنگ نەکا و راستی پێ نەلێ. کە ئیش گەیشته ئەشکەنجەو شکەنجەکاری و سەر تیاچوون وتی: شاھم بەسە پیت ئەلیم. وتی: کورپکی سەپانم لایه ئەم تەگبیرە، تەگبیری ئەوه.

سولتان ئەوا هەیاسی بە ئەقلی خۆی دۆزیهوه. ئەمجا ناردی هینایانەوه و ناشتی کردەوه. کوێخاشی خەلات کرد و ناردیەوه بۆ مالی خۆی بەخۆی و بەگیسکیهوه.

- لەقسەیی گوئی ناگردانی کوردییه ئەلێ:

رۆژیک سولتان مەحموود و هەیاسی خاس بەناو بازارا ئەرویشتن، تەماشایان کرد پیاویکی ریش سپی سێ کۆمەلە خۆلی لەبەر دەمایه، هاوار ئەکا ئەلێ: ئەم کۆمەلە خۆلانە هەر یەکە گەوهەریکیان لەناوایه، ئەیانفرۆشم. کێ ئەیهوئ بیت بیانکری. سولتان مەحموود گوئی لە قسەیی کابرا بوو وتی: ئەم کابرایه چەند گەوجه؛ ئەگەر گەوهەریان لە ناوایه بۆچ خۆی گەوهەرەکان هەلناگری؟ هەیاس وتی: ئیستە من ئەچم بەلایهوه بزەنم چیه.

چوو وتی: مامەیی ریش سپی چۆنی ئەفرۆشی؟ وتی: کۆمەلێک بەلیرەبەک. سولتان مەحموود وتی: ئەمە قسەیه چۆن گەوهەریک بەلیرەبەک ئەفرۆشری؟ هەیاس وتی: من

نه یکرَم. وتی: مامه ئه‌مه لیره‌یه‌ک و کۆمه‌لیکم پئی بفرۆشه. وتی: دانیشه. دانیشه، مامه چتوکی گرت به‌ده‌سته‌وه نایه‌سه‌ر کۆمه‌لیک وتی: ئه‌گه‌ر نه‌ئینه‌کت هه‌بوو به‌لای ژنه‌که‌تو نه‌یلی. هه‌یاس وتی: یه‌کیکی ترم پئی بفرۆشه. وتی: بینه‌ لیره‌که. لیره‌ی دایه‌و وتی:

هه‌ر گیز پشت به‌ زالم مه‌به‌سته‌و رووی خۆشی حاکم هه‌لت نه‌خه‌تینی و ئه‌و کۆمه‌له‌شی تیکدا. مایه‌وه‌کۆمه‌لیکی تر. وتی: ئه‌وه‌شم پئی بفرۆشه. وتی: بینه‌ لیره‌یه‌ک. لیره‌ی دایه‌و وتی: هه‌رگیز خزم به‌ بیگانه‌ نه‌ده‌یت. ئه‌و کۆمه‌له‌شی تیکدا. هه‌یاس وتی: مامه‌ بۆچی خۆله‌که‌ت بلاو کرده‌وه؟ وتی: ئه‌وه‌ یانی ئه‌م خۆله‌به‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ که‌ به‌ گۆنی ئه‌م نامۆزگار یانه‌ی من نه‌کات.

هه‌یاس له‌گه‌ل سولتان مه‌حموودا رۆیشتن. سولتان وتی به‌ هه‌یاس بۆم ده‌رکه‌وت تو له‌و پیاوه‌ بئی نه‌قلتر و گه‌وجتریت. هه‌یاس وتی: باشه.

سولتان «خوشمی» یه‌کی هه‌بوو زۆری خۆش ئه‌ویست. خوشمیش ئه‌وه‌نده‌ جوان بوو هه‌موو که‌س هه‌ر خۆشی ئه‌ویست بۆ خۆی به‌ئاره‌زووی خۆی سه‌ری به‌ هه‌موو مال و دوکانیکا نه‌کرد، که‌س نه‌بوو رینگای لئی بگری. له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ به‌بئی سه‌رو به‌ر به‌ هه‌موو لایه‌کدا ئه‌گه‌را وا قه‌له‌و بوو بووه‌وه هه‌ر نه‌بیته‌وه.

رۆژیک سه‌ری کرد به‌مالی هه‌یاسا. هه‌یاس ژنه‌که‌ی له‌مال نه‌بوو. چوو خوشمی برده‌ ژووریکێ ژیر زه‌ویه‌وه‌ شارده‌یه‌وه. مینیکێ هه‌ر وه‌کوو ئه‌وی هینایه‌حه‌وشه‌که‌وه. له‌و وه‌خته‌دا ژنه‌که‌ی ها ته‌وه. وتی: ئافره‌ت ئه‌مه‌ خوشمی سولتان، زۆر چاخه، خوا ناردوو یه؛ قایبه‌که‌ داخه‌ سه‌ری ئه‌برین با که‌س پئی نه‌زانی بۆ خۆمان ئه‌بخوین. تۆیش ده‌نگ مه‌که. ژنه‌ قایی داخست و هه‌یاس مه‌ری سه‌ر بری. گروویان خستیانه‌ دیزه‌و هه‌لیانگرت.

یه‌ک دوو رۆژ که‌ خوشمی دیار نه‌بوو سولتان پیاوی خسته‌ ناو شار که‌ بیدۆزنه‌وه. هه‌ر دیار نه‌بوو. وتی: هه‌ر که‌س ئه‌م خوشمییه‌ی منی له‌ناودا بردبئی سه‌ری ئه‌برم. ئه‌م هه‌ره‌شه‌شی کرد ئیتر سۆراخی خوشمی به‌ته‌واوی براو سولتانیش زۆر بۆی بئی تاقت بوو.

رۆژیک هه‌یاس له‌سه‌ر شتیکی هه‌یج له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا بوو به‌ده‌مه‌قالیان. ژنه‌ وتی: تو ئه‌وه‌ نیت که‌ خوشمی سولتانت سه‌ر بری و له‌ناوت دا؟ هه‌ر ئیسته‌ ئه‌چم خه‌به‌رت لئی ئه‌ده‌م. هه‌یاس وتی: ئافره‌ت! ئافره‌تی چاک به، من کردم تو نه‌تکردبئی. ئه‌گه‌ر ئیسته‌ تو بجیت خه‌به‌ر بده‌ی، سولتان سه‌رم ئه‌بری. ژنه‌وتی: من ئه‌مانه‌ نازانم. عه‌زیه‌تی زۆرمت داوه‌ ئه‌چم هه‌قی خۆمت لئی ئه‌که‌مه‌وه. هه‌رچه‌نده‌ هه‌یاس ده‌سته‌ودامانی بوو بئی که‌لک بوو. چوو بۆ لای سولتان و وتی:

ئەم ھەياسە کە تۆ بەیە کەم دلسۆزی خۆت ئەزانی، ئەوەتا ئەو خوشمیکەتی لەبەر چاوە منەووە سەربری. ھەرچەندە ھاوارم لیکرد شتی وا نەکە ی بەگوتی نەکردم، وتی: ھەر ئەبێ داخیک بەرمە دلی سولتانەووە.

سولتان چوو ھەریای غەزەبەووە، وتی: ئادە ی ھەياسم بە بەلبەستە بۆ بینن. ھەر ئەبێ ئیستەخوینی ئەویش بەرمە لای خوینی خوشمێووە. ھەياسیان بەقۆلبەستەیی ھینایە حوزوور. سولتان رووی تیکردو وتی: ئەمە ھەموو نەمە کەت بوو کە ئەتزانێ من ئەو خوشمییەم چەند خۆش ئەویست تۆ بچیت سەری ببری و بەو جۆرە من تووشی خەفەتی ئەو بکە ی؟ ئادە ی جەلاد سەری لە لەشی جیا کەرەووە.

سولتان بەرگی غەزەبی پۆشیوو، ھەرچەندە ھەياس وتی: پادشاهم من شتی وام نەکردوو، بێ کەلک بوو. وتی: لە ژنی خۆت بەو لاوہ کەسی تر ھە یە کە بەو جۆرە لیتەووە نزیک بێ؟ ئەو ھاتووہ خەبەری لێ داوی. گوا یە ئەو درۆ ئەکا و تۆ راست ئەکە ی. لەبەر ئەو کە سولتان چوو بوو بە غەزەبا ئەو ھەموو دۆست و ناسراوہ کە ھە یاس ھە یبوو لێی کشانەووە وتیان: یە کێ ئەو نەندە بەدنامە ک بێ ھەر کوشتنی باشە. دەستی خۆش بێ سولتان با بیکوژی.

ھەندێ خزمی رووتە لەو ھەزارو فەقیری ھە یاس ھە بوون، کە بیستیان وا سولتان مەحموود ھە یاس ئەکوژی ھەر یە کە چی بەریەل کەوت لە دارو تیلای کۆ بوونەووە بە ھەراھەرا و دەنگە دەنگ بەر بارە گای سولتانیان گرت وتیان: یا ئەمە یە ئەبێ ئیمەش سەر بری یا ئەبێ لە خوینی ھە یاس خۆش بی.

سولتان مەحموودیش چوو تە بەرگی غەزەبەووە لەقسە ی خۆی نایە تە خوارەووە، ئەلێ: ھەر ئەبێ بکوژی. خزمە کانیشی ئەلین: ئەبێ لە پیتشا ئیمە بکوژی ئەو وەختە ھە یاس بکوژە.

ئیش کە گە یشتە ئیرە ھە یاس بانگی کرد: پادشاهم! مەمکوژە خوشمیت ئەوا لە ژووری ژیر زەوی مالە کە ی منایە بنیرە بیھیننەووە. سولتان زۆر سەری سوپما. لەراستیدا ناردی ھینایان سەری کرد، راستە خوشمییە کە ی خۆیە تی. ھەستا دەستی کردە مل ھە یاس، ماچی کردەووە داوای لیبوردنی لیکرد. ھە یاس وتی: پادشاهم من و تۆ تازە پیکمانەووە نامانکری. بەلام ئەمە ئەو سنی کۆگا خۆلە کە بوو کە لە مامە ی ریش سپیم کپی و تۆ وتت تۆ لەو گەوجتریت. من ویستم ھەر سینکت بخەم بەر چاوە.

من به دنمهک نیم. روژیک خوشمن هاته مالی ئیمه، من بردم شاردمهوه مه‌ریکی ترم هیناو به ژنه‌که‌مم وت ئەمه‌خوشمیی سولتانه، سه‌ری ئەبرین و دهنگ مه‌که. ئەگەر سولتان پیتی بزانی سەرم ئەبرئ. ژنه‌که‌م ئەو نه‌پنیه‌ی رانه‌گرت و هاته‌لای تو ئەوه‌ی وتی، وتی.

دووهم من دۆست و خه‌لکیکی زۆرم به‌ده‌وره‌وه بوو که چاکه‌م بۆ هه‌موویان بووبوو، که هاته‌وه‌ختی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی ناخۆشی هه‌موویان پشتیان تیهه‌لکردم و لیم ته‌کینه‌وه. ئەوه‌ی که هات به‌هانا‌مه‌وه ته‌نیا خزمه‌هه‌زاره‌کانی خۆم بوون که هیچ چاکه‌یه‌کیشم بۆیان نه‌بوو بوو. وه‌به‌لکوو هه‌موو دهم هەر لیبان دوور ئەکه‌وتمه‌وه.

سێهه‌م ئەوه بوو وتی: به‌قه‌سه‌ی خۆشی پادشا هه‌له‌نه‌خه‌له‌تیت؛ راست بوو ئەم هه‌موو لوتف و میهره‌بانیه‌ی که تو له‌گه‌ل منت هه‌بوو هه‌مووت به‌مه‌ریک گۆرایه‌وه. ویستم سێ گه‌وه‌ره‌که‌ی مامه‌ی ریش سپیت سووراوسوور پیشان بده‌م و خۆت به‌چاوی خۆت بیانبینی.

هه‌یاس ئەمانه‌ی وت و لیبی دا رویشت تۆرا. سولتان مه‌حموود گه‌لنی به‌شوینیا گه‌را نه‌یدۆزیه‌وه تا به‌هۆی کاره‌ساتی گیسکه‌که‌وه دۆزیه‌وه و ناشتی کرده‌وه. هه‌یاسیش ئیتر له‌وه‌خته به‌داوه‌خزمه‌کانی خۆی له‌خۆی کۆ کرده‌وه، ئەو پشتیه‌ی که جارێ به‌خه‌لکی ئەبه‌ست به‌وانی به‌ست.

- ئەمه‌ کاره‌ساتیک بووه که به‌داستانی گوپی ئاگردان له‌ناو کورددا ئەیگێرنه‌وه، له‌ویته‌ی ئەمه‌ کاره‌ساتیک که رووی داوه‌و داستان نییه‌ هەر له‌راستیدا رووی داوه‌ ئەمه‌ش بۆ رووداوی میژوو ئەگێرمه‌وه:

زستانی سالی ۱۹۱۹ زستانیکی سه‌خت و تووش بوو. گرانی گه‌وره‌ش هیشتا پاشه‌له‌قه‌ی مابوو. بێ حوکومه‌تی و بێ ئارامی خێوه‌تی ره‌شی خۆی به‌سه‌ر ولاتا هه‌لدابوو. میرزا سه‌یفوللا هه‌بوو له‌سه‌ن پیاویک بوو خۆی به‌خۆی پینگه‌یشتبوو، ده‌وله‌مه‌ند بوو بوو. بووبوو به‌خواهن پاره. ماله‌که‌ی تۆزی که‌وتبووه قه‌راخ شاره‌وه، هەر خۆی و ژنه‌که‌ی بوو له‌و ماله‌ گه‌وره‌دا، ژیر ماله‌که‌یشیان هه‌بوو.

ژیر ماله‌ ئەوه بوو که ئەه‌لی لادیکان له‌به‌ر لیشاوی عرووس و له‌به‌ر فه‌لاکه‌تی گرانی روویان ئەکرده‌ شاره‌که. ئەو ماله‌ی که تۆزی حالی باش بوایه ژیرخانیکێ ئەدا به‌یه‌کێ له‌وانه به‌بێ ئەوه پاره‌ی لێ وه‌ربرگێ. ئەوانیش خزمه‌تی ماله‌که‌یان ئەکرد؛ له‌بان مالین، له‌

نان کردن و حاجت شتن. دیسان خاوەن مالیش یارمەتی خواردهمەنی و جلوبەرگی کۆنەشی ئەدان. بەمانەیان ئەوت: «ژیرمالە».

میرزا سەیفوللا ژیر مالە یەکی وای خەلکی دئی «خروۆسە» ی لەمالا هەبوو. ئەم ژیر مالە یەش هەر خۆی و ژنەکی بوو. شارەزای هەموو سووچتکی مالە که بووبوو. تەنانەت ئەیزانی سندوقی پارەکی میرزا سەیفوللاو دەمانچە کەشی لەکوێیە.

ئەم کابرای ژیرمالە لە گەل سێ کەسی تری خەلکی دەرەو هەدا قسە ئەکا بەیەک کە شەو لە ناویک بین، ئەم قایی حەوشیان بو بکاتەو هە میرزا سەیفوللا خانەبگیر بکەن.

خانەبگیر ئەو بوو هە بەشەو دەستە یەک ئەچنەسەر مالیک بەبێ تەقەو هەرا ئەچنە ژوورەو. خاوەن مال ئەگرن و ئەیکوژن. نەختینەو شتی تر کە بە وەزن سووک و بەقیمەت گرانە ئەیبەن و ئەپوژن. حوکومەت و شتەش نییە تا شویتیان کەوێ. ئەو هەزارە هەم سەری ئەروا هەم مالی.

شەویکی تۆف و بەفرو تاریک سێ کەسە کە دین - کە پیشتر ژوانیان گرتبوو - کابرای ژیرمالە قایی حەوشەیان بو ئەکاتەو و قایی لەو دیو هە داخەن. میرزا سەیفوللاو ژنە کەشی نووستون. پیش هەموو شتی ئەچن دەمانچە کە لە ژیر سەریا دەر ئەکەن. ئەمجا چرا هە ئەکەن و بەر دەماخ ئەدەن. میرزا سەیفوللا هە ئەستین و بەر ئەبنەسەر و پۆتە لاکی. یەکیکیان دەست ئەگرێ بەسەر دەمیایا ئەلێ دەنگیشی دەرچی. ژنە کەشی سەربینیک ئەخەنە سەر دەمی و ژنی کابرای ژیرمالە ی بەلاو هە داخەن تا خەفە ئەبێ.

میرزا سەیفوللا هەر چەندە ئەپارێتەو و هەوار ئەکا بێ کەلک ئەبێ. ژیرمالە کە ی خۆی ئەناسیتەو ئەلێ: کورە ئەمە پیاو هەتی نییە تۆ ئەیکە ی ئەتاسم. چیم هە یە بیبەن مەمکوژن. ژیرمالە کە ئەزانێ ناسیویە تەو چەقۆ یە ک دینێ بەملیا سەری ئەپری. بیریک لە حەوشە کە دا ئەبێ لاشە کە ی ئەخەنە بیرە کەو.

ئەمجا بە شینە یی سندوقە پارەو زیو و زیو و نەختینە ی تر چی ئەبێ - کە کابرای ژیرمالە شارەزای هەموویە تی - ئەیبینن لەسەر کورسیە ک بەشی ئەکەن و هەرکەسە بەشی خۆی ئەخاتە تەنکە ی باخەلی و لێ ئەدەن ئەپوژن. ژیرمالە ش قایبان لەسەر داخەتەو و ئەویش لە گەل ژنە ی خۆیدا ئەخەوێ. بەیانی هەرا پەیدا ئەبێ کە مالی میرزا سەیفوللا خانەبگیر کراو. ژیر مالە ش ئەلێ من ناگام لە هیچ نییە.

بەشویتی چۆراوگی خۆینە کە دا لەشە کە لە بیرە کە ئەدۆزنەو هە دەری ئەکەن و ئەینێژن. ریکەوت چۆن ئەبێ، خزمیتکی میرزا سەیفوللا ئەبێ «ناغەباوا» ی ناو ئەبێ، دوکانی عەتاری

نه‌بئی له لای مزگه‌وتی حاجیه‌وله‌سه‌ن. ئەو شه‌وه که میرزا سه‌یفوللا ئە‌کوزری به‌کئی له دزه‌کان له به‌پانیدا ئە‌چیتته لای ئاغه‌باوا شت بکری کيسه‌و به‌نمۆره‌که‌ی میرزا سه‌یفوللا لای ئە‌و ئە‌بئی. کيسه‌و به‌نمۆره‌که‌ی دهر‌دینئی و پاره‌ دهر ئە‌کا. ئاغه‌باوا چاوی پئی ئە‌که‌وی ئە‌یناسیتته‌وه که ئە‌مه‌هی میرزا سه‌یفوللايه، به‌لام هینشتا خه‌به‌ری کوشتنی ئە‌وی نه‌بیستوه. کابرا ئە‌روا له‌پاشا کوشتنی میرزا سه‌یفوللا بلاو ئە‌ییتته‌وه. ئاغه‌باوا خۆی ئە‌یگیزایه‌وه ئە‌یوت: له‌ترسی ئە‌وه که نه‌وه‌ک ئە‌و دزانه بلین ئە‌ویشمان له‌گه‌ل بووه، ههر ده‌نگم نه‌کرد چونکه دنیاکه زۆر بئ‌سه‌ر و به‌ر بوو. له‌وانه بوو حوکومه‌ته پووچه‌له‌ی ئە‌و وه‌خته منیان بگرتایه‌و دزیش له‌و لاوه بۆ خۆی دهر‌بچوايه.

له‌پاش یه‌ک دوو رۆژ ژیر‌ماله‌که‌ش له‌مالی میرزا سه‌یفوللا بار ئە‌کا و ئە‌روا. ئە‌و که‌سانه که ئە‌و ئیشه‌یان کردبوو هه‌موو هیچ و پوچ و نه‌دارا بوون. گه‌لئ له‌ خه‌لکی شاره‌که ئە‌یانناسین که هه‌زار و لاتن؛ چونکه ئە‌چوون قوره‌کایان ئە‌کرد رۆژی به‌قه‌رائی یا قهران و نیویک. ئە‌و پاره‌یه به‌ کوله‌مه‌رگی به‌شی ئە‌کردن. چونکه تا رۆژی عه‌مه‌له‌بیان ده‌ست ئە‌که‌وت چوار رۆژ ده‌ستیان نه‌ئه‌که‌وت. که‌چی له‌دوای ئە‌و کاره‌ساته به‌ بیره‌حمانه پاره‌یان خه‌رج ئە‌کرد و ئە‌یانخوارد. خه‌لکه‌که ئە‌مه‌یان ئە‌زانی، به‌لام قه‌ت دل‌یان به‌لای ئە‌وه‌دا نه‌ئ‌چوو که ئە‌مانه تاوانیکی وایان کردوه. حوکومه‌تیکی ریک و پیکیش له‌ ناوا نه‌بوو تا له‌ئیش بکۆلینته‌وه.

له‌پاش ماوه‌یه‌ک له‌سه‌رده‌می حوکومه‌تی «شه‌ریفوده‌وله» دا ژنی کابرای ژیر‌ماله له‌ گه‌ل میرده‌که‌یا ئە‌بئی به‌شه‌ریان. ژنه‌ سئ و دووی لئ ناکا ئە‌چیتته لای شه‌ریفوده‌وله ئە‌لئ: میرده‌که‌ی من له‌ گه‌ل سئ که‌سی تر میرزا سه‌یفوللايان کوشتوه.

شه‌ریفوده‌وله ناو و نیشانی کابرا وه‌رئ‌گه‌رئ و ژنه‌لای خۆی گل ئە‌داته‌وه، ده‌م و ده‌ست ئە‌نیرئ کابرا ئە‌گرن. کابرا ئە‌خاته ژیر شکه‌نجه‌وه راستی سئ که‌سه‌ی تریشی پئی ئە‌لئ و ناو نیشانی ئە‌وانیش له‌و وه‌رئ‌گه‌رئ. سئ که‌سه‌که یه‌کێکیان ههر له‌ ناو شار مابوو. دووه‌که‌ی تر چوو بوونه دهر‌ه‌وه. ئە‌نیرئ ئە‌وانیتریش په‌یدا ئە‌که‌ن و ئە‌یانگرن. هه‌موو دان ئە‌نن به‌وه‌دا که ئە‌وان میرزا سه‌یفوللايان کوشتوه.

شه‌ریفوده‌وله له‌ ئە‌نجاما ههر سینکیان تیرباران ئە‌کا و ژنه‌که‌ش به‌حه‌پسێکی درێژ چه‌پس ئە‌کا.

ئە‌م کاره‌سانی خانه‌بگیر کردنی میرزا سه‌یفوللايه له‌ سه‌رده‌می‌کا بوو که ئە‌بولحه‌سه‌ن خان، «سه‌ردار محی رشتی» سنه‌ بووه.

- له‌داستانی کورده‌واریه‌ی ئه‌لن:

جاریک پادشای شاریک مرد و یه‌کیکی تر به‌بئ قسه‌هات نیشته شویته‌که‌ی و خۆی کرد به‌پادشا. هه‌ر شتیکی کرد -له‌چاکه‌یا خراپه- کردی و دریفی نه‌کرد. پادشاکه‌ی پیشوو وه‌زیریکی زۆری هه‌بوو، یه‌که‌یه‌که‌بانگی کردنه‌لای خۆی و ئه‌م پرسیاره‌ی لئ نه‌کردن که: «ئایا من خوا هیناومی یا خۆم هاتووم؟»

ئهو که‌سه‌ی که ئه‌یوت خوا هیناوتی ئه‌یدا له‌ملی ئه‌په‌راند. ئهو که‌سه‌ش که ئه‌یوت خۆت هاتووی و به‌ئازابه‌تی خۆت بوویت به‌پادشا ئه‌یدا له‌ملی ئه‌ویش؛ ئه‌ویشی هه‌ر نه‌کوشت.

ئهمه‌بوو به‌به‌لایه‌کی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر ولانه‌که‌وه. هه‌ر که‌س هه‌ر شتیکی ئه‌وت له‌کوشتن به‌ولاره‌هه‌چی تری ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت. ئه‌مجا سه‌ره‌هاته‌سه‌ر خه‌لکی تر. ئه‌نجامی ئه‌وانیش وه‌کوو ئه‌نجامی وه‌زیره‌کان بوو. پیاویکی پیر مابوو، سه‌ره‌هاته‌سه‌ر ئهو. پیاوه‌هه‌ر سه‌ره‌ی گه‌یشه‌سه‌ر به‌جاری هه‌ناسه‌ی لئ بره‌، چونکه‌ ئه‌یزانی به‌شی ئه‌ویش وه‌کوو به‌شی ئه‌وانی تره‌.

کورپکی منالکاری هه‌بوو کوره‌وتی: باوه‌من بنیره‌جوابی ئه‌ده‌مه‌وه. باوک‌که‌وتی: رۆله‌ئهم هه‌موو عاله‌مه‌نه‌یان‌توانیوه‌جوابی بده‌نه‌وه‌ئیسته‌تۆ چۆن جوابت پئ ئه‌دریته‌وه؟ جوابه‌که‌ی تۆیش هه‌ر جوابی ئه‌وانه‌و ئه‌نجامیشت وه‌کوو ئه‌نجامی ئه‌وانه‌.

نه‌وه‌للا که ئه‌نجام کوشتنه‌با هه‌ر خۆم بچم. ئهو دلهم نییه‌که‌تۆ له‌به‌رچاومه‌وه‌سه‌ر بپرن. کوره‌وتی: هه‌ر ئه‌بئ بمنیریت یا جواب ئه‌ده‌مه‌وه‌یان منیش وه‌کوو ئهو عاله‌مه‌به‌هه‌ر جۆر بوو باوکی رازی کرد. باوک‌وتی: باشه‌پرۆ.

کوره‌هه‌ستا چوو بۆ باره‌گای پادشا. حوشتریک و بزنیکی له‌گه‌ل خۆی برد. له‌به‌ر باره‌گای پادشادا به‌ستیه‌وه‌وه‌خه‌به‌ریان نارد بۆ پادشا که یه‌کیک هاتوو بۆ ولام دانه‌وه‌پادشا وتی با بیته‌ژووره‌وه. کوره‌چوو ژووره‌وه.

پادشا منالکی به‌رچاو که‌وت، وتی: ئه‌وه‌که‌سیکی له‌تۆ گه‌وره‌تر نه‌بوو بیت؟ کوره‌وتی: به‌لئ هه‌یه. هاته‌ده‌روه‌هه‌وساری حوشتری گرت و برديه‌ژووره‌وه. پادشا زۆری به‌لاره‌سه‌ر بوو وتی کورم یه‌کیک که ریشیکی هه‌بیت و دنیای دییت. کوره‌دیسان هاته‌ده‌روه‌ریشی بزنه‌که‌ی گرت و برديه‌ژووره‌وه. کوره‌وتی: پادشاهم ریشدارت ئه‌وی ئه‌مه‌ریش؛ چاوت لیه‌ج ریشیکی هه‌یه. پادشا ئه‌وه‌نده‌ی تر لئ به‌ره‌قا چوو. له‌دلی خۆیا وتی: ئیسته

بۆ بیکوژم پرسیاره‌که‌ی لێ ئەکەم جواب ناداتەوه ئەو وه‌خته ئه‌بیکوژم. وتی: باشه رۆله، باشه. کوره وتی: پادشام پرسیاره بکه. پادشا وتی: من خوا هیناومی یا خووم هاتووم؟ کوره وتی:

پادشاهم نه‌خوا هیناوتی نه‌خۆیشت هاتویت. پادشا وتی: ئە‌ی کئ منی هیناوه؟ کوره وتی: کرده‌وه‌ی ئیمه. ئە‌گه‌ر ئیمه باش بووینا‌یه تۆش باش ئه‌بوویت. پادشا ولامی کوره‌که‌ی زۆر به‌دل بوو. کوره‌ی گرت و ماچی کرده‌وه. ناردی باوکیان هینا و کردی به‌وه‌زیری خۆی. ئەو زولم و ستمه‌ش که‌هه‌یبوو هه‌مووی لا‌برد. عالم هه‌موو که‌وتنه‌ خۆشیه‌وه. پاش به‌بێنیک به‌ کوره‌که‌ی وت: چاوت لێه که‌چهند چاک بووم؟ کوره وتی: پادشاهم ئە‌وه ئیمه چاک بوین بۆیه تۆیش چاک بوویت. پادشا ئە‌وه‌نده‌تر قسه‌که‌ی پێخۆش بوو.

- ئە‌لێن له‌ وه‌ختی خۆیا له‌ ئە‌سته‌موول جووله‌که‌یه‌ک هاته‌سه‌ر ئە‌وه که‌ موسلمان بێن. چون‌ خه‌به‌ریان به‌ سه‌دری ئە‌عه‌زه‌م دا (شیخوایی‌سه‌لامیسه‌م). ئە‌ویش ئە‌وه‌ی پێویست بوو له‌ ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند بۆی جئ به‌جئ کرد و له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی ره‌سمیدا ته‌لقینی جووله‌که‌ی دادا و شایه‌ت ئیمانی پێ هینا و جووه‌ موسلمان بوو. هه‌ر که‌ شایه‌ت ئیمانی هینا سه‌دری ئە‌عه‌زه‌م وتی بیکوژن. ئە‌م فه‌رمانه‌ بوو به‌ شتیکی سه‌یرو ده‌نگی دایه‌وه. هه‌ر چه‌نده‌ عالم کۆششیان کرد که‌لکی نه‌بوو. فه‌رمانی سه‌دری ئە‌عه‌زه‌م گێرانه‌وه‌ی نییه‌.

خه‌لکه‌که‌ په‌نایان برده‌به‌ر سولتان که‌ به‌لکوو ئە‌و چاریک بکا. چون ئە‌بئ جووله‌که‌یه‌ک له‌ به‌ر ئە‌وه‌ موسلمان بووه سه‌دری ئە‌عه‌زه‌م فه‌رمان بدا به‌کوشتنی؟

سولتان وتی: فه‌رمانی شه‌رعو شیخوایی‌سه‌لام داویه‌تی من ناتوانم بگێرمه‌وه. خه‌لکه‌که‌ هه‌ر وازیان نه‌هینا؛ چونکه ئیشه‌که‌ زۆر نابه‌جئ بوو؛ جووله‌که‌ موسلمان بێت و له‌سه‌ر موسلمانیه‌تیه‌که‌ی بکوژری، ئە‌مه هه‌ر نه‌بووه. سولتانیش له‌ دلا به‌لایه‌وه ئیشیکی ناهه‌موار بوو، به‌لام شیخوایی‌سه‌لام به‌فه‌رمانی شه‌رعی فتوای داوه ئە‌م ناتوانی له‌م روه‌وه هه‌لیوه‌شینیته‌وه. شیخوایی‌سه‌لامیسه‌م له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی نه‌هاته‌ خواره‌وه.

له‌ ئە‌نجاما شیخوایی‌سه‌لامی بانگی کردو وتی: فه‌رمانی شه‌رع گێرانه‌وه‌ی نییه‌، به‌لام چ من و چ ئە‌م خه‌لکه‌ ئە‌مانه‌وی له‌مه‌تی‌بگه‌ین که‌ چون ئە‌بئ غه‌یره‌ دینییک که‌ موسلمان ئە‌بئ له‌ [...]]^{۱۷}

[. . .] بکهوئ له کهوچک دەست بکهن به جنتیوان بهمن و بلتین خوا بتگری مامهولا بو کچیک بهخیتو کردوه. با بو خۆی له مالا داکهوی کهلکی میردی نییه. وتیان مامهولا نهو عهیهه چیهه و تو باوکیت دانی پی دا نهنی؟ هیچ باوک و دایکیک نییه دان بهعهی بی منالی خویانا بنین؛ بهتایهتی کچ که هەر ئهبن میرد بکا و بروا.

مامهولا وتی: باوکم کچهکهه بی فیکره، کهلکی میردی نییه، شتی زوو لهبیر نهچیتهوه. بکهوئته لای هەرکهس له پاش چوار روژ تووشی دیق ئهبن و ئهیداتهوه به سههما. نهوه لالا با دۆستایهتی بهمنی و کهسمان له کهسمان عاجز نهبین.

هەر چهند ئهوان وتیان مامهولا ئهمه شتیکی وانییه ئیمه به ههموو شتیکهوه قهبولمانه، مامهولا دهستی نههتیا بهپیشهوه. جهماعهت ناچار رویشن وازیان هینا. کچهش گویی له ئهم ههموو حیکایهت و کارهساته بوو، ههناسه بهکی ساردی ههلهکیشا.

که ئهوان رویشن کچه خرتهخرت کهوته خۆی. که ئیشیکیان پی ئهوت وه کوو کچ رهانه پهری؛ که باوکی پی ئهوت ئیش و دهنگی زهنگی کلێسه هەر له میشکیا ئه ماهیهوه، شتی که نه بوو که دوو جار پی بوتری. هەر شتی که مامهولا به کهمجار پی وت هەر ئهوه بوو؛ دوو باره ی نه بوو. ته نانهت ئه و ئاموزگاریانه که پیش چهند سال باوکی ئه یکرد ههموی هینا بهوه بیری خۆی و هەرگیز ئیتر ریک نه کهوت جاریک ئیشیکی پی بوتری و بو جاری دووههه بلتی له بیرم نه بوو. ههتا ماوه بهکی باشی پیچوو مامهولا زور ههسایه وه پاشان دای بهمیردو له دلی خۆیا وتی: ئاوا چارت ئه کهم، ئای کچ.

- جارێ لهو خواره داواکردنی پیغه مبهری باویکی زوری هه بوو. هەر کهس ههلهستا داوای پیغه مبهری ئه کرد.

له سالی ۳۲۵ هجری کابرایهک راست بووه وه وتی من پیغه مبهرم. وتیان په رجوت (موعجیزه) چیهه؟ وتی: هەر کهسه کچیکی جوان یا خوشک یا ژنیکی هه بی بۆم بیننی من خیرا سکی پر ئه کهم، هەر ئه و کاته کوریکی جوانی ئه بی له باوکی کچه یا میردی ژنه یا برای خوشکه که ئه کا. که ئیش ئه گه یشته ئیره زور کهس ئه یانوت ئه شه نو بیلا تو پیغه مبه ریت.

جاریک گرتیان و بردیا نه لای پادشا. هەر چه شنی قسه ی ئه کرد. پیاو یک راست بووه وه وتی: یا پیغه مبهری خوا! من نه کچم هه یه، نه ژنم هه یه و نه خوشک. بزنیکم هه یه بهوت دینم ئاوسی که. پیغه مبه ر هەر ههستا راست بووه وه و بیستی بروا. وتیان بو کوئ ئه چی؟ وتی:

ئەچم بۆ لای جبرەئیل پیتی ئەلیم ئەمانە «تەگە»یان ئەوی؛ ئیشیکیان بە پینگەمبەر نییە. دەستیان کرد بە پیکەنین و بەرەلایان کرد.

- سەر دەمی پیشوو هێشتا ئەم هەتیو هۆتە دانەهانبوو بۆ دوکتۆری و حکیمی، واتە ئەم شتومە که زۆرە که دوکتۆر بە هۆی ئەوانەووە نەخۆشی، نەخۆشی بۆ دەرئەکەوی، وە ئەبێ لە نەخۆشە کەش بێرسی که چیتە. گوايه ئەمە ئەووە کللیک بێ بۆ دەرکەوتنی نەخۆشیه که. ئەگەر یەکیکیش بلێ با بە ئەم پرس و خواسە ی بۆچییه، دوکتۆر ئەبێ خۆی نەخۆشی بزانی و بناسی. ئەگەر یەکی ئەم قسە یە کرد ئەیکەن بەکیوا. ئەلین ئەمی دوکتۆر لە نەخۆش نەپرسی؟ ئەمە چ قسە یە که تۆ ئەیکە ی.

بابە با وایی. بۆ پشٹیوانی قسە که ی تۆ جارەن حکیمەکان دوو شتیان هەبوو بۆ ناسینی نەخۆش. یەکی ئەهات نەبزی دەستی ئەگرت، یەکی ئەبوت زمانت دەرکە بزانی باری زمانت چۆنە؟ لەم دوو رینگاوه حکیم بۆی دەرئەکەوت که نەخۆشی ئەو نەخۆشە چییە و دەرمانی بۆ دەستیشان ئەکرد. ئەمە بیرو رای حکیمەکانی پیشوو بوو.

ئەلی حکیمیک هەر جارە که ئەچوووە سەر نەخۆش، هەرکە نەبزی ئەگرت نەخۆشیه که ی بۆ دەرئەکەوت، دەرمانی بۆ دەستیشان ئەکرد و چاک ئەبوووە. زۆر کەس پروایان بەمە نەئەکرد. دوزمنەکانی ئەم ناوەیان بۆ بلاوکردهووە گەیانندیانە لای پادشا که ئەمە درۆیه. پادشا وتی ئەبێ تاقی بکەینەووە، ئەگەر درۆ بوو لە سەری ئەدەین.

پیاوی ناردەلای حکیم که کچی پادشا نەخۆشە و ئەبێ بیت بۆ چاوپیکەوتنی. ئەویش هات وتی بیهینن با چاوم پێ بکەوی و نەبزی بگرم. وتیان کچی پادشا هەتاو سیبەری سەری نەبینیووە، ئیستە چۆن ئەبێ تۆ دەستی بگری و نەبزی بگری؟ وتی: باشە لە ژووریکێ تر دایبیتن دەزویک ببهستن بە دەستیەووە من لەم دیووە سەری دەزوه که ئەگرم، بەو جۆرەش ئەتوانم نەخۆشیه که ییم بۆ دەرکەوی. وتیان باشە.

ئەمجا چوون پشیلە یەکی نەخۆشیان هینا لە ژووریکا دایاننا، دەزویکیان بەست بە دەستیەووە، سەری دەزوه که یان هینایە ژوورە که ی تر پادشا و پیاوماقوولانی هەموو لەوی بوون. حکیمە کەش دانیشتبوو ناگای لە هیچ نییە. سەری دەزوه که یان دابە دەستیەووە. حکیم دەزوی گرت تۆزی واقی و پرما دەزوی بەرەلا کرد و دیسان گرتیەووە. دوو سی جار ئەمە ی کردو هەر زۆرتر سەری سڕ ئەما و دەنگیشی نەئەکرد. پاشان لێیان پرسی چییە بۆچ دەنگ ناکە ی؟ وتی: نازانم بلیم چی، منیش زۆر سەرم سوڕ ماووە. ئەم نەخۆشە دەرمانە که ی

گۆشتی مشکه. له‌وه زیاترم بۆ ده‌رناکه‌وئ. پادشا و پیاو ماقوولان هه‌موو ئافه‌رینیان کرد و
وتیان راسته‌ تو حه‌کیمیت. پادشا ویستی تو تاقی بکاته‌وه، ئه‌وه‌ی که ده‌زوه‌که‌ی به‌ستراوه‌ به
ده‌سته‌وه‌ پشیله‌یه‌و عینسان نییه‌.

ژیانی عدلانگدوین سجادی

عدلانگدوین کوری هجدهدوین کوری حیسامهدوین له بهمالهه سجادی، له سالی ۱۹۰۷ دا له گهرهکی قهقارچیانی شاری سه چاری کردهه به سدر دوتیای رهنگاورهنگی پر له کارهساتدا. به سوختی خویتهنی دهست پیگردووو به نهفتی گلی شارو دتی کوردوهاری گهراوهو بهو پارگی له سلیمانی خستوهه. له سالی ۱۹۲۸ فیچازهی

زانسته ئیسلامییهکان و زمانی عمرههی ودرگرتووو دواچار بو مهلاپهتی و پیشنویزی له مزگوتی هجیمه خاترون رومی کردوته بهخداو همر لهویع ماوهتوهه.

له ماوهی شهری دووهی چیمانیدا خیی داوهقه رزرتامهوانی و گوتاری «گلایتر» و «هراری» بهرپزه پردووو. له ۱۹۵۹ دا بوته ماموستای زانگوری بهخدا له کنایوی زمانی کوردیناو تا سالی ۱۹۷۴ له سدر هم ئیسه ماوهتوهه. له ۱۹۷۰ دهپهعه رهزیری ئهوقاف. له ۱۹۷۷ دا خاندنشین دهکریه.

پاشا خاندنشین بیرونی همسوو دیترو توانی دهخاته سدر کار له سدر بابتهی نهدهبی کوردهی؛ بهلام کورزانی کوری گهردهی له شهریی تیران و تیران (۱۹۸۰-۱۹۸۸) دا وزهی دهبرهچ و پشته دهسکیهچ. تا له سالی ۱۹۸۴ دا روو له شاری خاموشان دهنج و له گورستانی شیخ عبداللهقادی گیلانی ئهسپهرده دهکریه.